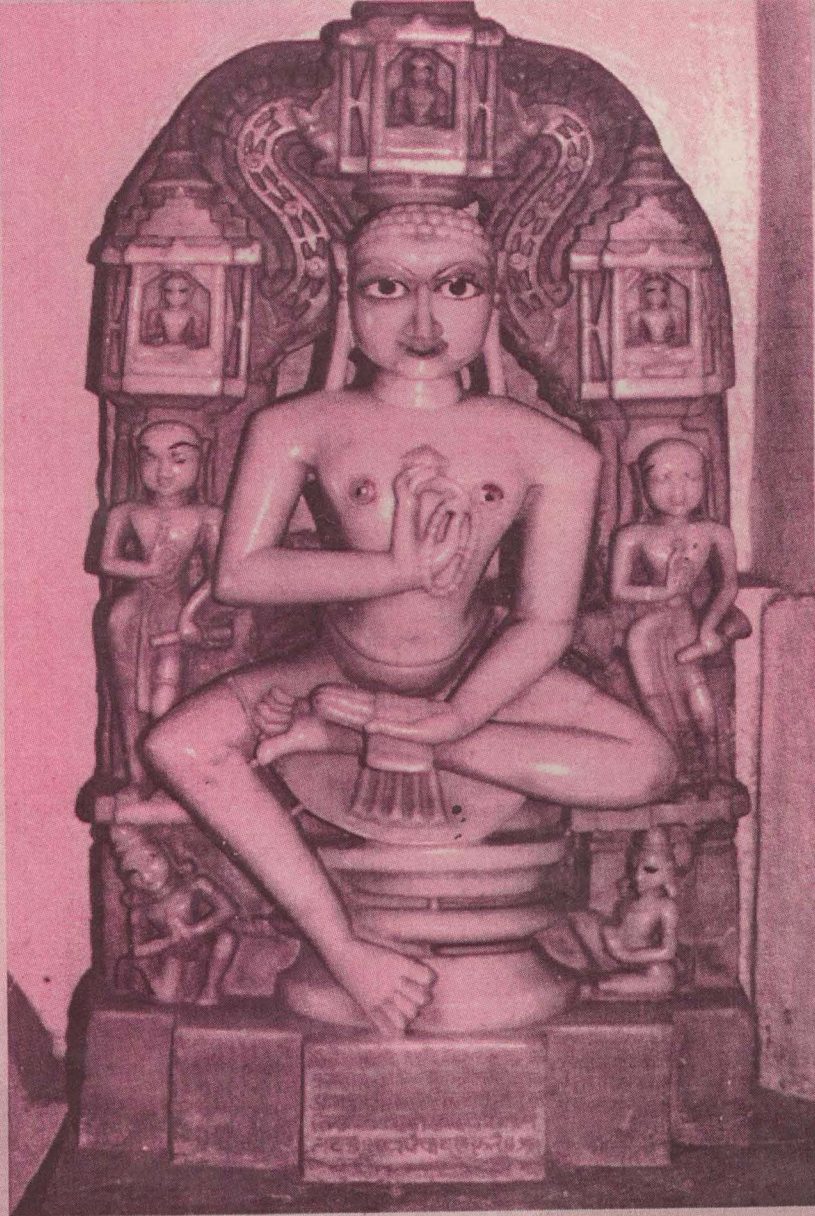

हीरसौभाग्य-लघुवृत्तिसमेतं
श्री हीरसुन्दर महाकाव्यम्
(सटिप्पणीकम्)

कर्ता : पण्डित श्रीदेवविमलगणि

प्रकाशक :

श्री जैन ग्रन्थ प्रकाशन समिति

खम्भात

रात्रा प्राकारगु
पातमद्भिमतेगा
परवारिरात्रो
नोमस्वयोत्ति
महीवलयक
निकीयवद

जगद्गुरु-हीर-स्वर्गारोहण-चतुःशताब्दी ग्रन्थमाला-४

अहम् ॥

पण्डित श्रीदेवविमलगणिविरचितं

श्रीहीरसुन्दर-महाकाव्यम् ॥

सटिप्पणीकं

'हीरसौभाग्य' उपरि-लघुवृत्तिसमेतम् ॥

प्रथमो भागः

संपादक :

श्रीविजयशीलचन्द्रसूरिकृतमार्गदर्शनानुसारेण
मुनि रत्नकीर्तिविजयः

प्रकाशक :

श्री 'जैन' ग्रन्थप्रकाशन समिति
खम्भात

ई. १९९६

सं. २०५२

श्रीहीरसुन्दरमहाकाव्यम्-सटिप्पणीकं
(हीरसौभाग्योपरि लघुवृत्तिसमेतम्) ॥

कर्ता : पं. देवविमलगणि ॥

संपादन : मुनि रत्नकीर्तिविजयः

आवरण-चित्र-परिचय : देलवाडा-विमलवसही चैत्यस्थित जगद्गुरु श्रीहीरविजयसूरिनी सं. १६६१नी प्रतिमा तथा ईडरना भंडारनी प्रतिमा अंतिम पृष्ठनो अंश.

प्रकाशक : श्री जैन ग्रंथप्रकाशन समिति,
शाह शनुभाई कचगभाई
जीरला पाडो, खंभात, ३८८६२०

© सर्वाधिकार सुरक्षित

ई. १९९६

वि.सं. २०५२

प्रति : ५००

आर्थिक सहयोग : श्री हीरलाल परसोत्तमदास श्रोफ-परिवार, खंभात.

प्राप्तिस्थान : सरस्वती पुस्तक भंडार
११२, हाथीखाना, रतनपोळ,
अहमदाबाद-३८०००१

मूल्य : रू. १२०-००

मुद्रक : हरजीभाई एन. पटेल
क्रिश्ना प्रिन्टरी
९६६, नारणपुर जूना गाँव, अमदावाद-१३
(फोन : ७४८४३९३)

प्रकाशकीय

सम्राट् अकबर प्रतिबोधक, कलिकालगौतमावतार, जगद्गुरु श्रीहीरविजयसूरिदादाना ४००मा स्वर्गारोहणना वर्षे, तेमना भव्य जीवनचरित्रने वर्णवतो आ महान ग्रंथ प्रकाशित करवानुं सौभाग्य अमोने प्राप्त थयुं छे, ते बदल अमो अनहद धन्यतानो अनुभव करीए छीए. आ लाभ खंभातने मळे तेमां औचित्य ए छे के जगद्गुरुनो खंभात साथे गाढ अने ऐतिहासिक महत्त्व धरावतो संबंघ हतो. तेमनो रास खंभातना ज श्रावक कवि ऋषभदासे रच्यो छे.

आ पूर्वे, आ ग्रंथमालाना प्रथम ग्रंथ तरीके मुनि विद्याविजयजीकृत “सूरीश्वर अने सम्राट” ए ग्रंथना तथा तृतीय ग्रंथ तरीके “श्रीशांतिचन्द्रवाचककृत कृपारसकोश” ए ग्रंथना प्रकाशननो लाभ आ समितिने मळ्यो हतो. प्रसंगोपात्त जणाववुं जोईए के आ ग्रंथमालाना द्वितीय ग्रंथ “अमारिघोषणानो दस्तावेज” ना प्रकाशननुं श्रेय गोधराना श्री भद्रंकरोदय शिक्षण ट्रस्टने फाळे छे. ए पछी, आ ग्रंथमाळना चतुर्थ ग्रंथ तरीके आ महाकाव्यना प्रथम खण्डनुं प्रकाशन करवानो लाभ अमने मळे छे, तेनो अमने आनंद छे. आनी पाछळ, पूज्य आचार्य श्री विजयसूर्योदयसूरीश्वरजी म. तथा तेमना शिष्य आ. श्री विजयशीलचन्द्रसूरिजीनी कृपानो मुख्य फाळो छे.

आ प्रकाशन माटे, खंभातना श्रीस्तंभतीर्थ तपगच्छ जैन संघना आगेवान शेट श्री हीरालाल परसोत्तमदास श्रोफ-परिवारे, सद्गत श्री रमेशचंद्र हीरालाल श्रोफना स्मरणार्थे, ग्रंथ प्रकाशननो सघळो खर्च अर्पण करीने श्रुतभक्तिनो, गुरुभक्तिनो तेम ज सुकृतना मार्गे धन केम वपराय ते माटेनो एक उमदा दाखलो पूरो पाड्यो छे, ते बदल ते परिवार लाख लाख धन्यवादनो अधिकारी छे.

पुस्तकना रूडा मुद्रणकार्य बदल क्रिश्ना प्रिन्टरी-अमदावादना हरजीभाई पटेलनो आ तके अमे आभार मानीए छीए.

प्रांते, जगद्गुरुनो आ जीवनचरित्र ग्रंथ, जगद्गुरुनी ४००मी स्वर्गारोहणतिथि भा.सु.११, २०५२ ना पावन दिने, पूज्य गुरुभगवंतनी निश्रामां, जैन संघना अग्रणी शेट श्री श्रेणिकभाईना हस्ते, श्री भावनगर जैन श्वे. मू. तपासंघना आश्रये, विमोचन पामे छे, ते पण एक चिरस्मरणीय घटना छे.

आदो लाभ अमारी समितिने वारंवार मळतो रहे तेवी भावना सह-

लि. जैन ग्रन्थप्रकाशन समिति-खंभात वती

शनुभाई के. शाह

बाबुलाल परसोत्तमदास कापडिया

स्मरणांजलि

अमारा लाडीला भाईं सद्गत रमेश श्रोफनी
पुण्यस्मृतिमां

सम्यग् ज्ञाननी उपासनास्वरूप
आ ग्रन्थ-प्रकाशननो उत्तम लाभ
मळवाथी

अमारो परिवार परम धन्यता
अनुभवे छे.

स्व. रमेशने आ प्रकारनी स्मरणांजलि
अर्पीने अमे अमारा भ्रातृप्रेमनी
सार्थकता पण अनुभवी रह्या छीए.

लि.

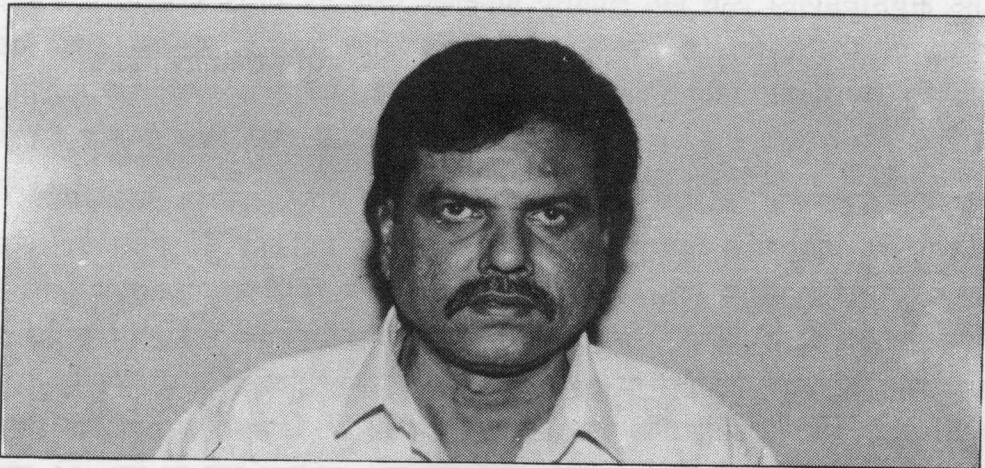
शेठ हीरालाल परसोत्तमदास श्रोफ-परिवार
खंभात

शेठ श्री हीरालाल परसोत्तमदास

श्री कमलाबेन हीरालाल श्रोङ

श्री रमेशचंद्र हीरालाल श्रोङ

समर्पणम् ॥

यैः पूज्यसूर्योदयसूरिवर्यै-रनादिसंसारमहाटवीतः ।
भ्रमन्महाऽज्ञानतमोभरेषु, चारित्रदानादहमुद्धृतोऽस्मि ॥१॥

स्वकीयवात्सल्यसुधाभृताङ्गे, यैः संस्कृतो निर्गुणशेखरोऽहम् ।
मातृत्व-कारुण्यपरीतचित्तैः, श्रीशीलचन्द्राभिधसूरिराजैः ॥२॥

दुष्कर्मविच्छेदकरी प्रब्रज्या, कृपादृशा भागवती च येषाम् ।
लेभे मया दर्शन-चन्द्रकीर्त्ति-मुनीश्वराणामुपकारकाणाम् ॥३॥

तेषां समेषां गुरुपुङ्गवानां, स्मृत्वोपकारं हृदि नैकवारम् ।
भक्त्या मुदा ग्रन्थमिमं हि तेभ्यः, सद्भावयुक्तोऽहमर्पयामि ॥४॥

-मुनि रत्नकीर्त्तिविजयः

પ્રસ્તાવના

જગદ્ગુરુ અને 'હીરસૌભાગ્ય'

જગદ્ગુરુ શ્રી હીરવિજયસૂરીશ્વરજી મહારાજ, એ ૧૬મા શતકના એક પ્રભાવક ધર્મપુરુષ અને પ્રતિભા-સમ્પન્ન જૈનાચાર્ય છે. તેઓના અહિંસાપરાયણ, કરુણા છલકતા, અને વિશ્વકલ્યાણની ઉદાત્ત ભાવનાથી મધમધતા જીવન અને જીવનકાર્યો વિશે તેમની વિદ્યમાનતામાં અને ત્યાર પછી આજ સુધીમાં અનેક ગ્રન્થો રચાયા છે. જૈન સંઘના અને વિશેષે તપગચ્છના ઇતિહાસમાં આવી પ્રશસ્તિ ભાગ્યે જ કોઈ ગચ્છનાયકને સાંપડી છે. તેમના જીવનનો ઝુંડાળથી અભ્યાસ કરતાં અને તેમના વિશે જે લખાયું છે તેનું અવલોકન કરતાં સહેજે સમજાય છે કે જગદ્ગુરુ સાચા સ્વરૂપમાં લોકવલ્લભ યુગપુરુષ હતા. તેઓની સિદ્ધાન્તનિષ્ઠા, વિદ્યાધ્યયન, તપશ્ચર્યા, ચરિત્રરમણતા, પ્રતિભા, હૃદયની વિશાલતા, ગચ્છની તથા શાસનની ધુરાનું સંચાલન કરવાની નિપુણતા, સ્વપક્ષ અને પરપક્ષનો સુમેઢ તથા સંકલન સાધવાની કુનેહ, ગંભીરતા, સમય આવે ગચ્છપતિ તરીકે કડક અથવા મક્કમ રીતે કામ લેવાની દૃઢતા વગેરે વિશિષ્ટતાઓ પરત્વે તેમના વિરોધીઓમાં પળ બે મત નહોતા. બલ્કે, આ બધી વિશિષ્ટતાઓને લીધે જ તેઓશ્રી સ્વપરપક્ષમાં તેમજ ભક્તો અને વિરોધીઓમાં પળ માન્ય અને આદરપાત્ર બની ગયા હતા. તેમના વિશે રચાયેલી કૃતિઓમાં-શ્રી જગદ્ગુરુકાવ્ય, શ્રીહીરવિજયસૂરિ ગણ જેવી પ્રગલ્ભ રચનાઓ ઉપરાન્ત હીરસૂરિ સ્વાધ્યાય, અનેક સજ્ઞાયો, સલોકા, માંડવળા (વહાળ), પ્રબન્ધ, વગેરે વિવિધ પ્રકારની અઢઢક રચનાઓનો સમાવેશ થાય છે. આ રચનાઓ જોતાં જગદ્ગુરુની લોકવલ્લભતાની પ્રતીતિ અનાયાસ થઈ જાય છે.

આ બધી રચનાઓમાં શિરમોર સમી રચના એટલે-હીરસૌભાગ્ય મહાકાવ્ય. શ્રી જગદ્ગુરુના ગુરુભગવંત તપગચ્છનાયક શ્રી વિજયદાનસૂરીશ્વરજી દાદાની શિષ્યપરંપરામાં ઊતરી આવેલ પંડિતશ્રી સિંહવિમલગણિના શિષ્ય પંડિતશ્રી દેવવિમલગણિએ જગદ્ગુરુની હયાતીમાં જ રચેલ આ મહાકાવ્ય પ્રાચીન સંસ્કૃત મહાકાવ્યોની પરંપરાને અનુસરતું એક સમૃદ્ધ અને પ્રતિભાસંપન્ન મહાકાવ્ય છે. મહાકાવ્યનાં તમામ લક્ષણો ધરાવતું, સત્તર સર્ગોમાં અને ટીકા સહિત આશરે ૧૦ હજાર શ્લોકોમાં પથરાયેલું અને વઢી સ્વોપજ્ઞવૃત્તિયુક્ત આ મહાકાવ્ય માઘ અને નૈષઘ જેવાં પ્રાચીન મહાકાવ્યોની હરોઢમાં નિઃશંક ઊભું રહી શકે તેમ છે; તો આ મહાકાવ્યના પ્રણેતા શ્રીદેવવિમલગણિની આ કાવ્યમાં ઊપસતી કવિપ્રતિભા તેઓને પૂર્વના પ્રતિભાસમ્પન્ન મહાકવિઓ તેમજ ટીકાકારોની પંક્તિમાં મૂકી આપે છે.

હીરસૌભાગ્ય મહાકાવ્ય તેના કાવ્યનાયક મહાપુરુષના જેવું જ સૌભાગ્યશાઢી જણાય છે. આ મહાકાવ્ય જેવું રચાયું તેવું લોકપ્રિય અને લોકપ્રસિદ્ધ બની ગયું હતું. મહોપાધ્યાય શ્રી ધર્મસાગરજીગણિએ પોતાની રચના-તપગચ્છપટ્ટાવલી-ની સ્વોપજ્ઞવૃત્તિમાં શ્રી હીરવિજયસૂરિનું સંક્ષિપ્ત ચરિત્રવર્ણન કરતાં નોંધ્યું છે કે 'તદ્વ્યતિકરો વિસ્તરતઃ શ્રીહીરસૌભાગ્યકાવ્યાદિભ્યોઽવસેયઃ'. અર્થાત્, શ્રી જગદ્ગુરુના ચરિત્રનો અધિક વૃત્તાન્ત શ્રી હીરસૌભાગ્ય વગેરે થકી જાણી લેવો. સંવત્ ૧૬૪૮ માં રચાયેલી પટ્ટાવલીમાં પળ હીરસૌભાગ્યનો, એક વરિષ્ઠ અને વૃદ્ધ ઉપાધ્યાયજી ભગવંત દ્વારા, ડલ્લેખ થાય અને હવાલો અપાય તે સૂચવે છે કે આ મહાકાવ્ય ૧૬૪૮માં તો ઘણું પ્રચલિત અને લોકપ્રિય બની ગયું હશે.

जो के, (भारत ना) अन्यान्य अनेक ग्रन्थभंडारोमां तपास करवा छतां हीरसौभाग्यनी सांपडती अति अल्पसंख्यक प्रतिओ जोतां पाछळथी आ महाकाव्यनुं अध्ययन घटी गयुं हशे, तेम मानी शकाय. परंतु, तेनुं कारण पाछळना सैकाओमां संस्कृतनुं घटी गयेलुं अध्ययन-अध्यापन ज गणवुं जोइए, नहि के आ काव्य के तेना कथानायकनी लोकप्रियतानी ऊणप.

परंतु, छेलां थोडां वर्षोमां आ काव्यनुं पठन-पाठन पुनः विपुल प्रमाणमां थतुं जोवा मळे छे. रघुवंश, किरात, माघ, जेवां महाकाव्यो, व्याकरणना तथा संस्कृतना बोधने दृढ/स्फुट करवा माटे जाणवां जोइए तेवी एक परंपरा आपणे त्यां छे, अने वर्षोथी ते प्रमाणे थतुं पण आव्युं छे. पण, निर्णयसागर प्रेसे सर्वप्रथम हीरसौभाग्य तथा विजयप्रशस्ति वगैरे काव्योनुं मुद्रण कर्युं, ते पछी विद्वद्वर्गने अहेसास थवा लाग्यो के पंचमहाकाव्योनी हरोळमां के बराबरीमां ऊभां रही शके तेवां आ काव्यो पण छे, तो तेमनुं अध्ययन संघमां थाय तो शुं खोटुं ? आ रीते धीमे-धीमे आ काव्योनुं अध्ययन संघमां प्रचलित थतुं गयुं, जे आजे तो व्यापक अने विपुल बन्युं छे. हीरसौभाग्यनो अनुवाद पण थयो छे, अने तेनुं पुनर्मुद्रण पण थई चूक्युं छे.

हीरसुन्दर : हीरसौभाग्यनो पूर्वावतार

‘हीरसौभाग्य, ए, खरी रीते, ए महाकाव्यनो बीजो अवतार छे. आ काव्यनो पहेलो अवतार तो छे. ‘हीरसुन्दर’ महाकाय. एम समजाय छे के श्रीदेवविमलगणिए, आ काव्य रचनानो उपक्रम सर्वप्रथम हाथ धर्यो हशे त्यारे तेमणे आ काव्यने ‘हीरसुन्दर काव्य’ लेखे रचवानुं विचार्युं हशे. आनुं प्रमाण एटले :-

(अ) ‘हीरसौभाग्य’ नी हीरसुन्दर काव्यना नामे उपलब्ध थती विभिन्न प्रतिओ, तेमज, (ब) ‘हीरसुन्दर’ ना रूपमां कर्ताए करवा धारेला काव्यना काचा आलेख(Draft)नी हीरसौभाग्य करतां भिन्न पाठ धरावती-प्रतिओ. अलबत, आ (अ) अने (ब) बन्ने विभागनी जूज प्रतिओ ज मळे छे; तेमांये (ब) विभागनी उपलब्ध प्रतिओ एकाद सर्ग जेटला अंशने ज समजावनारी छे. परंतु, ते प्रतो उपरथी एटलुं स्पष्ट थई शके छे के कर्ताए पहेलां ‘हीरसुन्दर’ नामे काव्य सर्जवानुं विचार्युं हशे, अने पाछळथी ‘सोम सौभाग्य’ना अनुकरणरूपे होय, नाममां वधु सौन्दर्य लाववानी अभिलाषाथी होय के कर्तानां माता ‘सौभाग्यदे’ नुं नाम अमर करवानी भावनाथी होय-गमे ते कारणे कर्ताए नाममां परिवर्तन कर्युं छे; एटलुं ज नहि, पण (ब) विभागनी प्रतिओ तपासतां, तेमणे काव्यना पद्योनी वाचनामां पण महदंशे शाब्दिक-परिवर्तन कर्युं छे.

‘हीरसुन्दर’ काव्यनी जे प्रतिओ अत्यारे अमारी समक्ष छे, ते आ प्रमाणे छे :

१. शेठ डोसाभाई अभेचंद पेढी-भावनगर जैन तपा संघना ज्ञानभंडारनी प्रति.
२. श्री जैन आत्मानंद सभा-भावनगर ना भंडारनी प्रति.
३. ईडर-जैन संघना ज्ञानभंडारनी प्रति.

प्रस्तुत प्रकाशनमां मुख्यत्वे क्रमांक १ प्रतिनो ज उपयोग थयो छे. क्रमांक २ प्रति ते क्रमांक १नी नकल होवा उपरान्त अशुद्धिनो भंडार छे तेथी तेनो उपयोग करवो मुनासिब नथी मान्यो. क्र. ३ नी प्रति मात्र एक ज सर्ग धरावती प्रति छे. अने तेनी प्रतिलिपि आ पुस्तकमां परिशिष्ट-१ तरीके मूकी छे.

આ પ્રતિની નકલ પ્રકાશન કાર્ય દરમ્યાન છેક છેલ્લે મઠી હોઈ તેનો ઉપયોગ આ રીતે જ થઈ શક્યો છે.

આમાં ક્ર. ૧ વાઠી પ્રતિમાં ૧૫-૧૬ એ બન્ને સર્ગોને પંદરમા સર્ગ તરીકે ઓઢખાવ્યા હોઈ, કુલ ૧૬ સર્ગ જ હોવાનુ સમજાય છે, પળ વસ્તુતઃ ૧૭ સર્ગો જ છે. ક્ર. ૧ પ્રતિની વાચનામાં તથા મુદ્રિત હીરસૌભાગ્યની વાચનામાં કેટલેક સ્થલે તફાવત મલે છે, તે તમામ સ્થલે તથા તફાવતોનો નિર્દેશ જે તે સ્થલે પાઠનોંધો(Foot notes)માં દર્શાવેલ છે.

મુદ્રિત હીસૌં માં કેટલેક સ્થલે ટીકા હોવા છતાં પઘો નથી. એ પઘો હીસુંં ની પ્રતિ ક્ર.૧માં અકબંધ જલ્લાયાં છે. એ ઉપરાન્ત, મુદ્રિત હીસૌં મૂલ તથા વૃત્તિમાં ઘણી અશુદ્ધિઓ જોવા મલે છે, તેનું માર્જન હીસુંં દ્વારા મહદંશે થઈ શકે તેમ છે : આ બે વાબતો હીસુંં દ્વારા થતી ઉપલબ્ધિ ગણાય.

ક્ર. ૩ ની પ્રતિ એ શુદ્ધરૂપેણ હીરસુન્દર કાવ્યનો ખરલો જણાય છે. ખરલો એટલા માટે કે તેના પ્રથમ સર્ગની મુખ્ય વાચનાની સાથે જ, તે જ પ્રતિમાં, હાંસિયામાં તે વાચનાગત ઘણાં પઘોનાં કે પઘાંશોના પાઠાન્તરો પળ આલેખાયાં છે. ઈડરની પ્રતિમાં માર્જનમાં જોવા મલ્તાં સૂક્ષ્મ અક્ષરો તે પાદટીપ નથી, પળ પઘ-પઘાંશના, કર્તાના મનમાં ઉદ્ભવેલાં પાઠાન્તરો છે, તે નોંધવું જરૂરી છે. અને આજ કારણે, ઈડરની પ્રતિ તે કાવ્યના કર્તા પં. શ્રી દેવવિમલગણિના સ્વહસ્તાક્ષર છે એવું વિધાન જરા પળ અંદેશા વિના કહી શકાય તેમ છે. શુદ્ધ પાઠ અને મૂલપાઠનાં જ ફેરફારોની નોંધ-આ લક્ષણો 'કર્તાનો સ્વહસ્ત' હોવા વાબતે નક્કર આધાર બની શકે. કર્તા સિવાય મૂલપાઠમાં ફેરફાર કોણ કરે ? કોણ કરી શકે ?

સારાંશ એ કે, કર્તા એ પ્રથમ હીસુંં રચ્યું, તે પળ તેના વિવિધ આકાર-પ્રકારો બદલતાં-બદલતાં. છેલ્લે એક આકારમાં સ્થિર કર્યું હશે, અને તે પછી હીસુંં નું હીસૌંમાં રૂપાંતર સૂઢ્યું હશે. તેથી આપણે હીસૌંનું મલ્તુ સ્વરૂપ સાંપડ્યું.

હીરસૌભાગ્ય/હીરસુન્દરની ટીકાઓ

જેવું મૂલ હીસુંં/હીસૌં કાવ્ય માટે, તેવું જ તેની ટીકા પરત્વે પળ છે. કર્તાએ પોતાના આ કાવ્યની એક નહિ, ત્રણ-ત્રણ વૃત્તિઓ રચી છે, જે સાહિત્યના ઇતિહાસમાં એક વિરલ કે અજોડ ઘટના ગણાય.

તેમણે પહેલાં હીસુંં પર ટિપ્પણી રૂપ સાવ નાની ટીકા લખી. આપણે સગવડ ળાતર તેને 'હીસુંં' નો પર્યાય એવું નામ આપી શકીએ. એ પછી તેમણે હીસૌંની લઘુવૃત્તિ રચી, જેની એકમાત્ર પ્રતિ અમદાવાદ - ઢેલાના ઉપાશ્રયના ખંડારમાંથી ઉપલબ્ધ થઈ શકી છે, અને જેની સંપાદિત વાચના આ પ્રકાશનમાં આપી છે. અને ત્યાર પછી તેમણે હીસૌં ની બૃહદ્વૃત્તિ બનાવી, જે મુદ્રિત હીસૌંમાં ઉપલબ્ધ છે.

એક ગ્રન્થકારના, એક સર્જકના મનોવ્યાપારો કેવી રીતે સતત પલટાતા રહે છે, અને પોતાના સર્જનમાં કેવા અને કેવી રીતે સુધારા-વધારા-ઉમેરા-પરિવર્તન કરતા રહે છે-તેનું આ એક શ્રેષ્ઠ દૃશ્યન્ત ગણી શકાય.

હીસુંં કે હીસૌં ની આમ તો અઢલક વિશેષતાઓ અને લાક્ષણિકતાઓ છે. અને એ બધી વિશેષતાઓનો તાગ મેલ્લાવા માટે આ કાવ્યનો અનેક દૃષ્ટિએ અભ્યાસ થવો અત્યન્ત જરૂરી છે. આ કાવ્યમાં ધાર્મિક, સામાજિક, સાંસ્કૃતિક, ભૌગોલિક, ભાષાશાસ્ત્રીય, તુલનાત્મક, અલંકારિક, સાહિત્યિક-એમ અનેક પ્રકારે અધ્યયન કરવાજોગી સામગ્રી મલ્લી શકે જ. આમ છતાં, પ્રથમ નજરે આંલે ઁડીને વલ્લાગતી

बे विशेषताओ ते आ :

(१) आमां कर्ताए टांकेलां अनेक ग्रन्थोनां अढळक उदाहरणो-अवतरणो.

(२) आमां मळता देश्य तेमज कर्ताना समकालीन व्यवहारोपयोगी भाषाकीय शब्दप्रयोगो.

थोडुं फुटकळ काम आ दिशामां थयुं छे खरुं. पण नकर काम हजी सत्रिष्ठ-रसिक अभ्यासीनी प्रतीक्षामां ऊभुं ज छे. हीसुं० ना द्वितीय भागमां आवा शब्दो तथा उदाहरणोनी एक नोंध मूकवानी धारणा छे, ए आशाए के कोई अभ्यासी तेनो उपयोग करी शके.

प्रस्तुत प्रकाशन/संपादन परत्वे

संवत् २०४८मां ऊनाक्षेत्रनी स्पर्शना थई, त्यारे जगद्गुरुनी अंतिम भूमि रूप “शाहबाग” नी पण यात्रानो योग बन्यो. जगद्गुरुना स्पृहणीय जीवन-कार्य प्रत्येनो अहोभाव ते पळे प्रबळपणे अभिव्यक्त थतो अनुभवायो. तेओश्रीनी जीर्ण थएल समाधिनी पुनरुद्धार २०५२ सुधीमां कराववो - एवो एक संकल्प पण सहजभावे मनमां जाग्यो.

सं. २०५०मां जगद्गुरुनी जन्मभूमिना क्षेत्र ‘पालनपुर’मां चातुर्मासिनो योग बन्यो. अपिर्चित क्षेत्र, पण एकमात्र आकर्षण ए के त्यां हजी जगद्गुरुनुं जन्मस्थान गणातुं मकान उपाश्रयरूपे मौजूद छे. चोमासामां पण आ सिवाय कोई ज बाबत एवी न मळी के जे त्यां अजाण्याने जवा के रहेवानुं आकर्षण बनी शके.पण ए चोमासामां जगद्गुरुना जन्मस्थान ‘नाथीबाईना उपाश्रय’ ना नित्यदर्शननो सरस लगभ थयो, ए ज महत्वनुं गणाय. हुं एम विचारुं छुं के जेमना जन्मनुं तथा स्वर्गारोहणनुं - आ बत्रे स्थानो आजे पण मौजूद होय तेवा ऐतिहासिक पुरुष मात्र जगद्गुरु ज छे.

पालनपुरना वर्षावासामां ‘हीरसौभाग्य’ नुं वांचन करवुं आरंभ्युं. तो मुद्रित प्रतिमां आव्या करती क्षतिओ बहु खटकवा मांडी. शोधकवृत्तिनी प्रेरणाथी हीसौ०नी हस्तप्रतिओ मेळववा प्रयास कर्यो, तो हीसौ० नी बे त्रण ज प्रतिओ मळी, अने वधुमां हीसुं० तथा हील० नी कुल त्रणेक प्रतिओ सांपडी. ए बधी सामग्री तपासतां हीसुं० तथा हील०नी सामग्री हजी अप्रगट होवानुं जणातां तेनुं संपादन तथा प्रकाशन, चतुर्थ शताब्दीना अवसरने अनुलक्षीने, करवानो निश्चय कर्यो; अने मुनि श्रीरत्नकीर्तिविजयजीने ए काम भळाव्युं. तेमणे पण उल्लासभेर ए काम करवानुं स्वीकार्युं; अने तेमणे करेली दोढ वर्षनी महेनतनुं परिणाम आ ग्रंथरूपे आजे प्रगट थई रह्युं छे.

आ संपादनमां प्रथम हीसुं० काव्यनो मूळपाठ, तेनी नीचे तेनी टिप्पणी, अने ते पछी हील० (हीरसौभाग्य परनी लघुवृत्ति)नो पाठ-आ क्रमे वाचना आपवामां आवी छे. हील० प्रतिमां पण मूळ-काव्य पाठ छे ज; परंतु ते हीमु० (हीरसौभाग्य-मुद्रित)ने सर्वांशे मळतो ज पाठ छे, तेथी ते पाठ अत्रे आपेल नथी. ज्यां ज्यां हीसुं० अने हील० प्रति के हीमु० वाचनाना पाठमां फेरफार आवे छे त्यां ते पाठ यांग्य सूचनपूर्वक मूळमां के पादनोंधरूपे मूकेल छे. पद्योना क्रममां फेरफार होय, कोई पद्यो/पद्य हीसुं० मां न होय एवे स्थळे ते अंगेनी नोंध के पाठ मूकवामां आवेल छे. आवां स्थानोनी तालिका बीजा खण्डमां आपवानी धारणा छे.

પ્રથમ ખણ્ડરૂપ આ પ્રકાશનમાં હીસું૦ ના ૧ થી ૮ સર્ગો સમાવ્યા છે. ૯ થી ૧૬/૧૭ સર્ગો બીજા ભાગમાં સમાવાશે. પ્રાંતે આપેલાં બે પરિશિષ્ટોમાં પ્રથમમાં હીસું૦ની ઈંડર-ભંડારની પ્રતિની વાચના છે. એ પ્રતિ હીસું૦ ના પ્રથમ સર્ગાત્મક છે, તેમજ તેમાં કર્તાએ સ્વયં તેના પાઠાંતરે કે રૂપાંતરે નોંધેલાં છે. એ અક્ષરો ઝેરોક્સ નકલમાં જેટલા ઉકેલી શકાયા તેટલા અહીં આપ્યા છે. પરંતુ, આ પ્રતિનો પાઠ અહીં પ્રથમ વખત પ્રકાશમાં આવે છે, જે અભ્યાસીઓ માટે ખૂબ ઉપયોગી થશે તેવી શ્રદ્ધા છે. દ્વિતીય પરિશિષ્ટમાં ૮ સર્ગોમાં પદ્યોની અકારાદિ-સૂચિ આપી છે.

આ કાર્ય માટે પોતાના ભંડારોની પ્રતિઓની ઝેરોક્સ નકલો આપવા બદલ ૧. ડહેલાનો ઉપાશ્રય-અમદાવાદ, ૨. શેઠ ડો. અ. પેઢીનો ભંડાર-ભાવનગર, ૩. શ્રી જૈન આત્માનન્દસભા-ભાવનગર, ૪. ઈંડર-સંઘ ભંડાર-આ બધાના કાર્યવાહકોનો ઋણસ્વીકાર કરીએ છીએ. ઈંડરની પ્રતિની નકલ માટે ખન્યાપ શ્રીમુનિચન્દ્રવિજયજી ગણિ (ઝીંઝુવાડા)નો પણ આભાર માનવો જોઈએ.

આ ગ્રંથનું સંપાદન મુનિ રત્નકીર્તિવિજયજીએ ખૂબ રસ અને ધન્યતાથી કર્યું છે. સંપાદન-સંશોધન માટેનો તેમનો આ પ્રથમ જ પ્રયાસ હોવા છતાં આ કાર્યમાં તેમણે પ્રશસ્ય ગતિ અને નિપુણતા દાખવી છે, તે ગ્રંથનું અવલોકન કરનારને અવશ્ય જણાઈ આવશે. આમ છતાં 'ગચ્છતઃ સ્વલનં ક્વાપિ' એ ન્યાયે, તેમનો આ પ્રથમ જ અનુભવ તથા પ્રયાસ હોઈ ક્યાંય પણ ક્ષતિ જણાય તો સુઝ જનો ધ્યાન દોરે તેવી તેમની પ્રાર્થના, અહીં મારા દ્વારા તેઓ પ્રગટ કરે છે.

ગ્રંથના પ્રૂફવાચન તથા અન્યાન્યા કાર્યોમાં મુનિશ્રીવિમલકીર્તિવિજયજી, મુનિ શ્રી ધર્મકીર્તિવિજયજી તથા મુનિ શ્રી કલ્યાણકીર્તિવિજયજીનો ભરપૂર સાથ મળ્યો છે, તે પણ અહીં નોંધવું જોઈએ.

પ્રાંતે, જગદ્ગુરુની ૪૦૦મી સ્વર્ગારોહણ-તિથિ ઉજવણીરૂપે અને આરધનારૂપે આ ગ્રંથનું પ્રકાશન થઈ રહ્યું છે, તેની પાછળ શ્રી ગુરુભગવંતની કૃપા જ મહત્ત્વપૂર્ણ પરિબલ છે, અને તે સદાય વરસતી જ રહો તેવી પ્રાર્થના સાથે-

ભાવનગર

-વિજયશીલચન્દ્રસૂરિ

પર્યુષણમહાપર્વ-સં. ૨૦૫૨

अनुक्रमः

जम्बूद्वीप-देश-नगर-नृपादिवर्णनो नाम प्रथमः सर्गः	१
कुंर-नाथी-गजस्वप्न-स्वप्नजागरिका-सखीगोष्ठ्यादिवर्णनो नाम द्वितीयः सर्गः	३६
गर्भधारण-दोहदोत्पादकथन-गर्भसमय-लक्षणाविर्भावन-जन्म-तन्महोत्सव -बालक्रीडा- पठन-सर्वाङ्गलक्षणरूपवर्णनो नाम तृतीयः सर्गः	७२
श्री महावीरजिनेन्द्रमारभ्य श्रीविजयदानसूरीन्द्रं यावत्पट्टपरंपराप्रादुर्भावनो नाम चतुर्थः सर्गः	१०९
हीरकुमारप्रतिबोध-स्वजनकृतमहोत्सव-पुरङ्गनाचेष्टित-तत्सङ्कथा-दीक्षाग्रहणो नाम पञ्चमः सर्गः	१४६
दक्षिणदिग्गमन-द्विजसमीपपठन-गुरुसमीपागमन-पण्डितवाचकाचार्यपदप्रदान- नन्दिभवन-श्रीविजयसेनसूरिजन्मदीक्षादिवर्णनो नाम षष्ठः सर्गः	१९५
वर्षा-शरत्-सूर्यास्त-सन्ध्याराग-तिमिर-तारक-चन्द्र-चन्द्रिका-वर्णनो नाम सप्तमः सर्गः	२३६
शासनदेवतासमागमन-तत्सर्वाङ्गवर्णनो नामाष्टमः सर्गः	२५८
परिशिष्ट-१ ईडरसत्कहीरसुन्दरप्रतेर्वाचना	२९७
परिशिष्ट-२ हीरसुन्दरकाव्यस्य १-८ सर्गगतपद्यानामकरादिसूचिः	३१३

॥ श्री चिन्तामणिपार्श्वनाथाय नमः ॥
पण्डितश्रीदेवविमलगणिविरचितम्

‘श्री हीरसुन्दर’ महाकाव्यम्

सटिप्पणीकम् ॥

हीरसौभाग्यमहाकाव्योपरिलघुवृत्तिसमेतम् ॥

एँ नमः

॥ अथ प्रथमः सर्गः ॥

हीसुं० श्रियं स पार्श्वधिपतिः १प्रदिश्यात् २सुधाशनाधीशवतंसितांद्भिः ॥
३जगन्निदिध्यासुरिव त्रिमूर्तिर्यत्कीर्तिरासीत्त्रि ४दशस्रवन्ती ॥ १॥

श्रीपार्श्वनाथाय नमः ॥

(१) लक्ष्मीं ददातु । (२) देवेन्द्रशेखरितक्रमः । (३) त्रैलोक्यदिदृक्षुः । (४) गङ्गा ॥१॥

हील० श्रीचिन्तामणिपार्श्वधिपतये नमः ॥

स्वोपज्ञहीरसौभाग्यकाव्यस्याव्यासशालिनीम् ।

कुर्वे वृत्ति विदग्धानां १इदित्यर्थावबोधिकाम् ॥

इह हि ग्रन्थारम्भे ग्रन्थकर्ता स्वाभिमतार्थसिद्धये शिष्टाचारपरिपालनाय च सकलविघ्नविघातकं विशिष्टेष्टदेवतानमस्कारलक्षणं मङ्गलमाचरति । शिष्यशिक्षायै सूत्रान्तर्लिखीकरोति । तदेव सूत्रम्-

श्रियमिति - सः अद्वैतमहिमा श्रिया चतुस्त्रिंशदतिशयरूपया युक्तः । पार्श्व एवाधिपति-
स्त्रिजगदीश्वरः । यद्वा-पार्श्वनामा यक्षाना(णा)मष्टचत्वारिंशत्सहस्राणां नायकः पार्श्वनामा यक्षस्त-
स्याधिपतिः । लक्ष्मीं प्रदेयादित्याशीः । किंलक्षणः पार्श्वधिपतिः ? । सुधामृतमशनन्तीति, सुधा
अमृतमशनं येषां वा । सुधा पीयूषमश्यते एभिरिति सुधाशना देवाः । तेषामधीशैर्वतंसितौ । ‘तत्करोति
तदाचष्टे’ इतीनक्तप्रत्यये ‘अवाप्यो’ रित्यकारे लुप्ते वतंसिताविति सिद्धौ । अवतंसौ कुर्वन्तीत्यवतंसयन्ति,
अवतंस्येते स्मेत्यवतंसितौ । तादृशौ चरणौ यस्य । स कः ? यत्कीर्तिर्निध्यातुमिच्छुरिव गङ्गा आसीत्
॥१॥

हीसुं० १प्रीणाति या प्राज्ञदृशश्चकोरीर्वि २भावरीवल्लभमण्डलीव ।

३तमस्तिरस्कारकरीं सुरीं तां ४न ५मस्कृतेर्गोचरयामि वाच ॥२॥

(१) आह्लादयति । (२) चन्द्रबिम्बम् । मण्डलशब्दस्त्रिलिङ्गः । (३) तमः अज्ञानमन्थकारं
च तस्य भेत्रीम् । (४) नमस्करोमि (५) भारतीम् ॥२॥

1. इगित्य० हीमु० । 2. भक्तेर्नते० हीमु०

हील० गोचरं करोमीति गोचरयामीति । 'जिडित्करणे' इति जिः । प्रणमामीत्यर्थः ॥२॥*

हीसुं० १यच्चक्षुषा २मातृमुखोऽप्यशेषविशेषवित्शेखरतानुषङ्गी ।

३गुरुं सुराणाम् ४धरीकरोति भवन्तु ते मे १ गुरुवः प्रसन्नाः ॥३॥

(१) यत्सौम्यनयननिरीक्षणात् । (२) मूर्खोऽपि (३) निखिलविशेषज्ञोत्तंसभावसङ्गी ।
(४) बृहस्पतिम् (५) पराजयति ॥३॥

हील० ते गुरुवः प्रसन्तिभाजो भवन्तु । यद्दृष्टिपाते तु जडोऽपि अशेषविशेषविदां शेखरतां प्राप्तः सन्बृहस्पतिं हीनीकरोति ॥३॥*

हीसुं० कवित्वं निष्कं २कषितुं कवीनां येषां ३मनीषा ४कषपट्टिकेव ।

सन्तः प्रसन्ना मयि सन्तु ५शुद्धाशयाः प्रवाहा इव ६जाह्नवीयाः ॥४॥

(१) सुवर्णम् । (२) सम्यक्परीक्षितुम् । (३) मतिः (४) स्वर्णपरीक्षणपाषाणशिलेव ।
(५) निर्मलचित्तमध्याश्च । (६) गङ्गासम्बन्धिनः ॥४॥

हील० काव्यनिष्कं सुवर्णं परीक्षितुं येषां मतिः कषपट्टिकास्ति ते सन्तः शुद्धाशयाः शुद्धाभिप्रायाः निर्मलमध्या गङ्गाप्रवाहा इव मयि भवन्तु ॥४॥

हीसुं० १अमन्दगन्धैरिव २गन्धसारो दिशो यशोभिस्सुरभीकरोति ।

३वृत्तं ४व्रतीन्द्रस्य ५तनोमि तस्य ६कुरान्ववायाम्बरपद्मबन्धोः ॥५॥

(१) प्रचुरपरिमलैः । (२) चन्दनतरुः । (३) वासयति । (४) काव्यम् । (५) सूरेश्वरस्य ।
(६) करोमि । (७) कुरासाधुवंशाकाशभास्करस्य ॥५॥

हील० अमन्दैर्बहुलैर्गन्धैश्चन्दनद्रुमो दिशः सुरभीकरोति तद्दृष्टशोभिर्दिशः सुरभयति । तस्य वृत्तं तनोमि । करोमीत्यर्थः ।

“कथिताः करणे तनने ग्रथने चोत्पादने च ये पूर्वम् ।

ते धातवः स्पृशन्ति प्रायस्तुल्यार्थतामेव ॥१॥”

किं च वृत्तनायकाश्चतुर्विधा वर्ण्यन्ते । धीरोदात्ताः, धीरोद्धताः, धीरललिताः, धीरप्रशान्ताश्चात्र धीरप्रशान्तत्वेन वृत्तकरणं युक्तमित्यर्थः ॥५॥

हीसुं० १पारे गिरां २वृत्तमिदं ३क्व ४सूरेस्तनुप्रकाशा क्व च शेमुषी मे ।

५प्रक्रम्य ६मोहादहमङ्गुलीस्तत्रमातुमीहे चरणं मुरारेः ॥६॥

(१) पारे गिराम् वाचामगोचरं वक्तुमशक्यमित्यर्थः । (२) चरितम् । (३) कुत्र । (४)
स्वल्पविषया मतिः । (५) प्रारभ्य । (६) अज्ञानात् । (७) तत्-तस्मात्कारणात् ।

★ एतच्चिह्नङ्किताः श्लोका हीलप्रतौ हीमुवदृश्यन्ते । 1. श्रीगुरुवः हीमु० ।

(८) विष्णोः पदम्-गगनम् । (९) प्रमातुमिच्छुरस्मि अङ्गुलीभिव्योमप्रमाणं कर्तुमना वर्ते ॥६॥

हील० गिरं पारे वाचामगोचरमिदं वृत्तं क्व, मे स्वल्पा बुद्धिः क्व । तत्तस्मात्कारणादहमङ्गुलीः प्रारभ्य विष्णुपदं मातुमिच्छामि । कश्चिदनन्तं नभः स्वाङ्गुलीर्मण्डयित्वा प्रमातुमारभते, न पुनः प्रभवति, तदज्ञानादेव ॥६॥

हीसुं० १यो ३वालुका ३हैमवतीप्रतीरे ४प्रमाति संख्याति च ५विप्लुषोऽब्धेः ६ ।
ताराः पुनः ७पारयति प्रमातुं गुणान् ८णेन्दोर्गणयेन्न ९ सोऽपि ॥७॥

(१) यः पुमान् । (२) गङ्गातटे । (३) सिकताकणान् । (४) प्रमाणीकरोति । (५) बिन्दून् । (६) समुद्रस्य । (७) समर्थीभवति । (८) गच्छनायकस्य । (९) इयत्तार्वाच्चित्र-संख्यागोचरीकुर्यात् ॥७॥

हील० यः गङ्गातटे वालुकाः प्रमाति । अब्धेर्जलबिन्दून् उत च तारः सङ्ख्याति । सोऽपि सूरैर्गुणान्न गणयेत् ॥७॥

हीसुं० वृत्तं १विभोर्भा २षितुम् ३प्रभुर्यज्ज ४भारिसूरिस्तदहं ५किमीशे ।
यः ६शृङ्गिशृङ्गाग्रगतैर्दुरापः ७ किं ८भूमिगस्तं विधुमा ९ददीत ॥८॥

(१) सूरीन्द्रस्य । (२) वक्तुम् । (३) असमर्थः । (४) बृहस्पतिः । (५) तच्चरितं भाषितुम् । (६) कथमहमीशीभवामि । (७) गिरिशिखरोपरिगतैः । (८) दुष्प्राप्य । (९) पृथ्वीस्थः । (१०) गृहणीयात् ॥८॥

हील० विभोर्हीरविजयसूरीश्वरस्य यद्वृत्तं वक्तुं बृहस्पतिरसमर्थः तर्हि तद्वृत्तं वक्तुं अहं कथमीशे-समर्थीभवामि । अपि तु न । उक्तमर्थमर्थान्तरेण द्रढयति - यश्चन्द्रः शैलशिखरस्थैर्दुःप्रा(दुष्प्रा)पः तं भूचरः कथं गृहणीयात् ॥८॥

हीसुं० १प्रभोः २प्रभावादथवा ३ कथं न प्रभुर्भवामि ४प्रविधातुमेतत् ५ ।
६स्वस्तप्रसादा ७त्रिदशाचलस्य ८शिखासु ९खेलायति किं न १०खञ्जः ॥९॥

इति पीठपद्धतिः ॥

(१) सूरिः(रेः) । (२) माहात्म्यात् । (३) अथवेति स्मरणगर्भे षक्षान्तरे वा । (४) कर्तुम् । (५) एतच्चरितम् । (६) देवताप्रसन्त्याः । (७) मेरोः । (८) चूलासु । (९) क्रीडति । (१०) चरणविकलः ॥९॥

हील० तर्हि कथं करिष्यते । तत्सामर्थ्यमाह- प्रभो० अहं प्रभुप्रभावात्क्षमः । स्वःसदेवस्तदनुग्रहान्मेरुशृङ्गे खञ्जिष्कि(ञ्जः किं) न खेलति । अपि तु खेलतीत्यर्थः ॥९॥

हीसुं० १सुपर्वभिर्भो २गिभिरङ्गि ३संघैर्लीलां स्वयं बि ४भ्रदिव त्रि ५लोक्याः ।
६प्रेयानिव स्त्रीभिरिहास्ति ७जम्बूद्वीपोऽब्धिवेलाभिरु ८पास्यमानः ॥१०॥

(१) देवैः पक्षे शोभनानि पर्युषणा-दीपालिकादिपर्वाणि येषाम् । (२) नागकुमारैः पक्षे भोगो राज्यादिसुखमस्त्येषामिति । (३) जनसार्थैः । (४) दधत् । (५) त्रिभुवनस्य । (६) पतिः । (७) पार्थिवः रजत-हिमरत्नमयोऽनाहताभिधानद्वीपाधिदेवावासभूतोत्तर-कुरुवर्त्तिजम्बूवृक्षेनो(णो)पलक्षितः (७) सेव्यमानः ॥१०॥

हील० सुप० । इह जम्बूद्वीपोऽस्ति । तैस्तैस्त्रिजगत्या लीलां दधत् । अब्धिवेलाभिः संसेव्यो यथा प्रियः स्त्रीभिर्निषेव्यते ॥१०॥

हीसु० १नीराजयन्तीष्विव २चित्रभानुमादाय ३दिग्वारविलासिनीषु ।

४संवर्धयन्तीषु ५पयःपृषद्विर्वेलासु कान्तास्विव ६मुक्तिकाभिः ॥११॥

यं ७शंभुशैलच्छविरोमगुच्छचन्द्रातपत्रोद्धतंवाहिनीकम् ।

वाद्धैस्तरङ्गा १मगधा इवोर्वीधवं स्तुवन्तीव गभीररावैः ॥१२॥ युग्मम् ॥

(१) आरात्रिकं कुर्वतीष्विव । (२) सूर्यो वह्निश्च । (३) दिग्वाराङ्गनासु । (४) वद्धांपयन्तीषु । (५) जलकणैः (६) लघुमुक्ताफलैः । (७) कैलाशः । (८) चामरम् । (९) सेनानद्यौ । (१०) बन्दिनः । (११ । १२) युग्मम् ॥

हील० यं जम्बूद्वीपम् । अब्धिकल्लोलाः । स्तुतिकारिण इव स्तुवन्ति । किंभूतो जम्बूद्वीपः ? । कैलास-कान्तिरेव, तद्गद्गा उज्ज्वला रोमगुच्छ यस्य । तथा चन्द्रतुल्यं, स एवातपत्रं यस्य । तथोद्धता वाहिन्यः सेना नद्यो यस्य । पश्चात्कर्मधारयः । कासु सतीषु ? दिग्वाराङ्गनासु सतीषु । किंभूतासु दिग्वाराङ्गनासु ? नीराजनां कुर्वन्तीति नीराजयन्ति । नीराजयन्तीति नीराजयन्त्यस्तासु । चित्रभानुं वह्निं अर्थात्सूर्यं गृहीत्वा । पुनः कासु ? वेलासु । किंभूतासु ? । अवकिरन्तीषु । कैः ? । पयोबिन्दुभिः । यथा अन्याः कामिन्यः क्षमाकान्तं लाजैर्वद्धांपयन्ति तद्वत् ॥११-१२॥

हीसु० चन्द्रार्कचक्रद्वयभृत्प्रभूतक्षेत्रप्रभू रत्ननिधानवाद्धिः ।

यः ३कोऽपि चक्रीव चकास्त्यसंख्यद्वीपावनीपैः स समुपास्यमानः ॥१३॥

इति जम्बूद्वीपः ॥

(१) क्षेत्राणि भरतादिवर्षाणि कृषिभूमयश्च । (२) मणीनां निधीनां च वाद्धिनामधेया संख्या यत्र, यद्वा रत्नोपलक्षितनिधानानि वाद्धिः सगरचक्रिवचसा सुस्थितसुरानीतसागरो यत्र । (३) कोऽप्यद्भुतवैभवः । (४) राजभिः ॥१३॥

हील० चन्द्रा० । यः जम्बूद्वीपः चक्रीवासङ्घ्यैर्द्वीपावनीपास्तैः संसेव्यः शोभते । चन्द्रार्कयोः चक्ररूपयो-र्द्वयं विभर्तीति । अथ प्रचुराणां क्षेत्राणां निधीनां प्रकर्षेणोत्पत्तिस्थानं चाथवा मणीनां निधानानां वाद्धिः संख्या यत्र ॥१३॥

हीसु० १यत्रोल्लसद्गौरिम २तुङ्गिमश्रीर्झरप्रवृत्तिः ३स्फुटभद्रशालः^१ ।

४रवीन्दुघण्टाग्रहघर्षरीको विभाति^२ हेम्नशिखरी करीव^३ ॥१४॥

1. ०शाली हीमु० । 2. करीव हेम्नः शिखरी विभाति रवीन्दुघण्टाग्रहघर्षरीमान् हीमु० । 3. हीलप्रतौ हीमु० चैते १४-१५-१६ श्लोकाः १६, १४, १५, एवं क्रमेण दृश्यन्ते ।

(१) यत्र- जम्बूद्वीपे । (२) गौरः श्वेतपीतयोः श्वेतिम्नः पीतिम्नश्च तुङ्गत्वस्य च शोभा यत्र ।
(३) निर्झराणां प्रवर्तनं यत्र पक्षे झरवत्प्रवृत्तिर्मदप्रवाहो यत्र । (४) भद्रत्वेन भद्रजातित्वेन
शोभते पक्षे वनम् । (५) सूर्याचन्द्रमसावेव घंटे तथा ग्रहा उपलक्षणात्रक्षत्र-तारा एव
किङ्किण्यो यत्र । (६) मेरुः ॥१४॥

हील० यत्र द्वीपे सुवर्णगिरिर्विभाति । क इव ? करीव । किंभूतः करी मेरुश्च ? । उल्लसन्ती गौरिम्नः
तुङ्गिम्नः श्रीर्यत्र । पुनर्झराणां प्रवर्तनं झरवत्प्रवृत्तिर्मदो यत्र अथवा स्फुटं विकसितं भद्रशालाख्यं वनं
यत्र । स्फुटं प्रकटं भद्रजातित्वेन शालते शोभते । तथा सूर्याचन्द्रमसौ घण्टे ग्रहा घर्घर्यो यस्मिन्
*॥१६॥

हीसुं० १अन्तःस्फुरन्मौक्तिकरत्नराजीविराजिकूल्येशदुकूलभाजः ।

२भास्वज्जगत्यर्जुनमेखलाया ३निशावशाऽहर्मणिक^१णिकायाः ॥१५॥

४संध्यारुचीकुङ्कुमपङ्किलाङ्कप्राची^२ प्र^३तीचीक्षितिभृत्कुचायाः ।

द्वीपश्रियास्ता^३रकतारहारे ३किंनायको राजति ४रत्नसानुः ॥१६॥ युगम् ॥

(१) मध्ये द्योतमानमुक्ताफलमणिश्रेणिशोभनशीलसमुद्र एव वसनवत्याः । (२) कपिशीर्षक-
वर्जितप्राकारभित्तिः । (३) निशावशाश्चन्द्रः “भूवलयोर्वशीवशा” इति नैषधे, रविकुण्डलम्
॥१५॥

(१) सन्ध्यारागघुसृणपङ्कयुक्तउदयास्ताद्रिस्तनायाः । (२) “तारो निर्मलमौक्तिके”^४ हारे ।

(३) मध्यमणिः । (४) मेरुः ॥१६॥ युगम् ॥

हील० यत्र मेरुर्विराजते । किमुत्प्रेक्ष्यते । द्वीपलक्ष्यास्तारका एव तार निर्मलमौक्तिकानि तेषां हारे
मध्यमणिः । किंभूताया द्वीपश्रियाः ? अन्तर्मध्ये स्फुरतां मौक्तिकानां रत्नानां राज्या श्रेण्या विराजते
इत्येवंशीलो यः कुल्येशोऽब्धि स एव दुकूलं भजतीति तस्याः । दीप्यमाना जगती एव सुवर्णमेखला
यस्याः । निशा वशा यस्यैतावता चन्द्रसूर्यौ कुण्डले यस्याः । संध्यारग एव कुङ्कुमं तेन पङ्किलौ
व्यासावङ्को ययोस्तादृशावुदयास्ताचलौ कुचौ यस्याः ॥१४-१५॥ युगम् ॥

हीसुं० यत्रार्थिनो^१ऽर्थेशमिव प्रसार्य ३करान्सुवर्णं ३विवरीषवः किम् ।

४प्रदक्षिणागोचरतां नयन्ति ५ज्योतिर्गणा गैरिकसा^६नुमन्तम् ॥१७॥ इति मेरुः ॥

(१) धनवन्तम् । (२) किरणान् हस्तांश्च । (३) याचितुंमिच्छवः । (४) प्रदक्षिणीकुर्वन्ति ।

(५) ग्रहनक्षत्रतारात्रजाः । (६) मेरुः ॥१७॥

हील० यत्रा० । यत्र द्वीपे ग्रहनक्षत्रतारासमूहाः सुमेरुं प्रदक्षिणयन्ति । किमुत्प्रेक्ष्यते । किरणान्प्रसार्य सुवर्णं
वरीतुमिच्छवः । यत्रार्थिनो याचका धनिनं अनुकूलयन्ति ॥१७॥ इति मेरुः ॥

1. ०कुण्डलायाः हील० । 2. पूर्व उदयाचल इति प्रतिपाश्वे टि० । 3. आथमणोऽगस्ताचल इति प्रतिपाश्वे टि० ।

4. लमौक्तिके इत्यनेकार्थः हीमु० ।

- हीसुं० १सवेशकेशायितकूलिनीशो २ललामलीलायितसिद्धशैलः ।
 ३द्वीपावनीन्दोरिव भालपट्टो यस्मिन् व्यभाद्भारतनाम वर्षम् ॥१८॥
 (१) समीपे केशपाशवदाचरितो लवणसमुद्रो यस्य । (२) तिलकलीलावदाचरितः शत्रुञ्जयो यस्य । (३) द्वीपराजस्य ॥१८॥
- हील० सवे० । यस्मिन्द्वीपे भरतक्षेत्रं शोभते स्म । इवोत्प्रेक्ष्यते । द्वीपलक्ष्मीभालपट्टः । किंभूत ? । समीपे केशसमूह इवाचरितः सरिदीशो यत्र । तिलकशोभया चरितः शत्रुञ्जयो यत्र ॥१८॥
- हीसुं० १पराजितद्वीपततिप्रतीष्टचिरत्नरत्नाद्युपदागणेन ।
 द्वीपेन पृथ्वीपतिनेव २वर्ष व्यधायि धामो३पनिधेरिवैतत् ॥१९॥
 (१) निर्जितद्वीपावलीभ्यो गृहीतचिरकालोत्पन्नमणिप्रमुखप्राभृतप्रकरेण 'प्रतीष्टकामज्वल-
 दस्त्रजकं'६ चिरत्नरत्नाकिं चित)मुच्चित' मिति नैषधे । (२) क्षेत्रं । (३) निक्षेपस्य ॥१९॥
- हील० परा० जम्बूद्वीपेन एतद्भरतक्षेत्रं उपनिधेर्यासस्य धाम गृहं व्यधायि चक्रे । इव यथा पृथ्वीपतिना राज्ञा निक्षेपस्य निकेतनं क्रियते । किंभूतेन द्वीपेन ? । पराजिता द्वीपानां ततिः श्रेणी तस्याः सकाशात्प्रति(ती)ष्टो गृहीतश्चिरत्नानि चिरकालोत्पन्नानि रत्नानि तदादिरुपदाप्रकरे येन स तेन ॥१९॥
- हीसुं० वैताढ्यशैलो १विपुलां २द्विफालां विनिर्मिमीते स्म ३निजेन यस्य ।
 ४यमीभ्रमीभङ्गिविभूष्यमाणां ५स्त्रीणस्य सीमन्त इव ६प्रवेणीम् ॥२०॥
 (१) भूमीम् । (२) द्विभागाम् । (३) आत्मना । (४) यमुनाजलभ्रमणीरचनया मन्द्यमानां
 'अपि भ्रमीभङ्गिभिरावृताङ्ग' मिति नैषधे, भ्रमीशब्दो दीर्घः । (५) स्त्रीगणस्य । (६) कबरी
 ॥२०॥
- हील० वैता० । वैताढ्यगिरिभूमिं द्विभागां कृतवान् । केन । निजेनात्मना । किंभूतां विपुलां प्रवेणीं च । यस्या यमुनाया भ्रमणं तस्या भङ्गयो विलासास्ताभिस्तद्द्वालङ्गि क्रयमाणाम् । यथा स्त्रीणां समूहस्य कबरीं द्विभागां कुरुते । 'केशवेषे सीमन्तः' सिद्धान्तकौमुद्यां शकन्ध्यादिमध्ये पाठात् । अन्यत्र सीमान्त इत्येव स्यात् ।
- हीसुं० वैताढ्यशैलेन विभ१ज्यमानावुभौ विभागौ भरतस्य भातः ।
 २द्वीपावनीपं किमु३पेत्य भूत्या जितौ ४भजन्तौ ५फणिनाकिलोकौ ॥२१॥
 ६इति भारतम् ॥
 (१) विभागीक्रियमाणौ । (२) द्वीपराजम् । (३) आगत्य । (४) सेवमानौ । (५) पातालस्वर्गौ ॥
- हील० वैताढ्यशैलेन० इति सुगमम् ॥२१॥

1. द्वीपेन्द्रिया इव हीमु० । द्वीपेन्द्रिया इत्यपि पाठः इति हीलप्रति पार्श्वे टि० । 2. इति भरतक्षेत्रस्य द्वौ भागौ हील० ।

- हीसुं० १स्वच्छन्दकेलीतरलीभवन्त्याः २स्त्रस्तं ३शिरस्तो भुवि वर्षलक्ष्म्याः ।
किमुत्तरीयं ४मरुतोत्तरङ्गीकृतं सितं यत्र ५बभस्ति गङ्गा ॥२२॥ १इति गङ्गा ।
(१) स्वैरक्रीडया चपलीभवन्त्या 'केलीषु तद्गीतगुणान्निपीये'ति नैषधे, केलीशब्दः दीर्घः ।
(२) पतितम् । (३) मस्तकात् । (४) वायुना । (५) चञ्चलीकृतम् । (६) भाति ॥२२॥
- हील० स्वच्छन्द० । यत्र भरतक्षेत्रे गङ्गा भासते । किमुत्प्रेक्ष्यते । स्वेच्छया क्रीडाभिश्चञ्चलाजायमानायाः ।
क्षेत्रलक्ष्मीमस्तकात्पतितम् । मरुता तरङ्गयुक्तं कृतं प्रावरणम् ॥२२॥
- हीसुं० तद्दक्षिणाब्द्धे १सुरगोहगर्व्वसर्व्वकषो २गूर्जरनीवृदास्ते ।
श्रियेवरन्तु ३पुरुषोत्तमेन ४जगत्कृताकारि ५विलासवेश्म ॥२३॥
(१) दक्षिणभरते (२) स्वर्गाभिमानसर्वापहारी । (३) गूर्जरनामा देशः सत्तायामस्त्यास्ते
इति । (४) पुरुषेषु श्रेष्ठेन- नारायणेन च । (५) धात्रा । (६) क्रीडागृहम् ॥२३॥
- हील० तद्द० । तस्य भरतस्य दक्षिणपार्श्वे । स्वर्गगर्व्वसर्वापहारी गुर्जर इति नाम्ना नीवृदेशो वर्तते ।
इवोत्प्रेक्ष्यते । सृष्टिकर्त्रा विभुना सह रहः क्रीडितुं लक्ष्म्या केलिगृहं कृतम् ॥२३॥
- हीसुं० अशेषदेशेषु १विशेषितश्रीर्यो २मञ्जिमानं वहते स्म देशः ।
३आक्रान्तदिक्चक्र इवाखिलेषु ४वसुंधराभर्तृषु ५सार्वभौमः ॥२४॥
(१) विशेषप्रकारं प्राप्ता श्रीर्लक्ष्मीः शोभा वा यस्य । (२) मनोहरताम् । (३) स्वभुज-
बलविजितदिग्गनिकरः । (४) राजसु । (५) चक्रवर्ती ॥२४॥
- हील० यो गूर्जरमण्डलः । अशेषदेशेषु विशेषयुक्ता श्रीः सम्पच्छेभा वा यस्य स । अत्र समासान्त-
विधेरनित्यत्वात्कप्रत्ययाभावः । एतादृशो मञ्जनो भावं वहते स्म । इव यथा भूपेष्वखिलेषु सार्वभौमः
चक्रवर्ती । किंभूतो गूर्जरः सार्वभौमश्च ? । आक्रान्तं महत्वान्महिम्ना वा व्याप्तं चर्तुदिग्मण्डलं येन
स ॥२४॥
- हीसुं० १सुस्वामिभाजो २विबुधाभिरामास्सजिष्णो ३वो यत्र पुरः स्फुरन्ति ।
धृता दधानेन ४दिवाभ्यसूयां येनामरावत्य इवाऽप्रमेयाः ॥२५॥
(१) स्वामी-राजा कार्तिकेशश्च । (२) विबुधाः पण्डिता देवाश्च । (३) जयनशील इन्द्रश्च ।
(४) स्वर्गेण । (५) ईर्ष्याम् । (६) इन्द्रपुर्यः । (७) असंख्याः ॥२५॥
- हील० सुस्वा० यत्र देशे पुरः नगर्यः राजन्ति । इवोत्प्रेक्ष्यते । दिवा स्वर्गेण सहेर्ष्यां दधता येन गूर्जरेणन्द्रनगर्यो
धृताः । किंभूता नगर्यः इन्द्रपुर्यश्च ? । सुशोभनं स्वामिनं राजानं पुरन्दरं स्वामिकार्तिकं वा भजन्तीति ।
विशेषेण बुधैर्विबुधैर्देवैर्वा रम्याः । तथा सह जिष्णुभिर्जयनशीलैर्जिष्णुना शक्रेण कृष्णेन च वर्तन्ते
यास्ताः ॥२५॥

1. इति गङ्गा । इति भरतक्षेत्रम् हील० ।

- हीसुं० शत्रुञ्जयाद्रेस्तलहट्टिकायां यदा^१र्षभिर्वास^२यति स्म पूर्वम् ।
^३द्विषन्निव क्षोणिभृतां विनीतां यस्मिस्तदानन्दपुरं समस्ति ॥२६॥
 (१) भरतचक्री (२) स्थापयामास । (३) इन्द्रः ॥२६॥
 शत्रुं० । भरतचक्री यन्नगरं पूर्वं वासयति स्म । यथा गिरिपुर्विनीतां वासितवान् । धनदेनेति शेषः ।
 तत् आनन्दनाम्ना पुरम् । इदानीं बृहन्नगरनाम्ना पुरम् । यस्मिन्पूर्जरमण्डले विभाति ॥२६॥
- हीसुं० यत्तुङ्गतारङ्गगिरौ ^१गिरीशशैलोपमे कोटिशिला समस्ति ।
 स्वयंवरोर्वीव ^२शिवाम्बुजाक्षीपाणिग्रहे ^३कोटिमुनीश्वराणाम् ॥२७॥
 (१) कैलाशसदृशे । (२) सिद्धिवधूविवाहे । (३) कोटिसंख्यानां साधूनाम् ॥२७॥
 हील० यत्तुङ्ग० । कैलाशोपमे यस्य देशस्याभ्रंलिहे तारङ्गनाम्नि पर्वते कोटिशिला विद्यते । इवोत्प्रेक्ष्यते
 कोटियतीनां मुक्तिमानिनीविवाहे स्वयंवरमण्डपमेदिनी ॥२७॥
- हीसुं० यत्पर्वते ^१कल्पितसप्तभूमी ^२राजर्षिणाकार्यत ^३जैनगेहः ।
 इवाधिरोढुं ^४शिवचन्द्रशालां निश्रेणिकारोहणं^५सप्तकाङ्का ॥२८॥
 (१) रचिताः सप्तक्षणा भूमयो यत्र । (२) कुमारपालेन । (३) प्रासादः । (४) मुक्तिरूपोपरि-
 गृहम् । (५) सोपानसप्तकमङ्के क्रोडे यस्याः ।
- हील० यत्प० । यस्मिन्पर्वते तारङ्गे कुमारपालेन रचितसप्तभूमीकः जैनप्रासादः शिल्पिभिरकार्यत निर्मापितः ।
 इवोत्प्रेक्ष्यते । शिवशिरोगृहं चटितुम् । आरोहणानां सोपानानां सप्तकमङ्के यस्यास्तादृशी अधिरोहिणी
 कारितेव ॥२८॥
- हीसुं० ^१ग^२भीरताधःकृतवाद्धिर्नेवे(वो)^३पदीकृतं ^४दन्तिनमुद्ग्रहन्तम् ।
 राजर्षिरस्मिन्वि^५जयाङ्गाजातं तीर्थाधिपं स्थापयति स्म चैत्ये ॥२९॥
 (१) गाम्भीर्यजिनसागरेण । (२) ढौकितम् । (३) गजम् । (४) अजितनाथम् ॥२९॥
- हील० गम्भी० । कुमारपालः अस्मिन्तारङ्गचैत्येऽजितनाथं निवेशयामास । किंकुर्वन्तम् । लाञ्छनगजं
 उद्ग्रहन्तम् । किमुत्प्रेक्ष्यते । गाम्भीर्येण परभूतेन समुद्रेण ढौकितम् ॥२९॥
- हीसुं० चैत्येन चूडामणिनेव ^१शीर्षं विभूष्य राजर्षिर^२मुष्य शृङ्गम् ।
^३सिद्धाचलस्येव ^४सुमङ्गलाभूस्तीर्थत्वमुर्व्या ^५प्रथयाञ्चकार ॥३०॥ इति तारङ्गगिरिः ॥
 (१) मस्तकम् । (२) तारङ्गगिरेः । (३) शत्रुञ्जयस्य । (४) भरतचक्री । (५) विस्तारयामास
 ॥३०॥
- हील० चैत्ये० राजर्षिरमुष्य तारणगिरेस्तीर्थत्वं पृथिव्यां विस्तारयामास । यथा भरतचक्री शत्रुञ्जयस्य

तीर्थत्वं विस्तारयति । किं कृत्वा ? । चैत्येन शृङ्गं विभूष्य । मुकुटेन शीर्षं भूष्यते तथैव ॥३०॥

हीसुं० देशे पुनस्तत्र समस्ति शंखेश्वरोऽन्तिकं^१स्थायुकनाग^२नाथः ।

^३धात्रा ^४धरित्र्यां जगदि^५ष्टिसिद्धयै मेरोरिवा^६दाय सुरद्रुसः ॥३१॥

(१) तिष्ठतीत्येवंशीलः । (२) धरणेन्द्रः । (३) ब्रह्मणा । (४) भूमौ । (५) ईहितपूरणाय । (६) उत्खाय ॥३१॥

हील० गूर्जरदेशे धरणेन्द्रसेव्यः शङ्खेश्वरो जागर्ति । इवोत्प्रेक्ष्यते । मेरोः सकाशात्लात्वा । विधिना । कल्पतरुः प्ररोपितः । किमर्थम् ? जगदिष्टिसिद्धयै । तात्स्थानद्वयपदेश इति न्यायाज्जगज्जनानाम-भिलषितपूर्तये ॥३१॥

हीसुं० विद्याधरेन्द्रौ ^१विनमिर्नमिश्च ^२यद्वं(द्विं)बमभ्यर्चयतः स्म पूर्वम् ।

स्वर्गे ततोऽपूजि ^३बिडौजसा [य]त् ^४स्वधाम्न एव स्पृहयेव सिद्धेः ॥३२॥

(१) ऋषभजिनसेवासन्तुष्टधरणेन्द्रदत्तगौरी-प्रज्ञप्तीप्रमुखविद्या-वैताढ्यदक्षिणोत्तरश्रेणिद्वयैश्वर्यो नमि-विनमिनामानौ खेचरेन्द्रौ । (२) पार्श्वप्रतिमाम् । (३) इन्द्रेण । (४) स्वर्गादेव ॥३२॥

हील० विद्या०। नमिविनमिराजानौ श्रीशङ्खेश्वरपार्श्वनाथप्रतिमां पूजयतः स्म । तदनन्तरमिन्द्रेण पूजितम् । इवोत्प्रेक्ष्यते । स्वर्गादेव, मनुष्यावतारं विनैव वैक्रियशरीरेणैव मुक्तेर्वाञ्छयेव ॥३२॥

हीसुं० तेनाथ मुक्तं ^१गिरिनारिशृङ्गेऽधि^२गम्य ^३माणिव्यमिवामराणाम् ।

नीत्वात्मधाम्नो^४र्विधुपद्मपाणी यदार्चतां ^५निर्वृतिमीहमानौ ॥३३॥

(१) काञ्चनबलानकनाम्नि । (२) ज्ञात्वा । (३) चिन्तामणिमिव । (४) चन्द्ररविमण्डले रविः (?) । (५) मुक्तिम् ॥३३॥

हील० तेना०। अथ तेन शक्रेण कियत्कालं गिरिनारिगिरेः काञ्चनबलानकारव्यशृङ्गे यत्विम्बं मुक्तं सत् चन्द्रार्कौ चिन्तारत्नमिव प्राप्य पुनरात्मगृहयोरानीय आर्चताम् ॥३३॥

हीसुं० ^१ताभ्यां ^२पुनः स्थापितमुज्जयन्ते पार्श्वं स्वसर्वस्वमिवा^३वसाय ।

^४आखण्डलः कुण्डलिनां क्रमेण ^५सभाजनायान^६यति स्म वेश्म ॥३४॥

(१) शशिसूर्याभ्याम् । (२) ज्ञात्वा । (३) नागेन्द्रः । (४) पूजनाय ॥३४॥

हील० ताभ्यां० । नागेन्द्रः पार्श्वनाथमात्मगृहे अर्चनाय आनयति स्म । किं कृत्वा ? । चन्द्रार्काभ्यां स्थापितं स्वकीयनिधिमिव पार्श्वं ज्ञात्वा ॥*३४॥

हीसुं० गिराथ नेमे अ[रं]विन्दनाभिरु^१पास्य ^२पद्माप्रियमष्टमेन ।

आनाययत्तेन जिनं तमा^३त्मद्विषज्जयं मूर्तिमिवाश्रयन्तम् ॥३५॥

3. ततः हीसुं० । 2. नयदात्मधाम्नि हीसुं० ।

(१) नारायणः कातन्त्रवार्त्तिकेऽप्युक्तम्, 'अरविन्दनाभि' रित्यादयो माघादिकाव्योक्ताः प्रयोगाः शिष्टैरभ्युपगम्याः । (२) संसेव्य । (३) धरणेन्द्रं पूर्वव्यावर्णितस्वरूपम् । (४) जरासन्धजयमिव ॥३५॥

हिल० गिरा० । अरविन्दनाभिर्नारायणो नेमिनाथवाचाऽष्टमभक्तेन धरणेन्द्रमारध्य तेन धरणेन्द्रेण(ण) तं पूर्वव्यावर्णितं पार्श्वजिनमानाययत् । उत्प्रेक्ष्यते । मूर्त्तिमन्तं स्ववैरिणां विजयमिव ॥३५॥

हीसुं० ततो जरा येन यदु(दू)द्वहानां न्यवारि वारा स्नपनोद्धवेन ।

*बाणस्य कुष्ठं वपुषस्त्विषेव राजीविनीजीवितवल्लभेन ॥३६॥

(१) यादवानाम् । (२) जलेन । (३) स्नपनजनितेन । (४) बाणनाम्नः कवेः । (५) किरणेन । (६) रविणा ॥३६॥

हिल० ततो० ततोऽत्रागमनानन्तरं येन श्रीपार्श्वदेवेन स्नात्रोत्पन्नेन जलेन यदुनन्दनानां जरा निवारिता । यथा कमलिनीपतिना निजकान्त्या बाणकवेः शरीरत्कुष्ठरोगो निराकृतस्तद्वत् ॥३६॥

हीसुं० यत्रार्हताध्मायि^२ निजध्वजिन्यास्त्रा^३णाय कम्बुर्ध्रमता समन्तात् ।

*त्राच्युतेनारिजयप्रशस्तिरिवात्मजः शंखपुरं न्यधायि ॥३७॥

(१) अरिष्टनेमिना । (२) वादितः । (३) स्वसेनायाः । (४) रक्षणाय । (५) कृष्णेन । (६) वासितम् ॥३७॥

हिल० यत्रा० । यत्र स्थाने श्रीनेमिनाथेन सेनासमन्ताद्भ्रमता सता निजसेनारक्षणाय शङ्खो वादितः तत्र स्थाने विष्णुना शङ्खपुरं वासितम् । उत्प्रेक्ष्यते । निजवैरिणां जयस्य प्रशस्तिर्लिखिता ॥३७॥

हीसुं० वसुन्धरायामिव वैजयन्तं निर्माप्य चैत्यं सुरगोत्रमित्रम् ।

निवेशयामास सुवर्णबिन्दुरानन्दसान्द्रोऽत्र जिनेन्द्रबिम्बम् ॥३८॥

(१) स्वर्गे यथा इन्द्रप्रासादस्तथा भूमाविव । (२) इन्द्रगृहम् । (३) मन्दरोत्तुङ्गम् । (४) नारायणः । (५) प्रमोदपल्लवितः । (६) शङ्खपुरे ॥३८॥

हिल० वसु० । सुवर्णबिन्दुर्नारायणः अत्र चैत्ये पार्श्वप्रतिमां स्थापितवान् । किं कारयित्वा ? मेरोर्मित्रं सादृश्येन चैत्यं विधापयित्वा । इवोत्प्रेक्ष्यते । पृथिव्याः इन्द्रप्रासाद इव । किंभूतः सुवर्णबिन्दुः । ? प्रमोदमेदुरः ॥३८॥

हिल०→ स्वकारितेशाचलचारुचैत्ये निवेशितः सज्जनमन्त्रिणा यः ।

स रोपितः स्वःशिखरीव सौधाङ्गणेऽस्य जज्ञेऽखिलसिद्धिदायी ॥३९॥

स्व० । आत्मकारिते कैलाशसुन्दरे चैत्ये सज्जननाम्ना मन्त्रिणा स्थापितम् । शङ्खेश्वरपार्श्वनाथः । अस्य मन्त्रिण एव । सिद्धिं ददातीत्येवंशीलो । जज्ञे जातः । यथा गृहाङ्गणद्वारे केनचित्प्ररोपितसुरतरुस्तस्यैव समस्तवाञ्छितार्थप्रदाता भवति तथैव । 'प्ररोपित' इत्यपि पाठे तात्पर्यार्थः ॥३९॥←

✱ एतदन्तर्गतः पाठो हीसुंप्रतौ नास्ति ।

हील० → निःस्वादिवैश्वर्यमनाप्य झंझूपुरार्कतो दुर्जनशल्यभूमान् ।
रूपं यतः स्मारमिवाप्य देवसद्येव यच्चैत्यमचीकरच्च ॥४०॥

निःस्वा०। निःस्वादयथा एश्वर्यं नाप्यते तद्वज्झंझूपुरे ग्रामे सूर्यतः रूपं अप्राप्य । यतः पार्श्वनाथात्स्मरसदृशं रूपं प्राप्य दुजणसालनामा भूपः देवविमानमिव श्रीपार्श्वचैत्यं शिल्पिभिः कारयमास । च पुनरर्थार्थः ॥४०॥←

हीसुं० १पद्मावतीप्राणपतिः २प्रसूनाशनीभविष्णुश्चरणारविन्दे ।
३तन्तन्यते यन्महिमानमुर्व्या ४सरोजसौरभ्यमिवाहिकान्तः ॥३९॥

(१) धरणेन्द्रः । (२) भ्रमरीभवनशीलः । (३) पदपद्मे । (४) अतिशयेन तनोति । (५) कमलपरिमलम् । (६) वायुः ॥३९॥

हील० पद्मा०। क्रमकमले प्रसूनाशनो भृङ्गः स भविष्णुर्भवनशील एतादृशधरणेन्द्रः पृथिव्यां यस्य महिमानमतिशयेन विस्तारयति । यथा सर्पवल्लभो वायुः कमलसौगन्ध्यं विस्तारयति, तद्वत् ॥४१॥

हीसुं० यो १ध्वंसतेऽष्टापि २दरान्नराणां ३व्यालान्ववायानिव ४वैनतेयः ।
५शयेशयालूः पुनरष्टसिद्धीः ६प्रणेमुषां यः ७प्रथयाम्बभूव ॥४०॥

(१) नाशयति । (२) भयानि । (३) नागकुलानीव (४) गरुडः । (५) पाणिपद्मस्था । (६) नमतां जनानाम् (७) विस्तारयति स्म ।

हील० यः शङ्खेश्वरपार्श्वनाथः नराणां मनुष्यानां(णां) अष्टापि भयानि नाशयति । यथा गरुडः व्यालकुलानि वासुकि१ अनन्तर२ तक्षक३ कङ्कोलक४ पद्म५ महापद्म६ शङ्ख७ कुलीशशि८नामानि विध्वंसते । पुनर्यो दयावान्निजपादाब्जे नम्रीभूतानां अष्टसिद्धीः करे शयनशीला हस्तस्थिताः कुरुते सम्पादयति ॥*४२॥

हीसुं० १ऊर्जस्वलत्वं २कलयन्कलौ यो निधिर्महिम्नां महसामिवांशुः ३ ।
जागर्त्ति शंखेश्वरपार्श्वनाथः ४श्रेयःपुरीप्रस्थितपांथसार्थः ॥४१॥

इति शंखेश्वरपार्श्वनाथः ॥

(१) स्फूर्त्तिमत्ताम् । (२) धारयन् । (३) सूर्यः (४) मुक्तिनगरी प्रति चलितपथिकानां सार्थ इव ॥४१॥

हील० ऊर्जस्व० । यः शङ्खेश्वरपार्श्वनाथः स्फूर्त्तिमत्तां धारयन्सन् जागर्त्ति । किंभूतः ? । माहात्म्यानां स्थानं । यथा सूर्यः प्रतापानां निधानं भवति । पुनः किंभूतः ? । श्रेयःपुरी मुक्तिनगरी तत्र चलिता ये पान्था भव्याध्वगास्तेषां सार्थ इव सार्थः ॥४३॥

✕ एतदन्तर्गतः पाठो हीसुंप्रतौ नास्ति । 1. कुरुते कृपालुः हीमु० ।

- हीसुं० १तत्रापि च स्फूर्तिमियर्त्यऽपूर्वा श्रीस्थंभने स्थम्भनपार्श्वदेवः ।
 २व्यध्वंसि ३धन्वन्तरिणेव येन ४कुष्ठोपतापोऽभयदेवसूरेः ॥४२॥
 (१) अपि च पुनः तत्र गूर्जरमण्डले । (२) निवारितः (३) धन्वन्तरिनामा वैद्यः । (४)
 कुष्ठरोगः ॥४२॥
- हील० तत्रा०। तत्र गूर्जरमण्डले श्रीस्थम्भने स्थंभनपार्श्वः असाधारणी स्फूर्तिं प्राप्नोतीति । येन पार्श्वनाथेन
 नवाङ्गीवृत्तिविधातुरभयदेवसूरेः कुष्ठोपद्रवः निरस्तः । यथा धन्वन्तरिवैद्येन कुष्ठदिरोगो विध्वंस्यते ॥४४॥
- हीसुं० १स्वक्षारतां २सूनुकलङ्कितं च ३मार्ष्टुं क्रमाभोजरजोमृतेन ।
 ४वेलाछलाद्यं जलधिद्विवेलमुत्कण्ठितो नन्तुमिवाभ्युपैति ॥४३॥
 १इति स्थम्भनपार्श्वः ।
 (१) आत्मनो लवणत्वम् । (२) चन्द्रस्य कलङ्कमत्वम् । (३) स्फेटयितुम् । (४)
 जलवृद्धिव्याजात् । (५) द्विवारम् । (६) उत्सुकितः । (७) समायाति । ४३॥
- हील० स्वक्षार०। समुद्रः उत्कण्ठितः सन् वारिवृद्धिव्याजाद्द्विवारं यं स्थंभनपार्श्वनाथं नन्तु आगच्छति ।
 किंकर्तुम् ? । क्रमकमलरजोऽमृतेन कृत्वा स्वलवणभावं अपि च चन्द्रकलङ्कं अपनेतुमिव ॥४५॥
- हीसुं० तीर्थानि १तीर्थाधिपपावितानि २परस्सहस्राण्यपराण्यपीह ।
 स्फूर्तिं परां बिभ्रति पूर्वदेशे ३जिनेशकल्याणकशालिनीव ॥४४॥
 (१) जिनेन्द्रैः पवित्रीकृतानि । (२) सहस्रात्पराणि । (३) तीर्थकृतां च्यवन-जन्म-दीक्षा
 केवल-सिद्धिगमनस्थानकरूपैः कल्याणकैः शालते इत्येवं शीले ॥४४॥
- हील० तीर्था०। इहं देशे अपि पुनः अन्यानि अपराणि सहस्रात्पराणि अनेक सहस्रसङ्ख्यानि तीर्थानि
 पुण्यस्थानानि महिमानं कलयन्ति । किंभूतानि ? । जिनप्रतिमाभिः पावितानि । पवित्रितानीत्यर्थः ।
 कस्मिन्निव । पूर्वदेश इव । यथा पूर्वदेशे सहस्रसङ्ख्याकानि तीर्थानि स्फुरन्ति । किंभूते पूर्वदेशे ? ।
 जिनेशानां कल्याणकैः शालते शोभते इत्येवंशीलस्तस्मिन् ॥४६॥
- हीसुं० १नवोदयं १ हीरकुमारचन्द्रं निरीक्षितुं कौतुकिनीसमेता ।
 स्वयं १स्वयंभूतनया किमेषा सरस्वती यत्र विभाति सिन्धुः ॥४५॥
 (१) उदयो जन्म-उद्गमनं च । (२) विधातुः पुत्री ॥४५॥
- हील० नवोदयं०। यत्र देशे सरस्वती नदी विभाति । किमुत्प्रेक्ष्यते । नवो नूतनो, भाविनि भूतोपचारदुदयो
 यस्य तं तथोक्तं हीरनामा कुमारेषु कुमाराणां मध्ये दीप्यमानत्वाच्चन्द्रम् । तं निरीक्षितुम् । कौतुकं
 विद्यते यस्या सा कौतुकिनी कुतूहलाकलिता समेता । एषा किं स्वयंभुवो ब्रह्मणस्तनया पुत्री
 सरस्वती समागतेव । अन्यापि पुरन्धी कुतूहलान्नवोदयं चन्द्रं प्रेक्षितुं समेति ॥४७॥

1. इति स्थम्भनपार्श्वदेवः हील० । 2. इति पुण्यस्थानानि हील० । 3. अथ क्रीडास्थानानि । नवोदयं हील० ।

- हीसुं० १कपोलपालीमृगनाभिपत्रलताङ्कितैश्च २द्विजचन्द्रिकाङ्कैः ।
३क्रीडन्मृगाक्षीवदनैर्बभू(भौ) या सहस्रचन्द्रेव विरञ्चिपुत्री ॥४६॥
(१) गल्लस्थलेषु-कस्तूरिकापत्रवल्लिषु अन्तश्चिह्नं जातमेष्विति । (२) दशनकान्तियुक्तैः,
द्विजाश्चन्द्रिका च क्रोडे येषां ते । (३) जलकेलिकुर्वन्ती(ती)नां कान्तानां वदनैः ॥४६॥
- हील० कपो० या विरञ्चिसुता नदी सहस्रचन्द्रा इव जाता । कैः कृत्वा ? । गल्लस्थलेषु कस्तूरिकापत्रलताकलितैः
पुनर्दन्तकान्तिसहितैश्चन्द्रवदनानां वदनैः कृत्वा ॥४८॥
- हीसुं० १यूनो २रिंसोपगतान्स ३कान्तान्हंसस्वनैः ४स्वागतमुच्चरन्ती ।
तरङ्गहस्तस्थितपङ्कजैर्या विश्राणयामास ५किमर्थमर्घ्यान् ६ ॥४७॥
सरस्वती नदी । (१) तरुणान् । (२) रन्तुमिच्छया । (३) समेतान्-स्त्रीयुतान् । (४)
सुखेनागमनं-कुशलप्रश्नम् । (५) पूजाम् । (६) पूजार्हान् ॥४७॥
- हील० या सरस्वतीनदी । स्वकल्लोला एव हस्तास्तेषु स्थितैः पङ्कजैः कृत्वा । किमुत्प्रेक्ष्यते । रन्तुमिच्छया
आगतान् । पुनः स्त्रीसहितान् । पुनः पूजायोग्यान् । एतादृशान्यूनः प्रतिहंसशब्दैः सुखेनागतमित्ति
उच्चरन्ती सती कमलैः कृत्वा पूजाविधिं दत्ते स्म ॥४९॥
- हीसुं० १विधोर्धिया मन्दमरन्दलीनशिलीमुखोन्मीलितपुण्डरीकम् २ ।
वीक्ष्याभितो यत्र चकोरिकाभिरभ्रामि ३ ४पीयूषरसाभिकाभिः ॥४८॥
(१) बहुलपरिमलपानार्थं मध्यलीनमधुकरम् । (२) स्मेरश्चेतकमलम् । (३) भ्रान्तम् । (४)
सुधारसकाङ्क्षिणीभिः ॥४८॥
- हील० विधोर्धि० व्याख्या । यत्र सरस्वत्यां सरिति अमन्दमकरन्दार्थं लीना भ्रमर यत्रैवंविधं विकसितं
सिताम्भोजं विलोक्यामृतरसकामुकाभिर्ज्योत्सनाप्रियजायाभिश्चन्द्रबुद्ध्या समन्तात् भ्राम्यते स्म ॥५०॥
- हीसुं० १मुक्तालताङ्केव २निजोपकण्ठश्रेणीभवल्लक्ष्मणपक्षिलक्षैः ।
३शिञ्जानमञ्जीरवतीव ४कूलानुकूलकूजत्कलहंसिकाभिः ॥४९॥
५शिन्लीमुखाश्लेषिसरोरुहेव सनेत्रवक्त्रश्रियमाश्रयन्ती ।
६रथाङ्गनामद्वितयेन तुङ्गपीनस्तनद्वन्द्वमिवोद्वहन्ती ॥५०॥
७रोमावली ८शैवलवल्लरीभिरिवादधानापि ९ च यत्र देशे ।
१०स्वकेलिलोलान्वरवर्णिनीव ११युवव्रजान्साभ्रमती १२ तनोति ॥५१॥ त्रिभिर्विशेषकम् ।
१३इति नदी ।
(१) हारयुक्तेव । (२) तटे पङ्क्तिभूतसारसैः । (३) शब्दायमाननूपुरयुक्तेव । (४) तटे
कण्ठसुखकृत्ववणन्मरालीभिः ॥४९॥

1. इति सरस्वती नदी हील० । 2. भ्रमर इति प्रतिपार्श्वे टि० । 3. चक्रवाकस्तन इति प्रतिपार्श्वे टि० । 4. इति साभ्रमती हील० ।

(१) भ्रमरयुक्तपद्मनेव । (२) चक्रवाकमिथुनेन ॥५०॥

(१) रोमराजीः । (२) शेवालमालाभिः । (३) अपि चेति पुनरर्थे-एका सरस्वती नदी अपरा साभ्रमतीति । (४) स्वस्यां विषये क्रीडायां लालसान् (५) प्रधानस्त्री । (६) नामनदी ॥५१॥

हील० मुक्ताल०। अपि च । यत्र देशे साभ्रमती नदी प्रधानस्त्रीव तरुणगणान्स्वस्मिन्विषये क्रीडाचपलान्करोति । किंभूता साभ्रमती ? निजतटवर्तिनो लक्ष्मणाः सारस्वविहङ्गमास्तेषां लक्षैः । मुक्तालताङ्केव मुक्ताहारः पूर्वभागे यस्याः सा । पुनः किंभूता साभ्रमती ? तटेऽनुकूलं शब्दायमानाभिर्हसीभिः रणज्झणिति निक्वणायमाननूपुरमण्डितेव । पुनः किंभूता साभ्रमती ? नेत्रेण सहितं यद्वक्त्रं तस्य श्रियमाश्रयन्तीव । केन ? भ्रमरं आश्लिषति आलिङ्गतीत्येवंशीलं यत्सरोरुट्पद्मं तेन । पुनः किंभूता साभ्रमती ? रथाङ्गनाम्नोर्युगलेन कृत्वा उत्तुङ्गौ पुष्टौ यौ स्तनौ तयोर्द्वन्द्वं दधतीव । पुनः किंभूता साभ्रमती ? शेवाललताभिः कृत्वा रोमश्रेणिमादधानेव । वरमहेलाप्येतादृशी भवति ॥५१- ५२ ५३॥

हीसुं० १यत्रोन्नमद्वारिदवर्मिताङ्गास्त ३डिल्लतोपात्तनिशातशस्त्राः ।

३आखण्डलेन द्विषतेव रोषाद्योद्धुं ४व्यवस्यन्ति विलासशैलाः ॥५२॥

(१) नम्रीभूतघनेन सन्नाहयुक्तशरीराः । (२) विद्युदेव गृहीततीक्ष्णायुधाः । (३) इन्द्रेण । (४) उद्यमं कुर्वन्ति ॥५२॥

हील० यत्रोन्न०। यत्र देशे विलासशैलाः शक्रेण द्विषता वैरिणा सह रोषात्स्ववंश्यलक्षपक्षछेदोद्धूतात्कोपाद्योद्धुं सङ्ग्रामं कर्तुं प्रगल्भन्ते । किंविशिष्टाः ? उन्नमन्तमेघास्तैर्वर्मितं सन्नाहयुक्तं जातमङ्ग येषां ते । पुनः विद्युद्वितानान्येव गृहीतानि शाणोतेजिता[नि] शस्त्राणि यैस्ते ॥५४॥

हीसुं० १इयत्तयानन्तमपि प्रमातुं ३प्रगल्भमाना इव कौतुकेन ।

शैलाः ३कृतव्योमवहावगाहा जगाहिरे ४निर्जराजमार्गम् ॥५३॥

(१) एतावत्प्रमाणत्वेन अन्तरहितमपि । (२) उद्यमं कुर्वाणा । (३) विहितस्वर्गगङ्गाजल-विलोडनाः । (४) आकाशम् । "सुरेश्वराध्व" इति नैषधे ॥५३॥

हील० इय०। यत्र दे[शे] शैलाः पर्वताः कृतस्वर्गङ्गाप्रवेशाः निर्जराजमार्गं आकाशं अवगाहते स्म । इवोत्प्रेक्ष्यते । एतावत्प्रमाणेनाकाशमिति मातुं कौतुकेन उद्यमं कुर्वाणा इव । कौतुकिनो हि निर्विचारं यत्र तत्राप्युत्सहते ॥५५॥

हीसुं० १सवाहिनीकाः ३स्मितनूतचूतच्छत्रा झरन्निज्झररोमगुच्छाः ।

३अनिहुवाना ४धरणीधरत्वमिवात्मनो यत्र बभुर्गिरीन्द्राः ॥५४॥

(१) नदी सेना च । (२) नवसहकारच्छत्राः । (३) प्रकटीकुर्वाणाः (४) राजतां शैलत्वं च ॥५४॥

हील० सवा०। यत्र पर्वतपतयः भासिरे । इवोत्प्रेक्ष्यते । भूभृद्भावं स्वकीयं प्रकटीकुर्वाणाः । किंभूता

गिरीन्द्राः ? । सह नदीभिः सेनाभिश्च वर्तन्ते । पुनर्विकसिता नवीनाः आम्ना एवातपत्राणि येषां ते । पुनः किंभूता गिरीन्द्राः ? । झरन्तो वहन्तो ये निर्झरस्त एव रोमगुच्छश्चामराणि येषां ते । उत च राजानोऽपि छत्रचामरसेनायुक्ताः स्युः ५६॥

हीसुं० १विद्युन्मणी भूषणभूष्यमाणा २मिलद्वलाकाघनपुष्पनद्धा ।
कादम्बिनी बद्धशिखानुषङ्गा १यद्गोत्रलक्ष्याः ३ २कबरीव* रेजे ॥५५॥

(१) विशेषेण द्योतमाना मणयः पक्षे विद्युदेव मणिभूषणानि । (२) मिलन्त्य आश्लिषन्त्यो या बकाङ्गनास्ता एव प्रचुराणि कुसुमानि तैर्व्यासा पक्षे बलाकावदुज्ज्वलैर्मैघमालया रचितश्रूलायां संगो यस्याः (३) गिरिलक्ष्याः । (४) वेणी ॥५५॥

हील० यत्र देशे शैलोपरि मेघमाला भाति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । गूर्जरपर्वतानां लक्ष्या वेणी । किंभूता ? । कृतशिखरप्रसङ्गा । किंभूता ? । विद्युदेव रत्नभूषणं, तेन शोभिता । पुनः मिलन्तीभिर्बलाकाभिर्घन-पुष्पैर्जलैर्नद्धा पक्षे शुभ्रत्वाद्वलाकातुल्यैः सान्द्रपुष्पैर्गुम्फिता ॥५७॥

हीसुं० १नित्यातिवाहाद्विगतावलम्बाम्बरेम्बरद्वीपवती विखिन्ना ।
२प्रोत्तुङ्गयद्भूधरनिर्झराणां निभेन भूभागमिवाभ्युपैति ३ ॥५६॥ इति गिरयः ॥

(१) सदातिशयेन प्रवहनात् निरालम्बा स्वर्गगङ्गा । (२) अम्बरालम्बिगूर्जरगिरिनिर्झरव्याजेन । (३) समेति ॥५६॥

हील० नित्या० । अम्बर-नदी-गङ्गा-पर्वत-निर्झरकपटेन । इवोत्प्रेक्ष्यते । पृथ्वीं आयाति । किम् ? निराश्रये आकाशे अतिवहनात् खिन्ना इव ॥५८॥

हीसुं० १कै३दार्यमुज्जृम्भितशालि २यस्मिन्विहङ्गवृन्दैर्व्यरुचच्चरद्भिः ।
३महीन्दिराया ४मणिगुम्फगर्भो नीलीविनीलः किमयं ५निचोलः ॥५७॥

(१) केदारनिकरः । (२) विकसितकलमम् । (३) शुशुभे । (४) शालिकणानी(नि) स्वादयद्भिः विचरद्भिश्च । (५) भूमिलक्ष्याः । (६) रत्नरचनामध्यः । (७) निचोलः ॥५७॥

हील० कैदा० । यस्मिन्देशे केदारसमूहः भाति स्म । इवोत्प्रेक्ष्यते । रत्नरचनागर्भितः । किंभूतः ? गलीव नीलः । कञ्चुकोऽसौ ॥५९॥

हीसुं० कैदारिकं क्वापि समञ्जरीकशालि १व्यलासीन्नदसन्निधाने २ ।
रोमावली ३नाभिविभासिमध्यदेशे किमेषा ४विषयेन्दिरायाः ॥५८॥

(१) बभौ । (२) इह समीपे । (३) नाभिना शोभनशील उदरभागे । (४) देशलक्ष्याः ॥५८॥

1. गिरि इति प्रतिपार्श्वे टि० । 2. वेंण इति प्रतिपार्श्वे टि० । 3. क्यार्या यत्र इति प्रतिपार्श्वे टि० ।

हील० कै०। क्वापि झरसमीपे । समञ्जरीका शालयो यत्र । तादृशं कैदारिकं शोभते स्म । उत्प्रेक्ष्यते । देशलक्ष्याः, नाभिना विभासिमध्यप्रदेशे रोमश्रेणीव ॥६०॥

हीसुं० १उत्तालतालं २करतालिकाभिः सृजन्ति गीतीरिह ३शालिगोप्यः ।

४श्रिया ५समग्रान्विषया ६न्विजित्य ७कीर्त्तीः स्थितानामिव ८गूर्जराणाम् ॥५९॥

इति केदारः ॥

(१) शीघ्रं तालो यत्र । (२) हस्तद्वयवादनैः । (३) शालिरक्षिकाः (४) स्ववैभवेन । (५) समस्तदेशान् (६) परिभूय । (७) सुखं स्थितानाम् । (८) गूर्जराणां यशांसीव ॥५९॥

हील० उता०। उत्तालस्त्वरितवादिनस्ताला यत्रैव स्यात्तथा क्रियाविशेषणम् । तालिकाभिः शालिरक्षिका गीतिभिर्गायन्ति । उत्प्रेक्ष्यते । सम[स्त] प्रदेशान्निर्जित्यैकस्थानस्थायुकानां गूर्जराणां गूर्जरस्य वा । "देशानामग्रे बहुत्वमेव वाच्यम्" । कीर्त्तीर्यशासीव गायन्तीव ॥६१॥

हीसुं० १कुत्रापि २दम्यैरनुगम्यमानाः ३सरिद्विरायाः सखितां दधाना ।

४यद्रोचरे^२ ५द्रोणदुघाश्चरन्ति मूर्त्ताः ६समाज्ञा इव ७मण्डलस्य ॥६०॥

(१) वत्सतरैः प्रौढतण्णकैः । (२) गङ्गायाः । (३) यद्देशस्य गवां चरणस्थाने । (४) द्रोणप्रमाणं दुग्धं यासाम् । (५) कीर्त्तय इव । (६) गूर्जरदेशस्य ॥६०॥

हील० कुत्रा० । कुत्रापि स्थाने वत्सतरैः सेव्यमानाः । पुनः श्वैत्याद्गङ्गासादृश्यं दधानाः । पुनर्द्रोणपरिमाणं दुग्धमासां ता गावो गवां चरणस्थाने चरन्ति । इवोत्प्रेक्ष्यते । गूर्जरस्य मूर्त्तिमत्यः कीर्त्तयः ॥६२॥

हीसुं० गावः क्वचिद्भ्रान्ति १सुधामुधाकृत्पयःस्रवन्त्यः प्रविभाव्य वत्सान् ।

२यदीर्ष्यया ३निष्ठितनाकभाग्यैः^३ स्वर्धेनवः^४ क्षोणिमिवावतीर्णार्णाः ॥६१॥

(१) अमृताधरीकरिष्णुदुग्धम् । (२) गूर्जरदेशेन समससूयया (३) निःशेषेण गतैः स्वर्भाग्यैः । (४) कामगव्यः ॥६१॥

गाव० । गावो भान्ति । किंभूता गावः ? । वत्सान्दृष्ट्वा सुधानिष्फलकृद्दुग्धं क्षरन्त्यः । उत्प्रेक्ष्यते । यद्गूर्जरदेशेन समं ईर्ष्यापापेन क्षीणदेवलोकभाग्यैः कृत्वा पतितताः कामगव्यः ॥६३॥

हीसुं० १ब्रह्माण्डभाण्डोपरिभित्तिभागप्रोत्तानयानोद्भवदर्त्तिभाजः ।

सातं चरन्त्यः किमुपेत्य धात्र्यां स्वर्धेनवो यत्र विभान्ति गावः ॥६२॥

इति गावः ॥

(१) ब्रह्माण्डं लोक एव भाण्डं भाजनं गोपालकाकारविशेषस्तस्य ऊर्ध्वभित्तिसूत्रप्रोत्तानं ऊर्ध्वाः पादा अधः शरीरमिति यद्दानं गमनं तेन प्रकटा भवन्ती अर्त्तिः मानसा-शारीरकीव्यथा तां भजन्तीति ॥६२॥

१. गायवर्णनम् इति प्रतिपार्श्वे टि० । २. ०चरद्रोण० हीमु० । ३. ०यैरिवावतीर्ण भुवि देवगावः हीमु० ।

हील० ब्र०। यत्र गावः शोभन्ते । उत्प्रेक्ष्यते । स्वर्धेनवः । किंभूताः स्वर्धेनवः ? ब्रह्मा[ण्ड]भाण्डस्योपरितन-
भित्तिभागे अम्बुप्रतिबिम्बवदूर्ध्वपादमधोवपुरेर्वविधं यद्गमनं तेनोद्भवन्ती अर्त्तिं पीडां भजन्तीति ।
तादृशः सत्यः भूमौ आगत्य सुखं चरन्त्यः गच्छन्त्यः । 'चर गतिभक्षणयो' रिति धातोर्गमनभक्षणार्थत्वात्
॥६४॥

हीसुं० १यस्मिंश्च १राजर्षियशोम२न्दवृन्दारविन्दैः ३पुटभेदनान्तः ।
द्वात्रिंशता ४श्रीऋषभादिसार्वचैत्यैर्विलेसे ५दशनैरिवास्ये ॥६३॥

(१) कुमारपालः (२) मकरन्दः ॥ (३) अणहिल्लपत्तनमध्ये (४) ऋषभप्रमुखतीर्थ-
कृद्वात्रिंशद्विहारैः । (५) दन्तद्वात्रिंशिकानामभिः ॥६३॥

हील० यस्मिन्देसे । पत्तनान्तः राजर्षिनिर्मितैर्द्वात्रिंशत्सङ्ख्याकैर्जिनचेत्यैर्विलसितम् । इवोत्प्रेक्ष्यते । वदने
रदनैः ॥६५॥

हीसुं० श्रीस्त(स्थ)म्भतीर्थ १पुटभेदनं च यत्रोभयत्र२ स्फुरतः पुरे द्वे ।
अहम्मदावादपुराननायाः किं कुण्डले गूर्जरदेशलक्ष्म्याः ॥६४॥
(१) पत्तनम् । (२) द्वयोः पार्श्वयोः ॥६४॥

हील० श्रीस्थं०। यत्र देशे उभयोः पार्श्वयोः द्वे पुरे स्फुरतः शोभते । एकं स्तम्भतीर्थं अन्यच्च पत्तनम् ।
किमुत्प्रेक्ष्यते । अहम्मदावादपुरमेवाननं यस्या गूर्जरदेशलक्ष्म्याः किं कर्णाभरणे ॥६६॥

हीसुं० १विभूतिभाक्कालभिदङ्कदुर्गः २क्रीडत्कुमारः सकलाधरश्च ३।
४अहीनभूषः स५वृषः सु६पर्वसरस्वतीभृद्भव७वद्वभौ यः ॥६५॥

(१) लक्ष्मीर्भस्म च । (२) कलियुगं दैत्यश्च । (३) उत्सङ्गे समीपे च पार्वती गिरि-
शिखरस्थप्राकारश्च । (४) बालकः कार्तिकेशश्च । (५) शिल्पिनः सूत्रधारादयः शशिमश्च (ना
च) तैः सहितः (६) सम्पूर्णा शेषनागेन च शोभा यस्य । (७) धर्मो वृषभश्च । (८)
शोभनानि पर्युषणा-दीपालिकादिपर्वाणि सरस्वती नाम्नी नदी च पक्षे गङ्गा । (९) ईश्वर इव
॥६५॥

हील० विभु० । विभूतिं सम्पदं भस्म वा भजतीति । कालं कलिकालं, कालनामानं दैत्यं वा भिनत्ति ।
अङ्के दुर्गः कोट्टः पार्वती वा यस्य । तथा क्रीडन्तः कुमारः कुमारः स्वामिकार्तिको वा यत्र ।
सह कलाधरैः स्त्रीपुरुषैः चन्द्रेण वा वर्तते सः । तथा न हीना भूषा वा अहीनामिनः शेषः स एव
भूषा यस्य । तथा सह वृषेण धर्मेण वा बलीवर्देन वर्तते । तथा सुशोभनानि पर्वाणि सरस्वतीनाम्नी
नदी अथवा देवनदी गङ्गां विभर्ति इति । एतादृशो यो देशः शंकरेण सह साम्यं करोति ॥६७॥

हीसुं० ३तत्रैकदेशे१ वपुषीव वक्त्रः श्रीधानधाराभिधमण्डलोऽस्ति ।

२स्वर्लोकजैत्रैविभवैरिव ३स्वैरधःकृतो येन ४भुजङ्गलोकः ॥६६॥ इति देशवर्णनम् ॥

1. पटणदेसवर्णन इति प्रतिपार्श्वे टि० । 2. पटण इति प्रतिपार्श्वे टि० । 3. यत्रैक० हीमु ।

(१) एकत्र प्रदेशे उत्तरस्यां उत्तरपूर्वस्यां वा । (२) जयनशीलैः । (३) तिरस्कृतो नीचैः कृतश्च । (४) नागगृहम् ॥६६॥

हील० यत्रै०। यत्र गूर्जरदेशे । एकस्मिन्प्रदेशे नागलोकाभिधः धानधारदेशो विद्यते । यथा वपुषि वक्त्रः । अस्य पुनपुंसकत्वात् ॥★६८॥

हीसुं० १ १सवाडवे २श्रीपुरुषोत्तमाङ्के ३नाथे नदीनामिव तत्र देशे ।

प्रह्लादनं नाम पुरं चकास्ति पुरः ४प्रतिच्छन्द ५इवाद्विदस्योः ॥६७॥

(१) वडवानलो ब्राह्मणश्च । (२) शोभायुक्ताः पुरुषेषु श्रेष्ठ लक्ष्मीकलितो विष्णुश्च । (३) समुद्रे । (४) प्रतिबिम्बम् । (५) इन्द्रस्य ॥६७॥

हील० सवा०। सह वाडवेन वडवानलेन विप्रैर्वा वर्तते, तस्मिन् । तथा श्रीकृष्णौ अङ्के श्रीमहिताः पुरुषा अङ्के यस्य तादृशे समुद्रसदृशे देशेऽमरावतीसदृशं प्रह्लादनपुरं शोभते ॥६९॥

हीसुं० १इदं २पुरा ३सारदलैः ४प्रणीय ५त्वष्ट्राव ६शिष्टैरिव तद्दलांशैः ७ ।

८दृक्कर्णगीर्वाणपुरे ९प्रणीते न चेत्किमा १०भ्यामतिरिच्यते ११ तत् ॥६८॥

(१) प्रह्लादनपुरम् । (२) पूर्वम् । (३) प्रधानांशैः । (४) कृत्वा । (५) विधात्रा । (६) उद्धतैः । (७) सारांशैः । (८) नागदेवनगरे । (९) कृते । (१०) नागनाकिपुराभ्याम् । (११) अधिकीभवति ॥६८॥

हील० इदं प्रह्लादनपुरं पूर्वं निष्पाद्य नागनाकिपुरे निर्मिते । न चेत्ताभ्यां तत्कथमधिकम् ॥७०॥

हीसुं० १रघूद्वहोपक्रमम २ब्धिमध्येस्थायीव सेतुः ३ ४शशिकान्तक्लु(क्लृ)सः ।

५चन्द्रार्चिराश्लेषविनिर्यदण्णः पूर्णान्तिकः क्वापि चकास्ति यस्मिन् ॥६९॥

(१) रामेणादौ उपक्रान्तः । (२) समुद्रजलान्तस्तिष्ठतीत्येवंशीलः । (३) पद्या । (४) चन्द्रकान्तमणिनिर्मितः । (५) चन्द्रकिरणसङ्गमनिर्गच्छत्ययः पूरितसमीपः ॥६९॥

हील० क्वापि चन्द्रकान्तरचितसेतुः शोभते । किंभूतः ? चन्द्रकिरणेन निर्यत्पानीयपूरितसमीपः । उत्प्रेक्ष्यते । रघुनन्दनेनादावुपक्रान्तः सेतुरिव ॥७१॥

हीसुं० क्वचित्पुरं १प्रत्यफलत्तटा २कोदरे जगत्यत्तनजित्वरश्रि ३ ।

येनाभिभूतिं ४गमिता ५महेन्द्रपुरीव दुःखादिह ६दत्तझम्पा ॥७०॥

(१) प्रतिबिम्बति स्म । (२) सरोजलमध्ये । (३) त्रिभुवननगरजयनशीललक्ष्मीकम् । (४) प्रापिता । (५) अमरावती । (६) सम्पातपाटवं झम्पा अधःपतमिति यावत् ॥७०॥

हील० क्वचित्तटके प्रह्लादननगरं प्रतिबिम्बति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । येन परभूतिं प्रापिता सती तदुदितदुः-

1. पालणपुरवर्णन इति प्रतिपार्श्वे टि० । अथ प्रह्लादपुरवर्णनावसरः हील० ।

खाज्जगत्समक्षस्वविजयकरणजातासातात्तटाकस्यागाधजलमध्ये दत्ता झंपा सम्पातपाटवं यया तादृशीन्द्रनगरी अमरावतीव दृश्यते ॥७२॥

हीसुं० १कपालिमित्रं २त्रिशिराः कुबेरः३ पिशाचकी पुण्यजनः पतिर्मे ।
४तन्नाभिगम्यः किमिती५त्वरीव त्यक्त्वा तमागादलकेयमुर्व्याम् ॥७१॥

(१) योगिविशेषः ईश्वरश्च । (२) त्रिमस्तकः कुत्सितवपुः । (३) पिशाचाः सन्त्यस्येति राक्षसो यक्षश्च (४) तस्मादभिगन्तुं न अर्हः । (५) व्यभिचारिणी ॥७१॥

हील० कपा०। यत्पुरं भातीति सम्बन्धः । कपालिनो रुद्रस्य योगिनो वा मित्रम् । पुनस्त्रीणि शिरंसि यस्य । कुत्सितं बेरं शरीरं यस्य । पिशाचा विद्यते यस्य । पुनः राक्षसः मे ईशस्तेन न सेव्यः । इति कारणात् धनदं त्यक्त्वा ऊर्व्या अलका आगता ॥७३॥

हीसुं० १रामायुतैस्ता२क्षर्यशतै ३रमाभिः ४प्रद्युम्नकोट्या ५शतशूरवंशैः ।
जितेन कृष्णेन ६पुरी स्वकीयोपदीकृतेयं किमु मण्डलस्य ॥७२॥

इति १पुरवर्णनं समुदायेन ।

(१) स्त्रीबलभद्रश्च । (२) दशसहस्राणि अश्वो गरुडश्च । (३) लक्ष्मीभिः । (४) प्रकृष्टद्युम्नं द्रव्यं कामश्च । (५) शतसंख्या शूराणां वीराणां शूरानाम्नो राज्ञश्च । वशाः [?] । (६) द्वारिका ॥७२॥

हील० रामा०। पुरं भातीति सम्बन्धः । किमु ? कृष्णेन । जितेन । निजपूर्वोक्ता । रामाणां अङ्गनानां अयुतैर्दशसहस्रीभिस्तत्र तु एक एव बलभद्रः । ताक्षर्याणां वाजिनां शतैस्तत्र एक एव गरुडः । पुना रमाभिः सम्पद्भिः । तत्रैका लक्ष्मीः । प्रकृष्टानां द्युम्नानां द्रव्याणां कोट्या । तत्र एक एव मदनः । शतैः शूराणां सुभटानां अन्वयैः । तत्र तु शूरानाम्ना यादवपूर्वजहरिवंश्यनृपः । कृष्णस्य तु एते सर्वेऽप्येकैके इति पराजयः ॥७४॥

हीसुं० अथ पृथक्वर्णनम्-²

१प्रह्लादनाच्चन्द्र इवाङ्गभाजाम२न्वर्थनामाजनि यो जगत्याम् ।
प्रह्लादनः पार्श्वपतिः स तत्र ३प्रह्लादनाह्ने व्यलसद्विहारे ॥७३॥

(१) आनन्दोत्पादनात् । (२) सत्यार्थः । (३) प्रह्लादनामप्रासादे ॥७३॥

हील० प्रह्लाद०। प्रह्लादनः पार्श्वनाथः शोभते स्म । शेषं सुगमम् ॥७५॥

हीसुं० यदीयमूर्त्तिर्निरमापि भक्त्या १प्रह्लादनाम्ना पुरि राणकेन ।
तस्याप्यजस्येव २नृपस्य पार्श्वो ३गदापहः३ स्नात्रजलेन ४जज्ञे ॥७४॥

1. इति समुदायेन प्रह्लादनपुरवर्णनम् हील० । 2. विहारवर्णनम् इति प्रति पार्श्वे टि० । अथ प्रह्लादनपार्श्वनाथवर्णनम् हील० ।
3. प्यामापहः स्नान० हीमु० ।

(१) प्रह्लादननामराणकेन । (२) प्रह्लादनराणकस्य । (३) रोगनाशकः । (४) जातः ।
॥७४॥

हील० यदी० । प्रह्लादराणकेन प्रह्लादनपार्श्वबिम्बं कारितम् । सोऽपि स्नात्राभिषेकजलेन भस्मकुष्ठपहो जातः । यथा अजयराज्ञः दशरथपितुः सप्तोत्तरशतरोगापहन्ता जातः तद्वत् ॥*७६॥

हीसुं० प्रदेहि नः 'साक्षरतामबाह्यां' बाह्यामिवा'ख्यातुमितीव पार्श्व ।
'भोगैर्निदैष्य(जैः प)ञ्चशतीमिता'भिः संसेव्यते 'विश्वलयुक्पुरीभिः ॥७५॥

(१) ज्ञानिताम् । (२) आन्तराम् । (३) वक्तुम् । (४) पूजादिभिः । (५) विश्वलयुक्पुरीनाम नाणकं 'पञ्चशती भोगो जिनस्य प्रह्लादविहारे' इति श्रुतिः ॥७५॥

हील० प्रदेहि० । यः पार्श्वः विश्वलयुक्पुरी नाणकैः पञ्चशतैः कृत्वा भोगैः सेव्यते । इवोत्प्रेक्ष्यते । नः अस्माकं बाह्यामिव अबाह्यां प्रदेहि । इति वक्तुम् ॥७७॥

हीसुं० 'स्वचोक्षभावेन जिता जिनेन 'निर्मातुकामा इव 'तत्प्रसत्तिम् ।
यत्राक्षता 'मूढकसंमिता यच्चैत्येऽनिशं' 'प्रागुपजग्मिवांसः ॥७६॥

(१) निजनिर्मलाशयत्वेन । (२) कर्तुमनसः । (३) जिनस्य प्रसादम् । (४) मूढकप्रमाणाः । (५) अहर्निशम् अक्षता आयान्ति प्रह्लादविहारे इति श्रुतिः । (६) आगतुं(च्छन्ति) स्म ॥७६॥

हील० स्वचो० । यस्मिन्नगरे पार्श्वचैत्ये मूढकप्रमाणा अक्षता निस्तुषाः कलमा आगच्छन्तो अभूवन् । उत्प्रेक्ष्यते । जिनेनात्मीयनिर्मलाशयत्वेन जिताः सन्तस्तत्सेवां निष्पादयितुकामा इव ॥७८॥

हीसुं० 'उद्वेगभावं स्वमिवापकर्तुं श्रीपार्श्वभर्तुः 'परिशीलनाभिः ।
'चैत्ये 'कलासंख्यमणप्रमाणान्यस्मिन्पुनः' पूगफलान्युपेयुः ॥७७॥

(१) विषादितां पूगत्वं च । (२) सञ्जाभिः । (३) षोडशमानः । (४) प्रह्लादविहारे षोडशमणप्रमाणानि ऋमुकफलानि नित्यमायान्ति स्मेति श्रुतिः ।

हील० उद्वे० । अस्मिंश्चैत्ये षोडशमणप्रमाणानि पूगफलान्यागच्छन्ति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । पार्श्वनाथस्य सेवाभिर्निजं उद्वेगत्वं निर्वेदत्वं निराकर्तुमिव । "पूगे ऋमुकगूवाकौ तस्योद्वेगं पुनः फलम्" ॥*७९॥

हीसुं० 'अशीतिरस्मिन्नधिकाश्चतुर्भिर्महेभ्यमुख्याः 'श्रितशीकरीकाः ।
सुरा विमानैरिव 'याप्ययानैः स्मागत्य श्रृण्वन्ति गिरं गुरूणाम् ॥७८॥

^४इति प्रह्लादविहारः ।

(१) चतुराशीतिमहेभ्याः । (२) श्रीकरिकलिताः । (३) शिबिकारूढाः पार्श्वं प्रणिपत्य

1. ०भिर्यः सेव्यते हीमु० । 2. नित्यं कला० हीमु० । 3. याप्ययानं-शिबिका । हीमु० तु याप्ययानैः इति अशुद्धः पाठो दृश्यते । 4. इति प्रह्लादनपार्श्वनाथः हील० ।

गुरुव्याख्यानं शृण्वन्तीति श्रुतिः ॥७८॥

हील० अशी० । अस्मिन्नगरे चतुरशीतिर्महेभ्याः शिबिकाभिः समागत्य वाचंयमानां वाचं शृण्वन्ति स्म । किंभूता महेभ्याः ? श्रिताः श्रीकर्यः महेभ्यताया वा राजमात्यताया वा छत्राकृतयो यैस्ते । यथा सुरा आगच्छन्ति ॥८०॥

हीसुं० १^{वपुः}श्रिया २^{भर्त्सितमत्स्यकेतुर}द्वैतवैराग्यरसाम्बुराशिः ।
लब्धीर्दधानो विविधाश्च वज्रस्वामीव ५^{विश्वागमपारदृश्वा} ॥७९॥

१^{सोमादिमः} सुन्दरसूरिर्सिंहः ३^{प्राग्वाटवंश्यो} निजजन्मना यत् ।

३^{सा}केतमिक्ष्वाकुकुलावतंसो महोक्षलक्ष्मेव ५^{पुराऽपुनीत} ॥८०॥ युगमम् ॥

इति स्तनरभूमिः ॥

(१) तनुलक्ष्म्या । (२) जितस्मरः । (३) असाधारणः । (४) समस्तशास्त्रपारंगामी ॥६९॥
(१) श्रीसोमसुन्दरसूरिः । (२) प्राग्वाटान्वयजन्मा । (३) अयोध्याम् । (४) ऋषभजिनः ।
(५) पवित्रीकरोति स्म पूर्वम् ॥८०॥

हील० वपु० । प्राग्वाटवंशे भवः श्रीसोमसुन्दरसूरीन्द्रः स्वोत्पत्त्या यत्पुरं पूर्वं पवित्रीचकार । यथा ऋषभनाथः अयोध्यां पावनीकरोति स्म । किंभूतः ? स्वशरीरसौन्दर्येण जितमदनः । असाधारणो यो वैराग्यरसस्तस्य समुद्रः । लब्धीर्दधानः । पुनर्विश्वशास्त्राणां पारं दृष्टवान् इति पारदृश्वा । क इव ? वयरस्वामीव ॥८१-८२॥

हीसुं० ३^{विभाति} ४^{यत्रोपवनं विनिर्द्रात्}] ३^{सान्द्रदुमद्रोणिमिलद्विहङ्गम्} ।
३^{भूवास्तुपौलस्त्यपुरीभ्रमेण} ५^{तामन्वितं} ५^{चैत्र} ५^{रथं} किमेतत् ॥८१॥

(१) प्रह्लादनपुरे । (२) स्निग्धतस्त्रेणीसमागच्छत्खगम् । (३) भूमिनिकेतन अलकाधिया धनदपुरी । (४) पृष्टे समायातम् । (५) वनम् ॥८१॥

हील० विभा० । यत्र विनिर्द्रन्तः सान्द्रा ये दुमास्तेषां द्रोणीषु मिलन्तो विहङ्गा यत्र ततादृशं वनं भाति । उप्रेक्ष्यते । भुवि पृथिव्यां वास्तुगृहं यस्यास्तादृशी धनदनगरी तस्या भ्रमेण शङ्कया तां पुरीं अनु पृष्टे समेतं एतच्चक्षुर्गोचरतां(ताम)गच्छत् । चैत्ररथं वैश्रवणोद्यानमिव ॥८३॥

हीसुं० १^{आमुष्मिकामैहिकवत्समीहां} ३^{निर्माहि नः} ५^{पूरयितुं} ५^{प्रभूष्णून्} ।
५^{विज्ञीप्सवः} पार्श्वमितीव ५^{यत्र प्राप्ता दुमाङ्गा} इव कल्पवृक्षाः ॥८२॥

(१) परलोकसम्बन्धिनी । (२) इहलोकसम्बन्धिनी । (३) वाञ्छा । (४) कुरु । (५) दातुम् । (६) समर्थान् । (७) विज्ञप्तिं कर्तुमिच्छवः । (८) यत्रगरोपवने । (९) तरुदेहाः ॥८२॥

1. नरस्तनवर्णन इति प्रतिपार्श्वे टि० । अथ स्तनपुरुषोत्पत्तिस्थानं दर्शयति हील० । 2. अयोध्या इति प्रतिपार्श्वे टि० ।

3. वनखण्डवर्णन इति प्रतिपार्श्वे टि० । अथ नगरे वर्णने उपवनं वर्णयति हील० । 4. चित्र. हीमु०

हील० आमुष्मि० । यत्रोपवने द्रुमा वृक्षास्त एव शरीरं येषां ते । कल्पवृक्षाः समेताः । इवोत्प्रेक्ष्यते । विज्ञप्तिकां कर्तुमिच्छवः । इति किम् ? हे पार्श्वनाथप्रभो ! त्वं नोऽस्मान् । ऐहिकवत् इहलोक-सम्बन्धिनीमिव । आमुष्मिकां परलोकसम्बन्धिनीं वाञ्छं पूरयितुं समर्थात्रिर्माहि ॥८४॥

हीसुं० १श्री'नन्दनं २हीरकुमाररूपं यस्यां भविष्यन्त३मवेत्य मन्ये ।

४साहायकायास्य समं ५समेत्य सर्वर्तवस्तद्विपिनं भजन्ते ॥८३॥

(१) कामदेवम् । (२) हीरकुमार एव रूपं यस्य । (३) ज्ञात्वा । (४) साहाय्याय । (५) आगत्य ॥८३॥

हील० श्रीनं० । मदनसदृशं हीरकुमारं यस्यां नगर्यां भाविनं ज्ञात्वाहमेवं मन्येऽस्य मदनस्य साहाय्याय समं समकालं आगत्य षड्रहतवस्तद्वनं श्रयन्ते ॥८५॥

हीसुं० १यत्रभ्रमद्भृङ्गरसालमाला विलोक्य २कूजत्कलकण्ठबालाः ।

३रतीशवीरस्तृणवत्रिलोकीम४जीगणत्रिस्तुलशस्त्रलाभात् ॥८४॥

(१) मकरन्दपानाम(र्थ) पर्यटन्तो मधुकरा यत्र तादृशीर्माकन्दमण्डलीः । (२) पञ्चमरागं कुर्वन्त्यः पिकाङ्गना यासु । (३) स्मरसुभटः । (४) गणयति स्म । (५) असाधारण-युधलब्धः ॥८४॥

हील० यत्र० । भ्रमन्तो भृङ्गा यस्यां सा चाम्रश्रेणी । विलोक्य । मदनशूरः जगत्रयीं तृणमात्रां गणयति स्म । कस्मादमूल्यशस्त्रप्राप्तेः ॥८६॥

हीसुं० १चूतप्ररोहायुधकिंशुकार्द्धचन्द्राशुगानां २दलवर्मितानाम् ।

यद्भूरुहां ३स्वर्दुजयोद्यतानामदु४न्दुभीयन्त पिकाः ५क्वणन्तः ५॥८५॥२

(१) माकन्दाङ्कुरा एव शस्त्राणि तथा किंशुककुसुमान्येवार्द्धचन्द्रनामानो बाणा येषाम् । (२) पत्रैः कृत्वा सन्नाहयुक्तानां कटकैः साकं वा कवचकलितानाम् । (३) कल्पवृक्षाणां विजयार्थं प्रगल्भमानानाम् । (४) दुन्दुभय इवाचरन्ति स्म । (५) पञ्चमस्वरमालपन्तः ॥८५॥

हील० चूत० । सुखुमाणां जयने प्रगल्भमानानाम् । यस्य वनस्य भूरुहां तरूणाम् । क्वणन्तः कूजन्तः । कोकिलाः । अदुन्दुभीयन्त दुन्दुभय इवाचरन्ति स्म । किंभूताः ? चूतानामङ्कुरा एवायुधानि येषां ते । तथा पलाशकुसुमान्येवार्द्धचन्द्राकारा बाणा येषां तेषाम् । पुनर्दलैः पत्रैः सन्नाहितानां, कवचयुक्तानाम् ॥८७॥

हीसुं० बभे १नभस्याम्बुधरायमाणतमालधारागृहधोरणीभिः ।

२तपर्तुताम्यत्तनुकुञ्जलक्ष्म्याः ३सुसीमतायै किमनुष्ठिताभिः ॥८६॥३

(१) भाद्रपदमेघायमानतमाला एव धारागृहाणि येषु केनापि शिल्पेन स्तोकाः स्तोका

1. अथ ऋतवः हील० । 2. इति वसन्तः हील० । 3. इति ग्रीष्मः हील० ।

जलकणवृष्टयो जायन्ते तानि तमालधारागृहाणि तेषां श्रेणीभिः । (२) ग्रीष्मेण ग्लानिं प्राप्नुवद्वनश्रियाः । (३) शीतलताकृते । (४) कृताभिः ॥८६॥

हील० बभेम० । भाद्रपदस्याम्बुधरो मेघस्तद्वदाचरन्तीभिस्तापिच्छतरूणां धाराभिर्यत्रविशेषकृतजलधाराभिरु-
पलक्षितानां गृहानां(णां) धोरणीभिः रेजे । उत्प्रेक्ष्यते । तपर्तुना ताम्यन्ती ग्लानिं गच्छन्ती तनुः शरीरं
यस्यास्तादृश्या वनश्रियाः शीतलताकृते । कृताभिरर्थाज्जनैस्तया वा ॥८८॥

हीसुं० १श्रीहीरवीक्षोत्सुकिता इवान्तर्नेत्राणि विस्मेरमणीचकानि ।

२धाराकदम्बा दधतेऽत्र ३सत्रा ४सान्द्रापनिद्रत्कुटजावनीजैः^१ ॥८७॥

(१) श्री हीरकुमारं द्रष्टुमुत्कंठिताः । (२) ये जलधरधारासारमधिगम्य प्रफुल्लन्ति ते धाराकदम्बाः ।
(३) सादर्थम् । (४) स्निग्धविनिद्रवगिरिमल्लिकातरुभिः “कुडउ” इति प्रसिद्धाः ॥८७॥

हील० श्रीहीर० । स्निग्धा विकसन्तो ये कुटजा गिरिमल्लिका एवावनीजास्तैः सत्रा सह धाराभिरहताः
कदम्बाः विकचानि मणीचकानि कुसुमानि धारयन्ति । उत्प्रेक्ष्यते । अन्तश्चित्ते श्रीहीरकुमारस्य दर्शने
उत्कण्ठिताः सन्तो नेत्राणीव दधते ॥८९॥

हीसुं० १सप्तच्छदान्स्पर्दिधतदानगन्धानो २लम्बरोलाकुलितान्विलोक्य ।

३विरोधिकुम्भभ्रममा ४दधाना धावन्ति मुग्धा इह सिन्धुरेन्द्राः ॥८८॥^३

(१) सप्तपर्णान् द्रुमविशेषान् । (२) स्पर्द्धायुक्तः कृतः गजगण्डस्थलगलन्मदजलपरिमलो
यैः । (३) भृङ्गध्वनिभिर्याकुलीकृतान् । (४) प्रतिगजबुद्धिम् । (५) धारयन्तः कुर्वन्तो वा ।
'भूयो बभौ दर्पणमादधाना' तद्वत्तौ बिभ्राणेति कुमारसंभवसप्तमसर्गषड्विंशतितमवृत्तौ(चौ)
॥८८॥

हील० सप्त० । स्पर्द्धाविषयीकृतो मदगन्धो यैस्तादृशान् । पुनः भ्रमरगुञ्जितैः सप्तशब्दान् । तादृशान्सप्त-
पर्णवृक्षान्दृष्ट्वा वैरिकरिभ्रान्ति कुर्वाणा मदोद्धततया मूर्खाः सन्तो यत्रिकुञ्जे हस्तिनो धावन्त्यभिमुखं
गच्छन्ति ॥*९०॥

हीसुं० १शाखाविशेषोन्मिषितप्रसूनान् २शार्दूलबालानि[व] लोद्रसालान् ।

दृष्ट्वा ३हृदुत्पिञ्जलितैर्निकुञ्जे ४ललङ्घिरे ५तत्ककुभः ६कुरङ्गैः ॥८९॥^४

(१) शाखाग्रेषु स्मितकुसुमानि । (२) व्याघ्रडिम्भान् । (३) हृदये भृशमाकुलितैः । (४)
उल्लङ्घिताः । (५) वनदिक्प्रदेशाः । (६) भयात्पलायितैः ॥८९॥

हील० शाखा० । तेषां लोद्रद्रुमाणां दिशो मृगैरुल्लङ्घिताः । पलायितैरित्यर्थः । किंभूतैः कुरङ्गैः ? । शाखाग्रेषु
विकसितानि पुष्पानि(णि) येषां तादृशान्लोद्रवृक्षान् सिंहशावकान् इव दृष्ट्वा हृदि आकुलितैः ॥९१॥

हीसुं० १पङ्क्तिप्ररुढैः २प्रचलत्पतङ्गपोतैः ३प्रियङ्गुप्रकरैर्बभेऽस्मिन् ।

वनश्रियाः प्रावरणैरिवान्त ४विच्छित्तिमद्भिस्तुहिनद्विषद्भिः ॥९०॥

1. इति वर्षा हिल० 2. ०बरावकुलि० हीमु० । 3. इति शरत् हील० । 4. इति हेमन्तः हील० ।

(१) श्रेण्या उद्गतैः । (२) चलद्विहङ्गमबालैः । (३) फलिनीपटलैः । (४) रचनायुक्तैः ।
(५) हिमनिवारकैः ॥९०॥

हील० पङ्क्ति० । श्रेणीभूतैः । पुनरन्तःसञ्चरन्तः विहङ्गमाना बालका येषु ते । तादृशैः फलिनीपटलैः
शोभितम् । उत्प्रेक्ष्यते । रचनाञ्चितैः शीतशत्रुभिर्वनलक्ष्म्याः प्रच्छदनैरिव ॥९२॥

हीसुं० १दृग्दानदासीकृतदेववन्या २प्रगल्भसे त्वं पुरतः कियन्मे ।
वनश्रियाश्चैत्ररथं किमित्थं दन्ता हसन्त्या इव भान्ति कुन्दाः ॥९१॥

(१) विलोकनमात्रेणैव किङ्करीकृतनन्दनवनया । (२) उत्साहं कुरुषे ॥९१॥

हील० दृग्दान० । किमुत्प्रेक्ष्यते । चैत्ररथं प्रति इत्थं हसन्त्या वनश्रिया दन्ता इव कुन्दा भान्ति । इत्थमिति
किम् ? हे चैत्ररथ ! सम्मुखावलोकनेनैव दासीकृता देवानां वन्यो यया तादृश्या मम पुस्तात् त्वं
कियदुत्सहसे । मत्पुरस्त्वं न किमपीत्यर्थः ॥९३॥

हीसुं० १क्रीडत्तुरङ्गद्विपद्मनेत्राः २क्रीडासरस्यो विपिने विरेजुः ।
३उच्चैःसृ(श्र)वः स्वद्विरदाप्सरस्काः ४सुधापयोधेः ५प्रतिमा इवैताः ॥९२॥

(१) जले विलसद्भयगजवर्जि(वाजिः) ताः । (२) कि(के)लिकृते महासरांसि महत्सरः ।
(३) इन्द्रस्याश्व-करि-इभप्रमुखदेव्यः । (४) क्षीरसमुद्रस्य । (५) प्रतिबिम्बानीव ॥९२॥

हील० क्रीड० । जलकेलिं कुर्वन्तः । अश्वा हस्तिनः विलासवत्यो यासु ताः । क्रीडार्थं सरस्यः सरांसि
भान्ति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । क्षीरार्थैः प्रतिबिम्बानि इन्द्राश्व-ऐरावण-अप्सरःसहितानि ॥९४॥

हीसुं० १मधुप्रधावन्म २धुकृन्निरुद्धै ३जाम्बूनदैर्यत्र बभेऽरविन्दैः ।
सरःश्रियामाभरणैरिवान्तःस ४न्दर्भगर्भाभवदश्मगर्भैः ॥९३॥

(१) मकरन्दकृते धावद्भिः शीघ्रमागच्छद्भिः । (२) भृङ्गैर्व्याप्तैः । (३) स्वर्णसम्बन्धिभिः ।
(४) मध्ये रचनाया गर्भैः अन्तराले भवन्तः अश्मगर्भा मरकतमणयो येषु ॥९३॥

हील० मधु० । मध्वर्थं प्रधावद्भिर्भ्रमरैर्व्याप्तैः । पुनः सौवर्णैः कमलैर्बभासे । उत्प्रेक्ष्यते । अन्तर्मध्ये सन्दर्भो
येषां तादृशा गर्भाभवन्तः कुक्षौ सम्पद्यमाना अश्मगर्भा मरकतश्रेणयो येषु तैस्तादृशैरभूषणैः ॥९५॥

हीसुं० १पत्रान्तराजज्जलबिन्दुवृन्दैः सरस्सु यस्मिन्स्मितपुण्डरीकैः ।
अदीपि मुक्ताकलितातपत्रैर्न २न्दीसरः श्रीजयिनामिवैषाम् ॥९४॥

(१) पर्णप्रान्ते शोभमानपयःकणगणैः । (२) देवतडागलक्ष्मीजैत्राणाम् ॥९४॥

हील० पत्रान्त० । यस्मिन्वने सरस्सु कमलैः शोभितम् । उत्प्रेक्ष्यते । शक्रसरोजेतृणामेषां सरसां मौक्तिकछत्रैरिव
॥९६॥

1. इति शिशिरः । इति षडपि ऋतवः हील० । 2. इति क्रीडातडागाः हील० ।

- हीसुं० १दृक्कर्णवेणी २कलकण्ठकण्ठी ३बिम्बाधरा ४सिन्धुराजयाना ।
 ५प्रसूननेत्रा ६स्तबकस्तनी च भुक्ता वनश्रीरिह ७गन्धवाहैः ॥१५॥ १इति वनम् ॥
 (१) भुजङ्गरूपा वेणी यस्या पक्षे तत्तुल्या । (२) कोकिलकण्ठ एव कण्ठो यस्या मध्य-
 पदलोपीसमासः पक्षे तद्वत् । (३) गोहृक एव तद्वच्च ओष्ठो यस्या । (४) गजेन्द्राणां तद्वच्च
 गमनं यस्यां यस्या वा । (५) पुष्पाण्येव तत्तुल्यानि नयनानि यस्या । (६) गुच्छा एव तत्तुल्या
 कुचा यस्या । (७) पवनैः गन्धधारिभिर्भोगिजनैः ॥१५॥
- हील० दृक्क० । इह वने वायुभिर्वनश्रीर्भुक्ता । किंच । गन्धं चन्दनादिकं वहन्ति तैर्गन्धवाहैर्युवभिरन्यापि
 स्त्री भुज्यते । किंभूताः ? भुजङ्गा एव वा भुजङ्गतुल्या वेणी यस्याः । पुनः कोकिलानां कोकिलवद्वा
 ध्वनिर्यस्यां यस्या वा सा । बिम्बमेव बिम्बसदृशो वा ओष्ठो यस्याः । गजेन्द्राणां गमनं तद्वच्च
 गतिर्यस्याः । पुष्पमेव तत्समानं च नयनं यस्याः । कुसुमगुच्छै एव तत्सरूपौ स्तनौ यस्याः
 सा ॥१७॥
- हीसुं० १स्वर्गजिष्णुपुर्याः २परिखाप्रवङ्गरावैरुद ३स्यात्मतरङ्गहस्तान् ।
 अदःपुरस्ते कियती विभूतिर्व ४स्वोकसारामिति ५गर्हतीव ॥१६॥
 (१) स्वर्गजैत्रायाः । (२) दर्दुराशब्दैः । (३) ऊर्ध्वीकृत्य । (४) अलकाम् । (५) निन्दति
 ॥१६॥
- हील० कप्रे० । वनश्रीः पुरस्य परिखां दूर्ती कर्तुमिच्छुः सती प्रतिबिम्बेन स्थिताऽर्थात् प्रतिबिम्बिता । किं
 कुर्वती ? कोट्टेन सह सङ्गं कर्तुमिच्छुः । यथाऽसती स्त्री यूना सङ्गं कर्तुकामा कामपि दूर्ती
 कर्तुमिच्छन्ती तदृहे समेत्य तिष्ठन्ति । किंभूतेन यूना वप्रेण च ? कप्रेण स्वकामुकेन कमनीयेन
 वा वसुभिर्द्रव्यैर्भातीति वा वसुनां मणीनां प्रभा यत्र ॥१८॥
- हीसुं० १पिपासितं २रोचकितं च ३रङ्कुं ४वाष्पा (वाः पा)यितुं चारयितुं च ५शष्पान् ।
 चन्द्रः किमागात्परिखे ६न्दुबिम्बपश्यैर्व्यमशीति जनै रजन्याम् ॥१७॥^४
 (१) तृषितम् । (२) क्षुधितम् । (३) मृगम् । (४) पानीयम् । (५) स्वादयितुम् ।
 (६) नीलतृणान् । (७) चन्द्रप्रतिबिम्बविलोककैः ॥१७॥
- हील० स्व० । स्वर्गजैत्र्याः प्रह्लादनपुर्याः खातिका स्वकल्लोरूपान्द्वस्तानुद्यम्योर्ध्वीकृत्य अलकामिति निन्दति ।
 इति इति किम् ? अस्या अग्रे ते ऋद्धिर्न किमपि ॥१९॥
- हीसुं० १कप्रेण २वप्रेण ३वसुप्रभेणासतीव ४ यूना सह ५संसिसृक्षुः ।
 दूर्ती चिकीर्षुष्प (: प)रिखामि ६वास्याः स्थितानुबिम्बेन निकुञ्जलक्ष्मीः ॥१८॥
 इति परिखा ।

1. इति प्रह्लादपुरोपवनम् हील- । 2. पालणपुर खाइ वर्णन इति प्रतिपार्श्वे टि० । 3. ०खाप्लवङ्ग० हीमु० । 4. इति परिखा
 हील० । 5. ०मिवास्य स्थिता० हीमु० ।

(१) अभिलाषुकेण । (२) प्राकारेण । (३) सुवर्णकान्तिना द्रव्येन (ण) प्रकर्षेण भातीति वा (४) व्यभिचारिणीव । (५) संसर्गकर्तुमिच्छुः ॥१८॥

हील० पिपा० । परिखायामिन्दुबिम्बं प्रतिबिम्बितं पश्यन्ति । तादृशैर्नैर्नक्तं तर्कितम् । चन्द्रः तृषितं पुनः क्षुधितं मृगं प्रति नीरं पायितुं तृणाश्च चारयितुं इहागतः ॥१००॥

हीसुं० १^{नभः}परीरम्भणलोलुभैर्यद्वप्रो २मणिश्रेणिमहः प्ररोहैः ।

घनान्विना ३खण्डलधन्वदण्ड^मकाण्डमाड^{म्बरयन्निवास्ते} ॥१९॥

(१) आकाशालिङ्गनलालसैरभ्रंलिहैरित्यर्थः । (२) रत्नकिरणाङ्कुरैः । (३) इन्द्रचापचक्रम् । (४) असमये (५) प्रकटीकुर्वन् ॥१९॥

हील० नभ० । आकाशे आलिङ्गनलालसै रत्नकिरणैः कृत्वा कोट्टः अकाण्डमिन्द्रधनुसम्भयन्दृश्यते ॥१०१॥

हीसुं० सालोऽ^दसीयः ससना^तनश्रीः कपाट^पक्षश्च सुवर्ण^{का}यः ।

विगाहमानो गगनं कथं न लभेत ताक्षर्येन^(ण) २समानभावम् ॥१००॥

(१) एतस्याः सम्बन्धी । (२) सदा विष्णुना च शोभा यस्य । (३) कपाटा एव पक्षा यस्य । (४) स्वर्णेन निर्मितः कायः स्वरूपं भित्तिलक्षणं यस्य । पक्षे गरुडः उच्चैस्त्वेन व्योमस्पृशन् गरुडपक्षे गत्या गगनं गाहमानः । (५) गरुडेन तुल्यत्वम् ॥१००॥

हील० सालो० । अस्याः कोट्टः । गरुडेन सह साम्यं किं न प्राप्नुयादपि तु प्राप्नोत्येव । किंभूतः प्राप्नुयात् ? । सह सनातनया नित्यस्थायुकया श्रिया वर्तते वा । सनातनः कृष्णः श्रीश्च ताभ्यां सहितः । "सदा सनानिशं शश्व" दिति हैम्याम् । कपाटावेव तत्तुल्यौ पक्षौ यस्य । तथा सुवर्णस्य कायोऽङ्गं यस्य । गगनं गाहमानः उच्चैस्त्वेन भ्रमणेन च अत एव गरुडसदृशः ॥१०२॥*

हीसुं० १मणीघृणिश्रेणिधुतान्धकारैरभ्रङ्कषैर्यत्कपिशीर्ष्य(ष)कौधैः ।

२यानश्चरोदी(दि)त्वरकर्मसाक्षिलक्षेव ३पूर्दक्षजनैरलक्षि^० ॥१०१॥

(१) रत्नरुचिराजीनिहतध्वान्तैः । (२) शाश्वता उदयनशीलाः सूर्यलक्षा । (३) पण्डितैः । (४) ज्ञाताः ॥१०१॥

हील० मणि० । रत्नकान्तिदलितान्धकारैः । पुनर्गगनोल्लेखिभिः । अट्टालकानां उच्चैः कृत्वा या नगरी । शाश्वता । उदयनशीलाः कर्मसाक्षिणो भास्करास्तेषां लक्षा यस्यां तादृशीव । पण्डितैर्दृष्टा ॥१०३॥

हीसुं० १चन्द्राश्मवेश्मस्मितमुद्रहन्ती २कटाक्षयन्ती ३सितकेतनैश्च ।

युवेव ४जायां नगरीमिवैतां ५क्रोडीकरोति ६प्रणयेन वप्रः ॥१०२॥

इति प्राकारः ॥

(१) चन्द्रकान्तमणिनिर्मितगृहाण्येवोज्ज्वलत्वात् हसितम् । (२) कटाक्षान् कुर्वन्ती(ती)व ।

1. पालनपुरगढवर्णन इति प्रतिपार्श्वे टि० । 2. सदृक्षभावम् हीमु० ।

(३) धवलध्वजैः । (४) प्रियाम् । (५) आलिङ्गति । (६) स्नेहेन ॥१०२॥

हील० चन्द्रा० । कोट्टः पुरीं आलिङ्गतीत्यर्थः। “परीम्भः क्रोडीकरोति” रिति हैम्याम् । यथा युवा पत्नीं स्नेहेन क्रोडीकुरुते । किंभूतां पुरीं जायां च? । चन्द्रकान्तघटितगृहाणि तान्येव तत्तुल्यं हास्यं बिभ्रती । उज्ज्वलकेतुभिः कटाक्षान्कुर्वन्ती(ती) ॥१०४॥

हीसुं० १^१स्वर्व्यालवेश्मावनिवास्तुशस्तवस्तुव्रजात्मम्भरिगर्भगेहैः ।

३यत्रापणैः कुत्रितयापणानां^३वंश्यैरिवावाप्यत कापि लक्ष्मीः ॥१०३॥

(१) स्वर्गे नागलोके भूलोके च स्थानं येषां ते प्रशस्तपदार्थसाथैर्भृतमध्यानि गर्भागाराणि येषां । (२) हट्टैः । (३) कुत्रिकापणानां वंशे अन्वये भवानि वंश्यानि तैः ॥१०३॥

हील० स्वः । स्वर्गे नागलोके अवनौ वास्तुस्थानं येषां तादृशा वस्तुव्रजास्तैर्यत्तम्भरयो भृतमध्या गर्भगेहा येषां तादृशैर्हट्टैः शोभा(भां) आप्ता ॥१०५॥

हीसुं० १^१बाह्नीककालागुरुगन्धसारसारङ्गनाभीहिमवालुकाभिः ।

३सद्भिस्समाज्ञाभिरिवादसीयापणैरवास्यंत दिशोऽप्यशेषाः ॥१०४॥

(१) केसर-कृष्णागरु-चन्दन-कस्तूरिका-कर्पूरैः “गोरोचनाचन्दनकुङ्कुमैणनाभीविलेपा” दिति नैषधे कस्तूरिकायामपि नाभीशब्दो दीर्घः । (२) यशस्विभिः । (३) कीर्त्तिभिः । (४) पुरीसम्बन्धिभिः । (५) सुगन्धीक्रियन्ते स्म ॥१०४॥

हील० बाह्नी० । कुङ्कुमकृष्णागुरुचन्दनकस्तूरिकाकर्पूरैः कृत्वा हट्टैर्दिशः सुरभीक्रियन्ते स्म । यथोत्तमैः कीर्त्तिभिर्दिशो वास्यन्ते ॥१०६॥

हीसुं० यदापणश्रेणिषु १सान्द्रचान्द्रक्षोदेषु गाङ्गास्विव वालुकासु ।

३मौगध्येन नीलैरिव काचगोलैः क्रीडन्ति ३डिम्भाः स्फुरदिन्द्रनीलैः ॥१०५॥

इति हट्टाः ॥

(१) कर्पूरसम्बन्धिरेणुषु । (२) अज्ञानभावेन । (३) बालाः ॥१०५॥

हील० यदा० । प्रह्लादनपुरी हट्टेषु स्निग्धकर्पूरक्षोदेषु काचगोलैरिव मरकतरत्नैः कृत्वा रमन्ते । यथा वालकासु अज्ञानाद्बालकाः खेलन्ति । एतावता मणिरत्नकर्पूरदिबाहुल्यमपि प्रतिपादितम् ॥१०७॥

हीसुं० २^१यच्चान्द्रचामीकरवेश्मचन्द्रचण्डार्चिषौ ३गर्भगताङ्गिरावैः ।

मिथः किमु^३त्य(मित्यु)न्नयतोऽभि^४या(घा)तिर्जेयः कथं राहुरजय्यवीर्यः ॥१०६॥

(१) चन्द्रकान्त-कनकगृहावेव विधुभानू । (२) मध्यगतजनशब्दैः । (३) मन्त्रयतः । (४) वैरी । (५) जेतुम(श)क्यः पराक्रमो यस्य ॥१०६॥

हील० यश्चा० । यस्याः पुर्याः । चन्द्रकान्तैः सुवर्णैर्घटितगृहे एव चन्द्रसूर्यौ मध्यवर्ति मनुष्यशब्दैः कृत्वा

1. हाटवर्णन इति प्रतिपार्श्वे टि० । 2. घरवर्णन इति प्रतिपार्श्वे टि० ।

मिथो विचारयत इव । यद्राहुर्वैरी कथं जेतव्यः ॥१०८॥

हीसुं० १शशाङ्कबिम्बं २कुलिशाङ्गणान्तदृष्ट्वा ३वृणानानिह मुग्धडिम्भान् ।
४विलोभ्य केलीकलहंसबालैराश्वाः सयन्ति स्म कथञ्चिदम्बाः ॥१०७॥

(१) चन्द्रप्रतिबिम्बम् । (२) हारकरचितगृहप्राङ्गणमध्ये । (३) याचमानान् । (४) लोभयित्वा ।
(५) श्वसीकुर्वन्तिस्म (६) जनन्यः ॥१०७॥

हील० शशा० । इह पुरे मुग्धान्बालकान् केल्यर्थं राजहंसबालकैर्लोभयित्वा मातरः कञ्चिन्महता
कष्टेनास्वा(श्वा)सयन्ति । किं कुर्वाणान्बालान् ? । वृणानान्याचमानान् । हीरकनिबद्धेऽङ्गणमध्ये
बिम्बितमिन्दुबिम्बं विलोक्य ॥१०९॥

हीसुं० २चैत्येऽश्मगर्भाङ्कसिताश्मकुम्भं ३निभाल्य ३मुग्धाभ्रधुनीरथाङ्ग्यः ।
शशी स ४विश्रे(श्ले)षयिता ५द्विषन्नः ६ऋधेति तं घ्नन्ति किमङ्घ्रिघातैः ॥१०८॥
(१) मरकतमणिशिलयं मध्ये यस्य तादृशं स्फटिकरत्नकलशम् । (२) वीक्ष्य । (३)
स्वर्गगङ्गाचक्रवाक्यः । (४) वियोगोत्पादयिता । (५) शत्रुः । (६) अस्माकम् । (७)
चरणप्रहारैः । (८) ताडयन्ति ॥१०८॥

हील० वेश्म० । यद्वेश्मनि क्वापि गृहे अश्मगर्भाणां मरकतरत्नानामङ्को मध्यं यस्य तादृशं सिताश्मनां
स्फटिकरत्नानां कलशं निभाल्य दृष्ट्वा मूर्खा आकाशगङ्गाया चक्रवाक्यः अङ्घ्रीणां प्रहारैर्घ्नन्ति-
प्रहरन्ति । नो अस्माकं वियोगकारकः स प्रसिद्धः शत्रुर्मृगाङ्कोऽयमिति चेतसि रुषा ॥११७॥

हीसुं० १अर्काशुसंपर्कचयार्ककान्तोद्भूतानलोमावनसन्निभस्य ।
३चैत्याग्रशृङ्गस्थगजद्विषद्विद्वैर्ध्वैरधृष्यस्य कथंचनापि । १०९॥
भियाभ्रमूवल्लभवाहनारैः प्रणश्य शङ्के शरणं श्रयन्तः ।
२लघूभवन्मन्दरमुख्यशैलाः पुरस्य रेजुर्मणिहेमगेहाः ॥११०॥ युग्मम् ॥

(१) सूर्यकिरणसंयोगात्प्राकारकल्पितसूर्यकान्तरत्नप्रकटीभूतवह्निभिरभितो । बाणासुरन-
गरतुल्यस्य, 'बाणपुरे हि अग्निप्राकार आसीदिति श्रुतिः ॥ (२) प्रासादोपरि शृङ्गे.
स्थितकेसरिभिः । (३) वैरिभिः । (४) अनाकलनीयस्य ॥१०९॥

(१) ऐरावणयानस्य शत्रोः इन्द्रस्य । 'अभ्रमू' दीर्घोऽप्यस्ति-यथा काव्यकल्पलतायां
'गजानामभ्रमूपति' रिति । (२) वपुषाऽल्पीभवन्तो मेस्रमुखा गिरयः ॥११०॥

हील० अर्का० । भ्रिया० । जिनगेहा रेजुरुत्प्रेक्ष्यते । ऐरावणं वाहनं यस्य स इन्द्रः । स एव वैरी । तस्य
भयेन नष्ट्वा पुरीशरणं कुर्वतः । लघूभवन्तः मेरुप्रधानाः पर्वता इव । किंभूतस्य अभ्रमूवल्लभवाहनारैः ? ।
सूर्यकिरणसङ्घट्टेन च यस्य वप्रस्यार्ककान्तेभ्यः उद्भूतो योऽनलोवह्निस्तेन बाणासुरपुरसदृशस्य । पुनः

1. व्यालोक्य हीमु० । 2. वेश्माश्म० हीमु० । 3. गेहाग्रश० हीमु० ।

शिखरस्थसिंहैः कृत्वा शत्रुभिरनाकलनीयस्य । गजयानस्य हि सिंहाश्रितमार्गे दुष्करम् । कृशानौ तु सर्वदाप्यशक्यम् ॥११८-११९॥

हीसुं० चन्द्रोदये ^१चन्द्रिकान्तगर्भसन्दर्भशृङ्गस्त्रवदम्बुपूरैः ।

^२शिरःस्फुरत्सिद्धधुनी ^३धरेन्द्रो यत्रानुचक्रे कलधौतसौधैः ॥१११॥

(१) चन्द्रकान्तमणीनामन्तराले रचना येषां तथाविधानि शिखराणि तेभ्यो गलज्जलस्त्रवैः । चन्द्रिर इति शेषनाममालायां चन्द्राभिधानं माकन्दवत्प्रसिद्धम् । (२) मूर्द्धनि वहन्ती गङ्गा यस्य । (३) तादृक्षहिमाद्रिः । (४) रजतगृहैः ॥१११॥

हील० चन्द्रो० । यत्र पुरे चन्द्रोदये जाते रूप्यमन्दिरैः, शिरसि स्फुरन्ती गङ्गा यस्य तादृशो हिमाचलः सदृशीकृतः । किंभूतैः कलधौतसौधैः ? चन्द्रकान्तानां गर्भे मध्ये सन्दर्भो रचना येषाम् । तादृशेभ्यः शृङ्गेभ्यो निस्सरन्तः स्त्रवन्तोऽम्बुपूरः पयःप्रवाहा येषु तैः । चन्द्रिर इति चन्द्रः शेषनाममालायाम् ॥११०॥

हीसुं० ^१वातातिवेल्लद्ध्वजयल्लवाग्रकरेण रावेण च किङ्कणीनां ।

या वैभवस्पर्द्धितया मघोनः ^२पुरीं ^३स्मयादा^४ह्वयतीव योद्धुम् ॥११२॥

(१) पवनेनाधिकं कम्पमानकेतुवसनप्रान्तपाणिना । (२) अमरावतीम् । (३) गर्वात् । (४) आकारयति ॥११२॥

हील० वाता० । या पुरी इन्द्रपुरी । स्मयादहङ्कारद्योद्धुं सङ्ग्रामं कर्तुं आकारयतीव । केन ? वायुनातिशयेन वेल्लन्तश्चञ्चलीभवन्तो ये ध्वजपल्लावाः पताकावस्त्राणि तेषामग्रं स एव करो हस्तस्तेन । पुनः क्षुद्रघण्टिकानां शब्देन ॥१११॥

हीसुं० ^१श्रीवत्सरामाङ्गजकम्बुताक्षर्यचक्राङ्कितैर्^२मारिकतैर्निकेतैः^३ ।

जज्ञे ^४मुकुन्दैरिव यत्र चित्रमेतत्परं ^५धेनुकमद्विषद्विः ॥११३॥

(१) लक्ष्मी-तर्णक-वनिता-पुत्र-शङ्खा-ऽश्वसमूहकलितैः, हृदयलक्षण-बलभद्र-कन्दर्प-पाञ्चजन्यशङ्ख - गरुड - सुदर्शनचक्रयुतैः । (२) मरकतरत्नसम्बन्धिभिः । (३) गृहैः । 'शङ्खे स्वसंकेतनिकेतमाप्ताः' इति नैषधे । (४) कृष्णैः । (५) दैत्यं धेनुसमूहं च ॥११३॥

हील० श्रीव० । मरकतरत्नघटितगृहैः कृष्णैरिव जातम् । बहुवासुदेवापेक्षया बहुत्वम् । किंभूतैः गृहैः कृष्णैश्च ? श्रीलक्ष्मीर्वत्सास्तर्णकाः श्रीवत्सो हृदयचिह्नम् । रामाः स्त्रियः, अङ्गजा नन्दना रामाङ्गजः कामः । कम्बवः शङ्खाः पाञ्चजन्यश्च । ताक्षर्या अश्वा गरुडश्च । तेषां चक्राणि समूहाः, चक्रं सुदर्शनम् । तैः सहितैः । परमिदमाश्चर्यम् । यद्धेनूनां समूहं गोकुलं पालयद्विः । स तु धेनुकासुरद्विद ॥११२॥

- हीसुं० १एतज्जगज्जित्तरलक्ष्मिवीक्षाक्षणोदिताद्वैतकुतूहलेन ।
शङ्के त्रिदश्यः स्ति^३मितीभवन्त्यो विभान्ति यद्वेश्मसु ३शालभञ्जयः ॥११४॥
(१) पुर्या जगन्नगरजयनशीलश्रिया दर्शनोत्सवेनोद्भूतासाधारणकौतुकेन । (२) निश्चला भवन्त्यः । (३) पुत्रिकाः ॥११४॥
- हील० एत० । पुरीगृहेषु पुत्रिका भान्ति । तत्रैवं शङ्के-मन्ये । एतस्याः पुर्याः जगज्जेतृशोभाया या वीक्षालोकनं तदेवोत्सवस्तेनोद्भूतं यत्कुतूहलं तेन निश्चला जायमानाः ॥११३॥
- हीसुं० विष्णोर्निहन्तुं^१ नरकं गतस्यौ^२त्सुव्यात्क्र^३मान्नि^४र्गलितेव गङ्गा ।
१ज्योत्स्नीषु यच्चान्द्रगृहच्युताम्भोधारा भुवं भूषयति स्म यस्मिन् ॥११५॥
(१) नरकासुरम् । (२) राभस्यात् । (३) पदात् । (४) पतिता (५) पूर्णिणमारत्रिषु । (६) चन्द्रकान्तमणिनिर्मितभवननिष्पतत्पयःप्रवाहः ॥११५॥
- हील० विष्णो० । यस्मिन्पुरे पूर्णिमासु चन्द्रकान्तगृहेभ्यो निःसृता वारिधारा भूमीमलङ्कुरुते स्म । उत्प्रेक्ष्यते । राभस्यान्नरकनामानं दैत्यं मारयितुं गतस्य कृष्णस्य चरणान्निर्गत्य पतिता गङ्गा भूमीमध्येतीव ॥११४॥
- हीसुं० १ज्योतिस्तरङ्गीकृतयन्त्रिकेतहरिन्मणीशालिशिखा चकासे ।
३इदंपदव्येव ३पतङ्गपुत्री नभः प्रयान्ती मिलितुं १स्वतातम् ॥११६॥
(१) कान्तिप्रतापैर्मिलज्जलकल्लोलकलितेव यद्भवनानां नीलरत्नशोभायमानशिखरम् । (२) एतद्ब्रह्मार्गेण । (३) यमुना (४) भास्करं पितरम् ॥११६॥
- हील० ज्यो० । कान्तिभिः कल्लोलीकृतानां पुरीगृहाणां नीलरत्नशालिनी शिखा उपरितनप्रदेशं शुशुभे । उत्प्रेक्ष्यते । एतन्नगरमन्दिरशिखरमार्गेण स्वतातं सूर्य मिलितुं गच्छन्ती सूर्यपुत्री यमीव ॥११५॥
- हीसुं० १गाङ्गेयगारुत्मतपद्मारागचन्द्राश्मवेश्मावलिरुल्लास ।
३प्रेयांसमुद्दिश्य ३महीमहेन्द्रं पुरश्रिया १क्लृप्त इवाङ्गरागः ॥११७॥
(१) सुवर्ण-हरिन्मणि-रक्तरत्न-चन्द्रकान्तनिर्मितभवनपङ्क्तिः । (२) कान्तम् । (३) राजानम् । (४) रचितः ॥११७॥
- हील० सुवर्णहिरण्मयरक्तोपलचन्द्रकान्तघटितगृहश्रेणिः दिदीपे । उत्प्रेक्ष्यते । राजानं प्रत्युद्दिश्य पुरलक्ष्म्या विलेपनं कृतम् ॥११६॥
- हीसुं० १बालारुणज्योतिरखर्व्वगर्व्वनिर्वासिमाणिक्यनिकाय्यकोटिः ॥
व्यक्तीभवन्भात्यनुभूपकान्तं पुरश्रियोद्रीर्णं इवानुरागः ॥११८॥
(१) उदयन् रविरुणः बालश्च उच्यते, लघुभास्करप्रभाणां समग्राभिमानस्य धिक्काराणां माणिक्यानां गृहकोटिः, माणिक्यानि पद्माराग उच्यन्ते । यथा नैषधे 'शिशुतरमहोमाणिक्यानाम-हर्मणिमण्डली' ति । प्रत्यग्रकिरणपद्मारागाणां रविबिम्बमिति तद्भूतिः ॥११८॥

हील० बालसूर्यकान्तीनामतिगर्वं निर्नाशयन्तीत्येवंशीलानि माणिक्यानि । तेषां कोटिर्भाति । भूकान्तमनु-
लक्षीकृत्य पुरश्चिया उद्गीर्णः । अत एव प्रकटीभवन्स्नेह इव ॥१२०॥

हीसुं० १प्रीतादु३पास्त्या३धिगता ४गिरिं(री)शान्नि३रङ्गनैकाङ्गविधानविद्या ।

६प्रपञ्चिता कौतुकिना किमेषा चन्द्रेण ७यच्चान्द्रगृहच्छलेन ॥१११॥ इति गृहाः ॥
(१) सन्तुष्टत् । (२) सेवया । (३) प्राप्ता । (४) ईश्वरात् । (५) निर्गतलाञ्छनं
येभ्यस्तादृशानामनेककायानां निर्माणस्य कारणं विद्या । (६) विस्तारिता । (७)
चन्द्रकान्तमणिभवनव्याजेन ॥१११॥

हील० प्री० । सेवया प्रीतादीश्वरात् निःकलङ्कअ(ङ्का)नेकरूपकरणविद्या प्राप्ता सती चन्द्रेण चन्द्रकान्तरत्नघटित-
गृहमिषाद्विस्तारिता किं एषा ॥१२१॥

हीसुं० १यस्मिन्दिदीपे २मधुदीपरूपश्रीगर्वनिर्व्वसिविलासिवृन्दैः ।

रूपस्मयं वीक्ष्य ३जयस्य तस्य मदच्छिन्दे किं विधिना ३प्रणीतैः ॥१२०॥

(१) स्मररूपशोभाभिमानप्रवासकारिभिस्तर(रु)णगणैः (२) इन्द्रपुत्रस्य (३) कृतैः ॥१२०॥

हील० यस्मिन्पुरे माररूपसम्पन्निर्दलननिपुणव्यवहारिव्यूहैर्भ्राजितम् । उत्प्रेक्ष्यते । जयस्येन्द्रसुतस्य रूपाहङ्कार
दृष्ट्वा तन्निरकृतेर्धात्रा विहितैः ॥१२२॥

हीसुं० मेरोः १शिखाग्रावसथव्यथाभिरुत्तीर्य सात३स्थितिमीहमानाः ।

यस्मिन्समेताः किमु ३नाकिशाखिव्रजा ४वदान्या व्यलसन्धुवानः ॥१२१॥

(१) अत्युच्चचूलोपरि निवसनकष्टैः । (२) सुखस्थानम् । (३) कल्पतरुनिकराः । (४)
दानशीलाः ॥१२१॥

हील० मेरो० । शिखरोपरि आवसथो वसतिस्तेनोद्भवन्तीभिः पीडाभिष्कृ(ः कृ)त्वा मेरुपर्वतादुत्तीर्य
सुखनिवासमीहमानाः यस्मिन्पुरे समागताः देवतरुव्रजा इव दानशीलास्तरुणाः स्वच्छन्दं शुशुभिरे
॥१२३॥

हीसुं० जितस्मरान्पौ३रजनान्निपी३य मा ३तद्वृषस्यन्त्यसती ४सती २स्यात् ।

इतीव योषावपुषा ६स्ववर्ष द्विषा० मखस्य४ व्यतिसीव्यते स्म ॥१२२॥ ३इति नागराः॥

(१) नागरजनान् । (२) सादरमवलोक्य । (३) तेषां कामुकी तदभिलाषिणी । (४)
पार्वती । (५) स्त्रीशरीरेण (६) स्वशरीरम् । (७) शंभुना । (८) परस्परं स्यूतम् ॥१२२॥

हील० जित० । मखनाम्नो दैत्यस्य वैरिणा शंभुना । उत्प्रेक्ष्यते० । इति हेतोः पार्वतीशरीरेण समं स्ववर्षं
निजशरीरं व्यतिसीव्यते स्म परस्परं स्यूतं योज्यते स्म । इतीति किम् ? यत् जितः स्मरो
यैस्तादृशान्तरुणान् सादरमवलोक्य सती पार्वती तद्वृषस्यन्ती रगोद्रेकात्कामातुरा तेषां कामुकी भवन्ती

1. नगरजनवर्णनमाह इति प्रतिपार्श्वे टि० । 2. स्तात् हीमु० । 3. इति पौराः हील० ।

सती, सती पतिव्रता असती व्यभिचारिणी मा स्ताद्भवतात् ॥१२४॥

हीसुं० १यस्मिन्विभान्ति स्म विलासवत्यः १स्मरावरोधभ्रममुद्ग्रहन्त्यः ।
किं शक्तयो १मन्मथमेदिनीन्दोरमूरमोघास्त्रिजगद्विजेतुः ॥१२३॥

(१) रतिभ्रान्ति "स्मरावरोधभ्रममावहन्ती"ति नैषधे । (२) स्मराजस्य । (३) सफलाः
अप्रतिहतवीर्याः ॥१२३॥

हील० यस्मिन्० । यस्मिन्पुरे प्रमदा भान्ति स्म । किंभूताः ? । कन्दर्पान्तःपुरं रतिस्तस्य भ्रान्ति बिभ्रन्त्यः ।
उत्प्रेक्ष्यते । त्रिभुवनजेतुः कामभूपस्यामूः प्रत्यक्षाः अवन्ध्याः शक्तयः प्रहरणविशेषाः ॥१२५॥

हीसुं० त्यक्ताश्रवः १कञ्चुकिकामुकाभिः १सकर्णयन्नागररागिणीभिः ।
स्वमन्दिरात्कुण्डलिनीभिरस्मिन्किमीयुषीभिः शुशुभेऽङ्गनाभिः ॥१२४॥

(१) उज्जिताः । (२) अकर्णा बधिराः । (३) सौविदल्लः कञ्चुकयुक्ता वा अभिलाषिणः
कान्ता वा यकाभिः । (४) कर्णयुक्ताः पण्डिता वा यस्या नागरिकास्तेषु रागिणीभिः रक्ताभिः ।
(५) कुण्डलं कर्णवेष्टिका तद्युक्ताभिः नागाङ्गनाभिर्वा ॥१२४॥

हील० त्यक्ता० । स्त्रीभिः शुशुभे । उत्प्रेक्ष्यते । निजमन्दिरान्नागलोकादीयुषीभिरस्मिन्नगरे आगताभिः
नागाङ्गनाभिः । किंभूताभिः ? । त्यक्ता अश्रवसः । अकर्णाः, बधिरा इत्यर्थः । कञ्चुकिनः सौविदल्लः
कुब्जवामना इत्यर्थः । कृत्रिमक्लीबा वा कामयितारो याभिस्ताभिः । पुनः किंभूताभिः ? । सकर्णाः
प्राज्ञाः श्रोतारः यस्याः पुर्याश्छेकास्तेषु रागिणीभिः ॥१२६॥

हीसुं० भान्ति स्म यस्मिन् १सुमनोभिरामा रामा १रमाधःकृतकामरामाः ।
स्वस्पर्द्धिनं १येन रुषेव देवगृहं १निगृह्याप्सरसो गृहीताः ॥१२५॥

(१) सुमनस्त्वेन-विशुद्धचित्तत्वेन पातिव्रत्येन सतीत्वेनेत्यर्थः, पुष्पैर्वा मनोज्ञाः । (२) स्वलक्ष्म्या
तिरस्कृततरतयः । (३) नगरेण । (४) स्वर्गम् । (५) निग्रहं कृत्वा-पराजित्य । (६) रम्भा-
घृताचीप्रमुखाप्सरसः (७) हठादुपात्ताः ॥१२५॥

हील० भान्ति० । यस्मिन्पुरे निष्पापत्वेनाभिरामाः । पुना रमया शोभयाधःकृते कामस्य रामे रतिप्रीत्यो(ती)
याभिस्तादृश्यः रामा भान्ति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । येन पुरेण स्वेन सह स्पर्द्धाकारिणं देवलोकं बन्दीकृत्य
गृहीताः स्वर्गवध्वः ॥१२७॥

हीसुं० किमग्रदूत्यो १मदनावनीन्दोः सख्योऽथ वा १स्वर्वरवर्णिणनीनाम् ।
१नागाङ्गनानां किमुता १नुवादा यत्राब्जनेत्रा मदयन्ति चेतः ॥१२६॥ इति स्त्रियः ॥

इति पुरवर्णनम् ।

1. नगरस्त्रीवर्णनमाह हील० । 2. भुजङ्गमीनां हीसुं०

(१) प्रथमाः शासनहारिकाः । (२) देवीनामप्सरसां वा । (३) अनुकाराः ॥१२६॥

हील० किम० । यत्र पुरे कमललोचना मनो मदयन्ति । अर्थाद्यूनां मदयुक्तं कुर्वन्ति । शेषं सुगमम् ॥१२८॥

हीसुं० ^१तत्रास्ति ^२भूमान्महमुन्दनामा ^३स्थामैकभूर्भूव^३लयैकवीरः ।

वधूर्नवोढेव* दिने दिने भूः ^४श्रियं दधौ ^५यत्करपीडितापि ॥१२७॥

(१) पातिसाहिः । (२) बलानामद्वैतस्थानम् । (३) भूमीमण्डलाद्वैतसुभटः । (४) नवपरिणीतेव । (५) लक्ष्मी शोभां च । (६) करो राजदेयांशः । पक्षे आलिङ्गनादिभिः ॥१२७॥

हील० तत्रा० । तत्र देशे महमुन्दपातिसाहिरस्ति । किंभूतः ? । स्थान्नां पराक्रमाणामेकाद्वितीया भूः-स्थानम् । यत्करेण देयांशेन पीडिता सती नवोढेव भूः शोभां धत्ते स्म ॥१२९॥

हीसुं० प्रजां ^१द्विजिह्वैरिव पीड्यमानां कलेर्विलासैरव^२साय ^३विश्वाम् ।

तां ^४शासितुं ^५दाशरथिः^२ ^६किमात्तजन्मा स्वयं साहिरसौ बभासे ॥१२८॥

(१) दुर्जनैः । (२) ज्ञात्वा । (३) भुवम् । (४) पालयितुम् । (५) रामः । (६) गृहीतजन्मा ॥ १२८॥

हील० प्रजां० । पातिसाहिर्भाति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । कलिविलासितैर्विश्वं पृथ्वीं पीडयमानां ज्ञात्वा तां पृथ्वीं पालयितुं गृहीतावतारो रामः किमयम् । यथा खलैः पीड्यमानां प्रजां कश्चित्प्रशास्ति ॥१३०॥

हीसुं० ^१निस्तृं(स्त्रिं)शमन्थानगमथ्यमानमहाहवक्षीरधिजन्मना यः ।

वव्रे ^२बलिध्वंशी(स)विधानधुर्यो जयश्रिया शत्रुरिवा^३सुराणाम् ॥१२९॥

(१) खड्ग एव क्षुब्धाचलो मेरुस्तेन मथ्यमान आलोड्यमानो यो महासङ्ग्राम एव दुग्धसमुद्रः तस्माज्जन्म यस्याः । (२) बलिर्दैत्यो बलवांश्च तद्घातकरणे गृहीतव्रतः । (३) कृष्णः ॥१२९॥

हील० निस्त्रिंशं खड्गः स एव मन्थापर्वतो मेरुस्तेन मथ्यमानो यो महासङ्ग्रामसमुद्रस्तस्मादुत्पन्नया जयश्रिया स वव्रे । किंभूतः सः ? । बलानां बलवतां बले दैत्यस्य वधकरणसमर्थः । उत्प्रेक्ष्यते । दैत्यानां शत्रुः कृष्णः जयेनोपलक्षितया लक्ष्म्या त्रियते । बलं-सैन्ये पराक्रमे च ॥१३१॥

हीसुं० ^१अश्यामितास्यं ^२कमलातिदानैर्जितैः प्रसत्तिप्रणिनीषयास्य ।

^३अभ्रैरिवाभ्राद्भुवमभ्युपेतैर्यद्भूभुजो गन्धगजैर्विरेजे ॥१३०॥

(१) नकृष्णं कृतं मुखं येन । (२) जललक्ष्म्योरतिशयविश्रां [म]णनैः । (३) प्रसादं कर्तुमिच्छया । (४) मेघैः । (५) गगनात् । (६) आगतैः ॥१३०॥

हील० अश्या० । यस्य राज्ञो गन्धहस्तिभिः शोभितम् । उत्प्रेक्ष्यते । उज्ज्वलवक्त्रं यथा स्यात्तथा । लक्ष्मीदानैर्जितैः । अस्य राज्ञः प्रसादस्य कर्तुमिच्छया गगनादागतैर्वर्दलैः ॥१३२॥

1. देशाधिराजावरणन इति प्रतिपार्श्वे टि० । 2. प्रजापालनार्थं रामावताशे गृह्यः इति प्रतिपार्श्वे टि० ।

हीसुं० १विश्वैकधन्वी २शरसानृपोऽसौ मा क्वापि कुर्यात्परराजवन्माम् ।

३जिजीविषुर्भीत इतीव ४राजा नभो ५भ्रमीगोचरयाञ्चकार ॥१३१॥

(१) भुवने पार्थ इवाद्वैतधनुर्धरः । (२) बाणायत्तं बाणहतमित्यर्थः । (३) अन्य राजमिव । यथा अन्यं राजानं रणे बाणायत्तं करोति तथा राजशब्दधारिणं मामपि मा शरसात्करोतु । (४) जीवितुमिच्छुः । (५) चन्द्रः । (६) गोचरं करोति इति गोचरयति, गोचरयति स्म इति गोचरयाञ्चकार, भ्रमण्या गोचरयाञ्चकार, "विधेः कदाचित् भ्रमणीविलासे" इति नैषधे ॥१३१॥

हील० विश्वै० । इति अमुना प्रकारेण भीतः सन् राजा चन्द्रः गगनं भ्रम्या भ्रमणस्य गोचरयाञ्चकार । इतीति किम् ? विश्वेऽद्वितीयधन्वी असौ नृपः परे ये राजानस्तानिव मां राजानमपि क्वापि स्थाने शरसाद्बाणविद्धं मा कुर्यात् ॥१३५॥

हीसुं० १जम्बालयद्विर्जलदैरिवोर्वी मदाम्बुभिर्यस्य बभे द्विपेन्द्रैः ।

२दिग्जैत्रयात्रासु जितैर्दिगीशैर्दिग्वारणेन्द्रैरुपदीकृतैः किम् ॥१३२॥

(१) कर्दमयुक्तां कुर्वद्भिः । (२) दिशां जयनशीलेषु प्रयाणेषु । (३) दिग्जैः । (४) द्वोकितैः ॥१३२॥

हील० जम्बा० । जम्बालान्कुर्वन्तीति जम्बालयन्ति । जम्बालयन्तीति जम्बालयन्तस्तैर्जम्बालयद्विरुर्वी कर्दमयुक्तां कुर्वद्भिर्यस्य गजन्दै रजितम् । कैः ? मदपानीयैः । यथा जलदैर्मैघैः पृथ्वी जम्बालकलिता विधीयते । उत्प्रेक्ष्यते । जितैर्दिक्पालैर्द्वोकितैर्दिग्गजेन्द्रैः ॥१३४॥

हीसुं० १अजय्यवीर्यं २निजनिर्जयायोद्यतं ३यमालोक्य विपक्षलक्षैः ।

४स्वक्षत्रवृत्तीरपहाय ५भेजे क्षेत्रस्य ६वृत्तिः ७कृषिकैरिवात्र ॥१३३॥

(१) जेतुमशक्यः पराक्रमो यस्य । (२) स्वपराभवनाय । (३) प्रादुर्भूतम् । (४) वीरव्यापारं । रणकर्मपारीणतां शस्त्रग्रहणात्मिकां वृत्तिम् । (५) त्यक्त्वा । (६) आजीवम् । (७) कर्षुकैः ॥१३३॥

हील० अज० । अजेयपराक्रमम् । पुनरन्यजयायोद्यतं यं भूपं दृष्ट्वा वैरिलक्षैः स्वक्षत्रस्य आजीविका विहाय कृषिकारकैरिव केदारैर्जीवनोपायो भेजेऽङ्गीकृतः ॥१३३॥

हीसुं० यस्य १द्वेषिनिषूदनव्रतजुषः २प्रत्यर्थिपृथ्वीभुजां

३सन्नासेन ४कलिन्दभूधरगुहागर्भं किमासेदुषाम् ।

५स्त्रीणस्याञ्जुनीलिमाङ्कितपतद्वाष्पाम्बुपूरैरिव

६क्षमापीठप्रसरद्विरावि ७भवत्पाथोजबन्धोः सुता ॥१३४॥

(१) वैरिणामुन्मूलनमेव व्रतभाजः । (२) वैरिनृपाणाम् । (३) अत्याकस्मिकभयेन (४) कलिन्दनामा गिरिस्तस्य कन्दरमध्योत्सङ्गम् । (५) प्राप्तवताम् (६) स्त्रीसमूहस्य (७) कज्जलकालिमकलितनिर्गलद्रोदनजलप्लवैः । (८) भूमण्डले विस्तरद्विः (९) प्रकटीभूता यमुना ॥१३४॥

हील० यस्य० । द्वेषिणां मूलादुन्मूलनव्रतं जुषते-सेवते । तस्य सन्नासेनाकस्मिकभयेन कलिन्दपर्वत-
मध्यप्रविष्टानां वैरिज्ञां स्त्रीसमूहस्य पृथ्वीतलविस्तृतैः कज्जलनीलिम्नाङ्कितैः पतद्भिर्बाष्पाम्बुपुरैः
कृत्वा पद्मबन्धोः सूर्यस्य सुता यमुनाविरभवत्प्रकटीभूता ॥१३६॥

हीसुं० १सुत्रामाम्बुधिधामदिगिरिकुचद्वन्द्राब्धिनेमीधवः

पृथ्वीपालललाटचुम्बितपदप्रोद्दामकामाङ्कुशः^३ ।

^३द्यां १स्वर्णाचलसार्वभौम इव यो निःशेषविश्वम्भरां

शासत्शा^४त्रवगोत्रजिद्विजयते १श्रीगूर्जरोर्वीपतिः ॥१३५॥^१

इति पण्डितदेवविमलगणिविरचिते हीरसुन्दरनाम्नि महाकाव्ये प्रथमप्रारम्भे जम्बूद्वीप-देश-नगर-
नृपादिवर्णनो नाम प्रथमः सर्गः ॥

(१) प्राचीप्रतीचीशैलावेव स्तनद्वयं यस्यास्तादृग्भूमेःप्रतिः । (२) नखः । (३) स्वर्लोकम् ।
(४) इन्द्रः “जाम्बूनदोर्वीधरसार्वभौम” इति नैषधे । (५) वैरिणां वंशं जयतीति शत्रव एव
गोत्राः । (६) महमुन्दपातिसाहिः ॥१३५॥

इति प्रथमसर्गावचूरिः ॥

हील० सूत्रा० । श्रीगूर्जरोर्वीपतिर्विजयति(ते) । किंभूतः ? सुत्रामा शक्रः अम्बुधिधामा वरुणस्तयोर्दिशोर्गिरी
पर्वतौ उदयास्ताचलाभिधानौ, तावेव कुचद्वन्द्वं यस्यास्तादृश्या अब्धिनेमेर्मेखलाया भूमेर्धवो भर्ता । पुनः
किंभूतः? । पृथ्वीपालानां ललाटैश्चुम्बिताः पदयोः प्रकृष्टाः कामाङ्कुशा नखा यस्य । किं कुर्वन् ? ।
निःशेषपृथ्वीं शासत् पालयन् । यथा स्वर्णाचलसार्वभौमश्चक्रवर्ती द्यां दिवं शास्ति ।
“जाम्बूनदोर्वीधरसार्वभौम” इति नैषधे । राजा इन्द्रश्च किंभूतः ? । शात्रवाणां गोत्राणि-वंशान् । शात्रवा
रिपव एव गोत्राः-पर्वतास्तान् जयतीति ॥१३५॥

हील० →यं प्रासूतशिवाहसाधुमघवा सौभाग्यदेवी पुनः

श्रीमत्कोविदसिंहसी(सिं)हविमलान्तेवासिवास्तोष्पतिम् ।

तद्ब्राह्मीक्रमसेविदेवविमलव्यावर्णिते हीरयु

क्सौभाग्याभिधहीरसूरिचरिते सर्गोऽयमाद्योऽभवत् ॥१३८॥←

इति पण्डितश्रीसी(सिं)हविमलगणिशिष्यपं.देवविमलगणिविरचिते हीरसौभाग्यनाम्नि महाकाव्ये प्रथम
प्रारम्भे जम्बूद्वीप-भरतक्षेत्र-गूर्जरदेश-प्रह्लादनपुर-महमुन्दपातिसाहिवर्णनो नाम प्रथमः सर्गः ॥

हील० →यं प्रा० । हीरशब्देन युनक्ति इति हीरयुक्तादृशं सौभाग्यमित्यऽभिधा यस्य तावता हीरसौभाग्यकाव्ये
अयं प्रत्यक्षलक्षः प्रथमः सर्गः बभूव । किंभूतेन ? । स पूर्वोक्ततश्वासौ ब्राम्याः क्रमौ सेवत इत्येवंशीलश्च ।
तादृशेन देवविमलेन व्यावर्णिते । स कः ? । पं.देवविमलं शिवा इत्याह्वय यस्य तादृशः साधुः । साधुरिति
वर्णिजां नाम । प्राकृते तु साहा, तेषु मघवा । पुनः सौभाग्यदेवी जनयामास । पुनः किंभूतः? ।
श्रीमत्कोविदशार्दूलसी(सिं)हविमलस्य शिष्याणां मध्ये अग्रणी प्रथमशिष्यत्वेन प्रधानम् ॥१३८॥

इति प्रथमः सर्गः ॥

1. इति नृपवर्णनम् हील०- । →← एतदन्तर्गतः पाठो हीसुं प्रती न्नास्ति ।

ऐं नमः

अथ द्वितीयः सर्गः ॥

- हीसुं० १^{पु}रेऽथ तस्मिन्व्यहारि^{पु}द्भवो बभूव कुंरा इति नाम धामवान् ।
महीरुहां ^{स्वः}शिखरीव विश्रुतो^४ रसा^{स्मृ}शां न्यकृतविश्वनिःस्वतः ॥१॥
(१) प्रह्लादनपुरे । (२) श्रेष्ठः वृषभो वा । (३) कल्पतरुः । (४) द्रुमाणां विख्यातः ।
(५) जनानाम् । (६) निराकृतजगद्दरिद्रभावः ॥१॥
- हील० न्यकृता विश्वस्य निःस्वता येन सः । तादृशः कुंराश्रेष्ठी बभूव । अन्यत्सुबोधम् ॥
- हीसुं० १^अरिष्टकेतुं ^{नव}भोगसङ्गिनं ^{त्रि}रेखपाणिं ^{पुरु}षोत्तमं पुनः ।
^{भ्र}माद्विवोदुर्जलधेरिवोद्वहा^६ महेभ्यमभ्येत्य^७ बभाज यं मुदा ॥२॥
(१) उपसर्गे दैत्ये च धूमकेतुः । (२) विलासः सर्पकायश्च तत्सङ्गोऽस्त्यस्य । (३) आकृतिशङ्खः
पाञ्चजन्यश्च हस्ते यस्य । (४) पुरुषेषु श्रेष्ठः कृष्णश्च । (५) भर्तुः । (६) लक्ष्मीः ।
(७) आगत्य ॥२॥
- हील० अरि० । जलधेरुद्वहा पुत्री लक्ष्मीः स्वपतिभ्रमात्कुंरासाधुं बभाज । किंभूतम् ? । अरिष्टेषु उपद्रवेषु
अरिष्टनाम्नि वृषभरूपे दैत्ये धूमकेतुम् । नवभोगस्य सर्पस्य वा सङ्गिनम् । त्रिरेखः शङ्खः आकृत्या
पाणौ यस्य तम् । पुनरुत्तमम् ॥२॥
- हीसुं० २^{कु}बेर ^इत्यात्म^जनावमाननां ^{व्य}पोहितुं ^{किं}पुरुषेश्वरः स्वयम् ।
^{वि}तीर्णसौवर्णमणीगणोऽर्थिनां ^{प्र}णीय ^{यन्मूर्ति}मिवावतीर्णवान् ॥३॥
(१) कुत्सितदेहः (२) इत्यमुना प्रकारेण । (३) स्वस्य लोके अवहेलनाम् । (४) निराकर्तुम् ।
(५) धनदः । (६) याचकानां दत्तकनकरत्ननिकरः । (७) कृत्वा । (८) कुंरासाधुरूपम्
॥३॥
- हील० कुबे० । कुत्सितवपुरित्यात्मनां जनेऽवगणनां अपकर्तुम्, प्रदत्तसुवर्णसमूहः रत्नगणः सन् यन्महेभ्यमूर्तिं
निष्पाद्य स्वयं धनदो वसुन्धरायां अवतीर्णवान् ॥३॥
- हीसुं० १^तमःसपत्नः ^{श्रि}तशम्भुशीलनः ^{कु}मुद्विकासी^३ ^वचनामृतं ^{कि}रन् ।
शशीव योऽशीलि ^कलाभिरिभ्यराड् ^{वि}मुक्तदोषः स तदत्र ^{कौ}तुकम् ॥४॥
(१) अज्ञानस्यान्धकारस्य च शत्रुः । (२) शंभोस्तीर्थकृत ईश्वरस्य च सेवा येन (३)
पृथिव्याः प्रमोदं कैरवाणि च विकासयतीत्येवं शीलः । (४) वचनमेवरूपं वा अमृतम् ।

1. हीरपिता 'कुंरा' वर्णनम् इति प्रतिपार्श्वे टि० । 2. धनदावतार इति प्रतिपार्श्वे टि० । 3. ०काशी हेमु० । 4. शिवावतार इति प्रतिपार्श्वे टि० ।

(५) किरति विस्तारयतीति । (६) ^१द्वासप्ततिमिताभिः उदयांशैश्च सेवितः । (७) त्यक्तापगुणः । सरानिकः (?) ॥४॥

हील० तमःस० । यो व्यवहारी ७२कलाभिः शशीव सेवितः । किंभूतः स इभ्यः शशी च ? । तमसोऽज्ञानस्य ध्वान्तस्य च वैरी । पुनः श्रितं शंभोर्जिनस्य शिवस्य च शिरःस्थायुकत्वाच्छीलनं सेवनं येन । कौ पृथिव्यां मुदं कुमन्दि विकाशयति । पुनर्वचनमेव तत्तुल्यममृतं वर्षन् । परमेतच्चित्रं यन्मुक्ता दोषा अपगुणा येन । शशी तु सह दोषया रात्र्या वर्तते स सदोषः *॥४॥

हीसुं० ^१अलम्भि ^२दम्भोलिशयेभशालिनी न कीर्त्तिरेतस्य परःशतैष्प(: प)रैः । ^३शरत्प्रसत्रीकृतचन्द्रगोलिका सुधामरीचेर्ग्रहतारकैरिव ॥५॥

(१) प्रासाः । (२) वज्रपाणिस्तस्य गजस्तद्वत् श्वेत्यात् शोभते इत्येवंशीला । (३) घनात्ययेन निरभ्रीकृता चन्द्रचन्द्रिका । (४) चन्द्रस्य ॥५॥

हील० अ० । ऐरावणनिभा एतत्कीर्त्तिः परैर्नासा । यथा ग्रहैश्चन्द्रिका नाप्यते ॥५॥

हीसुं० ^१वहन्सुपर्व्वद्गुमरामणीयकं ^२सनन्दनो ^३गोत्रपराध्व्यतां दधत् । ^४सुजातरूपः सुमनोमनोरमोऽनुयाति यः स्वेन ^५सुपर्वपर्वतम् ॥६॥

(१) कल्पतरुरिव वपुषा रमणीयतां कल्पद्रुमैश्च चारुत्वम् । (२) भाविनि भूतोपचारात्सह पुत्राभ्यां हीरजी—श्रीपालाभ्यां वर्तते यः । पक्षे-वनम् । (३) वंशे शैलेषु च प्रकृष्टताम् । (४) शोभनमुत्पन्नं रूपं यस्य पक्षे स्वर्णम् । (५) सुमनोभिर्हारादिकुसुमै रम्यः निष्पापं मनसां सतां मनसि सुगुणधर्मित्वेन रमते वा । सुमनस्त्वेन मनोरमः सुमनसां मध्ये मनोज्ञः । पक्षे-दैव्यै रम्यः । (६) अनुकरोति । (६) मेरुम् ॥६॥

हील० वह० । कल्पवृक्षास्तद्वत्तैश्च रम्यभावं वहन् । पुनः सह नन्दनाभ्यां हीरकुमारश्रीपालाभ्यां नन्दनवनेन [वा] वर्तति(ते) तथा गोत्रे वंशेऽचलेषु प्रकृष्टतां दधत् वा सुशोभनं जातं रूपं वा सुष्ठु जातरूपं स्वर्णं यत्र । सुमनसां सुमनस्त्वेन रम्यः । एतादृशो य इभ्यः मन्दरमनुकरोति ॥६॥

हीसुं० ^१जगज्जनावाङ्मनसावगाहिना ^२गभीरभावेन जितेन साधुना । ^३सुधास्रवन्तीपतिना हृदा दधे किमेष रोषो ^४वडवानलोपधेः^३ ॥७॥

(१) विश्वलोकस्य वचनमनोगोचरातीते । (२) क्षीरसमुद्रेण । (३) कपटात् ॥७॥

हील० जग० । जगज्जनानां न वाङ्मनसौ अवगाहते इत्येवंशीलस्तेन वक्तुमशक्येनेत्यर्थः । गम्भीरस्त्वेन कृत्वा इभ्येन जितेन क्षीराब्धिना वडवाग्निरूपः । किमु कोपः धृतः *॥७॥

1. कला-७२ । इति प्रतिपार्श्वे टि० । 2. गम्भीर० हीमु० । 3. वडवाग्निषो मिषात् हीमु० ।

हीसुं० १समाप्य २कामान्मरुतां३ ४स्वदारुतां ५निरस्य तेषां च वरात्प्रसेदुषाम्६ ।
मिषादमुष्ये७प्सितदित्सया १विशां २मरुत्तरुः क्षोणिमिवावतीर्णवान् ॥८॥

(१) सम्पूर्णाकृत्य । (२) मनोरथान् । (३) देवानाम् । (४) निजकाष्ठत्वम् । (५) अपाकृत्य । (६) प्रसन्नीभूतानाम् । (७) नराणां कामितानां दातुमिच्छया कुरारूपेण । (८) कल्पद्रुमः ॥८॥

हील० देवानामभिलाषान्पूरयित्वा । पुनस्तेषां देवानां वरात्काष्ठत्वमपास्य । विशां नराणामीहित दातुमिच्छया एतदिभ्यमिषार्त्तिक कल्पतरुगतः *॥८॥

हीसुं १अतिस्मरै[स्त]त्तनुकामनीयकैस्सहाभ्यसूयां२ दधतौ निजश्रियाम् ।
३अनौचितीक्रुद्धजगत्कृतार्कजावकारिषातां ४वडवासुताविव ॥९॥

(१) अतिक्रान्तः स्मरो यैः स्मरपराभविष्णुभिः कुरारारीस्य कमनीयताभिः । "कामनीयकमधः कृतकाम" मिति नैषधे । (२) ईर्ष्याम् । (३) योग्यत्वाभावेन कुपितेन विधिना । (४) अश्वौ कृतौ शब्दच्छलादिति, तत्त्वतस्तु अश्विनीसुतौ ॥९॥

हील० अतिक्रान्तः स्मरो यैस्तादृशैस्तस्य शरीरसौन्दर्यैः सहेर्ष्यां दधतौ प्रति अनौचित्या क्रुद्धेन धात्रार्कजौ हयासुतावश्वौ कृतौ ॥९॥

हीसुं० मिथः परिस्पृद्धितया १वदान्यतागुणैर्विजित्य व्यवहारिणामुना ।
इमार(अ)रक्ष्यन्त २सुधाशधेनवः ३स्वगोधनस्योपधिनेव धामनि ॥१०॥

(१) दानशीलत्वगुणैः । (२) कामगव्यः । (३) निजगोकुलकपटेन ॥१०॥

हील० मिथः० । अमुना व्यवहारिणा स्वगोकुलमिषेण धामनि गृहे सुरधेनवः रक्षिताः । शेषं सुगमम् ॥१०॥

हीसुं० १सुपात्रसस्त्रेहगुणाग्रवृत्तिभृत्तमःप्रतीपः२ ३स्वकुलप्रकाशकृत् ।
प्रदीपदेश्योऽपि परं न ४धूमभाक्कुलं न ५चाध्यामलयत्कदापि यः ॥११॥

(१) शोभनानि पात्राणि चतुर्विधसंघो यस्य । पक्षे-अमत्रं शरावकं प्रीतिस्तैलं च औदार्यादिगुणैर्मुख्यां वृत्तिं विभर्त्तीति । (२) अज्ञानध्वान्तयोः शत्रुः । (३) स्वस्य कुले-गोत्रे गृहे च प्रकाशकर्त्ता । (४) कोपः (५) मलिनीचकार न ॥११॥

हील० सु० । सुशोभनानि पात्राणि यस्य, स्नेहेन सहितः । पुनर्गुणैरौदार्यादिभिर्मुख्यां आजीविकां विभर्त्ति तादृशः । पुनस्तमःशत्रुम् । स्वस्य कुलस्य-वंशस्य गृहस्य वा प्रकाशकः । अत एव प्रदीपसमानोऽपि परं धूमं कोपं भजति तादृशो न । पुनर्यः कुलं वंशं गृहं कदापि नाध्यामलयत् न मलिनीचकार ।

1. विशामिवावनौ स्वःफलदोऽवतीर्णवान् हीसुं० ।

प्रदीपस्तु धूमभाक् कुलं चाध्यामलयति । “कुलं कुल्यगणे गेहे देहे जनपदेऽन्वये” इत्यनेकार्थः ॥

हीसुं० १धुनीधवं येन २गभीरनिःस्वेनैर्विजित्य मुक्तामणिविद्रुमावली¹ ।

ततः समग्रा जगृहे तदाद्यसौ बभूव किं ३निःस्थि(स्व)तया ४जडाशयाः ॥१२॥

(१) समुद्रम् । (२) गम्भीरध्वनिभिः । (३) दरिद्रत्वेन । (४) जडः ॥१२॥

हील० धुनी० । येन व्यवहारिणा गम्भीरशब्दैर्नदीपतिं जित्वा ततः समुद्रान्मुक्तादिगृहीतम् । उत्प्रेक्ष्यते । तदादि तद्दिनमारभ्य निःस्वतया दरिद्रत्वेन आशयो यस्य । अथ किं करिष्यते, क्व गमिष्यते, क्व पूत्करिष्यते । डलयोरैक्यादियं घटना ॥१२॥

हीसुं० ५व्यमोचि नामुष्य कदाचिदन्तिकं ६रथाङ्गपाणेरिव ७पद्मसद्मना ।

८गुणव्रजेनेव ९नियन्त्य मुक्तया १०वितीर्णवाचेव ११यदृच्छयाथ वा ॥१३॥

१२इति कुरावर्णनम् ॥

(१) मुक्तम् । (२) विष्णोरिव । (३) लक्ष्म्या । (४) औदार्यादयो रज्जवश्च (५) बध्वा । (६) दत्तवाग्बन्धयेव (७) स्वेच्छया ॥१३॥

हील० व्य० । चक्रपाणेरिवास्य समीपं पद्मवासिन्या लक्ष्म्या न मुक्तम् । उत्प्रेक्ष्यते । स्वगुणेन निबद्धयाथवा स्वैरं दत्तवाचया इव ॥१३॥

हीसुं० १३मनः १समुत्कण्ठयतस्तनूमतां^२ पयःप्लवं ३शैवलिनीपतेरिव ।

अमुष्य नाथी सुमुखी ४बभूवुषी ५कुमुद्वतीव ६द्विजचक्रवर्तिनः ॥१४॥

(१) उत्सुकं कुर्वतः । उत्प्राबल्येन कण्ठं तटं नयतः । (२) जनानाम् । (३) समुद्रस्य वारिपूरम् । (४) जाता । (५) कैरविणी । (६) चन्द्रस्य ॥१४॥

हील० मनः । शरीरिणां चित्तमुत्कण्ठयतोऽस्य नाथी पत्नी बभूवुषी जाता । यथा नदीपतेषु(ः प)यःपूरं कण्ठादूर्ध्वं नयतो द्विजराजस्य कुमुदिनी पत्नी भवति ॥१४॥

हीसुं० १५चलेति विश्वे २वचनीयताश्रुतेः प्रियेण ३बाणद्विषता ४तिरस्कृता ।

५उदीतदुःखादिदमात्मना^६ ७परं जनुः प्रपेदे किमु ८पद्ममन्दिरा ॥१५॥

(१) इयं चपला, अस्थिरा, न कस्यापि गृहे स्थिरीभवतीति । (२) अपवादश्रवणात् (३) कृष्णेन । (४) धिक्कारिता । (५) उत्पन्नदुःखात् । “उदीतमातङ्कितवानशङ्किते” ति नैषधे (६) नाथीस्वरूपेण । (७) लक्ष्म्याः(लक्ष्मीः) ॥१५॥

1. वलिः हीमु० । 2. इति कुरासाहः हील० । 3. हीरमाता ‘नाथी’ वर्णनम् इति प्रतिपार्श्वे टि० । 4. जनुः परंप्रपे० हीमु० ।

हील० चले० । नाथी भातीति सम्बन्धः । उत्प्रेक्ष्यते । इयमस्थिरेत्यपवादश्रवणात् । प्रियेण कृष्णेन तिरस्कृता सती उत्पन्नदुःखादस्याः शरीरेण किं लक्ष्मीरन्यजन्म प्रपेदे-प्रपन्ना *॥१५॥

हीसुं० १ततं वचो १यस्य २घनं ३पदाङ्गदध्वनिश्च ४काञ्च्याः ५सुषिरं ६पुनः स्वनः ।

तया बभे ६जङ्गमरङ्गशालया किमत्र शृङ्गारनटस्य नृत्यतः ॥१६॥^४

(१) ततं वीणाप्रभृतिकम् । (२) तालप्रभृतिकम् । (३) नूपुर[र]वः । (४) मेखलायाः । (५) वंशादिकं सुषिरम् । (६) चलनचर्तनस्थानम् ॥१६॥

हील० ततं० । तया बभे । उत्प्रेक्ष्यते । शृङ्गारनटस्य जङ्गमया चलन्त्या रङ्गशालया यत्र वीणाप्रभृतिकं ततं वचनम् । पुनर्यत्र घनं तालादिकम् । पदाङ्गदानां नूपुराणां ध्वनिः । काञ्च्या रवः । सुषिरं वंशादिकं भाति ॥१६॥

हीसुं० ४^१जगत्त्रयीजन्मजुषां मृगीदृशां विजित्य राजीर्निजजित्वरश्रिया^२ ।

अधारि किं मूर्द्धनि ३पद्मचक्षुषा ४जयाङ्कबालव्यजनं ५कचच्छटा ॥१७॥

(१) त्रैलोक्योद्धतानां । (२) जयनशीलशोभया । (३) नाथीदेव्या । (४) विज[य]सूचकं चामरम् । (५) केशपाशः । छटाशब्दः समूहवाची "तयान्तविश्रान्ततुरङ्गमच्छटा" इति नैषधे ॥१७॥

हील० जग० । त्रिजगति उत्पन्नानां स्त्रीणां श्रेणीर्निजस्यात्मनो जित्वर्या श्रिया कृत्वा विजित्वा(त्य) । अनया केशपाशः जयसूचकं बालव्यजनं चामरं धृतम् । छटाशब्दः श्रेणीवाचकः । "तयान्तविश्रान्त-तुरङ्गमच्छटा" इति नैषधेऽपि ॥१७॥

हीसुं० विधुं १द्विधाकृत्य विधिर्व्यधत्त[य]ल्ललाटमर्द्धेन^२ शिवे न्यधात्परम् ।

न ३चेन्मृगाङ्कमर्द्धधरः कथं हरः ४किमर्द्धचन्द्रोप^५मिति^६ च तद्वहेत ॥१८॥

(१) द्वौ भागौ । (२) भालम् । (३) अर्द्धचन्द्रधरः । " लब्धार्द्धचन्द्र ईश" इति चम्पूकथायाम् । (४) अर्द्धचन्द्रसाम्यम् ॥१८॥

हील० विधुं० । विधाता चन्द्रं द्विधा कृत्वार्द्धेन यस्या भालं चक्रे । अन्यदर्द्धं शिवे । उपलक्षणाच्छिवशिरसि स्थापयामास । एवं तस्मात्तदा लब्धार्द्धचन्द्रो हरः कथं तल्ललाटं अर्द्धचन्द्रोपमानं अष्टमीचन्द्रोपमानं, कथं-कया रीत्या, वहेद्धरेत् ॥१८॥

1. यत्र हीमु० । 2. स्वनः पुनः हीमु० । 3. इति नाथी हील० । 4. अथ नाथीसर्वाङ्गवर्णनावसरः हील० । 5. मिति च हीमु० ।

हीसुं० मृगीदृशो १हेलितकेलतीश्रियो ललाटपट्टे २कुरलेन निर्बभे ।

स्मितारविन्दस्य धियेव तस्थुषा यदानने पौष्प^३पिपासयाऽलिना ॥१९॥

(१) अवगणितरतिशोभायाः “केलतीमदनयोरुपाश्रये” इति नैषधे । (२) भ्रमरालकेन भ्रमराकारेणालकनिकरेण । (३) मकरन्दपानस्पृहया ॥१९॥

हील० मृगी०। हेलितावगणिता केलत्याः कन्दर्पपत्न्या रत्याः श्रीः शोभा यया । तादृश्यास्तत्याः कुरलेन भ्रमरालकेन निर्बभे शोभितम् । उत्प्रेक्ष्यते । यदानने पौष्पं मरन्दं पातुमिच्छया तस्थुषा विकसितकमलबुद्ध्या स्थितेन भ्रमरेण ॥१९॥

हीसुं० १^१अमूदूशाम्भोजदृशा स्म भूयते न २जातुचिद्यौवत^३निर्मितौ मम ।

४इतीव रेखेय^५मिदंमुखे ६मषेमिषाद्भ्रुवोर्नाभिभुवा व्यधीयत ॥२०॥

(१) ईदृशया । (२) स्त्रिया । स्त्रिया [?] (३) कदाचिदपि । (४) युवतीसमूहनिर्माणे । (५) इति हेतोः । (६) अस्या वदने । (७) भ्रुवोः । (८) कपटेन । मषे रेखा नाभिभुवा विहिता “इदं यशासि द्विषतः सुधामुच” इति नैषधे ॥२०॥

हील० अमू०। अस्या मुखे भ्रुवोर्दम्भाद्धात्रा । इयं मषेः कज्जलस्य रेखा विहिता । इतीति किम् ?। मम युवतीनिकरनिर्माणे एतत्सदृशया पद्मनेत्रया जातुचित्कदाचिदपि न जातम् ॥२०॥

हीसुं० १स्वकामिनी कैरविणी तनूभवे २विरञ्जिना लो[च]नताम^३वायिते ।

विधातुमङ्गे किमु लोलके(कै)रवे ४यदास्यभावः ५शरदिन्दुना ६दधे ॥२१॥

(१) स्वप्रियायाः कुमुद्वत्याः शरीरादुत्पन्ने कैरविणीपतिश्चन्द्रः । (२) धात्रा । (३) नाथीनयनीकृते । (४) नाथीवदनभावः । (५) शारदशशिना । शरदि कमलकुमुदानामुद्भवात् शरच्चन्द्रेणेति सार्थकविशेषणम् । (६) धृतः ॥२१॥

हील० स्वपत्न्याः कुमुद्वत्याः अङ्गजाते । धात्रास्या नेत्रभावं प्रापिते । लोलकैरवे प्रति किमूत्सङ्गे कर्तुम् । शरच्चन्द्रे[ण] यन्मुखत्वं धृतम् ॥२१॥

हीसुं० २विभाति यद्भ्रू^३युगभासिनासिका विजित्य विश्वत्रितयं ३मनोभुवा ।

४यदङ्ग^५रुक्पूरपयोधिसन्निधौ कृतो ६यशस्तम्भ इव ७ध्वजाङ्कितः ॥२२॥

(१) उपरि पार्श्वद्वयविलसद्भ्रूयुगलशोभनशीला नासिका । (२) स्मरेण । (३) नाथीशरीररुचिनिचयसमुद्रसमीपे । (४) कीर्तिस्तम्भ इव । (५) ध्वजकलितः ॥२२॥

हील० विभा०। यस्या भ्रुवोर्युगेन भासते इत्येवंशीला नासिका भाति । उत्प्रेक्ष्यते । मनोजेन जगज्जित्वा ।

1. वदनवर्णन इति प्रतिपार्श्वे टि० । 2. नेत्रनासीकावर्णन इति प्रतिपार्श्वे टि० । 3. ०रुक्पूरु० हीमु० ।

यस्या अङ्गस्य रुचां कान्तीनां पुञ्ज एव जलधिस्तन्निकटे पताकाञ्चितः कीर्त्तिस्तम्भः कृतः ॥*२२॥

हीसुं० १वि^१डम्बिताखण्डमृगाङ्गमण्डले कपोलपाली स्फुरतः तदानने ।

२मणीमये ३दर्पणिके ४यदोकसोरिमे रतिप्रीतिमृगीदृशोरिव ॥२३॥

(१) स्वश्रिया अनुकृतं पूर्णं चन्द्रबिम्बं याभ्याम् । (२) रत्ननिर्मिते । (३) आदर्शिके
“यन्मतौ विमलदर्पणिकाया” मिति नैषधे । (४) नाथीदेव्येव गृहं ययोः ॥२३॥

हील० विड०। विडम्बितं अनुकृतं वा सम्पूर्णचन्द्रमण्डलं याभ्यां तादृशे गल्लस्थले तस्या मुखे लसतः ।
उत्प्रेक्ष्यते । या नाथी एवौको गृहं ययोस्तादृशयोः कामकान्तयोः इमे दृगलक्ष्ये रत्नरचिते आदर्शिके
इव ॥२३॥

हीसुं० २किमिच्छता १पाशयितुं २जगत्त्रयीयुवत्रजान्वा ३गुरिकेन(ण) ४रङ्गवत् ।

स्मरेण ५यादष्प(:प) तिपाशजित्वरी दधे ६द्विपाशी सुदृशः श्रुतिद्वयी ॥२४॥

(१) पाशपतितान् कर्तुम् । (२) त्रैलोक्यतरुणगणान् । (३) जालिकेन । (४) मृगानिव ।
(५) वरुणपाशस्य जयनशीला । (६) पाशद्वयम् ॥२४॥

हील० किमि० । सुनयनायाः श्रुतिद्वयी भाति । उत्प्रेक्ष्यते । जगत्तरुणत्रजान्पाशयितुं कामेन
यादःपतिपाशवरुणपा[श]जैत्री । द्वयोः पाशयोः समाहारो, द्विपाशी धृता ॥२४॥

हीसुं० ३वियोगवत्योषधि^४योषया २यदाननीभवत्कान्तसितद्युतिं प्रति ।

स्थितस्त^३दङ्गे प्रहितस्त^५नूजवत्^६प्रवाल ६आह्वातुमिवाधरोपधेः ॥२५॥

(१) नाथीदेव्याः विरहिण्या औषधिरेव कान्ता तथा । (२) नाथीवदनरुपजातं स्ववल्लभं
चन्द्रम् । (३) वदनचन्द्रोत्सङ्गे । (४) पुत्र इव । (५) पल्लवः प्रकृष्टबालश्च बवयोरैक्यात् ।
(६) आकारयितुम् ॥२५॥

हील० वियो० । वियोगो विरहः । वीनां भृङ्गखगादीनां योगस्सम्बन्धो यस्यास्तादृशी औषधिरेव योषा स्त्री
तथा । यदाननी भवन्तं नाथीवक्त्रं सम्पद्यमानं स्वभर्तारं चन्द्रं प्रति आकारयितुं प्रेषितस्तनूजवत्पुत्र
इव । प्रवालः प्रकृष्टे दक्षो बालः-शिशुः पल्लवश्च । उत्प्रेक्ष्यते । ओष्ठमिषाच्चन्द्रोत्सङ्गे स्थित इव
बालः-सुतः पितुरुत्सङ्गे तिष्ठतीति स्थितिः ॥२५॥

हीसुं० नि^१पातुकेन द्विज^२कान्तिमिश्रितस्मितेन यस्या ३रदनच्छदे बभे ।

जलेन ४वातूलतरङ्गितात्मना ५सुधापयोधेरिव हेम^६कन्द^७लः ॥२६॥

(१) पतनशीलेन । (२) दन्तद्युतिमिलित । (३) अधरे । (४) वायुसमुहेन कल्लोलित

1. कपोलस्थलवर्णन इति प्रतिपार्श्वे टि० । 2. मस्तककेसवर्णन इति प्रतिपार्श्वे टि० । 3. होठवर्णन इति प्रतिपार्श्वे टि० ।
4. वत्यो० हीमु० । 5. दले हीमु० ।

स्वभावेन । (५) क्षीरसमुद्रस्य । (६) 'विद्रुमः ॥२६॥

हील० नि० । यस्या दन्तवस्त्रे पतनशीलेन दन्तकान्तिमिश्रितेनेषद्धसितेन बभे । उत्प्रेक्ष्यते । क्षीरसमुद्रस्य प्रवाले निपातुकेन पुनर्वातव्रजेन तरङ्गयुक्तीकृतं स्वरूपं यस्य तादृशेन जलेन शोभितम् ॥२६॥

हीसुं० १स्वकान्तवक्त्रामृतकान्तिदर्शनात् २हृदन्तरुद्वेलितरागसागरात् ।

३निरी(रि)त्वरी विद्रुमकन्दलीव^२ यद्वि^१लासवत्या ४दशनच्छदो बभौ ॥२७॥

(१) निजं कुंरा १भिधवल्लभवदनचन्द्रवीक्षणात् । (२) मनोमध्ये वेलामतिक्रान्तादनुराग-समुद्रात् । (३) निर्गमनशीला । (४) नाथीदेव्याः । (५) अधरे ॥२७॥

हील० स्वका० । यस्या विभ्रमवत्या ओष्ठो बभौ । उत्प्रेक्ष्यते । स्वभर्तुर्यो मुखचन्द्रस्तस्य दर्शनात् मनोमध्ये वेलामतिक्रान्त उद्वेलः उद्वेलत्वं सञ्जातमस्मिन्स तस्मादुद्वेलिताद् रागसमुद्रान्निर्गमनशीला प्रवाललतेव ॥२७॥

हीसुं० १द्विजाधिपत्यं मुख एव २मुख्यतो मृगीदृशो^३ यो न^३ कुमुद्वतीपतौ ।

४द्विजैरमीभिर्यदसौ दिवानिशं निषेव^५णागोचरतां^५ स्म नीयते ॥२८॥

(१) द्विजानां राजता । (२) प्राधान्यतः । (३) न चन्द्रे । (४) दशनैः । (५) सेव्यते ॥२८॥

हील० द्विजा० । अस्या मुखे द्विजानामाधिपत्यं न चन्द्रे । मुख शब्दः पुंनपुंसके । यस्मादसौ मुखः दन्तैः सेवाया गोचरं प्रापितः ॥★२८॥

हीसुं० ५यदाननान्तर्वसतेः सुधारसादिवो^३द्वतः पाटल एष कन्दलः ।

विलासदोलेव निखेलितुं ४गिरोऽथवा ५मृगाक्षीरसना स्म ६भासते ॥२९॥

(१) यद्वक्त्रमध्ये । (२) प्ररूढः । (३) रक्तः । (४) सरस्वत्याः । (५) नाथीजिह्वा ॥२९॥

हील० यदा० । तस्या जिह्वा शोभते स्म । उत्प्रेक्ष्यते । यदाननमध्ये वसितात्सुधारसा-प्ररूढो रक्त एषोऽङ्कुरः वायवा सरस्वत्याः प्रेङ्खेव ॥★२९॥

हीसुं० १यदीयवाचं विधिना २विधित्सुना ३सुधामुपात्तामधि^४गत्य^४ ५निस्तुषाम् ।

६सुधाशना ७अध्वरभोजिनस्तदादितो^८ बभूवुस्तद^९भावतः किमु ॥३०॥

(१) नाथीवाणी । (२) कर्तुकामेन । (३) गृहीताम् । (४) ज्ञात्वा । (५) समग्राम् । (६) देवाः । (७) यज्ञभुजः । (८) तद्दिनादारभ्यः । (९) सुधाया अभावात् ॥३०॥

हील० यदी० । यद्वाचं विधातुमिच्छुना धात्रा सुधां समग्रां गृहीतां ज्ञात्वा देवा यज्ञांशभोज्यकारकाः किं तत्प्रभृति जाता ॥३०॥

1. प्रवाल इति प्रतिपार्श्वे टि० । 2. च हीमु० । 3. ०शोऽस्या न० हीमु० । 4. ०वणाया विषयं हीमु० । 5. जिह्वावर्णन इति प्रतिपार्श्वे टि० । 6. शोभते हीमु० । 7. नाथीवाणीवर्णन इति प्रतिपार्श्वे टि० । 8. ०गम्य हीमु० ।

- हीसुं० १<sup>कुशेशयादर्शसुधांशुजित्वरं विधाय वेधा २इदमीयमाननम् ।
इदं दृशा मा कुदृ^३शां प्रदुष्यतादितीव चक्रे २चिबुकेन ४दन्तुस्म ॥३१॥</sup>
- (१) कमल-दर्पण-चन्द्रजयनशीलम् । (२) नाथीसम्बन्धिमुखम् । (३) क्षुद्रदृष्टीनां दृष्ट्या
मा दुष्यतात्, दृष्टिदोषो मा स्तादित्यर्थः । (४) विषमोन्नतम् ॥३१॥
- हील० कु० । कमलदर्पणचन्द्रजैत्रं मुखं निष्पाद्य दुर्जनानां दशा मा विकृतिं गच्छतादिति चिबुकेन
विषमोन्नतं चक्रे ॥३१॥
- हीसुं० विजित्य १कान्त्या जगृहे क्रुधा यदाननेन लक्ष्मीः २क्षणदापतेस्तथा ।
हृदस्फुटच्चेन्न कुतस्ततस्सुधा निरी(रि)त्वरी ३क्षुद्रतदङ्कुरन्ध्रतः ॥३२॥
- (१) शोभया । (२) चन्द्रस्य । (३) लघुचन्द्रवक्षछिद्रतः लाञ्छनरूपं वा छिद्रम् ॥३२॥
- हील० विजि० । यस्या मुखेन निशापतेश्चन्द्रस्य श्रीस्तथा गृहीता यथा तस्य हृदयं स्फुटितम् । इति चेन्न
तर्हि तस्य क्षुद्रलघुकलङ्कुरन्ध्रात् ततश्चन्द्रात्सुधा कुतो निर्गच्छति ॥३२॥
- हीसुं० समं यदास्येन १मृधे २महौजसा ३निरोजसा ४भाजि किमेण ५लक्ष्मणा ।
यतोऽमुनाऽद्यापि^६, तदङ्कुरबोधिका ७व्यमोचि ना^८भ्रभ्रमणी कदाचन ॥३३॥
- (१) सङ्ग्रामे । (२) अतिबलवता । (३) निर्बलेन । (४) पलायितम् । (५) चन्द्रेण ।
(६) तस्य भङ्गस्य चिह्नस्य ज्ञापयित्री । (७) मुक्ता । (८) गगनपर्यटनम् ॥३३॥
- हील० समं० । महाबलेन यन्मुखेन सह मृधे रणे निर्बलेन मृगाङ्केन भग्नम् । यत अमुना चन्द्रेण तस्य
भङ्गस्य चिह्नज्ञापयित्री अभ्रभ्रमणी अद्यापि न मुक्ता ॥३३॥
- हीसुं० १त्रिनेत्रनेत्रानलभस्मितात्मभूप्रभोर्जग^२त्रिर्जयवादनोचितः ।
३जगत्कृतादाय ४यदङ्गनिर्मितौ किमेष ५कम्बुर्गलकन्दलीकृतः ॥३४॥
- (१) ईश्वरभाललोचनवह्निना भस्मीभूतमकरध्वजराजस्य । (२) त्रिभुवनविजयं कृत्वा
वादनयोग्यः । (३) विधिना । (४) नाथीशरीरनिर्माणे । (५) स्मरशङ्कुः कण्ठपीठः कृतः
॥३४॥
- हील० त्रिनेत्र० । ईश्वरनेत्राग्निदग्धकामनृपस्य जगज्जये वादनार्हः एषः शङ्कुः । अस्यास्तनुनिष्पादने कण्ठपीठतां
धात्रा प्रापितष्किः (कि) मु ॥३४॥
- हीसुं० ३स्फुरत्प्रभापूगतरङ्गचङ्गतां १नितम्बलीलापुलिनं च बिभ्रती ।
धुनीव २रोधौ[धो]विहसन्मृणालिकां भुजाद्वयीं या बिभ^४राम्बभूवुषी ॥३५॥
- (१) दीप्यमानकान्तिप्रतानकल्लोलच्चारुताम् । (२) नितम्ब एव क्रीडाकरणार्थं
जलोज्झिततीरम् । (३) नदीतटे विकसन्त्यौ मृणालिके यस्याः । (४) दधौ ॥३५॥

१. गलस्थलवर्णन इति प्रतिपार्श्वे टि० । २. त्राजूर्याच्छुदांछे (?) इति प्रतिपार्श्वे टि० । ३. अनन्यलावण्यतर० हीमु० ।

हील० अनन्य० । या बाहुयुगलीं बिभ्रति स्म । यथा धुनी नदी उन्मिषन्तीं बिसलतां धत्ते । या किं कुर्वती ? । असाधारणलावण्यतरङ्गाणां चारुतां पुनर्नितम्बावेव लीलातटं बिभ्रती ॥*३५॥

हीसुं० १सकुङ्कुमैतद्वदनेन^२ निर्जितं ३जिगीषया ४तच्छलदर्शनोत्सुकम् ।
किमागतं को^५कनदं तदन्तिके चकास्ति तस्या नवपाणिपल्लवः ॥३६॥

(१) घुसृणयुक्तम् । (२) नाथीवक्त्रपराभूतम् । “अयमुदयति घुसृणारुणतरुणीवदनोपमश्चन्द्रः” इति विदग्धमुखमण्डने । (३) जेतुमिच्छया । (४) नाथीमुखच्छिद्रान्वेषणे उत्कण्ठितम् । (५) रक्तकमलम् ॥३६॥

हील० तस्या नवनं नवः स्तुतिः । तद्युक्तो यः करपल्लवश्चकास्ति । उत्प्रेक्ष्यते । सकुङ्कुमेन निर्जितं सत् जेतुमिच्छया मुखछलालोकनोत्कं मुखपार्श्वे आगतं रक्तोत्पलम् ॥३६॥

हीसुं० १पृथक्पृथक्पञ्चमुखद्विषन्मुखात्रिहन्तुकामेन रुषा मनोभुवा ।
२शराश्रये ३यत्करनाम्नि ४कल्पिता अमी शराः पञ्च ५किमङ्गुलीमयाः ॥३७॥

(१) ईश्वर एवारिस्तस्य पञ्चापि मुखानि पृथक् पृथक्छेतुकामेन । । (२) तूणीरे । (३) नाथीहस्ताभिधाने । (४) निर्मिताः । (५) नाथीदेव्याः पञ्चाङ्गुलिरूपाः ॥३७॥

हील० पृथ० । क्रुधा भिन्नानि भिन्नानि कृत्वा शंभुमुखान् छेतुमिच्छता कामेन यस्याः कर एव नाम यस्य तादृशे तूणीरे अङ्गुलीरूपाः किं एते बाणाः ॥३७॥

हीसुं० १यदीयपृष्ठे कनकत्विषि २स्मितप्रसूनशून्येतरकुन्तलच्छटा ।
३शिलातले ४स्वर्गिगगिरेरिव ५ग्रहाङ्किताभ्रवीथी प्रतिबिम्बिता व्यभात् ॥३८॥

(१) तनोश्चरमे भागे वंशके इत्यर्थः । (२) विकचत्कुसुमकलितकेशपाशः । (३) मेरोः । (४) शिलोत्सङ्गे । (५) तारकयुक्तं गगनस्थलम् । “स्वःसोपानपरंपरामिव वियद्वीथीमलङ्कुर्वते” इति चम्पूकथायाम् ॥३८॥

हील० यदी० । यस्याः पृष्ठभागे विकसितपुष्पभृता केशश्रेणिर्भाति स्म । इवोत्प्रेक्ष्यते । मेरोः शिलातले ग्रहयुक्ता प्रतिबिम्बिता गगनपद्धतिरिव । किंभूते पृष्ठे शिले ? । कनकत्विषि कनकेन कनकत्वेन त्विषते दीव्यते इति काञ्चनत्विट् । तस्मिस्तादृशे ॥३८॥

हीसुं० १परानवाप्यात्रिजवारापत्तना^२न्मनोभिधानान्मदनावनीभुजः ।
जगद्विजेतुं चलितस्य ३हृत्सुमस्रजा पुरो ४वन्दनमालिकायितम् ॥३९॥

(१) अन्यनरैः प्राप्तुमशक्यात्तस्याः सतीत्वेन आत्मनः कन्दर्पस्य वसनार्थं पत्तनात् । (२) मनोनामनगरात् । (३) वक्षःस्थलस्थायुककुसुमहारेण । (४) मङ्गल्यमालेवाचरितम् ॥३९॥

हील० परा० । परैर्वैरिभिष्काः (का) मुकैर्वा नावाप्तुं योग्यात्लाथीचित्तान्मनः जगज्जेतुं चलितस्य प्रस्थितस्य कामराजः पुरस्तात् हृदि पुष्पमालया मङ्गलाय जातम् । परानवाप्येति पदेन सतीत्वमुद्भाव्यते ॥३९॥

- हीसुं० १यदीयहृत्केलिनिकेतखेलिनं २झषाङ्कमाकारयितुं ३सुहृत्तया ।
 ४सितांशुनेव प्रहितोडुमण्डली विभाति यद्वक्षसि मौक्तिकावली ॥४०॥
 (१) नाथीहृदयं एव क्रीडागृहे लीलायमानम् । (२) स्मरम् । (३) मित्रत्वेन । (४) शशिना ।
 (५) नक्षत्रश्रेणिः ॥४०॥
- हील० यदी० । यस्या हृदि हारलता भाति । उत्प्रेक्ष्यते । यदीयहृदेव क्रीडानिकेतं तत्र खेलते इत्येवंशीलं
 कामं सुहृत्तया आह्वयितुं प्रेषिता तारकश्रेणिरिव । झषाङ्कं मकरध्वजमिति ॥४०॥
- हीसुं० १स्थाङ्गलीलां दधतौ २प्रभाम्भसि स्तनौ तदीयौ स्फुरतः सचूचुकौ ।
 ३मरन्दलुभ्यद्भ्रमराभिषङ्गिनौ(गौ) ४सुवर्णपङ्केरुहकुड्मलाविव ॥४१॥
 (१) चक्रवाकशोभाम् । (२) शरीररुचिजले । (३) मकरन्दपानार्थं लोलुपीभवतां भ्रमराणां
 संयोगयोः । (४) कनककमलकोशौ ॥४१॥
- हील० प्रभानीरे चक्रवाकयोर्लीलां धारयन्तौ तदीयौ स्तनौ स्फुरतः । उत्प्रेक्ष्यते । मकरन्देषु लुभ्यतां
 लोलुपीभवतां भ्रमराणां सङ्गो ययोस्तादृशौ कनककमलकोशौ इव ॥४१॥
- हीसुं० १तनूलतागाधतरङ्गितप्रभाप्रतानपाथोधिपयस्तितीर्षया ।
 २हरिन्मणीसेतुरिवात्मजन्मना व्यधायि रोमावलिरेणचक्षुषः ॥४२॥
 (१) नाथीदेवीशरी(२) यष्टेः अतिशायिकल्लोलयुक्तं जातं यत्कान्तिकदम्बकं तदेव
 समुद्रस्तज्जलस्य तरीतुमिच्छया । (२) मरकतमणिमया पद्या । (३) स्मरेण ॥४२॥
- हील० तनू० । मृगदृशः लोमा श्रेणी भाति । उत्प्रेक्ष्यते । स्मरेण नीलरत्ननिबद्धः सेतुर्विहितः । परं किमर्थं
 कामयष्टेर्गाधं तरङ्गितं यत्कान्तिवितानं स एव समुद्रस्तस्य पयसां तरीतुमिच्छया ॥४२॥
- हीसुं० १द्रवीभवद्भूरिसिताभ्रचन्दनप्रगल्भवाह्नीककुरङ्गनाभिभिः ।
 २विलिप्य काचित्कुतुकात्पृथग्वलीः कदाचिदेतामिदमूचुषी सखी ॥४३॥
 त्वया स्वकीत्यां सुमनस्तर्ङ्गिणी ३वचोविलासेन पुनः ४सरस्वती ।
 ५यमस्वसा ६कुन्तलभङ्गिभिर्जिता ७भजन्त्युपेत्य ८त्रिवलीच्छ्लादिव ॥४४॥।युगमम्॥
 (१) जलीभवन्त्यः बहुलं कर्पूरं यत्र तादृक् श्रीखण्डं तथा प्रकृष्टं यत्कुङ्कुमं तथा कस्तूरिका-
 स्ताभिः । (२) उदरे मांससङ्कोचलक्षणाः । (३) भाषितवती ॥४३॥
 (१) गङ्गा । (२) वाक्चातुर्येण (ण) । (३) वाग्वादिनी । (४) यमुना । (५) केशरचनया ।
 (६) गङ्गा-सरस्वती-यमुनाः सेवन्ते । (७) त्रिवलीकपटेन ॥४४॥
- हील० द्रवी० । द्रवीभवन् । भूरिः कर्पूरो यत्र तादृक्चन्दनं पुनर्मनोज्ञं कुङ्कुमं च कस्तूरिका च ताभिः
 कृत्वा । भिन्ना भिन्ना वली(र्वि)लिप्य सिताभ्रेण चन्दनेन प्रथमां, कुङ्कुमेन द्वितीयां, कस्तूरिकया

तृतीयां लिप्त्वा सखीदमूचुषी बुवास(णा) । हे सखि ! त्वया कीर्त्या गङ्गा, वाचा सरस्वती, केशरचनाभिर्यमी जिता एता त्रिवलीमिषादेत्य त्वां सेवन्ते ॥४३-४४॥

हीसुं० निरीक्ष्य लक्ष्मीं १निजभर्तुमातरं स्थितां सदाध्यास्य १विकासि २पङ्कजम् ।
इवानुकर्तुं रतिरा३त्मनापि तां४ यदी५यनाभीनलिने ६निषेदुषी ॥४५॥

(१) निजभर्तुः कामस्य जननीं तस्य श्रीनन्दनत्वात् । (२) स्मेरकमलम् । (३) स्वेन । (४) श्रियम् । (५) नाथीनाभिकमले । “नाभीमथैष श्लथवाससा नुतिः” नैषधे (६) स्थिताः ॥४५॥

हील० निरी० । रतिः कामपत्नी यन्नाभिकमले निषेदुषी स्थितवती । किंकृत्वा ? । निजभर्तुः कामस्य जननीं विकसितपुष्पमाश्रित्य स्थितां दृष्ट्वा तां स्वेन सदृशीभवितुम् ॥*४५॥

हीसुं० १अगण्यलावण्यतरङ्गचङ्गिमानुषङ्गिशोचिःसुरसिन्धुसन्निधौ ।
२निखेलितुं किं ३पुलिनं ४स्मराभ्रमूप्रियस्य यस्या जघनं विधिर्व्यधात् ॥४६॥

(१) प्रमातुमशक्याया यद्वपुःसुभगतायाः कल्लोलानां लावण्यलहरीणां रमणीयतायाः सङ्गोऽस्त्यस्य तादृक्शोचिरेव गङ्गा तस्याः समीपे । (२) क्रीडितुम् । (३) जलोज्झितं तीरम् । (४) मदनरूपैरावणस्य ॥४६॥

हील० अग० । यस्या जघनं धाता चक्रे । उत्प्रेक्ष्यते । अगण्यं यल्लावण्यं तस्य तरङ्गाणां चारुता यत्र तादृक् । शोचिरेव सुरनदी तस्याः पार्श्वे स्मर एवैरावणस्तस्य क्रीडितुं किं तटम् ॥४६॥

हीसुं० १अजय्यवीर्यं २मृडंमन्यहेतिभिर्विजि३त्वरीभिर्जगतोऽपि ४जानता ।
स्मरेण धात्रा किमु ५कार्यते स्म यन्नितम्बचक्रं ६युवयोगिधैर्यजित् ॥४७॥

(१) जेतुमशक्यपराक्रमम् । (२) ईश्वरम् । (३) अपरप्रहरणैः । (४) जयनशीलाभिः । (५) अवधारयता । (६) निर्मापितम् । (७) तस्माश्च योगिनो वशीकृतात्मानश्च, अथ तरुणाः सन्तो योगिनस्तेषां धैर्यं ब्रह्मव्रतं जयति ध्वंसते इति न हि प्रायो वृद्धानां मदनाभिलाषः स्यात् ॥४७॥

हील० अन० । अन्यशस्त्रैर्जगज्जयनशीलैरपि । ईश्वरं अजेयपराक्रमं जानता स्मरेण विश्वसृष्टिकृतां पार्श्वे यस्या नितम्बचक्रं कारितम् । यदि अन्यैर्जगज्जेतृभिर्न जातं तर्हि चक्रेणापि किं भावि । अतश्चक्रं युवयोगिधैर्यजित् ॥४७॥

हीसुं० १करीन्द्रहस्तात्क२दलीप्रकाण्डतो ३निरस्य ४कार्कश्यमसारतां पुनः ।
इमौ किमादाय ५परस्परपमं यदूरुयुग्मं विधिना विनिर्ममे ॥४८॥

(१) करिशुण्डादण्डात् । (२) रम्भास्तम्भाच्च । (३) अपाकृत्य । (४) कठिनताम् । (५) प्रकाण्डो मूलशाखानिर्गमनप्रदेशयोरन्तरालवर्ती विभागस्तत्रासारतां निर्बीजत्वम् ।

(६) अन्योन्यमेव साम्यं ययोः अन्यतदुपमेयपदार्थाभावात् ॥४८॥

हील० करी० । भद्रगजशुण्डादण्डात्कार्कश्यं निराकृत्य । पुनः रम्भास्तम्बात् असारतामपास्य । पश्चाद्द्वौ गृहीत्वा यस्या ऊरुयुग्मं धात्रा निर्मितम् ॥४८॥

हीसुं० यदूरुजङ्घायुगयोर्विवृत्स^१तोष्य^२(: प)रस्परद्वैत^१तया ^३विरोधिनोः ।

^४द्विराजताया भयतस्त^५दन्तरानिवासिजानू किमल^६क्ष्यतां गतौ ॥४९॥

(१) वर्द्धितुमी(मि)च्छतोः । (२) अन्योन्यासाधारणलक्ष्मीकत्वेन । (३) वैरभाजोः । (४) द्वयो राज्ञोर्भावो द्विराजता । (५) ऊरुजङ्घायुगयोर्मध्ये निवसनशीलौ जानू । (६) अदृश्यताम् ॥४९॥

हील० यदूरु० । अन्योन्यं विरुद्धभावधारिणोः । पुनर्वर्द्धितुमिच्छतो यस्या ऊरुजङ्घायुगयोर्द्वैराज्यं तस्य भयतः । तयोर्जङ्घायुगयोर्मध्ये निवासिनौ जानू ऊरुपर्वणी किमदृश्यतां प्रातौ ॥*४९॥

हीसुं० ^१रतीशगेहेऽजनि यत्र जङ्घयोर्गृहा^२श्रयस्थूणिकयोरिव द्वयम् ।

^३यदीयगुल्फावपि गुप्ततां ^४गतौ किमंहि^५शोचिः सलिले निमज्जनात् ॥५०॥

(१) नाथीतनुरूपे मदनमन्दिरे । (२) भवनाधारस्तम्भयोः । (३) नाथीदेव्याश्चरणग्रन्थी । (४) पदकान्तिसलिले ॥५०॥

हील० रती० । यत्र देहे जङ्घयोर्द्वयमजनि । उत्प्रेक्ष्यते । कामसङ्घनि गृहस्याश्रयो यस्मिन् तादृशस्तम्भयोर्द्वयमिव । पुनर्यस्या गुल्फौ अदृश्यतां गतौ । उत्प्रेक्ष्यते । अङ्घ्रयोः कान्तिरेव सलिलं, तस्मिन्निमज्जनादेव ॥*५०॥

हीसुं० ^१पदारविन्दोन्नतताभिरात्मनः पराजितैः ^२कुञ्जरराजयानया ।

^३अगोपि ^४मन्दाक्षविलक्षितात्मभिर्व^५ने वसद्भिः ^६कम^७ठैः किमाननम् ॥५१॥

(१) क्रमकमलौन्नत्यैः । (२) गजेन्द्रगमनया । (३) गुप्तीकृतम् । (४) लज्जा । (५) वनं जलं का [?] कान्तारश्च । (६) कच्छपैः ॥५१॥

हील० पदा० । गजगमतया तया स्वस्य चरणकमलयोरुन्नतत्वेन जितैस्सद्भिः । द्विया विमनीभूतस्वरूपैषु- (: पु)नर्वने पानीय तिष्ठद्भिः । कच्छपैः मुखं गुप्तीकृतमिव ॥*५१॥

हीसुं० यदीयपादौ सरलाङ्गुली द्यु^१ता ^२करम्बितौ ^३झांकृतिकारिनुपूरौ ।

श्रियानुयातः^४ कमले ^५दलदले ^६मरन्दनिःस्यन्दिनदत्सितच्छदे ॥५२॥

(१) कान्त्या । (२) मिश्रितौ । (३) रणजङ्घणितिशब्दं कुर्व(रु)त इत्येवं शीले नूपुरे ययोः । (४) सदृशीभवतः । (५) विकसन्ति दलानि ययोः । (६) मकरन्दरसोऽस्त्यनयोस्तथा शब्दायमाना हंसा ययोः ॥५२॥

1. द्वैतविरोधिताजुषोः हीमु० । 2. गताविवाङ्मिश्रोः हीमु० । 3. मठैरिवाननम् हीमु० ।

हील० यदी० । सरलाङ्गुलीदीप्त्या व्याप्तौ । पुनर्जाकृतिकारिणी नूपुरे ययोस्तादृशौ । यस्याः पादौ कमलेऽनुकुरुतः सदृशौ भवतः । कमले किंभूते ? । दलदले दलन्ति विजृम्भमाणानि पत्राणि ययोः । पुनः किंभूते ? । मरन्दं निःस्यन्दते-क्षरते इत्येवंशीले । नदन्तो वदन्तो हंसा ययोस्तौ ॥५२॥

हीसुं० १स्फुरत्प्र१भातैलकरम्बितान्तरे २यदंह्रिपात्रेऽ३गुलिवृत्ति[वर्त्ति] वर्त्तिनः ।
नखाः प्रदीपा इव विस्फुरत्त्विषोऽपुषन्विभूषाम१भिभूततामसाः ॥५३॥

(१) दीप्यमानकान्तितैलभृतमध्ये । (२) नाथीचरणरूपशरावके । (३) अङ्गुलय एव दशा-स्तासु वर्त्तन्ते इत्येवंशीलाः । (४) भिन्नतमः समूहाः ॥५३॥

हील० कान्तिवितानमेव तैलं, तेन व्याप्तमन्तरं यस्य तादृशे चरणपात्रेऽङ्गुलीदशा वर्त्तिनः नखाः प्रदीपा इव शोभां पुष्टामकार्षुः ॥*५३॥

हीसुं० १व्यलीलसत्पा१टलिमा पदाम्बुजद्वयस्य २यस्याः सरसीजचक्षुषः ।
३स्वमार्द्दवेनाभिभवं ४विधित्सतः ५प्रवालपुञ्जैरुप१दीकृतः किमु ॥५४॥

(१) शुशुभे । (२) रक्तत्वम् । (३) नाथीदेव्याः । (४) निजसुकुमालतया । (५) कर्तुमिच्छन्ति (मिच्छतः) । (६) पल्लवपटलैः । (७) दौकितम् ॥५४॥

हील० व्यली० । यस्याः कमललोचनायाश्चरणकमलद्वयस्य रक्तता विलसति स्म । किमुत्प्रेक्ष्यते । स्वमृदुतया पराभवं कुर्वतः चरणद्वयस्य किसलयौघैः पाटलिमा प्राभृतीकृतः ॥५४॥

हीसुं० असौ जयन्ती १जलजं २स्वपाणिना ३रदैश्च ४तारश्रियमात्मना ५श्रियम् १ ।
६मृगाङ्गमास्येन रुचाऽपि३ चम्पकं स्मरस्य ७हेतिष्कि(ःकि)मु ८विश्वजित्वरी ॥५५॥

९इति नाथी ॥

(१) कमलम् । (२) करेण (३) दन्तैः । (४) तारकशोभाम् । (५) लक्ष्मीम् । (६) चन्द्रम् । (७) शस्त्रम् । (८) जगज्जैत्रम् ॥५५॥

हील० किमुत्प्रेक्ष्यते । असौ विश्वे जयनशीला स्मरस्य हेतिः शस्त्रम् । असौ किंकुर्वती ? । कमलं स्वकरेण जयन्ती । पुना रदैस्ताराणां निर्मलमौक्तिकानां शोभां, पुनर्लक्ष्मी स्वस्वरूपेण मुखेन चन्द्रं कान्त्या चम्पकं जयन्ती ॥*५५॥

हीसुं० अथो मिथः१ प्रीति३परीतदम्पती इमौ २कलाकेलिविलासशीलिनौ ।
३विलेसतुः केलि१सरस्सरिद्विनीगिरीन्द्रभूमीषु रतिस्मराविव ॥५६॥

(१) परस्परम् । (२) प्रेमकलितौ नाथीकुंराख्यौ । (३) कन्दर्पक्रीडाकारिणौ । (४) खेलत (:) स्म । (५) क्रीडातडाक-नदी-कानन-शैल-क्षितिषु ॥५६॥

हील० अथो० । कलाकेलेः स्मरस्य विभ्रमं शीलतो भजन्त इत्येवंशीलौ । पुनः प्रमोदेन व्याप्तौ दम्पती

1. प्रभाप्रथातैल० हीमु० । 2. रमाम् हीमु० । 3. च हीमु० । 4. इति नाथीसर्वाङ्गवर्णनम् हील०- ।

स्त्रीभर्तारै इमौ नाथीकूरै क्रीडार्थं ये सरांसि सरितो वन्यः वनानि पर्वताश्च, तेषां भूमीषु स्थानकेषु विलेसतुर्विविधां क्रीडां केलतीकामाविव चक्रतुः ॥५६॥

हीसुं० १सकाकतुण्डैणमदद्रवाङ्कितोरसोः परिक्षालनतः कदापि तौ ।
२सुतामिवाकस्य विहारवाहिनीं ३विनिर्मिमाते ४जलकेलिलालसौ ॥५७॥

(१) कृष्णागुरुमिश्रितकस्तूरिकापङ्कवितिस [व्यास ?] वक्षसोः । (२) यमुनाम् । (३) क्रीडानदीम् । (४) चक्राते । (५) सलिलखेलनलोलुपौ ॥५७॥

हील० सका० । कदापि कस्मिन्नपि समये सह कृष्णागुरुणा वर्तते । तादृशो यष्क(ः क)स्तूरिकापङ्कस्तेन व्यासयोरुरसोर्धावनतः विलासनदीं यमुनोपमां कुर्वते । “विहारस्तु जिनालये लीलायां भ्रमरे स्कन्धे” इत्यनेकार्थः ॥५७॥

हीसुं० १कुमुत्स्मिता २षट्पदपङ्क्तिकुन्तला ३स्मितोत्पलाक्षी ४कजकुड्मलस्तनी ।
प्रियेव ५पाथःप्लवने ६सहस्रका ७तरङ्गहस्ता सरिदालिलिङ्ग तम् ॥५८॥

(१) कुमुदेव तद्वद्वा हसितं यस्याः । (२) भृङ्गश्रेणिरेव तद्वच्च केशा यस्याः । (३) विकचत्कुवलयमेव तद्वद्वा नयने यस्याः । (४) कमलस्य कोशावेव तद्वच्च कुचौ यस्याः । (५) जले केलिसमये । (६) सह नूपुरेण मरालेन वा वर्तते या । स्वार्थे 'क' प्रत्ययः । (७) कल्लोला एव तद्वद्वा करौ यस्याः । (८) कुराख्यम् ॥५८॥

हील० कुमु० । पाथःप्लवने जलकेलिसमये । नदीं प्रियेव तं आलिलिङ्ग । यथा पत्नी स्वभर्तारमाश्लिष्यति । किंभूता नदी प्रिया च ? । कुमुदेव तद्वद्वा स्मितं यस्याः । पुनर्भ्रमराणां पङ्क्तय एव तद्वद्वा कुन्तला यस्याः । स्मितकमलमेव तद्वदक्षिणी यस्याः । कमलमुकुलावेव तद्वत्स्तनी यस्याः । सहस्रकैर्मरालैर्नूपुराभ्यां च वर्तते सा । उभयतटस्थौ तरङ्गौ एव तद्वद्वा बाहू यस्याः ॥★५८॥

हीसुं० वि१जृम्भजाम्बूनदपद्मनिष्पतत्परागपिङ्गीकृतवारिशालिनि ।
समं करिण्या करिणेव प२ङ्कजाकरे ऽमुना३क्रीडि ४कुरङ्गचक्षुषा ॥५९॥

(१) स्मेरसुवर्णकमलनिर्गलद्रजः पीतीकृतसलिलशोभा भासिते । (२) सरसि । (३) क्रीडितम् । (४) नाथीदेव्या समम् ॥५९॥

हील० विकसितसुवर्णारविन्देभ्यो निष्पतत्परागपीतवारिणा शालिनि कमलाकरे । अनेन कुरङ्गाक्ष्या समं क्रीडितम् । यथा हस्तिन्या समं हस्तिना क्रीड्यते ॥५९॥

हीसुं० १स्मितारविन्दोदयदिन्दुविभ्रमादिवाम्बुलीलासमये २तयोर्मुखे ।
३विमुग्धसारङ्गचकोरशावका ४भजन्ति ५पौष्पामृतयोष्वि(ः पि) पासया ॥६०॥
(१) विकचत्कमलस्य तथा उदयच्चन्द्रस्य च भ्रान्त्याः । (२) जलक्रीडासमये । (३)

१. सहस्रिका हीमु० । २. तरङ्गबाहूः हीमु० । ३. मरन्दपीयूषपिपासयाभजन हीमु० ।

नाथीकुंराख्ययोः । (४) अङ्गभ्रमरचकोरबालौ(लाः) । (५) मकरन्दपीयूषयोः । (६) पातुमिच्छया ॥६०॥

हील० **स्मिता०** । जललीलासमये मकरन्दाणा(ना)ममृतानां च पातुमिच्छया । अचतुराः सारङ्गाणां भृङ्गाणां चकोरणां च । “सारङ्गा हरिणे शैले कुञ्जरे चातके खगे । शबले चिञ्चरीके चे’त्यनेकार्थः । पोतास्तयोर्मुखे प्रति सेवन्ते स्म । इवोत्प्रेक्ष्यते । विकसितं यत्कमलं उदयन् य इन्दुस्तयोर्भ्रमादिव ॥*६०॥

हीसुं० ^१प्रफुल्लकङ्केल्लिसालमल्लिकाकदम्बजम्बूनिपुरम्बचुम्बिते ।
^२अलीव साकं ^३सुदृशा स ^४निष्कुटे कदापि रेमे ^५श्रितसूनशीलनः ॥६१॥

(१) विनिद्राशोकः-सहकारो-विचकिलनामा पुष्पजातिविशेषः-नीपः-जम्बूः प्रसिद्धः श्यामफलः निकरकलिते । (२) भृङ्गः । (३) नाथीदेव्या । (४) गृहारामे । (५) आश्रितः पुष्पावचयो येन सः ॥६१॥

हील० **प्रफु०** । प्रफुल्ला कुसुमिता ये किङ्केल्लयोऽशोकाः, सहकाराः, मल्लिका विचकिलाः, कदम्बाः, जम्बूः, श्यामफलास्तेषां वृन्देन चुम्बिते कलिते । एतादृशे निष्कुटे गृहारामे स्वस्त्रिया सह कस्मिन्नपि स रेमे क्रीडति स्म । यथाली भ्रमरः सीमारामे रमते । किंभूतः स अली च ? । श्रितं सूनानां कुसुमानां सेवनं येन सः ॥६१॥

हीसुं० **रसालसालस्य**^१ तले ^२विलासिना ^३प्रणीय वीणां ^४क्वणनानुवादिनीम् ।
अगीयत ^५श्रोत्रसुधारसोपमं क्वचिन्मृगाक्ष्या^६ सह किंनरेन्द्रवत् ॥६२॥

(१) आम्रतरोरधस्तात् । (२) कुंरामहेभ्येन । (३) कृत्वा । (४) स्वशब्दमनुगच्छतीत्येवंशीला, आत्मध्वनितुल्यां विधाय । (५) कर्णयोरमृतरसनिषेकतुल्यम् । (६) नाथीदेव्या सार्द्धम् ॥६२॥

हील० **रसा०** । क्वणनं निजध्वनिमनुकरोतीत्येवंशीलां वीणां सज्जीकृत्य अमुना तया सममगीयत गीतम् ॥६२॥

हीसुं० **कदापि मन्दार**^१ इव स्मितद्रुमे ^२विलासदोलाम^३वलम्ब्य लीलया ।
न्यखेलि तेनोपवने ^४मृगीदृशा ^५समं स्वदेव्या ^६द्युसदेव ^७नन्दने ॥६३॥

(१) मन्दारनाम्नि सुरतरौ । (२) क्रीडाप्रेङ्खोलनाम् । (३) आश्रित्य । (४) स्त्रिया । (५) सार्द्धम् । (६) देवेन । (७) मेरुवने स्वर्गवने वा ॥६३॥

हील० **कदा०** । मन्दारः कल्पवृक्षस्तत्सदृशे स्मिततरौ लीलया विलासार्थं प्रेङ्खोलनमाश्रित्य तेन स्वस्त्रिया समं न्यखेलि । उपवने क्रीडितम् । यथा द्युसदा देवेन स्वदेव्या समं दोलां बध्वा नन्दनवने क्रीडयते ॥६३॥

हीसुं० कदाचिदिभ्यः १कलधौतभूधरे २चिखेल सार्द्धं ३परमाणुमध्यया ।
४मृगाङ्कचूडामणिरद्रिचक्रिणस्तनूजयेवा ५द्भुतभूतिभासुरः ॥६४॥

इति दम्पतीक्रीडा ॥

(१) क्रीडार्थं रजतशैले कैलाशे च । (२) रमते स्म । (३) परमाणुखिवोदरं यस्याः ।
कृशोदर्याः । “अध्यापयामः परमाणुमध्या” इति नैषधे । (४) ईश्वरः । “मृगाङ्कचूडा-
मणिवर्जनाज्जित” मित्यपि नैषधे । (५) हिमाचलस्य पुत्र्या पार्वत्या । (६) आश्चर्यकारिणी
भूतिः-लक्ष्मीर्भस्म च तथा भासुरो दीप्यमानः ॥६४॥

हील० कदा० । इभ्यः कलधौतं रूप्यं तस्य वा श्वेतत्वेन तत्तुल्ये गिरौ परमाणुवन्मध्यमुदरं यस्यास्तादृश्या
तया समं चिखेल, खेलति स्म । यथा चन्द्रचूडः अद्रीशस्य पुत्र्या समं रूप्याचले खेलति । किंभूतः
स इभ्यः ? । अद्भुतया भूत्या-सम्पदा भस्मना वा भासुरः ॥६४॥

हील० → विनोदमेवं सृजतोरहर्निशं तयोः स्मराज्ञैकवशंवदात्मनोः ।

दिनानि दोगुन्दकदेवयोरिव प्रमोदभाजोरतिचक्रमुः क्रमात् ॥६५॥←

विनो० । अनिशं क्रीडां कुर्वतोष्पु(ः पु)नः स्मरस्य आज्ञाया वशंवद आत्मा ययोस्तादृशयोः
स्वयोर्नाथीकुंराव्यवहारिणोर्दिनानि दोगुन्दकदेवयोः इव अतिचक्रमुरतिक्रामन्ति स्म । किंभूतयोः ? ।
प्रमोदभाजिनोः ॥६५॥

हीसुं० कदाचिद १म्भोरुहिणीव निद्रया सुखं २प्रसुप्ता प्रहरेऽन्तिमे ३निशः ।
४तदङ्गना ५स्वप्नसरोऽवगाहिनं न्यभालयज्ज ६म्भनिशुम्भकुम्भिनम् ॥६५॥

(१) पद्मिनी । (२) शयाना । (३) रात्रेश्रमे यामे । (४) कुंरासाहप्रिया नाथी । (५) स्वप्न
एव सरोऽवगाहते आश्रयतीत्येवंशीलम् । (६) ऐरावणम् ॥६५॥

हील० कदा० । कस्मिन्नपि समये सा पद्मिनी रात्रौ यथा स्वपिति तथा सुप्ता सती निशाचतुर्थे यामे तस्या
नाथ्याः स्वप्न एव सरस्तमवगाहते इत्येवंशीलं जम्भस्य निशुम्भनं हिंसनं यस्मात्स इन्द्रस्तस्य हस्तिनं
पश्यति स्म ॥६६॥

हीसुं० १श्रियेव निर्जित्य समग्रदिग्गजान्धृतैर्जयाङ्कैश्चमरैर्विराजितम् ।

प्रभुं २ धराणामिव धात्वधि ३त्यकां ४स्वमूर्ध्नि सिन्दूररुचिं च विभ्रतम् ॥६६॥

(१) जयसूचकैः । (२) हिमाचलम् । (३) गैरिकमयोर्ध्वभूमीम् । (४) कुम्भस्थले ॥६६॥

हील० श्रिये० । चतुर्भिः काव्यैर्गजं निशिनष्टि । किंभूतं गजम् ? । शोभया सर्व दिग्गजान्विजित्य
धृतैर्जयसूचकैः शोभितम् । पुनर्षिक(ः किं)कुर्वन्तम् ? । सिन्दूरकान्तिं धारयन्तम् । यथा धराणां
प्रभुर्हिमाद्रिर्गैरिकस्योद्ध्वभूमीं धत्ते ॥६७॥

→ एतदन्तर्गतः पाठो हीसुंप्रतौ नास्ति ।

- हीसुं० अ^१खण्डचण्डेतरधाममण्डलान्तरालतो निर्गतम^२ङ्कवर्त्मना ।
महीतले ^३स्त्यानतया कथञ्चनावति^४ष्ठमानं किमु वा सुधारसम् ॥६७॥
(१) सम्पूर्णचन्द्रबिम्बमध्यात् । (२) लाञ्छनमार्गेण । (३) पिण्डत्वेन । (४) तिष्ठन्तम् ॥६७॥
- हील० अख० । अखण्डो यस्तीक्ष्णोतरकिरणः शशी, तस्य बिम्बमध्याल्लाञ्छनमार्गेण निःसृतम् पुनर्निश्चलतया स्थितिं कुर्वाणं अमृतद्रवं इव ॥६८॥
- हीसुं० ^१सृजन्तमुच्चैः^२ ^३स्वकरं मदोदयात्कुलाद्रि^४सान्द्रप्रतिनादमेदुरैः ।
स्वगर्ज्जितैः ^५स्पर्द्धितया पयोमुचां^६ चमूं ^७विगायन्तमिवातिकोपतः^८ ॥६८॥
(१) कुर्वन्तम् । (२) ऊर्ध्वम् । (३) निजशुण्डादण्डम् । (४) मन्दप्रमुखशैलेषु निबिड-
प्रतिशब्देन पुष्टैः । (५) स्पर्द्धनशीलत्वेन । (६) घनानाम् अप्पतां “नवाम्बुदानीकमुहूर्तलाञ्छने”
इति रघुवंशे । (७) निन्दन्तम् । (८) अधिकक्रोधेन ॥६८॥
- हील० सृज० । किं कुर्वन्तम् ? उच्चैः करं कुर्वन्तम् । पुनर्ष्कि(ः किं) कुर्वन्तम् ? । महत्पर्वतेषु प्रतिच्छन्देन पुष्टैर्गर्जितैर्मेघानां सेनामवगणयन्तम् ॥६९॥
- हीसुं० कुतूहलेनेव ^१महीविहारिणं ^२महीधरं कैरवबन्धुधारिणः ।
किमेत^३योर्भाग्य^४नभोमणोरहः^५ ^६शरद्विधोर्वा किमु ^७पिण्डितं महः ॥६९॥
इति गजस्वप्नः ॥ ^८पञ्चभिःकुलकम् ॥
(१) भूमण्डलचारिणम् । (२) पर्वतम् । ईश्वरस्य कैलाशमित्यर्थः । (३) नाथीकुंराख्ययोः ।
(४) पुण्यसूर्यस्य । (५) दिवसः । (६) शारदशशिनो वा । (७) पिण्डीभूतम् । (८)
कान्तिनिकरः ॥६९॥
- हील० कुतू० । उत्प्रेक्ष्यते । चन्द्रधारिणः ईश्वरस्य कौतुकान्मह्यां चरन्तं कैलासमिव । किमथवा तयोर्भाग्यसूर्यस्य दिनम् । अथवा शरच्चन्द्रस्य पिण्डीभूतं तेज इव ॥७०॥
- हीसुं० ^{२१}अमोचि तं स्वप्नमवेक्ष्य ^२संलये ^३विलोचनाम्भोरुहमुद्रणानया ।
^४पयोरुहिण्येव ^५पयोजबान्धवोदये ^६शचीकान्तहरिन्महीधरे ॥७०॥
(१) मुक्ता । (२) निद्रायाम् । (३) नयनकमलमीलनम् । (४) पद्मिन्या । (५) सूर्योद्गमे ।
(६) पूर्वाचले ॥७०॥
- हील० व्यमो० । अनया तं स्वप्नं दष्ट्वा, संलये निद्रायां, नयनकमलयोर्मुद्रणा निमीलनं, व्यमोचि मुक्ता ।
यथा इन्द्रहरितः पूर्वायाः, पर्वते उदयगिरौ सूर्योदयं विभाव्य पद्मिन्या नेत्रतुल्ययोः पयोजयोर्मुद्रणा
मुकुलनं विमोच्यते ॥*७१॥

1. आदितः पञ्चभिः० हील० । 2. व्यमोचि हीमु० ।

- हीसुं० सुखं शयाना निशि निद्रयाऽङ्गना निभाल्य तं स्वप्नमवाप संमदम् ।
यथा परब्रह्म समीरुन्ध(रोध)नैर्निबद्धं धीरासनयोगिमण्डली ॥७१॥
(१) सुखेन स्वपन्ती । (२) वीक्ष्य । (३) परमज्योतिः । (४) प्राणापानादिवायूनां
वशीकरणैः । (५) रचितपद्मासना योगभाजां राज्ञिः ॥७१॥
- हील० सुखं सुप्ता सा स्त्री स्वप्नं दृष्ट्वा मुदमाप । यथान्तर्वायुनिरोधे परमात्मानं दृष्ट्वा पद्मासनस्थिता
योगिनां श्रेणिष्प(ः प)स्मां मुदमाप्नोति ॥*७२॥
- हीसुं० गभीरिमाणं दधतः सपल्लवस्मितप्रसूनव्रजिराजितान्तरात् ।
स्वहंसतूलीशयनोदरादसौ क्षणादुदस्थात्करिणीव सैकतात् ॥७२॥
(१) निम्नताम् । (२) प्रवालकलितविकचत्कुसुमनिकरशोभितमध्यात् । (३) आत्मनो
हंसेनोपलक्षिता तूली प्रस्तरणोपकरणविशेषस्तस्युक्तं यत् । शयनीयं शय्या तस्य मध्यात् ।
(४) उत्थिता । (५) तटात् ॥७२॥
- हील० गभी० । गम्भीरात् । पुनः किसलयसहिता विकसिता ये पुष्पव्रजास्तै रजितं अन्तरं यस्य तादृशं
यत्स्वकीयं हंसतूलीनाम्ना शयनम् । तन्मध्यात् नाथी तत्कालमुत्थिता । यथा हस्तिनी तटदुत्तिष्ठते
॥७३॥
- हीसुं० मरालबालेव विलासगामिनी क्षितौ क्षिपन्ती पदपद्मयामलम् ।
ततः समुद्दिश्य पतिं पतिव्रता महेश्यपत्नी पदवीं व्यभूषयत् ॥७३॥
(१) हंसीव । (२) मन्थरगमनशीला । (३) स्थापयन्ती । (४) सती, पतिरेव व्रतं यस्याः ।
का ? तमेव त्रिधा कामयते नान्यं सा पतिव्रता । (५) नाथी । (६) मार्गम् । (७) शोभयति
स्म ॥७३॥
- हील० मरा० । हंसीव लीलगतिः । पुनः पृथिव्यां चरणकमलयुगं स्थापयन्ती सती पतिं उद्दिश्य ततः
शयनादुत्थितानन्तरं इभ्यपत्नी मार्गमलङ्कृतवती ॥७४॥
- हीसुं० क्षणादथोर्व्वीवलयोर्व्वसी मणीविभूषणध्वंसितरोदसीतमाः ।
असौ पुरस्तात्प्रकटीबभूवुषी प्रियस्य मूर्तेव कुलाधिदेवता ॥७४॥
(१) महीमण्डलोर्व्वसी । "विशति विशति वेदीमुर्व्वसी सेयमुर्व्व्या" इति नैषधे । (२)
रत्नाभरणकिरणनिर्दलितभूमीनभोध्वान्ता । (३) कुलाधिष्ठात्री सुरी ॥७४॥
- हील० क्षणा० । भूवलयस्य उर्व्वसी नामाप्सरा तादृशी । पुनः रत्नभूषणैर्निर्दलितं रोदस्योर्द्धावाभूम्योस्तमो
यया तादृशी । सा प्रियस्याग्रे प्रकटिता । यथा मूर्तिमती कुलदेवी ॥७५॥

- हीसुं० १तया क्रमादि^३भ्यविभावरीवरो विमु^३द्रणा^१गोचरतामवापितः ।
 २वचोविलासैरुणांशुभिर्यथाऽर^६विन्दवृन्दं ३दिवसाननश्रिया ॥७५॥
 (१) नाथीदेव्या । (२) कुंराख्यः पतिः । (३) जागरितः । (४) सुकुमारवाणीभिः । (५)
 सूर्यकिरणैः । (६) कमलाकरः । (७) प्रभातलक्ष्या ॥७५॥
- हील० तया० । तया स इभ्यचन्द्रः वनविभ्रमैः विमुद्रणाया जागरणस्य गोचरं गमितः । प्रबोधित इत्यर्थः ।
 यथा प्रभातलक्ष्या सूर्यकिरणैः पद्मनिकरः प्रबोध्यते ॥★७६॥
- हीसुं० १सुमध्वजोर्वीधरजैत्रशस्त्रया २रहस्यवत्स्वप्न ३उदात्तनेत्रया ।
 ४विनिद्रतां लोचनयोर्वितन्वते ५न्यवेदि ६तस्मै व्यवहारिभास्वते ॥७६॥
 (१) स्मरराजजयनशीलप्रहरणया । (२) गुप्तवृत्तिमिव । (३) विशालचक्षुषा । (४)
 प्रबुध्यमानाय । (५) कथितम् । (६) कुंरामहेभ्याय ॥७६॥
- हील० सुम० । कामभूपस्य जैत्रं यत्शस्त्रं तद्रूपया । पुनः स्फारनेत्रया । तस्य नेत्रयोर्निद्राभावात्स्मेरतां कुर्वते ।
 इभ्यसूर्याय रहस्यवन्निवेदितम् ॥७७॥
- हीसुं० किमावयोरेष^१ फलं प्रदास्यति २स्वपाणिसिक्तस्मयमानशाखिवत् ।
 इदं निगद्य^३ प्रमदाद्व^४सुन्धराप्सरा व्यरंसीद्व^५यवहारिवर्णिनी ॥७७॥
 (१) स्वप्नः । (२) निजहस्ताभ्यां जलसेकात् विकसत्तरुविव । (३) कथयित्वा । (४)
 पृथिव्या अप्सरा इव । (५) कुंराख्यमहेभ्यस्य प्रिया नाथी ॥७७॥
- हील० किमा० । एषः स्वप्नः आवयोः स्वकरसिक्तप्रफुल्लिततरुवत्किं फलं दास्यति ? इदं कथयित्वा
 उर्वसी सदृशा सा इभ्यस्त्री विरमति स्म ॥७८॥
- हीसुं० १तदाननेन्दोरमु^३तोर्मिमालिनो गिरं सुधाया भगिनीमिवोद्ग^३ताम् ।
 ४निपीय ५कर्णैः ६पुटकैरि^७वान्तरा स ८कूणिताक्षष्प^९(ः प)रमां ९मुदं दधौ ॥७८॥
 (१) नाथीवदनचन्द्रात् । (२) सुधासमुद्रात् । “तदेव गत्वा पतितं सुधाम्बुधौ दधाति
 पङ्कीभवदङ्कतां विधौ” इति नैषधे । (३) प्रकटीभूताम् । (४) सादरं निशाम्य । (५)
 श्रवणैः । (६) नितरां पीत्वा च पुटकैः । (७) अन्तरा मनोमध्ये । (८) किञ्चिन्निमीलिते
 नयने येन । (९) वचनागोचरम् । (१०) हर्षम् ॥७८॥
- हील० तदा० । अमृतस्य उर्मिमाली समुद्रस्तादृशान्नाथीवदनचन्द्रादुदृतां प्रकटीभूताममृतसदृशां वाचं पुटकसदृशैः
 कर्णैः श्रुत्वा कूणि[ते] निमीलिते अक्षिणी येन स इभ्यः परमां मुदं धारयति स्म ॥७९॥
- हीसुं० १द्विजावलीचन्द्रिकयानुविद्धया स्मितश्रिया २श्वेतितसृक्वदेशया ।
 ३भुजान्तराभोगविलासिनीरिवो^४पचिन्वता ५चञ्चुरमौक्तिकावलीः ॥७९॥

1. ०णाया गमितः सगोचरम् हीसुं० ।

निगद्यते^१ स्म व्यवहारिणा क्षणं^२ विमृश्य सा^३ तेन^४ सुकेशमानिनी ।

रथाङ्गनाम्नेव रथाङ्गबान्धवोदये रथाङ्गी स्वसमीपमीयुषी^५ ॥८०॥ युग्मम् ।

(१) दन्तसन्ततिज्योत्सनया व्याप्तया । “दशनचन्द्रिकया व्यवभासित” मिति रघुवंशे । (२) धवलीकृताधरप्रान्तविभागया । (३) वक्षोविस्तारे विलसनशीला (४) वर्द्धयता । (५) प्रकृष्टहारान् ॥७९॥

(१) भाषिता (२) विचार्य । (३) नाथी । (४) कुंराख्येन । (५) सुकेशीं स्वां मन्यत इति सुकेशमानिनी “क्यङ्मानिनोश्चे” ति पुंवद्भावः । (६) चक्रवाकेण । (७) सूर्योद्गमे । (८) आगता ॥८०॥

हील० द्विजा० । तेन व्यवहारिणा सा सुकेशीमानिनी निगद्यते स्म । भाषितेत्यर्थः । यथा भानोरुदये चक्रवाकेन समीपागता सती चक्रवाकी निवेद्यते । किं । तेन दन्तज्योत्स्नया व्याप्तया । पुनर्धवलीकृत औष्ठप्रान्तदेशो यया । तादृश्या ईषद्भसितलक्ष्म्या कृत्वा हृदयस्याभोगो विस्तारस्तत्र विलसन्तीत्येवंशीला । प्रधानमुक्तावलीहारानुपचिन्वता पुष्पता ॥८०-८१*॥

हीसुं० १अनेकपस्वप्ननिरीक्षणात्प्रिये सुतं तदन्वर्थमवाप्स्यसेऽचिरात् ।

महोदयं विन्दति मण्डली यथा समाधिभाजां परमात्मदर्शनात् ॥८१॥

(१) गजस्वप्नावलोकनात् । (२) तस्यानेकपस्यान्वर्थोऽनेकान् पाति रक्षति इत्यनुगतार्थो यस्य । (३) स्तोककालेन । (४) मोक्षम् । (५) लभते । (६) योगिनाम् । (७) परमब्रह्मस्वरूपदर्शनात् । ध्यानावस्थायां परमज्योतिःस्वरूपावलोकनात्सिद्धिं प्राप्नोति । योगिनो हि यदा ध्यानेन हृदि परमात्मानं पश्यन्ति तथा(दा) ध्यानाद्विरमन्ति' इति श्रुतिः ॥८१॥

हील० अने० । हे अम्भोजलोचने ! गजस्वप्नप्रदर्शनात्त्वया तस्यानेकपस्यान्वर्थो अनेकान्पाति रक्षति स्वामितया इत्यनुगतार्थो यस्य तादृशः पुत्रः लप्स्यते । यथा यतिसमया केवलज्ञानलाभान्मोक्षो लभ्यते ॥*८२॥

हीसुं० १जयन्तवज्जम्भनिशुम्भभामिनी पतिं चमूनामिव सर्वमङ्गला ।

वशेव शौरैः सुमनश्शरासनं क्रमाच्च पुत्रं प्रसविष्यसि प्रिये ॥८२॥

(१) इन्द्रपुत्रः । (२) इन्द्राणी । (३) स्कन्दम् । (४) पार्वती । (५) लक्ष्मीः । (६) प्रद्युम्नम् । (७) जनविष्यसि ॥८२॥

हील० जय० । यथा शची जयन्तं सूते । पुनर्यथा पार्वती स्वामिकार्त्तिकं सूते । यथा लक्ष्मीः कामं प्रसूते । तथा त्वं सुतं प्रसविष्यसि ॥८३॥

1. सविधे समीयुषी हीमु० । 2. ंणादवाप्स्यते तदन्वर्थसुतोऽचिरात्त्वया हीमु० । 3. महोदयः केवललम्भतो मनिसमज्यवेवाम्बजमङ्गलोचने हीमु० ।

हीसु० इति प्रणीय^१ श्रुतिगोचरं वचः प्रियस्य दध्ने ^२पुलकोद्गमस्तया ।

^३तद्विद्वतामु^४र्व्वरयेव ^५जीवनं निपीय^६ ^७सस्याङ्कुरराजिराजिता ॥८३॥

(१) कृत्वा श्रवणगतम्, श्रुत्वेत्यर्थः । (२) रोमाञ्चकञ्चुकः । (३) मेघानाम् । (४) सर्वसस्यभुवा । (५) पानीयं (६) पीत्वा (७) धान्यप्ररोहश्रेणिशोभिता ॥८३॥

हील० इति० । इति प्रियवचः श्रुत्वा तया रोमाञ्चाविर्भावो धृतः । यथा मेघानां पानीयं पीत्वा सर्वसस्या-
(यया)भुवा सस्याङ्कुरश्रेणिशोभनं ध्रियते ॥८४॥

हीसु० ^१धवः ^२सुधाधामसगोत्रवक्त्रयेत्यवादि ^३बद्धाञ्जलिपाणिपद्माना(या) ।

वरे ^४सुरेन्दोरिव कान्त तावके वचः प्रपञ्चेऽ^५व्यभिचारितास्तु मे ॥८४॥

(१) भर्ता । (२) चन्द्रोपममुखया । (३) रचितोऽञ्जलिर्येन तादृक्करकमलं यस्याः । (४) प्रकृष्टदेवस्य । (५) सत्यता ॥८४॥

हील० धवः० । चन्द्रसमवक्त्रया तया इति रीत्या धवः पतिर्भाषितः । इति किम् ? हे कान्त ! त्वदीये
वचोविस्तारे मे सत्यतास्तु । यथा इन्द्रादिवरे सत्यता भवेत् ॥*८५॥

हीसु० मिथः^१ प्रथाभि^२र्वचसां ^३वचस्विनौ ^४कियच्चिरं तस्थतुरत्र ^५दम्पती ।

^६वसन्तफुल्लसहकारकानने ^७पिकाविवोदी^८रितपञ्चमस्वनौ ॥८५॥

(१) परस्परम् । (२) वचनविस्तारैः । (३) प्रगल्भवचनौ । (४) कियन्तं समयम् । (५) जायापती । (६) वसन्तसमयेन विकसन्माकन्दवने । (७) कोकिलौ । (८) प्रकटीकृतपञ्चमालापौ ॥८५॥

हील० मिथः० । अत्रेभ्यगृहे वाग्विस्तारैस्तौ दम्पती कियद्वेलां स्थितौ । इवोत्प्रेक्ष्यते । वसन्तेन फुल्लतां
सहकाराणां वने प्रकटीकृतः पञ्चमरागस्य ध्वनिर्याभ्यां, तादशौ पिकौ । “पिकी च पिकश्च पिकौ” ।
तथा च सिद्धान्तकौमुद्याम्-पुमान् स्त्रिया तल्लक्षणश्चेदेव विशेषः । स्त्रिया सहोक्तौ पुमान् शिष्यते न
स्त्री । स्त्रीपुंलक्षणश्चेदेव विशेषे । ब्राह्मणी च ब्राह्मणश्च ब्राह्मणौ । तल्लक्षणः किम् ? कुक्कुटमयूयौ
॥८६॥

हीसु० मुदाथ^१ नाथी ^२शयनीयमन्दिरं क्रमेण^३ ^४पौरन्दरसद्वसुन्दरम् ।

व्यभूषयत्किं^५पुरुषप्रभोरिवारविन्ददृङ्मन्दरकन्दरोदरम् ॥८६॥ इति स्वप्न^६विचारः ॥

(१) भर्तुर्नुज्ञानन्तरम् । (२) शय्यागृहम् । (३) वैजयन्तसदृशम् । (४) किंनरेन्द्रस्य कान्ता
मेरुगुहामध्ये ॥८६॥

हील० मुदा० । इन्द्रमन्दिरसुन्दरं शय्यागृहं नाथी अलङ्करोति स्म । यथा इन्द्रस्य स्त्री मेरुगुहामध्यमलङ्कुरुते
॥*८७॥

1. ०मेण सङ्क्रन्दनसदा० हीसु० । 2. ०नविचारकथनम् हील० ।

- हीसुं० सुखं स्वकीये^१ शयने^२ निषेदुषी मुदं महास्वप्नजुषं^३ प्रपेदुषी ।
इदं^४ कलाकेलिमरालमानसे व्यचिन्तयत्सा^५ विदुषीव^६ मानसे ॥८७॥
(१) शय्यायाम् । (२) उपविष्टा । (३) प्राप्ता । (४) स्मर एव हंसस्तस्य क्रीडार्थं
मानससरःसदृशं (५) विज्ञा । (६) चित्ते ॥८७॥
- हील० सुखं स्वमन्दिरे स्थिता सती । पुनर्महास्वप्नोद्धवां मुदं प्रपन्ना सती सा काम एव हंसस्तस्य
मानसनाम्नि सरसि चित्ते । इदं वक्ष्यमाणं चिन्तयति स्म ॥*८८॥
- हीसुं० पुनः^१ सृजन्त्यां मयि^२ मुद्रणां दृशोष्पः^(ः प)रैरप^३स्वप्नविजृम्भितैरसौ ।
निहन्यतां माऽ^४सहजैरिव ग्रहैस्त्रि^५कोणकेन्द्रोपगतः^६ शुभग्रहः ॥८८॥
(१) द्वितीयवारम् । (२) कुर्वन्त्याम् । (३) निद्राम् । (४) कुस्वप्नविलसितैः । (५)
वैरिभिः । (६) नवपञ्चमं त्रिकोणं चतुरस्राणि तेषु प्राप्तः । (७) प्रशस्यग्रहः ॥८८॥
- हील० पुनर्द्वितीयवारं दृशोर्निद्रां कुर्वत्यां मयि असौ सुस्वप्नः कुस्वप्नविलसितैर्मा हन्यताम् । यथाऽसहजैः
शत्रुभिर्ग्रहैर्भौममन्दादिभिस्त्रिकोणं नवपञ्चमं प्रथमचतुःसप्तमदशमाख्यानि केन्द्राणि तेषु भवनेषु गतः
शुभग्रहो गुरुबुधादिर्यथा हन्यते निर्बलीक्रियते ॥८९॥
- हीसुं० इदं^१ विमृश्येयम^२जूह्वन्मुदा सखीरशेषाः^३ स्वकपारिपार्श्वं^(श्चि)काः ।
द्विरेफगुञ्जरवमञ्जुवादिनी वसन्तलक्ष्मीषि^(ः पि)ककामिनीरिव ॥८९॥
(१) पूर्वोक्तम् । (२) विचार्य । (३) आकारयामास । (४) निजसमीपवर्तिनीः । (५)
भ्रमरगुञ्जितमिव मनोज्ञं वदतीत्येवंशीला । (६) कोकिलाः ॥८९॥
- हील० इदं विमृश्य इयं निजसमीपवर्तिनीः सखीरकारयामास । यथा भ्रमरगुञ्जितेन मनोज्ञवादिनी वसन्तलक्ष्मीः
कोकिलाः आकारयति ॥९०॥
- हीसुं० ततो^१ वयस्योऽन्तिक^२मागता^३ मधुव्रताङ्गनाश्चूत^४लतामिव स्मिताम् ।
बभाषिरे^५ कोकिलकामिनीगणक्वणाऽद्वयीवादनिनादयाऽनया ॥९०॥
(१) सख्यः । (२) भृङ्गा (भृङ्म्यः) । (३) आम्रतरुम् । (४) कोकिलकामिनीनिकरस्य
कलकूजितमिवाद्वयीवादः असाधारणता (तया) यस्मिस्तादृग्ध्वनिर्यस्याः ॥९०॥
- हील० ततो० । यद्वद्भ्रमरङ्गना आम्रलतां आश्रयन्ते । तद्वत्समीपं आश्रिताः सख्यः अनया भाषिताः । किं-
भूतया अनया ? । कोकिलागणानां क्वणेन रवेण सहाद्वयीवादो एकीभावो यस्य तादृशो निनादो
यस्यास्तादृश्या ॥*९१॥
- हीसुं० चकोरिके चन्द्रकले लवङ्गिके मृणालिके^४ पुष्पकले कुरङ्गिके ।
कुरङ्गनाभे सुरभे शशिप्रभे विनोदिके मोदिनि वन्दि सुन्दरि ॥९१॥

1. ये सदने हीमु० । 2. वत्ततः सखी० हीमु० । 3. माश्रिता हीमु० । 4. पुष्पलते हीमु० ।

तथा प्रथन्तां कथका यथा कथा ममाग्रतः श्रीजिनचक्रिसंकथाः ।

यथा शुभस्वप्नदृशा मया निशापनीयते पद्धतिवत्पथिस्पृशा ॥९२॥ युग्मम् ॥

(१) एतानि सखीनामानि चम्पूकथायामेवंविधान्येव सखीनामानि दृश्यन्ते ॥९१॥

(१) तेन प्रकारेण । (२) विस्तारयन्तु कथयन्त्वित्यर्थः । (३) कथाकथयितार इव । (४) श्रीतीर्थकृच्चक्रवर्तिवार्ताः । (५) प्रकृष्टस्वप्नावलोकिन्या । (६) पूर्णाक्रियते । (७) मार्ग इव । (८) पान्थेन ॥९२॥

हील० पूर्वकाव्ये सखीसम्बोधनान्येव सन्ति । तथा० । हे सख्यः ! यूयं ममाग्रतः जिनानां चक्रिणां वार्तास्तथा प्रथन्तां विस्तारयन्तु यथा कथकाः कथयन्ति । यथा शुभं स्वप्नं पश्यतीत्येवंशीलया मया रात्रिरपनीयते । यथा पथिकेन पद्धतिर्वर्त्म अपनीयते ॥*९२-९३ ॥

हीसुं० कथानु[ष]ङ्गेषु मिथस्सखीजनोदितेषु काचिद्वयसीदमालपत् ।

परेषु गान्धर्व्वरसेषु पञ्चमप्रपञ्चि(ञ्च)गीतिं विदुरेव गायनी ॥९३॥

(१) कथाप्रस्तावेषु । (२) कथितेषु । (३) सखी । (४) उवाच । (५) गीतिरसेषु । (६) पञ्चमरागालापविस्तारम् । (७) चतुरा । (८) गानकारिका ॥९३॥

हील० क० । कथाप्रसङ्गेषु सखीकथितेषु काचित्सखी इदं कथयति स्म । यथान्येषु गान्धर्व्वरसेषु सत्सु काचित्पण्डितगायनी पञ्चमगीतिं विस्तारयति ॥९४॥

हीसुं० पुराभवन्नाभिमहीहिमद्युतेस्तनूभवः श्रीवृषभध्वजो जिनः ।

इवात्मभू राजसभावभासितः ससर्ज्ज यो विष्टपसृष्टिमात्मना ॥९४॥

(१) युगस्यादौ । (२) नाभिर्नामराजा । (३) पुत्रः । (४) ऋषभजिनः । (५) विधाता । (६) राजसभा या राजन्यव्रजेनावभासितः वेधाः तु राजसभावेन राजगुणस्वभावेन शोभितः । (७) चकार । (८) लोकनिर्माणम् । (९) स्वेन ॥९४॥

हील० पुरा० । हे स्वामि[नि] ! पुरा-पूर्वं नाभिभूचन्द्रस्य सुतः श्रीऋषभदेवः अभवत् । यः स्वयंभूरिव जगत्सृष्टिं चकार । किंभूतो यः आत्मभूश्च ? । राज्ञां सभासु अवभासितः । अथवा रजोगुणस्वभावेन भासितः ॥९५॥

हीसुं० अमुष्य नाभेयजिनावनीनभोमणोरजायन्त शतं तनूभवाः^१ ।

पवेरिवास्त्राः क्रतवः शतक्रतोरिवच्छदानीव पुनः पयोरुहः ॥९५॥

(१) ऋषभराजस्य । "मध्यंदिनाद् (व) थ(धि)विधेर्वसुधाविवस्वाश(न्)" इति नैषधे । (२) पुत्राः । (३) वज्रस्य । (४) कोणाः । (५) यज्ञाः । (६) इन्द्रस्य । (७) पत्राणि । (८) कमलस्य ॥९५॥

1. ०रुहः हीमु० ।

- हील० अमु० । एतस्य ऋषभदेवजिनसूर्यस्य शतं पुत्रा जाताः । वज्रस्य कोटयः, इन्द्रस्य यज्ञाः प्रतिमा वा । यथा कमलस्य पत्राणि शतमेवाभूवन् तथा ॥*१६॥
- हीसुं० १जिनावनीन्दोष्किल(ः किल) २धर्मकर्मणोर्व्यवस्थयास्मादुद३भावि भूतले ।
 *रथाङ्गपाथोरुहयोर्मु४दोदि५तारविन्दिनीवल्लभमण्डलादिव ॥१६॥
 (१) ऋषभदेवात् । (२) धर्मव्यवस्था कर्मव्यवस्था । (३) प्रकटीभूता । १४)
 चक्रवाककमलयोः । (५) हर्षेण । (६) उदयं प्राप्तात् सूर्यबिम्बात् ॥१६॥
- हील० जिना० । अस्माज्जिनाद्धर्मकर्मरीत्या प्रकटितम् । यथोदितसूर्यमण्डलात् चक्रवाककमलयोर्मुदा हर्षेणोद्भूयते ॥१७॥
- हीसुं० बभूव १नाभेयविभुः स २आदिमः क्षितौ ३समग्रावनिभामिनीभुजाम् ।
 *पुलोमजाप्राणपतेर्म४तङ्गजो महामृगाणामिव५ दानशालिनाम् ॥१७॥
 (१) ऋषभजिनः । (२) प्रथमः । (३) समग्रभूपानाम् । "वसुमतीयुवतीभुजङ्ग" इति काव्यकल्पलतायाम् । (४) इन्द्रस्य । (५) ऐरावणः । (६) परगजानां मध्ये मदवारिशोभितानाम्, दानेन च ॥१७॥
- हील० बभू० । क्षितौ समग्रराज्ञां मध्ये आद्यः ऋषभनाथः अभूत् । यथा मदवारिधारिणां गजानां मध्ये शचीपतेरिन्द्रस्य गजः ऐरावणो भवति ॥१८॥
- हीसुं० १पयोधिपुत्रीतनयावनीपतेरिवा२नुबिम्बेषु ३महीविहारिषु ।
 *शताङ्गजातेषु तदा४दिमप्रभोर्बभूव ५मुख्यो भरताभिधो१ऽग्रजः ॥१८॥
 (१) स्मरराजस्य । (२) प्रतिमूर्तिषु । १३) भूमण्डलविवरणशीलेषु । (४) शतसङ्ख्याङ्गेषु, पुत्रेषु । (५) ऋषभदेवस्य । (६) प्रथमः श्रेष्ठश्च ॥१८॥
- हील० पयो० । लक्ष्मीसुतप्रतिबिम्बेषु मह्यां विहरन्तीत्येवंशीलेषु ऋषभदेवपुत्रेषु भरतः आद्योऽभूत् ॥*१९॥
- हीसुं० १यदीययात्रासु २चमूसमुत्थितैर्दिव३स्पृथिव्योः *प्रविसारिपांशुभिः ।
 *अहस्त्रि५यामीयति ६पद्मिनीपतिः ७पतङ्गति ८ध्वान्तति ९तत्प्रभाभरः ॥१९॥
 (१) भरतसम्बन्धिदिग्विजयप्रयाणेषु । (२) कटकचलनादुद्भूतैः । (३) आकाशभुवोः । (४) विस्तरणशीलधूलीभिः । (५) दिवसः । (६) रात्रिर्वाचरति । (७) सूर्यः । (८) खद्योत इवाचरति । (९) अन्धकार इवाचरति । (१०) सूर्यकान्तिव्रजः ॥१९॥
- हील० यदी० । यस्य भरतस्य दिग्विजयप्रयाणेषु सेनोद्भूतैष्पु(ः पु)नराकाशभुवोर्विषये विस्तरणशीलैरेणुभिरहो रात्रिवदाचरति सूर्यः खद्योतवज्जातः, पुनः सूर्यकान्तिव्रजस्तम् इवाचरति ॥१००॥

हीसुं० हरेर्महिष्यां^१ हरिति प्रयातवान्य^२ आदितः सा^३दितगोत्रशात्रवः ।

पतिः^४ सुराणामिव दानवारियुगजेन्द्रसिन्धुद्रववाजिराजितः ॥१००॥

(१) पूर्वदिशि । “निजमुखमितः स्मेरं धत्ते हरेर्महिषी हरि” दिति नैषधे । (२) प्रथमतः । (३) हता वंशा येषां तादृशा वैरिणो यस्य । (४) इन्द्रः । (५) मदजलकलितकरिराजसिन्धु-देशोत्पन्नहयश्रेणिशोभितः । देववज्रयुतैरावणसमुद्रोत्पन्नोच्चैःश्रवोराजितः इन्द्रपक्षे ॥१०७॥

हील० हरे० । यः प्रथमत इन्द्रपत्न्यां दिशि प्राच्यां गतः । यथा सुराणां पतिः प्राच्यां याति । किंभूतो यः शक्रश्च ? । उच्छेदिता गोत्रसहिता गोत्राः पर्वता एव वा शात्रवा येन सः । पुनः किंभूतो यः शक्रश्च ? । दानवारिभिर्मदजलैर्युञ्जन्ति योगं प्राप्नुवन्ति । तादृशा गजेन्द्राः । सिन्धुदेशोद्भवा वाजिन-स्तै रजितः । पक्षे-दानवानां दैत्यानामारिभिर्देवैर्युनक्तीति । देवयुक्त इत्यर्थः । तथा ऐरावणः सिन्धुद्रवः समुद्रोत्पन्नः उच्चैःश्रवा अश्वस्तेन शोभितः ॥१०१॥

हीसुं० स^१ सार्वभौमो^२ ध्वजदण्डशेखरीकृतस्फुरत्काञ्चनकुम्भकान्तिभिः ।

३मतङ्गजैरञ्जनशैलमांसलैः^४ क्षितौ^५ तनोतीव^६ सविद्युदम्बुदम् ॥१०१॥

(१) भरतचक्रवर्ती । (२) पताकादण्डेषु उत्तंसा विहिता ये दीप्यमानकनककलशास्तद्-रुचिभिः । (३) गजैः । (४) कज्जलगिरिवन्मांसलैः पुष्टैरुन्नतैश्च । (५) करोतीव । (६) तडित्कलितमेघम् ॥१०१॥

हील० स चक्री ध्वजानां दण्डेषु उपरिस्थितानां, पुनः स्फुरतां दीप्यमानानां कनककुम्भानां कान्तिर्येषु, तादृशैः । पुनरञ्जनाचलवत्पुष्टैर्गजैः पृथिव्यां विद्युत्सहितं मेघं करोतीव ॥ १०२॥

हीसुं० १दशामवास्यन्ति २यदन्तिमामिमेऽस्मदाश्रया^३ लक्षमिताः ४क्षामाक्षितः ।

५विवर्णतेतीव दिग्गङ्गागणैर्मुखे ६निषेवेऽस्य ७चमूरजोभरैः ॥१०२॥

(१) अवस्थाम् । (२) यस्मात्कारणात् चरमां मरणलक्षणामित्यर्थः । (३) वयमेवाश्रय आवासस्थानं येषाम् । (४) राजानः । (५) विच्छयता । (६) भेजे । (७) चतुरङ्गदलचलनोद्भूतधूलीभिः ॥१०२॥

हील० दशा० । वयमेवाश्रयो येषां तादृशाः, पुनर्लक्षबद्धाः क्षितिपाः । अन्तिमां दशां मरणावस्थां लप्स्यन्ते । इतीव कारणाद्दिग्रामाभिः सेनारेणुभिः कृत्वा मुखे विवर्णता विच्छयता निषेवे धृता ॥*१०३॥

हीसुं० १चमूध्वनिः २प्राग्विगिरिकन्दरोदरे प्रियोपगूढं ३सुखसुप्तकिंन्र(न)रान् ।

४इदंयशो गापयितुं ५गुहागतप्रतिस्वनैर्जाग^६[र]यन्निवो^७द्गतः ॥१०३॥

(१) कटककोलाहलशब्दः । (२) उदयाचलगुहामध्ये । (३) प्रियां किंन्र(न)रीमुपगूहालिङ्गय सुखेन सुप्तान् किंपुरुषान् । (४) भरतकीर्तिः । (५) कन्दरोदरप्रसरत्प्रतिशब्दैः । (६) विनिद्रीकुर्वन् । (७) प्रकटीबभूव ॥१०३॥

1. क्षितिक्षितः हीसुं० ।

हील० चमूध्वनिरुद्रतः प्रकटितः । उत्प्रेक्ष्यते । उदयाद्रिगुहामध्ये प्रियामुपगुह्यालिङ्ग्य आलिङ्ग्य सुखेन सुसान्निकिनगन् प्रति इदंयशः-अस्य यशः गापयितुं गह्वरप्रासगर्जितैः उत्थापयन्निव ॥१०४॥

हीसु० १प्रगल्भफालैर्गगने नखैष्पु(: पु)नर्महीतलस्योत्खननैर्हयव्रजः ।
जयं२ सृज स्वर्बलिवेश्मनोर्द्वयोरथेति संज्ञापय१तीव यं पतिम् ॥१०४॥

(१) उच्चैः सत्पतनैरुल्ललनैः । (२) हे सार्वभौम ! त्वया भूः साधिता, अथ स्वर्लोकपातालयो-
र्विजयं कुरु । (३) इति संज्ञां कुर्वन्ती(ती)व ॥१०४॥

हील० प्रग० । गगने उच्छलनैः पुनर्नखैः कृत्वा भूमिक्षोदनैस्त्रौघः निजपतिं इति ज्ञापयतीव । इति किम् ?
हे चक्रिन् ! त्वं स्वर्गपातालयोर्जयं सृज ॥*१०५॥

हीसु० १पयोधिरोधःस्थलरोधिभिर्विभोर३सर्जिज ३गज्जर्जान्नबन्धुसिन्धुरैः ।

४चराचरे वर्षित२मुन्मु४खैरितः किमम्बुदैर६म्बुजिघृक्षयागतैः ॥१०५॥

(१) समुद्रोपकण्ठस्थलरुन्धनशीलैः । (२) कृता । (३) कज्जलाचलतुल्यैर्वपुषा श्यामत्वेन
च । (४) जगति । (५) उत्सुकैः । (६) जलग्रहणेच्छया ॥१०५॥

हील० पयोधेस्तटस्थलं वेलागमनभूस्तद्रुन्धन्ति इत्येवंशीलैः । अञ्जनाचलसहोदैर्गजैर्गर्जा गर्जितमसर्जि-
निष्पादिता । उत्प्रेक्ष्यते । सर्वजगति वर्षितुं उत्कण्ठितैरितः समुद्राम्बुग्रहणेच्छया आगतैर्मेघैः किम् ?
॥*१०६॥

हीसु० इवेक्षु१डिम्भान्क्षि२तिरक्षिणो ३महौजसा ४समुत्खाय पुनः प्ररोपयन् ।

स ५पूर्वपाथोनिधिसैकतक्षितिं क्षिते६र्विवोढा व्रजति७ स्म ८सस्मयः ॥१०६॥

(१) बालेक्षुन् । (२) राज्ञः । (३) उत्कटप्रतापेन । (४) राज्याद् भ्रंशयित्वा । (५)
पूर्वसागरस्य जलोज्ज्वलिततारभूमीम् । (६) भरतचक्री । (७) गतः । (८) सगर्वः ।
“पलालजालैः पिहितेक्षुडिम्भ” इति नैषधे ॥१०६॥

हील० स भूपः पूर्व समुद्रतटे व्रजति स्म । किं कुर्वन् ? । महाप्रतापेन क्षितिपान् राज्याद् भ्रंशयित्वा
पुनर्नृज्ये स्थापयन् । यथा कृषिकः इक्षुडिम्भानुसस्थानादुत्खायान्यत्र रोपयति ॥१०७॥

हीसु० १अजिह्मता २सुहानृपैर्विले३ ४बिलेशयैरिवैतद्वसुधाधवे५ दधे ।

विनम्रता च ध्रियते स्म वेतसै६ ७रये ८स्त्रवन्त्या इव भूरि९वैतसैः ॥१०७॥

(१) सरलता । (२) सुहानामदेशस्तन्नायकैः । (३) भुजगनिवसनस्थाने । (४) सर्पैः ।
(५) भरतचक्रिणि । (६) नामद्रुमैः । (७) प्रवाहे । (८) नद्याः । (९) वेतस्वदेशभूपैः
॥१०७॥

हील० अजि० । एतस्मिन्नृपे सुहानृपैः अकुटिलता दधे-धृता । यथा भुजङ्गैर्विले सरलत्वं ध्रियते ।
पुनर्भूरिभिवैतसदेशीयनृपैर्विशेषेण नम्रता ध्रियते स्म । यथा नद्याः रये प्रवाहे वेतसवृक्षैर्नम्रता ध्रियते,

1. ०यति स्वयं पतिम् हीमु० । 2. मत्सुकैरितः हीमु० ।

तद्वत् ॥१०८॥

हीसुं० अवापितो गोचरतां स मागधैः^१रिव स्तवस्य प्रमदेन ^२मागधैः ।

^३सृजद्विरिन्द्रो^४ऽ^५द्विगणैः ^६कलिं गजैरिवोपलैः^७ ^८रुद्धनतः ^९कलिङ्गजैः ॥१०८॥
(१) बन्दिभिरिव स्तुतः । (२) मगधदेशनृपैः । (३) कुर्वद्विः । (४) शक्रः । (५) गिरिगणैः । (६) सङ्ग्रामम् । (७) प्रस्तैः । (८) पूर्वं रुद्धः पश्चान्ततः । (९) कलिङ्गदेशभूपैः ॥१०८॥

हील० स भरतचक्री बन्दीजनैरिव मगधदेशोद्धवैर्नृपैः स्तुतेर्विषयतां प्रापितः । पुनः गजैः कलिं सृजद्विः, कलिङ्गदेशनृपैः पूर्वं रुद्धः पश्चान्ततः । यथोपलैः कलिं कुर्वद्विः पर्वतैः रुद्धः नतश्च ॥१०९॥

हीसुं० ^१नि(दि)शां चतुर्णांमयमर्णं^२वावधीनिति प्रदेशान् ^३ध्वजिनीभिरानशे^४ ।

विभासिताभिः^५ स्मितसिन्धुरश्रिया यथा^६भ्रिकाभिः ^७प्रसरत्पयोधरः ॥१०९॥
(१) समुद्रपर्यन्तान् । (२) सेनाभिः । (३) व्याप्नोति स्म । (४) धवलगजैः ऐरावणेन वा शोभिताभिः । ऐरावणो हस्तिमल्लः श्वेतगजोऽभ्रमुप्रियः । “ प्रावृषेण्यं पयोवाहं विद्युदैरावतावि-वे’ति रघुवंशे । (५) वर्हलैः । (६) विस्तरन्मेघः ॥१०९॥

हील० चतु० । शुभ्रगजशोभया शोभिताभिः सेनाभिश्चतुर्दिगवयवान्व्याप्नोती(ति) स्म । यथा विस्तृतो मेघो वर्हलैर्दिगवयवान्व्याप्नोति ॥*११०॥

हीसुं० अथैष^१ वेलातटतः समं^२ भटैर्न्य^३वीवृतत्रीर^४धिनेमिनायकः ।

^५गभीररावैरु^६दरं ^७भरन्भुवो रयः^८ पयोधेरिव यादसां^९ भरैः ॥११०॥
(१) पूर्वसमुद्रजलवेलातीरात् । (२) सैनिकैः सार्द्धम् । (३) निवर्तते स्म । पश्चाद्बले । (४) भरतचक्री । (५) सेनागम्भीरशब्दैः । (६) पृथिव्या मध्यम् । (७) पूरयन् । शब्दाद्वैतमयां भुवं कुर्वन् । (८) पयःप्रवाहः । (९) जलजन्तुनिकरैः ॥११०॥

हील० अथेत्यनन्तरं गम्भीरस्वरैः पृथ्व्या मध्यं भरन् । पृथ्वीनाथो भटैः समं समुद्रतटान्निवर्तते स्म । यथा गर्जितैः पृथ्वीं पूरयन् जलधिप्रवाहो मत्स्यौघैः समं तटे आगत्य पश्चान्निवर्तते । एतावता सेना समुद्र इव जातः(ता) ॥१११॥

हीसुं० स चक्रिणां ^१भरतभूमिभामिनीविशेषकानां(णां) ^२वृषभाङ्गजोऽग्रणीः^३ ।

^४तदीयवसेव जिना^५वनीभुजामभूत्सुर^६श्रेणिनिषेवितक्रमः ॥१११॥
(१) भरतभूमिलक्ष्मीनां तिलकानां द्वादशचक्रिणाम् । (२) भरतः । (३) मुख्यः । (४) भरततातो युगादिदेवः । (५) सामान्यकेवलानां चतुर्विंशतितीर्थकृतां वा । (६) अमरनिकरपरिचरितचरणः ॥१११॥

1. चतुर्दिशामप्ययमर्णं० हीसुं० ।

हील० स च० । भरतभूमितिलकायमानानां चक्रिणां मध्ये आद्यो भरतचक्रयभूत् । यथा भरतपिता ऋषभनाथः जिनराज्ञां मध्ये आद्यः अभूत् ॥११२॥

हीसुं० य ऽआदिमोद्धारकरो ऽजिनालयं ऽव्यधापयन्मूर्द्धनि सिद्धभूभृतः ।
समग्रतीर्थेष्वपि ऽसार्वभौमताममुष्य वक्तुं किमु ऽहेमशेखरम् ॥११२॥

(१) प्रथमोद्धारविधाता । (२) अत एवं शत्रुञ्जयशिखरे ऋषभप्रासादम् । (३) कारयति स्म । (४) चक्रवर्त्तिताम् । (५) शत्रुञ्जयस्य । (६) सुवर्णोत्तंसम् ॥११२॥

हील० य आ० । यो भरतः श्रीशत्रुञ्जयपर्वते जिनगृहं निर्मापयति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । एतस्य तीर्थेषु चक्रवर्त्तित्वं वक्तुं हेमशिखाम् ॥११३॥

हीसुं० मृगाक्षि ! सोऽपारककुल्लपाकयोरमूल्यमाणिक्यविनीलरत्नयोः ।
स्वतातमूर्त्तीर्भ(भ)रतेन कारिते दृशाविवैते* भरतावनीश्रियः ॥११३॥

(१) सोपारकनाम पत्तनं कुल्लपाकनाम नगरं, तयोः । (२) महर्घ्यपद्मरागमरकतरत्नयोः । (३) ऋषभभेदवप्रतिमे । (४) भरतक्षेत्रलक्ष्म्या नयने इव ॥११३॥

हील० हे मृगाक्षि ! भरतेन अमूल्येन रत्नरत्नेन नीलरत्ने[न] च स्वतातस्य ऋषभभेदवस्य मूर्त्ती कारिते । तेऽद्यापि शत्रुञ्जयतलहट्टिकायां सोपारकं नाम पत्तनं, पुनः कुल्लपाकं नाम नगरं, तयोः पुरयोर्विषये विद्येते इत्याध्याहारः । उत्प्रेक्ष्यते । भा(भ)रतक्षेत्रक्षोणिलक्ष्म्या एतेऽप्रतिमे दृशौ नेत्रे इव ॥११४॥

हीसुं० तथा ऽचतुर्विंशतितीर्थकृद्गृहं धराधवोऽष्टापदभूध्रमूर्द्धनि ।
व्यधापयत्शाश्वतजैनवेश्मवत्तदद्य* यावद्ध्रुव[व]द्वितिष्ठते ॥११४॥

(१) तुल्यनासाग्रचतुर्विंशतिजिनप्रतिमं सिंहनिषद्यानामप्रासादम् । (२) अष्टापदोपरि । (३) कारयति स्म । (४) शाश्वतचैत्यतुल्यम् । (५) अधुनापि । (६) ध्रुवतारक इव यस्तिष्ठति ॥११५॥

हील० तथा० । तथा, पुनः स भरतभूपतिः कैलाशशैलशिखरे तुल्यनासाग्रस्वस्ववर्णप्रमाणपद्मासनाद्यङ्कितप्रतिमालङ्कृतसिंहनिषद्या नाम जिनसङ्घ कारितवान् । अन्यत्सुखोन्नेयम् ॥११५॥

हीसुं० परान्परः* कोटिजिनालयानयं हिरण्यमाणिक्यमयानचीकरत् ।
जिनेन्द्रमूर्त्तीरपि कोटिशस्तरीरिवाङ्गिनां ऽसंसृतिसिन्धुपातिनाम् ॥११५॥

(१) कोटिशः प्रासादान् । (२) स्वर्णरत्नमयान् । (३) दण्डा इव । (४) संसारसमुद्रे पतनशीलानाम् ॥११५॥

हील० परा० । अयं भरतचक्री कोटिमितान् जिनालयान्कारयामास । पुनः कोटिमिताः प्रतिमाः कारयति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । संसारसमुद्रपतनशीलानां मनुजानां नाव इव ॥११६॥

1. ०कृत्य० हीमु० । 2. व्यधापयत्शाश्वतसार्ववेश्मवत् तच्चैत्यमद्य ध्रुववद्यथास्थितम् हील० । 3. ०श्वतसार्ववे० हीमु० ।

- हीसुं० नृपोऽयमाद्योऽजनि १सङ्घनायकः कृशाङ्गि ! २शत्रुञ्जयरूप्यशैलयोः ।
 ३क्षमाभृतां ४भोगभृतां च योऽग्रणीरभूत्युनः कुण्डलिनामिवाधिभूः ॥११६॥
 (१) सङ्घपतिः (२) शत्रुञ्जयाष्टपदयोः । (३) पृथ्वीधरणाम् । (४) भोगं सर्पशरीरं
 राज्यादिसुखं च तद्भ्राजाम् । (५) शेषनागः ॥११६॥
- हील० नृपो० । अयं भरतः शत्रुञ्जयाष्टपदयोः सङ्घपतिषु(ः पु)नः पृथ्वीपतीनां भोगिनां मध्ये मुख्योऽभूत् ।
 यथा क्षमाभृतां गिरीणां भोगः सर्पकायस्तद्भृतां सर्पाणां मध्ये शेषः मुख्यो भवति ॥११७॥
- हीसुं० असौ १प्रकामप्रमदं ददानया २प्रसूतया ३ध्यानसुधापयोधिना ।
 शिवश्रिया ४अग्रजयेव केवलश्रिया श्रितो ५दर्पणिकानिकेतने ॥११७॥
 (१) अतिशयहर्षं सिद्धिं प्रकर्षेण मदनस्य प्रमोदम् । (२) जनितया । (३) ध्यानरूपक्षीर-
 सागरेण । (४) वृद्धभगिन्या । (५) आदर्शगृहे । “यन्मतौ विमलदर्पणिकाया’ मिति नैषधे
 ॥११७॥
- हील० असौ० । ध्यानमेव क्षीराधिस्तज्जातया । पुनः प्रकाममत्यर्थम्, अथवा प्रकृष्टकामस्य स्वसुतस्य
 प्रमोदं ददानया केवललक्ष्म्या यः आदर्शिकाभुवने वृत्तः । उत्प्रेक्ष्यते । मोक्षलक्ष्म्या ज्येष्ठभगिन्येव
 प्रथमोत्पन्नत्वेन केवलज्ञानानन्तरं मोक्षप्राप्तेः ॥११८॥
- हीसुं० दिगन्तवासं किमपास्य ३काश्यपीविहारशीलैः ककुभां ४पुरन्दरैः ।
 ५तदष्टपट्टक्षितिपैरवाप्यतामुनेव सीमन्तिनि ६केवलेन्दिरा ॥११८॥
 (१) दिशां प्रान्ते वसतिम् । (२) त्यक्त्वा । (३) भूमीविवरणस्वभावैः । (४) दिगीशैः ।
 “आखण्डलो दण्डधरः शिखावान्यतिः प्रतीच्या इति दिग्महेन्द्रै” रिति नैषधे । (५)
 भरतादारभ्याष्टपट्टधरैः राजभिः । (६) अवापे । (७) आदर्शगृहे । (८) केवलश्रीः ॥११८॥
- हील० दिग० । हे सीमन्तिनि ! तस्य भरतस्य अष्टपट्टक्षितिपैः भरतेनेव केवललक्ष्मीः प्राप्ता । उत्प्रेक्ष्यते ।
 दिशां प्रान्ते वासं त्यक्त्वा पृथ्व्यां विलासिभिः अष्टदिक्पालैः ॥★११९॥
- हीसुं० ततोऽस्य १सङ्घ्यातिगपट्टपङ्क्तिभिः २प्रपद्य ३शत्रुञ्जयमूर्द्धिन केवलम् ३ ।
 ४महोदयश्रीः ५समसेवि ६भास्करीरिवोदयं ७द्वौरुदयावनीधरम् ८ ॥११९॥
 (१) भरतपट्टधरैरसङ्घ्यश्रेणिभिर्भूपैः । (२) शत्रुञ्जये । (३) केवलज्ञानम् । (४) अधिगम्य ।
 (५) मोक्षलक्ष्मीः । (६) भेजे । (७) यथा सूर्यैः । (८) उदयाचले उदयं प्राप्य गगनं सेव्यते
 ॥११९॥
- हील० ततोऽष्टमपट्टधरदण्डवीर्यराजानन्तरं सङ्घ्यामतिगच्छन्त्यतिक्रामन्ति । तादृशाः पट्टपङ्क्तयस्ताभिः
 सिद्धाचलशिखरे केवलज्ञानमासाद्य मुक्तिलक्ष्मीः संसेविता । यथा सूर्यैरुदयाचले उदयं प्राप्य द्वौराकाशं

सेव्यते ॥*१२०॥

हीसुं० बभूवुरिक्ष्वाकुकुले सहस्रशः ^१सहस्रशोचिःसदृशा ^२महौजसा ।
ततः क्षितीन्द्रा ^३जगदीहितावहा ^४महेन्द्रशैले ^५सुरभूरुहा इव ॥१२०॥
इति भरतदिग्विजयादिः ।

(१) सूर्यतुल्याः । (२) स्फुरत्प्रतापैः । (३) विश्ववाञ्छितविधायिनः । (४) मेरौ । (५) कल्पतरवः ॥१२०॥

हील० ततोऽनन्तरं प्रतापेन सूर्यसदृशाः धरेन्द्रा अभूवन् । यथा जगत्कामितदाः कल्पवृक्षा भवन्ति ॥१२१॥

हीसुं० ^१इदं वदन्त्यामर^२विन्दचक्षुष्षु(ः पु)रोऽथ तस्यामपरा^३ ^४निपस्तनी ।
गिराननं^५ योजयति स्म कौतुकान्मरा^६लिकायामिव कीरकामिनी ॥१२१॥

(१) पूर्वोक्तं भरतदिग्विजय-चैत्यनिर्माणगादि । (२) नाथीदेव्याः । (३) अन्या । (४) घटस्तनी । (५) जगाद । (६) हंस्याम् ॥१२१॥

हील० इदं० । कमलाक्ष्याः पुरः इदं वदन्त्यां तस्यां सत्यामन्या घटस्तनी वदति स्म । यथा हंस्यां वदन्त्यां सत्यां शुकी वक्ति ॥१२२॥

हीसुं० मृगाक्षि ! पश्यामर^१सिन्धुसारणी त्वमभ्रवीथी ^२सुमनोवनीमिव ।
^३मयूखलेखामकरन्दितारकामणीचका मे^४चकिमालिमण्डलाम् ॥१२२॥

(१) स्वर्गद्वैव कुल्या यस्याम् । (२) पुष्पवाटिकाम् । (३) किरणश्रेणिरेव मकरन्दो विश्व(द्व)ते येषु तादृशास्तारका एव कुसुमानि यस्याम् । (४) गगनस्य श्यामलत्वमेव भृङ्गमाला यस्याम् ॥१२२॥

हील० हे मृगाक्षि ! स्वर्नदीसारणी यस्यां तादृशी पुष्पवाटिकामिवाभ्रपद्धतिं पश्य । किंभूताम् ? । किरणश्रेणिरेव मरन्दो यस्यां, तारः पुष्पानि(णि) यस्यां, मेचकिमा गगनश्यामत्वमलिमण्डलं यस्यां, ताम् ॥१२३॥

हीसुं० ^१मृगेन्द्रमध्ये ! ^२मृगयस्व तारकान् ^३श्रमोदबिन्दुस्तबकानिवा^४ङ्गके ।
^५विभावरीकैरवचक्षुषोऽमुना ^६निखेलयन्त्या ^७दयितामृतांशुना ॥१२३॥

(१) पञ्चाननोदरि ! । (२) पश्य । (३) परिवलमजलकणनिकरान् । (४) शरीरे । (५) रात्रिस्रियाः । (६) क्रीडयन्त्या । (७) भर्त्रा चन्द्रेण ॥१२३॥

हील० हे सिंहोदरि ! तारकान्पश्य । उत्प्रेक्ष्यते । अमुना दृश्यमानेन दयितेन चन्द्रेण सह क्रीडन्त्याः रात्रिरामायाः श्रमजलबिन्दून्शरीरे पश्य ॥१२४॥

1. इति ऋषभदेव-भरतदिग्विजयादिः हील० ।

हीसुं० १कुशेशयामोदिनि ! वीक्ष्यतामसौ शनैश्शनैष्यः (ः प) २ङ्कजकाननानिलः ।
 ३त्वदाननाम्भोजजनुःप्रभञ्जनैर्जित^१ष्किः (ः कि) म^४भ्यर्णमुपैति सेवितुम् ॥१२४॥
 (१) कमलपरिमले ! । (२) कमलवनवायुः । (३) भवन्मुखपद्मजन्मानिलैः । (४) पार्श्वम्
 ॥१२४॥

हील० हे कमलामोदिनी(नि) ! । पद्मिनीत्यर्थः । विलोक्यतां असौ स्पर्शानुमेयः नलिनवनवातः शनैः शनैः
 श्रीमत्याः अन्तिके आगच्छति । उत्प्रेक्ष्यते । तव वदनारविन्दाज्जनुरुत्पत्तिर्येषां तादृशैर्वातैर्जितः
 सन्सेवितुम् ॥*१२५॥

हीसुं० १करेणुकुम्भस्तनि ! पश्य दीप्यतेऽन्तिके २मणीकुट्टिमबिम्बतारकैः ।
 ३त्वदाननस्वामिसितांशुसेवनाकृते ४नभस्तः किमु^५पागतैरिह ॥१२५॥
 (१) कुम्भिकुम्भपीनपयोधरे ! । (२) मणीनिबद्धप्राङ्गणप्रतिबिम्बितज्योतिर्गणैः । (३) तव
 वदनमेव स्वस्वामिनो निजनायकस्य विधोः पर्युपासनाकृते । (४) गगनात् । (५) समागतैः ।
 (६) त्वद्गृहाङ्गणे ॥१२५॥

हील० हे करेणुकुम्भकुचे ! यच्छ्रीमत्समीपे रत्ननिबद्धप्राङ्गणे बिम्बानि येषां तादृशैस्तारकैर्दीप्यते । तत्त्वं
 पश्य । उत्प्रेक्ष्यते । तव मुखमेव स्वामी चन्द्रस्तस्य सेवां कर्तुं गगनादिह त्वद्गृहाङ्गणे समेतैरिव
 ॥१२६॥

हीसुं० १त्वदीयवापीतपनास्तमुद्रिताम्बुजन्मकोशव्यसनानुपातिनः ।
 २क्षपाक्षयायौ^३कृतिमन्त्रवर्णकानिव ४द्विरेफा ५गणयन्ति गुञ्जितैः ॥१२६॥
 (१) तव क्रीडादीर्घिकायां सूर्यास्तमनेन निमीलितकमलमुकुले यद्व्यसनमापत् कोशान्तर्दुः-
 खस्थितिविपत्तिस्तामनुलक्ष्यीकृत्य ज्ञात्वैव पद्ममुद्रणायां रात्रौ कोशान्तर्दुःखेन स्थातव्यमेवेति
 विचार्यैव पतन्तीत्येवंशीलाः । (२) रात्रिविरामाय । (३) ओंकृतिरूपाणि मन्त्राक्षराणि ।
 (४) भृङ्गाः । (५) गणयन्ति ॥१२६॥

हील० त्वदी० । हे स्वामिनि ! तव वाप्यां सूर्यास्तेन निमीलितकमलकोशेषु व्यसनमनुलक्ष्यीकृत्य पतनशीलाः ।
 पतित्वा स्थिता इत्यर्थः । भ्रमरा गुञ्जितैः कृत्वा रात्रिक्षयाय ऊँकारमन्त्रवर्णान्गणयन्ति-जपन्ति इव ।
 ऊँकारमन्त्रादिः सुखं दत्ते इति ॥१२७॥

हीसुं० १नभःश्रियास्ता^२रकमौक्तिकस्त्रजष्कि^३ (ः कि) मेणनाभीशितिमाङ्कनायकम् ।
 दूशा ४विनिर्दिश्य ५निशीथिनीपतिं परा ददे कापि गिरं मृगेक्षणा ॥ १२७॥
 (१) गगनलक्ष्म्याः । (२) तारका एव मौक्तिकमाला-तस्याः । (३) कस्तूरिकायाः
 श्यामत्वेनाङ्कितमध्यमणिः । (४) दर्शयित्वा । (५) चन्द्रम् ॥१२७॥

1. तोऽन्तिकैः किं समुपैति० हीमु० । 2. शशाङ्कमादरात्० हीमु० ।

हील० नभः । अन्या गिरमाददे । वदति स्मेत्यर्थः । किंकृत्वा ? । नेत्रेण चन्द्रं दर्शयित्वा । उत्प्रेक्ष्यते । गगनलक्ष्म्या निर्मलमुक्ताहारस्य कस्तूरिकायाः शितिमा श्यामत्वमङ्के क्रोडे यस्य तादृशो नायको मध्यमणिरिव ॥*१२८॥

हीसुं० १निजाक्षिलक्ष्मीहसिताब्जखञ्जनेऽधरीकृतः^२ सुभ्रु! तवा^३स्यविभ्रमैः ।

४विवर्णताश्लेषिमुख^५स्त्रपाभरादिवास्ततां याति ६तमस्विनीपतिः ॥१२८॥

(१) निजनयनशोभया भर्त्सितकमलखञ्जरीटे !। (२) हीनीकृतः । (३) वदनशोभाभिः । (४) विच्छयताया आश्लेषो यत्र तादृक् मुखं यस्य । (५) लज्जातिशयात् । (६) चन्द्रः ॥१२८॥

हील० हे निजचक्षुःशोभाहसिताब्जखञ्जने ! हे सुभ्रु ! त्वन्मुखविभ्रमैर्हीनीकृतश्चन्द्रः लज्जया विच्छयताया आश्लेषो यत्र, तादृग्मुखं यस्य तादृशः सन्नस्ततां याति ।१२९॥

हीसुं० १निजास्यदासीकृतशारदोदयत्सितद्युते! २भृङ्गिततारतारके ।

३विनिद्रतां वीक्ष्य तवेक्षणाम्बुजे^४ ५ह्रियेव ६निद्राति ७कुमुद्वनं वने ॥१२९॥

(१) स्ववदनकिङ्करीकृतशारदीनोदच्छच्चन्द्रे !। (२) भृङ्गाविवाचरिते । प्रधानकनीनिके यस्याः । (३) विकाशताम् । (४) नयनकमले । (५) लज्जयेव । (६) सङ्कुचति । (७) कैरवकाननम् ॥१२९॥

हील० हे निजास्यदासीकृतचन्द्रबिम्बे ! भृङ्गाविवाचरिते तारे निर्मले तारिके कनीनिके यत्र तादृशे तव लोचनकमले विकस्वरत्वं दृष्ट्वा वने कैरववनं निद्राति-सङ्कुचितम् । यदा कमलं विकसति तदा कुमुदं सङ्कुचति, इति स्थितिः ॥१३०॥

हीसुं० कृशाङ्गि ! १राजन्यपयातवैभवेऽ^२पराश्रये ३शोच्यदशावशंवदे ।

शनैः शनैस्तारगणा ४इवानुगा विभावयाऽ^५भ्रे ६विरलीभवन्त्यमी ॥१३०॥

(१) चन्द्रे गतलक्ष्मीके सति । (२) अन्या स्त्री आश्रयो यस्य, पश्चिमायां च गते । (३) शोचयितुं योग्यामवस्थां प्राप्ते । (४) सेवका इव । (५) स्तोका भवन्ति ॥१३०॥

हील० हे कृशाङ्गि ! राजनि चन्द्रे गतश्रीके । पुनरपरेषां सश्रीकाणां अपरस्यां पश्चिमायामाश्रयो यस्य तस्मिन् । पुनः शोच्यावस्थां प्राप्ते सेवका इव ताराः स्तोका जातास्तत्त्वं विभावय-पश्य ॥१३१॥

हीसुं० १तनूभवत्तारकतारभूषणा २प्रपूर्णपाथोरुहबन्धुर्गभिणी ।

३हरेर्हरिपाण्डु^४रिमान(ण)मानने बिभर्त्ति ५मत्तेभगतेव ६सुस्मिते ॥१३१॥

(१) स्तोकीभवन्ति तारका एव तारभूषणानि मौक्तिकाभरणानि यस्याः । (२) प्रपूर्ण उदय-समयोन्मुखः सूर्य एव गर्भोऽस्त्यस्याः । (३) पूर्वा दिग् । (४) पाण्डुरताम् । (५) युवतीव । (६) शोभनहसिते ॥१३१॥

१. प्रपूर्णपाथोरुहबन्धुर्गभिणी तनूभवत्तारकतारभूषणा हीम० ।

- हील० सूर्यगर्भिणी । पुनः स्तोकनक्षत्राभरणा पूर्वा दिग् वशेव पाण्डुरतां धत्ते ॥*१३२॥
- हीसुं० १तमस्विनीशेऽस्तमिते प्रकाशतां^२ विलोकयास्ये दधतेऽखिला दिशः ।
 ३कलङ्कितोषाकररुद्रसङ्गिनां वहन्ति केन ४व्यसनोदये मुदम् ॥१३२॥
 (२) चन्द्रे । (२) प्रकटताम् । (३) कलङ्किततां अपवादभाजां, निर्गुणानां, रौद्रं चण्डं
 श्रितानां, पाप्मवतीपतीनाम् । (४) आपद आविर्भावे ॥१३२॥
- हील० चन्द्रेऽस्तमितेऽखिला दिशः प्रकाशं विभ्रति, तत्त्वं पश्य । अपवादिनामपगुणवतां चन्द्र-
 सङ्गिनामापत्प्रकटी[भावे] के मोदं न वहन्ति ॥१३३॥
- हीसुं० १इतः श्रिया^२ निर्जितविश्वयौवते ! ३समुज्जिहानः ४सविता ५निपीयताम् ।
 किमु स्फुरद्भाग्यभरो ६विभावरीवियुज्यमानद्विजसन्ततेरसौ ॥१३३॥
 (१) अस्मिन्याश्चै । (२) वपुर्लक्ष्या पराजितजगद्युवतीजनव्रजे ! । (३) उदयन् । (४)
 सूर्यः । (५) सादरमवलोक्यताम् । (६) रात्रौ वियोगं प्राप्नुवन्त्याः द्विजानां-पक्षिणां श्रेण्याः
 चक्रवाकपङ्क्तेः ॥१३३॥
- हील० इतः० । हे प्रियानिर्जितविश्वयुवतीसमूहे ! । इतः अस्मिन्याश्चै प्राच्यां दिशि अभ्युदयन् सूर्यस्त्वया
 सादरमवलोक्यताम् । किमुत्प्रेक्ष्यते । विभावर्या वियुज्यमानानां वियोगं प्राप्नुवतां द्विजानां-पक्षिणां
 अर्थाच्चक्रवाकानां सन्ततेः श्रेण्या असौ सूर्यरूपः स्फुरन्प्रकटीभवन्भाग्यभर इव ॥१३४॥
- हीसुं० नि^१री(रि)त्वरीभिर्मधु^२पीभिरु^३ल्लसत्सरोजकोशात्सखि ! मञ्जु गुञ्ज्यते ।
 किं ४गायनीभिर्धवलस्य^५ वासर^६श्रियाब्जबन्धोः^७ ८करपीडनोत्सवे ॥१३४॥
 (१) निर्गमनशीलाभिः । (२) भ्रमरीभिः । (३) विकसत्कमलमुकुलात् । (४) श्रवणसुखकृ-
 द्यथा स्यात्तथा गायनकर्त्रीभिर्गान्धर्वी[भि]र्वा । (५) धवलमङ्गलस्य गानकर्त्र्यः । (६)
 दिनलक्ष्म्या । (७) सूर्यस्य । (८) पाणिग्रहणमहोत्सवे ॥१३४॥
- हील० निरि० । हे सखि ! विकसत्कमलमुकुलानिर्गमनशीलाभिर्भ्रमरीभिर्गुञ्ज्यते । किमुत्प्रेक्ष्यते । सूर्यस्य
 दिनलक्ष्म्या सह पाणिग्रहोत्सवे धवलमङ्गलगायनीभिः ॥१३५॥
- हीसुं० १हले ! २हिमाम्भष्य(ः प)तितं विहङ्गमव्याहारलीलायितवल्लिपल्लवे ।
 ३गायन्मृगाक्षीदशनच्छदे ४द्विजज्योत्सनास्मितश्रीरिव ५लक्ष्यते क्षणम् ॥१३५॥
 (१) सखि ! । (२) हिमजलम् । (३) पक्षिणां कूजितानां गिरां लीलया आचरितं यत्र
 तादृग्लतायाः किसलये । (४) गानं कुर्वत्या युवत्या अधरे । (५) दन्तचन्द्रिकाकलित-
 हसितलक्ष्मीः । (६) दृश्यते ॥१३५॥
- हील० हे हले ! पक्षिणां भाषितवचनानां लीलयाचरितं यत्र । तादृशे वल्लिपल्लवे पतितं हिमाम्भः दृश्यते ।
 यथा रामाधरे दन्तकान्तिकलितस्मितशोभा दृश्यते ॥ १३६ ॥
- हीसुं० १हैमाब्जनिर्यासपिशाङ्गितैः सि^२तच्छदै^३र्वतंसैरिव भान्ति ४पल्वलाः ।
 क्रौञ्चैरपि क्रैडि^५क्रयते ६कजाश्रये ७श्रियाः ८प्रवेशे किमु ९तूर्यनिस्वनैः ॥१३६॥

हील० (१) कनककमलपरागपिङ्गीभूतैः । (२) हंसैः । (३) शेखरैरिव । (४) सरांसि । (५) पद्माकरे पद्मसद्धानि वा । (६) लक्ष्म्याः । (७) प्रवेशोत्सवे । (८) तूर्यशब्दैः, वादित्र-निर्घोषैः ॥ १३६ ॥
है० । कनकाम्बुजरसेन पीतैर्हंसैः सरांसि भान्ति । क्रौञ्चैरपि केङ्करवो विधीयते । उत्प्रेक्ष्यते । पद्मगृहे लक्ष्मीप्रवेशे वादित्रनिर्घोषैः ॥ १३६ ॥

हीसु० वाता वान्ति १स्मितकजसरिद्वारि २कल्लोलयन्तो
मन्दं३मन्दं ४स्खलितगतयः ५स्त्रैणवक्षोजशैलैः ।
६जातिस्त्रेहात्कि७मिह मिलितुं ८कम्पितैराननाना-
९माजानेया अपि १०हरिहयाना११ह्वयन्ते विभाते ॥ १३७ ॥

हील० (१) विकसितानि कमलानि यस्यां तादृग्नद्या जलम् । (२) तरङ्गयुक्तं कुर्वन्तः । (३) शनैः शनैः । (४) भग्नं गमनं येषाम् । (५) युवतीव्रजविकञ्चुकितकुचाचलैः । (६) अश्वानां ज्ञातेः प्रेम्णाः । (७) भुवि । (८) वक्त्रवेल्लनैः । (९) कुलीनाश्वाः । (१०) इन्द्रस्य खेर्वा तुरगान् । (११) आकारयन्ति ॥ १३७ ॥

हील० वाता० । विकस्वरकमलसहितनदी[जलं] कल्लोलयन्तः । एतेन शीतसुरभित्वम् । पुनः स्त्रीसमूहकुचाचलैर्मन्दा गतिर्येषां, तादृशा । एतेन मन्दत्वम् । वाताः प्रभाते वान्ति । पुनः आजानेयाः कुलीनाश्वाः इह पृथिव्यां मिलितुं मुखकम्पनेन सूर्याश्वानाकारयन्तीव ॥ १३८ ॥

हीसु० १चन्द्राननेऽ२मन्दमरन्दबाष्पा ३कुमुद्वती ४मुद्रितनेत्रपत्रा ।
५विधोर्वियोगादिव ६कोशमध्यावरुद्धगुञ्जन्मधुपैर्विरौति ॥ १३८ ॥

हील० (१) शशिमुखि ! । (२) बहुलमकरन्दमेव रोदनजलं यस्याः । (३) कैरविणी (४) निर्मीलितलोचनसदृक्पर्णा । (५) शशिविरहतः चन्द्रास्तमनात् । (६) मुकुलमध्ये बद्धैर्मध्य एव स्थितैः शब्दायमानैः भृङ्गैः । (७) रोदिति ॥ १३८ ॥

हील० हे चन्द्रानने ! बहुलमकरन्द एव नेत्राम्बु यस्याः । पुनर्निर्मीलिते नेत्रे इव पत्रे यस्यास्तादृशी कैरविणी गुञ्जद्भ्रमरैश्चन्द्रवियोगाच्छब्दायते ॥ १३९ ॥

हीसु० १उपगतमिहान्यस्माद्द्वीपात्प्रगेऽधिपतिं त्विषा-
२मनुरतिपरीरम्भारम्भप्रसारिकरं पुरः ।
३विकचवदना ४राजीविन्यः ५स्फुटोद्गतकण्टका
६नलिननयनैरा७लोकन्ते वशा इव ८वल्लभम् ॥ १३९ ॥

३इति सखीकथितरात्रिविरामविभातदिनकरोदयः ॥

(१) आगतम् । (२) द्वीपान्तरात् । (३) प्रभाते । (४) भास्करम् । (५) अनुरागेणालिङ्गन-
प्रारम्भाय प्रसारिताः हस्ताः किरणाश्च येन । (६) हसितमुखाः । (७) पद्मिन्यः । (८) प्रकटं

1. आगमने गमनार्थाः समभ्युपाङ्ग्यः पराः कथिताः । इति हीलप्रति पार्श्वे टि० । 2. नयनकमलै० हीमु० ।

3. इति विभातदिनकरोदय वर्णनम् हील० ।

प्रकटीभूतकण्टका रोमाञ्जस्य यस्याः । (९) कमललोचनैः । (१०) पश्यन्ति । (११)
भर्तारम् ॥१३९॥

हील० उप०। प्रगे-प्रातरन्यद्वीपादागतं पुरः-अग्रे अनुरागेणालिङ्गनार्थं प्रसारिणः किरणाः हस्ताश्च यस्य । तं
सूर्यं विकसितमुखाः उद्गतरोमहर्षाः पद्मिन्यः नेत्रतुल्यैर्विलोकन्ते ॥*१४०॥

हीसुं० १आनन्दाद्वयवादमेदुरमना मध्ये सखीनामिति

२प्रारब्धाभिनवोक्तियुक्तिरचनावाग्देवताश्रीजुषाम् ।

देवीनां ३जयवाहिनीव सुमनोवल्लीव ४वा वीरुधां

ताराणां ५विधुमण्डलीव ६महिला ७कामप्यवाप ८श्रियम् ॥१४०॥

इति पण्डितदेवविमलगणि विरचिते हीरसुन्दरनाम्नि महाकाव्ये कुरा-नाथीगजस्वप्न-स्वप्नजागरिका-
सखीगोष्ठ्यादिवर्णनो नाम द्वितीयस्सर्गः ॥

(१) प्रह्लादस्याद्वैततया पुष्टमानसी । (२) प्रक्रान्तनवीनवार्त्तायुक्तिसन्दर्भैः शारदाशोभा-
भाजाम् । (३) इन्द्राणी । (४) कल्पलता वल्लीनाम् । (५) चन्द्रबिम्बम् । (६) नाथी ।
(७) अनिर्वचनीयाम् । (८) लक्ष्मीम् ॥ १४० ॥

॥ इति द्वितीयः सर्गः ॥

हील० आनन्दाधिक्येन पुष्टचेताः सा सरस्वतीशोभाभाजां सखीनां मध्ये स्थिता सती अनिर्दिष्टवचनीयां शोभां
प्राप । यथा देवीनां मध्ये इन्द्राणी, वल्लीनां मध्ये कल्पवल्ली, ताराणां मध्ये चन्द्रमण्डलीव । तारा
पुंस्त्रीलिङ्गे । मण्डलशब्दस्त्रिलिङ्गे ॥ १४१ ॥

हील० →यं प्रासूत शिवाह्वसाधुमघवा सौभाग्यदेवी पुनः

श्रीमत्कोविदसिंहसी(सिं)हविमलान्तेवासिनामग्रिमम् ।

तद्ब्राह्मी क्रमसेविदेवदिमलव्यावर्णिते हीरयु-

क्सौभाग्याभिधहीरसूरिचरिते सर्गो द्वितीयोऽभवत् ॥ १४२ ॥←

इति पं.श्री सीहविमलगणिशिष्य पं.देवविमलगणिविरचिते हीरसौभाग्यनाम्नि महाकाव्ये कुरा-नाथी-
गजस्वप्न-तज्जागरिका-सखीकथित-भरतदिग्विजयादि-रात्रिविराम-दिनकरेदयवर्णनो नाम द्वितीयः
सर्गः ॥

इति पं. देवविमलगणिव्यावर्णिते हीरसौभाग्याभिधे महाकाव्ये हीरविजयसूरिचरिते द्वितीयः सर्गः
अभवत्-जातः ॥ १४२ ॥

॥ इति द्वितीयः सर्गः ॥

ऐं नमः ॥

अथः तृतीयः सर्गः ॥

हीसुं० १कल्पद्रुमाङ्कुरमिवाम २शैलभूमी ३रत्नं वि ४दूरधरणीव ५घनस्वनोत्थम् ।
६अन्तर्मदोदयमिवे ७भकपोलपाली नाथी ततोऽवहत ८दोहदलक्षणं सा ॥ १ ॥
(१) कल्पतरुप्ररोहम् । (२) मेरुमही । (३) वैडूर्यरत्नम् । (४) विदूरशैलावनिः । (५)
मेघगर्जाश्रवणोद्भूतम् । 'प्रावृट्काले जल[द]गर्जितश्रवणात् विदूरशैलभूमी वैडूर्यरत्नशिलाका
उद्भवतीति श्रुतिः' । (६) मध्ये दानवारिण उद्भवम् । (७) गजेन्द्रगण्डस्थलम् । (८) गर्भम्
॥१॥

हील० कल्प० । ततः स्वप्नदर्शनानन्तरं नाथी दोहदलक्षणं गर्भं धत्ते स्म । यथा मेरुमही सुरतरुप्ररोहं वहते ।
पुनर्यथा विदूरपर्वतपृथ्वी मेघगर्जारिवश्रवणसमुद्भूतं वैडूर्यं नाम रत्नं बिभर्ति । यथेभगल्लस्थलीमध्ये
मदानां दानं जलानामुदयं प्रादुर्भावं धत्ते ॥ १ ॥

हीसुं० १श्रीमन्महेभ्यपुरुहूतपयोरुहाक्षी २नीराज्यमानवदना ३शरदिन्दुलक्ष्म्या ।
४आसेदुषी ५शशिमुखी ६सुषमां दधाना गर्भं ७पलालपिहितेक्षुशिशुं क्षमेव ॥२॥
८शुक्तीरसोद्भवमि ९वाम्बु १०घनावलीव ११माणिक्य १२पण्डितमिव १३शैवलिनीशवेला ।
१४विद्याविशेषमिव १५विज्ञाततिजिनेन्द्र-बिम्बं व्रजं १६जिननिकेतनमालिकेव ॥३॥
१७रक्ताङ्कपण्डितरिव १८कृष्णालताप्ररोह-मात्रेय १९दृष्टिरिव वल्लभमौषधीनाम् ।
२०धात्री निधानमिव २१नन्दनमेदिनी च २२मन्दारभूमिरुहमाद्रिगुहेव सिंहम् ॥४॥
इति गर्भाधानम् । त्रिभिर्विशेषकम् ।

(१) लक्ष्मीकलितव्यवहारिशक्रकमलाक्षी नाथी नामा । (२) आरात्रिकं क्रियमाणवक्त्रया ।
(३) शरत्कालसम्बन्धिविधुश्रिया । (४) प्राप्तवती । (५) नाथी । (६) सातिशायिनी
शोभाम् । (७) काण्डरहिततृणैराच्छादितः बालेक्षुः इक्षुप्ररोहः । "पलालजालैः पिहितः स्वयं
हि प्रकाशमासादयतीक्षुडिम्भं" इति नैषधे ॥२॥

(१) मौक्तिकम् । (२) जलम् । (३) मेघमाला । (४) रत्नमालाम् । (५) समुद्रवेला ।
(६) चेतश्चमत्कारकारिणीं विद्याम् । (७) पण्डितराजी । (८) प्रासादश्रेणी ॥३॥

(१) वव(वि)द्रुममालिका । (२) कृष्णवल्लिप्ररोहम् । (३) अत्रिनाम्नो मुनेर्नयनम् । (४)
शशिनम् । "अथ नयनसमुत्थं ज्योतिरत्रेविव द्यौः" । (५) भूमी । (६) नन्दनवनावनिः ।
(७) मन्दारनामानं कल्पद्रुमम् । (८) गिरिकन्दरा ॥ ४ ॥

1. ०बिम्बैः हीमु० । 2. ०राशि० हीमु० । 3. सभासबिम्बं प्रासादभूमिरिव वायुसखं शमीव० हीमु० ।

4. शैलगुहेव सिंहं कंसारिनाभिकजकोशकुटीव शंभुम् हीमु० ।

हील० श्रीम० । श्रीमन्तो ये महेभ्यास्तेषु इन्द्रस्य कमलनयना नाथी पत्नी सुषमां सातिशायिनीं शोभामासेदुषीं प्रासवती । लेभे इत्यर्थः । किंभूता ? चन्द्रानना । किं क्रियमाणा ? । शरत्कालीनचन्द्रमण्डलैरारात्रिकं क्रियमाणं वदनं यस्याः । पुनः किं कुर्वाणा ? । गर्भं दधाना । यथा धान्यत्वग्भिराच्छादितं इक्षुप्ररोहं धरा धत्ते । यथा शुक्तिका मुक्ताफलम् । यथा मेघमाला जलम् । नदीपतेर्वेला रत्नमण्डलीमिव । पण्डितसभा विद्याविशेषं रहस्यमुपनिषदं वां । यथा जैनविहारभूमी आस्यार्हतो बिम्बं प्रतिमाम् । यथा शमी 'खेजडी' तरुर्वायुसखमग्निम् । यथा विद्रुममालिका कृष्णलतायाः 'कालीवेलि' नाम्याः अङ्गुर्म् । अत्रिऋषिसम्बन्धिनी दृक् । औषधीपतिम् । धात्री निधानम् । शैलगुहा सिंहम् । यथा कंसारेः कृष्णस्य नाभिस्तत्रोद्भूतं यत्कमलं तस्य कोश एव कुटी पर्णाच्छादितगृहं ब्रह्माणं धत्ते । तद्वत् ॥*२-३-४॥

हीसुं० १एकातपत्रमिह २यत्तनुजो ३विधाता ४साम्राज्यमिन्दुविशदं जिनशासनस्य ।
५शीतांशुमण्डलमितीव ६सितातपत्री-कर्तुं स्वमूर्धनि तथा ७स्पृहयांबभूवे ॥५॥
(१) एकछत्रम् । (२) यस्याः पुत्रः (३) करिष्यति । (४) सम्यग्राज्यम् । (५) चन्द्र इव निर्मलम् । (६) चन्द्रबिम्बमेव । (७) श्वेतच्छत्रं कर्तुम् । (८) काङ्क्षितम् ॥ ५ ॥

हील० एका० । यस्याः सुतः । इह जगति जिनशासनराज्यं एकछत्रं विधास्यति । इति कारणादेव तथा चन्द्रमण्डलं छत्रीकर्तुं वाञ्छितम् ॥५॥

हीसुं० प्रेम्णा गुणाननुगुणीकृतवेणुवीणा २एणीदृशः ३सुमनसामदसीयसूनोः ।
गास्यन्ति ताभिरिति कीव (किन्नु ?)तया विधातुं ४सौहार्दमम्बुजदृशा हृदि काम्यते
स्म ॥६॥

(१) स्वध्वनिसदृशीकृतवंशवीणाः । (२) स्त्रियः । (३) देवानाम् । (४) नाथीपुत्रस्य । (५) मैत्र्यम् ॥६॥

हील० प्रेम्णा० । अस्याः सुतस्य गुणान् आत्मस्वरसदृशीकृतवंशवीणाः देवाङ्गना गास्यन्ति । इति कारणादेव ताभिर्देवीभिः सह सख्यं कर्तुं तथा वाञ्छ्यते स्म ॥६॥

हीसुं० १शौण्डीर्यचङ्क्रमणवारिमदानलीला-श्रीभिर्यतो मम सुतस्तमधो ३विधाता ।
४आरोढुमन्तरिति ५जम्भनिशुम्भकुम्भि-कुम्भस्थले किमनया हृदि काङ्क्ष्यते
स्म ॥७॥

(१) शूरत्वगतिमञ्जिमदानं मदो विश्राणनं च तस्य लीलाग्राभिः । (२) ऐरावणम् । (३) अधो विधाता अधो नीचैः करिष्यति । (४) अध्यासितुम् । (५) ऐरावणकुम्भस्थलोपरि ॥७॥

हील० शौण्डी० । यतः यस्मात्कारणान्मे पुत्रः पराक्रमगतिचारुतामदशोभाभिस्तमैरावणमधः करिष्यति । इति कारणादिन्द्रहस्तिकुम्भस्थले चटितुं अनया अन्तःकरणे काम्यते स्म ॥*७॥

1. काम्यते हीमु० ।

हीसु० यत्तत्सुतो मधुरिवावनिजव्रजानां कर्ता यशःसुरभिदिग्वलयः प्रबोधम् ।
प्रीतिं प्रणेतुमृतुना किमिति स्मितास्या ग्रीष्माग्रजेन सह कामयते स्म चित्त
(त्ते) ॥८॥

(१) यस्याः पुत्रः । (२) वसन्त इव । (३) अवनिजा नरा द्रुमाश्च । "भुविदिविजमहिय"
मितिवत् (४) कीर्त्या सुगन्धीकृतदिग्विभागः । (५) प्रतिबोधं विकाशं च । (६) कर्तुम् ।
(७) उष्णकालात्प्रथमवृत्तेन ऋतुना वसन्तेनेत्यर्थः । (८) हसितवदना नार्थी (९) वाञ्छति
स्म ॥८॥

हील० यत्त० यशोभिः सुगन्धं दिग्वलयं यस्मात्तादृशस्तस्याः सुतः अवनौ जाता जना द्रुमाश्च तेषां व्रजानां
प्रतिबोधं विकाशं वा करिष्यति । इति कारणादेव सा वसन्तेन सह प्रीतिं कर्तुं ईहते स्म ॥८॥

हीसु० तस्याः सुतो रविरिवाम्बुजपाणिविश्व-चक्षुः प्रबोधकरकृत्ततमा महस्वी ।
भावी यतः किमिति पद्मदृशा च काङ्क्षे तन्मण्डलं स्वसदनेऽनिशमुज्जिह्वानम्
॥९॥

(१) कमलमाकृत्या हस्ते यस्य । लोकस्य धर्मप्रकाशकत्वेन चक्षुरिव चक्षुः । (२)
प्रतिबोधविधाता ध्वस्तपापः । (३) प्रतापवान् । रविस्तु पद्महस्तः जगच्चक्षुः प्रकाशकरः
दलितान्धकारः कान्तिमान् । (४) रविबिम्बम् । (५) स्वगृहे । (६) निरन्तरम् ।
(७) उदयन्तम् ॥९॥

हील० तस्या० । यस्याः सुतः सूर्यवत् अम्बुजे इव पाणी वा आकृत्या कमलं पाणौ यस्य । तथा
जगच्चक्षुस्तथा प्रतिबोधकरः । दलितान्धकारः । प्रतापवानुत्सववान् भविष्यति । किं इतीव तथा
सूर्यबिम्बं स्वगृहे उदयमानं वाञ्छितम् ॥९॥

हीसु० स्वः सानुमन्तमधिरोढुमथात्मदर्शी-कर्तुं विधुं पुनरपांपतिमुत्तरीतुम् ।
सिद्धान्तयेष्वपि सभाजयितुं जिनान्सा गर्भानुभावत इयेष यथार्हदम्बा ॥१०॥
इति दोहदाः ।

(१) मेरुम् । (२) दर्पणं विधातुम् । (३) समुद्रम् । (४) तरीतुम् । (५) शाश्वतचैत्येषु ।
(६) पूजयितुम् । (७) गर्भप्रभावात् । (८) जिनजननीव ॥१०॥

हील० स्व० । मेरुमारोढुम् चन्द्रं दर्पणं कर्तुम् । समुद्रं तरीतुम् । पुनः शाश्वतार्हत्प्रसादेषु जिनाम्पूजयितुं
गर्भानुभावात्सा काङ्क्षति स्म । यथा जिनजननी शुभदोहदं ईहते ॥ १० ॥

हीसु० तद्दोहदप्रकरपूर्तिविधौ सुपर्ब-वल्ल्या विधेरिह तथा स्पृहया व्यलासि ।
श्रेयोवतामिव ततिष्यः (: प) रिपूर्णकामा जज्ञे यथा नतिचिरादियमायं ताक्षी
॥११॥

(१) तस्या दोहदनिवहानां पूर्णाकरणप्रकारे । (२) कल्पवल्लीतुल्यया । (३) विधातुः । (४) तेन प्रकारेण । (५) वाञ्छया । (६) विलसितम् । प्रवृत्तम् । (७) पुण्यवताम् । (८) सम्पूर्णाभूताभिलाषाः । (९) स्तोककालेन । (१०) प्रसूतिप्रमाणे अक्षिणी यस्याः ॥११॥

हील० तद्दो० इह जगति तस्या दोहदपूर्णाकरणे कल्पलतातुल्यया विधातृवाञ्छया तथा विलसितं यथेयं त्वरितं पूर्णाभिलाषा जाता । यथा पुण्यवतां श्रेणी पूर्णाभिलाषा भवति ॥११॥

हीसुं० सा^१ दोहदोदयकृशीकृततत्प्रपूर्ति-संप्रापितोपचयसञ्चरचारिमश्रीः ।
भाति स्म^२ फाल्गुनविपत्रितचैत्रसान्द्री-भूतावनीरुह^३वती विपिनस्थलीव ॥१२॥

(१) सा नाथी पूर्वं दोहदानामाविर्भावेन दुर्बलीकृता पश्चात् तेषां पूर्त्या पूर्णाभवनत्वेन संप्रापिता पुष्टिर्थास्मस्तादृशस्य देहस्य चारुत्वस्य श्रीर्यस्याः । (२) फाल्गुनमासेन पत्ररहिताः । कृताष्प(: प)श्चाच्चैत्रमासेन पत्र-पुष्प-पल्लवैर्निवडा जाता ये द्रुमास्ते विद्यन्ते यस्यां सा ॥१२॥

हील० सा दो० दोहदेन दुर्बलीकृता पश्चात्तत्पूरणेन प्राप्तोपचयस्य देहस्य मनोहरतायाः श्रीर्यस्यां तादृशी सा भाति स्म । यथा फाल्गुनेन विगतानि पत्राणि येभ्यस्ते विपत्रीः । विपत्रान्करोतीति विपत्रयति । विपत्रयन्ते स्मेति विपत्रिताः कृताः चैत्रेण पल्लविता वृक्षाणां ततिर्यस्यां तादृशी वनी भाति ॥१२॥

हीसुं० ^१निस्तीर्य ^२दोहदभवार्त्तिम^३श्रैणचक्षु-मैद^४स्वितामवयवेषु बभौ वहन्ती ।
^५फु^६ल्लहलैरुपचिता नव^७शारदीन-नालीकिनीवदति^८वाहितवारिवाहा ॥१३॥

(१) तीर्त्वा । (२) दोहदोत्पन्नव्यथाम् । (३) नाथी । (४) पुष्टिम् । (५) स्मैरत्पर्णैः पुष्टा जाता सद्यस्का । (६) शरदिभवा कमलिनीव । (७) अतिक्रान्तमेघा ॥१३॥

हील० दोहदोद्भवां पीडां निरस्य पुष्टा सा भाति स्म । यथातिक्रान्तमेघसमया पत्रैः पूर्णा कमलिनी शोभते ॥१३॥

हीसुं० ^१शुद्धां ^२क्रियां ^३विदधताम^४धिभूर्यदेष भावीरितः किमिति भा^५गवतैः प्रतापैः ।
^६आनन्दपूर्वविमलव्रतिवासवस्तां ^७प्राग्जन्मनः समय एव ^८समुद्धार ॥१४॥

(१) निर्दोषाम् । (२) अनुष्ठानम् । (३) कुर्वताम् । (४) यतीनां स्वामी । (५) भगवत्सम्बन्धिभिर्महिमभिः । (६) आणंदविमलसूरिः । (७) हीरकुमारजन्मनः पूर्वमेव । (८) क्रियोद्धारं कृतवान् ॥ १॥

हील० शुद्धक्रियाकारिणां पतिर्भावी इति भगवत्प्रतापैः प्रेरितः श्रीआनन्दविमलसूरिः हीरविजयसूरेः प्राक् तां क्रियामुद्धृतवान् ॥१४॥

1. हीमु० हीलप्रतौ चात्र भूतावनीरुह^३वती पाठो दृश्यते । तत्र भूतावनीरुह^३वती पाठो योग्यः प्रतिभाति ॥ 2. स्मेरहलै० हीमु० ।

- हीसुं० १कालागुरुद्रवकरम्बितगन्धधूली-पत्रावलीकलितपाण्डुरगण्डभाजा ।
 २छायाधरः शरदपास्त३पयोदरोधोऽवश्याय४दीधितिरह५स्यत ६तन्मुखेन ॥१५॥
 (१) कृष्णागुरुद्रवेणमिश्रीकृतकस्तूरीपत्रलताङ्कितपाण्डुरकपोलं भजन्त्या । (२) लाञ्छनयुतः ।
 (३) घनरुन्धनं यस्य । (४) चन्द्रः । (५) हसितम् । (६) नाथीवदनेन ॥१५॥
- हील० कृष्णागुरुपङ्केन व्यासा कस्तूरी, तस्याः पत्रलतासहितौ धवलौ गल्लौ भजति, तादृङ्मुखेन श्यामताधरः
 अभ्रमुक्तस्तुहिनकान्तिर्हसितः ॥१५॥
- हीसुं० लीलाचलद्वलगाणा १विगलन्मरन्द-लुभ्यन्निनीनमधुपा सितपद्मपङ्क्तिः ।
 २प्रस्यन्दमाननयनेन ३सविभ्रमभू-भाजा ४यदीयवदनेन विडम्ब्यते स्म ॥१६॥
 (१) लीलया नातिशयेन मन्दमरुत्प्रेरणया चपलीभवन्तष्प(: प)र्णनिवहा यस्याम् । तथा
 मकरन्दार्थं लोलुपीभवतामत एव निलीनानां कोशान्तर्लयं प्राप्तानां भ्रमराणामासितमव-
 स्थितिर्यस्यां तादृशी कमलमाला । (२) स्वभावचपले लोचने यस्मिन् । (३) विलासकलितभ्रुवं
 भजतीति । (४) नाथीमुखेन । (५) अनुक्रियते स्म ॥ १६ ॥
- हील० चलत्रेण विलसद्भूसहितेन यद्वदनेन नातिशयेन चलन् दलानां गणो यत्र । पुनर्भ्रमराञ्चिता
 धवलकमलश्रेणिरनुक्रियते स्म ॥१६॥
- हीसुं० १नीलारविन्दनयना २कलमावदाता ३बन्धूकदन्तवसना सितकान्ति४वक्त्रा ।
 ५कासस्मिता कुमुदिनी६सुरभिर्मराल-७लीलागतिः ८शरदिवाजनि सा ९तदानीम्
 ॥१७॥
 (१) नीलोत्पलः । (२) कलमशालिवदुज्ज्वला । (३) बन्धुजीवाधरा । (४) चन्द्रमुखी ।
 (५) कासवद्विशदहसितं यस्याः (६) कुमुद्वसुगन्धा । (७) मरालो हंसस्तद्वन्मन्थरा गतिर्यस्याः
 (८) शरदर्थे । (९) सर्वं तदेव गर्भाधानसमये ॥ १७ ॥
- हील० तदानीं गर्भाधानसमये सा शरत् जातेव । किंभूता सा शरच्च ? । नीले पङ्कजे तद्वत्ते एव वा नेत्रे
 यस्याः । कलमाः शालयस्तद्वत्तैश्च गौरी । तथा बन्धूकानि सुमानि तद्वत्तान्येवाधरे यस्याः । सिता
 कान्तिर्यस्य तादृग् मुखं यस्याः । पक्षे चन्द्र एव मुखं यस्याः कासास्तद्वत्ते एव स्मितं यस्याः ।
 कुमुदिन्यः कैरविण्यस्तद्वत्ताभिर्वा सुगन्धिः । मराला राजहंसास्तद्वत्तेषां च मन्थरतया गतिर्यस्या यस्यां
 वा ॥१७॥
- हीसुं० १माणिक्यभूषणगणैर्न तदा कदाचि-२त्खेदोदयाद्वपुरभूष्यत चन्द्रमुख्या ।
 ३क्रीडागतामरकरावचिताम्बुजातां जानेऽनुयातुमनसा सरितं४ सुराणाम् ॥१८॥
 (१) माणिक्यानामुपलक्षणान्मणी अलङ्कारनिकरैः । (२) गर्भधरणनिर्वेदात् । (३) जलक्रीडार्थं

समेत सुरैः स्वकैर्गृहीतपद्माम् । (४) स्वर्गङ्गाम् ॥१८॥

हील० तथा भूषणैर्वपुर्न भूषितम् । कस्मात् । खेदस्याविर्भावात् । तच्चाह - अहं एवं जाने क्रीडयागता ये देवास्तेषां करैश्चुण्टिताम्बुजां देवनदीं अनुकर्तुम् ॥१८॥

हीसु० रेजे ^१स्तनान[न]विनीलिममञ्जुलेन यस्याः स^२मुज्ज्वलपयोधरयामलेन ।

^३केलीकृते ^४मरकताङ्कितसानुनेव रौप्येन(ण)^५ शैलयुगलेन मनोभवस्य ॥१९॥

(१) चूचुककृष्णता चारुणा । (२) पाण्डुरस्तनद्वन्द्वेन । (३) क्रीडार्थम् । (४) नीलरत्नशिखरेण । (५) रजतपर्वतद्वन्द्वेन ॥१९॥

हील० रेजे० । चूचुकश्यामत्वेन मनोज्ञेन यस्याः स्तनद्वयेन रेजे । उत्प्रेक्ष्यते । कामस्य मरकतशिखरेण रजतशैलेनेव ॥१९॥

हीसु० ^१यस्याः समेचकिमच्चू(चू)चु[कचञ्जु]रेण व्यभ्राजि ^२शुभ्रिमभृता स्तनयोर्द्वयेन ।

^३यन्मानसाश्रयनिवासिरतीशरत्यो-विद्वा ^४विनोदमधुपाङ्ककुमुद्युगेन ॥२०॥

^५प्रेम्णा ^६प्रणेतुम^७जरामरातां ^८प्रसद्य ^९विश्राणितेन विधिना ^{१०}कुसु^{११}मायुधस्य ।

^{१२}रौप्येन(ण) ^{१३}नीलदृशदां दधता पिधानं ^{१४}पीयूषपूर्णकलशीयुगलेन किं वा ॥२१॥
युग्मम् ॥

(१) कृष्णत्वकलितचूचुकचारुणा । (२) पाण्डुरताधारिणा । (३) नाथीहृदयमेव गृहं तत्र निवसनशीलयोः स्मरतद्भार्ययोः । (४) विनोदार्थं भृङ्गसङ्गिकैरवद्वयेन ॥२०॥

(१) पितामहत्वेन प्रीत्या । (२) कर्तुम् । (३) जरामरणराहित्यम् । (४) प्रसन्नीभूय । (५) दत्तेन । (६) स्मरस्य । (७) रजतसम्बन्धिना । (८) नीलमणीनाम् । (९) सुधापरिपूरितकुम्भीद्वयम् । "अवलम्बितकर्णशङ्कुलीकलशी क"मिति नैषधे ॥२१॥

हील० यस्याः सह मेचकिम्ना श्यामत्वेन वर्तते, तादृशाभ्यां चूचुकाभ्यां सुन्दरेण । पुनरुज्ज्वलेन स्तनद्वयेन शोभितम् । उत्प्रेक्ष्यते । नाथीचित्तमेव गृहं तत्र निवासिनो रतीशरत्योः विनोदार्थं भ्रमरयुक्तकैरवद्वयेनेत्येवं वयं विद्वाः ॥२०॥

प्रेम्णा आगतेन । पुनः प्रसन्नीभूय धात्रा दत्तेन । पुनः पलेवापाषाणढंकनकयुक्तेनामृतपूर्णकलशद्वयेनेव स्तनद्वयेन रेजे । उत्प्रेक्ष्यते । अजरामरत्वं निष्पादयितुं प्रेम्णा दत्तेनेव ॥२१॥

हीसु० पीनस्तनद्वयम^१मेचकितं पयोभि-स्तस्याः क्षणं क्षणमपूर्यत गर्भवत्याः ।

सान्द्रै^२ रसैरिव^३ ^४विकाशिकुशेशयिन्याः कोशद्विकं ^५विशदमश्रिय^६मादधानम् ॥२२॥

(१) पाण्डुरितम् । (२) स्निग्धैर्मकरन्दैः । (३) विकचकमलिन्याः । (४) श्वैत्यलक्ष्मीम् ॥२२॥

हील० पीन० । तस्या गर्भवत्या अमेचकितं पाण्डुरीभूतं कुचद्वन्द्वं क्षणं क्षणं स्तन्यैः पूर्णं जायते स्म । यथा

1. मायुधेन हीमु० 2. विकस्वरकैरविण्याः हीमु० । 3. यमद्वन्द्विन्याः हीमु० ।

विकसनशीलायाः कुमुदिन्याः मुकुलयुगलं क्षणं क्षणं बहलैर्मकरन्दै सम्पूर्यते । किंकुर्वत्यास्तरस्याः
कैरविण्याश्च ?। विशदिमन्ः सतीत्वेन निर्मलताया श्वेततायाश्च शोभां लक्ष्मीं वा धरन्त्याः ॥२२॥

हीसु० १दम्भोलिभूषणभरोद्धवदंशुचाप- चक्राङ्कितेन पयसा परिपूरितेन ।

२आदीयते किमु समुन्नमता चकोर-चक्षुः ३पयोधरयुगेन ४पयोधरश्रीः ॥२३॥

इति कपोलस्तनादिपाण्डिमा ॥

(१) वज्ररत्नाभरणनिकरोद्धृतं किरणैः । प्रारब्धधनुर्मण्डलकलितेन । “उल्लसन्मयुखतें
(म)ञ्जरीरचितेन्द्रचापचक्राण्याभरणानि” इति चम्पूकथायाम् “वृता विभूषामणिरश्मि-
कार्मुकै”रिति नैषधे । (२) गृहीता । (३) स्तनद्वयेन । (४) मेघलक्ष्मीः ॥२३॥

हील० दम्भो० । चकोरलोचनायाः स्तनद्वयेन । किमुत्प्रेक्ष्यते । मेघश्रीगृह्यत इव । किंभूतेन पयोधरयुगेन
?। वज्ररत्नघटिताभरणौघात्प्रकटीभवन्तः अंशवस्तेषां यद्गुणुर्मण्डलं तेनाङ्कितेन । पुनर्नीरेण दुग्धेन च
पूरितेन । पुनरुन्नतेन ॥२३॥

हीसु० १सा पूर्णचन्द्रवदना २प्रसवोन्मुखत्वं पूर्णेऽथ गर्भसमये बिभ्रं बभूव ।

३वर्षाभिमुख्य ४मुपकण्ठवितिष्ठमान-ज्येष्ठोन्मुखीकृतजनाम्बुदमण्डलीव ॥२४॥

(१) गर्भजनने सन्मुखत्वम् । (२) वर्षणं वर्षा तस्या आभिमुख्यं सन्मुखताम् । (३) समीपे
स्थिता वृद्धा स्त्री ज्येष्ठमासश्च यस्या उत्कण्ठां नीताः स्वजनादिविश्वलोकाश्च यया कादम्बिनी
॥२४॥

हील० सम्पूर्णचन्द्रवक्त्रा प्रसवस्य सम्मुखतां धारयामास । यथा मेघमाला वर्षणं वर्षः वृष्टिस्तस्य सम्मुखतां
धत्ते । किंभूता सा कादम्बिनी च ?। उपकण्ठे समीपे वितिष्ठमानाः स्थितिं कुर्वाणाः ज्येष्ठाः
कुलवृद्धस्त्रियो ज्येष्ठमासश्च यस्याः । पुनरुन्मुखीकृताः सन्तानावलोकनार्थं-मुत्कण्ठीकृता उच्चमुखश्च
कृतास्तादृशा जना स्वजना विश्वलोकाश्च यया ॥२४॥*

हीसु० १वंश्यैः सुधाशनचिकित्सकयोरिवार्भ^२-^२भृत्याविनिर्मितिविशारदतां ३दधानैः ।

४अध्यूपिरेऽखिल^५भिषग्वृषभैर्महेभ्य^६-जम्भद्विषद्ववनगर्भभुवः प्रदेशाः ॥२५॥^७

(१) देववैद्ययोर्दंशयोर्वंशे गोत्र उत्पन्नैरिव । (२) बालकानां चिकित्साकरणे पाण्डित्यम् ।
(३) दधद्विः । (४) अध्यूपिरे आश्रिताः । (५) प्रधानवैद्यैः । (६) कुंराव्यवहारीन्द्र-
गृहमध्यभूभागाः ॥२५॥

हील० वंश्यै० । बालकस्य भृत्यायाः करणे पाण्डित्यवद्विवैद्यैस्तस्य कुंरागृहस्य मध्यभूमेः प्रदेशा आश्रिताः ।
उत्प्रेक्ष्यते । देववैद्ययोर्वंश्यैः ॥२५॥

1. सम्पूर्णचन्द्र० हीसु० । 2. ०भृत्या० हीसु० । 3. इति प्रसवसमयः हील० ।

हीसुं० १लग्नं २गुरौ ३शिखिनि ४शीलति युग्मगेहं॑ भूमीभवे भजति॑ खिड्ग इवाथ कन्याम् ।
याते ५तुलां सितमरीचिसुते० सिते च ६सूरेऽपि सारस० इवालिविलासशीले ॥२६॥
राहौ १पुनः सुकृतिनीव २धनं ३प्रपन्ने ४पाथोनिधाविव ५विधौ ६मकराश्रयेव ।
७मीनं शनौ ८मदनवन्मदयत्यदीन॑मित्थं ९ग्रहेषु १०तदयाभ्युदयावहेषु ॥२७॥^३
१विश्वावनीधर ८शिलीमुख ५पूष १५८३ संख्ये संवत्सरेऽध्वनिपुरन्दरविक्रमाकात् ।
मासः २सहस्य ३विशदश्रियमाश्रयन्त्यां ४जन्मानुभावत इवास्य तिथौ नवम्याम् ॥२८॥
लग्नोदयेऽस्य १शुभशंसिनि २सार्वभौम-जन्मोचितेऽहनि३ ५ससाधिमधिष्ययोगे ।
कूलङ्कषा॑ मखभुजामिव ६केकियान-७माखण्डलामृतमयूखमुखी जयं वा ॥२९॥
१आमोद२मम्बुरुहिणीव विजृम्भमाणा ३पञ्चार्चिषं ४शुचिमरीचिचकोरचक्षुः ।
५सौदामनीवलय६मम्बुदमालिकेव पृथ्वीव० तीर्थमनघं ७कृषिमुर्वरेव ॥३०॥
१पीयूषकान्तिमिव २दुग्धपयोधिवेला सिंहं महामृगरिपोरिव३ वा महेला ।
४विश्वावबोधमिव ५वासरवक्त्रलक्ष्मीः ६श्रीखण्डसालमिव वा ७मलयाचलोर्वी ॥३१॥
१शृङ्गारयोनिमिव २नीरजनाभपत्नी राज्ञः प्रतापमिव वा ३जगतीजयश्रीः ।
४आचार्यमध्वरभुजामिव फाल्गुनी सा नाथी क्रमेण तनयं जनयां०बभूव ॥३२॥

[सप्तभिः कुलकम्]

(१) मिथुनलग्ने तनुभवनम् । (२) बृहस्पतौ । (३) केतौ च । (४) सेवमाने । (५) विट
इव मङ्गले कन्याराशिं कुमारीं च भुञ्जाने । (६) तुलाराशिम् । (७) चन्द्रसुते । बुधे शुक्रे
च गते सति । (८) सूर्येऽपि । (९) पुनः सारसपक्षीव अलौ वृश्चिकनामराशौ श्रेण्या च
कृत्वा यो विलासस्थितिर्गमनं तत्र शीलं स्वभावो यस्य ॥२६॥

(१) कृतसुकृते पुंसीव राहौ । (२) धनं राशिं द्रव्यं च । (३) प्राप्ते । (४) समुद्र इव ।
(५) चन्द्रे । (६) मकराणां मत्स्यविशेषाणामाश्रयः । मकराशेराश्रयो यस्य । (७) कन्दर्प
इव शनैश्चरे मीनं मत्स्यं मीनराशिं च मदयति सति । (८) इत्थममुना प्रकारेण । (९)
जन्मसमयग्रहेषु । (१०) तस्य हीरकुमारस्य शुभकर्मणः पुण्यस्य अभ्युदयस्य करेषु(कारकेषु)
सत्सु । इति जन्मकुण्डलिका ॥२७॥

1. ०नाम हीमु० । 2. सलिल० हीमु० । 3. इति जन्मकुण्डलिकाग्रहाः हील० । 4. येऽथ हीमु० ।

5. ०ससाधिमधिष्ययोगे । विक्रमात्संवत् १५८३ वर्षे मार्गशीर्षसितनवम्यां सोमवासरे पूर्वभद्रपदनक्षत्रे हर्षणनामयोगे घटी १२
उपरंत वज्रयोगे मिथुनलग्ने तद्दिने प्रह्लादनपुरवास्तव्य-ओकेशवंश्य सा कुंरापत्नी नाथी सुतमजीजनत् हील० ।

6. ०चकार हीमु०।

(१) त्रीणि जगन्ति ३ (गो) त्रशैलाः सप्त (अष्टौ) कुलाचला ७ (८) बाणाः पञ्च ५ सूर्यः
१मितिसंवत्सरे । (२) मार्गशीर्षस्य । (३) श्वेतलक्ष्मीम् । (४) हीरकुमारस्य जन्मनः प्रभावादिव ।
विक्रमावनिशक्रवर्षात् संवत् १५८३ वर्षे मार्गशीर्षसितनवम्यां तिथौ सोमवासरे
पूर्वभाद्रपदनक्षत्रे हर्षणघटी १२ उपरान्तवज्रयोगे तद्दिने प्रह्लादनपुरवास्तव्य औकशवंश्य
साहकुंरापत्नी नाथी सुतरत्नमजीजनत् ॥२८॥

(१) हीरकुमारभाग्याभ्युदयस्य कल्याणस्य वा कथयितरि । (२) चक्रवर्तिजन्मयोग्ये । (३)
दिने । (४) साधि[म्ना]श्रीरम्यत्वेन सहिते नक्षत्रयोगे । "त्वयादृतः किन्नरसाधिमभ्रमः" इति
नैषधे । (५) गङ्गा । (६) कार्तिकेयम् । (७) शची ॥२९॥

(१) परिमलम् । (२) पद्मिनी । (३) बुधम् । (४) रोहिणी (५) विद्युद्वलयम् । (६)
मेघमाला । (७) "पृथ्वीव पुण्यतीर्थ" मिति चम्पूकथायाम् । (८) सर्वसस्या भूः ॥३०॥

(१) चन्द्रम् । (२) क्षीरसागरवेला । (३) सिंही गजारिस्त्री । (४) जगज्जागरणम् । (५)
प्रभातश्रीः । (६) चन्दनतरुम् । (७) मलयाद्रिभूः ॥३१॥

(१) स्मरम् । (२) लक्ष्मीः । (३) विश्वविजयश्रीः । (४) सुरसूरिर्बृहस्पतिं नक्षत्रम् ॥३२॥

हील० लग्नं० । आरभ्य सप्तभिः कुलकम् । गुरौ कैतौ च मिथुनलग्नं शीलति सति तथा मङ्गले कन्यां
भजति सति । यथा विटः कुमारिकां भजते । पुनर्बुधे शुक्रे च तुलां प्राप्ते । पुनः सूर्ये अलौ
विलासिनी । यथा सारसः आल्या श्रेण्या कृत्वा यो विलासो गमनमासनं च तत्र स्वभावो यस्य
तादृशो भवति । पुना राहौ पुण्यवानिव धनं प्रपन्ने । पुनश्चन्द्रे मकरश्रिते सति । यथा मकरध्वजो
मकरश्रितो भवति । पुनः शनैश्चरे अदीनं मीनं मदयति सति । यथा पानीयं मत्स्यं समदं कुरुते ।
इत्थममुना प्रकारेण तस्या यस्याभ्युदयं वहति । तादृशेषु ग्रहेषु सत्सु विक्रमादित्यात् १५८३ संवत्सरे
सहस्य मार्गशीर्षस्य जन्मप्रभावादिव उज्ज्वलायां नवम्यां तिथौ सत्यां शुभकथके मिथुनलग्नोदये
सति । पुनश्चक्रवर्तिनो जन्मनोऽवतारस्योचिते योग्ये अहनि वासरे सति । पुनः कस्मिन्सति ? सह
साधिम्ना प्रधानत्वेन वर्तते तादृशे धिष्यस्य नक्षत्रस्य योगे सति नाथी नन्दनं प्रासूत इति सम्बन्धः ।

अथोपमानोन्येवाह-केव ? कूलङ्कषेव । यथा मखभुजां देवानां कूलङ्कषा नदी गङ्गा
केकिमानं स्वामिकार्तिकं जनयतीति सर्वत्र योज्यम् ॥ १ ॥ पुनः केव ? । आखण्डलामृत-
मयूखमुखीव । यथा आखण्डलस्य शक्रस्य शक्रस्यामृतमयूखमुखी पीयूषकान्तिवक्त्रा चन्द्ररवदना
इन्द्राणी जयन्तनामानमङ्गजं सूते ॥ २ ॥ विकस्वरा कमलिनी परिमलं यथा सूते ॥३॥ यथा
शीतकान्तेश्चन्द्रस्य पत्नी पञ्चार्चिषं बुधं सूते ॥४॥ पुनर्मेघमाला विद्युन्मण्डलमिव ॥५॥ पृथ्वी
श्लाघनीयं तीर्थं शत्रुञ्जयादि सूते ॥६॥ सर्वसस्या पृथ्वी कर्षणमिव ॥७॥ क्षीराब्धिश्चन्द्रमिव ॥८॥
गजानां रिपोः केसरिणः स्त्री सिंहम् ॥९॥ दिनाननस्य प्रभातस्य श्रीर्जगतो जागरणं सूते ॥१०॥
पुनर्मलयाचलधरा चन्दनद्रुमं सूते ॥११॥ नीरजं ब्रह्मोत्पत्तिकमलं नाभौ यस्य कृष्णस्य स्त्री लक्ष्मीः
कामं सूते ॥१२॥ यथा जगत्या भूमेर्जयलक्ष्मी राज्ञः प्रतापं सूते । यथा पूर्वाफाल्गुनीनक्षत्रं यज्ञांशभोजिनां
देवानां गुरुं बृहस्पतिं सूते ॥१४॥ तद्दन्नाथी क्रमेण सूतमजीजनत् ॥ २६* -३२ ॥

हीसुं० श्यामीकृतानि कुदृशामपकीर्त्तिपङ्कै-रस्मन्मुखानि विशदानि विधास्यते यत् ।
एष स्वकीर्त्तिलसत्रिदशस्रवन्ती-विस्फूर्त्तिभिष्कि(ः कि)मिति दिक्प्रमदाः
प्रसेदुः ॥३३॥

(१) मलिनीकृतानि । (२) पाखण्डिकुकीर्त्तिकर्दमैः । (३) निर्मलानि । (४) करिष्यति ।
(५) निजयशःप्रसरद्गङ्गाप्रवाहैः । (६) दिग्ङ्गनाः । (७) प्रसत्रीबभूवुः ॥३३॥

हील० श्या० । दुर्वादिनां अपयशोभिरेव कर्दमैरस्माकं दिशां मुखानि श्यामीकृतानि स्वकीर्त्तिरेव विलसद्गङ्गाया
विलासैरुज्ज्वलानि । एषः विधास्यते । किमिति कारणादेव दिग्ङ्गनास्तज्जन्मसमये प्रसत्रीबभूवुर्निर्मला
जाताः ॥३३॥

हीसुं० भावी यदेष पृथुकः सुमनोनिषेव्य-स्तद्वृष्टयो दिव इतीव गृहे निपेतुः ।
हन्ता यतः स तमसां तमसामिवारिः प्रागेव तैष्कि(ः कि)[मि]ति भी[ति]-
वशात्प्रणेशे ॥३४॥

(१) भविष्यति । (२) सुमनोभिर्देवैः पर्युपासनीयः । (३) तेषां सुमनसां पुष्पाणां वृष्टयो
वर्षणानि । (४) पापानामन्धकारणां च । (५) रविरिव तद्गुप्रभाभिरेव । (६) तैर्ध्वान्तैः ।
(७) प्रणष्टम् ॥३४॥

हील० भावी० । यद्यस्मात्कारणात् एष बालकः सुमनोभिर्देवैरुपास्यो भविष्यति । किमितीव गृहे तेषां
सुमनसां पुष्पानां(णां) वृष्टयः पतिताः । यतः स पृथुकः तमसां अरिः सूर्य इव तमसामज्ञानानां
पापानां हन्ता भावीति इव तद्गृहे वपुर्भाभिः पूर्वमेव भयात्तमोभिः पलायितम् ॥३४॥

हीसुं० लब्धिः श्रियाः नुसरता वसुभूतिपुत्रं सारुष्यमाकलयता च युगप्रधानैः ।
जज्ञेऽचिराद्यदमुना विभुना ममान्तः-प्रीत्येत्यनृत्यदिव शांभवशासनश्रीः ॥३५॥
(१) क्षीराश्रवादिलब्धीनां लक्ष्या । (२) अनुकुर्वता । (३) गौतमम् । (४) सादृश्यम् ।
(५) बिभ्रता । (६) वज्रस्वाम्यादिभिः । (७) जिनशासनश्रीः ॥३५॥

हील० लब्धि० । लब्ध्या गौतमं अनुकुर्वता । पुनर्वज्रस्वाम्यादिभिः सादृश्यं बिभ्रतामुना मम शासनाश्रया
स्वामिना जातम् । इतीव तीर्थकृच्छासनश्रीरनृत्यत् ॥३५॥

हीसुं० विश्वत्रयीश्रुतिपुटैकवतंसिकाना-मस्माकमेष समजायत वासवेशम् ।
ध्याम्भीर्यधीरिमिमुखाभिरधः कृतेन्दु-श्रीभिश्च वलितमितीव गुणावलीभिः ॥३६॥
(१) त्रैलोक्यलोककर्णाद्वैतोत्तंसानाम् । (२) वासार्थसदनम् । (३) तिरस्कृताशाङ्कलक्ष्मीभिः ।
“विदर्भपुत्रीश्रवणावतंसिका” इति नैषधे ॥३६॥

1. लब्धि० हीमु० । 2. गम्भीर० हीमु० ।

हील० वि० । निर्मलत्वेनाधःकृतचन्द्रश्रीभिर्गाम्भीर्यादिगुणश्रेणीभिरितीव वल्गितं-उल्लसितम् । इतीति किम् ? ।
यत्त्रिजगज्जनकर्णकर्णाभरणानामस्माकं हीरकुमारः वासगृहं जातः ॥★३६॥

हीसुं० १आजन्म २यद्विधुरिवैष उदेति कीर्त्ति-ज्योत्स्नाः कि३रन्कुवलयेकविकाशकारी ।
अस्मादृशैष्किः (: कि) ४मयशोऽञ्जनमादधानैः ५किञ्चित्प्रकाशितनिशान्तद-
शान्तदीपैः : ॥३७॥

१भास्वन्मयूखविजिगी (गी) षुयदङ्गजात-नैसर्गिकाङ्गभवभास्वदभीशु (षु) जालैः ।
२तत्कालमल्पतमतैलदशैरिवोप-दीपैरितीव समजायत ३दीप्तिदुश्चैः ॥३८॥ युग्मम् ॥

(१) जन्म मर्यादीकृत्य । (२) यद्यस्मात्कारणात् । (३) विस्तारयन्भूमण्डलस्य कैरवस्य च
विकाशं प्रतिबोधं विकचतां च करोतीत्येवंशीलः । (४) अपकीर्त्तिः तुल्यश्यामत्वात् कज्जलम् ।
(५) बिभ्रद्भिः, उद्गिरद्भिः । (६) स्तोकमिवोद्योतितो निशायाः प्रान्तो यैस्तथा दशाऽवस्था
वर्त्तिश्च तस्यान्ते दीपनशीलैः ॥३७॥

(१) सूर्यकिरणान्जेतुमिच्छुभिः नाथीसुतस्य स्वाभाविककायोद्भूतदीप्यमानकिरणनिकरैः । (२)
तस्मिन्समये । (३) स्तोकीभूततैलवर्त्तिभिः । (४) विच्छयैः ॥३८॥

हील० आ० भा० । तस्मिन्नेव समये अल्पतैलवर्त्तिभिरिव सूर्यकिरणजित्वरा यस्याः पुत्रस्य सहजं शरीरदुत्पन्ना
दीप्यमाना येऽभीषवस्तेषां जालैः कृत्वा समीपदीपैः कान्तिदस्त्रैर्जातम् । यतो जन्मसमयादारभ्य
कीर्त्तिचन्द्रिकाः किरन्पुनः कुवलये पृथ्वीमण्डले कमलानां चाद्वैतं विकाशकृच्चन्द्र इव एषः प्रादुर्भवति
। अतः अपयशतुल्याञ्जनवद्भिः । पुनष्किः (: कि) ञ्चित्प्रकाशितगृहान्तैः अवस्थाया वर्त्तेश्च प्रान्ते
दीपैरस्मादृशैष्किः (: कि) म् ॥३७-३८॥

हीसुं० १स्वःकूलिनीजलविलोचनक्लृप्तकेलिः २पाटच्चरो वि३कचवारिजसौरभाणाम् ।
४उत्फुल्लवल्गिनवनाटकसूत्रधार-स्तं प्रेक्षितुं किमु ववौ पवनोऽनुकूलः ॥३९॥

(१) गगनगङ्गासलिलोत्तरङ्गीकरणे कलितो विलासो येनेति शीतलः । (२) तस्करः ।
(३) स्मितपद्मपरिमलानाम् । एतेन सुरभिः । (४) विकसितलतानां नवीननृत्यस्य
ताण्डवप्रारम्भकर्ता । एतेन मन्दत्वम् ॥३९॥

हील० स्वः० । सुखस्पर्शः पवनो वाति स्म । किंभूतः पवनः ? । गङ्गाजलविलोलने रचितक्रीडाविलासः ।
पुनः स्मेशम्भोरुहपरिमलानां तस्करः । पुनर्विकसितलतानां नाटके सूचकस्ताण्डवकारकः ॥३९॥

हीसुं० आसीदसौ कलियुगे १युगबाहुरस्मि-त्रर्हन्निवा३तिशयितातिशयाश्रितत्वात् ।
३एतस्य जन्मनि जिनाधिपतेरिवान्तः-प्रीतेरितीव दिवि ४दुन्दुभयः ५प्रणोदुः ॥४०॥

(१) युगवद्युगन्धरवद्बाहू यस्य । (२) स्फूर्त्तिं प्राप्तैर्महिमविशेषैराश्रितत्वेन । (३) हीरकुमारस्य ।
(४) मदनभेर्यः । (५) दन्ध्वनन्ति स्म ॥४०॥

आ० । एतज्जन्मनि गगने मदनभेर्यः वाद्यन्ति । उत्प्रेक्ष्यते । इति अन्तः स्वस्वान्ते प्रीतितः । इतीति किम् ? धूसरप्रमाणभुजः असौ पञ्चमारकेऽर्हन्निव अतिशयं प्राप्सैरतिशयैराश्रितो भविष्यति किमितीव ॥४०॥

हीसुं० १एकांशवानपि २कलौ ३शिशुनामुनाह- ४मङ्गैश्चतुर्भिर् ५रुद'योह पुरा ६ भवामि । धर्मेण पल्लवितमन्तरितीव जाते विश्वासुमत्प्रमददायितदङ्गजाते ॥४१॥

इति तज्जन्ममाहात्म्यम् ॥

(१) चतुर्थांशस्य चतुर्थांशो विद्यते यस्य । (२) कलियुगे । (३) कुमारेण । (४) सम्पूर्णावयवैः । (५) स्फूर्त्तिमान् । (६) भविष्यामि । “यावत्पुरानिपातयोगे भविष्यति काले वर्त्तमानाः” । “पूरेदमूर्ध्वं भवतीति वेधसा” इति नैषधे दृष्टम् ॥४१॥

हील० एकां० । विश्वस्यासुमतां प्राणिनां हर्षदायिनि तस्याः अङ्गजे जाते सति । इतीव कारणाद्धर्मेण अन्तश्चित्ते पल्लवितम् । इतीति किम् ? यतोऽहं कलौ एकांशमात्रोऽपि अमुना शिशुना कृत्वा चतुरवयवैरुदयी पुरा भवामि । भविष्यामीत्यर्थः । “यावत्पुरा योगे वर्त्तमानाया भविष्यदर्थः” ॥४१॥

हील०→ एतद्गुणाभिनवगानविधानपूर्व-प्रारब्धताण्डवतरङ्गिरसाङ्गरङ्गः ।

प्रारप्स्यते विबुधराजसमाजरङ्गेऽस्माभिर्मुदेति दिवि किं ननृतेऽप्सरोभिः ॥४२॥←

इति जन्ममाहात्म्यम् ॥

एत० । दिवि स्वर्गे अप्सरोभिः । किम् ? इति कारणादेव नर्तितम् । इति इति किम् ? अस्माभिर्देवाङ्गनाभिः । देवेन्द्रसमाज एव रङ्गो नाट्यस्थानं तत्र एतद्गुणानामभिनवगानस्य विधानं पूर्वं यस्मिन्तादृशं प्रारब्धं यत्ताण्डवं तस्य तत्र वा तरङ्गिणो ये शृङ्गारादिरसास्त एव अङ्गं शरीरं यस्य तादृशो रङ्गः प्रारप्स्यते उपक्रम्यते ॥४२॥

हीसुं० प्रह्लादनाहनगरं १पुनरप्यमुष्य २मूर्त्या पवित्रयितुमन्त ३रिवेहमानः ।

४श्रीसोमसुन्दरयतिक्षितिशीतकान्ति-जन्मापरं ५स्वयमसौ ६ग्रहयांबभूव ॥४२॥

(१) द्वितीयवाम् । (२) हीरकुमारकायेन । (३) चित्ते काङ्क्षन्निव । (४) सोमसुन्दरसुरीन्द्रः । (५) साक्षादेव । (६) जग्राह ॥४२॥

हील० प्रह्ला० । श्रीसोमसुन्दरनामा यतीनां मध्ये क्षितेश्चन्द्रः राजा । उत्प्रेक्ष्यते । अपरं जन्माददे । उत्प्रेक्ष्यते । प्रह्लादननगरं पुनरपि अमुष्य कुमारस्य शरीरेण पवित्रीकर्तुं अन्तश्चित्ते वाञ्छन्निव ॥४३॥

हीसुं० चक्रस्य चक्रिवदुदी(दि)त्वरदीप्रदीप्ति-दण्डौघचण्डिमविखण्डितचण्डभासः । ३इभ्यः ३स्वभृत्यजनराजिभिरु ४त्सुकाभिः ५संवर्ध्यते स्म ६जननेन ७तनूभवस्य ॥४३॥

(१) उदयनशीला दीप्यमाना कान्तय एव सरलतया निर्गमनाहण्डा इव दण्डास्तेषां निकरस्तस्य

1. ०यीव हीमु० । ✕ एतदन्तर्गतः पाठो हीसुंप्रतौ नास्ति ।

चण्डता तथा विशेषेण परिभूतः सूर्यो येन । चक्रवर्त्यायुधविशेषस्य । (२) कुंराख्यः । (३) तदीयसेवकलोकपङ्क्तिभिः । (४) उत्कण्ठिताभिः । (५) वर्द्धितः । (६) जन्मना । (७) पुत्रस्य ॥४३॥

हील० चक्र० । उत्सुकाभिः स्वसेवकश्रेणिभिः कुंराव्यवहारी पुत्रजन्मना वर्द्धाप्यते स्म । यथा चक्रस्योत्पत्त्या चक्री वर्द्धाप्यते । किंभूतस्य सूनोश्चक्रस्य च ? । उदयनशीला दीपनशीला या दीपयस्तासां यः प्रसरसमूहस्तस्य चण्डिमभिरुग्रताभिर्विखण्डितश्चण्डभाः सूर्यो येन तस्य ॥४४॥

हीसु० सूनो^१र्जनेरुप^२नतेरिव ^३सेवधीना-^४मुद्गत्वरा^५स्वजनवक्त्रसुधाकरेभ्यः ।
वर्णान्स्व^६कर्णपुटकेन ^७सुधायमाना-^८न्पित्वा^९ तदा प्रमुमुदे हृदये महेभ्यः ॥४४॥
(१) पुत्रजन्मनः । (२) आगमनमिव । (३) निधीनाम् । (४) प्रकटनशीलान् । (५) बन्धुजनवदनचन्द्रेभ्यः । (६) श्रवणपर्णेन । (७) अमृतमिवाचरतः । (८) सादरं श्रुत्वा । ॥४४॥

हील० सूनो० । स्वजनाननचन्द्रेभ्यः निसृतान् सुधासमानान् पुत्रजन्मनः वर्णान्, कर्ण एव पुटकः-पत्रभाजनं, तेन सादरं श्रुत्वा तस्मिन्समये महेभ्यः जहर्ष । कस्या इव ? । उपनतेरिव । यथा सेवधीनां नवनिधानानां स्वर्णरत्नमाणिक्यानामुपनतेरानमनस्य वर्णान् श्रुत्वा कश्चित्पुमान्मोदते ॥४५॥

हीसु०- सूनोर्जनिं ^१निगदताम^२नुगव्रजाना-मासी^३ददेयमिह तस्य ^४किरीटमेव ।
^५भूभर्तृभावककुदं ^६विशदातपत्रं धात्रीपतेरिव मुदं दधतो ^७हृदन्तः ॥४५॥
(१) कथयताम् । (२) सेवकनिकराणाम् । (३) दातुमयोग्यम् । (४) मुकुट एव । (५) राजत्व चिह्नम् । " नृपतिककुदं दत्त्वा यूने सितातपवारणम् " इति रघुवंशे । (६) श्वेतच्छत्रम् । (७) हृदयमध्ये ॥४५॥

हील० सूनो० । पुत्रजन्म कथयतां सेवकगणानां अदेयं तस्य कुंरेभ्यस्य मुकुटं आसीत् । यथा पृथ्वीपते राजचिह्नं छत्रं दातुमनर्हं स्यात् ॥४६॥

हीसु० ^१लक्ष्मीवताम^२धिपतेर^३नुजीविवृन्दैः ^४पुत्रप्रसूतिममितं ^५मधु निर्दि^६शद्भिः ।
पाणिः ^७प्रदेशनविधौ ददृशेऽस्य ^८पञ्चशाखोऽपि लेख^९शिखरीव सह^{१०}स्त्रशाखः
॥४६॥^१

(१) श्रीमताम् । (२) व्यवहारिणां मध्ये अधिपतिरिवाधिपतिर्मुख्य इत्यर्थः । (३) अनुचरनिकरैः । (४) नन्दनजन्म । (५) प्रमाणरहितं मधु माध्वीकम् । " अमितं मधु तत्कथा ममे " ति नैषधे । (६) कथयद्भिः । (७) दानप्रकारे । (८) पञ्चमिताः शिखा अङ्गुलयश्च । (९) कल्पतरुः । (१०) सहस्रसङ्ख्या शाखा यत्र ॥४६॥

1. इति पुत्रवर्धापनि[का]-दानादि हील० ।

हील० लक्ष्मी०। धनिनां नायकस्य अस्य कुंराख्यस्य पञ्चैव शाखा अङ्गुलयो यस्य तादृशो हस्तः । पुत्रप्रसवलक्षणं प्रचुरं मधु कथयद्भिः सेवकसमूहैर्दानसमये देवतरुखि सहस्रं शाखा यस्य तादृशो ददृशे-दृष्टः ॥४७॥

हीसुं० १आसाद्य २तत्प्रसववेश्म समं ३सगोत्रैः सूनो४रतृप्ति स ५पिबन्वदनारविन्दम् ।
६अद्वैतसम्मदपरम्परया७लिलिङ्गे ८लक्ष्म्या पुमानिव पचेलिमपुण्यशाली ॥४७॥
(१) प्राप्य । (२) तस्या नाथीदेव्याः सूतिकागृहम् । (३) स्वजनैः । (४) न विद्यते तृप्तिः सौहित्यमत्यादरतया यत्र । (५) सादरं पश्यन् । (६) असाधारणप्रमोदपरम्परया । (७) आश्लिष्टः । (८) परिपाकं प्राप्तेन सुकृतेन शोभमानः पुमान् यथा श्रिया आश्रीयते ॥४७॥

हील० आसा० । तस्य पुत्रस्य प्रसववेश्म सस्वजनैः सह प्राप्य । स अतृप्ति यथा स्यात्तथा सूनोः पुत्रस्य मुखकमलं सादरमवलोकयन् । न विद्यते द्वैत-युगलं येषां तादृशानां असाधारणानां प्रमोदानां परम्परया आलिलङ्गितः । यथा परिपाकप्राप्तेन उदयावलिकायामागतेन पुण्येन शालते, तादृशः पुरुषः लक्ष्म्या आश्रीयते ॥४८॥

हीसुं० १तस्याङ्गजास्यशशिदर्शनोऽम्बुराशे-२र्वारामिवोल्लसदमन्दमुदामियत्ताम् ।
३हृत्सद्मसूत्रितजगत्रयविस्तरापि ४विज्ञावली प्रभुरभून्न तदा प्रमातुम् ॥४८॥
(१) स्वसुतवदनचन्द्रावलोकनात् । (२) समुद्रस्य जलानामिव प्रकटीभवन्तीनाममेयानां मुदां प्रमदानां इत्यपरिमाणत्वं एतावन्मात्रताम् । (३) मनोमन्दिरे गोचरीकृतस्त्रैलोक्यप्रपञ्चो यथा त्रिभुवनस्वरूपवेदनविदुरापि । (४) निपुणश्रेणिः ॥४८॥

हील० तस्या०। पुत्रस्य आस्यमेव चन्द्रस्तद्दर्शनतस्तस्य कुंरेभ्यस्य उल्लसन्तीनां प्रचुराणां मुदां हर्षाणां इयत्तां प्रमातुं हृदेव सद्मनि गृहे सूत्रितः विज्ञातः जगत्रयस्य विस्तरो यया तादृशी पण्डितश्रेणी प्रभुः समर्था नाभूत् । यथा चन्द्रदर्शनतः समुद्रस्य वारां इयत्ता न कोऽपि वक्ति ॥४९॥

हीसुं० १आस्वादयन्ल २वणिमामृतमे ३तदास्या-वश्यायभासि ४वसतिं ५गवि चानुतिष्ठन् ।
पश्यन्सुतं ६द्युसदिवाजनि ७निर्निमेष-नेत्रारविन्दयुगलः स महेभ्यकुम्भी ॥४९॥
(१) पिबन् । (२) लावण्यसुधारसम् । (३) नन्दनवदनचन्द्रे । (४) स्थितिम् । (५) भुवि दिवि च । (६) देवः । (७) मेषोन्मेषरहितनयनकमलः ॥४९॥

हील० आस्वा०। स इभ्यहस्ती सुतं पश्यन् सन् स्वर्वासीव मेषोन्मेषरहितनयनकमलयुगलो जातः । किं कुर्वन् ?। एतस्यास्यमेवावश्यायस्य तुहिनस्य भाः कान्तिर्यस्य तस्मिन्चन्द्रे लावण्यसुधां पिबन् । पुनर्गवि भूमौ स्वर्गे वा वासं कुर्वन् । इदं देवलक्षणम् ॥५०॥

हीसुं० १पूर्वाद्रिपाटलशिलावलये शशीव ली २लामराल इव को ३कनदच्छदे वा ।
४पारीन्द्रपोत इव ५गैरिकशृङ्गिशृङ्गे ६तत्पाणिपल्लवतले विललास बालः ॥५०॥

(१) उदयाचलरक्तोपलतले । (२) क्रीडाहंसः । (३) रक्तोत्पले । (४) सिंहशिशुः । (५) गैरिकपर्वतशिखरे । (६) कुराहस्तमध्ये । (७) शुशुभे ॥५०॥

हील० पूर्वा० । तस्य कुरेभ्यस्य पाणिपल्लवतले स बालः विलसति स्म । क इव ? । उदा(दया)चललोहितोपले चन्द्र इव । रक्तोत्पलपर्णे क्रीडाहंस इव । धातुमये शृङ्गे सिंहबाल इव ॥५१॥

हीसुं० जन्मोत्सवं वि^१दधता तनयस्य तेन ^२कामाधिकं ^३प्रदिशता^४र्थिजनेऽ^५र्थजातम् ।
^६श्रीदस्त^७दाव^८गणनां ^९गमितो ^{१०}निकेतं ^{११}कैलाशमूर्ध्नि विदधे किमप^{१२}त्रपिष्णुः
 ॥५१॥

(१) कुर्वता । (२) अभिलषितादपि अतिशयिताभ्यधिकम् । (३) ददता । (४) याचकलोकम् । (५) धननिवहम् । (६) धनदः । (७) तस्मिन् पुत्रजननमहसमये । (८) अवहेलनाम् । (९) प्रापितः । (१०) स्थितिम् । (११) कैलाशशिखरे । (१२) लज्जाशीलः ॥५१॥

हील० जन्मो० । तदा तस्मिन्समये सुतजन्मोत्सवं कुर्वता पुनरर्थिनामभिल(ल)षिताधिकं द्रव्यसमूहं ददता तेनेभ्येनावहेलितः धनदः लज्जाशीलः सन् कैलाशशिखरे गृहं कृतवान् ॥५२॥

हीसुं० सूनो^१र्जनेर्म^२हमसौ ^३विभवानुरूपं श्री^४मन्महेभ्यमघवा घ^५टयांबभूव ।
^६सञ्जातजातविधिरप्य^७दसीयसूनु-^८निर्द्धूतदर्पण इव ^९स्फुरयांबभूव ॥५२॥

(१) पुत्रस्य जन्मनः । (२) उत्सवम् । (३) स्वद्रव्यसदृशम् । (४) व्यवहारिशक्रः । (५) चकार । (६) सम्पन्नजन्मसंस्कारादिविधिः । (७) कुराकुमारः । (८) शाणोत्तेजितात्मदर्श इव । (९) दीप्यते स्म ॥५२॥

हील० सूनो० । असौ इभ्येन्द्रः स्वद्रव्यानुसारेण पुत्रजन्मोत्सवं रचयामास । जातजन्मसंस्कारोऽस्य सुतोऽपि शाणोत्तेजितात्मदर्श इव चकासामास ॥५३॥

हीसुं० अर्थिब्रजेन^१ मिलितुं ^२स्वककामुकेन ^३सङ्केतसौधमिव ^४वारिधिनन्दनायाः ।
^५गीतिप्रतिध्वनितनर्तितकेलिकेकि षष्ठीदिने^६ रजनिजागरणं प्रणीय ॥५३॥

^१पातालभूतलसुरालयलोककोटी-कोटीरहीर इव बालक एष भावी ।

^२उन्नीय ^३नीतिकृतिनान्तरितीव पित्रा सत्रा ^४स्वगोत्रिभिरकारि स हीरनामा ॥५४॥
 युग्मम्॥ ^१इति जन्म ॥

(१) याचकलोकेन, साकं सङ्गं कर्तुम् । (२) निजाभिलाषुकेन । (३) सङ्केतगृहम् । (४) लक्ष्म्याः । (५) गानप्रतिशब्देन नृत्यकलिता जाता क्रीडामयूरा यत्र । (६) षष्ठीरात्रिजागरणम् ॥५३॥

1. इति जन्मोत्सव-नामदानादि हील० ।

(१) त्रिभुवनजनकोटिमुकुटे हीरक इवैष भविष्यति । (२) विचार्य । (३) न्याये चतुरेण ।
(४) स्वस्वजनैः समम् ॥५४॥

हील० पातालपृथ्वीस्वर्गवासिकोटीनां मुकुटेषु नगीनो इव एव बालो भावी इति अन्तश्चिते विचार्य स्वस्वजनैः
सत्रा-समं पित्रा स बालः हीरनामा कृतः । किंकृत्वा ?। पद्यां गीतानां प्रतिशब्दैर्नर्त्तताः क्रीडाथं
मयूरा यत्र तादृशं रात्रिजागरणं निष्पाद्य । उत्प्रेक्ष्यते । लक्ष्मीकामयिता याचकचक्रेण समं अब्धिपुत्र्याः
मिलितुं सङ्केतः । अमुकस्मिन् त्वया समेतव्यं मयापि तत्र समागंस्यते इति यूनो युवत्याश्च
सङ्केतस्तस्य गृहम् ॥५४-५५॥

हीसुं० १पूर्वापराम्बुनिधि^१बन्धुरमेखलाया भूमेः सभर्तुरु^२चितैः सम^३भूषि^४चिह्नैः ।
५दानानुकम्पनसभाजननीरसिक्त-प्राचीनपुण्यविटपिप्रसवैरिवैतैः ॥५५॥

(१) प्राची-प्रतीची सागर एव सुन्दरा काञ्ची यस्याः । (२) योग्यैः । (३) अलङ्कृतः ।
(४) सामुद्रिकलक्षणैः । (५) दान-दया-पूजारूपैर्जलैरभिषिक्तस्य प्राक्तनजन्मप्रणीत-
पुण्यद्रुमस्य पुष्पैः ॥५५॥

हील० पूर्वा-प्राची अपरा-प्रतीची सृष्टिभ्रमणेन पूर्वस्या दक्षिणां गमनादक्षिणा गृहीता पश्चिमाया उत्तरस्यां
इति उत्तरा गृहीता । तासां जलधय एव रम्या मेखला यस्यास्तादृश्या भूमेर्भर्तुश्चक्रिणः
योग्यैश्चिह्नैरलङ्कृतः । उत्प्रेक्ष्यते । दान दया पूजारूपैर्नैः सिक्तः प्राक्तनपुण्यवृक्षस्तस्य पुष्पैः ।
“प्रसवश्च मणीचक” मिति हैम्याम् ॥५६॥

हीसुं० स^१ज्ञाति लोचनचकोरनिपीयमानै^२र्ला^३वण्यचञ्चदमृतैरुप^३चीयमानैः ।
वृद्धिं दधार^४पृथुकोऽ^५प्रतिमैः^६प्रतीकै-^७द्वितीयकेन्दुरिव सान्द्रकलाकलापैः ॥५६॥
(१) स्वजननयनचकोरकैरास्वाद्यमानैः । (२) लावण्यपुण्यसुधारसैः । (३) पुष्टिं प्राप्नुवद्भिः ।
(४) बालः । (५) असाधारणैः । (६) अवयवैः । (७) श्वेतपक्षद्वितीयासम्बन्धिचन्द्र इव
॥५६॥

हील० सज्ञा०। स्वजनानां नेत्राण्येव चकोरस्तैरनुसमालोक्यमानैः । पुनर्लावण्यान्येव चञ्चन्ति अमृतानि तैः
पुष्टिं नीयमानैरनुपमावयवैः पुष्टिं धत्ते स्म । यथा द्वितीयेन्दुः कलाभिरेधते ॥५७॥

हीसुं० १पित्रोर्मनोरथगणान्कु^२टजावनीजा-^३न्प्रावृट्पयोद इव^४पल्लवयन्कुमारः ।
उत्सङ्गयोरुदलसत्कलयन्विलासं^५फुल्लरुता^६विटपयोरिव के^७लिकीरः ॥५७॥
१आनन्दमेदुरितमानसपद्मचक्षु-रङ्गान्तरं परिचरन्स^२महेभ्यसूनुः ।
३अभ्राभ्रिकान्तरमिवा^४र्भकभानुमाली कस्तूरिकामृगशिशु^५र्विपिनान्तरं वा^६॥५८॥युगम्॥

1. धिमञ्जल हीमु० । 2. ०फलदयोरिव हीमु० । 3. हीसुंप्रतो ५७-५८ इति श्लोकद्वयं युगमतया निर्दिष्टम् । हीलप्रतौ तु
५८-५९ इति श्लोकद्वयं युगमतयोल्लिखितम् । तत्र च तथैव च लघुटीकापि ५८-५९ पद्ययोः सहैव दृश्यते । अथ ५९तमं
पद्यं हीमु० नास्ति । किन्तु, बृहट्टीकायां (हीमु०) ५९तमपद्यस्य टीका विद्यते, इति ज्ञेयम् ॥

(१) मातृतातयोः । (२) नीपतरून् । (३) वर्षाकालसम्बन्धी मेघ इव । (४) क्रीडां कुर्वन् । (५) विकचवल्लीद्रुमयोः । (६) क्रीडाशुकः ॥५७॥

(१) हर्षेण पुष्टीभूतमनसां कान्तानामुत्सङ्गान्तरम् । (२) सेवमानो हीरकुमारः । (३) मेघवार्दलिकामध्यम् । (४) बालसूर्यः । (५) वनान्तरम् ॥५८॥

हील० यथा नीपाः मेघः पल्लवयति तथा मनोरथन्यल्लवयन्बालः मातृपित्रोः क्रोडयोः क्रीडां कुर्वन् उल्लसति स्म । यथा फुल्लतोर्वल्लीव तयोरुत्सङ्गे क्रीडार्थं शुकः उल्लसति ॥*५८॥

हीसु० १विन्ध्योपलान्तरमिव २द्विरदेन्द्रबाल३श्रूतद्रुमान्तरमिवा४र्भककाकपुष्टः ।

५स्मेराम्बुजान्तरमिव ६भ्रमर७स्तरङ्गोत्सङ्गान्तरं च ८कलहंस इवाबभासे ॥५९॥

(१) विन्ध्याचलशिलान्तरम् । (२) करिकलभः । (३) सहकारवृक्षान्तरम् । (४) कोकिलबालः । (५) विकचकमलान्तरम् । (६) भृङ्गः । (७) मानससरसः परसरसो वा कल्लोलान्तरम् । (८) हंसशिशुः ॥५९॥

हील० आनन्देन पुष्टं मानसं यासां तादृशाम्बुजाक्षीणां क्रोडान्तरं भजन् स बालो भाति स्म । यथा डिम्भद्युमणिर्मेघस्य वर्दलिकान्तरं भजन् शोभते । कस्तूरीहरिणो वनान्तरमिव । गजशिशु-
र्जलबालकशिलान्तरमिव । बालकोकिलो माकन्दान्तरमिव । भ्रमरः विकसितकमलान्तरमिव । हंसः
तरङ्गाना(णा)मुत्सङ्गान्तरं भजन्भाति ॥५९-६०॥

हीसु० १स्व०णांदिशृङ्ग इव २चन्द्रिकयाऽनु३विद्धः कायः शिशोर्विक४चगन्धफली विलासी ।

५सञ्चारिचन्द्रमलयद्रुमसान्द्रपङ्कैर्लिसः कयाचन चकोरदृशा चकासे ॥६०॥

(१) मेरुशिखरमिव । (२) चन्द्रज्योत्स्नया । (३) व्यासः । (४) विकसितचम्पककलितः ।
“कृतां विधोर्गन्धफलीबलिश्रिय” मिति नैषधे । (५) सञ्चरणशीलं मध्ये मिश्रीभूतं कर्पूरं
यत्र एवंविधचन्दनतरोः स्निग्धद्रवैः ॥६०॥

हील० स्व०। विकसिता या गन्धफलं(ली) चम्पकपादपस्तद्वद्विलसतीत्येवंशीलो, गौराङ्ग इत्यर्थः । शिशुकायुः
कयाचित्स्त्रया प्रसरणशीलो यत्र तादृशैः चन्दनद्रवैर्लिसः रेजे । यथा चन्द्रज्योत्स्नया व्यासो मेरुशृङ्गः
शोभते । ‘शृङ्ग’शब्दः पुत्रपुंसके ॥६१॥

हीसु० १नीलांशुकाकलितबालककामपाल-मूर्त्तेरिवोपमितिमानयितुं कुमारे ।

काचित्कदाचन २कुरङ्गमदाङ्गरागं ३कौतुहले[न] ४कुरुविन्ददती ५ततान ॥६१॥

(१) विनीलवसनसंयुतकुमारावस्थालङ्कृतबलभद्रस्य कायस्य उपमानं स्वाभाविकसुवर्णगौरै
कुमारे । (२) कस्तुरिकाया विलेपनम् । (३) कुतुकात् । (४) पद्मरागमणयस्तद्वदन्ता
यस्याः । “को दर्शयेत्स्वां कुरुविन्दमालाम्”, “चित्ते कुरुष्व कुरुविन्दसकान्तदन्ति”
“अग्रान्तशुद्धशुभ्रवृषभवराहेभ्यश्चे” ति दन्तस्य दद्वा इति नैषधीयं पदद्वयं चकार ।

(५) कृतवती ॥६१॥

हील० नीलां०। काचित् कुरुविन्दाः पद्मरागमणयस्तद्वदन्ता यस्याः सा कुरुविन्ददती कस्तूरीविलेपनं चक्रे ।
उत्प्रेक्ष्यते । नीलवस्त्रावृतस्य शिशुबलभद्रस्य शरीरस्योपमानं कुमारे आनयितुमिव ॥६२॥

हीसुं० काचिच्च^१कोरनयना ^२व्यवहारिसूनो-^३र्वक्त्राम्बुजं विकचनेत्रपुटैर्निपीय ।

^४चेतस्त^५मीदयितनिर्मलितात्मदर्श-स्मेराब्जदर्शनविधौ ^६शिथिलीचकार ॥६२॥

(१) चकोराक्षी । (२) हीरकुमारस्य (३) मनः । (४) चन्द्रस्य, शाणोत्तेजितदर्पणस्य,
विकचकमलस्य विलोकनप्रकारे । (५) मन्दीचकार ॥६२॥

हील० काचिच्चकोरनेत्रा स्त्री इभ्यपुत्रस्याननाब्जं विकस्वनेत्रपत्रपुटैर्दृष्ट्वा स्वकीयं चित्तं चन्द्रस्यात्मदर्शस्य
विकसितजलजस्य दर्शनकरणे मन्दीकरोति स्म ॥६३॥

हीसुं० एनं ^१हिरण्यमणिभूषणभूषिताङ्ग-मिभ्याङ्गजं नयनयो^२रतिथिं प्रणीय ।

^३सोऽयं ^४स्मरो ^५हरहुताशहतोऽवतीर्णं ^६एतन्मिषेण ^७समशायिकदाचिदेवम् ॥६३॥

(१) स्वर्णरत्नालङ्कारैरलङ्कृतकायम् । (२) लोचनयोः प्राघुणं कृत्वा-दृष्ट्वेत्यर्थः
(३) प्राक्श्रुतः । (४) कामः । (५) त्रिलोचनभाललोचनानलज्वालितः अत एवावतीर्णः ।
(६) हीरकुमाररूपेण । (७) संशयः कृतः ॥६३॥

हील० एनं०। सुवर्णरत्नाभरणशोभिताङ्गं एनं सुतं नेत्रगोचरं कृत्वा कयाचित् एवं समशायि-संशयश्चक्रे ।
एवमिति किम् ?। हरग्नज्वालितः । पुनरेतद्व्याजादवतीर्णोऽयं स्मरः ॥६४॥

हीसुं० काचिद्वशा ^१विकचचम्पकसूनशालि-मालां ^२विलम्बितवती ^३शिशुकण्ठपीठे ।

तस्मिं^४श्चिकीर्षुरिव ^५कौतुकिनाकिमुक्त-प्रालम्बिकाङ्गिनवकल्पतरूपमानम् ॥६४॥

(१) स्मितचम्पकपुष्पाकलितहारम् । (२) स्थापितवती । (३) हीरकुमारकण्ठे । (४)
कुमारैः कर्तुमिच्छुरिव । (५) कुतूहलाकलितदेवेन स्थापितकनकझुम्बनकेन संयुत-
कल्पवृक्षस्योपमानम् ॥६४॥

हील० काचित्स्त्री विकचचम्पकपुष्पैः शालते । तादृशीं मालां शिशुकण्ठे स्थापयति स्म । उत्प्रेक्ष्यते ।
कौतुकिना नाकिना मुक्ता प्रालम्बिका झुम्बनकं अङ्के अस्यास्ति तादृशस्य नूतनकल्पतरोरूपमानं
तस्मिन् बाले कर्तुमिच्छुरिव ॥६५॥

हीसुं० चूडामणि^१स्त्रिभुवनस्य यदेष भावी चूडामणिं किमिति कापि ^२दधार मूर्ध्नि ।

सूरिश्रिया^३स्तिलकवद्भविता कुमारो भालेऽपरास्य ^४किमतस्तिलकं चकार ॥६५॥

(१) त्रैलोक्यशिखारत्नम् । (२) धृतवती । (३) आचार्यलक्ष्म्यास्तिलकम् ॥६५॥

हील० चूडा० । काचिद्भात्री मूर्ध्नि किरीटं धृतवती अन्यास्य ललाटे तिलकम् । किम् ?। अतः कारणादेव
रचयामास यतोऽसौ शिशुः सूरिलक्ष्म्यास्तिलकवद्भविष्यति इतीव ॥*६६॥

1. तिलकं किमतश्चकार हीमु० ।

- हीसुं० तत्कर्णयोर्मणिविनिर्मितकर्णपूर-द्वन्द्वं ^१कयाचि^२दवलम्बितमुद्दिदीपे ।
^३नित्योदयः कथमभूस्त्वमिदं ^४मुखेन्दुं प्रष्टुं किमि^५त्युपगतं शशिसूर्ययुगम् ॥६६॥
 (१) अर्थात्श्वेत-पीतरत्नघटितकुण्डलयुगलम् । (२) कर्णयोर्दत्तम् । (३) नक्तंदिनमस्तरहितः ।
 (४) कुमारवदनचन्द्रम् । (५) आगतम् ॥६६॥
- हील० तत्क० । रत्नघटितकुण्डलयुगलं कयाचित्तस्याः(स्य) कर्णयो विषये विलम्बितं स्थापितं शुशुभे ।
 उत्प्रेक्ष्यते । अस्य मुखचन्द्रं इति प्रष्टुं उपगतं समेतं शशिसूर्ययोर्युगम् । इतीति किम्? हे मुखेन्दो !
 नित्यमुदयो यस्य तादृशः केन प्रकारेण सञ्जातस्तत्कारणमावयोर्वद । यथा आवामपि नित्योदयो
 भवामः(वः) ॥*६७॥
- हीसुं० नेत्रामृताञ्जनमसौ जगतां यदस्या-नञ्जाक्षिणी किमिति काचन कज्जलेन ।
 सर्वाङ्गसूत्रमिह ^३धास्यति येन तस्योर^३सूत्रिकां किमिति काचि^४दुरस्यधत्त ॥६७॥
 (१) नेत्राणाममृतस्याञ्जनमिव । (२) समग्राणि आचाराङ्गादिलक्षणाङ्गानि तदेव सूत्रं सिद्धान्त-
 मसौ हृदये धारयिष्यति । (३) मौक्तिककृतहारम् । (४) वक्षसि ॥६७॥
- हील० नेत्रा० । काचन स्त्री अस्य नेत्रे आनञ्ज । किमितीव इति किम् ? यदसौ जगन्नेत्राणाममृताञ्जनं
 भावी । पुनरिह हृदये आचाराङ्गादिभिरुपलक्षितं सूत्रं धारयिष्यति । किम् ? इति कारणादेव
 तस्योरसि मुक्तालतां क्षिपति स्म ॥६८॥
- हीसुं० ^१पादारविन्दयुगलोपरिलम्बिनीनां क्वाणै रणज्झणितराजतकिङ्किणीनाम् ।
^३वीङ्घ्रविशेषललितेन ^४मरालबाल-स्तम्बेरमाविव ^५विगायति यः कुमारः ॥६८॥
^२इति धात्रीभिष्प(: प)रिपालनशृङ्गारकरणादि ।
 (१) चरणकमलयुगलोपरिबद्धानाम् । (२) रणज्झणितशब्दं कुर्वद्व्यूधुर्घुरिकाणाम् । (३)
 गमनातिशयविलासेन । (४) बालशब्दो लालाघण्टान्यायेन उभयत्र सम्बध्यते । ततो बालहंसं
 बालगजं वा । (५) अवगणयति जयतीति यावत् ॥६८॥
- हील० पादारविन्दोपरिस्थानां रणज्झणितानां रूप्यकिङ्किणीनां शब्देन पुनर्गते विशेषलावण्येन हंसबालं बालगजं
 च । बालशब्दो घण्टालालान्यायेनोभयत्र सम्बध्यते । यः शिशुर्निन्दतीव ॥६७॥
- हीसुं० ^१कुंराह्वयस्य हरति स्म मनो मनोज्ञं ^३तन्मुन्मुनालपनमि^४भ्यगभस्तिभर्तुः ।
^५किञ्चिद्विजृम्भियुवभावनवोढबाला-नातिप्रगल्भकिलकिञ्चितवत्प्रियस्य ॥६९॥
 (१) तत्पितुः । (२) मनोहरम् । (३) यत्तस्यमुन्मुनालपनम् । (४) व्यवहारिषु मध्ये
 तत्पुत्रप्रतापेन भारकर इव भास्करस्य । (५) किमपि प्रकटीभवत्तारुण्यं यस्यास्तादृश्या
 नवपरिणीतकान्ताया नाधिकचातुर्यान्वितं किलकिञ्चितं विलासविशेषः ॥६९॥

1. कयाचन विलम्बि० हीमु० 2. इति धात्रीपरिपालन-शृङ्गारकरणम् हील०

हील० कुंरा०। चेतोहरं तस्यास्पष्टभाषणं व्यवहारिषु भास्करस्य मनो हृतम् । यथा किञ्चित्प्रकटीभवन् युवभावो यस्यास्तादृशी नवोढा बाला तस्या नातिचातुर्यं किलकिञ्चित् विभ्रमविशेषः प्रियस्य मनो हरति ॥७०॥

हीसुं० इक्ष्वाकुवंश इव ^१नाभिमहीमघोना ^२विश्वप्रशस्यवृषभाङ्कतनूभवेन ।

^१ओकेश इत्यु^३दयवांस्तनयेन तेन मेने महेभ्यवृषभेन नि^४जान्ववायः ॥७०॥

(१) नाभिराजेन । (२) त्रिभुवनशलाघास्पदादिदेवनन्दनेन । (३) अभ्युदययुक्तः ।

(४) स्ववंशः ॥७०॥

हील० इक्ष्वा०। तेन सुतेन कृत्वा इभ्यपुङ्गवेन स्ववंश उदयवान् मेने । यथा विश्वे श्लाघनीयेन ऋषभदेवेन कृत्वा नाभीपृथ्वीन्द्रेण इक्ष्वाकुवंशः अभ्युदययुक्तोऽमानि ॥७१॥

हीसुं० धात्र्यो^१दितां प्रथमतः ^२पृथुकप्रकाण्डः कीरस्य^३ शाव इव ^४चारुमुवाच ^५वाचम् ।

^६तस्याः पुनः ^७समवलम्ब्य ^८कराङ्गुलीः स लीलायितं ^९वितनुते स्म गतौ

^{१०}स्विकायाम् ॥७१॥

(१) उपमात्रा कथितम् । (२) कुमारमुख्यः । (३) शुकबालकाः । (४) मनोज्ञां (५)

वाणीम् । (६) धात्र्याः । (७) आश्रित्य । (८) हस्ताङ्गुलीः । (९) आत्मीयगमने लीलया

आचरितं चकार । लीलागतिमदर्शयत् । (१०) “हंसं तनौ संनिहितं चरन्तं मुनेर्मनोवृत्तिरिव

स्विकायामि”ति नैषधे ॥७१॥

हील० धात्र्यो०। सोऽर्भक उपमात्रा प्रथममुच्चरितां वाणीं उवाच । यथा शुकशावकः प्रथमकथितां चाव्वीं वाचं वदति । पुनः स कुमारस्तस्या धात्र्याः हस्तस्य तर्जन्यादिकाः अङ्गुलीर्गृहीत्वा आत्मीयायां गतौ गमने लीलयाचरितं चारुचङ्क्रमणविलासं तनुते स्म । लीलागमनमदर्शयत् इत्यर्थः ॥७२॥

हीसुं० ^१चूलाक्रियामहमथा^२ङ्गभवस्य तस्य सन्तन्वता पुलककोरकितने^३ तेन ।

^४श्रीदायितं ^५प्रदिशता ^६मणिहेमजात-मा^७ढ्यायितं समुदयेन^८च मार्गणानाम् ॥७२॥

(१) शिखाकरणाद्याचारम् । (२) पुत्रस्य । (३) रोमाञ्चकञ्चुकितेन दानविद्यौ व्यवहारिणा ।

(४) धनदवदाचरितम् । (५) ददता । (६) रत्न-स्वर्णसमूहम् । (७) महेभ्यवदाचरितम् ।

(८) याचकनिकरेण ॥७२॥

हील० चूला० । रोमाञ्चकञ्चुकितेन चूलाक्रियोत्सवं कुर्वता । पुना रत्नादि ददता धनद इवाचरितम् । उत याचकव्यूहेन ईश्वरीभूतम् ॥७३॥

हीसुं० ^१शावः ^२शुभैर^३वयवैस्स^४वितुः प्रयत्ना-द्वृद्धिं दधाव^५नुदिनं स्वजनैरुपास्यः ।

^६भूमीभृतो ^७बहलनिर्झरतस्त्^८रङ्गैः सि^९न्धुप्रवाह इव ^{१०}पत्ररथा^{११}भिरामः ॥७३॥

1. उत्केश हीमु० । 2. रथैर्निषेव्यः हीमु० ।

(१) हीरकुमारः । (२) श्लाघनीयैः । (३) अङ्गैः । (४) पितुः । (५) प्रतिदिवसम् ।
 (६) पर्वतस्य । (७) जलपरिपूरितनिर्झरगतः । (८) कल्लोलैः । (९) नदीप्रवाह इव ।
 (१०) पक्षिगणैर्मनोज्ञः ॥७३॥

हील० शा०। पितुर्लालनात् बालः पुष्टिमाप । यथाद्रेः प्रचुरनिर्झरप्रवेशात्तरङ्गैर्नदी वद्धते ॥*७४॥

हीसु० १वाचस्पतेर्दिवि विधाय सुरान्विनेया^१न् १जाने नरानपि ५विधातुमुपेयुषः २क्षमाम् ।
 ५वप्रा ५व्यमोचि ५पठितुं सविधे^१द्विजस्य १०कस्यापि ११वाङ्मयविदः स^१महं कुमारः
 ॥७४॥

(१) बृहस्पतेः । (२) स्वर्गे । (३) शिष्यान् । (४) अहं ग्रन्थकृद्विचारयामि । (५)
 मनुष्यानपि शिष्यान्कर्तुं भूमीमागतवतः । (६) पित्रा । (७) मुक्तः । (८) पठनाय । (९)
 ब्राह्मणस्य पार्श्वे । (१०) नाम्ना अनिर्दिष्टस्य । (११) शास्त्रज्ञस्य । (१२) समहोत्सवम्
 ॥७४॥

हील० वाच०। पित्रा स हीरः शास्त्रज्ञस्य ब्राह्मणस्य समीपे सोत्सवं यथा स्यात्तथा मुक्तः । उत्प्रेक्ष्यते । स्वर्गे
 देवान् शिष्यान् कृत्वा पृथ्व्यां नरानपि शिष्यीकर्तुमागतस्य बृहस्पतेर्निकटे मुक्त इव ॥*७५॥

हीसु० तस्या^१र्भशक्र इव १चित्रशिखण्डिसूनो-^३र्लब्ध्वोप^४कण्ठम^५शठस्स पठन्नकु^६ण्ठम् ।
 ५पोतः ५श्रुतिं स १विधिवल्लिपिसङ्ग्रहेण प्रेम्णा विवेश नगरीमिव १०गोपुरेण
 ॥७५॥

(१) बालेन्द्रस्य । "शैशवावधिगुरुर्गुरुस्ये" ति नैषधे । (२) बृहस्पतेः । "विचित्रवाक्चित्र-
 शिखण्डिनन्दन" इति नैषधे । (३) प्राप्य । (४) समीपम् । (५) सरलः । (६)
 सोत्साहम् । (७) हीरकुमारः । (८) शास्त्रम् । (९) यथोक्तप्रकारेण वर्णवाचनलिखनादि-
 प्रकारेण । (१०) प्रतोल्या ॥७५॥

हील० तस्य द्विजस्य समीपं लब्ध्वा स कुमारः अशठः सरलाशयः सन् अकुण्ठं तीक्ष्णं पठन् अक्षरशिक्षणेन
 शास्त्रं प्रविष्टः । यथा प्रतोल्या कश्चित्पुरीं विशति । यथा बालेन्द्रः बृहस्पतेरुपकण्ठं लब्ध्वा विज्ञः
 स्यात् । इन्द्रस्य बालत्वमध्ययनत्वं च नैषधे उक्तम् । यथा "शैशवावधिगुरुर्गुरुस्ये"ति ॥७६॥

हीसु० १छायां तनोरिव न लङ्घयतापि वाचं १प्रासादि तेन वि^३नयाव[न]तेन १सूरिः ।
 सर्वैरभावि ५च गुरोः सफलैः प्रयत्नैस्तस्मिन्न^६नूषरभुवीव ५कृषीवलस्य ॥७६॥

(१) गुरोर्वाचं छायामिव नोल्लङ्घयता । (२) प्रसन्नीकृतः । (३) विनयनमेण । (४)
 कलाचार्यः । (५) गुरोः समस्तैः प्रयत्नैः हीरकुमारे सफलीबभूवे । (६) सुक्षेत्रक्षितौ । (७)
 कार्षुकस्य कृषिकारिणः ॥७६॥

हील० यथा कोऽपि छायां न लङ्घयति । तद्दुरोर्वाचं न लङ्घयता तेन पुत्रेण विद्वान् प्रसन्नीकृतः ।
 गुरोरप्युद्यमैः सफलैर्भूतम् । यथा कर्षणकारिणः प्रयासैः सर्वसस्यायां भूमौ सफलैर्भूयते ॥७७॥

1. ०यानुर्व्यां नरा० हीमु० । 2. किम् हीमु० । 3. सुनोः हीमु० ।

हीसुं० तं साक्षिणं १प्रणयवान्स्वगुरुं २प्रणीय स्वल्पैर्दिनैः स ३वहनैरिव ४धीविशेषैः ।
संप्राप पारम^५खिलागमसागरस्य साधुः समाधिभि^६रिवानुपमै^७र्भवस्य ॥७७॥
(१) स्नेहवान् । (२) कृत्वा । (३) यानपात्रैरिव । (४) बुद्धिविशिष्टगुणैः । (५)
समस्तशास्त्रसमुद्रस्य । (६) असाधारणैर्ध्यानैः । (७) संसारस्य ॥७७॥

हील० तं स्वकीयं गुरुं साक्षिमात्रं कृत्वा स्नेहवान् स स्वप्रज्ञोत्कर्षैः समग्रशास्त्रस्य पारं प्राप । यथा प्रवहणैः
समुद्रपारम् । पुनः साधुः योगैर्भवसमुद्रपारं प्राप्नोति तद्वत् ॥७८॥

हीसुं० १अध्याप्य तेन २विधिवत्सकलाः स विद्याः ३प्रत्यर्प्यते स्म ४गुरुणा ५जनकस्य तस्य ।
६श्रीमान्मु^७रारिरिव तेन ८हिरण्यरत्न-कोटीर्वि^९तीर्य १०सुतसूरिरपि ११व्यधायि ॥७८॥
(१) पाठयित्वा । (२) यथोक्तप्रकारेण । (३) पश्चादर्पितः । (४) कलाचार्येण । (५)
तातस्य । (६) लक्ष्मीवान् (७) कृष्ण इव । (८) स्वर्णमणीनां कोटीः । (९) दत्त्वा ।
(१०) कलाचार्योऽपि । (११) कृतः ॥७८॥

हील० अध्या०। तेन गुरुणा विद्याः पाठयित्वा तस्य पितुः स सुतः पश्चादर्पितः । अपि पुनस्तेन पित्रा
दीनारकोटाकोटीर्दत्त्वा कविरपि कृष्ण इव लक्ष्मीपतिरकारि ॥७९॥

हीसुं० १चित्रामिवे^२न्दुरन^३वद्यतमां स विद्यां लब्ध्वा श्रिया ४तदवधि ५व्यरुचत्कुमारः ।
आसीद^६सीममहिमाप्यनयाऽर्भकस्य ७प्रोल्लेखितस्य ८निकषेन(ण) मणे^९स्त्विषेव
॥७९॥^१

(१) चित्रानक्षत्रम् । (२) चन्द्रः । (३) प्रशस्याम् । (४) तद्दिनमारभ्य । (५) शुशुभे ।
“ सहस्रधात्मा व्यरुचद्विभक्त ” इति रघुवंशे । (६) अद्वैतमाहात्म्यविद्यया । (७) उत्तेजितस्य ।
(८) शाणेन । (९) कान्त्या ॥६९॥

हील० चित्रा०। स निरवद्यां विद्यां प्राप्य व्यरुचत् । यथा चित्रां प्राप्य चन्द्रः शारदीनकौमुदीलक्ष्या रोचते ।
अनया विद्यया सुतस्य अद्वैतमाहात्म्यजनि । यथा शाणोत्तेजितस्य रत्नस्य कान्त्यानन्यमहत्त्वं महर्ष्यता
स्यात् ॥८०॥

हीसुं० अथ गुणलक्षणानि :—

१नाभीभवेन २तदुदाहरणैः^३ कृतैर्षिक् (: किं) ४सामुद्रशास्त्रगदितैर्नर^५लक्षणौघैः ।
६नालम्भि तत्र कुमरे ७व्यभिचारिभावः ८प्रामाणिकैस्स^९दुपमानविधाविवेह ॥८०॥
(१) विधिना । (२) स एव हीरकमार एव उदाहरणं दृष्टान्तस्तत्कृतैः । (३) समुद्रे तत्कृतं
सामुद्रम् । तदेव शास्त्रं तत्र कथितैः (४) पुरुषलक्षणगणैः । (५) न प्राप्तः । (६)
परस्परविरोधिता । (७) तार्किकैः । (८) सद्विद्यमाने उपमानविधौ ॥८०॥

1. इति बालक्रीडा-पठनादि हील० । 2. रणीक० हीमु० ।

हील० ना०। उत्प्रेक्ष्यते । धात्रा स एव हीरकुमार उदाहरणं दृष्टान्तो येषां तादृशैः कृतैः । पुनः समुद्रेण कविनोक्तं शास्त्रं तत्रोक्तैर्नरलक्षणैस्तत्र कुमरे । “कुमारः कुमरोऽपि चेति” शब्दप्रभेदे । व्यभिचारो नासः । यथेह जगति सति योग्ये विद्यमाने उपमानविधौ अन्यपदार्थसादृश्यीकरणप्रकारे तार्किकै-
र्व्यभिचारित्वं न लभ्यते ॥८१॥

हीसुं० तस्याभवल्लवणमातिशयः स कोऽपि प्रोत्तारयन् यदुपरि स्थविरः शिवाय ।
मुक्ताः क्षिपत्यनुदिनं पवमानमार्गं ता एव तत्र किमु तारगणा भवन्ति ॥८१॥
(१) लावण्याधिक्यम् । (२) प्रोत्तारयन् न्युञ्जानानि कुर्वन् । (३) यल्लवण्यातिशयस्योपरि ।
(४) स्थविरः-पितामहो विधाता । (५) कल्याणाय । (६) मुक्ताफलानि (७) प्रतिदिनमुक्ताः
क्षिपति त्यजति । (८) गगने । (९) ता मुक्ता एव । (१०) ताराः ॥८१॥

हील० तस्य लावण्यातिशयोऽद्वैतोऽभूत् । यस्योपरि प्रतिदिनं पितामहः कल्याणकारणाय मुक्ताः गगनमार्गे
क्षिपति । ता एव तत्राम्बरे किमु ज्योतिर्मण्डलानि भवन्ति ॥८२॥

हीसुं० स्पर्द्धादयादिव मिथः प्रवयं सृजद्भि-रङ्गैः सचङ्गिमवपुर्विभवेन तेन ।
ईष्यां तमीप्रिय तमः प्रणयन्विजित्य लक्ष्मच्छलेन मुमुचे किमु लाञ्छयित्वा
॥८२॥

(१) स्पर्द्धाया उदयात् । (२) पुष्टिं कुर्वद्भिः । (३) अवयवैः । (४) चङ्गिम्ना चारुत्वेन
युतकायशोभया । (५) विधुः । (६) कुर्वन् । (७) लाञ्छनकपटेन । (८) लाञ्छनं मध्या
अभिज्ञानमास्ये कृत्वा मुक्तः ॥८२॥

हील० स्पर्द्धा०। तेन कुमरेण ईष्यां कुर्वन् चन्द्रः मुखे मध्या अभिज्ञानं कृत्वा मुक्तः । किंभूतेन ? तेन
सह चङ्गिम्ना वर्तते तादृशो वपुर्विभवो यस्य । कैरङ्गैः स्पर्द्धायाः उत्पादात्पुष्टिं कुर्वद्भिः ॥८३॥

हीसुं० केशोच्चयः स्फुरति तस्य स नीलकण्ठ-पृष्ठे प्रविष्ट इव येन जितः कलापः ।
आबाल्यतः कुटिलता मनसोऽपनीता यं भेजुषी पुनरुपेत्य कचच्छटासु ॥८३॥
(१) केशपाशः । (२) केकी शम्भुश्च । (३) मयूरपिच्छम् (४) बालत्वं मर्यादीकृत्वा ।
(५) चित्तात् । (६) बहिः कृता । (७) केशनिकरेषु “तटान्तविश्रान्ततुरङ्गमच्छटा” इति
नैषधे छटा शब्दः समुदयेऽस्तीति ॥८३॥

हील० केशो० । अस्य स केशपाशो भाति । येन केशपाशेन जितः कलापः । ईशस्य मयूरस्य पृष्ठभागे
प्रविष्टः । पुनर्येन कुमारेण शैशवं मर्यादीकृत्य मनसः कुटिलता निष्कासिता सती । यं कुमरं केशेषु
समेत्य बभाज ॥८४॥

हीसुं० स्वध्यानलोपभवकोपपिनाकिजाग्र-दातङ्कशाङ्कितमनःसुमनःशरस्य ।
त्यागं तनोर्विदधतः कृतवान्विधाता छत्रेण यस्य किमु मौलिमवाङ्मुखेन ॥८४॥

(१) निजध्यानस्य विघ्नविधानादुत्पन्नः क्रोधो यस्य तादृशात् शम्भोः प्रकटीभवता भयेन हननलक्षणां शङ्कं प्राप्तं हृदयं यस्य तथाविधस्मरस्य । (२) शरीरमुज्झतः । (३) स्मरछत्रेण । (४) न्यङ्मुखेन ॥८४॥

हील० स्वस्य ध्यानलोपोद्भूतकोपस्येशस्य भयभीतस्य, अत एव तनोस्त्यागं कुर्वतः कामस्य अधोमुखेन छत्रेण यस्य मस्तकं कृतम् ॥८५॥

हीसु० उत्तुङ्गभावमथ^१ वर्तुलतां दधान-मुष्णीषमस्य^२ सुषमां स्म बिभर्ति मौलौ । यस्मिन्स^३माजिगमिषोस्तरु^४णत्वलक्ष्म्या^५माङ्गल्यकुम्भ इव के^६शरुहाश्रिताङ्कः ॥८५॥

(१) उन्नतत्वं वृत्तत्वं च । (२) सातिशायिनी शोभाम् । (३) समागन्तुमिच्छेः । (४) तारुण्यश्रियः । (५) कल्याणकारिकलश इव । (६) केशा एव दुर्वास्ताभिराश्रित उत्सङ्गो यस्य ॥८५॥

हील० उत्तु०। अस्य मौलौ वर्तुलं उष्णीषं सातिशायिशोभां दधार । उत्प्रेक्ष्यते । यस्मिन्हीरकुमरे आगन्तुकामा यौवनश्रियः । केशा एव रुहा दूर्वा तथा श्रितः अङ्गो यस्य तादृशः कल्याणकारी कुम्भः ॥८६॥

हीसु० यश्च^१न्द्रिकाङ्कितचतुर्द्विजराजराज-द्वालार्द्धशीतमहसो वहते स्म शश्वत् । श्शुद्धाशयोऽ^३मृतरसायितवाग्विलासो द्वासप्ततिः कलयतात्सकलाः कथं न ॥८६॥

(१) ज्योत्स्नाभिः संयुतैश्चतुः सङ्ख्याकैर्द्विजराजै राजदन्तै राजन्शोभमानः ललाट एवार्धः शशी तान् सार्द्धचतुश्चन्द्रान् । (२) निर्मलहृदयः । (३) सुधारस इवाचरिता वचं न विचित्री यस्य ॥८६॥

हील० यश्च० । यो हीरकुमरः ज्योत्स्नासहितान् चतुःसङ्ख्याकान् राजदन्तान् चन्द्राश्च । तथा राजत् दीप्यमानं यद्वालमेवार्द्धशीतमहास्तान्सार्द्धचतुश्चन्द्रान्धत्ते । स कुमारे द्वासप्ततिकलाः कथं न धत्ताम् । शेषं सुगमम् ॥८७॥

हीसु०^१भालस्थलप्रसृमरांशुपयः प्रवाहो-पान्तप्ररूढलतिकेव विभाति यद्भूः । शङ्खोऽप्यभूद्द^३नवारिजपार्थिवस्य^४ चन्द्रादिवैरिविजये किमु^५वादनार्हः ॥८७॥

(१) ललाटरूपं यत्स्थलं प्रदेशविशेषस्तत्र प्रसरणशीला अंशव एव पानीयानां समीपसमुद्गतफलिनी वल्ली च । (२) ललाटश्रवणयोर्मध्ये प्रदेशविशेषः शङ्खः । (३) मुखराजस्य । (४) विधुप्रमुखद्विषत्परिभवसमये । (५) स्वविजयसूचनाय वादयितुं योग्यः ॥८७॥

हील० भाल० । यद्भूर्भाति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । भालस्थलस्य विस्तरणशीला ये किरणास्त एव नीरुप्रवाहस्तत्रोद्भूता लता । शङ्खोऽपि मुखराजः चन्द्रदर्पणजये किमु वादनयोग्यः ॥८८॥

- हीसुं० १लावण्यनीरनयनाब्जयदीयवक्त्र-कासारपालिरिव कर्ण युगं १विरेजे ।
 २द्विपेषु सूचयति किं स्वमितेषु भावि-३श्लोकं शिशोः ४श्रवणयोश्च नवद्वयाङ्कः॥८८॥
- (१) लवणिमैव जलं तथा नयने एव कमले यत्र तादृशहीरकुमारवदनतडाकस्य सेतुः पालिः-सरसो जलस्य रुन्धनस्थानम् । (२) अष्टादशद्वीपेषु । "अष्टादशद्वीपनिखात यूष" इति स्युवंशे । (३) यशः । (४) कर्णयोः आकृतिरूपो नवकाङ्को दृश्यते । यथा -"कर्णान्तरुत्कीर्ण-गभीरलेखः किं तस्य सख्यैव नवा नवाङ्कः" इति नैषधे ॥८८॥
- हील० कर्णयुगं विभाति । उत्प्रेक्ष्यते । लावण्यमेव नीरं यस्य, नयने एव अब्जे यस्य, तादृशस्य यद्वक्त्रतटाकस्य पालिः । च पुनः कर्णयोर्न वेति सङ्ख्याकानां द्वयस्याङ्कः आकृतिरूपः अष्टादशवाची अष्टादशप्रमाणेषु द्वीपेषु भावियशः कथयतीव ॥८९॥*
- हीसुं० १विद्वेषिभावमपहाय परस्परेण २स्वर्भाणुशुभ्रकिरणाम्बुजबन्धवोऽमी ।
 ३केशच्छटारजतकाञ्चनकुण्डलाङ्गा यस्मिन्विधातुमिव ४साप्तदीनमीयुः ॥८९॥
- (१) वैरभावं त्यक्त्वा । (२) राहु-चन्द्र-सूर्याः । (३) केशपाशरूप्यस्वर्णकर्णपूरकायाः । (४) सख्यम् । (५) आगताः ॥८९॥
- हील० विद्वेष० । द्वेषरहिताः पुनः केशपाशः स्फटिकहेमयोः कुण्डले तद्रूपा राहुचन्द्रार्काः यस्मिन् कुमाररूपसम्यक्स्थाने मैत्री कर्तुमागताः ॥९०॥*
- हीसुं० १सक्तः २श्रुतौ शिशुशशी यदसावितीव तच्चक्षुषी ३श्रुतियुगं ४परिष्वजाते ।
 ५नीलोत्पले उदयः(यतः) कुमदो३स्तदा(द)क्षणो-र्लक्ष्मीं ४च ते तरलता५रकयोः
 श्रयेते ॥९०॥
- (१) आसक्तः । (२) स रङ्गशास्त्रे ? । (३) श्रवणयुगलम् । (४) आलिङ्गतः । (५) यदि स्मेरकुमुदयोर्नीलकमले प्रादुर्भवतस्तदा विलस्कनीनिकयोः कुमारलोचनयोः श्रियं श्रयतः ॥९०॥
- हील० सक्त०। असौ शास्त्रे सक्तः इति कारणान्तस्य नेत्रे कर्णद्वन्द्वं आलिङ्गतः स्म । यदि नीलोत्पले कैरवयोर्मध्ये उदयतस्तदा चलकनीनिकयोर्नेत्रयोर्लक्ष्मीं भजेते ॥९१॥*
- हीसुं० १दृग्दोषखण्डनकृते २भ्रमरं तदीये चिह्नं ३मषेरिव मुखे कृतवान्विर४ञ्चिः ।
 ५विश्वप्रदीपसदृशो यदसौ तदीया नासापि तद्भ्रजति ६दीपशिखोपमानम् ॥९१॥
- (१) दृष्टिदोषनिवारणाय । (२) कुरलो भ्रमरालकम् । (३) कज्जललाञ्छनम् ।

1. विभाति हीसुं० । 2. विद्वेषिभावमपहाय परस्परेण केशच्छटास्फटिकहाटककुण्डलाङ्गा । स्वर्भाणुशुभ्रकिरणाम्बु-जबन्धवोऽमी यस्मिन्विधातुमिव साप्तदीनमीयुः ॥ हीसुं० । 3. ०र्यदा० हीसुं० तत्र बृहद्वीकायां तु 'तदक्ष्णोः' इत्येव पाठो व्याख्यातः। 4. तदा तरल० हीसुं० । 4. तारिकयोः हीसुं० ।

(४) ब्रह्मा । (५) जगति प्रदीपस्य तुस्य । (६) कज्जलध्वजकलिकासाम्यम् ॥११॥

हील० मषेर्लाञ्छनमिव शाकिन्यादिभयवारणार्थं ब्रह्मा कुरलं चकार । अग्रे सुगमम् ॥१२॥

हीसुं० १चापल्यकेलिकलिते २असिताशये य-त्रेत्रे मिथः ३सदृशवैभवभाजिनी तत् ।
मा ४द्रुह्यतां ५कजभुवेति ६तदन्तराले नासानिभेन विदधे किमु ७सीमदण्डः ॥१२॥

(१) चञ्चलतायाः क्रीडायां चटुलतया क्रीडने वा ललिते । शृङ्गारवती तत्र रसिके इत्यर्थः ।

(२) श्यामहृदये । (३) तुल्यलक्ष्मीधारिणी । (४) परस्परं द्रोहं मा कुरुताम् । (५)
विधात्रा । (६) चक्षुषोर्मध्ये । (७) विभागदण्डः ॥१२॥

हील० चपले पुनः श्याममध्ये पुनः सदृशे अस्य नेत्रे वर्तेते । तस्मान्मा द्रोहं कुर्वाताम् इति कारणादेव
ब्रह्मणा तयोर्मध्ये नासिका । उत्प्रेक्ष्यते । विभागयष्टिः कृत इव ॥१३॥

हीसुं० स्थाणोः १शिरोनिवसनानशनाम्बुपानं २संतप्य दुस्तपतपो मणिदर्पणेन ।
३प्रापे परं ४जनुरिवेदम ५गण्यपुण्य-सम्प्रापणीयम ६दसीयकपोलरूपम् ॥१३॥

(१) स्थाणुरीश्वरः कीलकश्च तन्मूर्धनि वसनं तथा न विद्येते आहारजलपाने यत्र ।

(२) सम्यक् त्रिधा तप्त्वा । (३) लब्धम् । (४) अन्य जन्म । (५) प्रमातुमशक्येन सुकृतेन
प्राप्तुं योग्यम् । (६) कुमारकपोलस्य रूपं यस्य ॥१३॥

हील० स्थाणो० । कीलकाग्रे वसनं, पुनरशनपानरहितं तपस्तप्त्वा रत्नादर्शनेन अस्य कपोलरूपं प्रत्यक्षलक्ष्यं
असङ्ख्यपुण्येन लब्धं, द्वितीयं जन्म प्राप्तमिव ॥१४॥

हीसुं० यस्य १प्रशस्ययशसः २श्रुतिपाशमध्य-निष्पातिनक्रशुकचञ्चुपुटात्क ३थञ्चित् ।
बिम्बीफलं विगलितं स्वखलितं च ४वक्त्र-पद्मोदरे किमु ५रदच्छदनीबभूव ॥१४॥

(१) श्लाघनीयकीर्तिः । (२) कर्णावेव पाशौ तयोर्मध्ये निपतनशीलस्य नासिकारूपकीरस्य
वक्त्रपुटात् । (३) केनापि प्रकारेण । (४) वक्त्रोदरे स्थितम् । (५) अधरो जातः ॥१४॥

हील० यस्य० । बिम्बीफलं गोहृकं यस्य कुमारस्य रदनछ(च्छ)दनीबभूव । उत्प्रेक्ष्यते । प्रशस्तकीर्तेर्यत्कुमारस्य
कर्णावेव पाशौ बन्धनग्रन्थी तयोर्मध्ये निष्पातिनो निष्पतनशीलस्य नक्रशुकस्य नासिकारूपकीरस्य
चञ्चुपुटात् शृपाटिकासम्पुटतः कथञ्चित्केनापि प्रकारेण स्वबन्धनभयाकुलिततत्वेन विगलितं निष्पतितं
सन्स्खलितं सन्मुखकमलमध्येऽधरो बभूव ॥१५॥

हीसुं० १रक्ताङ्गरक्तमणिपल्लवपाटलश्री-पाटच्चरो यदधरः श्रियम २शनुते स्म ।
३आस्थानवेदिरिव ४वाङ्मयदेवताया आवासवेशमनि ५कुमारमुखारविन्दे ॥१५॥

(१) विद्रुमपद्मारागरत्नकिसलयवद्रक्ता शोभा, तस्याः तस्करः । (२) धत्ते स्मेत्यर्थः ।

(३) सभायामुपविशनवेदिकेव । (४) सरस्वतीदेव्याः । (५) हीरकुमारवदनकमलरूपे वसनार्थं गृहे ॥९५॥

हील० रक्ता० । विद्रुमपद्मरागमणयः किशलयास्तेषां रक्तत्वतस्करः ओष्ठः शोभां व्याप्नोति । उत्प्रेक्ष्यते । सरस्वत्या मुखगृहे वेदिकेव ॥९६॥

हीसुं० १अभ्युद्गतैर्मु^१खखनेरिव २वज्ररत्नै-र्दन्तैरदीप्यत कुमारपुरन्दरस्य ।

३वक्त्राब्जधाम्न इव वा श्रुतदेवतायाः ४सेवासुखानुभवनागतगौरपत्रैः ॥९६॥

(१) प्रकटितैः । (२) वदनरूपवज्राकरात् । (३) हीरकनाममणिभिः । (४) वदनकमलमेव गृहं यस्याः (५) सेवया कृत्वा सुखं प्राप्तुं समेतैः हंसैः ॥९६॥

हील० दन्तैर्दीप्यते स्म । उत्प्रेक्ष्यते । वदनाकरदुद्गतैर्हीरकैरिव । वाथवा वक्त्रगृहे स्थितायाः सरस्वत्याः सेवायाः अनुभवार्थं आगतैर्हंसैः ॥९७॥

हीसुं० बिम्बाधरे निपतिताभिरभासि यस्य १निर्द्धूत^२मौक्तिकशुचिद्विजचन्द्रिकाभिः । ३क्लृप्तेन्दुदर्पणपयोजजये कृताभि-र्नाभी^४भुवेव सुम^५वृष्टिभिरेत^६दास्ये ॥९७॥

(१) बिम्बस्य गोहृकस्य तुल्ये अधरे । (२) उत्तेजितमुक्ताफलवद्विशदाभिर्दशनकान्तिभिः । (३) कुमारवक्त्रेण यः कृतश्चन्द्रादर्शकमलानां विजयस्तत्र । तस्मिन् र(स)मये इत्यर्थः । (४) धात्रा । (५) पुष्पवृष्टिभिः । (६) कुमारमुखोपरि ॥९७॥

हील० बिम्बा० । रक्तोष्ठे पतिताभिर्मुक्तावदुज्ज्वलाभिर्दन्तज्योत्स्नाभिव्यासम् । उत्प्रेक्ष्यते । दर्पणादीनां जये कृते सति धात्रैतन्मुखे पुष्पवृष्टिः कृता ॥९८॥

हीसुं० १पूर्णा^२मृतैररुणरत्नमनोज्ञमध्या ३पङ्कीभवद्द्विजविराजिसवेशदेशा ।

४यस्याननान्तरनिकेतनवाक्त्रिदश्या वापीव खेलनकृते रसना बभासे ॥९८॥

(१) भृता पद्मरागै रचितत्वान्मनोहरमन्तरालं यस्याः । (२) श्रेण्या जायमानैर्द्विजैर्दशनैः विहङ्गैरर्थान्मरालैः शोभितः समीपभागो यस्याः । (३) वदनमध्ये गृहं यस्यास्तादृश्याः सरस्वत्याः ॥९८॥

हील० पूर्णा० । यज्जी(जि)ह्वा रेजे । उत्प्रेक्ष्यते । मुखमध्ये निवासिन्यास्सरस्वत्या जलकेलिकृते अमृतैर्जलैर्वा पूर्णा रक्तरत्नघटितमध्या पुनः श्रेणीभवद्भिर्दन्तैः पक्षिभिर्वा शोभितः समीपदेशो यस्यास्तादृशी वापी ॥९८॥

हीसुं० १पूज्येषु २रञ्जितमना यदसौ कुमार-स्तस्य स्म रज्यत इतीव ३रसज्ञयापि ।

४शुद्धाशयस्य दशनैरपि धार्यते स्म श्रीमत्कुमारवृषभस्य ५विशुद्धिमत्ता ॥९९॥

(१) गुर्वादिषु । (२) रागयुक्तचित्तः । (३) जिह्वया । (४) निर्मलहृदयस्य । (५)

1. निदर्शित० । हीमु० । 2. रञ्जित० हीमु० ।

निर्मलवत्ता ॥१९॥

हील० पू० । यदयं गुर्वादिषु सरागो भावीतिकारणात्तज्जी(ज्जि)ह्वया रक्तीभूतं पुनर्निर्मलचित्तत्वा-
देतदन्तैर्निर्मलीभूतम् ॥*१००॥

हीसुं० १रक्ताङ्गपल्लवमुखान्द्विषतो ३जिगीषु-र्धत्तेऽसिकं ४किमधरः स५विधेऽदसीयः६ ।
भावी शिशुर्भुवि यदेष सुवृत्तशाली० भेजे तदस्य ५चिबुकोऽपि सुवृत्तभावम्॥१००॥
(१) विद्रुमकिसलयप्रमुखान् । (२) रिपून् । (३) जेतुमिच्छुः । (४) अपराधःप्रदेशो-
ऽसिकः । पक्षे असिस्तरवारिवासिकः 'स्वार्थे कः', तम् । (५) पार्श्वे । (६) कुमारसम्बन्धी
ओष्ठः । (७) शोभनाचारेण शालते राजते इत्येवंशीलः । (८) वदनाधः कश्चित्प्रदेशविशेषः
यत्र निम्नभागो भवेत् ॥१००॥

हील० रक्ताङ्गान् प्रवालादीन् जेतुकोऽधरः । असिरेवासिकस्तं खड्गं धत्ते । अन्योऽपि रिपून्विजेतुं करवालं
कलयति । पुनरसौ शोभनाचारवान् भावीतीवास्यासिकाधः प्रदेशोऽपि शोभनाशयं सदाचरतां वास्तवार्थे
तु शोभनवर्तुलतां भेजे ॥१०१॥

हीसुं० द्वात्रिंशताजनि १रदैरपि लक्षणानि२ द्वात्रिंशदा३कलयतः शि३शुवासवस्य ।
५पीयूषवर्षिसितरोचिरसूययान्त-५वाग्भिः सुधामिव ५ववर्षमुखं तदीयम् ॥१०१॥
(१) करचरणयोश्छत्रचामरादीनि द्वात्रिंशन्मितानि लक्षणानि । (२) बिभ्रतः । (३) कुमारस्य ।
(४) दन्तैरपि द्वात्रिंशता जातम् । (५) अमृतवर्षणशीलस्य चन्द्रस्येर्ष्या । (६) वाणी-
द्वारा । (७) अमृतम् । (८) वर्षति स्म ॥१०१॥

हील० द्वात्रिंशलक्षणवतस्तस्य द्वात्रिंशदन्तैर्जातम् । पुनस्तन्मुखं वाणीभिरमृतं वर्षति स्म । उत्प्रेक्ष्यते ।
अन्तश्चित्तेऽमृतवर्षिणः सितरोचिषश्चन्द्रस्य ईर्ष्या इव सुधामवर्षत् ॥१०२॥

हीसुं० १उद्धृत्य कण्टकगणान्किमु ३वारिजन्म किं वा३त्मदर्शमपहत्य५ विचेतनत्वम् ।
५संतक्ष्य ५लक्ष्मशितिमानमुता०मृतांशुं ५राजीवभूरकृत हीरकुमारवक्त्रम् ॥१०२॥
(१) कर्षयित्वा (२) कमलम् । (३) दर्पणम् । (४) निश्चेत् [त] नतां हत्वा । (५)
तनूकृत्य । (६) लाञ्छनकृष्णताम् । (७) चन्द्रम् । (८) विधाता ॥१०२॥

हील० उद्धृत्य० । कण्टकान्निष्कास्य कजं गृहीत्वा वा दर्पणं सचेतनं गृहीत्वा च निरङ्कुमृगाङ्कमादाय ब्रह्मा
हीरकुमारवक्त्रं रचयामास ॥१०३॥

हीसुं० १निःशेषभूवलयकुण्डलिवेश्मनाकि-लोकत्रिके प्रसृमरैर्यशसां विलासैः ।
रेखा भविष्यति महत्सु यदस्य कण्ठे रेखात्रिकं किमिति ३निर्मितवान्विधाता ॥१०३॥
(१) समग्रभूमण्डल-पाताल-स्वर्गाणां त्रये एतस्मात्परः कोप्येतादृग्गुणकलितस्त्रिभुवने नास्तीति

1. इति मुखम् हील० ।

प्रसिद्धिः । रेखा (?) । (२) चक्रे ॥१०३॥

हील० निःशेष० । समग्रपृथ्वीपातलस्वर्गाणां त्रयेऽपि विस्तरणशीलैर्यशोभिर्महत्सु रेखा भाविनी । इति कारणदस्य कण्ठे रेखात्रयं विधिः कृतवान् ॥१०४॥

हीसुं० भावी यदेष 'वृषवज्जिनधर्मधुर्यः स्कन्धोऽप्यभूत्किमिति तत्ककुदोपमेयः ।
अर्भः 'पुरा भवति येन 'युगप्रधानो जज्ञेऽस्य 'बाहुरपि तेन 'युगप्रधानः ॥१०४॥

(१) वृषभ इव । (२) अर्हत्प्रणीतधर्मे धुरन्धरः । (३) तस्य वृषभस्य ककुदेन स्कन्धेन उपमातुं योग्यः । नैचिकं शिरो वा तत्तुल्यः (?) (४) पुरा भवत्यग्रे भविष्यति । "पुरा योगे भविष्यदर्थे वर्त्तमाना" । (५) युगे कलिकाले विशिष्टतिशयैः प्रधानो मुख्यः । (६) आजानुबाहुत्वात् । (७) युगवद्भूसर इव प्रधानः ॥१०४॥

हील० भावी० । वृषभ इव धर्मधुर्यत्वादस्य स्कन्धः वृषस्यस(स्यांस)कूटेनोपमातुं योग्योऽभूत् । पुनरर्भः युगे कलिकाले प्रधानः पुरा भवति भविष्यति । "यावत्पुराणिपातयोर्योगे लङ्" आभ्यां योगे भविष्यकाले वर्त्तमाना स्यादिति सिद्धान्तकौमुद्याम् । इत्यस्य बाहुर्भूसरोपमेयो जातः ॥१०५॥

हीसुं० उद्दामदुर्गतिपुरेऽर्गलतांगमी य-त्तद्दोरितीव लभतेऽर्गलयोपमानम् ।
यस्ये'भशङ्खमकरान्कलयन्प्रवाल-शाली पुनः 'श्रियम'सूत 'शयः 'समुद्रः ॥१०५॥

(१) बहुजनभीतिकरत्वात् उत्कटमुच्छृङ्खलं यत्कुगतिपुरं तत्र परिघभावमयं गमिष्यति । ये जना अमुं सेविष्यन्ते तान् दुर्गतिं गन्तुं न दास्यति । ततः इदं विशेषणम् । (२) कुमारभुजः (३) अर्गलासदृशो बभूव । (४) गज-कम्बु-मकरान् दधत् विद्रुमैः पल्लववच्च शालते इत्येवंशीलः । (५) शोभां कमलां च । (६) जनयति स्म । (७) शयः पाणिः । (८) सहमुद्रया साक्षराङ्गुलीयकेन वर्त्तते यः । पक्षे सागरः ॥१०५॥

हील० उद्दाम० । पूर्वाद्धं सुगमम् । पुना रेखाकारीभूतान् गजशङ्खमकरान् दधन् । अत एव समुद्रः सहोर्मिकया वर्त्तते । तादृशः पाणिः शोभां लक्ष्मीं अजीजनत् ॥१०६॥

हीसुं० तस्य 'स्फुरद्द्युतिपयष्पः (ः प)रिपूर्णबाहु-मूलालवालविलसद्भुजगण्डिभाजः ।
रेजुः 'शयावनिरुहोऽङ्गुलयोऽनुशाखाष्का' (ः का)माङ्कुशैष्कि' (ः कि)सलयैरिव
शालमानाः ॥१०६॥

(१) विस्तरत्कान्तय एव जलानि तैष्पः(ःप)रिपूरितं बाहोर्भुजस्य मूलं क्रोटरः स एव स्थानकं तत्र विलसन्प्रकटीभवन्बाहुरेव गण्डिर्मूलात् शाखावधिप्रदेशस्तं भजतीति । (२) हस्तद्रुमस्य (३) नखैः । (४) पल्लवैः ॥१०६॥

हील० तस्य० । तदङ्गुलयो रेजुः । उत्प्रेक्ष्यते । कान्तिजलपूर्णं यद्बाहुमूलं तदेवालवालं तत्र विलसन्त्यो

बाहुरेव मूलाच्छाखावधिप्रदेशस्तद्भाजिनः । कस्वृक्षस्य किशलयै रम्याः शाखाः ॥१०७॥

हीसुं० १जानुस्पृशौ शिशुभुजौ २विनियन्त्रणाय पाशाविवा ३ब्धिदुहितुस्त ४रलाशयायाः ।
हस्तौ ५समस्तकजराजतयाप्यमुष्य धात्राऽक्षतैरिव यवैः सम ६पूजिघाताम् ॥१०७॥

(१) जानुप्रलम्बौ । (२) बन्धनाय । (३) लक्ष्म्याः । (४) चपलस्वभावायाः । (५) सर्वेषां
पद्मानां राजत्वेन तत्सेव्यत्वादाकृत्या । (६) अर्चितौ ॥१०७॥

हील० जानु० । उरुपर्वयावत्प्रलम्बौ भूजावभूताम् । उत्प्रेक्ष्यते । चञ्चलाया लक्ष्म्या बन्धनाया पाशौ ।
पुनर्धात्रा हस्तौ सकलकमलराजत्वेनाखण्डैर्यवैरर्चिताविव ॥१०८॥

हीसुं० १वक्षःशिलाकलितमञ्जुलजातरूपो २नक्षत्रभूषिततनुश्च ३नभोगयुक्तः ।
४स्वःशाखिरुङ्महिमधीरिमराजमानः शावस्सुपर्वशिखरीव पुपोष भूषाम् ॥१०८॥

(१) हृदयरूपशिलया युतस्तथा रम्यं स्वर्णं उत्पन्नं रूपं यस्य । (२) न निषेधे, क्षत्रत्वेन
राजन्यत्वेन शोभिताङ्गाः । वणिग्जातित्वात् नक्षत्रैर्ज्योतिर्भिः शोभितवपुः । (३) न नैव
भोगेन वैषयिकसुखेन युतो बालत्वात्, विद्याधरैर्देवैर्वा युक्तः । (४) कल्पद्रुवत् तेषां च
कान्तिर्यत्र माहात्म्येन धैर्येण (ण) शोभमानः । (५) मेरुरिव ॥१०८॥

हील० वक्ष० । हृदयमेव शिला तथा युतस्तथोत्पन्नं रूपं यत्र स पुनर्नो क्षत्रत्वेन वणिग्जातित्वात्
क्षत्रैर्वालङ्कृतकायः पुनर्न भोगैर्विषयैर्विद्याधरैर्वा चेष्टितः । कल्पवृक्षानां(णां)तद्गद्गा रुक् यस्य ।
पुनर्महिम्नाऽग्रे भविष्यता भाविनि भूतोपचारात् धैर्येण च शोभितो बालो मेरुरिवाभां बिभर्ति स्म
॥१०९॥

हीसुं० १प्रामाण्यमस्य वहतो महतां २सदस्य- ३प्रामाण्यमाश्रयदुरस्तदिहास्ति चित्रम् ।
श्रीवत्स उल्लसति ४तस्य पुनः स ५वक्षः-स्थायी ६गभीरिम ७विभावनकौतुकीव ॥१०९॥
(१) यथार्थवादितां मुख्यतां च । (२) सभायाम् । (३) अप्रमाणतां विशालताम् । (४)
कुमारस्य । (५) हृदये वसति । (६) गाम्भीर्यस्य वीक्षणे कुतुकवानिव ॥१०९॥

हील० अस्य हृदयं प्रमाणातीतमित्यर्थः ॥*११०॥

हीसुं० १सान्द्रीभवत्तनुविभाभरनिज्जर्जरिण्यां २सावर्त्तशोण इव नाभिरमुष्य रेजे ।
३वक्षःस्थलेन ४विपुलेन ५सहाभ्यसूया-माबिभ्रतीव कटिरप्य[भ]वद्विशाला ॥११०॥
(१) निबिडां जायमानः शरीरप्रभासमूह एव नदी, तस्याम् । (२) जलावर्त्तयुक्तहृद् इव ।
(३) हृदयेन । (४) विशालेन । (५) ईर्ष्याम् ॥११०॥

हील० सान्द्री० । अस्य नाभिः शुशुभे । उत्प्रेक्ष्यते । बहुलो यः कायकान्तिभरः स एव नदी तस्य सावर्त्तो

1. विलोकन० हीमु० । 2. ०रिण्याः हीमु० ।

हृदः पुनर्वक्षःस्थलेनेर्ष्या कटिर्विशालाभूत् ॥*१११॥

हीसुं० १कार्कश्यसंहतिलघूकृतहस्तिहस्ता-वूरू कृताविव शिशोर्नलिनासनेन ।
स्तम्भोपमो जिनमतावसथे स भावी १स्तम्भोपमां किमिति तस्य बिभर्ति जङ्घा
॥१११॥

(१) कठिनतायाः संहरणेन कृत्वा अल्पौ ह्रस्वौ कृतौ करिकरौ । (२) विधात्रा । (३)
जिनशासनरूपसद्धानि तद्धारधारणे स्तम्भतुल्यो भावी । "वज्रस्तम्भाविवैते" इति जिनशतके
(४) स्तम्भसादृश्यं जङ्घायाः ॥१११॥

हील० कार्कश्यापनयनेन ह्रस्वौ कृतौ हस्तिहस्तौ । उत्प्रेक्ष्यते । धात्रा शिशोः सक्थिनी कृतौ पुनर्हृच्छसनसद्धानि
स्तम्भतुल्यत्वादस्य जङ्घा स्तम्भसादृश्यं दधौ ॥*११२॥

हीसुं० १स्पद्धोदयान्निजविवृद्धिकृतौ यदूरू जङ्घे पुनः सरसिजन्मभुवा विभाव्य ।
१तद्युग्मविग्रहनिषेधविधिप्रभुष्णु-सीमाकरं विरचितं किमु जानुयुग्मम् ॥११२॥

(१) परस्परं स्पद्धायाः प्रादुर्भावादात्मनो विवृद्धिं कुर्वत इति । (२) धात्रा । (३) दृष्ट्वा ।
(४) तस्य कुमारस्य उरुजङ्घायुगलयोः क्लेशनिवारणप्रकारे समर्थमत एव विभागविधायकम् ।
(५) कृतम् । ११२॥

हील० स्पद्धो० । संहर्षादन्योन्यं वृद्धि कृतौ यस्य उरू पुनर्जङ्घे दृष्ट्वा ब्रह्मणा तयोर्द्वन्द्वयोर्विग्रहनिषेधकं
सीमाकरम् । उत्प्रेक्ष्यते । जानुयुग्मं निष्पादितम् ॥११३*॥

हीसुं० १शुश्रूषयासनतयानिशामाप्रसादा-ल्लब्ध्वा प्रसन्नमनसो वरमात्मयोनेः ।
१विश्वाङ्कारविजयप्रभविष्णुलक्ष्मि स्मेराम्बुजन्म किमु १यत्पदतामवाप ॥११३॥

(१) सेवकतया । (२) पद्मस्यासनत्वेन । (३) प्रसादं मर्यादीकृत्य । (४) विधातुः । (५)
जगति ये स्वविभवप्रतिमल्लस्तेषां विजये समर्थशोभाभूत् । (६) पद्मम् । (७) यस्य
चरणकमलभावम् । (८) लेभे ॥११३॥

हील० शुश्रू० । निस्तरं विष्ट्रभावेन प्रसादसमयं यावत्सेवया प्रसन्नात् आत्मयोनेः सकाशात् वरं प्राप्य ।
किमुत्प्रेक्ष्यते । विकचकजं कुमारस्य चरणत्वं पादावतारं लभते स्म । किंभूतं स्मेराम्बुजन्म ?।
जगत्सु येऽङ्काराः प्रतिमल्लस्तेषां विजये प्रभविष्णुं समर्था लक्ष्मीर्यस्य तत्तादृशम् । "शुश्रूषा-
रधनोपास्तिर्वरिवस्यापरिष्टयः" इति हैम्यामित्यवबोद्धव्यम् ॥११४॥

हीसुं० यत्पादपङ्कजयुगाङ्गुलिभिः स्वकीय-लक्ष्म्या पराभवपदं गमिताः प्रवालाः।
दुःखादिव १दुमशिखाशिखरान्तरेषु तिक्त्यक्षवस्तनुलतां निजमुद्बन्धुः ॥११४॥

1. स्थम्भो० हीम० । 2. स्थम्भो० हीम० । 3. तदद्वन्द्व० हीम० ।

(१) वृक्षशाखानां शिखराण्यग्राणि तेषां मध्येषु । (२) त्यक्तुमिच्छवः । (३) ऊर्ध्वं बध्नन्ति स्म । स्वं पाशयन्ति स्म ॥११४॥

हील० यत्पाद० । कुमारचरणाङ्गुलिभिः स्वशोभया पराभवस्थानं प्रापिताः प्रवाला द्रुमशिखराग्रान्तरेषु आत्मानामूर्ध्वं बबन्धुः । उत्प्रेक्ष्यते । कायं त(त्य)क्तुमिच्छवः ॥११५॥

हीसुं० १कामद्विपेङ्कुश इवोद्भवितायमेत-त्का^३माङ्कुशैष्कि(ः कि)मिति सूचयति स्म वेधाः । २रत्नं यदेष भुवि सूरिभरेषु भावी रत्नश्रियं किमु पुनर्निदधे स ३तेषु ॥११५॥

(१) मदनमत्तगजे । (२) प्रकटीभविष्यति । (३) नखैः । (४) सूरिन्द्रश्रेणीषु मणिरिव भावी । (५) स्थापयामास । (६) नखेषु ॥११५॥

हील० काम० । स्मरे सृणिवत्प्रादुर्भविष्यति । इत्येव नखैर्वेधाः सूचयति स्म । पुनर्न्यक्षसूरिषु नगीनो भावी, इत्येव स वेधाः नखेषु रत्नश्रियं दधौ ॥*११६॥

हीसुं० १यन्मूर्त्तिदीधितिङ्गरेषु किमु २प्ररोहा रोमाणि कामपि रमां कलयांबभूवुः । ३ईदृग्विधा वयमिहैव न ४चाऽपरत्र वक्तुं गुणैष्कि(ः कि)मिति थ्यत्र कृताः स्वरेखाः ॥११६॥

(१) कुमारकायकान्तिनिज्झरिषु । (२) अङ्कुरा इव । (३) अद्वैतमाहात्म्यः । (४) कुमारे । (५) अपरस्मिन्स्थाने न स्मः ॥११६॥

हील० यन्मू० । यस्य शरीरस्य कान्तिनिज्झरिषु अङ्कुरा इव लोमाणि(नि) अपूर्वशोभां धारयन्ति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । औदार्यादिगुणैः स्वाः स्वाः सरूपाणामेकशेषे स्वाः सूक्ष्मा रेखाः कृताः । यदि(दी)-दृग्विधा वयमिहैव स्मः वर्त्तामहे । अपरस्मिन्स्थाने सर्वथापि न स्मः वक्तुम् ॥११७॥

हीसुं० स्कन्धोपधेः १ककुदढौकनकं विधाय यस्मात्शिशाशोर्गतिरिशिक्षि २ककुद्वतेव । ३अभ्यस्यते गतिरिवास्य ४गतानुकार-कामेन ५विन्ध्यविपिनेष्वपि ६हास्तिकेन ॥११७॥ (१) ककुदं नैचिकं शिरस्तस्योपदाम् । (२) वृषभेण । (३) अभ्यासः क्रियते । (४) गमनस्य सादृश्याभिलाषेण । (५) विन्ध्याचलगह्वरेषु । (६) हस्तिनां समूहेन ॥११७॥

हील० स्कन्धो० । अंसमिषात् ककुदप्राभृतं कृत्वा वृषभेन(ण) हीरकुमारादगतिः शिक्षिता । पुनर्हस्तिसमूहेन अस्य गमनस्य सादृशीभवनं तत्राभिलाषुकेन(ण) विन्ध्यगिरिगह्वरेषु गमनं शिक्ष्यते वा ॥११८॥

हीसुं० १लिप्ता द्रवैरिव २विलीनहिरण्यराशेः ३सङ्कल्पितेव ४नवगन्ध^३फलीदलैर्वा । किं ५रोचनाभीरथवा रचिता ६स्मिताब्ज-गब्भैरिवाथ घटिता ७स्य तनुश्च^४कासे ॥११८॥^५

1. व कामा० हीमु० । 2. यन्न हीमु० । स पाठोऽशुद्धः प्रतिभाति ॥ 3. ०धकली० हीमु० । स चाशुद्धः पाठः 4. ०काशे हीमु० । 5. इति हीरकुमारसर्वाङ्गवर्णनम् हील० ।

(१) लिप्यते स्मेति लिप्ता, दिग्धा । (२) वह्निना गालितकनकनिकरस्य । (३) रचितेव । (४) चम्पकपत्रैः । "न षट्पदो गन्धफलीमजिघ्रदि"ति सूक्ते । (५) गोरोचनैः । (६) विकचकमलगर्भैः । (७) कुमारस्य ॥११८॥

हील० लिप्ता० । अस्य तनुर्दिदीपे । उत्प्रेक्ष्यते । गालितसुवर्णसमूहरसैर्दिग्धेव वाऽथवा गन्धकलीदलैश्चम्पक-कलिकापत्रैर्विरचिता वा गोपितविशेषद्रव्यै रचिता वा विकचकमलसारैर्घटिता ॥११९॥

हीसु० १तस्मिन्यदं प्रविदधे २गुणधोरणीभिः सर्वाभिरर्णव ३इवार्णववर्णिनीभिः ।
४आलोक्यते स्म च कदाचन नैष ५दोषै-दोषा ६तनैरिव ७तमोभिर ८भीश्रुमाली ॥११९॥
(१) हीरकुमारे । (२) औदार्य-धैर्य-गाम्भीर्यादिगुणानां मण्डलीभिः । (३) समुद्रे नदीभिः । (४) दृष्टः । (५) कुमारः । (६) विरुद्धगुणैः । (७) रात्रिजातैः । (८) अन्धकारैः । (९) सूर्यः ॥११९॥

हील० तस्मि० । तस्मिन्निशौ गुणश्रेणिभिः स्थानं कृतम् । यथार्णवपत्नीभिर्नदीभिः समुद्रे स्थानं प्रविधीयते । पुनरेषः शिशुरपगुणैः कस्मिन्नपि समये न दृष्टः । यथा भास्वान् रात्रिजातैरन्धकारैष्कः कदापि नालोक्यते-न प्रेक्ष्यते ॥१२०॥

हीसु० १स्वस्पर्द्धिनः २शरभवप्रमुखानशेषा-३न्कान्त्या विजित्य ४विजयीव ५निजप्रतीपान् ।
स ६व्यानशे ७विसूमरैः स्वयशोभिराशा-देशान्मिल ८त्परिमलैरिव पुष्प ९कालः ॥१२०॥
(१) आत्मना स्पर्द्धनशीलान् । (२) स्वामिकार्तिकाद्यान् । (३) शोभया । (४) जिष्णुः । (५) आत्मनः शत्रून् । (६) व्याप्नोति स्म । (७) प्रसरणशीलैः । (८) विस्तरद्रव्यैः । (९) वसन्तः ॥१२०॥

हील० स्वरूप० । यथा विजयी राजा प्रतीपान् जयति तद्वत् स्मरप्रमुखान् स्वशत्रून् जित्वा आशादेशान्व्याप्नोति स्म । यथा वसन्तर्तुः परिमलैर्दिशो व्यश्नुते ॥१२१॥

हीसु० १भूषाशनिस्फुरितशक्रधनुःसमुद्य-द्वाराङ्कितश्च २जलमुक्श्रित ३जैनपादः ।
युक्तं यदा ४स ५सघनः ६कमलोदयेन चित्रं तदेव सुदिनेन यदत्र जज्ञे ॥१२१॥

(१) भूषाणामाभरणानां अशनिभ्यो वज्ररत्नेभ्यः प्रकटीभूतमिन्द्रचापं यत्र । "वृता विभूषा मणिर श्मिकार्मुकै" रिति नैषधे । भूषा आभरणानि दीप्यमानमुक्तालताकलितः । (२) डलयोरेक्यात् जडसङ्गरहितः । (३) सेवितः अर्हत्सम्बन्धीचरणो येन । (४) स कुमारः । (५) निबिडः । (६) निर्भरलक्ष्म्या उदयेनाविर्भावेन मेघोऽपि भूषाकारिणी विद्युत्तथा शक्रचापश्च यत्र प्रकटीभवज्जलधारायुतः सलिलं मुञ्चतीति । सेवितः गगनः जिनोऽर्हन् बुद्धः कृष्णश्च । परस्मिन् एतदाश्चर्यं यतः शोभनेन दिवसेन जाते मेघे तु दुर्दिनं, कुमारस्य सदा मुदिता एव ॥१२१॥

1. इति कुमारगुणलक्षणभूषणादिवर्णनम् हील० । 2. रत्न० हीमु० ।

हील० भूषा०। स यत् लक्ष्म्या अभ्युद्गमेन घनो दृढ आस-बभूव । अथ च कमलानां पानीयानामुदयेन मेघो भवति । किंभूतः स मेघश्च ?। भूषाणां भूषणानामशनिभ्यो वज्ररत्नेभ्यः प्रकटितानि इन्द्रचापचक्राणि यत्र । तथा दीप्यमानेन हारेण कलितः । भूषाकारिणी अशनिर्यत्र । पुनः प्रादुर्भूतेन्द्रधनुः । पुनर्जलवृष्टिसहितः । अथवा जडानज्ञानमुञ्चन् श्रित आर्हतः विष्णोश्च क्रमो येन स युक्तम् । परमेतच्चित्रं यदत्र सुदिनेन जाते मेघे तु दुर्दिनेन जायते ॥१२२॥

हीसुं० क्रीडन् १जयन्त इव २यज्ञभुजां कुमारैष्यौ३(: पौ)राङ्गजैस्सह ४वयोविभवानुरूपैः । कालक्रमेण ५परिवर्त्तमसौ दिनानां श्रीमत्कुमारमघवा ६गमयांबभूव ॥१२२॥

(१) इन्द्रपुत्रः । (२) देवकुमारैः । (३) नागरिकबालकैः । (४) तस्य यादृक् वयो बाल्यरूपं विभवो द्रव्यं तत्तुल्यैः । (५) क्षयम् । (६) गमयति स्म ॥११२॥

हील० क्रीड०। देवकुमारैः क्रीडन् जयन्त इव स दिनानां क्षयमतिवाहयति स्म ॥१२३॥

हीसुं० तस्यानुजो गजगतेः श१तकोटिपाणेः श्रीपाल इत्यजनि २विष्णुरिवा३द्रिदस्योः । द्वे४ अग्रजे स्म भवतष्पु(: पु)नरस्य जामी राणी परा च विमला ५कमलानु-
रूपे ॥१२३॥

(१) शतसङ्ख्याकाः द्रव्यकोटयो हस्ते यस्य । वज्रकरस्य । (२) कृष्णः । (३) शक्रस्य । (४) वृद्धभगिन्यौ । (५) लक्ष्म्याः सदृशे ॥१२३॥

हील० तस्या० । गजस्तेन तद्दृग् गमनस्य शतशो द्रव्यकोटयः करे प्राप्या यस्य वा वज्रपाणेस्तस्य लघुभ्राता श्रीपालो जातः । भगिनी राणी अन्या विमला एवं द्वे लक्ष्मीसदृशे भवतः स्म ॥१२४॥

हीसुं० कृत्वा १विलासमवनीवलये २यथेच्छं सोत्कण्ठयोर्विल३सितुं ४सुरसद्यनीव । ५पित्रोरथ ६त्रिदशपद्मदृशां क्रमेण दृग्गोचरं गतवतोर्भजतोः ७समाधिम् ॥१२४॥
कृत्वो१र्ध्वदेहिकमसौ २विधिना विधिज्ञो वंशै३र्निजैः सह ४चिरस्य ५निरस्य ६शोकम् । ७उक्तः कदापि मिलितुं विमलां ८स्वजामिं जज्ञे महेभ्यकलभो९ १०जयवज्ज११यन्तीम्
॥१२५॥ युग्मम् ॥

(१) भोगादिक्रीडाम् । (२) स्वतन्त्रम् । (३) क्रीडितुम् । (४) देवलोके (५) जननीजनकयोः । (६) देवाङ्गनानाम् । (७) समाधिमरणेन ॥१२४॥

(१) पित्रोर्मरणदिवसे दानादि । (२) यथोक्तप्रकारेण । (३) निजगोत्रिभिः । (४) समम् । (५) चिरकालेन । (६) मुक्त्वा । (७) उत्कण्ठितः । (८) निजभगिनीविमलाम् । (९) हीरकुमारः । (१०) इन्द्रपुत्रः । (११) इन्द्रपुत्रीम् ॥१२५॥

हील० कृत्वा० । कृत्वो० । पृथ्वीमण्डले विलासं कृत्वा स्वर्लोकं गन्तुं सोत्कण्ठयोः । पुनः समाधिं भजतोः स्वर्वधूनां दृष्टिपातं गतयोष्पि(ः पि)त्रोः दानजलाञ्जलिं दत्त्वा । पुनर्वशोद्भूतनरैः । साकं चिरकालेन शोकं त्यक्त्वा कस्मिन्नपि समयेऽसौ कुमारे विमलां स्वभगिनीं मिलितुमुत्कण्ठितो जज्ञे । यथा इन्द्रपुत्रः जयन्तीं मिलितुमुत्को भवति ॥१२५ -१२६॥

हीसुं० गन्तुं ततः १स्पृहयता प्रति पत्तनं २स्व-भृत्येन तेन ३सतुरङ्गयुगः श*ताङ्गः ।
४आनाय्यते स्म ५नमुचेर्दमनेव(न) जम्बू-द्वीपविमानमिव ६पालकनिज्जरीण
॥१२६॥

(१) वाञ्छता । (२) निजसेवकेन । (३) अश्वयुगलयुतः । (४) स्थः । (५) आनायितः ।
(६) इन्द्रेण । (७) पालकनामदेवेन ॥१२६॥

हील० गन्तुं० । ततो जामिमिलनोत्कण्ठानन्तरं पत्तनं यातुकेन तेन स्वभृत्येन तुरङ्गयुग्मसहितः शताङ्ग आनाय्यते स्म । यथा जम्बूद्वीपे गन्तुकेनेन्द्रेण पालकसुरेण तन्नाम्ना विमानमानाय्यते ॥१२७॥

हीसुं० तं १पारियानिकमसावधिरुह्य भूमी-मार्गं २नभस्वदतिपातिरयाश्ववाह्यम् ।
हैमं ३शताङ्गमिव सारथिना ४सनाथं ५पाथोज*बन्धुर*मराध्वनि ६सम्प्रतस्थे ॥१२७॥

(१) अध्वरथः पारियानिकः । (२) पवनमतिक्रामतीत्येवं शीलो नभस्वदतिपाती वातादप्यधिको वेगो ययोस्तादृशाभ्यामश्वाभ्यां वहनयोग्यम् । (३) सुवर्णरथम् । (४) संयुतम् । (५) सूर्यः । (६) गगनमार्गं । (७) प्रचलति ॥१२७॥

हील० तं पारि० । असौ अध्वरथं वायुवेगाश्ववाह्यमारुह्य प्रतस्थे । यथा सौवर्णरथं सारथियुक्तं आश्रित्य सूर्यः गगने प्रतिष्ठते ॥१२८*॥

हीसुं० कालं १कियन्तमु*दयान्तरितं २तपस्या-साम्राज्यसङ्ग्रहविधौ ३प्रविलम्बमानः ।
सम्प्राप्य पत्तनमसौ मुदितः स्वजामे-४श्रौलुक्यवद्*भवनभूमिमलञ्चकार ॥१२८॥

(१) कियत्प्रमाणमस्येति । (२) सूरिपदलक्षणमहोदयो व्यवधानं प्राप्तो यत्र । (३) दीक्षा एव साम्राज्यस्य उपादानप्रकारे । (४) विलम्बं कालक्षेपं कुर्वन् । (५) कुमारपाल इव । (६) भगिनीगृहभुवं भूषयति स्म ॥१२८॥

हील० कालं० । दीक्षाग्रहणे कियन्तं कालं सूरिपदान्तरितं विलम्बमानः । स पत्तनं प्राप्य मुदितः सन् भग(गि)नीगृहभुवमलङ्कुरुते स्म । यथा कुमारपालः राज्यग्रहणे विलम्बमानः स्वजामेगृहे स्थितः ॥१२९॥

हीसुं० तं १जङ्गमं २त्रिदशसालमिव ३स्वपुण्य-प्राग्भारम*ङ्गि*नमिवागत*मात्मधाम्नि ।
४दृष्ट्या ५निवातसरसीजसगर्भया स्वं बन्धुं ६निपीय विमला मुमुदे हृदन्तः । १२९॥

१. ०मथ हीमु० । २. ०जपाणिरिव नाकिपथे प्रतस्थे हीमु० । ३. ०मृतागत० हीमु० ।

(१) चलन्तम् । (२) कल्पतरुम् । (३) निजपुण्यातिशयम् । (४) मूर्त्तिमन्तम् । (५) निजगृहे । (६) भाग्येन । (७) वातरहितस्य स्थिरस्य कमलस्य तुल्यया । (८) सादरमवलोक्य ॥१२९॥

हील० तं जङ्गमं० । चलन्तं कल्पवृक्षमिव । उतात्मगृहे आगतं मूर्त्तिमन्तं पुण्यौघमिव तं बन्धुं निर्वातनिःकम्पकजसदृशया दृष्ट्या दृष्ट्वा विमला हृदयमध्ये जहर्ष ॥*१३०॥

हीसुं० १कादम्बिनीव सलिलैः २सुरशैलशृङ्गं हर्षाश्रुभिः ३स्वसहजं स्नपन्त्यमन्दम् ।
४संबिभ्रतं ५कनककेतककान्तकायं तं ६स्वागतादि भगिनी परिपृच्छति स्म ॥१३०॥

(१) मेघमाला (२) मेरुशिखरम् । (३) निजबान्धवम् । (४) बहु । (५) धारयन्तम् । (६) स्वर्णकेतकवन्मनोज्ञाङ्गम् । (७) सुखेनागतं कुशलप्रश्नमस्तीत्यादिप्रश्नम् ॥१३०॥

हील० काद० । यथा मेघमाला जलैर्मेरुशृङ्गं क्षालयति तद्वद्दर्षाश्रुभिः स्नपयन्ती भगिनी सुवर्णसदृशकायं बिभ्रतं तं स्वभ्रातरं कुशलादि पृच्छति स्म ॥१३१॥

हीसुं० १विज्ञातपूर्वजननीजनकप्रवृत्तेः प्रेम्णा २निगद्य कुशलादिकमात्मजामेः ।
विद्याभृतां ३कुमरवत्कलधौतकान्तं वैताढ्यशृङ्गमयमासनमध्युवास ॥१३१॥

(१) पूर्वं कुमारागमनात् प्राक्ज्ञाताऽवबुद्धा पित्रोर्वार्त्ता यया । (२) कथयित्वा । (३) निजभगिन्याः (४) विद्याधरकुमार इव । (५) कलधौतं-स्वर्णरूप्ययोः, तेन मनोहरम् । (६) हीरकुमारः । (७) आश्रयति स्म ॥ १३१॥

हील० विज्ञा० । ज्ञातजननीजनकप्रवृत्तेः स्वजामेः कुशलादिकं निगद्य स रजतेन हेमेन वा घटितं विष्टरमधिवसति स्म । यथा विद्याधरकुमारः रजतमयं वैताढ्यशृङ्गमधिवसति ॥१३२॥

हीसुं० १अनेन २गोष्ठीमनुतिष्ठतात्मजामेर्मनोव्याहृतिवैदुषीभिः ।
३अनन्यवृत्ति क्रियते स्म विज्ञै रसातिरेकै रसिकस्य यद्वत् ॥१३२॥

(१) हीरकुमारेण । (२) वार्त्ताम् । (३) कुर्वता । (४) वचनवैचित्रीभिः । (५) न विद्यते अन्यत्रापरस्मिन्स्थाने वर्त्तनं यत्र तदेकतानम् । (६) शृङ्गारादिरसानामतिशयैः । (७) रसवतः । (८) यथा ॥१३२॥

हील० अने० । गोष्ठीं कुर्वतानेन व्याहारो-भाषितवचनं तस्य चातुरीभिः आत्मभगिन्याः मनो नास्ति अन्यस्मिन्वृत्तिर्यस्य तदेकतानं क्रियते स्म । यथा विज्ञै रसै रसिकमनोऽनन्यव्यापारं क्रियते ॥१३३॥

हीसुं० पदेपदे यत्पुरकौतुकानि ३निरीक्षमाणः ४क्षणदाकरास्यः ।
५व्यधत्त वासं हृदये ६मनस्विनां निजैर्गुणैर्हार इवैष ७हीरः ॥१३३॥

1. ०पयत्य० हीमु० । 2. निजैर्गुणैर्हार इवैष हीरो व्यधत्त वासं हृदये मनस्विनाम् हीमु० ।

(१) स्थाने स्थाने । (२) पत्तनकुतूहलानि । (३) पश्यन् । (४) चन्द्रवदनः ।
(५) पण्डितानाम् । (६) गुणा औदार्यादयः तन्तवश्च । (७) हीरकुमारः ॥१३३॥

हील० पदे० । पदे पदे वीप्सायां द्वित्वम् । अणहिल्लपत्तनकौतूहलानि प्रेक्ष्यमाणः एष हीरकुमारः
निजैर्गुणैर्मनस्विनां हृदये वक्षसि हार इव वासं व्यधत् । यथा हारः हृदये, तन्तुभिस्सूत्रप्रोतत्वेन हृदये
तिष्ठति । "हृदयं मनो वक्षश्चे"त्येनेकार्थः । किंभूतः सः ? । क्षणदाकश्चन्द्रस्तद्वदानं यस्य सः
॥१३४*॥

हीसुं० १हरिवि २गिरिकुञ्जे मानसे ३मानसौका इव ४करकमले वा ५श्रीपतेष्वा(: पा)-६ञ्जजन्यः।
७मुररिपुरिव वाद्धौ स ८स्वसुर्धाम्नि तिष्ठन्कमपि कलयति स्म श्रीभरं ९शावसिंहः
॥१३४॥

इति पण्डितदेवविमलगणि विरचिते हीरसौभाग्य(सुन्दर) नाम्नि महाकाव्ये गर्भधारण-
दोहदोत्पादकथन-गर्भसमय-लक्षणाविभावन-जन्म-तन्महोत्सव-बालक्रीडा-पठन-सर्वाङ्ग-
लक्षणरूपवर्णनो नाम तृतीयः सर्गः ॥

(१) केसरीव । (२) पर्वतवने । (३) हंसः । (४) पाणिपद्मे । (५) कृष्णस्य । (६)
कृष्णवादनशङ्खः । (७) कृष्णः । (८) भगिन्या गृहे । (९) हीरकुमारः ॥१३४॥

इति तृतीयसर्गावचूर्णिः ॥

हील० हरि०। [यथा] सिंहः गिरिगह्वरे तिष्ठति । यथा मानससरसि हंसस्तिष्ठति । यथा लक्ष्मीपतेः कृष्णस्य
पाणिपद्मे देवतादत्तः हरिणैववादनयोग्यः पाञ्चजन्यनामा शङ्खः स्थितिं विधत्ते । पुनर्यथा कृष्णो वाद्धौ
अर्थात्क्षीरसमुद्रे वसतिं विधत्ते । तद्वत्स्वभगिन्याः सदने तिष्ठन् कमप्यद्वैतं श्रीभरं शोभातिशयं दधार
॥१३५॥

हील० →यं प्रासूतशिवाह्वसाधुमघवा सौभाग्यदेवी पुनः

श्रीमत्कोविदसिंहसीह(सिंह)विमलान्ते वासिनामग्रिमम् ।

तद्ब्राह्मीक्रमसेविदेवविमलव्यावर्णिते हीरयुक्

सौभाग्याभिधहीरसूरिचरिते सर्गस्तृतीयोऽभवत् ॥१३६॥←

इति पं. देवविमलगणिविरचिते हीरसौभाग्यनाम्नि महाकाव्ये श्रीहीरविजयसूरिगर्भान्धानइत्यादिपत्तनगमो
नाम तृतीयः सर्गः ॥

→यं.प्रा.० ॥ १३६॥←

ऐं नमः ॥

अथ चतुर्थः सर्गः ॥

हीसुं० १अथो २पुरासन् ३भरते ४वृषाङ्गमुखाश्चतुर्विंशतितीर्थनाथाः ।

बाह्यान्यबाह्यानि ५तमांसि हन्तुं ६कृतद्विरूपा इव भानुमन्तः ॥१॥

(१) अथेति चतुर्थसर्गप्रारम्भः । (२) पूर्वं तृतीयचतुर्थारकयोः । (३) भरतक्षेत्रे । (४) ऋषभप्रमुखाः (५) अज्ञानानि पापानि वा । (६) निर्मितचतुर्विंशतिरूपा द्वादशसूर्या इव । द्वादशानां द्वित्वभावेन चतुर्विंशतिः स्यात् ॥१॥

हील० अथौ० । अथेति चतुर्थसर्गप्रारम्भे । पुरा पूर्वं तृतीयारकपर्यन्तचतुर्थारकमध्ये भरतनाम्नि क्षेत्रे ऋषभनाथप्रमुखाश्चतुर्विंशतिस्तीर्थकृतः आसन्नभूवन् । उत्प्रेक्ष्यते । बाह्यानि दृश्यमानान्यबाह्यानि जीवानामन्तरङ्गवर्तीनि तमांसि अन्धकाराणि पापानि वा व्यापादयितुं कृते द्वे रूपे यैस्तादृशा अंशुमन्तः ॥१॥

हीसुं० १इक्ष्वाकुवंशाम्बुधिशीतभासां द्वाविंशतिस्तीर्थकृतां बभूव ।

२यथा ३तमष्य(ः प)ङ्कमपास्य पन्थाः ४प्राकाशि ५सिद्धेः शरदेव विश्वे ॥२॥

(१) ऋषभदेवस्य बाल्ये शक्रप्राभृतानीतेक्षुयष्टेरास्वादानाशयेन शक्रप्रतिष्ठापितेक्ष्वाकुवंशः स एव समुद्रस्तत्र चन्द्राणाम् । (२) जिनद्वाविंशत्या । (३) पापकर्दमः अज्ञानकर्दमम् । (४) निराकृत्य । (५) प्रकटीकृतः । (६) मोक्षस्य ॥२॥

हील० इक्ष्वा० । द्वाविंशतिर्जिनेन्द्रा इक्ष्वाकुकुले जाता इत्यर्थः । यथा द्वाविंशत्या तमः-पङ्कं निराकृत्य जगति मोक्षमार्गः प्रकाशितः । यथा शरत्कालेन पङ्कं विशोष्य पन्थाः प्रकटः क्रियते ॥२॥

हीसुं० बभूवतुर्द्वौ भुवनप्रदीपौ १जिनौ यदूनां २पुनरन्वये च ।

३रथे ४धूरीणाविव पुष्पदन्ता ५विवाभ्रमार्गं च भुजा ६विवाङ्गे ॥३॥

(१) मुनिसुव्रत-नेमिनाथौ । (२) यादवकुले । (३) धुरन्धरौ वृषभौ । (४) नभसि सूर्याचन्द्रमसौ । (५) शरीरे बाहू ॥३॥

हील० बभू० । एकः नेमिरन्यो मुनिसुव्रतश्च, द्वौ जिनौ यदुवंशे जातौ । यथा इन्द्रियायतने शरीरे उर्जस्वलौ दोर्दण्डौ ॥*३॥

हीसुं० १सिद्धार्थभूकान्तसुतो जिनानाम २पश्चिमोऽजायत ३पश्चिमोऽपि ।

शशी ४बभौ ५पङ्किलपङ्कजास्यकादम्बवद्यस्य ६यशःसुधाब्धौ ॥४॥

(१) सिद्धार्थराजाङ्गजः । (२) आद्यः । “अपश्चिमो विपश्चिता”मिति चम्पूकथायाम् । (३)

1. ०पवाये हीमु० । 2. अरिष्टनेमिर्मुनिसुव्रतश्च स्फूर्जद्भुजाविन्द्रियवेश्मनीव हीमु० । 3. इति जिनाः हील० । 4. व्यभात्यङ्गि० हीमु० ।

चरमोऽपि । (४) कर्दमाकलितकमलवदनः । हंस इव । (५) कीर्तिकक्षीरस्मद्रे ॥४॥

हील० सिद्धा० सिद्धार्थराजसुतः । श्रीमहावीरश्चरमोऽपि सामान्यकेवलिनानां मध्ये आद्योऽभूत् । यत्कीर्तिकक्षीरब्धौ चन्द्रः । पङ्किलं कमलमास्ये यस्य तादृशो हंसस्तद्वद्भाति स्म ॥*४॥

हीसुं० १बाल्येऽपि २हेमाद्रिर३कम्पि येन ४प्रभञ्जनेनेव ५निकेतकेतुः ।

श्रीद्वादशाङ्गी च ६यतः ७प्रवृत्ता गुरोर्गिरीणामिव ८जह्नुकन्या ॥५॥

(१) जन्ममहोत्सवसमये जातमात्रेऽपि । (२) मेरुः । (३) चालितः । (४) वायुनेव । (५) गृहोपरिध्वजः । (६) महावीरात् । (७) प्रादुर्भूता । (८) हिमाचलात् । (९) गङ्गा ॥५॥

हील० बाल्ये० । यथा वायुना गृहोपरिध्वजः कम्यते तद्वद्येन भगवता बाल्येऽपि मेरुः कम्पितः । यतः भगवतः सकाशात् गणिपिटकं प्रवृत्तम् । यथा हिमाद्रेर्गङ्गा प्रवृत्ता ॥५॥

हीसुं० एकादशासन्गणधारिधुर्याः १श्रीइन्द्रभूतिप्रमुखा २अमुष्य ।

३आर्योपयामे ४पुनरासमूर्त्ति ५रुद्राः स्मरं हन्तुमिवेहमानाः ॥६॥

(१) गणधरवृषभाः । (२) गौतमाद्याः । (३) महावीरस्य । (४) पार्वतीविवाहे । (५) द्वितीयवारम् । (६) पूर्वशरीरापेक्षया लब्धशरीरम् । (७) एकादशापि रुद्रा इव । रुद्रा एकादशैवोच्यन्ते ॥६॥

हील० एका० । श्रीवीरस्य एकादशगणधर बभूवुः । उत्प्रेक्ष्यते । पार्वतीपाणिग्रहे लब्धकायं स्मरं हन्तुं काङ्क्षन्तः रुद्राः ॥६॥

हीसुं० बभूवुः मुख्यो १वसुभूतिसूनुस्तेषां २गणीनामिह ३गौतमाह्वः ।

यो ४वक्रभावं न बभार ५पृथ्वी-सुतोऽपि नो ६विष्णुपदावलम्बी ॥७॥

(१) प्रकृष्ट आदिमो वा । (२) गौतमः । (३) एकादशगणधराणाम् । (४) गौतमनामा । (५) कुटिलतां वक्रो मङ्गलश्च । तत्र त्वम् । (६) पृथ्व्या ब्राह्मण्या भूमेश्च । (७) नारायणचरणं गगनं वावलम्बते इत्येवंशीलः ॥७॥

हील० बभूवुः । तेषामाद्यो गौतमोऽभूत् । यः पृथ्व्याः ब्राह्मण्या क्षितेश्च सुतोऽपि वक्रतां न धत्ते स्म । "आरो वक्र लोहिताङ्गो मङ्गलोऽङ्गारकष्कुः (कु) ज " इति हैम्याम् । विष्णुपदमाकाशावलम्बी अपि न विष्णुभक्तः ॥७॥

हीसुं० १यत्पाणिपद्मः स २पुनर्भवोऽपि ३दत्ते ४नतानाम ५पुनर्भवं यत् ।

शिष्यीकृता येन ६भवं विहाय ७शिवं श्रयन्ते च तदत्र ८चित्रम् ॥८॥

(१) गौतमकरकमलम् । (२) नखयुक्तः । (३) प्रणतजनानाम् । (४) मोक्षम् । (५) संसारं ईश्वरं च । (६) मोक्षं शम्भुं च । (७) आश्चर्यम् ॥८॥

हील० यत्पा० । सह पुनर्भवैर्नखैर्वर्त्तते । तादृशः करे जनानां मोक्षं दत्ते । पुनर्येन शिष्यीकृता जना भवं - ईशं त्यक्त्वा शिवं-शम्भुं श्रयन्ते तच्चित्रम् । तत्त्वतस्तु संसारं मुक्त्वा मोक्षमाश्रयन्ते ॥८॥

1. इति वीरजिनः हील । 2. ०त्ते जनानाम० हीमु० ।

- हीसुं० १^१लूतास्यतन्तूनवलम्ब्य वज्रावलम्बरश्मीनिव यः शयाभ्याम् ।
नन्तुं जिना^२नार्षभिवल्लृप्तमूर्त्ती^३नष्टापदोर्वीधरमारु^४रोह ॥९॥
(१) कर्णनाभः कोलिकस्तद्वदनाद्विनिर्गतजालतन्तवः रज्जवस्तान् कराभ्यामाश्रित्य वज्ररज्जव
इव हस्ताभ्याम् । (२) भरतचक्रिनिर्मितप्रतिमान् । (३) अष्टापदपर्वतम् । (४) चटितः ॥९॥
- हील० [सूर्य० । र]ज्जूरिव सूर्यकिरणान् कराभ्यामवलम्ब्य भरतचक्रिकारितजिनबिम्बानि नन्तुं यो
गौतमोऽष्टापदपर्वतमधिरूढवान् ॥*९॥
- हीसुं० १^१कथं लभेतास्य २तुलां सुरदुर्घस्य नामापि ३पिपत्तिं ४कामान् ।
५तपस्विनोऽप्य^६भ्यवहारयन्वो द्विधा^७मृतास्वादजुषः पुपोष ॥१०॥^{१२}
(१) केन प्रकारेण । (२) साम्यम् । (३) पूरयति । (४) अभिलाषान् । (५) तापसान् ।
(६) भोजयन् । (७) सुधा मोक्षश्च, तस्यास्वादो-भोगस्तं सेवन्ते इति ॥१०॥
- हील० [कथं ल० ।] सुरदुः साम्यं कथं प्राप्नुयात्, यदि अस्य नाम समीहितानि पूरयति । परं कल्पवृक्षनाम्ना
कोऽप्यर्थो न सरीसर्पिः । पुनर्यस्तपस्वि[नो भोजयंश्च] द्विधा सुधाया मोक्षस्य च स्वादधारिणः कृताः
॥१०॥
- हीसुं० आसीत्सु^१धर्मा ग^२णभृत्सु तेषु ३श्रीवर्धमानप्रभुपट्टधुर्यः ।
विहाय^४ विश्वे ५सुरभीतनु(नू)जं कः स्तात्परो^६ ७धुर्यपदावलम्बी ॥११॥
(१) सुधर्मस्वामी । (२) गणधरेषु । (३) महावीरपट्टधुरन्धरः । (४) वृषभम् । सुरभीशब्दः
दीर्घ ईकारान्तोऽपि दृश्यते । यथा कल्पकिरणावल्यां स्वप्नाध्याये - "स्वप्ने मानवमृग-
पतितुरङ्गमातङ्गवृषभसुरभीभि"रिति । (५) त्यक्त्वा । (६) अन्यः । (७) धुरीणस्थानकाश्रयः
॥११॥
- हील० तेषु सुधर्मास्वामी पट्टधारी अभूत् । जगति वृषभं त्यक्त्वा धुरन्धरः कः [स्तात् ॥११॥]
- हीसुं० यः पञ्चमोऽभूद^१गणपुङ्गवानां किं २पञ्चमीं ३स्वेन गतिं ४यियासुः ।
५यत्रोक्तिभि^६स्तीर्थकृतां दिदीपे शुक्तिव्रजे वारिमुचामि^७वाद्भिः ॥१२॥
(१) गणधरेन्द्राणाम् । (२) मोक्षलक्षणाम् । (३) आत्मना । (४) गन्तुमिच्छुः ।
(५) सुधर्मस्वामिनि । (६) महावीरवचनैः । (७) मेघपानीयैः ॥१२॥
- हील० यः प० । यः सुधर्मा गणधारिणां मध्ये पञ्चमोऽभूत् । किम् ? । उत्प्रेक्ष्यते । आत्मना मुक्तिं गन्तुक
इव यत्रागमैदीप्यते । यथा मेघजलैः शुक्तिषु मौक्तिकीभूय दीप्यते ॥१२॥
- हीसुं० १सरस्वतीशालिलसज्जिनश्री^२रगाधमध्यो ३रसभासमानः ।
सिद्धान्त आस्ते ४यदुपज्ञमुद्या^५(द्य)^६दभङ्गभङ्गः ७सरितामिवेशः ॥१३॥^{१३}
(१) सरस्वत्या श्रुतदेवतया सरः प्रसरणं मुखेऽस्त्यस्यास्तत्रत्वेन शोभते इत्येवंशीलः । पक्षे
-नदीभिः दीप्यमाना तीर्थकृतां चतुस्त्रिंशदतिशयादिलक्ष्मीर्यत्र । पक्षे-स्फुरन्त्यौ कृष्णालक्ष्यौ

1. सूर्यस्य रश्मीनवलम्ब्य हीसुं० । 2. इति श्री गौतमस्वामी हील० । 3. इति सुधर्मस्वामी[१] हील० ।

- यत्र । (२) महार्थतया अथासपारः अतलस्पृक्, मध्यश्च । (३) शान्तरसादिभिः पानीयैश्च शोभमानः । (४) यः सुधर्मास्वाम्येवाद्यं ज्ञानं यत्र । सुधर्मस्वामिकृत इत्यर्थः । (५) प्रकटीभवन्तः । (६) सम्पूर्णा रचनास्तरङ्गाश्च यत्र । (७) समुद्रः ॥१३॥
- हील० सरस्व० । यः सुधर्मास्वामी उपज्ञा आद्यज्ञानं यत्र तत्कर्तृकत्वात् सिद्धान्तः समुद्र इवास्ते । किंभूतः सिद्धान्तः समुद्रश्च ? । श्रुतदेव्या नद्या च शाली दीप्यन्ती (दीप्यमाना) जिनानां श्रीर्यत्र । पक्षे क्रीडत्कृष्ण-लक्ष्मीवान् । पुना रसै रसेन जलेन च शोभितः । पुनः प्रकटीभवन्तोऽभङ्गा भङ्गास्तरङ्गाश्च यत्र ॥१३॥
- हीसुं० १गणीन्दुना २पट्टरमा ३गणीन्दुः ४पट्टश्रिया च ५व्यतिभासते स्म ।
निशा ६निशेशेन निशा ७निशेश इवापि ८शंभोष्यः (ःप)रिचारिचेताः ॥१४॥
(१) सुधर्मस्वामिना । (२) पट्टश्रीः । (३) सुधर्मस्वामी । (४) पट्टश्रिया । (५) परस्परं शोभते स्म । (६) रात्रिश्चन्द्रेणैव । (७) रात्र्याचन्द्र इव । (८) तीर्थकृत् ईश्वरश्च, तस्य । (९) सेवासक्तमानसः ॥१४॥
- हील० गणी० । सुधर्मस्वामिना पट्टश्रीः, पट्टश्रिया स शोभते स्म । यथा चन्द्रेण निशा, निशा कृत्वा चन्द्रः शुशुभे । सोऽपीशसेवकः, अयमपि श्रीवीरसेवकः ॥१४॥
- हीसुं० यशःश्रिया १धःकृतकुन्दकम्बुर्जम्बूकुमारोऽजनि तस्य पट्टे ।
२लघोरपि ३स्वस्य यतोऽभि ४भूर्ति पश्यन्हिया ५दृश्य इव स्मरोऽभूत् ॥१५॥
(१) तिरस्कृतमुचकुन्दशङ्खः । (२) बालादपि । (३) आत्मनः । (४) पराभवम् । (५) अनङ्गः ॥१५॥
- हील० यशः० । तत्पट्टे श्रीजम्बूकुमारोऽजनि । शिशोरपि यतः कुमारात् स्वपराभवं पश्यन् स्मरः । उत्प्रेक्ष्यते । लज्जयेवाद्गङ्गोचरः अभूत् ॥१५॥
- हीसुं० १उज्झांचकारैष महेभ्यकन्या २मदेन्दिरामूर्तिमतीरिवाष्टौ ।
नवाधिकां ३यो नवतिं ४हिरण्यं कोटीश्च चेटीरिव ५दोषराजा(ज्ञा)म् । १६॥
(१) त्यजति स्म । (२) मदलक्ष्मीं । (३) नवनवतिम् । (४) स्वर्णकोटिम् । (५) अष्टादशदोषभूपानां दासीरिव ॥१६॥
- हील० उज्झा० । अष्ट पदानिवैष अष्टौ कन्यास्त्यजति स्म । पुनर्यो नवनवति सुवर्णकोटीस्त्यजति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । अष्टादशदोषभूपचेटीस्त्यजति स्म ॥१६॥
- हीसुं० १वशंवदीभूतजगत्रयस्य न २पुस्फुरेऽस्मिन्कमनस्य ३शक्त्या ।
४हविर्भुजो ५भस्मितकाननस्य विस्फूर्ज्यते किं ६महसा ७म्बुराशौ ॥१७॥
(१) वश्यं जातं त्रिभुवनं यस्य । (२) न स्फुरितम् । (३) मदनसामर्थ्येन । (४) अग्नेः । (५) ज्वालितवनस्य । (६) प्रतापेन । (७) समुद्रे ॥१७॥
- हील० वशं० । अस्मिन् कामशक्त्या न स्फुरितम् । यथा वह्नेर्महसां प्रतापेन । किमिति प्रश्नेऽब्धौ स्फूर्ज्यते । अपि पुनः ॥१७॥

1. ०कोटीं होमु० ।

हीसुं० पश्यन्तु १वैदुष्यममुष्य जम्बूप्रभोर्व २पुर्भत्सितमत्स्यकेतोः।

विश्वं ३वृषस्यन्त्यपि ४पांशुलेव ५वशीकृता येन ६शिवस्मि ७ताक्षी ॥१८॥^२

(१) चातुर्यम् । (२) शरीरसौन्दर्यनिर्जितमदनस्य । (३) भुवनमप्यभिलषन्ती । (४) व्यभिचारिणीव । (५) निजवशे कृता । त्वया सङ्गं विधाय नान्यं भारतमानुषमथाभिलषामीत्यर्थः । (६) सिद्धिशीः ॥१८॥

हील० पश्यन्तु चातुर्यमस्य यत्पांशुलेव विश्वं कामुकी अपि मुक्तिर्येन स्वायत्ता कृता ॥*१८॥

हीसुं० अलंचकार प्रभवप्रभुस्तत्पट्टश्रियं पुण्ड्रं इवे २न्दुवक्त्राम् ।

३स्तेनोऽपि सार्थेश ४इवा ५ङ्गिनो यः ६श्रेयःश्रियं प्रापयदत्र चित्रम् ॥१९॥

(१) तिलक इव । (२) कान्ताम् । (३) चौरौऽपि । (४) सार्थनाथ इव । (५) प्राणिनः । (६) मुक्तिलक्ष्मीम् ॥१९॥

हील० जम्बूस्वामिपट्टं प्रभवस्वामी भूषयति स्म । यथा चन्द्रमुखी तिलक[मलंकुरुते ।] यश्चौरान्सन सार्थपतिरिव जनान् कुशलेन लक्ष्मी-मोक्षलक्ष्मी च लम्भयति स्मेति चित्रम् ॥१९॥

हीसुं० किं १वर्ण्यते २वर्ण्यगुणस्य ३चौर्यचातुर्यमस्य प्रभवस्य भर्तुः ।

४अहार्यमप्येष मनोनिधान-मपाहरद्य ५त्रिदिवेन्द्रिरायाः ॥२०॥^४

(१) प्रशस्यते । (२) लोकोत्तरगुणस्य । (३) तस्करतायाः निपुणताम् । (४) हर्तुमशक्यमपि । (५) स्वर्गलोकलक्ष्याः ॥२०॥

हील० किं वर्ण्यं । अस्य] चौर्यचातुर्यं किं वर्ण्यते । यत् स्वर्वधूनां अहार्यमपि देवाश्रयत्वान्मनोनिधानं अयं जहार । मुक्तिगमनाभावात् स्वर्लोक[मेवालंकृतवा]नित्यर्थः ॥२०॥

हीसुं० शय्यंभवोऽभूषयदस्य पट्टं सिंहासनं ५पै ३त्र्यमिवावनीन्द्रः ।

६कलिन्दिका ७मौक्तिकमालिकेव यत्कण्ठपीठे ८विलुठत्यकुण्ठा ॥२१॥

(१) प्रभवप्रभोः । (२) पितृसम्बन्धि । (३) सर्वविद्या । (४) हारयष्टिरिव । (५) स्फुरन्ती ॥२१॥

हील० शय्यं० । शय्यंभवः अस्य पट्टं अभूषयत् । यथा राजा पितुः सिंहेनोपलक्षितमासनं भूषयति । [मुख एव] कलिन्दिका सर्वविद्या मुक्ताहारलतेव दीप्यमाना विलुठति ॥*२१॥

हीसुं० १यूपादधस्तः प्रतिमां २ जिनेन्दोर्वाचा स ३ वाचंयमपुङ्गवस्य ।

४दृक्संज्ञयेव ५स्वगुरोष्कि ६(ः कि)रीटी ७नाराचगङ्गां ८प्रकटीचकार ॥२२॥

(१) यज्ञस्तम्भादधोविभागात् । (२) शान्तिनाथबिम्बम् । (३) शय्यंभवगुरुवचनात् । (४) दृष्टेष्टेष्टया-भ्रूभङ्गविकारेण (५) द्रोणाचार्यस्य (६) अर्जुनः । (७) बाणगङ्गाम् । (८) प्रकटीकृतवान् ॥२२॥

हील० यूपा०। यः प्रभवप्रभोर्वाचा यूपात् अधस्तात् शय्यंभवभट्टः श्रीशान्तिनाथप्रतिमां कर्षति स्म ।

1. तास्या हीमुं । 2. इति जम्बूस्वामी[२] हील० । 3. त्रिदिवानायाः हील० । 4. इति प्रभवस्वामी[३] हील० ।

5. पितृय० हीमुं ।

यथा किरीटी गुरुगाङ्गेयदृष्ट्या बाणगङ्गां प्रकटीकरोति स्म ॥२२॥

हीसुं० वगाह्यं शास्त्रं मनकाहसूनोः कृतेऽकृत श्रीदशकालिकं यः ।

हरिः सुधामुद्धृतवान्सुपर्ववर्गस्य निर्मथ्य यथाम्बुनाथम् ॥२३॥

(१) चतुर्दशपूर्वान् निर्मथ्य । (२) मनकनामनन्दनकृते । (३) दशवैकालिकं कृतवान् ।
(४) कृष्टवान् । (५) देवगणस्य । (६) विलोड्य । (७) समुद्रम् ॥२३॥

हील० वगा० यः समयमवगाह्य मनककृते दशवैकालिकं सूत्रं चक्रे । यथा कृष्णः समुद्रं विलोड्य
देववृन्दकृते सुधामुद्धृतवान् ॥*२३॥

हीसुं० सम्पूरयन्कीर्तिं नभोनदीभिर्दिशो यशोभद्रगणाधिराजः ।

व्यभूषयत्यट्टममुष्य भूभृदधित्यकां दस्युरिवद्विपानाम् ॥२४॥

(१) गङ्गाप्रवाहैः । (२) शैलोपरिभूमीम् । (३) केसरीव ॥२४॥

हील० यशोभद्रसूरिस्यं पट्टं विभूषयति स्म । यथा केसरी शैलोर्ध्वभूमौ भूषयति ॥२४॥

हीसुं० एतद्यशः क्षीरधिनीरपूरैः सम्पूरितायां परितस्त्रिलोक्याम् ।

अबुध्यमानोऽम्बुनिधिं स्वशय्यां पद्मेशयोऽभूदिव पद्मनाभः ॥२५॥

(१) यशोभद्रसूरिकीर्तिक्षीरसमुद्रप्रवाहैः । (२) धवलीकृतायाम् । (३) अजानन् । (४)
समुद्रम् । (५) निजशयनयोग्यम् । (६) पद्मे शेते इति व्युत्पत्त्या पद्मेशयः । (७) कृष्णः ॥२५॥

हील० एत० । श्रीयशोभद्रयशोभिर्धवलितायां भुवि स्वशय्यां अजानन् कृष्णः पद्मेशयी जातः ॥२५॥

हीसुं० संभूतिपूर्वो विजयो गुरुस्तत्पट्टं श्रिया पल्लवयांचकार ।

कदम्बजम्बूकुटजावनीजकुञ्जं नभोभोद इवाम्बुवृष्ट्या ॥२६॥

(१) संभूतिविजयगुरुः । (२) नीपः 'कुडउ' इति प्रसिद्धः । त्रयोऽपि द्रुमाः प्रावृषि पुष्यन्ति ।
(३) श्रावणजलधरः ॥२६॥

हील० सम्भूतिविजयोऽस्य पट्टमभूषयत् । यथा श्रावणमेघः कदम्ब-जम्बू-कुटजान् वृक्षान् पल्लवयति ॥२६॥

हीसुं० संहर्षरोषात्स्वजिघांसुमेतत्प्रतापमार्त्तण्डमवेक्ष्य साक्षात् ।

युयुत्सया हैहयवत्सहस्रं सहस्रभासेव करा ध्रियन्ते ॥२७॥

(१) स्पर्धात् क्रोधात् । (२) निजं हन्तुमिच्छन्तम् । (३) सूर्यम् । (४) सङ्ग्रामं कर्तुमिच्छया ।
(५) मार्त्तवीर्यं इव "ङ्ग्रामनिर्विष्टसहस्रबाहु" रिति रघुवंशे तथा - "बाहुसहस्रार्जुनः पिशुन"
इति सूक्ते । (६) भानुनेव । (७) किरणा हस्ताश्च ॥२७॥

हील० संहर्ष० । स्पर्द्धया क्रोधात् स्वं हन्तुमिच्छुं अस्य प्रतापसूर्यं दृष्ट्वा सूर्येण सहस्रं किरणा ध्रियन्ते ।
यथा योद्धुमिच्छया अर्जुनः सहस्रपाणीन् धत्ते ॥२७॥

1. इति शय्यंभवगणधरः [४] हील० । 2. इति यशोभद्रसूरिः ५ हील० । 3. इति सम्भूतिविजयसूरिः ६. हील० ।

हीसुं० स तैत्सतीर्थ्योऽजनि भद्रबाहुसूरिः समग्रागमपारदृश्वा ।

दशाश्रुतस्कन्धत उद्धार वज्राकराद्भ्रमिवात्र कल्पम् ॥२८॥

(१) सतीर्थ्यास्वेकगुरवः । (२) समस्तसिद्धान्तपारगामी । (३) नवमपूर्वे दशाश्रुत-
स्कन्धाध्ययनात् (४) उद्धृतवान् । (५) हीरकखनेः । (६) हीरकमणि । (७) कल्पसूत्रम्
॥२८॥

हील० स त० । स भद्रबाहुः स्वामी सम्भूतिविजयस्य गुरुभ्राताऽभूत् । यः प्रत्याख्यानाभिधे नवमपूर्वे
दशाश्रुतस्कन्धाध्ययनतः कल्पं उद्धृतवान् । यथा कश्चिद्भाग्यवान् हीरकाणामाकराद्रत्नमुख्यमुद्धरति
॥*२८॥

हीसुं० उपप्लवो मन्त्रमयोपसर्गहरस्तवेनावधि येन सङ्घात् ।

जनुष्मतो जाङ्गुलिकेन जाग्रद्वारस्य वेगष्कि(ः कि)ल जाङ्गुलीभिः ॥२९॥

(१) वराहमिहिरव्यन्तरविनिर्मितसङ्घजनोपद्रवम् । (२) विषधरस्फुलिङ्गनाममन्त्रसङ्कलितो-
पसर्गहरस्तवेनेन कृत्वा । (३) निवारितः । (४) जनस्य । (५) विषभिषजा । (६)
प्रसरद्भुजङ्गमविषस्य । (७) विस्तारः (८) भुजगविषापहारिणीविद्याभिः ॥२९॥

हील० येनोपसर्गहरस्तवेन सङ्घात् उपद्रवो हतः । यथा जाङ्गुलिकेन स्वविद्याभिर्जनात् प्रसरद्विषवेगो हन्यते
॥२९॥

हील० यत्कीर्त्तिगङ्गां प्रसृतां त्रिलोक्यामालोक्य किं षण्मुखतां दधानः ।

जयद्भ्रमीभिर्जननीं दिदृक्षुर्गङ्गासुतोऽध्यास्त मयूरषष्ठम् ॥३०॥

इति भद्रबाहुस्वामी, द्वयोरेकपट्टधरत्वम् ।

यत्कीर्त्तिगङ्गां व्यासां दृष्ट्वा मुखषट्केन स्वमातरं द्रष्टुं कुमारे मयूरमारुरोह ॥३०॥

हीसुं० श्रीस्थूलभद्रेण निजान्ववायस्रोतस्विनीनायककौस्तुभेन ।

विश्वत्रयी तद्यशसेव शोभामलम्भि तत्पट्टपयोधिपुत्री ॥३०॥

(१) स्वकीयो यो नागरनामब्राह्मणवंशः स एव सागरस्तत्र कौस्तुभरत्नसदृशः । नारायण-
भुजस्थास्तुः कौस्तुभो मणिः । (२) स्थूलभद्रस्य कीर्त्यैव । (३) संभूतिविजयप्रभुपट्टश्रीः
॥३०॥

हील० यथा स्थूलभद्रकीर्त्या जगच्छ्रेभायितं तथा कौस्तुभतुल्येन स्थूलभद्रेणपट्टलक्ष्मीः शोभां प्रापिता
॥३१॥

हीसुं० प्रवालमुक्तामणिमञ्जिमश्रीचित्राप्सरः स्वर्द्विस्ताश्वदृश्यम् ।

कोशागृहं प्रावृषि यो निषेवे हरिर्घनच्छायमिवाम्बुराशिम् ॥३१॥

1. भद्रबाहुः सू० हीमु० । 2. यः सिषेवे हिमु० ।

(१) विद्रुममौक्तिकरत्नानां चारुतायाः शोभा यस्मिन्, तथा आलेख्यीकृतैरप्सरोभिरैरावणै-
रुच्चैःश्रवोभिश्च द्रष्टुं योग्यम् । समुद्रे तु चित्रमाश्चर्यकारि अप्सर ऐरावणोच्चैःश्रवो दर्शनार्हम् ।
सर्वेषां समुद्रोत्पन्नत्वात् । (२) वर्षाकाले । (३) निबिडा मनोज्ञा मेघानां च शोभा प्रतिच्छादिका
च यत्र ॥३१॥

हील० यः कोशागृहे प्रथमं चतुर्मासकं कृतवान् । यथा कृष्णः समुद्रं यातः । किंभूतं कोशागृहं समुद्रं
च ? । प्रवालादियुतं श्रीयुतं चित्रितदेवी-एरावणोच्चैःश्रवैः प्रेक्ष्यम् । घना सान्द्रा वा मेघस्य छाया
यत्र ॥*३२॥

हीसुं० १पण्याङ्गनायाष्कि^२(: कि)लकिञ्चितानि न लेभिरे यस्य हृदि प्रवेशम् ।

३धनुर्भूतः सा^४नुमतः शिलायां ५पृषत्कपङ्क्तेः ६प्रहतानि ७यद्वत् ॥३२॥

(१) कोशावेश्यायाः । (२) विलासविशेषः (३) धनुर्धरस्य । (४) गिरेः । (५) शरराज्याः ।
(६) प्रहाराः । (७) यथा ॥३२॥

हील० पण्या०। वेश्यायाः विलसितानि यच्चेतसि न प्रविष्टानि । यथा धनुर्धरस्य बाणश्रेणिप्रहाराः शैलशिलायां
न लगन्ति ॥३३॥

हीसुं० १प्राग्निर्ज्जित श्रीरथनेमिमुख्यवीरावलीनामिव २वैरशुद्धेः ।

३विधित्सया^४ध्यास्य ५तदाश्रयं यो ६ध्यानाऽसिनाऽ^७नङ्गनृपं जघान ॥३३॥

(१) पूर्वकाले पराजितनेमिनाथलघुसहोदररथनेमिप्रमुखसुभटश्रेण्याः । (२) वैरप्रतिक्रियायाः ।
(३) कर्तुं काङ्क्षया । (४) आश्रित्य-प्रविश्य । (५) कोशारूपं मदनमन्दिरम् । (६)
प्रणिधानखड्गेन । (७) स्मरराजम् ॥३३॥

हील० प्रा० । स्मरजितानां रथनेमिप्रमुखाणां वीराणां वैरशोधनस्य कर्तुमिच्छया यः कोशागृहाश्रितं कामं
जघान ॥३४॥

हीसुं० १चक्रीव रत्नानि २चतुर्दशापि पूर्वाणि धत्ते^३स्म ४पतिर्यतीनाम् ।

यश्च ५क्वचिद्देवकुले ६स्वजामीश्चि^७त्रीयितुं ८तथ्य ९इवास सिंहः ॥३४॥

(१) चक्रवर्तीव । (२) चतुर्दशरत्नानीव चतुर्दशपूर्वाणि । (३) चारयति स्म । (४)
स्थूलभद्रः । (५) कुत्रचिद्दक्षाद्यायतने । (६) निजभगिनीर्यक्षा-यक्षदित्राप्रमुखाः । (७)
आश्चर्यमुत्पादयितुम् । (८) सत्य इव ॥३४॥

हील० यः चक्रीव चतुर्दश पूर्वाणि क्वचित्सूत्रतः क्वचित्सूत्रार्थतः धत्ते स्म । पुनर्यः क्वचिद्देवगृहे
स्वजामीश्चित्रयुक्ताः कर्तुं सिंहरूपधारको बभूव । यथा सत्यः पञ्चाननो भवति ॥*३५॥

1. स्वजामीः स्वजामि वा इति हीलप्रतौ पाठः । 2. सत्य हीमु०।

हीसुं० १धर्मोपदेशच्छलतः २स्वपाणिसंज्ञाज्ञया ३स्तम्भतलादर्शि ।

निधिः स्वनिक्षिप्त इव ५प्रवासिसुहृद्गृहिण्या ६गृहमेत्य येन ॥३५॥^३

(१) धर्मदेशनाव्याजात् । (२) निजहस्तदर्शनरूपादेशेन । (३) स्तम्भाधःप्रदेशात् ।
(४) आत्मना भूमौ स्थापित इव । (५) परदेशगतनिजमित्रप्रियायाः । (६) मित्रमन्दिरम् ।
(७) आगत्य ॥३५॥

हील० येनो० । परदेशगतस्य मित्रस्य पत्न्या गृहे आगत्य येन उपदेशमिषात् स्वकरसंज्ञादेशेन स्थम्भतला-
निधिरदर्शि । यथा स्वनिक्षिप्तो दृश्यते ॥*३६॥

हीसुं० पट्टेऽथ १तस्यार्यमहागिरिश्रापरः २क्रमादार्यसुहस्तिसूरिः ।

बभूवतुर्धर्मधुरं दधानौ रथे यथा सारथिकस्य ३रथ्यौ ॥३६॥

(१) स्थूलभद्रस्य । (२) आर्यमहागिरि-आर्यसुहस्तिनामानौ । (३) रथस्य वोढारौ वृषभौ
॥३६॥

हील० तत्पट्टे द्वौ पट्टधरो बभूवतुर्यथा नियन्तुः रथे द्वौ वृषभौ भवतः ॥३७॥

हीसुं १मरुद्गृहा २दार्यसुहस्तिमूर्त्तिर्मरुद्रुमः क्षोणिमिवोत्तार ।

३कृपार्णवेन ५द्रमकोऽपि येन ६त्रिखण्डभूमीप्रभुता ७मलम्भि ॥३७॥

(१) स्वर्गलोकात् । (२) आर्यसुहस्तिसुरिशरीरः । (३) कल्पवृक्षः । (४) दयासमुद्रेण ।
(५) भिक्षुकोऽपि । (६) षोडशसहस्रदेशाधिपत्यम् । (७) प्रापितः ॥३७॥

हील० मरु० । स्वर्गात् आर्यसुहस्तिमिषात्सुरतरुखातरत् । यत्प्रसादाद् द्रमकोऽपि त्रिखण्डभूमी जातः
॥*३८॥

हीसुं० १भूसुभ्रुवो भर्तृतया २प्रगल्भभूषाविशेषानिव ३शातकौम्भान् ।

सपादलक्षानिह संप्रतिर्यो निर्मापयामास ४महाविहारान् ॥३८॥

(१) भूमीस्त्रियाः । (२) मनोज्ञाभरणविशेषान् । (३) सुवर्णसम्बन्धिनः । (४)
उत्तुङ्गशृङ्गप्रासादान् ॥३८॥

हील० यः इह जगति सपादलक्षान्महाविहारान् शिल्पिभिः कारयामास । उत्प्रेक्ष्यते । पृथ्व्याः पतित्वेन
कारितान्प्रगल्भान्मनोज्ञान्भूषार्थं तिलकानिव ॥३९॥

हीसुं० यः संप्रतिक्षोणिपतिः सपादकोटीर्नु पेटीः स्वयशोनिधीनाम्

१स्याद्वादिनां २सद्यसु ३शिल्पिसङ्घैरचीकर ४त्पारगतीयमूर्त्तिः(तीः) ॥३९॥

1. येनोपदे० हीमु० । 2. ऽण्यः सद्ने समेत्य हीमु० । 3. इति स्थूलभद्रस्वामी ७ हील० । 4. भूमौ मरुद्रुक्ष इवोत्त० । हीमु० ।

(१) जिनानाम् । (२) गृहेषु प्रासादेषु । (३) सूत्रधारनिकरैः । "सङ्घसार्थो तु देहिनां 'समूहे'" । (४) कारयति स्म । (५) तीर्थकृतां प्रतिमाः ॥३९॥

हील० यः सम्प्रतिराजा स्वकारितप्रासादेषु सूत्रधारणां समूहैः कृत्वा सपादकोटीर्जिनानां प्रतिमा अचीकरन्निर्मापयामासिवान् । नु इति वितर्के । आत्मनो यशांस्येव निधयो-निधानानि तेषां मञ्जूषा इव ॥४०॥

हीसुं० १नक्तं २नलिन्यादिमगुल्मनामविमानमार्गः प्रभुणा च येन ।
३स्नेहप्रियेणोव महेभ्यसूनोरदर्श्यवन्तीसुकुमालनाम्नः ॥४०॥

(१) रात्रौ । (२) नलिनीगुल्मविमानमार्गः तपस्याग्रहणपूर्वश्मशानकायोत्सर्गपरीषहसहनलक्षणः ।
(३) प्रदीपेन ॥४०॥

हील० नक्तं० । येनावन्तीसुकुमालस्यः नलिनीगुल्मविमानमार्गः दर्शितः । यथा प्रदीपेन मार्गः दर्श्यते ॥४१॥

हीसुं० १स्थाने २गतस्य त्रिदिवं ३स्ववमुर्व्यधाद ४वन्तीसुकुमालसूनुः ।
नाम्ना महाकाल इतीह ५पुण्यपानीयशालामिव सार्वशालाम् ॥४१॥

(१) देवलोकगमनभूमौ । (२) निजतातस्य । (३) अवन्तीसुकुमालस्य नन्दनः । (४) सुकृतप्रपाप्रसादम् ॥४१॥

हील० स्थाने०। अवन्तीसुकुमालपुत्रः उज्जयिन्याषः (ः प)रिस्वरवर्तिकन्थेरिकावनश्मशाने अवन्तीपार्श्वनाथ-
प्रासादं चकार । यथा प्रपा कार्यते ॥*४२॥

हीसुं० १श्रीमत्सुहस्तिव्रतिवासवस्य श्रीसुस्थितः सुप्रतिबद्धसूरिः ।
पदं २विनेयौ नयतः स्म लक्ष्मीं क्रमं ३मुरारेरिव ४पुष्पदन्तौ ॥४२॥

(१) सुहस्तिसुरीन्द्रस्य । (२) शिष्यौ । (३) गगनम् । (४) सूर्यचन्द्रौ ॥४२॥

हील० श्रीसुहस्तिसुरिपट्टे द्वौ विनेयौ भवतः स्म । यथा मुरारिचरणे आकाशे पुष्पदन्तौ सूर्याचन्द्रमसौ ।
पुष्पदन्तौ "पुष्पदन्तावेकोक्त्या शशिभास्करौ" शुशुभाते ॥४३॥

हीसुं० प्रीतिं सृजन्ती १पुरुषोत्तमानां २दुग्धाम्बुराशेरिव ३पद्मवासा ।
४हृदा ५जिनं बिभ्रत आविरासीत् ६त्सूरियुग्मादिह ७कौटिकाख्या ॥४३॥^३

(१) पुरुषश्रेष्ठानां विष्णूनां च । (२) क्षीरसमुद्रात् । (३) लक्ष्मीः । (४) मनसा मध्येन
च । (५) अर्हन् विष्णुश्च । (६) सुस्थित-सुप्रतिबद्धसूरिद्वन्द्वात् । (७) कौटिकशाखा ॥४३॥

हील० प्रीतिं०। यथा कृष्णस्य प्रीतिकारिणी लक्ष्मीः समुद्रादुत्पन्ना तथा तस्मात्सूरियुग्मात् कौटिकगण इति

1. वन्दे हीमु० । 2. स्ववत्सुत्रिदिवं गतस्य व्य० हीमु० । 3. इति सुस्थित-सुप्रतिबद्धसूरी, एकपद्वधरौ ९ हील०।

नाम बभूव । किंभूतात् तत्सूरियुग्मात् दुग्धाम्बुरशेश्च ?। हृदयेन मध्येन च तीर्थङ्करं कृष्णं च धारयतः ॥४४॥

हीसुं० १श्रीइन्द्रदिन्नव्रति^१सार्वभौमस्त^२त्पट्टलक्ष्मीतिलकं बभूव ।

३निशुम्भ्यते ४दाम्भिकता स्म येन ५कलिन्दकन्येव ६हलायुधेन ॥४४॥

(१) चक्रवर्ती । (२) सुस्थित-सुप्रतिबद्धसुरिपट्टिश्रियास्तिलकम् । (३) हन्यते स्म । (४) कापट्यम् । (५) यमुनेव । (६) बलभद्रेण ॥४४॥

हील० तत्पट्टे श्रीइन्द्रदिन्नसूरिर्जातः । येन कापट्यं निर्दलितम् । यथा बलभद्रेण यमुना परभूता । “रुक्मिप्रलम्बयमुनाभिदनन्तभाल” इति हैम्याम् ॥४५॥

हीसुं० १पक्षद्वयं २भिन्नतमोभरेण ३पित्रोष्प(: प)वित्रीक्रियते स्म येन ।

४कुबेरदिग्दक्षिणयोष्प(: प)दव्यो^५द्वन्द्वं प्रियेणेव ६पयोजिनीनाम ॥४५॥^२

(१) जननीजनकसम्बन्धिकुलद्वन्द्वम् । (२) निहताज्ञानान्धकारनिकरेण । (३) जननीजनकयोः । (४) उत्तरादक्षिणयोः । (५) मार्गयोः । (६) युगलम् । (७) भानुनेव ॥४५॥

हील० पक्ष०। येन मातृपित्रोर्वशद्वन्द्वं पावनीचक्रे । यथा सूर्येणोत्तरायाम्योमार्गयोर्द्वन्द्वं पवित्र्यते । येन भानुना च किंभूतेन ?। भिन्नः पाप्मनां वा ध्वान्तानां भरः समूहो येन स, तेन ॥४६॥

हीसुं० श्रीदिन्नसूरिर्गुण^१भूरि^२स्मात्स^३मर्षिभूर^४ङ्गिरसाद्यथासीत् ।

येनानुरागो^५वधि^६कालनेमिः^७कल्लोलिनीवल्लभशा^८यिनेव ॥४६॥

(१) प्रभूतगुणः । (२) इन्द्रदिन्नसुरेः । (३) बृहस्पतिः । (४) अङ्गिरा नाम तापसविशेषः । (५) हतः । (६) दैत्यविशेषः । (७) कृष्णेन ॥४६॥

हील० श्रीदि०। अस्माद्गुणबहुलः श्रीदिन्नसूरिर्जातः । यथाङ्गिरसस्तापसाद्बृहस्पतिर्जातः । येनानुरागो हतः । यथा नारायणेन कालनेमिर्हन्यते स्म ॥*४७॥

हीसुं० १पञ्चाशुगान्यः समितीर्विधाय बभञ्ज २पञ्चाशुगपञ्चबाणीम् ।

शरेण केनापि न चेत्कदाचित्कस्मात्तं तं स ३प्रभवेद्भ^४नु^५ष्मान् ॥४७॥^१

(१) पञ्चसङ्ख्याकान् बाणान् । (२) स्मरपञ्चशरान् । (३) समर्थीभवेत् । (४) धनुर्धरः ॥४७॥

हील० पञ्चा०। पञ्चसमितिरूपैः पञ्चबाणैः कामस्य पञ्चानां बाणानां समाहारं चिच्छेद । एवं चेन्न तर्हि स स्मरधनुर्धरः केनापि शरेण कस्मिन्नपि प्रस्तावे कस्मात्तं दिन्नसूरि न प्रहरेत् ॥४८॥

1. अत्र गणस्य द्वितीयनामाजनि हील०। 2. इति श्रीइन्द्रदिन्नसुरिः१० हील०। 3. रसो यथा० हीमु०। 4. द्वपुष्मान् इति हीमु० दृश्यते । स चाशुद्धः । 5. इति श्रीदिन्नसुरिः११ हील०।

- हीसुं० सूरीश्वरस्सी(सिं)हगिरिः क्रमेण १व्यभासयत्तत्रभुपट्टलक्ष्मीम् ।
जिनस्य ३पादं शिरसा स्पृशन्ती ४निकाय्यराजीमिव ५केतुवारः ॥४८॥
(१) भूषयति स्म । (२) दिन्नसुरिपट्टश्रियम् । (३) विष्णुपदं गगनम् । (४) गृहश्रेणीम् ।
(५) ध्वजव्रजः ॥४८॥
- हील० सूरी०। सी(सिं)हगिरिः तत्पट्टलक्ष्मीं भूषयति स्म । यथा ध्वजौघः सौधधोरणीं भासयति ।
पट्टलक्ष्मीं निकाय्यराजीं च किंभूताम् ?। मस्तकेनार्हत्पादं आकाशं वा शृङ्गेण स्पृशन्तीम् ॥४९॥
- हीसुं० १विन्ध्यं २निपीताब्धिरिव व्रतीन्द्रो य ३एधमानं ४निषिषेध कोपम् ।
५यद्वाक्तरङ्गैश्च ६जिताभ्रसिन्धुस्त्र ७पातिरेकादिव ८निम्नगासीत् ॥४९॥
(१) विन्ध्याचलम् । (२) अगस्तिमुनिरिव । (३) वर्द्धमानम् । (४) निवारयति स्म ।
(५) यस्य वचनविलासैः । (६) गगनगङ्गा । (७) लज्जातिशयात् । (८) निम्नं
नीचैर्गच्छतीति अधोमुखा ॥
- हील० विन्ध्यं०। यः कोपं निषेधयामास । यथागस्तिर्विन्ध्यं निषेधते स्म । यद्वाग्विलासैर्जिता स्वर्गङ्गा
नीचैर्गतिर्जाता ॥५०॥
- हीसुं० १तमोभरोर्व्विधरभेदवज्रिव्रजोऽथ वज्रप्रभुरेतदीयम् ।
पट्टं परां प्रापयति स्म भूषां २माणिक्यकोटीर ३इवोत्तमाङ्गम् ॥५०॥
(१) अज्ञाननिकरपर्वतभेदने शक्रकुलिशः । (२) रत्नमुकुट इव । (३) मस्तकम् ॥५०॥
- हील० त०। अज्ञानच्छेदने वज्रतुल्यः वज्रस्वामी पट्टं भूषयति स्म । यथा मणिमुकुटः शीर्षं श्रियं नयति
॥५१॥
- हीसुं० २यः १शैशवादेव २जहौ ३निजाम्बां वेलामिव ४क्षीरनिधिः(धेः)सुधांशुः ।
५अध्यैष्ट यष्पा(ः पा)लनके शयानोऽप्येकादशाङ्गी ६स्मृतपूर्वजन्मा ॥५१॥
(१) बाल्यात् । (२) मुक्तवान् । (३) रोदनकपटेन स्वजननीम् । (४) क्षीरसमुद्रवेलाम् ।
(५) चन्द्रः । (६) पठति स्म । (७) जातिस्मरणेन ज्ञातप्राचीनभवः ॥५१॥
- हील० आबाल्यादेव यो निजजननीं तत्याज । यथा चन्द्रो मथ्यमानक्षीरनीराकरस्य वेलाम् जहाति स्म । यः
पालने स्वपत्रपि एकादशाङ्गानां समाहारं अधीतवान् ★॥५२॥
- हीसुं० १यष्पु(ः पु)ष्पदष्प(ः प)ल्लवलीलयेव वैराग्यलक्ष्म्यालमकारि २बाल्ये ।
३प्राग्जन्ममित्रत्रिदशान्न ४भोगविद्यां ५पुनर्वैक्रिलब्धिं ६मापत् ॥५२॥
(१) वृक्षः । (२) किसलयश्रिया । (३) बाल्यावस्थायाम् । (४) पूर्वसुरभवसम्बन्धिमित्र-

सुरात् तिर्यग्जृम्भकात् । (५) आकाशगामिनीं विद्याम् । (६) वैक्रियलब्धिं च । (७) प्राप्तवान् ॥५२॥

हील० यः पु०। यथा वृक्षः पल्लवलीलावान्स्यात्तथा वैराग्यवान्स जातः । यः पूर्वजन्ममित्राद्देवादाकाशगामिनीं विद्यां वैक्रियलब्धिं च लेभे ॥५३॥

हीसुं० १दुर्भिक्षवर्षेषु २सुभिक्षभूर्मी सङ्घं ३कृपानीरनिधे ४निनीषोः ।

वज्रप्रभोर्यस्य ५पटष्पः (ः प)टीयान् ६विमानवद्व्योमनि दीप्यते स्म ॥५३॥

(१) दुःकालवर्षेषु । (२) सुकालशालिमण्डलम् । (३) दयासमुद्रस्य । (४) प्रापयितुकामस्य । (५) कल्पो-वपुराच्छादनवसनम् । (६) अतिशयवृद्धिं प्राप्तः । (७) सुरविमान इव । (८) गगने ॥५३॥

हील० दुर्भिक्षवर्षेषु सत्सु सुभिक्षभूर्मि सङ्घं नेतुमिच्छेर्वज्रस्वामिनः पटो विमानवददृष्टः ॥५४॥

हीसुं० सहैव १ देहेन समग्रसङ्घं नयत्यसौ २सिद्धिपुरीमिवैनम् ।

जनैरिति ३व्योमनि ४तर्क्यमाणः पटः ५प्रभोर्बौद्धपुरीमवाप ॥५४॥

(१) वर्तमानेनैवोदारिकशरीरेण । (२) मोक्षनगरीम् । (३) आकाशे । (४) विचार्यमाणः । (५) वज्रस्वामिनः ॥५४॥

हील० सहै० असौ औदारिककायेनैव सङ्घं सिद्धिपुरीं प्रापयति इति जनैर्गगने तर्क्यमाणः पटः कल्पः बौद्धपुरीं गतः ॥५५॥

हीसुं० १ध्यातुर्वरं २श्रीः श्रुतदेवतेव यस्यादरात्पद्मदत्त ३पद्मा ।

४वनात्पितृमित्रहुताशनस्याग्रहीच्च यो विंशतिलक्षपुष्यान् ॥५५॥

(१) ध्यानकर्तुः । (२) इष्टसिद्धिम् । (३) सरस्वतीव । (४) सहस्रपत्रम् । (५) लक्ष्मीः । "पद्महृदे गतस्य वज्रस्वामिनः श्रीः सहस्रदलकमलं दत्तवतीति श्रुतिः" । (६) धनगिरि-मित्रहुताशननाम देवाद्द्विंशति लक्षकुसुमानि गृहीतवान् ॥५५॥

हील० ध्या०। यस्यादेशात् श्रीः सहस्रदलकमलं दत्तवती । यथा सरस्वती ध्यातुर्वरं दत्ते । यष्पि (ः पि)-तु[मित्रस्य] वनाद्द्विंशतिलक्षसुमानि अग्रहीत् ॥५६॥

हीसुं० १मूर्त्तैरिव स्वस्य गुणैः २प्रफुल्लपुष्पोत्करैश्च (ः प)र्युषणाक्षणे ३पु ।

४समुन्नतिं ५शांभवशासनस्य तस्यां ६सुनन्दातनयस्ततान् ॥५६॥

(१) अङ्गयुतैः । (२) विकचत्कुसुमसमूहैः । (३) पर्युषणादिनाममुत्सवेषु । (४) प्रभावनाम् । (५) जिनशासनस्य । (६) सुनन्दानाम्नी वज्रस्वामिजननी, तस्यास्तनयः पुत्रः ॥५६॥

हील० मूर्त्तै०। धनगिरिपत्नीसुतो वज्रस्वामी पुष्पोत्करैः बौद्धनगर्यां जिनशासनप्रभावनां चकार । उत्प्रक्ष्यते । स्वैर्गुणैः ॥५७॥

हीसुं० १प्राबोधय^२त्वौद्धपुरीप्रभुं यः सा^१र्द्ध^३ समग्रैरपि पौरलोकैः ।

साकं १शकुन्तैरिव ५पङ्कजानां ६कुञ्जं ९समुद्यद्गनाध्वनीनः ॥५७॥

(१) प्रतिबोधयति स्म । श्रावकश्चक्रे । (२) बौद्धनगरस्वामिनम् । (३) नगरजनैः सार्द्धम् ।
(४) पक्षिभिः । (५) कमलानाम् । (६) वनम् । (७) उदयमानभानुः ॥५७॥

हील० प्राबो०। यः सुगतनगरीस्वामिनं जैनं चकार । यथोदितो रविः कुञ्जं विकाशयति ॥*५८॥

हीसुं० १अपास्यति ३स्माढ्यसुतां ३सरागां २सुवर्णकोटीः ४ सह रुक्मिणीर्यः ।

५क्रीडन्मृगेन्द्रां स्मित^६सल्लकीभिर्नि^७कुञ्जराजीमिव ६कुञ्जरेन्द्रः ॥५८॥^३

(१) त्यजति स्म । (२) व्यवहारिपुत्रीम् । (३) सस्नेहाम् । (४) कनककोट्या समम् । (५)
समाणसिंहाम् । (६) विकसितगजप्रियतरुयुक्ताम् । "सल्लकी तु गजप्रिया" । (७) वनमालाम् ।
(८) गजेन्द्रः ॥५८॥

हील० अपा०। यः रुक्मिणीं कन्यां सरागामपि तत्याज । यथा गजेन्द्रः मृगेन्द्रसहितां वनराजीं त्यजति
॥*५९॥

हीसुं० श्रीवज्रसेनोऽथ १तदीयपट्टं २व्यभासयत्प्री^३णितजन्तुजातः ।

४स्फुरन्मदोद्भेद इव ५द्विपेन्द्रकपोलमा^६नन्दितचञ्चरीकः ॥५९॥

(१) वज्रस्वामिसम्बन्धिपदम् । (२) शोभयति स्म । (३) प्रतिबोधप्रदानेन तृप्तियुक्ताः कृता
जन्तूनां-प्राणिनां समूहा येन । (४) प्रकटीभवन्मदवारिण उदयः । (५) करिकपोलस्थलम् ।
(६) प्रमोदितमधुकरः ॥५९॥

हील० श्री वज्रसेनः तदीयपट्टं व्यभासयत् । यथा माद्यद्भ्रमरो मदोद्भावः गजकपोलं विभासयति ॥६०॥

हीसुं० १दुर्भिक्षके २पायसमे^३क्ष्य ४लक्षपक्वं महेभ्यस्य^५ गृहे प्रभुर्यः ।

दिने ६द्वितीये ७कुलदेवतेव ८न्यवेदयद्वा^९विसु^४भिक्षमस्य ॥६०॥

(१) दुष्कालवर्षेषु । (२) परमात्रम् । (३) दृष्ट्वा । (४) लक्षसुवर्णैः शालि-दुग्ध-घृत-
खंडादि मेलयित्वा राद्धम् । (५) कस्यचिद्द्वयवारिणो मन्दिरे । (६) आगामिदिवसे । (७)
इष्टगोत्रसुर इव । (८) कथयति स्म । (९) भविष्यन्तं सुभिक्षं सुकालम् । (१०)
व्यवहारिणः ॥६०॥

हील० यः भाविनं सुकालं कथयति स्म ॥*६१॥

हीसुं० १चत्वार एतत्तनुजा^५ विनेयाः शाखाभृतस्तस्य विभोर्बभूवुः ।

इवा^२मरद्वेष्टि (षि) चमूजयश्रीजुषः ३सुरेन्द्रद्विरदस्य ४दन्ताः ॥६१॥^६

1. समं हीमु०। 2. यो रुक्मिणीं काञ्चनकोटिभिश्च हीमु०। 3. इति वज्रस्वामी १३ हील०। 4. ०सुकाल० हीमु० ।
5. ०न्या वि० हीमु० । 6. इति वज्रसेनः ४ हील० ।

(१) तस्य महेभ्यस्य चतुःसङ्ख्याका नन्दनास्तस्य वज्रसेनस्य गुरोर्विनेया भूत्वा नागेन्द्र-चन्द्र-निर्वृत्ति-विद्याधराख्याशाखाधरा आसन् । (२) दैत्यसेनाविजयलक्ष्मीधारिणः । (३) ऐरावणस्य । (४) दन्तकोशाः ॥६१॥

हील० चत्वा०। तस्य चत्वारः नागेन्द्र-चन्द्र-निर्वृत्ति-विद्याधरेति शाखाधराः शिष्या अभवन् । उत्प्रेक्ष्यते । दैत्यसेनाभञ्जकाः ऐरावणस्य दन्ताश्चत्वारः सन्ति ॥*६२॥

हीसु० भर्ता १सुराणामिव लोकपालेष्वेतेषु २सौदर्ययतीश्वरेषु । श्रीचन्द्रनाम्ना मुनिपुङ्गवेषु(न) ३तत्पट्टपूर्वा प्रमदेन भेजे ॥६२॥

(१) इन्द्रः । (२) भ्रातृसूरिषु । (३) वज्रसेनसूरिपट्टप्राचीदिग् ॥६२॥

हील० भर्ता०। एतेषु चतुर्षु भ्रातृसूरिषु मध्ये श्रीचन्द्रनाम्ना सूरिणा वज्रसेनपट्टप्राची हर्षेण सिषेवे । यथा लोकपालेषु चतुर्षु मध्ये इन्द्रेण प्राची दिग् सेव्यते ॥६३॥*

हीसु० राजा १स्वयं २राजनतं ३सदोषो ४निर्दोषमङ्गोपगतो ५निरङ्गम् । ६सास्तो ७निरस्तं च निजाधिकं चं समीक्ष्य चिक्षाय ८शशी ९किमर्त्या ॥६३॥

(१) आत्मना । (२) भूपैः प्रणतः । (३) दोषा रात्रयः अपगुणाश्च । (४) समग्रगुणः । (५) कलङ्करहितः (६) सदोदयः (७) क्षयति स्म । (८) चन्द्रः । (९) चिन्तया ॥६३॥

हील० राजा० । शशी किं अर्त्या क्षीणो जातः । किंकृत्वा? । यं दृष्ट्वा । किंभूतं यम् ? किंभूतम् ? शशी-राजा तं राजनतम् । पुनः किंभूतम् ? सदोषस्तं निर्दोषम् । स्वयं कलङ्गी तं निष्कलङ्कं, स्वयं अस्तवान् तं सदोदयं, अतोऽर्त्तिः ॥६४॥

हीसु० श्रीचन्द्रसूरेरथ चन्द्रगच्छ इति १प्रथा २प्रादुरभूद्गणस्य । ३भागीरथीनाम ४भगीरथाख्यमहीमहेन्द्रादिव ५देवनद्याः ॥६४॥

(१) ख्यातिः । (२) गच्छस्य । (३) गङ्गा । (४) सगरचक्रिसूनुजहनुनन्दनो भगीरथनामा भूमीपुरन्दरः । (५) गङ्गायाः ॥६४॥

हील० श्रीचन्द्रसूरेश्चन्द्रगच्छनाम जातम् । यथा भगीरथाद् भागीरथी उत्पन्ना ॥६५॥

हीसु० १कल्लोलिकारुण्यरसान्वितस्य सामन्तभद्रप्रभुरस्य पट्टम् । २व्यराजयद्वा ३रिरुहाकरस्य ४मध्यं यथोन्मुद्रितपुण्डरीकम् ॥६५॥

(१) अतिशयप्रवर्द्धमानस्तरङ्गितः कल्लोलितः स वासौ कृपारससमस्तेन कलितः । (२) भूषयति स्म । (३) सरसः । (४) विचालम् । (५) विकसितं सिताम्भोजम् ॥६५॥

1. सौदर्य० हीमु० । स चाशुद्धः प्रतिभाति । 2. इति चन्द्रसुरिः[१५] । चन्द्रगच्छ तृतीयं नाम गणस्य ३ हील० । 3. ०थोत्रिदि० हीमु० ।

हील० कल्लो० बहुलकरुणारसान्वितस्यास्य पट्टं सामन्तभद्रसूरि भूषयति स्म । यथा तरकमध्यं विकसितं श्वेतकमलं विराजयति ॥*६६॥

हीसुं० १वैमुख्यभाग् यो २विषयात्कु३रङ्गद्वेषीव जज्ञे ४विपिने ५निवासी ।
तस्मान्मु६नीन्दोर्व७नवासिसंज्ञा परा पुनः प्रादुरभून्मुनीनाम् ॥६६॥^१

(१) पराङ्मुखतां सेवमानः । मनोमात्रमप्यकुर्वाणः । (२) शब्दादिकात् गोचरादेशाच्च ।
(३) केसरीव । (४) वने । (५) निवसनशीलः । (६) सामन्तभद्रप्रभोः । (७) वनवासीति नाम ॥६६॥

हील० वैमु० यथा देशाद्विमुखः सिंहः वनवासी भवेत्, तथा यः पञ्चकामात्पराङ्मुखः वनवासी जातः । पुनस्ततः वनवासी नाम जातम् ॥६७॥

हीसुं० १कोरण्टके २वीरजिनेन्द्रमूर्त्ति ३दृक्पांथवृत्ति ४कृतपुण्यपाकाम् ।

यः ५प्रत्यतिष्ठत्किमु ६सत्रशालां स वृद्धदेवोऽजनि तस्य पट्टे ॥६७॥^२

(१) कोरण्टकनामनगरे । (२) महावीरप्रतिमाम् । (३) नेत्रपथिकानां वर्त्तनं यत्र । दृग्गुल्या भ्रमणशीलत्वात्पथिकास्तेषां वृत्तिराजीवो यस्याम् । (४) निर्मितः सुकृतस्य पाकः फलप्रदानाभिर्मु ख]ता यया पक्षे रचितः पवित्रः पाकोऽन्नादिसंस्कारो यस्याम् । (५) प्रतिष्ठितवान् । (६) दानशालाम् ॥६७॥

हील० कोर० दृश एव पान्थास्तेषां वृत्तिर्यत्र, ताम् । पुनः कृतः पुण्यस्य पाकः फलाभिमुखता यया । तादृशीं वीरजिनप्रतिमां यः प्रतिष्ठितवान् । उत्प्रेक्ष्यते । सत्रसा(शा)लां निर्मितवान् । स वृद्धदेवसूरिस्तत्पट्टे अभवत् ॥६८॥

हीसुं० १प्रद्योतनाहप्रभुणाप्य२मुष्य ३पट्टेष्य(ः प)रं वैभवमाबभार ।

३त्रैलोक्यलक्ष्मीतिलकायितेन पितुः ४स्वपुत्रेण यथा५न्ववायः ॥६८॥

(१) प्रद्योतननामसूरिणा । (२) वृद्धदेवसूरिशक्रस्य । (३) भुवनत्रयश्रियस्तिलकवदाचरितेन । (४) स्वस्य पितुरेव नन्दनेन । (५) वंशः ॥६८॥

हील० प्रद्योतनसूरिस्तत्पट्टे जातः । यथा राज्ञोऽन्वये उत्तमः पुत्रो भवति ॥६९॥

हीसुं० १प्रबोधयन्भ२व्यसरोजराजीः सं३शोषयन्दु४र्णा(र्न)यकर्दमांश्च ।

५दोषोदयं ६निर्दलयन्म७हस्वी ८प्रद्योतनोऽन्यः किमभूद्दु९वोऽयम् ॥६९॥^४

(१) प्रतिबोधयुक्तान्कुर्वन् विकाशयंश्च । (२) भविककमलमालाः । (३) नाशयन् विरलीकुर्वन्वा । (४) मिथ्यादृग्जम्बालान् । (५) अपगुणानां-रात्रीणां चाविर्भावम् । (६)

1. इति सामन्तभद्रसूरिः[१६] । वनवासीति गच्छस्य चतुर्थं नाम । हील० । 2. इति वृद्धदेवसूरिः १७ हील० । 3. पट्टं हीमु० । 4. इति प्रद्योतनसूरिः १८ हील० ।

विध्वंसयन् । (७) तेजस्वी । “पडिरूवो तेयस्सी” त्युपदेशमालावचनम् । असाधारण एव ।
(८) सूर्यः । (९) पृथिव्याः ॥६९॥

हील० प्रबो०। भव्यसरोजं प्रबोधयन्, पुनर्मिथ्यादृश एव पङ्कास्तान् शोषयन्, पुना रत्रीणामुदयं निर्दलयन्
प्रतापवान् एतादृशोऽन्यः किं पृथिव्याः अयं सूर्यः ॥७०॥

हीसुं० १धिया २जयंश्चित्रं शिखण्डिसूनुं ३गङ्गातरङ्गायितवाग्विलासः ।

श्रीमानदेवष्य(: प)दमेतदीयं ४सभ्यः सभास्थानमिवाध्युवास ॥७०॥

(१) बुद्ध्या । (२) पराभवन् । (३) बृहस्पतिम् । “विचित्रवाक्चित्रशिखण्डिनन्दन” इति
नैषधे । (४) सुरसरितः कल्लोला इवाचरितां वाचां वैचित्र्यो यस्य । (५) सभायां साधुः ।
(६) आश्रितवान् ॥७०॥

हील० धिया०। बुद्ध्या बृहस्पतिसदृशः श्रीमानदेवसूरिरितत्पट्टं आश्रितवान् ॥७१॥

हीसुं० १पदप्रदानावसरे समीक्ष्य २साक्षात्तदंसोपरि ३वाणिपद्मे ।

राज्यादिव ४क्षोणिपुरंदरस्य भ्रंशोऽस्य ५भावी नियमस्थितेर्हा ॥७१॥

६इत्थं ७गुरुं स्वं विमनायमानमालोक्य लोकेश्वरगीतकीर्त्तिः ।

तत्याज यः षट्कृतीर्व्रतीन्द्रः ८षडन्तरारीनिव ९जेतुकामः ॥७२॥ युगम् ॥

(१) सूरिपदस्य दानावसरे । (२) प्रत्यक्षलक्ष्ये । (३) मानदेवसूरिस्कन्धोपरि । (४)
सरस्वती-लक्ष्म्यौ । (५) राज्यादिव राज्ञः (६) चारित्रादस्य पतनम् । (७) भविष्यति ॥७१॥

(१) अनेन प्रकारेण । (२) विरुद्धमनसं गुरुं दृष्ट्वा । “चिराय तस्थे विमनायमानये”ति
नैषधे । (३) घृतादिकाः । (४) षट्सङ्ख्याकानान्तरान् शत्रून् । काम १ क्रोध २ मद ३
मत्सर ४ माया ५ लोभादख्यान् (५) पराभवितुमिच्छन् ॥७२॥

हील० पद०। पदप्रदानसमये तत्स्कन्धयोरुपरि सरस्वतीलक्ष्म्यौ दृष्ट्वा अस्य चारित्राद्भ्रंशो भविष्यति इति
विमनायमानं गुरुं दृष्ट्वा यः षट्कृतीस्तत्याज । उत्प्रेक्ष्यते । कामक्रोधमदमत्सरमायालोभादीन्
प्रतीपान्जेतुम् ॥७२-७३॥

हीसुं० १चमूभिर्दुर्वीन्द्र इवा२मरीभिरु ३पास्यमानं यमवेक्ष्य कश्चित् ।

किं स्त्रीयुतोऽसाविति ४संशयानो नड्डूलकेऽशिक्ष्यत ५ताभिरेव ॥७३॥

(१) सेनाभिः । (२) नृपः । (३) जया-विजया-अपराजिता-पद्माख्याभिर्देवीभिः । (४)
सेव्यमानम् । (५) मरकबाहुल्यात्सङ्कृतकायोत्सर्गप्रभावागतशासनदेवीकथितमानदेवसुरि-
प्रभावोत्सुकीभूततक्षशिलानगरीसङ्घेन स्वमरकशमनाय प्रेषितः कोऽपि श्राद्धः । (६) संशयं
कुर्वन् । (७) कुट्टितः । (८) गुरुवचसैव मुक्तः । (९) दवीभिः ॥७३॥

1. इति श्रीमाननदेवसुरिः १९ हील०।

हील० चमू० । यथा सेनाभिः पतिः सेव्यते तथा देवीभिः सेव्यमानं यं दृष्ट्वा ? किं स्त्रीयुक्तोऽसौ, इति संशयं कुर्वाणः श्राद्धः ताभिरेव शिक्षितः ॥७४॥

हीसुं० १तदीयपट्टाम्बरभानुमाली २श्रीमानतुङ्गः^१ श्रमणेन्दुरासीत् ।

य ३औजिढत्साधुजना^४त्रिजाज्ञां ५नाथान्पृथिव्या इव ६सार्वभौमः ॥७४॥

(१) मानदेवसुरिपट्टाकाशभास्करः । (२) मानतुङ्गसुरिः । (३) वाहयति स्म । (४) स्वस्याज्ञाम् । (५) नृपान् । (६) चक्रवर्ती ॥७४॥

हील० तदी० । तत्पट्टे श्रीमानतुङ्गसूरिर्जातः । यः साधून्त्रिजाज्ञां वाहयामास । यथा चक्रवर्ती नृपतीन् निजाज्ञां ग्राहयति *॥७५॥

हीसुं० १भक्तामराहवस्तवनेन सूरिर्बभञ्ज योऽङ्गान्निगडान्नशेषान् ।

२प्रवर्त्तितामन्दमदोदयेन ३गम्भीरवेदीव ४म^२हीमघोनः ॥७५॥

(१) भक्तामरनामस्तोत्रेण कृत्वा । (२) निजशरीरादष्टचत्वारिंशत्शृङ्खलान् भनक्ति स्म । (३) भनक्ति स्म । (४) प्रवाहमानातिशायिमदवारिप्रादुर्भावेन । (५) राज्ञः । (६) करी । "त्वग्भेदाद्गुधिरश्रावादामांसव्यथनादपि । संज्ञां न लभते यस्तमाहुर्गम्भीरवेदिनम्" ॥

हील० भक्ता० । यो भक्तामरस्तोत्रेण निजाङ्गलग्नानष्टचत्वारिंशत् शृङ्खलान् भनक्ति स्म । यथावमताङ्कुशः राज्ञष्कः (क) री मदाविर्भावात् शृङ्खलान् त्रोटयति । "त्वग्भेदाद्गुधिरश्रावादामांसव्यथनादपि । संज्ञां न लभते यस्तमाहुर्गम्भीरवेदिनम्" ॥७६॥*

हीसुं० श्रीमानतुङ्गष्कः (क) रणेन भक्तामरस्तुतेस्तं १क्षितिशीति (त) कान्तिम् ।

चकार २नम्रं फलपुष्पपत्रभारेण यद्व^३त्फलदं वसन्तः ॥७६॥

(१) राजानम् । (२) नमनशीलम् । (३) वृक्षम् ॥७६॥

हील० श्रीमानतुङ्गसूरिः राजानं नम्रं चकार । यद्वद्वसन्तर्तुः फलभारेण वृक्षं नम्रं निर्माति ॥७७॥

हीसुं० भयादिमेनाथ १हरस्तवेन यो २दुष्टदेवादिकृतोपसर्गान् ।

श्रीभद्रबाहुः^३ स्वकृतोपसर्गहरस्तवेनेव ४जहार ५सङ्घात् ॥७७॥^१

(१) नमिऊणनाम्ना भयहरस्तोत्रेण । (२) दुष्टसुरनिर्मितोपसर्गम् । (३) श्रीभद्रबाहुस्वामीव निजरचितोपसर्गहरस्तवेनेव (४) निवारयति स्म । (५) संघमध्यात् ॥७७॥

हील० भयादि० । यथोपसर्गहरस्तोत्रेण भद्रबाहुस्वामी सङ्घादुपसर्गान् जहार तद्वदयमपि "नमिऊण पणय०" इत्यादि स्तोत्रेण हरति स्म ॥७८॥

1. ०तुङ्गश्रम० हीमु० 2. करी धरेन्दोः हीमु० 3. इति श्रीमानतुङ्गसूरिः २०. हील०

- हीसुं० १सद्भ्याननागेश्वररश्मिसाम्यमन्थाद्रिणा२लोड्य मदाम्बुराशिम ।
तत्पट्टलक्ष्मीरथ वीर३नाम्नाचार्येण ४वत्रे ५वनमालिनेव ॥७८॥^१
(१) ध्यानरूपशेषनागरश्मिकृष्टसमतापरिणामरूपमन्दरगिरिणा । (२) निर्मथ्य । (३)
वीराचार्येण । (४) वृता । (५) श्रीकृष्णेन ॥७८॥
- हील० सद्भ्या०। सद्भ्यानमेव शेष एव रश्मि(श्मि)मथनरज्जुस्तद्युक्तो यः समतामन्दरस्तेन मदारणवं निर्मथ्य
तत्पट्टश्रीवीराचार्येण वृता । यथा कृष्णेन वृता ॥७९॥
- हीसुं० ततोऽजनि श्रीजयदेवसूरिर्दूरीकृता शेषकुवादिवृन्दः ।
यद्वाग्विलासै२रवहे३लितेव सुधा किमु ३क्षीरनिधौ ४ममज्ज ॥७९॥^३
(१) निर्नाशित निखि[ल]दुर्वादिवृन्दः । (२) विजिता । (३) समुद्रे । (४) निमग्ना ॥७९॥
- हील० ततः श्रीजयदेवसूरिर्भवत् । यद्वाक्चातुर्यैरवहेलिता माधुर्यश्रीर्यस्यास्तादृशी सुधा क्षीरणवे ब्रूडितेव
॥*८०॥
- हीसुं० १स्वष्का(:का)मिनीकीर्त्तितकीर्त्तिदेवानन्दश्चि३दानन्दमना मुनीन्द्रः ।
३तारुण्यमेणा४ङ्कमुखीमिवैतत्पट्टश्रियं ५वैभवमा६निनाय ॥८०॥^४
(१) देवाङ्गनागीतकीर्त्तिः । (२) मुक्तौ मनो यस्य । (३) यौवनावस्था । (४) वनितामिव ।
(५) श्रियम् । (६) प्रापयति स्म ॥८०॥
- हील० स्वःका० । मोक्षकामो देवानन्दमुनिस्तत्पट्टं शोभां नयति स्म । यथा यौवनं एणाङ्कमुखीं श्रियं
लम्भयति ॥८१॥
- हीसुं० श्रीविक्रमः सूरिपुरंदरोऽभूत्त१त्पट्टदुग्धाब्धिसुधामरीचिः ।
३तमश्चमूं हन्तुमनाः समग्रां किं ३विक्रमोऽ४ङ्गीकृतकाययष्टिः ॥८१॥^४
(१) देवानन्दसूरिपट्टक्षीरसमुद्रे चन्द्रतुल्यः वृद्धिकारित्वात् । (२) अज्ञानसेनाम् । (३) पराक्रमः
(४) स्वीकृतशरीरः ॥८१॥
- हील० श्रीविक्रमसूरिस्तत्पट्टे जातः । उत्प्रेक्ष्यते । अज्ञानसेनां हन्तुं किं मूर्त्तिमान्पराक्रमः ॥८२॥
- हीसुं० आसीत्ततः श्रीनरसिंहसूरिः स १वाङ्मयाम्भोनिधिपारदृश्वा ।
३अत्याजि यक्षः३ किल येन मांसं ४स्वापं ५जग६द्वारिजबन्धुनेव ॥८२॥^६
(१) शास्त्रसमुद्रपारगामी । (२) त्याजितः । (३) कश्चिद्यक्षः । अनिर्दिष्टनाम किल इति
श्रूयते शास्त्रोक्त्या । (४) निद्राम् । (५) भुवनम् । (६) सूर्येण ॥८२॥
- हील० आसी०। ततः श्रीनरसिंहसूरिर्जातः । येन सूरिणा यक्षः मांसं अत्याजि-त्याजितः । यथा सूर्येण विश्वं
स्वापं निद्रवस्थां त्याज्यते ॥८३॥

1. इति वीराचार्यः २१. हील० । 2. ०लितश्रीः हीमु० । 3. इति श्रीजयदेवसूरिः २२. हील० । 4. इति श्री देवानन्दसूरिः
२३. हील० । 5. इति श्रीविक्रमसूरिः २४. हील० । 6. इति श्रीमान् [नर]सिंहसूरिः २५. हील० ।

हीसुं० १महर्घ्यमाणिक्यमिवाङ्गुलीयं २खोमाणभूपालकुलप्रदीपः ।

पट्टश्रियं श्रीनरसिंहसुरेरलङ्करोति स्म समुद्रसूरिः ॥८३॥

(१) महामूल्यरत्नम् । (२) मुद्रिकाम् । (३) खोमाणनामानो नृपास्तेषां वंशे प्रदीपः ॥८३॥

हील० मह० । नरसिंहसुरेः पट्टं खोमाणज्ञातीयः समुद्रसूरिरलङ्कुरुते स्म । यथा बहुमूल्यं रत्नं मुद्रिकामलङ्कुरुते ॥८४॥

हीसुं० १दिग्वाससो २येन विजित्य वादे ३नागहृदे ४नागनमस्यतीर्थम् ।

५स्ववश्यमानीयत ६भूमिभर्त्रा ७दुर्गः ८प्रतीपानिव ९सम्पराये ॥८४॥

(१) दिग्म्बरान् । (२) समुद्रसुरिणा । (३) नागहृदनगरे । (४) श्रीपार्श्वनाथं धरणेन्द्रनमस्करणीयं सप्रभावम् । (५) आत्मायत्तं स्वकीयम् । (६) राज्ञा । (७) कोटः । (८) शत्रून् । (९) युद्धे ॥८४॥

हील० दिग्वा० । आशाम्बरान् विजित्य नागहृदे नागनमस्करणीयं पार्श्वबिम्बं श्वेताम्बरसङ्घायत्तं आनीयत । यथा रणे रिपून् जित्वा नृपेन(ण) दुर्गः कोटः स्ववश्यः क्रियते ॥ इति श्रीसमुद्रसूरिः समभवत् २६ ॥८५॥

हीसुं० स मानदेवोऽजनि तस्य पट्टे १वाग्देवता २यन्मुखपद्मसद्मा ।

३तृप्तामृ४तैश्चा५रुवचोविलासच्छलादिवो६द्वारमिवातनोति ॥८५॥

(१) सरस्वती । (२) श्रीमानदेवसूरिमुखमन्दिरा । (३) तृप्तिं प्राप्ता सती । (४) पीयूषैः । (५) प्रभुवचनवैचित्र्यव्याजात् । (६) अमृतोद्धारम् ॥८५॥

हील० समा० । तत्पट्टे श्रीमानदेवसूरिर्जातः । यन्मुखे स्थिता सरस्वती अमृतोद्धारं कुरुते ॥८६॥

हीसुं० पदे तदीये विबुधप्रभेण स्म भूयते सूरिपुरंदरेण ।

येनाभिभूतः(ः) किल १पुष्पधन्वा २पुनर्यु३युत्सुर्विष४मायुधोऽभूत् ॥८६॥

(१) कामः । (२) व्याघुट्य । (३) सङ्ग्रामं कर्तुमिच्छुः । (४) विषमान्यप्रतिहतानि भयङ्कराणि वा शस्त्राणि यस्य । पञ्चबाणः ॥८६॥

हील० पदे० । तत्पट्टे विबुधप्रभसूरिणा जातम् । येन पराभूतः कामष्पुः(ः) पुनर्योद्धुमिच्छुस्तीक्ष्णास्त्रः समजनि ॥८७॥

हीसुं० १तत्पट्टपङ्केरुहमानसौकाः श्रीमान्जयानन्दविभुर्बभूव ।

यस्या२शयेऽ३मात्समयोऽप्यशेषः ४कुम्भोद्भवस्य ५प्रसूताविवा६ब्धिः ॥८७॥

1. इति श्रीसमुद्रसूरिः २६. हील० । 2. इति श्रीमानदेवसूरिः २७. हील० । 3. इति श्रीविबुधप्रभसूरिः २८. हील० । 4. इति जयानन्दसूरिः २९. हील० ।

(१) पट्टकमलमरालः । (२) आशयं हृदयम् । “दयासमुद्रे स तदाशयेऽतिथीचकार कारुण्यरसापगा गिरः” इति नैषधे । (३) ममौ प्रविष्टो वातिलीनो वा । (४) अगस्तिमुनेः । (५) प्रसारिताङ्गुलिः पाणिस्तत्र । (६) समुद्रे (द्रः) ॥८७॥

हील० तत्पट्टे राजहंसतुल्यः जयानन्दसूरिर्जज्ञे । यद्बुदये समग्रः सिद्धान्तः अमात् । यथागस्तिप्रसृतौ अब्धिर्मातः ॥८८॥

हीसु० यस्या^१ननं ^२चन्द्रति दन्तकान्ति^३ज्योत्स्नायते भ्रूयुगम^४ङ्कतीह^५ ।
वाचां विलासोऽपि सुधायते तत्पदे मुनीन्द्रः स रविप्रभोऽभूत् ॥८८॥^१

(१) मुखम् । (२) चन्द्र इवाचरति । “सर्वप्रातिपदिकेभ्यः क्विप् वा आचारे” इति क्विप् प्रत्यये । तदुदाहरणानि कृष्णति स्वति कृष्णामास स्वामासेति प्रक्रियाकौमुद्याम् । (३) चन्द्रिकेवाचरति । (४) लाञ्छनमिवाचरति । (५) इह मुखचन्द्रे ॥८८॥

हील० यस्या०। रविप्रभसूरेर्वदनं चन्द्रतुल्यं दन्तानां द्योतिज्योत्स्नासमं भ्रूद्वयं अङ्कतुल्यं वाग्विलासोऽपि सुधातुल्यः स रविप्रभस्तत्पट्टेऽभवत् ॥८९॥

हीसु० ^१वर्द्धिष्णुयत्कीर्त्तिसुधार्षवेन ^२व्यलुम्पि नामाप्य^३सितादिभावैः ।
^४अर्हन्महिम्नेव जगत्प्र^५(त्य)जन्यैः सोऽभूद्यशोदेवविभुष्प(ः प)देऽस्य ॥८९॥^२

(१) वर्द्धनशीलयशोदेवसूरिकीर्त्तिकीरसमुद्रेण कृत्वा । (२) लुप्तम् । (३) कृष्ण-नील-पीत-रक्तपदार्थैः । (४) तीर्थकरमाहात्म्येन । (५) ईतिभिः । “अजन्यमीतिरुत्पात” इति हैम्याम् ॥८९॥

हील० वर्द्धि० । वर्द्धमानेन यत्कीर्त्तिकीरार्णवेन श्यामादिभावैः स्वं नाम विलुप्तम् । यथा तीर्थकरमाहात्म्येन विश्वे ईतिभिः लुप्यते । स यशोदेवसूरिर्जातः ॥९०॥

हीसु० प्रद्युम्नदेवोऽथ पदे तदीये ^१प्रद्युम्नदेवोऽ^२भिनवो बभूव^३ ।
भिन्दन्भ^४वं ^५मुक्तरतिर्द^६वीयो भवन्म^७धुर्वि^८श्वविभाव्यमूर्त्तिः ॥९०॥^३

(१) कन्दर्पदेवः । (२) नवीनः प्राचीनाद्विलक्षणः । (३) ईश्वरं संसारं च । (४) कामकान्ता क्रीडा च । (५) दूरीभूतः । (६) वसन्तो मद्यं च । (७) जगज्जनलोचनकच्चोलकपीयमाना सादरावलोक्यमाना तनुर्यस्य । स्मरस्त्वेवंविधो न ॥९०॥

हील० प्रद्यु० । तत्पट्टे प्रद्युम्नदेवः समजनि । उत्प्रेक्ष्यते । भवं शंकरं संसारं छिदन् सहितो रतिरहितः पुनर्दूरे जातं मधुर्मद्यं वसन्तो वा यस्य । पुनर्जगद्दहग्गोचरो नूतनः कामः ॥९१॥

1. इति रविप्रभसूरि, [३०] हील० । 2. इति यशोदेवसूरिः ३१. हील० । 3. इति प्रद्युम्नदेवः ३२. हील० ।

हीसुं० श्रीमानदेवेन पुनः स्व^१कीर्तिज्योत्स्नावदातीकृतविष्टपेन ।
एतत्पदश्रीर^२गमि प्रतिष्ठां ^३शक्तित्रयेणेव ^४नरेन्द्रलक्ष्मीः ॥९१॥^१

(१) कीर्तिकौमुदीधवलीकृतविश्वेन । (२) अगमि प्रापिता । “निये विजनमजागरि रजनिमगमि मदमयाचि संभोगम् । गोपीहावमकार्यत भावश्चैनामनन्तेन” । “न्यादयो ण्यन्तनिष्कर्मगत्यर्था मुख्य कर्मणि । प्रत्ययं यान्ति दुह्यादिगौणेऽन्ये तु यथारुचि” ॥ इत्यस्योदाहरणानि । (३) प्रभुत्वोत्साहमन्त्रलक्षणेन । (४) राज्यश्रीः ॥९१॥

हील० श्रीमा० । कीर्त्या धवलीकृतलोकत्रयेण श्रीमानदेवेन (त)त्पट्टश्रीं शोभां लम्बिता । यथा प्रभुत्वोत्साहमन्त्रलक्षणेन शक्तित्रिकेण राज्यश्रीः प्रतिष्ठां प्राप्यते ॥९२॥

हीसुं० वाचंयमेन्द्रा^१द्विमलादिचन्द्रात्प^२दाब्जभृङ्गीभवदिन्द्रचन्द्रात् ।
अमुष्य^३पट्टः श्रियमश्नुते स्म ^४परंतपाद्भूप इव प्रतापात् ॥९२॥^२

(१) विमलचन्द्रसूरीन्द्रात् । (२) चरणकमले भ्रमरीभूतशक्रशशाङ्कुद्या यस्य । (३) श्रीमानदेवसूरिपट्टः । (४) परं वैरिणं तापयतीति सत्यार्थात् ॥९२॥

हील० वाचं० । अस्य पट्टः इन्द्रचन्द्रसेवितात् विमलचन्द्रसूरेः शोभां प्राप्तः । यथा राजा परं तापयतीति तादृशात्प्रतापात् लक्ष्मीं प्राप्नोति ॥९३॥

हीसुं० र(रे)जेऽस्य पट्टे ^१स्मररूपधेयः सूरीन्दुरुद्योतननामधेयः ।
^२दिग्वारणेन्द्रा इव सूरिचन्द्राः सञ्जज्ञिरे ^३यत्पदधारिणोऽष्टौ ॥९३॥

(१) कन्दर्प इव रूपस्यातिशयो यस्येति गर्तितोपमा । “रूपधेयभरमस्य विमृश्ये” ति नैषधे ।
(२) दिग्गजाः । (३) उद्योतनसूरिपट्टधराः ॥९३॥

हील० रे० । स्मरवत्प्रशस्तरूपः उद्योतनसूरिस्तत्पट्टेऽभूत् । यत्पट्टधारिणोऽष्टौ आचार्या जाताः ॥९४॥

हीसुं० ^१मुहूर्त्तमद्वैतमवेत्य टेलीग्रामस्य यः सीम्नि ^२बृहद्वटाधः ।
अस्थापयच्चै^३त्यतरोस्तलेऽष्टौ ^४पार्श्वो^३ गणीन्द्रानिव ^५काशिकुञ्जे ॥९४॥

(१) समग्रग्रहगोचरनवासा(वांशा)दिविशुद्धामसाधारणां वेलां विज्ञाय । (२) महतो न्यग्रोधद्रुमतले । (३) समवसरणस्थसर्वजनच्छायाकारिभगवत्केवलज्ञानोत्पाद स्थानक-तरुश्चैत्यद्रुमः । (४) पार्श्वनाथेनाष्टौ गणधराः स्थापिताः । (५) वाराणसीवने ॥९४॥

हील० मुह० । यः टेलीग्रामसीम्नि वृद्धवटस्याधो अष्टवाचार्यान् स्थापयत् । यथा पार्श्वनाथो वाराणसीवने अष्टगणधरान् स्थापितवान् ॥९५॥

1. इति तृतीयमानदेवसूरिः ३३. हील० । 2. इति श्रीविमलचन्द्रसूरिः ३४. हील० । 3. पार्श्वे गणे० हीमु० । पार्श्वे इति अशुद्ध आभाति .

हीसुं० १शाखाप्रशाखाभिरमुष्य वृद्धिर्बृहद्वटस्येव यतो भवित्री ।
ततो बृहद्वच्छ इतीह नामापरं गणस्य प्रकटीबभूव ॥१५॥^१

(१) शाखा वयरीप्रमुखाः प्रशाखास्तदुद्धवा अपरापरनामधेयरूपाः । (२) वृद्धन्यग्रोधस्येव ।
(३) भाविनी । (४) वडगच्छः ॥१५॥

हील० शा० । शाखाभिरस्य गणस्य वृद्धिर्भाविनी । अतो बृहद्वच्छ इति गणस्य नाम जातम् ॥१६॥

हीसुं० १माहात्म्यनम्रीकृतसर्वदेवः पदे तदीयेऽजनि सर्वदेवः ।

१तारापतिस्ता१रकपर्षदेव गुणश्रिया यः प्रभुरन्वयायि ॥१६॥

(१) प्रभावेण नमनशीलीकृतसमस्तसुरः । (२) चन्द्रः । (३) ताराश्रेण्येव । “उडुपरिषदः
किं नार्हन्ती[त्वं] निशः किमनौचिती”ति नैषधे । (४) अनुगतः ॥१६॥

हील० माहा० । इन्द्रचन्द्रादिनतः सर्वदेवसूरिस्तत्पट्टे जातः । यः सूरिर्गुणलक्ष्या आश्रितः । यथा नक्षत्रमण्डल्या
चन्द्रः अनुगम्यते ॥१७॥

हीसुं० यो १रामसेनाह्वपुरे व्रतीन्दुर्लीब्धिश्रियं गौतमवद्धानः ।

१नाभेयचैत्ये महसेनसूनोर्जिनस्य १मूर्तेर्विदधे प्रतिष्ठाम् ॥१७॥

(१) रामसेणिनगरे । (२) ऋषभदेवप्रासादे । (३) चन्द्रप्रभस्वामिनः । (४) प्रतिमायाः ।
(५) चकार ॥१७॥

हील० यो रामसेणिनगरे श्रीऋषभभदेवचैत्ये प्रासादे चन्द्रप्रभस्वामिनः प्रतिमायाश्च(ः प्र)तिष्ठां कृतवान् ॥१८॥

हीसुं० चन्द्रावतीशस्य १नृपस्य नेत्र इवास योऽशेषविशेषदर्शी ।

तं १क्लृप्तचैत्यं प्रतिबोध्य वाचा १प्रात्राजयत्कुङ्कुणमन्त्रिणं यः ॥१८॥

(१) चण्डाउलिनृपस्य । (२) समस्तकर्तव्यकुशलः । (३) कृतप्रासादम् । (४) दीक्षयामास ।
(५) कुङ्कुणनामानं प्रधानम् ॥१८॥

हील० चन्द्रा० । यः प्रधानश्चण्डाउलिनगरनृपस्य नेत्र इव जातः । पुनः क्लृप्तं चैत्यं येन स तं तादृशं
कुङ्कुणनाम्ना(नामानं) मन्त्रिणं स्ववचनेन प्रतिबोध्य दीक्षयामास ॥१९॥

हीसुं०- १कुर्वन्निवासं १गवि १गौरवश्रीर्गिरामधीशो १विबुधैरुपास्यः ।

श्रीदेवसूरिष्कि(ः कि)मु १देवसूरिः पदे तदीयेऽप्यजनि क्रमेण ॥१९॥^३

(१) वसति । (२) स्वर्गे भुवि च । (३) गुरुत्वेन बृहस्पतित्वेन महत्त्वेन वा शोभा यस्य ।
(४) वाक्पतिः । (५) पण्डितैर्देवैश्च । (६) बृहस्पतिः ॥१९॥

1. इति उद्योतनसुरिः ३५. । अत्र गच्छस्य 'बृहद्वच्छ', 'वडगच्छ' इति पञ्चमं नाम जातम् । हील० । 2. इति सर्वदेवसुरिः
३६. हील० । 3. इति देवसुरिः ३७. हील० ।

हील० कुर्वन्नि० । तत्पट्टे देवसूरिर्जातः । किंभूतो देवसूरिः ? । गवि स्वर्गे पृथिव्यां च निवासं कुर्वन् गौरवेन (ण) श्रीः शोभा यस्य । पुनर्वाचामीशो देवैः पण्डितैर्वा सेव्यः । अत एव देवाचार्यः बृहस्पतिः ॥१००॥

हीसुं० १दोषोदयोदीततमःप्रपञ्चव्यापादनव्यापृतिदीक्षितेन ।
श्रीसर्वदेवेन पदं तदीयमदीपि दीपेन यथा ३निकेतम् ॥१००॥¹

(१) अपगुणानां निशानां वा संभवेनाविर्भूतानि अज्ञानानि तिमिराणि च तेषां विस्तारविनाशन-
व्यापारे गृहीतव्रतेन । (२) गृहम् ॥१००॥

हील० दोषाणां दोषाया वा उदयेन प्रकटीभूतं अज्ञानमन्धकाश्च तस्य ध्वंसकरणे सज्जेन । गृहीतव्रतेनेत्यर्थः ।
तादृशेन सर्वदेवेन तस्य पट्टमदीपि । यथा दीपेन गृहं दीप्यते ॥१०१॥

हीसुं० श्रीमद्यशोभद्रगणावनीन्द्रः श्रीनेमिचन्द्रव्रतिपुङ्गवश्च ।
१तत्पट्टमाकन्दमुभौ भजेते शुकोऽन्यपुष्टश्च यथा ३विहंगौ ॥१०१॥²

(१) सर्वदेवसूरिपट्टसहकारतरुम् । (२) कीरकोकिलौ । (३) पक्षिणौ ॥१०१॥

हील० श्रीम० । तत्पट्टसहकारं उभौ संश्रयेते । यथा कीरकोकिलौ सहकारं संश्रयेते ॥१०२॥

हीसुं० १तयोष्प(: प)दे श्रीमुनिचन्द्रसूरिरभूत्ततो ३निर्मितनैकशास्त्रः ।
शास्त्रे न कुत्रापि तदीयबुद्धिश्च ३स्खल वीङ्खेव ४समीरणस्य ॥१०२॥

(१) यशोभद्र-नेमिचन्द्रयोः । (२) विरचितविविधग्रन्थः । (३) स्खलिता । (४) पवनस्य
गतिः ॥१०२॥

हील० तयोः पट्टे श्रीमुनिचन्द्रसूरिरभूत् । तस्य धीः कुत्रापि शास्त्रे न स्खलति स्म । यथा वायोर्वेग(गो)
गतिः क्वापि वनगहनादौ न स्खलति ॥१०३॥

हीसुं० १भूपीठखण्डानिव ३चक्रवर्ती ३यतीभवन्षड्विकृती*र्जहौ यः ।
कदापि काये न दधन्म*मत्वं पपौ पुनर्यः स*कृदा*रनालम् ॥१०३॥³

(१) गङ्गासिन्धुनदीभ्यां विभक्तान् वैताढ्यद्विभागीकृतोत्तरार्द्धदक्षिणार्द्धभरतस्य षट्खण्डान् ।
(२) द्वात्रिंशत्सहस्रदेशाधिपतिश्चक्रीत्युच्यते । (३) साध्वाचारं गृह्णन् । (४) त्यजति स्म ।
(५) मम इत्यस्य भावो ममत्वम् । (६) एकवारम् । (७) काञ्जिकम् ॥१०३॥

हील० भूपी० । यथा यतीभवन् चक्री षट्खण्डान् त्यजति तथा यः सूरिः षड्विकृतीस्तत्याज । पुनष्का(ः
का)ये निर्ममत्वात्स एकवारं काञ्जिकं पिबति स्म ॥१०४॥

1. इति द्वितीयसर्वदेवसूरिः ३८. । हील० । 2. इति द्वितीययशोभद्र-नेमिचन्द्रसूरीन्द्रौ ३९. हील० । 3. इति श्रीमुनिचन्द्रसूरिः
४०. हील० ।

- हीसुं० १निर्जीयते स्म क्वचनापि नायं २कृतोपसर्गैरपि देववर्गैः ।
इतीव नाम्ना ३भुवि ४विश्रुतेन जज्ञेऽस्य पट्टेऽजितदेवसूरिः ॥१०४॥
(१) न जितः । (२) विविधमनोवचनकायक्षोभकरणप्रकारैः । (३) भूमौ । (४) विख्यातेन ॥१०४॥
- हील० निर्जी० । कदाप्ययं उपसर्गं कुर्वद्भिरसुरसुरसमूहैर्न निर्जीयते स्म । इति कारणात् पृथ्वीविख्यातेन नाम्नाऽजितदेवसूरितत्पट्टे समजनि ॥१०५॥
- हीसुं० १जगत्पुनानः २सुमनःस्त्रवन्तीरयो जटाजूटमि ३वेन्दुमू(मौ)लेः ।
अमुष्य पट्टं ४विजयादिसिंहोऽध्यासांबभूवाथ ५तपस्विसिंहः ॥१०५॥
(१) विश्वं पवित्रीकुर्वाणः । (२) गङ्गाप्रवाहः । (३) ईश्वरस्य कपर्दीमिव । “कपर्दीस्तु जटाजूट” इति हैम्याम् । (४) विजयसिंहसूरिः । (५) आश्रयति स्म । (६) श्रमणकेसरी ॥१०५॥
- हील० जग० । अस्य पट्टं विजयसिंहसूरिः आश्रयति स्म । यथा सुरसिन्धुप्रवाहो रुद्रजटां श्रयते । स च किंकुर्वाणः ? । जगद्विश्वं पवित्रीकुर्वाणः ॥१०६॥
- हीसुं० सोमप्रभः श्रीमणिरत्नसूरी १अमुष्य पट्टं नयतः स्म लक्ष्मीम् ।
२इक्ष्वाकुवंशं भरतश्च बाहुबलिस्तनुजाविव ३ नाभिसूनोः ॥१०६॥
(१) अजितदेवसुरैः (विजयसिंहसुरैः) । (२) ऋषभदेवस्य बाल्यावस्थायामिक्षुयष्टेर-
भिलाषादिन्द्रेण स्थापित इक्ष्वाकुवंशः । (३) ऋषभदेवपुत्रौ ॥१०६॥
- हील० सोम० । तत्पट्टं द्वौ अभूताम् । यथा ऋषभनाथस्य द्वौ सुतावभूताम् ॥१०७॥
- हीसुं० श्रीमज्जगच्चन्द्र १इदंपदश्रीललामलीलायितमा २ततान ।
येनो ३जिज्ञ ४शैथिल्यपथस्त ५डा ६गो ७घनाविलो ८मानसवासिनेव ॥१०७॥
(१) अनयोः सोमप्रभमणिरत्नयोराचार्ययोः पट्टस्य लक्ष्म्यास्तिलकलीलाचरितम् । (२) कुरुते स्म (३) त्यक्ताः । (४) शिथिलीभूतानां मुनीनां मार्गः । (५) सरः (६) मेघजलैः पङ्किलीकृतः । (७) हंसेन ॥१०७॥
- हील० श्रीमज्ज० । श्रीजगच्चन्द्रसूरिः अस्य पदस्य लक्ष्म्यास्तिलकस्य लीलावदाचरितं कुरुते स्म । येन मुक्तलता त्यक्ता । यद्बद्धंसेन कलुषीभूतस्तटाक उज्ज्यते ॥★१०८॥
- हीसुं० १द्वात्रिंशदाशावसनैर २भेद्यो वादं सृजन्ही ३रकवद्यदासीत् ।
४आघाटभूपेन स ५हीरलाद्यो नाम्ना जगच्चन्द्र ६इदं ७न्यगादि ॥१०८॥

1. इति श्रीअजितदेवसूरिः ४१. हील० । 2. इति श्रीविजयसिंहसूरिः ४२. हील० । 3. इति सोमप्रभमणिरत्नसूरि ४३. हील० ।
4. ०टाको हीमु० । 5. इति हीमु० । 6. अत्र हीरलाजगच्चन्द्रसूरिरिति नामस्थापना हील० ।

(१) द्वात्रिंशत्सङ्ख्याकैदिगम्बरैर्वादिभिः । (२) जेतुमशक्यः । (३) वज्रमणिस्त्रि । (४)
आघाटनामनगरस्वामिना । लोके 'आहडनगर'मिति प्रसिद्धिः । (५) हीरलाजगच्चन्द्रसुरिः ।
 (६) कथितः ॥१०८॥

हील० द्वात्रिंशद्दिगम्बरचार्यैः समं वादं विदधन् यः हीरवज्जातः । स आहडनगरराज्ञा 'हीरलाजगच्चन्द्र'
 इति नाम्ना कथितः ॥१०९॥

हीसुं० १आचाम्लकैर्द्वादशहायनान्ते २तपेत्यवापद्विरुदं मुनीन्दुः ।
 ३महाहवैर्वैरिविनिर्जयान्ते भे(भ)र्तेव भूमेर्जितकाशिसंज्ञाम् ॥१०९॥

(१) द्वादशसंवत्सरं यावन्निरतं [न्तरं] कृतैराचाम्लैः कृत्वा । (२) भूमीपालात्तपा इति बिरुदं
 प्रभुः प्राप्तवान् । (३) महद्भिः सङ्ग्रामैः कृत्वा । (४) रिपूणां विजयावसाने । (५)
 जिताहव इति संज्ञां लभते । "जिताहवो जितकाशी"ति हैम्याम् ॥१०९॥

हील० आचा० । यः आचाम्लकैः कृत्वा द्वादशवर्षप्रान्ते 'तपा'बिरुदमाप । यथा समस्तारिजयाद्राजा
 'जिताहव'संज्ञां लभते ॥११०॥

हीसुं० १अस्मात्ततः प्रादुरभूत्तपाख्या नेत्रादि३वात्रेर्द्विजराजलेखा ।
 अदीपि यस्माच्च ४मुमुक्षुलक्ष्म्या वसन्तमासादिव ५भानुभासा ॥११०॥

(१) जगच्चन्द्रसुरेः । (२) तद्विवसादारभ्य । (३) अत्रिनामतापसलोचनात् । (४)
 चन्द्रमण्डली । (५) साधुश्रियाः । (६) सूर्यद्युत्या ॥११०॥

हील० अस्माज्जगच्चन्द्रसुरेः सकाशाद्बृहद्दृच्छस्य 'तपागच्छ' इति षष्ठं नाम जातम् । यथात्रेर्नेत्राच्चन्द्रेखा
 जाता । पुनर्यस्माद्यतिलक्ष्म्या अधिकं दीप्यते स्म । यथा वसन्तमासाद्भास्करस्य प्रभया दीप्यते
 ॥१११॥

हीसुं० १देवेन्द्रकर्णाभरणीभवद्विर्यशोभिरु २द्वासितविष्टपेन ।
 ३देवेन्द्रदेवेन बभेऽस्य पट्टे विष्णोर्यथा वक्षसि ४कौस्तुभेन ॥१११॥

(१) समस्तसुरपतिकर्णपूरतां प्राप्नुवद्भिः । गीतगोष्ठीषु तुंबुरुप्रमुखगान्धर्वगणगीयमान-
 यद्वृणश्रवणैकतानाः सुरेन्द्राः संजायन्ते । (२) शोभितभुवनेन । (३) देवेन्द्रनामसूरीन्द्रेण ।
 "पादा भट्टारको देवः प्रयोज्याः पूज्यनामत" इति हैम्याम् । (४) स्तविशेषेण ॥१११॥

हील० देवेन्द्राणां कर्णयोराभरणीभवद्भिः कर्णपूरयमाणैर्यशोभिर्द्योतितविश्वेन देवेन्द्रसूरिणा अस्य पट्टे शोभितम् ।
 यथा कृष्णहृदये कौस्तुभरत्नेनोद्भास्यते । "पादा भट्टारको देवः प्रयोज्याः पूज्यनामतः" इति हैम्याम्
 ॥११२॥

1. इति श्रीजगच्चन्द्रसुरिः ४४. । इति बृहद्दृच्छस्य तपागच्छ इति षष्ठं नाम सञ्जातम् ६. हील० । 2. श्रीदेवेन्द्रसुरिः ४५. ।
 हील० ।

- हीसुं० निजाङ्गनोद्गीतयदीय^१कीर्तिं ^२शुश्रूषुरक्षिश्रवसामृ^३भुक्षाः ।
 चक्षुस्सहस्रे^४ रसिकष्कि(: कि)मा[धा]त्पट्टे स तस्याऽजनि धर्मघोषः ॥११२॥
 (१) स्वकामिनीभिः मिथो धर्मगोष्ठ्यां गीयमानां धर्मघोषसुरिकीर्तिम् । (२) श्रोतुमिच्छुः ।
 (३) नागेन्द्रः । अक्षिणी एव श्रवसी येषां तेषां नागानां इन्द्रः । (४) द्वे सहस्रे नयने ॥११२॥
- हील० निजवधूभिर्गीतां यस्य कीर्तिं श्रोतुमिच्छुर्नागेन्द्रो नयनानां [सहस्र]द्वयं रसिकः सन्नकरोत् । तत्पट्टे स धर्मघोषसूरिर्जातः ॥११३॥
- हीसुं० ^१मिथ्यामतोत्सर्पणबद्धकक्षं प्रेक्ष्य क्षितौ जीर्णकपर्दिनं यः ।
 प्रबोध्य^२ वाचा ^३जिनराजबिम्बाधिष्ठायकं पूर्वमिव व्यधत् ॥११३॥
 (१) वज्रस्वामिमाहात्म्यान्नवीनोत्पन्नकपर्दिना त्याजितशत्रुञ्जयं जीर्णकपर्दिनं भूमौ
मिथ्यात्वमुत्सर्पणैकरङ्गं दृष्ट्वा । (२) मधुरगिरा प्रतिबोध्य । (३) शत्रुञ्जयप्रतिमाधिष्ठायकमिव
 ॥११३॥
- हील० मिथ्या० । यः पृथिव्यां मिथ्यात्ववृद्धिविधाने सज्जीभूतं गोमुखयक्षं प्रतिबोध्य, यथा पूर्वं
 अधिष्ठायकोऽभूत्तथैव तत्राप्यकृत ॥११४॥
- हीसुं० ^१शिष्यार्थनानिर्मितसंस्तवस्यानुभावतो ^२देवकपत्तनेऽब्धिः ।
 भूपस्य शुश्रूषुरिवास्य रत्नं ^३तरङ्गहस्तैरुपदीचकार ॥११४॥
 (१) कौतुकान्निजशिष्याभ्यर्थनया मन्त्रमयस्तुतिकरणप्रभावतः । (२) देवकपत्तन-
समीपसमुद्रेन(ण) रत्नं तरङ्गहस्तोपरिदर्शितम् ॥११४॥
- हील० शिष्याणामाग्रहेण कृतमन्त्रमयस्तोत्रप्रभावात् देवकपत्तननिकटवर्ती अब्धिः अस्य धर्मघोषसूरे रत्नं
 तरङ्गरूपहस्तैर्दौकयामास । निर्ग्रन्थत्वेन ग्रहणाभावाद्दर्शयामासेत्यर्थः । यथा सेवाकर्तुमिच्छुर्नरो राज्ञो
 रत्नमुपदीकुरुते ॥११५॥
- हीसुं० विद्यापुरे योऽ^१खिलशाकिनीनामुपद्रवं द्रावयति^२ स्म सूरिः ।
 श्रीहेमचन्द्रो भृगुकच्छसंज्ञे पुरे ^३यथा दुर्द्धरयोगिनीनाम् ॥११५॥
 (१) शाकिनीनां उपद्रवं पट्टकादिमण्डनं रजन्यां पट्टिकोत्पाट्ट(ट)नचत्वरानयनं वटकादिविहारणं
 इत्याद्युपद्रवम् । (२) हन्ति स्म । (३) यथा भृगुकच्छे स्वनिर्मापितमुनिसुव्रतस्वामिप्रासादे
 सन्ध्यायां प्रह्लादान्नर्तनावसरे चतुः षष्ठियोगिनीदोषे जाते विज्ञातं वृत्तेन हेमसूरिणा समेत्य
 यशोभद्रगणिना हक्कादानोदूखलखण्डनादिना उपद्रवो द्रावितः सज्जितश्चाग्रभट्टमन्त्री ॥११५॥
- हील० विद्यापुरे यः सूरिः पट्टकमण्डनगुरुशयनपट्टिकोत्पाटनादिविद्यात्रीणां श्राविकाणां उपसर्गं निवारितवान् ।
 यथा हेमसूरिणा निवारितः ॥११६॥

हीसुं० यो योगिनं १पुष्पकरण्डनीस्थं दुश्चेष्टितैर्भापनबद्धकक्षम् ।

पदावनम्रं २विदधेऽ३न्तिमोऽर्हन्निवा४स्थिकग्रामिकशूलपाणिम् ॥११६॥

(१) उज्जयिनीस्थाष्णुः(स्तुः) । (२) कोऽपि सिद्धचेटकपेटको योगी । साधूनां दन्तदर्शनेन तथोपाश्रये उन्दुर-बिडाल-वृश्चिक-भुजगादिदर्शनेन चाचार्यमपि भापनोद्यतः प्रभुणा जैनमन्त्रानुभावतो बद्ध्वा प्रासादशिखरे सङ्घट्ट्यमानास्फाल्यमानाङ्गः पूत्कुर्वता गगनमार्गेना- (णा) लये आनीतः । (३) प्रभुं प्रणेमे । (४) महावीरः । (५) अस्थिकग्रामवासिशूल-पाणियक्षम् ॥११६॥

हील० यो यो० । यथा वीरजिनेन शूलपाणिः शिक्षितस्तथा सूरिरुज्जयिन्यां भयोत्पादने क्षमं योगिनं नतं विदधे ॥११७॥

हीसुं० १यस्योपदेशान् २पमन्त्रिपृथ्वीधरश्चतुर्भिः सहितामशीतिम् ।

ज्ञातीरिवोद्धर्तुमिदंमिताः स्वा व्यधापयत्तीर्थकृतां विहारान् ॥११७॥

(१) श्रीधर्मघोषसुररूपदेशात् । (२) पेथड्डेनामा मण्डपाचलपातिसाहिप्रधानः । (३) चतुरशीतिर्जिनप्रासादकारितवान् रैवते च षट्पञ्चा(श) त्वर्णधटीभिरिन्द्रमालां परिहृतवांश्च ॥११७॥

हील० यस्योपदेशान्मालवदेशे मण्डपाचलपातिसाहेर्मन्त्री पेथड्डे ८४ ज्ञातीरुद्धर्तुं ८४ जिनप्रासादानकरोत् ॥११८॥

हीसुं० १दंशादहेर्ग्राहितकाष्ठभारविषौषधीसज्जतनुर्निशान्ते ।

महात्मवद्यो विकृतीर्विहाय वृत्तिं व्यधादेव युगन्धरीभिः ॥११८॥

(१) एकदा नक्तं सर्पदंशाद्विषेण घूर्णं तं गुरुं दृष्ट्वा किंकर्तव्यमूढं सङ्घं विज्ञाय गुरुः सङ्घं प्रति प्राह-प्रातर्या काष्ठभारिका समेति तस्या विषापहारिणीमौषधीं गृहीत्वा वल्लीं घृष्ट्वा मडुंके देया सज्जो भविष्यामीति श्रुत्वा सङ्घेन तथाकृते सज्जीभूतः प्रभुस्तदादिषड्विकृतीस्तत्याज ॥११८॥

हील०- दंशा० । अहेर्दंशादानायितात्काष्ठभारात् विषस्यावहारिण्यौषध्या सज्जतनुर्निशान्ते प्रातः षट्(इ)- विकृतीस्त्यक्त्वा । यथा सज्जनः परद्रोहादीन् त्यजति तद्वद्यः युगंधर्यैवाहारमकरोत् ॥११९॥

हीसुं० यस्माद्दिदीपे चरणस्य १लक्ष्मीर्ज्योत्से(त्त्रे)व २चान्द्री शरदोऽ३नुषङ्गात् ।

सोमप्रभाख्यो जनदृक्चकोरीसोमप्रभः सूरिरभूत्पदेऽस्य ॥११९॥

(१) चारित्रश्रीः । (२) राशिसम्बन्धिनी । (३) मेघात्ययस्य सङ्गात् ॥११९॥

1. इति श्रीधर्मघोषसुरिः ४६. हील० । 2. इति श्रीसोमप्रभसुरिः ४७. हील० ।

हील० यस्माच्चास्त्रिश्रीर्दिदीपे । यथा शरदि चन्द्रिका दीप्तिमती भवति । स सोमप्रभसूरिः जनानां दृश एव चकोर्यस्तासां चन्द्रतुल्यः । सोऽस्य पट्टे समभवत् ॥१२०॥ इति श्रीसोमप्रभसूरि ४७ ॥

हीसुं० तेनापि सोमतिलकाभिधसूरिरात्म-पट्टे १न्यवेशि २वशिलक्षिमलसल्ललामम् ।
वादेषु येन परवादिकदम्बकस्या ३-२नध्यायता प्रतिपदेव मुखे ४न्यवासि ॥१२०॥^३
(१) स्थापितः । (२) यतिश्रियाः स्फुरत्तिलकम् । (३) तूष्णीकता मौनमित्यर्थः । (४)
वासिता ॥१२०॥

हील० तेनापि सोमतिलकसूरिः पट्टे स्थापितः । येन परवादिमुखे तूष्णीकता मौनं स्थापिता । यथा प्रतिपदा छात्राणां मुखेऽनध्यायता वास्यते ॥१२१॥

हीसुं० संस्थापितो निजपदे प्रभुणाथ १ तेन श्रीदेवसुन्दरगुरुः २सुरसुन्दरश्रीः ।
३अह्नोमुखेन तिमिरेण ४तमस्विनीव येन ५व्यपास्यत समं मटनेन माया ॥१२१॥^४
(१) सोमतिलकेन । (२) देवतुल्यसुन्दरशोभः । (३) प्रभातेन । (४) रात्रिः । (५) निरस्ता
॥१२१॥

हील० संस्था० । तत्पट्टे सुरवत्सुन्दरः देवसुन्दरसूरिः जज्ञे । येन कामेन सह मायापास्ता । यथा प्रभातेनान्धकारेण सह रात्रिर्व्यपास्यते ॥१२२॥

हीसुं० घूकैर १कर्मिव २द्विषद्विरुदये हन्तुं ३परैष्वे ४(: प्रे)षितं
कञ्चित्पुमांसं प्रतिबोध्य यः प्राब्राजयत् ।
क्षाम्यन्तं गदिताखिलव्यतिकरं सम्बोध्य योऽदीक्ष्य-
त्स श्रीमानथ सोमसुन्दरगुरुर्भेजे तदीयं पदम् ॥१२२॥^५

(१) सूर्यम् । (२) वैरायमाणैः । (३) परपक्षियैः । (४) घातुकम् । (५) चन्द्रोदये रजोहरणेन संस्तारकं स्वपृष्ठं च प्रमार्ज्य पार्श्वं परावर्त्तयन्तं वीक्ष्याहो ! अमी निद्रायामपि जीवरक्षाकारिणस्तत्कथमन्यान्दुत्यन्तीति वितर्कपूर्वं गुरुं प्रबोध्य स्वव्यतिकरं ज्ञापितवान् दीक्षां ग्राहितवान् ॥१२२॥

हील० घूकै० । सूर्यं प्रति घूकैरिव परैर्द्विषद्विः प्रभुं हन्तुं प्रेषितं कञ्चित्पुमांसं प्रतिबोध्य यः प्राब्राजयत् । स तत्पदेऽभूत् ॥१२३॥

हीसुं० पट्टश्रियास्य मुनिसुन्दरसूरिशक्रे सम्प्राप्तया १कुवलयप्रतिबोधदक्षे ।
कान्त्येव २पद्मसुहृदः ३शरदिन्दुबिम्बे प्रीतिष्प(: प)रा ४व्यरचि लोचनयोर्जनानाम्
॥१२३॥

1. ०ल्लामः हील० । 2. ०नध्यायिता हील० । 3. इति श्रीसोमतिलकसूरिः [४८] हील० । 4. इति श्रीदेवसुन्दरसूरिः ४९. हील० । 5. इति श्रीसोमसुन्दरसूरिः ५०. हील० ।

(१) नीलोत्पलं भूवलयं च तस्य प्रतिबोधे विकाशे देश-सर्वविरत्यादिदाने चतुरे । (२) सूर्यस्य । (३) शरत्कालसम्बन्धिचन्द्रमण्डले । (४) कृता ॥१२३॥

हील० पट्ट० । मुनिसुन्दरसूरौ आगतया पट्टलक्ष्म्या जनानां नेत्रयोः प्रकृष्टा प्रीतिर्विरचिता । यथा सूर्यस्य कान्त्या शरच्चन्द्रमण्डले सम्प्राप्तया जननयनयोः प्रीतिर्विरच्यते । किंभूते मुनिसुन्दरसूरिशक्रे शरदिन्दुबिम्बे च ? कुवलयं, भूवलयं उत्पलं च तस्य बोधिबीजप्रदाने विकाशने च दक्षे ॥१२४॥

हीसुं० १योगिनीजनितमार्युपप्लवा येन २शान्तिकरसंस्तवादिह ।

३वर्षणादिव ४तपर्तुतसयो ५नीरवाहनिवहेन ६जघ्निरे ॥१२४॥

(१) दुष्टयोगिनीनिर्मितमरकोपद्रवः । (२) मुनिसुन्दरसूरिणा । (३) "संतिकरं संतिजिण" मित्यादिस्तवनेन । (४) वृष्टेः । (५) ग्रीष्मतापाः । (६) मेघव्रजेन । (७) हताः ॥१२४॥

हील० योगिनीभिर्दुष्टव्यन्तरीभिः कृतोपद्रवा येन निवारिताः । यथा मेघौघेन ग्रीष्मर्तौस्तापानि हन्यन्ते ॥१२५॥

हीसुं० १बाल्येऽपि २रश्मीन्निस् (न्स) रसीजबन्धुरिवावधानानि ३वहन्सहस्रम् ।

अष्टोत्तरं ४वर्तुलिकानिनादशतं स्म ५वेवेक्ति धियां निधिर्यः ॥१२५॥

(१) बालभावेऽपि । (२) किरणानिव । (३) रविः । (४) सहस्रावधानधारकः । (५) अष्टोत्तरशतवर्तुलिकाशब्दानाम् । (६) पृथक् पृथक् वक्ता ॥१२५॥

हील० बाल्ये० । यथा रविः सहस्रकिरणान्धत्ते तथा बाल्येऽपि यः सहस्रावधानधारी १०८ वर्तुलिकास्वरं पृथक्-पृथक् कृत्वा कथयति स्म ॥१२६॥

हीसुं० १अलम्भि २याम्यां दिशि येन काली सरस्वतीदं बिरुदं बुधेभ्यः ।

खेरु ३दिच्यामिव तत्र तेजोऽतिरिच्यते यत्पुनरत्र ४चित्रम् ॥१२६॥

(१) प्राप्तम् । (२) दक्षिणस्याम् । (३) उत्तरस्याम् । (४) अधिकीभवति । (५) आश्चर्यम् ॥१२६॥

हील० अल० । येन दक्षिणस्यां दिशि 'कालीसरस्वती'ति बिरुदमाप्तम् । यथा खेरुत्तरस्यां तेजोवृद्धिः तद्वदेतस्य दक्षिणस्यामपि तेजोऽधिकं जातमिति आश्चर्यकारि ॥१२७॥

हीसुं० सूरेस्ततोऽजायत रत्नशेखरः श्रीपुण्डरीको ३वृषभध्वजादिव ।

३बाम्बीति नाम्ना द्विजपुङ्गवेन न्यगादि यो ४बालसरस्वतीति ॥१२७॥

(१) भरतचक्रिप्रथमसुतः । (२) ऋषभदेवात् । (३) स्तम्भतीर्थे बाम्बीनाम्ना द्विजेन । (४) बालसरस्वतीति बिरुदं दत्तम् ॥१२७॥

1. इति श्री मुनिसुन्दरसूरिः ५१. हील० । 2. इति श्रीरत्नशेखरसूरिः ५२. हील० ।

हील० सुरे० । यथा भरतचक्रिणः प्रथमसुतः पुण्डरीकः वृषभदेवगणभृदभूत् तथा तत्पट्टे रत्नशेखरसूरिः
समभवत् । यः बाम्बीद्विजेन बालसरस्वती कथितः ॥१२८॥

हीसुं० लक्ष्मीसागरसूरिशीतमहसा लक्ष्मीरवापे ततो
दीपेनेव १गुणोदयं २कलयता ज्योतिर्बृहद्भानुतः ।
गायन्तीः सुरसुन्दरीगुणगणान्यस्याष्टदिग्स(वस)ङ्गिनी-
३विज्ञायाष्ट विनिर्ममे किमु विधिः ४श्रोतुं ५श्रुतीरात्मनः ॥१२८॥^१

(१) गुणाः शमदमार्जवमार्दवादयः वृत्तिश्च तेषामभ्युदयम् । (२) दधता । (३) बह्वेः ।
(४) दिक्षु विदिक्षु च स्थिताः । (५) ज्ञात्वा । (६) अष्टसङ्ख्याकाः । (७) श्रवणाय । (८)
कर्णान् ॥१२८॥

हील० लक्ष्मीसागरसूरिणा ततः शोभासा । यथा दीपेन गुणवताऽग्नेः कान्तिराप्यते । यस्य गुणान् अष्टासु
दिक्षु गायन्तीर्देववधूर्दृष्ट्वा स्रष्टा तान श्रोतुं स्वास्याष्ट कर्णान् करोति स्म ॥१२९॥

हीसुं० सुमतिसाधुरभूदथ तत्पदे १त्रिजगतीजननेत्रसुधाञ्जनम् ।
२समकुचत्रपया हृदि यद्विरांमधुरिमाधरिता किमु गोस्तनी ॥१२९॥^२

(१) त्रैलोक्यलोकनेत्राह्लादकः । (२) सङ्कुचति स्म । (३) लज्जया । (४) सुमति-
साधुसुरिवचनविलासमाधुर्यधिकृता । (५) द्राक्षा ॥१२९॥

हील० सुम० । जगज्जननयनासेचनकत्वादमृताञ्जनं सुमतिसाधुसूरिस्तत्पदेऽभवत् । यस्य वाचां मधुरिमा
हीनीकृता (द्राक्षा) पुनर्मनसि लज्जया सङ्कोचं प्राप्तवती ॥१३०॥

हीसुं० १शीलेन २जम्बुगणनाथ इवात्र वज्र-स्वामी परः किमथ वा ३महिमोदयेन ।
जज्ञे ४नवद्वयशतव्रतिसेव्यमानो नाम्नाथ हेमविमलध्र(लः प्र)भुरस्य पट्टे ॥१३०॥^३

(१) ब्रह्मचर्येण । (२) जम्बूस्वामी । (३) माहात्म्याविभावेन । (४) अष्टदशशतसाधुश्र-
(से)व्यक्रमः ॥१३०॥

हील० शीले० । अस्य पट्टेऽष्टदशशतसेव्यमानः श्रीहेमविमलसूरिरभवत् । यः शीलेन जम्बूस्वामी पुनर्यः
महिमोदयेन वज्रस्वामीव जज्ञे ॥१३१॥

हीसुं० विभूषामद्वैतामकलयदथानन्दविमल^४-व्रतीन्द्रे ३विद्राणाखिलकुट्टशि तत्पट्टकमला ।
वसन्ते वासन्तीततिरिव पुनर्धर्मजय(यि)नि, ४क्षितीन्द्रे राज्यश्रीरिव ५विजित-
विश्वप्रतिभटे ॥१३१॥

1. इति लक्ष्मीसागरसूरिः ५३. हील० । 2. इति श्रीसुमतिसाधुसूरिः ५४. हील० । 3. इति श्रीहेमविमलसूरिः ५५. हील० ।
4. ०ले व्रती० हीमु० ।

(१) असाधारणाम् । (२) प्रणष्टकुमतिगणे । (३) धर्मिष्ठे । (४) राजनि । (५) पराभूतसमस्तशत्रौ ॥१३१॥

हील० विभू० । विद्राणाः पलायिता न्यक्षाः कुपाक्षिका यस्मात्तादृशे आनन्दविमलव्रतीन्द्रे तत्पट्टलक्ष्मीः असाधारणी शोभां दधार । यथा वसन्ते अतिमुक्तकीलतापङ्क्तिरनन्यां श्रियमश्नुते । पुनर्यथा धर्मेण जयोऽस्यास्तीति तादृशे । पुनर्जितवैरिसमूहे राज्ञि राज्यलक्ष्मीः शोभां विभर्ति ॥१३२॥

हीसुं० त्यक्त्वा^१शेषकुपाक्षिकांश्च कुदृशः^२ किंपाकभूमिरुहा-
नो^३लम्बैरिव^४ पारिजातशिखरी यो^५ जन्मिभिः शिश्रिये ।
येनात्मा^६शिथिलीभवन्मु^७निपथादप्युद्धृतः सूरिणा
संसाराम्बुनिधेरिवोद्धृतकु^८दृग्यादोव्रजव्याकुलात् ॥१३२॥

(१) समस्तमतानि । (२) विषवृक्षान् । (३) भ्रमरैः । (४) कल्पद्रुविशेषः । "कल्पद्रुमाणामिव पारिजात" इति रघौ । (५) भव्यैः । (६) प्रमादपदवीपरिगतान् । (७) मुनिमार्गात् । (८) कुमतिमकरनिकराकुलात् ॥१३२॥

हील० त्यक्त्वा० । कुपाक्षिकान् लुम्पाकप्रमुखान् कुदृशः सौगतादीन् विमुच्य यः सूरिः प्राणिभिः श्रितः । यथालिभिर्महाकालमहीरुहांस्त्यक्त्वा मन्दारः सेव्यते । पुनर्येन मुनिमार्गाच्छिथिलः स्वजीव उद्धृतः । उत्प्रेक्ष्यते । कुमतमीनाकुलात्संसारार्णवात् पारं प्रापितः ॥१३३॥

हीसुं० शुद्ध^१क्रिया^२मुद्धरतोऽस्य भाविनी^३मद्वत्प्रवृद्धिस्तमितीव^४ शंसितुम् ।
स्वप्ने^५नुयुक्तेरनु कस्यचि^६ज्जिनध्यातु^७द्वितीयेन्दुरदर्शयन्निजम् ।१३३॥

(१) आदियमाणस्य । (२) चन्द्र इव । (३) कथयितुम् । (४) प्रश्नादनु । (५) पार्श्वनाथमन्त्रध्यातुः । (६) द्वितीयाचन्द्रः ॥१३३॥

हील० शुद्धां० । कस्यचित्पार्श्वनाथमन्त्रासधकस्य श्राद्धस्यानुयुक्तेः प्रश्नादनु पश्चात्स्वप्ने द्वितीयेन्दुरागतः । उत्प्रेक्ष्यते । मद्वद्विवत् तवापि भाविनीति गदितुम् ॥*१३४॥

हीसुं० जै^१नार्चाश्रमणाद्यभावभणनाम्भःप्लाव्यमानात्मनां
जज्ञे^२द्वीप इव व्रतीशितुरिहोद्धारः^३ क्रियाया^४ नृणाम् ।

विद्यासागरनामवाचकवरो यस्याथ^५ दुर्दृग्गणा-
न्सेनानीरिव^६ चक्रिणो^७ रिपुनृपा^८न्सर्वा^९न्स्ववश्यान्व्य^{१०}धात् ॥१३४॥

(१) जिनप्रतिमासाधूनामभावम् । नास्ति जिनप्रतिमा-साधवश्चेति कथनमेव लुम्पाककटुकमति-
पाक्षीय वचनमेव पानीयपूरेणोपद्रूयमाणात्मनाम् । (२) जलमध्यतट इव । (३) क्रियोद्धारः ।
(४) भव्यानाम् । (५) कुमतिव्रजान् । (६) सेनापतिरिव । (७) चक्रवर्त्तिनः । (८)

1. ०द्धां क्रि० हीमु० । 2. ०पान्नाकस्वस्य वश्या० हीमु० । प्रत्यक्स्ववश्या० हील० ।

विरोधिनरपतीन् । (१) निजप्रणतान् स्वाज्ञाविधायिनो वा । (१०) चक्रे ॥१३४॥

हील० जैना० । इह भरतक्षेत्रदक्षिणाद्धर्मध्यखण्डे श्रीआणन्दविमलसूरेः क्रियोद्धारः ब्रूडतां प्राणिनां द्वीपतुल्यो जातः । यस्य विद्यासागरनाम्ना वाचकः कुमतास्वायत्तान्कुरुते स्म । यथा चक्रिसेनानी वैरिणः स्वायत्तान्कुरुते ॥१३५॥

हीसुं० १प्रातः सा^१धुवृतस्त्व^२दापणपुरो यो या^३ति ५सूरीशिता
सम्यक्संयमवान्स^६ पूर्वगणिवत्से^७व्यस्त्वयाऽहर्निशम् ।
५स्वप्नेऽ^८स्वप्नगिरेति १०यं निजगृहे नीत्वातिभक्त्या प्रभुं
श्राद्धः ११कश्चन १२मण्डपाद्विवसति^{१३}भेजे सगोत्रैः^{१४} समम् ॥१३५॥

(१) प्रभाते । (२) यतिभिष्य(: प)रिवृतः । (३) तव हृदय्याग्रे । (४) व्रजति । (५)
आचार्यः । (६) अस्मिन्कलिकाले पूर्वाचार्य इव स सूरिः शुद्धचारित्रवान् विज्ञेयः । (७)
पुनस्त्वया स एव सेव्यः, नित्यं सेवायोग्यः । (८) स्वापस्य निद्राया अवस्थायाम् । (९)
देववचसा । (१०) आणंदविमलसूरीन्द्रम् । (११) कटुकश्राद्धः । (१२) मण्डपदुर्गगृहः ।
(१३) सेवते स्म । (१४) स्वस्वजनैः सार्द्धम् ॥ १३५॥

आदेशं स्थापयित्वा जिनस्य शीर्षां सौराष्ट्रनामा देशेषु प्रभाते मुनिगणैष्य(: प)रिवारितः । तव
हृदय्याग्रे सूरीन्द्रः, अस्मिन्कलिकाले सुविशुद्धचारित्र्युक्तः पूर्वाचार्य इव, त्वया नित्यं सेवनीयः ।
“अनूचानः प्रवचने साङ्गेऽधीती गणिश्च स” इति हैप्याम् । स्वापावस्थायाम्-निद्रायामित्यर्थः
देववचनेन आत्ममन्दिरे आनीय । मण्डपाचलवास्तव्यः । स्वस्वजनैः सार्द्धम् ॥१३५॥

हील० प्रातः साधुपरिवाराञ्चितः यः सूरीशः तव हृदपुरः प्रयाति । स सम्यक्क्रियावान् गौतम इवारधनीयः ।
तस्याभिज्ञानं तव हस्ते कुसुमान्यर्पयामीति जागरणेऽपि पुष्पानि(णि) दृष्टवान् स्वजनानां प्रातर्दर्शितावांश्चेति
काव्येऽनुक्तमपि जातत्वादुक्तं कारिकायाम् । इति देवगिरा स गोत्रैः सह मण्डपाचलीयष्क(: क)-
श्चित् श्राद्धीभूय तमारधयति स्म ॥१३६॥

हीसुं० १तमःस्तोमप्राये २कुनयनगणैर्दारु ३णतमे,
कलौ श्रीसूरीन्द्रः शरणमभवद्यो ४जनिमताम् ।
५मृगारातिव्यालद्विरदशबरव्यूहबहुले,
गिरेर्दुः सञ्चारे ६गहन इव सार्थष्य(: प)थिजुषाम् ॥१३६॥

(१) अज्ञानबहुले । (२) परपक्षीयैः कुमतैश्च । (३) भयकारिणि । (४) प्राणिनाम् । (५)
सिंह-सर्प-गज-भिद्गणभृते । (६) दुःखेनोल्लङ्घयितुं शक्ये । (७) अटव्याम् । (८) पान्थानाम्
॥१३६॥

1. ०रीन्दुः हीमु० ।

हील० यः सूरिः कलौ शरणं जातः । यथा सिंहभुजङ्गहस्तिभिर्लैव्यासि पुनर्दुर्लङ्घ्ये गिरिवनकुञ्जे सार्थः
पान्थानामाश्रयो भवति ॥*१३७॥

हीसुं० १गभीरिम्ना(म्णा) २पाथोनिधिरिव ३महिम्नाऽपरमे(म)रु-
द्विरि ४श्वेतोजन्मप्रतिभटतया वा ५गगनजित् ।

६प्रसारै रश्मीनां सरसिरुहिणीनामिव ७पतिः
पवित्रीचक्रे यो ८विहृतिभिरशेषा अपि दिशः ॥१३७॥

(१) गाम्भीर्येन(ण) । (२) समुद्रः । (३) महत्त्वेन । (४) मेरुः । (५) कन्दर्पस्य
शत्रुत्वेन । (६) बुद्धः । (७) किरणविस्तारैः । (८) सूर्यः । (९) विहारैः ॥१३७॥

हील० यः गभीरिम्ना(म्णा) समुद्रः । पुनर्यो महतो भावेनापरो देवगिरिः । यः स्मरदमनेन खजित् बुद्धः ।
“मार १ लोक २ ख ३ जिद्धर्मराजो विज्ञानमातृक” इति हैम्याम् । यो विहारैर्दिशः पावनीचक्रे ।
यथा सूर्यः किरणप्रचारैर्दिशः प्रकाशयति ॥१३८॥

हीसुं० यो दक्षिणावर्त्त इव १स्रवन्तीपतिप्लवे २कम्बुकदम्बकेन ।
३वाचंयमानां निवहेन ४भूमीपीठे ५परीतो विजहार सूरिः ॥१३८॥

(१) समुद्रपूरे । (२) शङ्खव्रजेन । (३) यतीनाम् । (४) परिवृतः ॥१३८॥

हील० यो दक्षिणावर्त्त इव मुनिमण्डलीवृतः भूमण्डले विहरति स्म ॥*१३९॥

हीसुं० १भागीरथीव २यद्ब्राह्मी ३पुनीते भुवनत्रयम् ।

४परं विशेषष्को(: को)ऽप्यस्या ५निम्नगा न कदाचन ॥१३९॥

(१) गङ्गेव । (२) यस्य वाणी । (३) पवित्रीकरोति । (४) अन्तरम् । (५) अवद्यगामिनी
न ॥१३९॥

हील० भागी० । स्वर्धुनीव यस्य वाणी त्रिभुवनं पवित्रयति । परमयं विशेषः यद्वाण्या निम्नं नीचैरवद्यं
गच्छति तत्त्वं नास्ति । गङ्गा तु नीचगामिनी ॥१४०॥

हीसुं० ये १कर्णाभरणीवभूवुरनिशं २ विश्वत्रयीजन्मिनां
३सान्द्रोन्निद्रितचन्द्रिका इव शु ४चीचक्रुस्त्रिलोकीमपि ।

यान्संस्तोतुमिवाभवद्दु ५जगराड्जिह्वासहस्रद्वय-

६स्तेषां सूरिपुरन्दरः स समभूदेको गुणानां निधिः ॥१४०॥

(१) कर्णपूरीभवन्ति स्म । (२) त्रैलोक्यलोका अपि सोत्कण्ठमहर्निशमाकर्णयन्तीत्यर्थः ।
(३) निबिडप्रकटीभूतत्वं चन्द्रज्योत्स्ना इव । (४) धवलयन्ति स्म । (५) शेषनागः ।

(६) पूर्वोक्तविशेषण विशिष्टानाम् ॥१४०॥

हील० ये गुणाः कर्णाभरणायमाना अभूवन् । पुनर्ये चन्द्रिका इव जगद्धवलयन्ति स्म । यान्गुणास्तोतुं शेषः सहस्रजिह्वो जातस्तेषां गुणानां निधानं श्रीआनन्दविमलसूरिर्बभूव ॥१४१॥

हीसुं० १अश्रोत्रैः २श्रोतुकामैर्भु ३जगपरिवृढैर्य ४ज्जगद्गीतकीर्त्तिं
५शब्दाधिष्ठानसृष्ट्यै ६शतदलनिलयो याचितस्तां ७चिकीर्षुः ।

८न्याय्या नासौ मयाति ९क्रमितुमिह १०जगत्सर्गभङ्गीव्यवस्था
शक्तिं शब्दं गृहीतुं किमिति स कृतवानेव ११तद्दृष्टिसर्गं ॥१४१॥

(१) कर्णरहितैः । (२) भगवद्गुणाकर्णनोत्कण्ठितैः । (३) नागेन्द्रैः । (४) श्रीआनन्द-
विमलसूरीन्द्रस्य भुवनैर्गीयमानां कीर्त्तिम् । (५) कर्णनिर्माणाय । (६) ब्रह्मा । (७)
कर्णसृष्टिम् । (८) कर्तुमिच्छुः । (९) योग्या । (१०) उल्लङ्घयितुम् । (११) विश्वनिर्माण-
रचनापरिपाटी । (१२) दृक्कर्णाः कृताः ॥१४१॥

हील० अश्रो० । कमलवसतिर्ब्रह्मा अकर्णैर्नागनायकैः श्रोतुं(तु)कामैः यस्य कीर्त्तिं श्रोत्रसृष्ट्यै याचितः सन्
तां कर्णसृष्टिं कर्तुमिच्छुस्तेषां नागेन्द्राणां लोचनानां निर्माणे एव शब्दं गृहीतुं शक्तिं किमिति
कारणादेव कृतवान् । इतीति मम सृष्टिरचना-स्थापना त्यक्तुं न न्याय्या ॥१४२॥

हीसुं० भूरेषा किमु १चन्द्रचन्दनरसैरालिप्यते सर्वतो
२दुग्धाब्धिप्रसरत्तरङ्गितपयष्पू(: पू) रैरिवाप्लाव्यते ।
३क्षोदैर्मौक्तिकजैर्विलीनतुहिनैः ४कुन्दैरिवापूर्यते
यत्कीर्त्तिं प्रसृतां विभाव्य विबुधैरित्यन्तराश्रेक्यते ॥१४२॥

(१) कर्पूराकलितश्रीखण्डद्रवैः । (२) क्षीरसमुद्रस्य विस्तरद्विः कल्लोलयुक्तैर्भवद्विः
जलप्रवाहैः । (३) चूर्णैः । (४) मौक्तिकेभ्यो जातैः । (५) द्रवीभूतहिमैः । (६)
मुचकुन्दकुसुमैः । (७) विचार्यते ॥१४२॥

हील० भूरे० । यस्य श्रीआनन्दविमलसूरेः कीर्त्तिं प्रसृतां दृष्ट्वा कविभिरेवं विचार्यते स्म । इतीति
किम् ? । एषा भूः कर्पूरचन्दनद्रवैर्धवलीक्रियते वा क्षीराब्धेः पानीयैर्मध्यगतेव क्रियते । अथवा
मौक्तिकचूर्णैर्वा हिमैर्वा मुचकुन्दकुसुमैर्वा निर्भरं भ्रियते इत्यारेका ॥१४३॥

हीसुं० विजयदानमुमुक्षुपुरन्दरष्य(: प)दममुष्य ततः समभूषयत् ।
१उदयभूमिभृतः शिखरं २शरद्विशददीमिरिवा ३म्बरकेतनः ॥१४३॥

(१) उदयाचलस्य शृङ्गम् । (२) मेघात्ययेन विमलकान्तिः । (३) सूर्यः ॥१४३॥

1. इति श्रीआनन्दविमलसुरिः ५६ हील० ।

हील०- विजयदानसूरिः अस्य पट्टं अभूषयत् । यथा मेघापगमेन क्रूरकान्तिर्भास्वानुदयाचलचूलां भूषयति ॥१४४॥

हीसुं० १आज्ञां २यस्य ३निधाय ४मूर्द्धनि मुदा ५शीर्षामि॥वातप्रभोः
सौराष्ट्रेषु ६जगर्षिनामविबुधाधीशा विहारैर्निजैः ।

लुम्पाकान्प०रिवर्तमारुत इव प्रोन्मूल्य० मूलादद्दुमा-

०श्री०सम्यक्त्वकृषिं ततष्फ०(: फ)लवतीं १०चक्रे ११नभोम्भोदवत् ॥१४४॥

(१) आदेशम् । (२) विजयदानसूरेः । (३) मस्तके धृत्वा । (४) जिनेन्द्रस्य शेषामिव ।
'सेस' इति प्रसिद्धिः । (५) जगउ ऋषि इति नाम पण्डितेन्द्राः । (६) कल्पान्तकालवायुरिव ।
(७) उत्खन्य । (८) सम्यक्त्वनाम्नी कृषिम् । (९) सफलाम् । (१०) चकार । (११)
श्रावणमेघ इव ॥१४४॥

हील० आज्ञा० । यस्यानन्दविमलसूरेराज्ञां शिरसि धृत्वा । यथा भुवनाधीशस्य शीर्षां 'सेस' इति प्रसिद्धां
मस्तके ध्रियते । तद्वज्जगर्षिनामविबुधाः सौराष्ट्रदेशे स्वविहारैः । यथा कल्पान्तकालमरुद्बुधा-
द्दुमानुन्मूलयति तद्वल्लुम्पाकान्प्रोन्मूल्य 'लुंका' इत्यभिधानाद्दूरीकृत्य सम्यक्त्वनाम्ना कृषिं
फलयुतामकरोत् । यथा श्रावणमेघः कृषिं निष्पादयति ॥*१४५॥

हील०→ प्राबोधयद्दुःशकनैकतीव्रतपोमि[हा]तप्तोक्तिकृतोक्तियुक्तिभिः ।

स तत्र लुम्पाकजनं यतीन्द्रो भास्वानिवाम्भोजवनं मरीचिभिः ॥१४६॥←

प्राबो० । यस्तपोभिः पुनः सिद्धान्तयुक्तिभिः लुम्पाकजनं प्रतिबोधयति स्म । यथा रविः किरणैः
अम्बुजवनं प्रबोधयति विकाशयति ॥१४६॥

हीसुं० १यद्वाचा २गलराजमन्त्रिमुकुटो निर्माप्य षाण्मासिकीं

मुक्तिं ३सिद्धगिरौ व्यधाद्भरतवद्यात्रां समं ४यात्रिकैः ।

५पञ्चाक्षीं ६दमितुं च पञ्चविकृतीस्तत्याज यः सर्वदा

७प्राणशयंस्तरणोर्ग्रहा इव पुनर्यस्योदये ८दुर्दृशः ॥१४५॥

(१) विजयदानसूरीन्द्रोपदेशेन । (२) 'गल्लो महतो' इति नामा । (३) शत्रुञ्जये । (४)
यात्राकारकैर्लोकैः । (५) पञ्चेन्द्रियाणि । (६) नियन्त्रयितुम् । (७) प्रणष्टाः । (८)
सूर्यस्योदये । (९) कुपाक्षिकाः ॥

हील० यद्वाचा गलराजमन्त्री शत्रुञ्जये षण्मासं यावन्मुक्तिं 'मुगतउ' केनापि कस्यापि पार्श्वे शुल्कद्रविणं न
मार्गणीयम् । अहमेव श्रीमदीप्सितं द्रव्यं दास्यामीत्यकरोत् । यः सूरिः पञ्चइ(ञ्चे)न्द्रियाणि दमि[तुं]

1. विधाय हीमु० । 2. शेषा० हील० । 3. सम्यक्त्वाख्यकृषिं हीमु० । ✕ एतदन्तर्गतः पाठो हीसुंप्रतौ नास्ति ।

पञ्चविकृतीस्तत्याज । यस्मात्कुपाक्षिका नष्टाः । यथा रवेर्ग्रहा नश्यन्ति ॥१४७॥

हीसुं० १^१यत्कीर्त्तिगङ्गां प्रसृतां ३त्रिलोक्या ३मालोक्य किं षण्मुखतां ५दधानः ।

५जगद्भ्रमीभिर्जननीं ६दिदृक्षुर्गङ्गासुतोऽध्यास्त ७मयूरपृष्ठम् ॥१४६॥

(१) श्रीविजयदानसूरिकीर्तिनाम्नी गङ्गाम् । (२) त्रैलोक्यव्यापिनीम् । (३) वीक्ष्य । (४) विलोकनाय षट्सङ्ख्याकानि मुखानि धारयन् । (५) भुवनेषु भ्रमणेन पर्यटनेन । " अपि भ्रमीभङ्गिभिरावृताङ्गी " -मिति नैषधे । (६) गङ्गासुतत्वान्मातरं द्रष्टुमिच्छुः । (७) मयूरवाहनत्वात् स्वामिकार्त्तिकः ॥१४६॥

हीसुं० रत्नानामिव^१रोहणोऽ^२म्बुरुहिणीप्रेयानिव^३ ज्योतिषां

विन्ध्याद्रिष्विः (करि)णामि^४वामरगिरिः ५स्वर्भूरुहाणामिव ।

लब्धीनां ६वसुभूतिनन्दन इवाम्भोधिः सुधानामिव

श्रीमत्सूरिशतक्रतुर्भुवि चिरं जीयादुणानां निधिः ॥१४७॥

इति पण्डितदेवविमलगणिविचिते श्रीहीरसौभाग्यनाम्नि महाकाव्ये श्रीमहावीरजिनेन्द्रमारभ्य श्रीविजयदानसूरीन्द्रं यावत्पट्टपरंपराप्रादुर्भावो नाम चतुर्थः सर्गः ॥ ग्रन्थाग्रं २२२॥

(१) रत्नशैलः । (२) सूर्यः । (३) किरणानाम् । (४) मेरुः । (५) कल्पवृक्षाणाम् । (६) गौतमस्वामी ॥१४७॥

इति चतुर्थः सर्गः ॥ ग्रन्थाग्रं २५६॥

हील० यथा मणीनां गृहं रोहणः, यथा रविर्धाम्नां गृहं, यथा विन्ध्याद्रिर्गजानां गृहं, मेरुः कल्पवृक्षाणां, गौतमः लब्धीनां, अब्धिरमृतानां गृहं भवति तद्वदुणानां गृहं श्रीसूरिश्वरं जीयात् ॥१४८॥

हील०→ यं प्रासूत शिवाह्वसाधुमघवा सौभाग्यदेवी पुनः,

पुत्रं कोविदसिंहसीहविमलान्तेवासिनामग्रिमम् ।

तद्ब्राह्मीक्रमसेविदेवविमलव्यावर्णिते हीरयुक्-

सौभाग्याभिधहीरसूरिचरिते सर्गश्चतुर्थोऽभवत् ॥१४९॥←

इति श्रीसीहविमलगणिशिष्यपं.देवविमलगणिविचिते हीरसौभाग्यनाम्नि महाकाव्ये श्रीमन्महावीरदेवपट्ट-परंपरावर्णनो नाम चतुर्थः सर्गः ।

1. अयं श्लोको हीलप्रतौ ३०तमश्लोकत्वेन श्रीभद्रबाहुस्वामिवर्णने दृश्यते । हीमु० अपि तथैव । किन्तु, हीसुं प्रतौ अयं श्लोकोऽस्यैव सर्गस्य १४६तमश्लोकरूपेण श्रीविजयदानसूरीश्वरवर्णने लिखितोऽस्ति ॥

→ एतदन्तर्गतः पाठो हीसुंप्रतौ नास्ति ।

ऐं नमः ॥

अथ पञ्चमः सर्गः ॥

हीसुं० १आजगाम विहरन्स^३धरित्र्यां पत्तने विजयदानमुनीन्द्रः ।
राजहंस इव ३जहनुसुतायाः ४प्रोल्लसत्कमलशालिनि नीरे ॥१॥

(१) आगतः । (२) गूर्जरदेशे विहारं कुर्वन् । (३) गङ्गायाः । (४) विकचकमलैः
शोभमाने । पक्षे-प्रकर्षेण निरन्तरं वासत्वादुल्लसन्ती ह्यप्यमाणा कमला लक्ष्मीर्यत्र तथा
शोभमाने ॥१॥

हील० आज० । अधिकलक्ष्मीकलिते पत्तने विजदानसूरिरागच्छति स्म । यथा गङ्गायाः कमलकलिते नीरे
राजहंसः समेति ॥१॥

हीसुं० १साम्प्रतीनयुगजन्तुपवित्रीकर्तुरर्हत इव व्रतिभर्तुः ।
आगमं २श्रवणगोचरयित्वा नागरा हृदि ३ननन्दुरमन्दम् ॥२॥

(१) आधुनिकयुगः कलियुगस्तस्य प्राणिनः पवित्रीकारकस्य । (२) कर्णयोगोचरं कृत्वा,
श्रुत्वा । (३) जहषुः । “परिचरणामन्दनन्दन्नखेन्दु” रिति नैषधे ॥

हील० साम्प्र० । श्रीसुरेरागमं श्रवणयोगोचरं विधाय पौर मनसि जहषुः । उत्प्रेक्ष्यते । कलियुगप्राणिनां
पवित्रयितुं तीर्थकरस्येवागमनमिवानन्दकारणम् ॥२॥

हीसुं० व्याहृता^३मितमधु २स्पृहयद्धिर्नागरैरुपगतैर्गणधारी ।
३दानवारि ४मधुकृन्निकुरम्बैर्गन्धसिन्धुर इवैष नि(सि)षेवे ॥३॥

(१) वचनाप्रमाणमाद्वी(ध्वी)कम् । (२) वाञ्छद्धिः । (३) मदजलम् । (४) भ्रमरनिकरैः ।
(५) गन्धहस्ती ॥३॥

हील० व्याहृ० । भाषितवचनमेवामेयं मधु क्षौद्रं काङ्क्षद्धिः । अत एवागतैः नगरलोकैः एष सूरिर्भजे ।
यथा मधुपकलापैः अमितं मदोदकं काङ्क्षद्धिः गन्धेनोपलक्षितो वारणराजः सेव्यते, तद्वत् ॥३॥

हीसुं० १सूरिशक्रपरिषत्कृतभूषैस्त^२द्वेषणरसाद^३निमेषैः ।
४वाक्सुधारसपिबैष्णु(: पु)रलोकैर्भूगतैरिव बभे सुरलोकैः ॥४॥

(१) सभामध्ये निर्मितशोभैः । “पर्षत्परिषदा सहे”ति शब्दप्रभेदे । (२) सूरिन्द्रमुखालोकनरसेन ।
(३) निर्निमेषैः । (४) वचनामृतरसपायिभिः ॥४॥

हील० सूरि० । पुरलोकैर्नगरजनैः शुशुभे । किंभूतैः पुरलोकैः ? सूरिशक्रस्याचार्यपुरन्दरस्य विजयदान-
सुरेषु(ः प)र्षदि पर्षदार्थं निष्पादिता भूषा यैस्तादृशैः । पुनः किंभूतैः पुरलोकैः ? तस्य सूरिन्द्रस्य
अर्थाद्गुरुमुखस्य यद्दर्शनं तस्य रसान्निमेषरहितैः वचनामृतपिबैः । उत्प्रेक्ष्यते । भूगतैर्देवलोकैः
॥४॥

हीसुं० १आत्मनामिव २वतंसविधित्सात्युत्सुकैर्विकचकोकनदेन ।

पौरमौलिभिरचुम्ब्यत सूरः संमदात्पदयुगं ५युगबाहोः ॥५॥

(१) स्वेषाम् । (२) अवतंसानां कर्तुमिच्छयाऽतिशयेनोत्कण्ठितैः । (३) स्मेररक्तकमलेन ।

(४) नगरलोकमस्तकैः । (५) धूसरप्रमाणभुजस्य । आजानुबाहुत्वादिदं विशेषणम् ॥५॥

हील० आत्मना० । नगरजनोत्तमाङ्गैः युगपद्बाहूर्यस्य तादृशसूरेश्चरणयुगं अचुम्ब्यत नम्रीभूतमित्यर्थः । उत्प्रेक्ष्यते । विकचेन कोकनदेन रक्तोत्पलेन आत्मनां-स्वेषां अवतंसस्य या विधातुमिच्छा-कर्तुमिच्छा तत्राति-शयेनोत्सुकैरुत्कण्ठितैः । 'वष्टि भागुरि'रिति सूत्रेणावाप्योरकारलोपः ॥५॥

हीसुं० आगमं गणधरस्य कुमारो ज्ञातवानथ मिथो १जनवाग्भिः ।

२कोकपोत इव ३नक्तविरामे ४ताम्रचूडवचनैस्तपनस्य ॥६॥

(१) परस्परभाषमाणजनालापैः । (२) चक्रवाकबालकः । (३) रात्रेन्ते । (४) कुर्कुटवाक्यैः ।

(५) सूर्यस्य ॥६॥

हील० आग० । अन्योन्यं नागरिकवचनैः सूरैः पत्तने आगमनं ज्ञातवान् । यथा कुर्कुटवचनैर्निशात्यये चक्रवाकबालकः सूर्योदयं जानाति ॥६॥

हीसुं० १बालसाल इव २कोरकभूषामुद्वहन्वपुषि ३कण्टकलेखाम् ।

४तं मुदा ५नमसितुं ६स्पृहयन्मोऽध्यास ७सारथिसनाथरथाङ्गम् ॥७॥

(१) लघुवृक्षस्य । (२) कलिकाशोभाम् । (३) रोमाञ्चराजीम् । (४) विजयदानसूरिम् ।

(५) नमस्कर्तुम् । (६) वाञ्छन् । (७) अधिरोहति स्म । (८) सारथियुक्तं रथमध्यम् ॥७॥

हील० बालवृक्षः मुकुलशोभां धत्ते, तद्वद्वपुषि रोमाञ्चतां वहन् । पुनः सूरिं नन्तुं काङ्क्षन् स कुमारः सारथियुक्तं रथमधिरोहति स्म ॥७॥

हीसुं० १रंहसास्य मनसो २विभुवीक्षोत्कण्ठितस्य दधता किमु मूर्तिम् ।

सञ्चरत्यथि रथेन स तेन प्राप्तवानुपमुनीन्द्रनिकेतम् ॥८॥

(१) वेगेन । (२) सूरिदर्शनोत्सुकितस्य । (३) मार्गे चलन् । (४) विजयदानसूरिरुपाश्रय

समीपम् ॥८॥

हील० रथेन सह स गच्छन् उपाश्रयसमीपं गतवान् । उत्प्रेक्ष्यते । मूर्तिमता मनोवेगेन रथेनेत्यत्रोत्प्रेक्षा ॥८॥

हीसुं० १स्यन्दनान्मणिहिरण्यवरेण्यश्रीजुषः २प्रमदमेदुरिताङ्गः ।

३स्वर्गिवर्ग इव ४नाकिविमानादुत्तार भुवि हीरकुमारः ॥९॥

(१) रथात् । (२) रत्नस्वर्णप्रकृष्टशोभाभाजः । (३) प्रीतिपुष्टकायः । (४) देवव्रजः । (५)

1. इति गुरोः पौशगमनवन्दने हील० ।

देवानां विशेषणत्वाद्धिद्याधरविमानसद्भावेऽपि देवयानादिति ॥९॥

हील० स्यन्द० । रत्नजटितस्यन्दनात्कुमारः सूरिं नन्तुमुत्तरति स्म । यथा देवयानाद्देवव्रजो जिनं नन्तुमुत्तरति ॥९॥

हीसुं० १सूरिवक्त्रविधुवीक्षणजन्मानन्ददुग्धनिधिफेन इवोद्यन् ।
३चन्द्रिकाच्छुरितरुक्द(गद)शानानामानने स्मितमनेन वितेने ॥१०॥

(१) गुरुवदनचन्द्रदर्शनोद्भूतप्रमोदक्षीरसमुद्रस्य फेन इव । (२) प्रकटीभवन् । (३) दन्तानां कान्तिश्चन्द्रिकेत्युच्यते । यथा रघुवंशे- "दशनचन्द्रिकया व्यवभासित" मिति । व्यासकान्तिः "चन्दनच्छुरितं वपु"रिति पाण्डव चरित्रे ॥१०॥

हील० सूरि० । दशनकान्त्या व्यासा रुक् यस्य तादृशमीषद्धसितं चक्रे । उत्प्रेक्ष्यते । श्रीसूरिमुखचन्द्रालोकनेनोत्पद्यमानः क्षीराब्धिफेनः ॥१०॥

हीसुं० १सूरिराजचरणाम्बुजयुग्मे ३नेमुषो मुखम३मुष्य बभासे ।
आगतो मिलितुमत्र ४वसन्तीं जामिमा५त्मन इव ६श्रियमिन्दुः ॥११॥

(१) गुरुचरणकमलयामले । (२) प्रणतस्य । (३) कुमारस्य । (४) गुरुचरणवासिनीम् । (५) स्वस्यभगिनीम् । (६) लक्ष्मीम् । द्वयोरपि समुद्रोत्पन्नत्वाद्भ्रातृभगिन्योर्व्यवहारः ॥११॥

हील० सूरि० । सूरिचरणाम्बुजयुग्मे प्रणतस्यास्य मुखं रेजे । उत्प्रेक्ष्यते । अत्र चरणाब्जे वसन्तीं स्वभगिनीं श्रियं मिलितुमागतश्चन्द्रः ॥११॥

हीसुं० भाति १तत्पदरजोऽस्य२ ललाटे ३पूर्वमेव तिलकं कृतमेतत् ।
४त्वय्यथ त्वरितमेव समेष्ये भाषितुं किमिति तत्पदलक्ष्म्या ॥१२॥

(१) गुरुचरणरेणुः । (२) कुमारभाले । (३) प्रथममेव तिलकं कृतम् । (४) गुरोः पदस्य चरणस्याथ च पट्टस्य लक्ष्म्या इति वक्तुम् । इति किम् ? । यदहं त्वयि विषये शीघ्रमेव समेष्यामीति ॥१२॥

हील० भाति० । सूरिचरणरेणुः तल्ललाटे लग्नः । उत्प्रेक्ष्यते । तत्पट्टलक्ष्म्या इति वक्तुं तिलकं कृतम् । इतीति किम् ? । अहं त्वयि सद्यः समागमिष्यामि ॥१२॥

हीसुं० तस्य१ लोचनपथे ३पृथुकेन्द्रस्तस्थिवानथ यथासनमेषः ।
३सत्क्रियेव ४विधिना परिषत्सा तेन५ काञ्चिदपुषच्च विभू६षाम् ॥१३॥

(१) गुरोरेणु । (२) हीरकुमारः । (३) शोभनानुष्ठानमिव । (४) शास्त्रोक्तप्रकारेण । (५) कुमाररेणु । (६) अपूर्वा शोभाम् ॥१३॥

हील० तस्य० । सूरैर्लोचनमार्गे कुमारेन्द्रो यथास्थानं उपतिष्ठः । तेन कुमारेण सभा शोभां पुष्पाति स्म ।

1. इति हीरकुमारागमन-गुरु वन्दने हील० ।

यथा शास्त्रोक्तप्रकारेण सत्क्रिया क्रियमाणा शोभते, तद्वत् ॥१३॥

हीसुं० देशानां १शमवतां २शतमन्युः स प्रबोधयितुम३ङ्गिसमाजम् ।
प्रादिशद्व४रयिता ५वसतीनां ६कौमुदीमिव वनं कुमुदानाम् ॥१४॥

(१) मुनीनाम् । (२) शक्रः । (३) भव्यसभाम् । (४) भर्ता । (५) रात्रीणाम् । (६)
चन्द्रिकाम् ॥१४॥

हील० देश० । साधूनामिन्द्रः भव्यसभां प्रतिबोधयितुं देशानां ददौ । यथा रात्रिकान्तश्चन्द्रः कुमुदवनं
प्रतिबोधयितुं चन्द्रिकां प्रदिशति ॥१४॥

हीसुं० १इन्द्रवारणामिवेयमसारा २संसृतिः ३कृतदुरन्तविकारा ।
४पङ्किलावट इवात्र ५निमग्ना निर्गमेन भविनः ६प्रभवन्ति ॥१५॥

(१) कटुकफलम् । (२) संसारः । (३) विहितः दुष्टेऽन्तो दुःखदमवसानं यस्य तादृग्विकारो
-विकृतिर्यया । (४) कर्दमकलितकूपे । (५) ब्रूडिताः । (६) निर्गन्तुम् । (७) समर्थीभवन्ति
॥१५॥

हील० इन्द्र० । इयं संसृतिरिन्द्रवारणफलमिव रम्यातिकटुका, कृतः दुष्ट अन्ते विकारो यया, सास्ति । यथा
पङ्किलकूपे पतिता न निर्गच्छन्ति, संसृतौ पतिता अपि निर्गन्तुं न समर्थीभवन्ति ॥१५॥

हीसुं० १नारकादिगतयोऽत्र चतस्रः संस्फुरन्त्यसुमतामिव२ पुर्यः ।
सन्ति ३भूपतिपथा इव लक्षा४योनयश्चतुरशीतिरमूषु ॥१६॥

(१) नरक-तिर्यक्-मनुष्य-देवगति लक्षणा । (२) प्राणिनां स्थातुं नगर्यः । (३) राजमार्गाः ।
(४) चतुरशीतिजीवयोनिलक्षाः ॥१६॥

हील० नारकादिगतयषुः (पु) र्य इव सन्ति । पुरीषु राजमार्गाश्चतुरसी(शी)तिलक्षा योनयो विद्यन्ते ॥१६॥

हीसुं० १मर्त्यजन्मनगरीम२धिगत्य प्राणिनो ३भ्रमिवशेन ४कथंचित् ।
५दर्शनादिवरवस्त्वनवाप्तेरायुरेव धनवत्क्ष६पयन्ति ॥१७॥

(१) मनुष्ययोनिनामपुरीम् । (२) प्राप्य । (३) भवपरिभ्रमणप्रकारेण । (४) महता कष्टेन ।
(५) सम्यक्त्वप्रमुखविशिष्टपदार्थानामलाभात् । (६) निष्ठापयन्ति ॥१७॥

हील० मर्त्यभवमासाद्य रत्नत्रयानवाप्तेर्जना नीवीद्रव्यमिव आयुः क्षपयन्ति ॥१७॥

हीसुं० १निर्गतायुरखिलद्रविणास्ते २रङ्कवन्न३रकवर्त्म ४भजन्तः ।
५हा ६दुरागतदशा ७अशरण्या ८नित्यदुःखम९नुभूय म्रियन्ते ॥१८॥

(१) निष्ठापितनिखिलजीवितद्रव्याः । (२) द्रमका इव । (३) नारकमार्गम् । (४) श्रयन्तः ।
(५) हा इति खेदे । (६) दुष्टा निन्द्या समेता अवस्था येषाम् । (७) शरणरहिताः ।

(८) सदा । (९) भुक्त्वा ॥१८॥

हील० निर्गतायुर्बला जीवा नरकनिगोदादिषु दुःखमनुभूय म्रियन्ते ॥१८॥

हीसुं० धर्ममा^१र्हंतमतो ^२जनिमन्तो ^३यानपात्रमिव ^४सङ्ग्रहयध्वम् ।

^५तस्थुर्षी ^६भवपयोनिधिपारे मुक्तिनामनगरीं च ^७जिहीध्वम् ॥१९॥

(१) जिनप्रणीतम् । (२) जन्तवः । (३) वाहनमिव । (४) सङ्ग्रहं कुरुध्वम् । (५) स्थिताम् । (६) भवसमुद्रस्य परस्मिन् पारे । (७) गच्छत ॥१९॥

हील० धर्म० । अत आर्हंतं धर्मं यूयं सङ्ग्रहयध्वम् । यदि संसारपारस्थितां शिवपुरीं जिहीध्वं यूयं गच्छत ॥१९॥

हीसुं० ^१द्वे ^२महोदयपुरस्य ^३पदव्यौ प्रध्वरा च विषमा च जिनोक्ते ।

आदिमा ननु ^४महाव्रतनामा पश्चिमा ^५पुनरणुव्रतरूपा ॥२०॥

(१) उभे । (२) मुक्तिनगरस्य । (३) मार्गौ । (४) साधुमार्गः । (५) श्रावकमार्गश्च ॥२०॥

हील० द्वेम० । भो भव्याः ! द्वौ मौक्षमार्गौ वर्त्तते । आद्या पञ्चमहाव्रतलक्षणान्या द्वादशव्रतरूपा ॥२०॥

हीसुं० ^१तूर्णमस्ति यदि ^२तत्र ^३यियासा प्रध्वरे ^४पथि ततः ^५प्रयतध्वम् ।

^६सौगतोदितपदार्थं इवास्ते यद्भवः ^७स्फुरदशाश्वतभावः ॥२१॥

(१) शीघ्रम् । (२) मुक्तिपुरे । (३) गन्तुमिच्छा । (४) साधुमार्गं । (५) उद्यमं कुरुत । (६) बौद्धमतकथितपदार्थं सर्वं क्षणिकमित्यादिके । (७) प्रकटीभवन्नश्वरत्वं यत्र ॥२१॥

हील० तूर्ण० । भो भव्या ! स्तत्र मौक्षपुरे यदि यातुमिच्छा सतूरमास्ते तर्हि साधुमार्गरूपे मार्गं प्रयतन् कुरुध्वम् । बौद्धकथितवस्तुव्रजे सर्वं क्षणिकमित्यादि वाक्यात् यावत्पदार्थसार्थं अनित्यतास्ति तद्भवः -संसारः स्फुरन्नशास्व(श्व)तः भावः स्वरूपं यस्य तादृशः समस्ति ॥२१॥

हीसुं० ^१सान्ध्यराग इव जीवितमास्ते यौवनं च सरितामिव वेगः ।

यत्क्ष^२णोव ^३कमला ^४क्षणिकेयं तत्त्व^५रध्व^६मनिशं जिनधर्मे ॥२२॥^१

(१) सन्ध्यासम्बन्धी राग इव । (२) विद्युदिव । (३) लक्ष्मीः । (४) क्षणस्थायिनी । (५) शीघ्रीभवत । (६) नित्यम् ॥२२॥

हील० यद्यस्मात्सन्ध्याराग इव जीवितव्यं आस्ते, यौवनं नदीपूरमिव त्वरितं प्रयाति, लक्ष्मीरपि विद्युदिवास्थिरास्ति, तत्तस्माद्बो भव्याः ! जिनधर्मे त्वरां कुरुध्वम् ॥२२॥

हीसुं० ^१भारतीमि^२ति ^३निशम्य ^४शमीन्दोः ^५कल्पिताप्लव इवामृतः(त)कुण्डे ।

^६उल्लसत्पुलकपल्लविताङ्ग^७श्चेतसीति ^८वि^९ममर्श^{१०} कुमारः ॥२३॥

1. इति गुरु देशना हील० । 2. विततर्क हीमु० ।

(१) वाणीम् । (२) देशनारूपाम् । (३) श्रुत्वा । (४) गुरोः । (५) कृतस्नानः । (६) प्रकटीभवद्रोमाञ्चैन कोरकयुक्तकायः । (७) चित्ते । (८) विचारयति स्म ॥२३॥

हील० भारती० । गुरोर्वार्णीं श्रुत्वा कृतामृतस्नान इव रोमाञ्चितः कुमाश्चेतसि चिन्तयामास ॥★२३॥

हीसुं० अस्ति कश्चन न कस्यचनापि भ्रातृपुत्रपितृमित्रजनादि ।

१संसृतौ २क्षणिकतां ३कलयन्त्यां नानुषा(या)ति ४ परलोकजुषं यत् ॥२४॥

(१) संसारे । (२) क्षणिकत्वं 'जे पुव्वहे दिट्ठा ते अवरहे न दीसन्ती'त्यादिना । (३) विभ्रत्याम् । (४) अन्यभवे कश्चित्साद्धं न याति । एक एव जीवो ब्रजति ॥२४॥

हील० अस्ति० । संसारे कश्चित् कस्यापि नास्ति । अन्यच्चान्यस्मिन्भवे न कोऽपि साद्धं याति । एक एव जीवो यातीत्यर्थः ॥२४॥

हीसुं० १वल्लभीभवति यद्भवभाजां ३स्वार्थं एव न ४तथात्र परार्थः ।

५पर्वणीन्दुरपि ६पङ्कजपाणिं यात्यसौ ७वसुकृतेऽपरथा नो ॥२५॥

(१) इष्टो भवति । (२) प्राणिनाम् । (३) स्वकीयोऽर्थः । (४) तेन प्रकारेण परेषामर्थो न द्र(दृ)ष्टः । (५) अमावस्यायाम् । (६) चन्द्रः । (७) सूर्यः(र्यम्) । (८) कान्तिकृते । (९) अर्थे सूते पुनः पार्श्वे नायाति । "प्रकारवचने थाल्" । "सामान्यस्य भेदको विशेष-प्रकारस्तद्वृत्तेः किमादेस्थाल् स्यात् सर्वप्रकारेणेति सर्वथा अन्यथा इतरथा अपरथा" इति प्रक्रियाकौमुद्याम् ॥२५॥

हील० इह जगति निजकार्यमेव वल्लभम्, अन्यकृत्यं न वल्लभम् । यथा क्षीणश्चन्द्रः अमावस्यां(स्यायां) कान्तिकृते सूर्यपार्श्वे याति ॥२५॥

हीसुं० १कार्यकाल इतरोऽपि नरेणादीयते तदनु मुच्यत एव ।

२विभ्रमाय विधृतो हृदि हारो ३हीयते ४रहसि ५सोममुखीभिः ॥२६॥

(१) कार्यस्य समये-वेलायाम् । (२) अन्योऽपि । (३) गृह्यते । (४) विलासार्थम् । (५) त्यज्यते । (६) एकान्ते । (७) स्त्रीभिः ॥२६॥

हील० कृत्यसमये इतरोऽपि स्वीक्रियते । यद्वत्स्त्रीभिरेकान्ते धृतोऽपि हार उक्तार्थे ॥२६॥

हीसुं० १जन्मिनामयमकृत्रिममित्रं २श्रेयसे तदुदयेज्जिनधर्मः ।

३वैभवाय ४परिशीलनभावं ५लम्भितः ६क्षितिशीव कृतज्ञः ॥२७॥

(१) प्राणिनाम् । (२) अनौपाधिकः । (३) स्वाभाविकः । (४) मोक्षाय । (५) विभूतये । (६) सेवागोचरताम् । (७) नीतः । (८) सेवितः राजा ॥२७॥

हील० जन्मिनां-प्राणिनां अयं धर्मः स्वाभाविकसुहृत्, तस्मात्स कल्याणाय प्रकटीभवेत् । पुनः सेवितः भूतये स्यात् । यथा कृतज्ञः राजा सेवितः भूतये भवति ॥२७॥

- हीसुं० १स्वानुजन्मभगिनीकुलवृद्धाना^२ददे तदनु^३युज्य ४ते(त)पस्याम् ।
 ५पारलम्भनविभुर्भव^६वा^७र्द्धैर्य^८त्तरीव नियमस्थिते(ति)रेषा^९ ॥२८॥
 (१) निजलघुभातृजामिगोत्रवृद्धान् । (२) गृह्णा(ह्ना)मि । (३) पृष्ट्वा । (४) दीक्षाम् ।
 (५) परतीरप्रापणाय समर्थाः । (६) भवसमुद्रस्य । (७) वेडेव (८) दीक्षा ॥२८॥
- हील० स्वानु० । अहं भ्रातृभगिन्यादीन् पृष्ट्वा दीक्षां गृह्णामीति । यतो भवसागरप्रापणे नौरिव दीक्षास्ति ॥२८॥
- हीसुं० १सूरिसिन्धुरपुरः स कुमारो २व्याजहार मनसीति विमृश्य ।
 ३दन्तकान्तिमुचकुन्दसुमैस्त^४त्पादयोरिव सृजन्नु^५पहारम् ॥२९॥
 (१) गुरोस्ये । (२) उवाच । (३) दशनदीप्तिकुन्दपुष्पैः । (४) गुरुचरणयोः । (५) पूजां
 कुर्वन् ॥२९॥
- हील० सूरि० । स कुमारः चित्ते विचार्य सूरिराजपुरे वदति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । दन्तानां कान्तय एव
 मुचकुन्दपुष्पानि(णि) तैस्तस्य सूरैः पादयोः पूजां कुर्वन्निव ॥२९॥
- हीसुं० प्राप्य तावककरादिह दीक्षा^१माहितायतिहितामिव शिक्षाम् ।
 सेवितुं २चरणतामरसं ते ३मानसं मुनिप ४कामयते स्म ॥३०॥
 (१) स्थापितमुत्तरकाले हितं यया । (२) पदपद्मम् । (३) मनः । (४) वाञ्छति ॥३०॥
- हील०- प्राप्य० । स्थापितमुत्तरकाले हितं यया तादृशीं शिक्षामिव तव करादीक्षां प्राप्य हे मुनिप !
 त्वच्चरणाब्जं सेवितुं मे मनो वाञ्छति ॥३०॥
- हीसुं०- एवमुक्तवति हीरकुमारे १सूरिशीतकिरणः स्म^२ गृणाति ।
 ३मथ्यमानमकराकरासवं लज्जयन्निव ४गभीरविरावैः ॥३१॥
 (१) गुरुः । (२) भाषते स्म । (३) हरिणा मन्दरेऽप्यालोड्यमानसमुद्रशब्दम् । (४)
 गम्भीरध्वनिभिः ॥३१॥
- हील०- एवमु० । हीरकुमारं प्रति सूरिशः कथयति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । मन्द्रध्वनिभिर्विलोड्यमानसमुद्रगभीरनिर्घोषं
 लज्जयन्निव ॥३१॥
- हीसुं०- मा कृथाः क्वचन १तत्प्रतिबन्धं बान्धवस्वजनमित्रजनेषु ।
 २गन्धवाह इव ३भूधरसिन्धुग्रामसीमपुरभूमिधुनीषु ॥३२॥
 (१) ममत्वेन कृत्वा संसारे स्थायिभावम् । (२) वायुखिव । (३) गिरिनदीलघुपुरग्रामबहिस्थ-
 प्रदेशनगरपृथ्वीनदीषु ॥३२॥

1. इति हीरकुमारस्य संसारासारताविचारणा हील० ।

हील० मां कृथाः० । हे कुमार ! यद्येवं तवाशयस्तर्हि क्वचन प्रतिबन्धं मा कृथाः । वायुरिवाप्रतिबद्धो भव ॥३२॥

हीसुं० यैरवद्धि(र्द्धि) जिनधर्मसुरद्रुः पूर्वजन्मनि जनैरिह तेषाम् ।
 ३तद्दलानि ४कमलाकमलाक्षी-सार्वभौमपदवीप्रमुखानि ॥३३॥
 १तत्सुमानि २सुरवैभवलम्भः कीर्त्तयष्प(: प)रिमलोऽप्यदसीयः ।
 ५सिद्धिमुग्धमृगदृक्परिम्भारम्भणानि पुनरस्य फलानि ॥३४॥ युग्मम् ॥

(१) वर्द्धितः । (२) धर्मकल्पवृक्षः । (३) कल्पद्रुमपर्णानि । (४) लक्ष्मी-लक्ष्मीतुल्यवनिता-चक्रवर्त्तिपदवीमुख्यानि ॥३३॥

(१) धर्मकल्पद्रुमपुष्पाणि । (२) देवलोकलक्ष्मीप्राप्तिः । (३) एतत्सम्बन्धी । (४) मुक्तिकान्तालिङ्गनप्रकाराः-फलानि ॥३४॥

हील० यैर्जिनधर्मकल्पतरुर्वर्द्धितः तेषां जनानां तस्य धर्मकल्पतरोः पत्राणि लक्ष्मी-वधू-चक्रि-पदप्रमुखानि तत्पुष्पाणि स्वर्गसुखं, परिमलः कीर्त्तयः, पुनरस्य धर्मतरोः फलानि सिद्धिवध्वाल्लिङ्गनारम्भणानि वर्तन्ते ॥३३-३४॥

हीसुं० धर्म एव मनुजैरिह मन्त्रः सार्वकामिक इवैष निषेव्यः ।
 येन वाङ्मनसपारगतं यत्तत्करोति करसात्तरसासौ ॥३५॥^१

(१) मनुष्यैः । (२) सर्वान्कामान्करोति-समस्तानभिलाषान्पूरयतीति सार्वकामिकः । (३) वाङ्मनसयोः पारगतं वन(च)नमनसोर्गोचरातीतं यत्र । वाचो मनसश्च गोचरो न भवतीत्यर्थः । (४) करसात्-हस्तप्राप्तम् । (५) वेगेन । (६) धर्मः ॥३५॥

हील० धर्म एव सार्वकामिकमन्त्र इव विबुधैः सेव्यः । येन कारणेनासौ धर्मः वचनमनसोर्गोचरं यद्भवति तत्कराधीनं करोति ॥३५॥

हीसुं० तां निपीय मुनिवासववाचं स्मेरदृग्प्रबुबुधे स कुमारः ।
 कैरवाकर इव स्मितकोशश्चन्द्रिकां कुमुदिनीरमणस्य ॥३६॥

(१) सादरं श्रुत्वा । (२) गुरुदेशनागिरम् । (३) हर्षेण हसितनयनः । (४) प्रतिबोधं प्राप्तः । (५) कुमुदनिकरः । (६) विकसितः कुङ्मलो यस्य । (७) चन्द्रस्य ॥३६॥

हील० तां वाचं निपीय हसितलोचनः स कुमारः प्रबुद्धयते स्म । यथा चन्द्रस्य चन्द्रिकां पीत्वा विकसिताः कोशा यस्य तादृशः कुमुदप्रकरः विकाशं लभते ॥३६॥

हीसुं० निश्चिकाय विनयानतकायस्तत्पुरः शिशुशशी स्वतपस्याम् ।
 शंभुसुभुव इवाम्बुजनाभः प्रत्यगाच्च भवनं निजजामैः(मेः) ॥३७॥^२

1. इति गुरुवाक्यम् हील० । 2. इति विजयदानसुरिपुरे हीरकुमारस्य दीक्षाग्रहणे निश्चयकरणम् हील० ।

(१) निश्चयं कृतवान् । (२) विनयेन नम्रशरीरः । (३) गुरोरो । (४) हीरकुमारः । (५) आत्मनो दीक्षाग्रहणम् । (६) पार्वत्याः । (७) कृष्णः । अम्बुजनाभः, अम्भोजनाभ इत्यादि प्रयोगाः पाण्डवचरित्रे । (८) "भवानी कृष्णमैनाकस्वसे"ति हैम्याम् ॥३७॥

हील० निश्चि० । विनयनम्रः स शिशुचन्द्रः सूरिपुरः दीक्षां निश्चिनोति स्म । पुनः स कुमारः स्वभगिनीगृहं प्रत्यगात् । यथा कृष्णः पार्वत्या गृहं प्रति गच्छति । भवानी हि कृष्णभगिनी । "भवानी कृष्णमेनाकस्वसे"ति हैम्याम् ॥३७॥

हीसुं० इच्छता हृदि १महोदयलक्ष्मीसङ्गदूतिमिव जैनतपस्याम् ।
२तन्निकेतनमुपेत्य बभाषे तेन ३भावयतिना ३निजजामिः ॥३८॥

(१) मुक्तिश्रियो महाभ्युदयश्रियश्च सङ्गमे दूतिः सन्देशहारिकामिव दूतिरिति । दूतिशब्दश्चम्पू-
कथायाम् । (२) भावपरिणामे मनसि वा चारित्रमस्यास्तीति । (३) स्वभगिनी ॥३८॥

हील० इच्छता० । मनसि मुक्तिस्त्रीदूतिरूपां जैनदीक्षां वाञ्छतानेन कुमारेण गृहं गत्वा भगिनी भाषिता ॥★३८॥

हीसुं० १धारिणीसुत इवाद्य २सुधर्मस्वामिनं विजयदानमुनीन्द्रम् ।
वन्दितुं ३विजयसिंहमहोभ्याम्भोजद्वगगत ४इतोऽहमभूवम् ॥३९॥

(१) जम्बूकुमार इव । (२) महावीरजिनपञ्चमगणधरः । (३) हीरकुमारस्य भगिनीपतिः ।
(४) तव गृहात् ॥३९॥

हील० धारि० । यथा ऋषभव्यवहारिपत्नी धारिणी तत्सुतो जम्बूकुमारः सुधर्मस्वामिनं ननु गतस्तद्वत् हे
विजयसिंहव्यवहारिप्रियतमे ! हे जामे ! इतो गृहाद्विजयदानसूरिं वन्दितुं गतोऽहमभूवम् ॥३९॥

हीसुं० १कीलनैकललितं कलयन्ती या ३कशेव तुरगस्य ३भवस्य ।
देशनाश्रवणगो[च]रभावं ४लम्बिता ५श्रमणशीतमरीचेः ॥४०॥

(१) ताडने एकाद्वितीयव्यवसायम् । "व्रजते हेलिहयालिकीलना"मिति नैषधे ! (२) चर्मदण्डः ।
(३) संसारस्य । (४) श्रुता । (५) विजयदानसुरीन्द्रस्य ॥४०॥

हील० कील० । चर्मदण्डसदृशा भवाश्चस्य ताडने देशना श्रुता ॥४०॥

हीसुं० १उन्नमज्जलधरादिव जामे सूरिराजवदना ३दुदयद्भिः ।
३वाणिवैभवरसैर्द्वयमेत[त्] पूर्यते स्म मम ४कर्णकलशयोः ॥४१॥

(१) वर्षोन्मुखीभवन्मेघात् । (२) प्रकटीभवद्भिः । (३) वचोविलाससलिलैः । (४)
श्रवणकुण्डलद्वयम् । "अवलम्बितकर्णशङ्कुलीकलशीकं रचयन्नवोचते"ति नैषधे ॥४१॥

हील० उन्नमज्जलधरसदृशात्सूरिवदनात् उद्भूतवाग्जलैर्मै कर्णकलशीद्वयं पूरितम् ॥४१॥

2. भाष्यते स्म भवनं प्रविभूष्यानेन भावय० हीमु० ।

हीसुं० सूरिभर्तुर्मृतादपि^१ वाचो दृश्यते जगति कोऽपि^२ विशेषः ।

^३त्यक्तमन्यवे(व)^४इदंरसिका यन्मन्युबद्धमनसस्त्व^५मृताशाः ॥४२॥

(१) अनिर्वचनीयः । (२) महदन्तरम् । (३) उज्झितक्रोधाः । (४) गुरुवचनसुधारसिकाः ।
(५) मौलामृतपायिनो देवास्तु यज्ञोत्कण्ठितहृदयास्तद्भोजित्वात् । “स्वाहा स्वधा ऋतु सुधाभुज”
इति हैम्याम् ॥४२॥

हील० अमृतादप्यधिको वाग्विशेषः । यत्कारणादेववाण्या रसिकास्त्यक्तकोपा जाताः । तत्त्वतस्तु
यज्ञोत्कण्ठितहृदयास्तदशनत्वात् ॥४२॥

हीसुं० ^१सांप्रतं भगिनि तेन मुनीन्दोः^२ सन्निधौ ग्रहयितुं व्रतलक्ष्मीम् ।

^३उत्सुकोऽहमभवं भवभग्नो ^४धारिणेय इव वीरजिनेन्दोः ॥४३॥

(१) अधुना । (२) श्रीविजयदानसूरि पार्श्वे । (३) उत्कण्ठितः । (४) मेघकुमार इव ॥४३॥

हील० साम्प्रतं सूरिसमीपं दीक्षां आदातुमहमुत्सुकोऽभवम् । यथा मेघकुमारः श्रीमहावीरजिनपार्श्वे व्रतं
गृ(ग्र)हीतुमुत्सुको जज्ञे ॥४३॥

हीसुं० ^१सेतुबन्धमिव ^२संसृतिसिन्धोस्तद्व्रताय मम देहि ^३निदेशम् ।

^४विघ्नयेन्न हि ^५महोदयलक्ष्मीसम्मुखं ^६निजजनं हितकाङ्क्षी ॥४४॥

(१) पाजविरचनम् । (२) संसारसमुद्रस्य । (३) आदेशम् । (४) विघ्नमन्तरायं कुर्यात् ।
(५) महानुदय ऐश्वर्यप्राप्तिर्मोक्षश्च तल्लक्ष्या अभिमुखम् । (६) स्वकीयम् ॥४४॥

हील० सेतु० । संसारार्णवस्य पद्मा तुल्यं व्रतनिर्दे(दे)शं मे देहि । हि यस्मान्मुक्तिश्रीसम्मुखीभूतं स्वकीयं
जनं हितार्थी जनो न विघ्नयेत् -नान्तरायी भवति ॥४४॥

हीसुं० ^१तद्व^२चो ^३विरचितं सहजेन ^४प्राप्तमात्रमपि ^५कर्णपुटान्तः ।

क्षिसं^६तसगुरुपत्रमिवास्या दुःखम^७प्रतिममातनुते स्म ॥४५॥

(१) तत्पूर्वोक्तलक्षणम् । (२) वचनम् । (३) कथितम् । (४) आगतमात्रम् । (५)
कर्णयोः । (६) उष्णीकृतत्रपुरिव । (७) असाधारणम् ॥४५॥

हील० तद्व० । भ्रात्रा रचितं दीक्षादेशमार्गणरूपं वचः कर्णमध्ये गतमात्रमप्यसाधारणं दुःखं कुरुते स्म ।
यथा क्षिसं त्रपु कर्णयोरतिदुःखदं स्यात्, तद्वत् ॥४५॥

हीसुं० ^१डिम्भलम्भितविडम्बनभाजा दुःखतष्य^२(: प)रभृतेव भगिन्या ।

स ^३न्यगादि मृदुगद्गदवाचा ^४साधिमाधरितपुष्पधनुःश्रीः ॥४६॥

(१) बालकेन प्रापिता या विडम्बना तां भजतीति । (२) कोकिलया । (३) भाषितः ।

1. इति भगिनीं प्रति दीक्षादेशमार्गणवचनम् । हील० ।

(४) शरीरसौन्दर्यनिर्जितकन्दर्पशोभः । “चयादृतः किं नरसाधिमभ्रमः” इति नैषधे ॥४६॥

हील० डिम्भ० । डिम्भेन प्रापितं यत्सन्तापनं तद्भजति । तादृश्या भगिन्या गद्गदितस्वरेण साधिम्ना शरीरसौन्दर्येण हीनीकृता कामस्य श्रीः शोभा येन तादृशः स कथितः ॥४६॥

हीसुं० १सांप्रतं २व्यतिकरस्तव कोऽयं ३वार्द्धकोचितविधेश्चरणस्य ।

४लीढि ५वत्स ६विषयस्य ७रसालस्येव ८पक्वित्रमफलस्य रसांस्त्वम् ॥४७॥

(१) अधुना, बाललीलायाम् । (२) समयः - प्रस्तावः । (३) वृद्धावस्थायोग्यक्रियस्य । (४) चारित्रस्य । (५) आस्वादय । 'लिहीक आस्वादाने' । (६) हेः प्रयोगः । (७) शब्दादिरूपस्य । (८) आम्रस्य । (९) परिपक्वफलस्येव ॥४७॥

हील० वृद्धोचितस्य चारित्रस्य का वार्ता ? त्वमिदानीं विषयरसानास्वादय । यथा पक्वमाप्रफलमास्वादयते ॥४७॥

हीसुं० १भाग्यभाजि २जलजन्मगृहेवाग्न्तुका ३तरुणता त्वयि वत्स ।

४कामकेलिवसतौ रतिसख्यां त्वं रमस्व युवतीभिरमुष्याम् ॥४८॥

(१) पुण्यवति । (२) लक्ष्मीः । (३) आगमनोत्सुका । (४) यौवनावस्था । (५) कन्दर्पक्रीडासदाने ॥४८॥

हील० यथा लक्ष्मीः पुण्यवति समेति तथा त्वयि तारुण्यमागमिष्यति । पुना रतेः सख्यामस्यां स्मरक्रीडावसतौ स्त्रीभिः सह त्वं रमस्व ॥४८॥

हीसुं० १यौवनेऽर्जय यशोगुणलक्ष्मीः २क्षोणिमानिव ३महःक्षितिकोशान् ।

४आर्हतं तम(द)नु धर्ममपि ५त्वं ६स्थाविरे स्थिरतया ७विदधीथाः ॥४९॥

(१) तारुण्ये । (२) उपार्जय । (३) राजा । (४) प्रतापपृथ्वीभाण्डागारान् । (५) जिनप्रणीतम् । (६) वृद्धावस्थायाम् । (७) कुर्याः ॥४९॥

हील० यथा राजा प्रतापं कोशमर्जयति तद्वत्त्वं कीर्त्यादीनर्जय । अनु पश्चाद्धर्मं कुर्वीथाः ॥४९॥

हीसुं० १मौक्तिकेन २किल ३सोदर ! सर्वैः श्लाध्यतेऽ[त्र]भवता ४पितृवंशः ।

५भ्रातृमत्यहमपि त्वयकास्मि श्रीरिवा०मृतकरेण ६वरेण ॥५०॥

(१) मुक्ताफलेन । (२) किलेति इवार्थे । (३) भ्रातः ! । (४) अत्र जगति त्वया पूज्येन मान्येन वा । अत्रभवत्तत्रवत्शब्दौ पूज्यार्थे निपात्येते । (५) कुंरासाहिकुलम् । (६) सहोदरसहिता । (७) चन्द्रेण । (८) श्रेष्ठेन ॥५०॥

हील० मौक्ति० । यथा मुक्ताफलेन पिता-वंशो जनैः श्लाध्यते तथा सर्वैः हे सोदर ! त्वया पितुर्वंशः

1. ०गृहैवा० इति हीमु० । स चाशुद्धे भाति । 2. ०मयि हीमु० । 3. ०वत्य० इति हीमु० । स चा शुद्धः ।

श्लाध्यते । अहमपि भ्रातृमती, यथेन्दुना श्रीः ॥५०॥

हीसुं० १त्वद्बधूमुखसुधांशुसुधायाः पानमुत्सुकतया २प्रविधित्सू ।
३मद्विलोचनचकोरशकुन्तौ ४चापलं रचयतश्चिरमेतौ ॥५२॥

(१) तव पत्नीवदनचन्द्रामृतस्य । (२) कर्तुमिच्छू । (३) मम नेत्रचकोरपक्षिणौ । (४) चपलत्वम् । उत्कण्ठामित्यर्थः ॥५१॥

हील० हे सोदर ! त्वद्बधूमुखचन्द्रदर्शनोत्सुकौ मल्लोचनचकोरौ चपलौ वर्तते ॥५१॥

हीसुं० १वाङ्मयैर्विचरितैरिदमाद्यैः २श्रोत्रपत्रपथिकैः स्वभगिन्याः ।
प्रेरितो ३निगदति स्म कुमारो ४गर्जितैरिव ५शिखी ६घनपङ्क्तेः ॥५२॥

(१) वाचां प्रपञ्चैः । “इतीदृशैस्तं विरचय्य वाङ्मयै” रिति नैषधे । (२) इत्यादिभिः । (३) कर्णप्राधुर्णैः । श्रुतैरित्यर्थः । (४) बभाषे । (५) गर्जारवैः । (६) मयूरः । (७) मेघमालायाः ॥५२॥

हील० स्वजामिवचनैः प्रेरितः कुमारो गदति स्म । यथा मेघगर्जितैः प्रणोदितो मयूरो वक्ति ॥५२॥

हीसुं० १जीवितं २कुशशिखास्थमिवा ३भ्रष्टां (: पां)शुलेव ४तरला ५कमलापि ।
६ऐक्षवाग्रमिवयौ ७वतमेतत्प्रेक्षणक्षण इव स्वजनोऽपि ॥५३॥

(१) जीवितव्यम् । (२) दर्भशिखरस्थितम् । (३) पानीयम् । (४) व्यभिचारिणीव । (५) चपला । (६) लक्ष्मीः । (७) इक्षुसम्बन्धिप्रान्तम् । (८) स्त्रीगणः । (९) रामलक्ष्मणादिरूप-दर्शननाटक प्रकार इव ॥५३॥

हील० हे जामे ! जीवितव्यं दभा(र्भा)ग्रस्थमम्भ इवास्थायुकम् । पुनर्लक्ष्मीरपि व्यभिचारिणीव चपला । युवतीनां समूह इक्षूणां प्रान्त इव नीरसः । परिजनोऽपि नाटकप्रस्ताव इव क्षणदृष्टनष्टः स्यात् ॥५३॥

हीसुं० यद्गमिष्यति ममा १भ्रकभावोऽलंकरिष्यति तनुं च २युवश्रीः ।
३वार्धकं पुनरमा ४त्यमिव स्वं भूषयिष्यति ५क ६इत्यवगच्छेत् ॥५४॥

(१) बालभावः । (२) तरुणताश्रीः । (३) वृद्धावस्था । (४) प्रधानम् । (५) कः पुमान् । (६) इदम् । (७) जानाति ॥५४॥

हील० यद्ग० । हे जामे ! मम शैशवं यास्यति तारुण्यं आगमिष्यति । पुनर्वृद्धावस्था आत्मानं भूषयिष्यति । यथा राजा-ऽमात्य-भिषग्-मुनीन् स्थाविरं भूषयति । इदमवस्थात्रयं भावीति कोऽवबुध्येत ॥५४॥

हीसुं० १जन्तुरेष इह २जामिकलत्रभ्रातृमातृपितृपुत्रविशेषैः ।
बभ्रमीति परमाणुरिवैको ३नीलिमारुणिमपीतिमरागैः ॥५५॥

1. इति विमलाया भगिन्याः हीरकुमारं प्रति प्रथमोक्तिः हील० ।

(१) जीवः । (२) भगिनी-स्त्री-सहोदर-जननी-जनक-सुतविशेषैः । (३) नीलत्व-रक्तत्व-पीतत्वं रङ्गैः ॥५५॥

हील० जन्तुः -प्राणी नानाप्रकारैरतिशयेन पर्यटति । यथाणुर्नानारङ्गैर्भुवने भ्राम्यति ॥५५॥

हीसुं० १सौरभेन(ण) २मलयदुरिवात्मा यस्य ३धर्मविधिना स्म विभाति ।
तेन ४विष्टपम ५शेषम ६भूषि प्रोच्यते स्म किमुता ७भिजनादि ॥५६॥

(१) परिमलेन । (२) चन्दनद्रुमः । (३) धर्मसम्बन्धिप्रकारेण । (४) विश्वम् । (५) समस्तम् । (६) शोभितम् । (७) वंशादि तु सुखेनैव भूष्यते ॥५६॥

हील० सौरभेण चन्दनतरुर्विभाति तथा यस्यात्मा धर्माचरणेन विभाति तेन पुंसा त्रिजगद्भूषितम् । स्ववंशादि तु भूषितमेवेति बोद्धव्यम् ॥५६॥

हीसुं० १निम्नगेव परिसर्प्यति निम्नं या दधाति २पितृसूरिव रागम् ।
३भोगिनीव ४कुटिला ५कमलाक्षी सा सताम ६नुचिता ७भ्युपगन्तुम् ॥५७॥

(१) निम्नं-नीचैर्गच्छतीति निम्नगा, नीचगामिनी नदी । (२) सन्ध्येव । (३) सर्पिणीव । (४) वक्रगतिः । (५) स्त्री । (६) अयोग्या । (७) अङ्गीकर्तुम् ॥५७॥

हील० या नीचगामिनी, सन्ध्येव क्षणरागिणी, सर्पिणीव वक्रगामिनी सा स्त्री सेवितुं न योग्या ॥५७॥

हीसुं० या १जहाति न कदाप्य २नुषङ्गं या ३विरागवति चाधिकरागा ।

तां ४जगज्जनमनष्वक् (: क) मनीयां लिप्सते ५शिवकर्त्री मम चेतः ॥५८॥

(१) त्यजति । (२) सङ्गम् । (३) वैराग्यशालिनि । (४) त्रैलोक्यैरप्यभिलषणीयाम् । (५) मुक्तिकन्याम् ॥५८॥

हील० या वधूः पार्श्वं न मुञ्चति, या वैराग्यभाजिनि रागिणी, जगद्विख्यातां शिवकन्यां मे चित्तं वाञ्छति ॥५८॥

हीसुं० १निश्चिकाय वचनैरथ तैस्तैस्तस्य सा २व्रतविधौ ३दृढिमानम् ।

४मौक्तिकस्त्रजमिवाश्रु ५कणैः सा तन्वती हृदि पुनस्त ६म ७वोचत् ॥५९॥

(१) निर्द्धारं कृतवती । (२) दीक्षाग्रहणप्रकारे । (३) दृढताम् । (४) मुक्ताहारमिव । (५) भ्रातरं हीरकुमारम् । (६) उवाच ॥५९॥

हील० सा भगिनी तैर्वचनैर्दीक्षाग्रहणे दृढतां निर्द्धारयामास । पुनः हृदि अश्रुबिन्दुभिर्मौक्तिकमालां कुर्वन्ती(ती) तं भ्रातरं वक्ति स्म ॥*५९॥

हीसुं० वत्स १वत्सलतया तव किञ्चिद् २चि ३कर्णपथिकीकुरु तत्त्वम् ।

यद्र ४सायनमिव स्वजनानामस्ति ५वाग्विरचना हितगर्भा ॥६०॥

1. इति तपस्यादृढतायां भगिनीं प्रति कुमारवचः हील० । 2. ०कणौघैस्त० हीमु० ।

(१) हितकृत्वेन । (२) कथयामि । (३) श्रवणगोचरं कुरु । श्रुहीत्यर्थः(श्रुण्वित्यर्थः) ।
(४) तुष्टि- पुष्टिकृद्देशजमिव । (५) हितशिक्षा ॥६०॥

हील० हे वत्स ! हितकृत्वेन यदहं कथयामि तत्त्वं शृणु । यद्यस्मात्स्वजनानां हितशिक्षारसायनमिव च तुष्टिपुष्टिदा स्यात् ॥६०॥

हीसु० १अङ्गनाङ्गपरिरम्भहसन्तीगर्भगेहनिवहान्प्रविहाय ।

२मर्षयिष्यसि कथं वद १शैष्यं भूमिमानिव भटानरिसैन्यम् ॥६१॥^२

(१) कामिन्याः कायेन सहाश्लेषणं, शीतकाले तस्योष्णत्वेन, तथाग्निशकटिका तथा अपवरकास्तान् त्यक्त्वा । (२) सहिष्यसे । (३) शिशिरम् । उपलक्षणत्वात् हेमन्तशिशिरौ, द्वाभ्यां कृत्वा शीतकाल उच्यते । (४) नृप इव । (५) सुभटान्मुक्त्वा । (६) कटकम् ॥६१॥

हील० अङ्ग० । हे वत्स ! वधूकायाश्लेषणं, शकटिकां, मध्यगृहाणि मुक्त्वा त्वं हैमन्तं कथं सहिष्यसे । यथा राजा भटान्मुक्त्वा वैरिसैन्यं कथं सहते ॥६१॥

हीसु० १चन्द्रचन्दनशिरोगृहशय्यावारवामनयनावनकेलीः ।

२अन्तरेण ३तरणीरिव ४सिन्धुग्रीष्म एष किमु ५निस्तरणीयः ॥६२॥^३

(१) चन्द्रशालाशयनीयम्, वारविलासिनीवन क्रीडा । (२) विना । (३) वेडाः । (४) समुद्रः । (५) उष्णकालः । वसन्तग्रीष्मौ द्वावप्युष्णसमयः । (६) अतिक्रमणीयः ॥६२॥

हील० चन्द्रचन्दनादि विना एष ग्रीष्मः कथमतिक्रमणीयः । यथा वेडा विनार्णवः कथं निस्तीर्यते ॥६२॥

हीसु० क्रीडितुं रतिपतेरिव रे(गे)हाः प्रावृषेण्यदिवसाः कथमेते ।

गीतनृत्ययुवतीजनलीलामुख्यसौख्यविमुखेन विषह्याः ॥६३॥^४

(१) कन्दर्पस्य । (२) वर्षाकालसम्बन्धिनो दिनाः । (३) गाननाटकस्त्रीवर्गक्रीडादिम-सुखपराङ्मुखेन । (४) सहनीयाः । उपलक्षणान्मेघात्ययेऽपि वासरास्तेष्वपि कदापि मेघानां सद्भावात् वार्षिका एव दिनाः ॥६३॥

हील० कामस्य क्रीडनाय गृहाणि तादृशानि दिनानि गीतादिपराङ्मुखेन त्वया कथं सहनीयाः ॥६३॥

हीसु० १जृम्भमाणजलजद्वितयी २वांह्रिद्वयी ३प्रदधती ४प्रदिमानम् ।

५क्षोणिचङ्क्रमणदुःखमियं ते ६मर्षयिष्यति कथं कथयैतत् ॥६४॥

(१) विकचकमलयुग्मम् । (२) चरणद्वन्द्वम् । (३) धारयन्ती । (४) सुकुमालताम् । (५) पृथ्वीपर्यटनदुःखम् । (६) सहिष्यते ॥६४॥

हील० यथा स्मेरत्कमलयामलं प्रदिमानं धत्ते तद्वन्मृद्धी पदद्वयी इयं कठिनभूषीठे पर्यटनदुःखं कथं सहिष्यते । हे भ्रात ! स्तत्त्वं कथय ॥६४॥

1. सैष्यं इति हीम० । स चाशुद्धो भाति । 2. शीतकालकाव्यम् हील० । 3. ग्रीष्मर्तुकाव्यम् हील० । 4. वर्षासमयकाव्यम् हील० ।

- हीसुं० १वक्त्रवारिजधिया समुपेतां २षट्पदावलिमिवालकमालाम् ।
 ३लुञ्जयिष्यसि कथं ४मुखलक्ष्मीन्युञ्जितामृतमयूख ५सगर्भ ! ॥६५॥
 (१) मुखे कमलबुद्ध्या । (२) भृङ्गश्रेणीम् । (३) उत्पाटयिष्यति । (४) मुखलक्ष्म्या उपरि
 लुञ्जनीकृतः चन्द्रो यस्य । (५) भ्रातः ! ॥६५॥
- हील० वक्त्र० । हे मुखशोभाया उपरि न्युञ्जनीकृत्य क्षिसोऽमृतमयूखश्चन्द्रो यस्यार्थाद्वात्रा, स तस्य
 सम्बोधनम् । हे सगर्भवक्त्राब्जे ! आगतामलिपङ्क्तिमिव श्यामां कचछटां कथमुत्पाटयिष्यसि ॥६५॥
- हीसुं० राशिनां सुमनसामिव २सर्पिस्तर्पितोद्धतधनञ्जयकीला ।
 तत्परीषहततिष्कि (: कि)मसह्या ३विग्रहेण मृदुना तव सह्या ॥६६॥^१
 (१) पुष्पप्रकरेण । (२) घृतेन दीपितोत्कटवह्निज्वाला । (३) शरीरेण ॥६६॥
- हील० रा० । तव मृदुना येन असह्या क्षुधादिपरीषहाणां श्रेणी केन प्रकारेण सोढव्या । यथा पुष्पाणां प्रकारेण
 सर्पिषा-घृतेनोद्दीपित उद्धत उत्शिखो वा यो वह्निस्तस्य कीलां कथं क्षम्यते ॥६६॥
- हीसुं० १कुन्दकुड्मलजयं २सृजतेवाभीश्रुभिः ३प्रसूमरैर्दंशानानाम् ।
 ४प्रत्यवादि वदतां ५विदुरेणानेन ६जामिरिति नीतिमता सा ॥६७॥
 (१) मुचकुन्दकोशानां पराभवम् । (२) कुर्वतेव । (३) विस्तरणशीलैः । (४) दन्तानाम् ।
 (५) प्रतिभाषिता । (६) वक्तृषु चतुरेण । (७) भगिनी ॥६७॥
- हील० कुन्द० । मुचकुन्दकलिकानां पराभवं विस्तरणशीलैर्दन्तकिरणैः कुर्वतेव । पुनर्वक्तृणां मध्ये विदग्धेन,
 पुनर्नययुक्तेन तेन भगिनी प्रत्युत्तरीकृता । प्रत्युत्तरे दत्त इत्यर्थः ॥६७॥
- हीसुं० १वर्णिनीव विरतिः कृतसङ्गा ध्यानसन्ततिरसौ हंसनीव ।
 २शान्ततापवरकष्कि (: कि)मु जामे ३शर्मणे शमवतां ४तुहिनर्त्तौ ॥६८॥^२
 (१) स्त्रीव । (२) अङ्गरशकटी । (३) शमनामापवरकः । (४) सुखाय । (५) हिमसमये ।
 शीतकाले ॥६८॥
- हील० वर्णि० । शीतकाले साधूनां अमी सुखाय भवन्ति । यत्र विरतिः कान्तेवास्ते, ध्यानं शकटीवास्ते,
 तथा शमपरिणामो गर्भागार इवास्ते । हे जामे ! शीतं सुखदम् ॥६८॥
- हीसुं० १अङ्गराग इव २सद्गुरुशिक्षा श्रीजिनस्य च विधोरिव सेवा ।
 ३केलिरञ्जसरसीव च योगे प्रीणयन्ति ४शामिनोऽपि निदाघे ॥६९॥^३
 (१) विलेपनम् । (२) गुरुणां शिक्षा । (३) कमलोपलक्षिततटाके । (४) चारित्रिणः ।
 (५) उष्णकाले ॥६९॥

1. इति हीरकुमारं प्रति शीतातपाद्यसह्यसूचकविमलावाक्यानि हील० । 2. कुमारोक्तं यतिसातकृत शीतकाल काव्यम् हील० ।
 3. कुमारोक्तं मुनिमनःसुखकृत ग्रीष्मर्तुकाव्यम् हील० ।

हील० अङ्ग० । साधूनां ग्रीष्मसमये चन्द्रसदृशा गुरुशिक्षा । पुनः कमलकलितसरःसदृशे योगे केलिः । एतेऽर्थाः निदाघे प्रीतिदाः ॥६९॥

हीसुं० यत्र गीतय इवा^१गमघोषास्ता^२ण्डवा इव पुन^३र्भवभावाः ।
^४वारिवाहदिवसाः शमभाजां नित्यमुत्सवमया इव सन्ति ॥७०॥^१

(१) सिद्धान्तपठनध्वनयः । (२) नृत्यानि । ताण्डवाः पुंक्लीबे । (३) संसारस्वरूपाणि (णि) ।
 (४) मेघदिनानि ॥७०॥

हील० यत्र समयघोषा एव गीतानि । पुनः संसारस्वरूपाणि नृत्यानि । ताण्डवशब्दः पुंनपुंसके । “पूर्वत्रिदिवताण्डवा” इति लिङ्गानुशासने । अत एव प्रावृड्वासरः साधूनां महामहमयाः सन्ति ॥७०॥

हीसुं० यो विजेतुमिव ^१वारिजराजी पश्यतस्तत इतः ^२क्रमणेन ।
 पल्लवांश्च ^३विभवैर^४तिट्टसौ तौ क्रमौ ^५कलयतष्कि(: कि)म^६सातम् ॥७१॥

(१) कमलमालाम् । (२) पर्यटनेन । (३) स्वशोभाभिः । (४) दर्पाध्मातौ । (५) धारयतः । (६) दुःखम् ॥७१॥

हील० यौ चरणौ कमलश्रेणीं जेतुं इतस्ततः पर्यटनेन पश्यतः पुनः प्रवालान् नेतुं पश्यतस्तौ सातासातं न गणयतः ॥७१॥

हीसुं० ^१द्वेषिणामिव गणाः^२ शितिमानं ^३वक्रभाव^४मपि ये कलयन्ति ।
 को ^५महाभट इवा^६त्महितैषी ^७नोच्छिनत्ति ^८ननु तानिह ^९केशान् ॥७२॥

(१) शत्रूणाम् । (२) श्यामताम् । (३) कुटिलताम् । (४) च । (५) बलिष्ठसुभट इव ।
 (६) आत्मनो हितस्याभिलाषी । (७) न उच्छेदयति । (८) ननु प्रश्ने । (९) कुन्तलान् ।
 कुत्सितान् ईशान् - कुभूपानित्यर्थः ॥७२॥

हील० शत्रव इव द्रोहं कुटिलतां च ये बिभ्रति तान् केशान् को नोच्छेदयति ? । यथा सुभटः कुत्सितानीशान् शत्रूनुच्छेदयति । ननु इति प्रश्ने । हे जामे ! सम्यगवधार्यम् ॥७२॥

हीसुं० ^१जैम^२नीयमनुजा इव^३ दैवे विग्रहे न शमिनः कृतयत्नाः ।
^४क्षेत्रम^५त्र हि ^६तपोविधि^७सीरोल्लेखितं दिशति^८ निर्वृतिसस्यम् ॥७३॥

(१) जैमनीयमतभाजो मनुजा इव । (२) देवतासम्बन्धिनि शरीरे न कृतोद्यमास्ते हि दैवं वपुर्न मन्यन्ते । “^४तस्य जैमनिमुनित्वमुदीये विग्रहं मखभुजामसहिष्णु” इति नैषधे । चारित्रिणोऽपि मेघकुमार इव शरीरे ममत्वपरिणामरहिताः स्युः । (३) क्षेत्रं - शरीरं कृषिभूमिश्च ।

1. कुमारोक्तं श्रमणस्वान्तस्वास्थ्यकारि वर्षासमयकाव्यम् हील० । 2. जैमि० हीमु० । 3. ०सीरोल्लेखितं दिश० हीमु० । 4. “विग्रहं मुखभुजामसहिष्णुस्तस्य जैमिनिमुनित्वमुदीये” हीमु० ।

(४) इहलोके । (५) तपःक्रियाहलेन ^१क्षेडितं त्रिसतीकृतं सत् । (६) यद्ददाति सुखेन धान्यादि मोक्षफलं च । सस्यं धान्यफलयोरिति ॥७३॥

हील० यथा जैमनीया देवतासम्बन्धिःशरीरे न कृतोद्यमास्तथा यतयो गात्रे ममत्वरहिताः । पुनः क्षेत्रं-शरीरं तपोहलक्षेडितं मोक्षफलं दत्ते ॥*७३॥

हीसुं० इन्द्रियाण्यनिशमु^१त्यथगानि ^२शूकलानिव वहन्श^३मरश्मीन् ।
यो नि^४यन्त्रयति जन्तुर^५विन्द्यं प्राप्य ^६निर्वृतिपुरीं स सुखी स्यात् ॥७४॥

(१) उन्मार्गं प्रचलन्ति इन्द्रियाणि । (२) दुर्विनीताश्चान् । (३) समतापरिण[ति]कशाः ।
(४) स्वायत्तान् वशान्वा कुरुते । (५) निरन्तरायम् । (६) मुक्तिनगरीम् ॥७५॥

हील० इन्द्रियाणि शूकलाश्वसदृशानि उपवासकशया योऽनिशं अङ्गति सोऽङ्गी मोक्षपुरीं प्राप्य सुखी स्यात् ॥७५॥

हीसुं० ^१मानवान्स्व^२यम^३सौच्छ^४लदर्शी^५च्छाययास्त्यनुसरन्निव ^६कालः ।
^७आयतौ हितमतष्क^८(: क)रणीयं ^९तज्जिनक्रमयुगं ^{१०}शरणीयम् ॥७५॥^{११}

(१) मनुष्यान् । (२) आत्मना । (३) प्रत्यक्षलक्षः । (४) छिद्रान्वेषी । (५) वपुः प्रतिच्छायिकया । (६) यमः । “छायामिसेण कालो सव्वजियाणं च्छलं गवेसंतो । पासं कहवि न मुंचइ [ता धम्मे उज्जमं कुणह ॥”] इति वचनात् । (७) उत्तरकाले । (८) कार्यम् । (९) भगवत्पदद्वन्द्वम् । (१०) आश्रयितव्यम् ॥७५॥

हील० यद्यस्मात् अयं कालः छलान्वेषी सन् छायादम्भान्मनुष्याननुगच्छन्निवास्ति । अतः उत्तरकाले हितं कर्तव्यम् । उत् तद्विख्यातमर्हत्पदद्वयमाश्रयितव्यम् ॥७५॥

हीसुं० ^१वाङ्मयैर्जित^२सुधामधुदुग्धैर्निर्जयं विदधतीव शुकीनाम् ।
^३इत्थमुक्तवति हीरकुमारे सा बिभेद ^४वदनाम्बुजमुद्राम् ॥७६॥

(१) वचःप्रपञ्चैः । (२) पराभूतामृतमधुपयोभिः । (३) अमुना प्रकारेण । (४) मुखकमलमुद्रणं मौनतालक्षणम्, बभाषे इत्यर्थः ॥७६॥

हील० वाग्विभ्रमैः सूत्रकण्ठाङ्गनानां जयन्ती सा हीरकुमारकथनानन्तरं मुखाब्जमुद्रणं बिभेद । बभाषे इत्यर्थः ॥७६॥

हीसुं० ^१नार्हती ^२व्रतविधौ तव तेनाऽद्यापि यत्स्फुरति ^३शैशवमङ्गे ।
^४योद्धुरा^५हव इवा^६पटुतायां तेन तिष्ठ कियतीः ^७शरदस्त्वम् ॥७७॥^{११}

(१) न योग्यता । अर्हतो भाव आर्हती । अर्हतो नुम्वेति विभाषया नुम् विधानादाहन्ती

1. 'खेड्यु' इति गूर्जरगिरायाम् । 2. इति हीरकुमारस्य स्वभगिनीं प्रति द्वितीयवारं प्रत्युत्तरवचनानि हील० ।
3. विमलायास्तृतीयवारं वाक्यम् हील० ।

आर्हतीति रूपद्वयम् । “उडुपरिषदः किं नार्हन्ती निशः किमनौचिती”ति नैषधे । (२) दीक्षाग्रहणे । (३) बालावस्था । (४) सुभटस्य । (५) सङ्ग्रामे । (६) असामर्थ्ये । (७) वर्षाणि कतिचित् ॥७७॥

हील० हे वत्स ! तव व्रतग्रहणे न आर्हती-न योग्यता । यतस्त्वं शिशुः । यथा भटस्यापटुतायां सत्यां सङ्ग्रामे नार्हती, तेन कारणेन कियद्वर्षाणि तिष्ठ ॥७७॥

हीसुं० शैशवे^१ मदनमोहमहेभान्^२ सिंहशाव इव^३ हिंसितुमी^४शः ।

तत्स^५मादिश ममा^६स्य निदेशं^७ तामिदं^८ तदनु सोऽपि जगाद ॥७८॥^३

(१) बाल्येऽपि । (२) स्मरमोहादिहस्तिनः । (३) केसरिकिशोरक इव । (४) हन्तुम् । (५) समर्थः । (६) देहि । (७) व्रतस्य । (८) आदेशम् । (९) भगिनीम् ॥७८॥

हील० शैशवे० । हे जामे ! अहं शैशवेऽपि मदमोहहस्तीन् निहन्तुं केसरीव समर्थोऽस्मि । तस्मादाज्ञां देश(हि) । तदनु स बभाषे ॥*७८॥

हीसुं० तस्य वीचिभिरि^१वामरसिन्धोरुक्तियुक्तिभिरितो^२ऽप्य^३पराभिः ।

ओमिति प्रवदति स्म कथञ्चित्सापि^४ बाष्पभरगद्गदवाग्भिः ॥७९॥^४

(१) गङ्गाकल्लोलैरिव । (२) अस्या अपि । (३) अन्याभिः । (४) निर्गच्छन्नयनाश्रुभिर्गद्गदाभिरस्पृष्टाभिर्वाणीभिः ॥७९॥

हील० गङ्गाया रङ्गत्तरङ्गैरिव तस्य वचनैः पूर्वोक्तादप्यपरैः सा दुःखाश्रुभरेण गद्गदितस्वरैः ओमिति- एवमस्त्विति वदति स्मादेशं ददौ ॥७९॥

हीसुं० पूर्वमेव^१ नियमस्थितिकालात्सा^२ गलगद्गदललजलपूरैः ।

भ्रातरं स्वयमिव स्नपयन्ती^३दं पुनर्गदितुमारभते स्म ॥८०॥

(१) प्रथमेव । (२) दीक्षाग्रहणावसरात् । (३) निः सरदस्वल्पलोचननीरपूरैः । (४) आत्मनेव हीरकुमारम् । (५) वक्ष्यमाणम् । (६) भाषितुम् ॥८०॥

हील० पूर्व० । दीक्षाग्रहणकालात्पूर्वमेव सा जामिर्गलदश्रुपूरैः सहोदरं स्नपयन्ती सती इदं कथयति स्म ॥८०॥

हीसुं० यादसां^१ भवधुनीधवमध्ये^२ मादृशा^३मतिदुराकलनीयः ।

संयमः सुकृतविप्रयुतानां^४ भ्रातरं^५ ल्पतरसामिव दुर्गः ॥८१॥

(१) नक्रादिजलचरजन्तुसदृशानाम् । (२) संसार समुद्रमध्ये । (३) अस्मत्सदृशानाम् । (४) दुःखेनादरणीयः । (५) निष्पुण्यानाम् । (६) स्तोत्रकबलानाम् । (७) कोट्टः ॥८१॥

1. ०वेऽपि मदमोह० हीसुं० । 2. तायिनं हील० । 3. विमलां प्रति कुमारस्यापि तृतीयवारं प्रतिवाक्यम् हील० । 4. इति विमलाया दीक्षादेशादानम् हील० ।

हील० हे भ्रातः ! सुकृतरहितानां मीनसदृशां मादृशां संसारसरित्पतिमध्ये संयमश्चारित्रं दुर्ग्राह्यः । यथा स्तोत्रकबलानां राज्ञां कोट्टः दुर्ग्राह्यः स्यात् ॥८१॥

हीसुं० १सन्ततोपचितकर्मगणस्या३नादिधाभवपरंपरयास्ते ।

३क्रीतभृत्य इव ४भर्तृजनस्या५यत्तधीरिह ६सुधीरपि बन्धो ॥८२॥

(१) निरन्त[र]पुष्टिकृतकर्मव्रजस्य । (२) सुरनरनारकतिर्यग्रूपानेकप्रकारया संसार-संतत्योपार्जितकर्मव्रजस्य । “अनादिधाविश्वपरंपराया”मिति नैषधे । (३) मूल्यगृहीत सेवक इव । (४) स्वामिनः । (५) वशः । (६) पण्डितोऽपि ॥८२॥

हील० सन्त० । निरन्तरं निबिडा जायमानस्य कर्मसमूहस्य भवश्रेण्या आदिर्नास्ति । यद्यस्माद्बुद्धिमानपि कर्मायत्तबुद्धिर्भवति । यथा द्रव्यमूल्यगृहीतो डिंगरः स्वस्वामिन आयत्तधीर्भवति । हे बन्धो ! इदमवसेयम् ॥८२॥

हीसुं० १कर्मसंतनितिरोहितभावश्चेष्टेऽत्र ३निरवग्रहचेष्टः ।

लोक एष निखिलोऽपि ३पिशाचावेशिताशय इव व्रतकाङ्क्षिन् ॥८३॥

(१) कर्मश्रेण्या आवृतः सम्यग्ज्ञानरूपो जीवस्य भावो यस्य । (२) स्वेच्छया क्रीडति । (३) प्रेताधिष्ठितमनः ॥८३॥

हील० हे दीक्षाभिलाषुक ! एषः समस्तोऽपि लोकः कर्मसन्तत्या आवृतो भावः -सम्यक्ज्ञानं यस्य । अत एव पिशाचगृहीतचित्तजन इव स्वतन्त्रं हास्यविनोदादिकरणे न चेष्टते विलसति ॥८३॥

हीसुं० १संसृतौ^१ सुखम^२शेष^३ममुष्यां^४ बान्धवामृतमिवानुभवन्ति ।

५हीनसङ्गममिवा^६रमणीयं ६जानते ननु जनाष्य^७(: प)रिणामे ॥८४॥

(१) संसारे । (२) समस्तम् । (३) अस्यां संसृतौ । (४) नीचैष्य(: प)रिचयम् । (५) विरसम् । (६) वदन्ति । (७) प्रान्ते ॥८४॥

हील० संसृते० । हे बान्धव ! अस्य संसारस्य सुखं जना अमृतमिवानुभवन्ति । परं परिणामे -अन्ते नीचसङ्गम इव विरसं नैव विदन्ति ॥★८४॥

हीसुं० संसृतेर्म^१तिमतां ३वर तस्यास्त्वं पृथग्भवितुमिच्छसि वत्स !।

३पुण्डरीकमिव ४पल्वलपङ्कात्तत्स^५गर्भं ! भुवि धन्यतमस्त्वम् ॥८५॥^३

(१) बुद्धिभाजाम् । (२) श्रेष्ठः । (३) कमलम् । (४) सरःकर्दमात् । (५) भ्रातः ! ॥८५॥

हील० संसृ० । हे मतिमतां वर ! हे वत्स ! तस्याः संसृतेस्त्वं त्यक्तुं वाञ्छति । यथा सरःकर्दमात् कमलं भिन्नं भवति । हे सहज ! त्वं धन्यतमोऽसि ॥८५॥

1. संसृतेः हीमु० । 2. मुष्यां हीमु० । 3. दीक्षानुज्ञानन्तरं धर्मकारकत्वेन भगिनीरतुतिः हील० ।

हीसुं० १एतदा०लपितमात्मभगिन्याः श्रोत्रपत्रपुटकेन निपीयः ।

३सातमा०प ५मृ१दुतैत्तिरपिच्छस्पर्शजातमिव हीरकुमारः ॥८६॥

(१) पूर्वोक्तम् । (२) भाषितम् । (३) सुखम् । (४) लेभे । (५) तित्तिरपक्षिसम्बन्धिपिच्छस्य मृदुलेन स्पर्शेन कर्णेऽतीव सुखं जायते । “२अन्तस्तैत्तिरपक्षिपत्रमथवा मन्दं मृदु भ्राम्यति” ॥८६॥

हील० भगिनीवाक्यं श्रुत्वा सुखं प्राप । यथा श्रवणयोर्मध्ये सुकुमालतित्तिरपक्षिपिच्छादिस्पर्शात्सातं भवति ॥८६॥

हीसुं० रोम१हर्षणमिषात्तद०नुज्ञोद्वेलहर्षजलधौ ३शिशुकाये ।

५उत्स्व(च्छ्व)सन्ति किमु किञ्चन लोलद्वालशालिशफराष्प(: प)रितोऽमी ॥८७॥

(१) रोमाञ्चव्याजात् । (२) भगिन्या आदेशरूपोत्कण्ठप्राप्तप्रमोदसमुद्रो यत्र । (३) हीरकुमार-शरीरे । (४) किञ्चिच्चपला लघवः शोभमानाः उच्छलन्ति ।

हील० रोम० । तस्या आदेशदानाद्वेलामतिक्रम्य प्रसरति हर्षसागररूपे बालकाये रोमोद्गममिषाच्चञ्चलाः सूक्ष्माः लघवः अमी मीनाः ॥८७॥

हीसुं० एतया १ध्वनिनिस्तविपञ्च्या ३भूतलोपगतयेव ३घृताच्या ।

त्वं गृहाण च ५सगोत्रजनेभ्यः ५शासनं ३पुनरिदं जगदे सः ॥८८॥

(१) वाणीविजितवीणया । (२) भूमण्डलं आगतया । (३) घृताचीनामाप्सरसा । (४) स्वस्वजनेभ्यः । (५) दीक्षादेशम् ॥८८॥

हील० वीणास्वरया पुनर्घृताचीसदृशया एतत्कथितम् हे वत्स ! त्वं स्वजनवर्गेभ्यः सकाशात् आदेशमादत्स्व ॥८८॥

हील०→ भारतीं श्रुतियुगाञ्जलिना तां स्वस्वसुर्मधुसखीं विनिपीय ।

शैक्षवन्निजगुरोर्हितशिक्षां स स्म भूत्प्रमदमेदुरिताङ्गः ॥८९॥←

तां वाचं श्रवणयुगेन पीत्वा हर्षपुष्टः स समजनि । यथा प्राथमकल्पिकः निजगुरोरैहिकामुष्मिक-साधनकारिणीं शिक्षां सादरं श्रुत्वा हृष्टो भवति । किंभूतां भारतीम् ? । मधुनः -क्षौद्रस्य सखीं-वयसीं मधुमृष्टाम् ॥८९॥

हीसुं० १स्वानुजादिनिखिलस्वजनेभ्यः ३शासनं व्रतविधेः ३पृथुकोऽपि ।

आददे पुनरसौ ५व्यवहारी लाभव०द्विविधवस्तुगणेभ्यः ॥८९॥^४

(१) निजलघुभ्राता श्रीपालनामा तत्प्रमुखसमस्तगोत्रिवर्गात् । (२) दीक्षादेशम् । (३)

1. ०दत्तित्तिर० हीमु० । 2. अन्तस्तित्ति० हीमु० । 3. स पुनरेतदवादि हीमु० । —><— एतदन्तर्गतः पाठो हीसुंप्रतौ नास्ति । 4. इति भगिन्या दीक्षादेशानन्तरं तद्वचसैव स्वभ्रातृस्वजनवर्गादेशादानम् हील० ।

हीरकुमारः । (४) व्यापारकर्ता । (५) बहुविधक्रियाणकेभ्यः ॥८९॥

हील० स्वानुजा० । स्वस्य अनुजो लघुभ्राता श्रीपालनामा स आदौ येषां तादृशा ये स्वजनास्तेभ्यः आदेशं आददे-गृहीतवान् । यथा व्यापारी वस्तुगणेभ्योऽधिकं अधिकं फलं गृह्णाति ॥९०॥

हीसुं० भूचरानिव विधेरनुवादान्सोपवीतकृतवेदनिनादान् ।

राजहंसगकमण्डलुपाणीनाजुहाव गणकान्स सुवाणीन् ॥९०॥

(१) भूमिसञ्चारिणः । (२) अनुवदन्तीत्यनुवादाः स्वरूपाणि । (३) यज्ञोपवीतयुक्तान्कृत-वेदोच्चारान्श्र । (४) राजहंसगमनान् कमण्डलुहस्तान् । (५) आकारयामास । (६) ज्योतिर्विदः ॥९०॥

हील० भूच० । यज्ञोपवीतयुक्तान्, कृतवेदोच्चारान्, पुना राजहंसगमनान्, पुनः कमण्डलुकरण्, सुवाणीन्, दैवज्ञान् स कुमार आकारयति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । भुवि प्राप्तान् ब्रह्मानुकारान् ॥९१॥

हीसुं० १आत्मकामितमुखानिव मूर्त्तान् पुष्पपल्लवफलाक्षतपुञ्जान् ।

२तत्पुरोऽयमु३पहृत्य ४सगोत्रैः पृच्छति स्म चरणस्य मुहूर्त्तम् ॥९१॥

(१) स्वस्य वाञ्छितस्य प्रारम्भान् । (२) ज्योतिषिकानामग्रे । (३) ढोकयित्वा । (४) गोत्रवृद्धैस्सार्द्धम् ॥९१॥

हील० आत्मका० । तेषां पुरः पुष्पानि(णि), किशलयानि, फलानि, तण्डुलाश्च, तेषां ब्रजान् उपहृत्य -ढोकयित्वा । उत्प्रेक्ष्यते । स्ववाञ्छितप्रारम्भान् मूर्त्तिमतः ढौकयित्वा स्वजनैः समं स कुमाश्चारित्रमुहूर्त्तं पृच्छति स्म ॥९२॥

हीसुं० १पूर्वनिर्मितपरस्परतर्कैर्निश्चितोच्चपदसंपदुदकैः ।

तैरथोच्यत ३महोदयसद्गद्गारवद्ब्र४तदिनं पृथुकेन्दोः ॥९२॥

(१) प्रथमं कृतोऽन्योन्यं विचारो यैः । (२) निर्द्धारितोऽस्य हीरकुमारस्य उच्चैरतिशाधिगण-धरादिपदस्य लक्ष्या उत्तरफलं यैः । (३) मोक्षमन्दिरस्य द्वारम् । (४) दीक्षाग्रहणदिवसम् ॥९२॥

हील० पूर्व० । कृतविचारैः पुनर्निश्चितः उच्चपदस्य सम्पदो लक्ष्या उदकस्तद्भवं फलं यैस्तादृशैस्तैः कुमारस्य दीक्षादिनं उक्तम् । उत्प्रेक्ष्यते । मुक्तिद्वारम् ॥९३॥

हीसुं० १स्वर्णरूप्यमणिमौक्तिकदानैरीश्वरानिव विधाय विधिज्ञः ।

२निश्चितव्रतमुहूर्त्तदिनस्तान्वर्णिनः स विससर्ज कुमारः ॥९३॥

(१) व्यवहारिणः अतिदानैः । (२) महेभ्यान् । (३) निर्द्धारितो दीक्षायाः सम्यग्दिवसः । (४) ब्राह्मणान् ॥९३॥

हील० स्वर्णादीन् दत्त्वा, इभ्यान् कृत्वा, निश्चितदीक्षादेशदिनः स तान् दैवज्ञान् यथागतं प्रैषीत् ॥९४॥

हीसुं० आगतेऽहिं सुहृदीव तदुक्ते शुद्धगोचरनवांशकयुक्ते ।

संमदाद्विजयसिंहमुखेभ्याः प्रारभन्त चरणक्षणमस्य ॥१४॥

(१) दिवसे । (२) मित्र इव । (३) मौहुर्त्तिककथिते । (४) निर्दोषा ग्रहा गोचरा रेखादानादयः नवांशकास्तैः सहिते । (५) कुमारभगिनीपतिप्रमुखव्यवहारिणः । (६) दीक्षामहोत्सवम् ॥१४॥

हील० तैरुक्ते वासरे आगते । यथा मित्रमागच्छति । पुनः शुद्धे गोचरे रेखादानादौ नवांशके लग्नमध्य-
गतविशिष्टवेलायां स्वभगिन्या विमलाया भर्ता विजयसिंहनामा स इभ्यस्तत्प्रमुखाश्चा-
रित्रोत्सवमुपक्रामति स्म ॥१५॥

हीसुं० केचिदुच्चमणिपीठनिषन्नं (ण्णं) गन्धबन्धुरपयोभृतकुम्भैः ।

निर्जरा इव जिनावनिजानि दीक्षणस्य समयेऽस्त्रपद्यंस्तम् ॥१५॥

(१) उन्नते रत्नमयासने स्नानार्थमुपविष्टम् । (२) पुष्पादिभिर्वासितैष्यः (प) यसां घटैः ।
(३) देवा इव । (४) जिनेन्द्रस्य । (५) दीक्षासमये ॥१५॥

हील० केचि० । केचिज्जना उच्चासनस्थं तं दीक्षासमये स्त्रपयन्ति स्म । यथा जिनं सुराः स्त्रपयन्ति ॥१६॥

हीसुं० साम्प्रतं कथममुष्य जडेनाश्लेषणं विबुधकैरवबन्धोः ।

कोऽप्यरुक्षयदितीव तदीयं वाससांतिमृदुलेन शरीरम् ॥१६॥

(१) युक्तम् । (२) कुमारस्य । (३) डलयोरैक्याज्जलेन-पानीयेन अथ च मूर्खेण । (४)
पण्डितपुरंदरस्य । "पण्डितो हि मूर्खसङ्गं न कुर्या"दिति ख्यातिः । (५) निर्नीरयामास । (६)
सुकुमारवस्त्रेण । (७) कुमारकायम् ॥१६॥

हील० साम्प्र० । कोऽपि तस्य कायं कोमलांशुकेन, इति कारणात् निर्नीरयामास । इतीति किम् ? इदानीं
पण्डितचन्द्रस्यास्य डलयोरैक्यात् जलेन मूर्खेण सङ्गः कः ॥१७॥

हीसुं० काञ्चनप्रतिमयेव नितान्तोत्तेजनादनुपमप्रभयास्य ।

माज्जनान्मृदुलगन्धदुकूलैर्निर्मलेन वपुषा पुपुषे श्रीः ॥१७॥

(१) सुवर्णमूर्त्या । (२) अतिशयेन निर्मलीकरणात् । (३) असाधारणकान्त्या । (४)
निर्नीरीकरणात् । (५) सुकुमालसुरभिवसनैः । (६) शोभा ॥१७॥

हील० काञ्च० । निरन्तरं निर्मलीकृतकाञ्चनप्रतिमानुरूपेण (ण) निजवपुषा शोभा पुष्टा कृता ॥१८॥

हीसुं० तत्कलाकुशलमानववर्गस्तं प्रसाधयितुमारभते स्म ।

स्वस्तरूनिव निपातयितुं श्रीगर्वपर्वतशिखामधिरूढान् ॥१८॥

(१) प्रसाधव(?) नं मण्डनं तस्य कलायां विज्ञाने चतुरो जनः । (२) मण्डयितुम् भूषयितुम् ।
(३) कल्पवृक्षान् । (४) अधःक्षेपुम् । (५) स्वशोभाभिमानगिरिशिखराध्याश्रितान् ॥१८॥

हील० प्रसाधनपण्डितस्तं मण्डयितुं उपक्रामति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । गर्वाद्रेः स्वस्तरून् पातयितुम् ॥१९॥

- हीसुं० १सान्द्रवा(च)न्द्रनिकुरम्बकरम्बीभूतनूत(ल)द्युसृणाद्रवचर्च्चा ।
तत्तनौ विलसति स्म सुमेरौ २चन्द्रिकाखचितसान्ध्यरुचीव ॥१९॥
(१) स्निग्धं बहुलं वा कर्पूरसम्बन्धिवृन्दं ते[न] व्यासं नवीनं कुङ्कुमजलविलेपनम् । “चन्द्रो
विधौ कर्पूर स्वर्णे चे”त्यनेकार्थः । (२) चन्द्रज्योत्स्नामिश्रितसन्ध्याभ्रककान्तिः । “रुच्यो
रुचीभिर्जितकाञ्चनाभि”रिति नैषधे ॥१९॥
- हील० कर्पूरमिश्रकुङ्कुमद्रवविलेपनं तत्काये शुशुभे । यथा मेरौ चन्द्रिकामिश्रसन्ध्यारागः ॥१००॥
- हीसुं० १सौरभं सुमनसां२ समुदायोऽ३ध्यापयेद्यदि ४महारजतस्य ।
५अङ्गरागललितार्भकमूर्तेस्तल्लभेत तुलनां ६कलयापि ॥१००॥
(१) सुगन्धताम् । (२) पुष्पप्रकरः । (३) पाठयेत् । (४) सुवर्णस्य । (५) विलेपनेन
मनोज्ञकुमारशरीस्य । (६) अंशेन ॥१००॥
- हील० सौर० । यदि पुष्पप्रकरः सुवर्णस्य स्वपरिमलं पाठयेत् । दद्यादित्यर्थः । तदा विलेपनेन मनोज्ञाया
बालस्य मूर्तेः अंशेनापि सदृशीभावं सुवर्णं प्राप्नुयात् ॥१०१॥
- हीसुं० १विश्वजैत्रमिव २मोहमहीन्द्रं हन्तुम३र्भधरणीरमणेन ।
खड्गरत्नमिव केश४कलापो ५धूपधूमपटलीभिर६धूपि ॥१०१॥
(१) जगज्जयनशीलम् । (३) मोहराजम् । (३) हीरकुमारेण । (४) केशपाशः । (५)
उत्क्षिप्यमाना(णा)गरुधूमवृन्दैः । (६) धूपितः ॥१०१॥
- हील० कुमारेण केशपाशो धूपितः । उत्प्रेक्ष्यते । मोहनामानं राजानं हन्तुं खड्गरत्नं धूपितम् । राज्ञापि वैरिणं
व्यापादयितुं खड्गरत्नं धूप्यते ॥१०२॥
- हीसुं० १स्वं २क्षणात्क्षय३मवेक्ष्य ४सृजद्विष्या५(: पा)रलौकिकसुखाय तपांसि ।
६धूमपानमिव धूपजधूमव्याजतस्तदलकैः क्रियते स्म ॥१०२॥
(१) आत्मीयम् । (२) स्वल्पकाले विनाशं लोचलक्षणम् । (३) ज्ञात्वा । (४) कुर्वद्विः ।
(५) परलोकसम्बन्धिसुखाय । (६) केशपाशधूपनार्थं निर्मितधूमस्य कपटीधूमपानं क्रियते
॥१०२॥
- हील० स्वं-आत्मीयं क्षयं दृष्ट्वा तपः कुर्वद्विस्तस्य कचैर्धूपधूममिषात् धूमपानं क्रियते ॥१०३॥
- हीसुं० १मानिनीजनमनोनयनस्वं यैरनीयत२ हृतेर्विषयत्वम् ।
३पारिपन्थिकभरैरिव लेभे बन्धनं किमिति ४तच्चिकुरैस्तैः ॥१०३॥
(१) नागरिकस्त्रीलोकस्य हृदयनेत्ररूपविभवः । (२) अपहृतः । (३) तस्करनिकरैरिव ।
(४) कुमारस्य केशैः ॥१०३॥
- हील० मानि० । किमिति कारणात्तत्केशैर्बन्धनं लब्धम् । यथा तस्करा बध्यन्ते । यैः केशैः स्त्रीणां मनांसि

नेत्राणि तान्येव द्रव्यं अपहरणगोचरतां प्रापितमपहतमित्यर्थः ॥१०४॥

हीसुं० १सूनसङ्गतशिलीमुखलेखासूनसायक धनुः शरराशोः ।

संश्रयन्श्रयमि^२वार्भकमल्लीकुड्मलाकलितकुन्तलहस्तः ॥१०४॥

(१) पुष्पेषु मकरन्दपानार्थं मिलिता या भृङ्गमाला सैव पुष्पबाणस्य-कामस्य कार्मुकबाण-गणस्तस्य । (२) कुमारस्य मूर्ध्नि मल्लिकामुकुलमण्डितकेशपाशः ॥१०४॥

हील० सूनेषु पुष्पेषु आगता ये भ्रमरास्तेषां लेखा श्रेणी सैव सूनसायकस्य धनूषि शर बाणास्तेषां समूहस्य श्रियं श्रितोऽर्भकस्य मल्लिकाकोशरचितकेशपाशो भाति ॥१०५॥

हीसुं० मूर्ध्नि तस्य मुकुटेन दिदीपेऽ^१नर्घ्यरत्नपटलीललितेन ।

^२बर्हचामरजयं चिकुराणां विभ्रमैरिव विधाय धृतेन ॥१०५॥

(१) बहुमूल्यमणिगणमण्डितेन । (२) मयूरपिच्छरोमगुच्छानां विजयम् ॥१०५॥

हील० तन्मूर्ध्नि मुकुटेन रेजे । उत्प्रेक्ष्यते । शिखिपिच्छानां चामराणां जयं धृतेन ॥१०६॥

हीसुं० १पट्टिकाऽर्भकविभोष्कः (क) नकस्या^२लीकमण्डलम^३लंकुरुते स्म ।

^४विभ्रमेण ^५चिकुराम्बुधराणां ^६हादिनीव ^७निकटे ^८विलुठन्ती ॥१०६॥

(१) स्वर्णपट्टिका कश्चित् आभरणविशेषः । “नलस्य भाले मणिवीरपट्टिका” । तथा दमयन्त्या अपि । “धृतैकया हाटकपट्टिकालिके ” इति स्त्रीपुरुषयोरपि भाले पट्टिकाख्यमाभरणविशेष इति नैषधे (२) भालस्थलम् । (३) भूषयति स्म । (४) बुद्ध्या । (५) केशरूपमेघानाम् । (६) विद्युत् । (६) समीपे । (८) मिलन्ती ॥१०६॥

हील० हेमः पट्टिका शिशुस्वामिनः भालस्थलमलङ्कुरुते । चिहु(कु)रा एव मेघास्तेषां भ्रमेण समीपवर्तिनी विद्युदिव ॥१०७॥

हीसुं० १दि^१द्युते ^२मणिकरम्बितयास्ये ^३शातकुम्भकृतपट्टिकयास्य ।

स्वैरमात्मन इवा^४ननलक्ष्म्या निर्मितेन ^५वरणेन ^६निवस्तुम् ॥१०७॥

(१) शुशभे । (२) रत्नखचितया । (३) स्वर्णनिर्मितपट्टिकया । (४) वक्त्रश्रिया । (५) प्राकारेण । (६) वासार्थम् ॥१०७॥

हील० दि० । अस्यास्ये कनकघटितया पट्टिकया दिद्युते । उत्प्रेक्ष्यते । मुखलक्ष्म्या स्वेच्छया वसितुं निर्मितेन प्राकारेण ॥१०८॥

1. हीसुं प्रतौ एतच्छ्लोकं लिखित्वा तदनन्तरं तस्य निम्नलिखितं पाठान्तरं तदुत्तरार्धस्य टीका च दृश्यते-

दीप्यते स्म मणिमण्डितयास्ये हाटकैर्घटितपट्टिकयास्य ।

*इन्द्रपद्ममुराद्यभिभावोद्भूतनूतमहसेव मुखस्य ॥ पाठः

पाठान्तरे - चन्द्रकमलदर्पणादीनां विजयकरणोद्भूतनवप्रतापेन अर्थाद्वक्त्रस्य ॥

हीलप्रतौ तु एतच्छ्लोकस्योत्तरार्धस्य पाठान्तरमेवं दृश्यते-

इन्द्रपद्ममुराद्यभिभावोद्भूतनूतमहसेव मुखस्य ॥ पाठान्तस्म ।

हीसुं० भालमण्डलममण्ड्यत राजज्जातरूपतिलकेन तदीयम् ।

तस्थुषाऽत्र चरणक्षणवीक्षाकाङ्क्षणाल्पवपुषांशुमतेव ॥१०८॥

(१) शोभमानकनकतिलकेन । (२) कुमारसम्बन्धि । (३) ललाटपट्टस्थितवता । (४) भाले ।
(५) चारित्रमहोत्सवदर्शनाभिलाषिणा । (६) लघुशरीरेण । (७) सूर्येण (ण) ॥१०८॥

हील० भाल० । शोभमानकनकतिलकेन तदीयं भालं भूषितम् । उत्प्रेक्ष्यते । चारित्रोत्सवं दर्शनाभिलाषिणा लघुना भाले स्थितवता भास्करेण ॥१०९॥

हीसुं० १यस्य २भालतलचन्दनबिन्दोर्दम्भतो ३वदनकैरवबन्धुः ।

*क्रोपनां ५प्रियतमामिव तारामा ६नुकूल्यविधये व्यधिता ७ङ्के ॥१०९॥

(१) कुमारस्य । (२) ललाटोदरे कृतश्रीखण्डस्य मण्डलाकारस्तिलकः । (२) मुखचन्द्रः ।
(३) क्रोधवतीम् । (४) अतिशयेन वल्लभाम् । (६) अनुकूलीकरणाय । (७) कृता । (८)
उत्सङ्गे ॥१०९॥

हील० यस्य भाले चन्दनबिन्दुमिषाद्वदनचन्द्रः अत्यमर्षणां वल्लभां कामपि तारिकां अनुकूलीकरणायोत्सङ्गे कृतवान् ॥११०॥

हीसुं० यस्य १चान्दन उपभ्रु बभासे २बिन्दुरङ्गजभटं प्रणिहन्तुम् ।

३नासिकानलिकया ४गुलिकेयं येन मोक्तुमनसा विधृतेव ॥११०॥

(१) भ्रुवोःसमीपे चन्दनबिन्दुर्भाति । (२) स्मरवीरं । (३) नासा नाम नलिकया ।
नालिबन्धू (दू) क इति नामानि । (४) इयं चन्दनबिन्दुनाम्नी गुलिका । 'जीरगोली' ति
प्रसिद्धा ॥११०॥

हील० यस्य भ्रुवोः समीपे बिन्दुः शोभते । उत्प्रेक्ष्यते । येन क्षेप्तुकामेन कामभटं प्रणिहन्तुं नासिका-
बन्धूकेन गुलिका धृता इव ॥१११॥

हीसुं० १अस्तु २वामनिशम ३भ्युपगम्योऽतष्प (: प) रं ४चटुलताप्रतिषेधः ।

५एतदालपितु ६मञ्जनेरेखा कल्पिता नयनयोरिव तस्य ॥१११॥

(१) युवयोः । (२) नित्यम् । (३) आदरणीयः । (४) अद्यदिनादारभ्य यावज्जीवम् ।
(५) चापल्यनिषेधः । (६) इदं कथयितुम् । (७) लोचनयोः कज्जलेरेखा कृता ॥१११॥

हील० चाप० । तस्य नेत्रयोः इति वक्तुं अञ्जनेरेखा कृता । इतीति किम् ? । अतः परं युवाभ्यां चापल्यं
न विधेयमिति कारणान्नेत्रे अञ्जिते ॥*११२॥

हीसुं० १खञ्जनाम्बुजचकोरमुखारीन् २द्विलोचननृपौ ३परिभूय ।

*सालयोः सुखमिवा ४ञ्जनेरेखानीलरत्नकृतयोर्वसतः स्म ॥११२॥

1. चापलस्य नियमोऽभ्युपगम्योऽतः परं द्युनिशमत्र युवाभ्याम् हीमु० ॥ 2. उत्पलाब्जकुमुदादिमदस्यून हीमु० ॥

(१) खञ्जरीटः । “गंगेटिड” इति लोकप्रसिद्धस्तथा कमलचकोरास्तत्रमुखशत्रून् । (२) कुमारनेत्रनामराजानौ । (३) जित्वा (४) प्राकारयोः । (५) कज्जललेखारूपमर-
कतमणिनिर्मितयोः ॥११२॥

हील० उत्पलं नीलकमलं पद्मं श्वेतकमलं एतानि जित्वा तस्य नेत्रनृपौ अञ्जनरेखा एव नीलरत्नं
तत्कृतयोर्दुर्गयोर्मध्ये सुखेन वसतः स्म ॥*११३॥

हीसुं० १भृङ्गसङ्गतवतंससरोजे तस्य कर्णयुगले शुशुभाते ।
२विग्रहीतुमनसी नयनाभ्यामागते किमि^३तरेतरवैरात् ॥११३॥

(१) भ्रमरयुक्तावतंसकमले । (२) योद्धुकामे । (३) शोभया कृत्वा परस्परविरोधात् ॥११३॥

हील० भृङ्गयुक्ते कमले तत्कर्णयोः रेजतुः । उत्प्रेक्ष्यते । नेत्राभ्यां सह योद्धुकामे आगते । ११४॥

हीसुं० १श्रोत्रपत्रयुगमाश्रितवत्या दिद्युते २मणिवतंसिकयास्य ।
३अर्चिषेव ४वदानान्तरमा^५न्त्या ६पिण्डभावमितया स्थितयास्मिन् ॥११४॥

(१) कर्णयुगलम् । (२) रत्नावतंसिकया । (३) “विदर्भसुभ्रूश्रवणावतंसिके”ति नैषधे ।
(४) अर्चिः कान्तिवाची स्त्रीक्लीबलिङ्गः । (५) मुखमध्ये । (६) बाहुल्यात्स्थातुमशक्नुवत्या ।
(६) पिण्डीभूतया ॥११४॥

हील० श्रोत्रश्रितेन रत्नोत्तंसेन शोभितम् । उत्प्रेक्ष्यते । मुखमध्ये अमान्त्या अत एव पिण्डीभूतया अस्मिन्कर्णे
स्थितया कान्त्या ॥११५॥

हीसुं० १मन्महे २सकलशीतला(ल)भासां ३सार्वभौममिदमाननचन्द्रम् ।
४कुण्डलच्छलतमीरमणाभ्यामन्यथा कथमुपास्यत एषः ॥११५॥

(१) वितर्क्यायामः । (२) समस्तचन्द्राणाम् । (३) चक्रवर्तिनम् । (४) कुण्डल-
कपटाच्चन्द्राभ्याम् ॥११५॥

हील० मन्म० । वयं अस्य मुखचन्द्रं सकलचन्द्राणां चक्रवर्तिनं मन्महे विचारयामः । एवं चेन्न तर्हि
कुण्डलच्छलाच्चन्द्राभ्यामेतन्मुखचन्द्रः कथं सेव्यते ॥११६॥

हीसुं० कुण्डले १कलयती प्रतिबिम्बे २गण्डयोर्वहति हीरकुमारः ।
३क्रोधमुख्यचतुरात्मविपक्षान् भेत्तुकाम इव ४चक्रचतुष्कम् ॥११६॥

(१) सङ्क्रान्ती । (२) कपोलयोः । (३) चतुष्कषायद्वेषिणः । (४) चक्राणामायुध-
विशेषाणां चतुष्टयम् ॥११६॥

हील० कुण्डले० । द्वे प्रतिमे बिभ्रती । कुण्डले प्रति हीरकुमारो धारयति । उत्प्रेक्ष्यते । क्रोधादीन्
चतुःकषायान् हन्तुं चक्राणां चतुष्टयं बिभर्ति ॥११७॥

1. पृत्री० हीमु. ।

- हीसुं० १व्यालवल्लिदलखण्डनजन्मा २शोणिमाधरदले विललास ।
 ३एतदीयहृदयादनुरागो निः सरन्बहिरिव स्थित एषः ॥११७॥
 (१) नागवल्लीपत्रचर्वणोद्भूतः । (२) रक्तता । (३) कुमारमनसः ॥११७॥
- हील० व्याल० । ताम्बूलशोणिमा अधरपत्रे बभासे । इदं हृदयान्निः सरन्ग एव बहिः स्थित एव ॥११८॥
- हीसुं० १रागसङ्घिरदनच्छदराजत्त २स्मितं ३दशति(न)दीधितिमिश्रम् ।
 ४पल्लवोदरविहारिहिमाम्भोविभ्रमं किमु ५जिघृक्षति लक्ष्म्या ॥११८॥
 (१) नागवल्लीदलास्वादनजातरक्तिमाकलिताधरे शोभमानम् । (२) कुमारहसितम् । (३)
 दन्तकान्तिमिश्रम् । (४) प्रवालमध्यविलसत्तुहिना(न)जलशोभाम् । (५) ग्रहीतु-
 मिच्छति ॥११८॥
- हील० राग० । ताम्बूलरागस्य सङ्घो यस्मिन्तादृशेऽधरे शोभमानं पुनर्दन्तकान्तिमिश्रं तस्य स्मितं प्रवालान्तः-
 स्थानां हिमाम्भसां विलासं किमु ग्रहीतुमिच्छति ॥११९॥
- हीसुं० १रज्यते स्म २दशनप्रकरेणामुष्य ३कुण्डल(लि)पुरन्दरबाहोः ।
 ४रागिणीं ५सविधगां च ६रसज्ञां प्रेक्ष्य कैर्न ध्रियते ह्यनुरागः ॥११९॥
 (१) रक्तीभूय[ते] स्म । (२) दन्तनिकरेण (३) शेषनागसदृशभुजस्य । (४) रागयुक्ताम् ।
 (५) पार्श्वस्थाधिनीम् । (६) विविधरसेषु चतुराम् ॥११९॥
- हील० नागेन्द्रवहीर्षबाहोः कुमारस्य दन्ता रक्ताः कृताः । तद्युक्तं हि यस्मात् रक्तां नवरसज्ञां पार्श्वे दृष्ट्वा
 कै रगो न ध्रियते ॥१२०॥
- हीसुं० १संयमाध्यवसितिप्रथमानप्रावृषेण्यजलवाहघटायाः ।
 २बिन्दुवृन्द ३मुदियाय किमेतत्कण्ठपीठकृतमौक्तिकहारः ॥१२०॥
 (१) चारित्रपरिणामनामविस्तरद्वर्षाकालसम्बन्धिमेघमालायाः । (२) जलकणनिकरः । (३)
 प्रकटीभूता(त)म् ॥१२०॥
- हील० संय० । एतत्कण्ठस्थापितहारः । किमुत्प्रेक्ष्यते । चारित्राध्यवसाय एव विस्तृतमेघघटाया बिन्दुवृन्दं
 प्रकटीभूतम् ॥१२१॥
- हीसुं० १एतदीयवदनामृतभासा स्पदर्धयेव सह शीतलभासा ।
 २भूत(नूल)तारकततिर्ध्रियते स्मा ३मुक्तमौक्तिकलताकपटेन ॥१२१॥
 (१) कुमारमुखचन्द्रेण सह । (२) नवीनतारमण्डली । (३) परिधृतमुक्ताहारा मौक्तिकव्याजेन
 ॥१२१॥
- हील० एतन्मुखचन्द्रेण अन्यचन्द्रस्पर्द्धया परिहितमौक्तिकहारमिषात् । किमुत्प्रेक्ष्यते । नवीनतारकश्रेणिर्धृता
 ॥१२२॥

- हीसुं० १भारस्मासहितया २जितशेषः किं श्रितो ३वलयमस्य विभाति ।
 *मोहशूरमसुभिः ५प्रवियुज्यानेन वीरवलयं ६विधृतं वा ॥१२२॥
 (१) संयमभारसहनशीलतया । (२) पराभूतशेषनागः । (३) कनककटकं स शेषः । (४)
 मोहनामानं वीरम् । (५) व्यापादयित्वा । (६) वीरवलयं धृतम् ॥१२२॥
- हील० भार० । अस्य वलयं विभाति । उत्प्रेक्ष्यते । भारसहनेन जितः शेषः श्रितः वा मोहराजानं प्रायो
 पृथक्कृत्वा वीरवलयं धृतम् ॥१२३॥
- हीसुं० योगिनेव १वहतात्मनि २मुद्रामूर्म्मिकां च दधताम्बुधिनेव ।
 ३फुल्लपल्लवविलासजुषा तत्पाणिनाधियत कापि विभूषा ॥१२३॥
 (१) मुद्रिकां योगमुद्रां च साक्षराङ्गुलीयकम् । (२) कल्लेलं च । (३) विकसितकिसलय-
 शोभाभृता ॥१२३॥
- हील० यथा योगिनात्मनि मुद्रां मुद्रणं उद्यते तद्वत्साक्षरोर्मिकां दधता । यथार्णवेन ऊर्मय एव ध्रियन्ते
 तद्वन्निरक्षरोर्मिकां दधता तत्पाणिनाद्वैता श्रीर्धृता ॥१२४॥
- हीसुं० पाणिना विरुरुचे १पविरोचिश्रापचक्रविलसत्कटकेन ।
 २गन्धसिन्धुरतुरङ्गशताङ्गालंकृतेन ३जगतीपतिनेव ॥१२४॥
 (१) वज्रमणिनिर्गतकान्तय एवेन्द्रधनुर्मण्डलं तेन दीप्यमानं वलयम् । “वृता विभूषा
 मणिरश्मिकार्मुकै” रिति नैषधे । तथा-“विविधरत्नप्रभासंवलितं शक्रधनु” रिति कविप्रसिद्धिः ।
 वज्रकान्तिस्तथा धनुश्चक्राणि शस्त्राणि तेन विलसत्सैन्यं यस्य । (२) गजहयरथाकारविभूषितेन
 चतुरङ्गसेनाकलितेन । (३) राज्ञेव ॥१२४॥
- हील० पाणि० । वज्ररत्नकान्त्योत्पन्नधनुर्मण्डलैः शोभमानः कटको यस्य तादृशेन । पुनर्लक्षणीभूतैर्गजतुर-
 गरयैरलङ्कृतेन करेण शोभितम् । उत्प्रेक्ष्यते । राज्ञा इव जज्ञे ॥१२५॥
- हीसुं० १रामणीयकहृतापरचित्तं तत्कलत्रमवलोक्य युवेव ।
 २जातरूपकलितो ३गुणशाली ४शृङ्खलष्कि(: कि)मकरोत्प५रिरम्भम् ॥१२५॥
 (१) मनोज्ञतयाहृतं अपरेषां मनो येन । (२) कुमारस्य कटिं जायां च । (३) स्वर्णेन उत्पन्नेन
 रूपेण च युक्तः । (४) रज्जवः औदार्यादयश्च । (५) “सा शृङ्खला पुंस्कटिस्था” ।
 स्वर्णकटिदवरकः । (६) आलिङ्गनम् ॥१२५॥
- हील० राम० चारुत्वे[न] हृतं चित्तं येन तादृशं कलत्रं कटिं स्त्रियं च वीक्ष्य हेमगुणशाली कटिदवरक
 आलिङ्गनमकरोत् ॥१२६॥
- हीसुं० भूषणौष्क(: क)नकरत्ननिबद्धैर्भूषितो १व्यरुचदेष कुमारः ।
 २मञ्जरीभरकरम्बितकायष्क(: क)ल्पसाल इव ३भूतलशाली ॥१२६॥

(१) स्वर्णमणिरचितैः । (२) शुशुभे । (३) कलिकानिकरकलितवपुः । (४) भूमीमण्डलस्थासुः ॥१२६॥

हील० भूषणैरेष कुमारः शुशुभे । उत्प्रेक्ष्यते । भुवि आगतः कल्पवृक्षः ॥१२७॥

हीसु० दर्पणेष्विव १गवेषयति २स्वं भूषणेषु ३किरणाङ्कुरितेषु ।

*दर्पणार्पणविधाभिर*मुष्मि*त्रिष्फलाभिर*जनि स्वजनानाम् ॥१२७॥

(१) पश्यति । (२) आत्मानम् । (३) कान्तिप्ररोहवत्सु । (४) आदर्शदर्शनप्रकारैः । (५) कुमारे । (६) निःप्रयोजनाभिः । (७) जातम् ॥१२६॥

हील० यथा कश्चिदर्पणेषु स्वं पश्यति तद्वदाभरणे आत्मानं पश्य(श्य)ति । अमुष्मिन् कुमारे स्वजनानां दर्पणार्पणप्रकारैर्निष्प(ष्फ)लैर्जातमित्यर्थः ॥१२८॥

हीसु० दीप्यते किमधिकं सुषमा^१ नोऽ^२मुष्य वा ३मुषितमन्मथकान्तेः ।

भूषणानि ४मृगयन्त इतीव ५स्फाररत्ननयनैरिदम^६ङ्गम् ॥१२८॥

(१) नः-अस्माकं भूषणानां सातिशाधिनी शोभा । (२) कुमारस्य वा । (३) अपहृतस्मरशोभस्य । (४) पश्यन्तः । (५) दीप्यमानमणिनेत्रैः । (६) कुमारशरीरम् ॥१२८॥

हील० दीप्य० । भूषणानि अस्याङ्गं स्फाररत्नैरेव नेत्रैः पश्यन्तीव । नोऽस्माकं शोभाधिका एतस्य वा इतीव ॥१२९॥

हीसु० १तद्विभूषणमणीनिकुरम्बैः २स्पर्द्धिभिष्प्र^३(: प्र)तिभटैरिव ४भूत्या ।

प्राप्य ५तन्मृधधरां दधिरे ६स्वज्योतिरङ्कुरसुरेन्द्रधनूंषि ॥१२९॥

(१) कुमाराभरणरत्नवि(नि)करैः । (२) स्पर्द्धां कुर्वद्भिः । (३) वैरिभिः । (४) लक्ष्म्या । (५) कुमाररूपसङ्ग्रामभूमीम् । (६) निजकान्तिप्ररोहरूपेन्द्रचापाः ॥१२९॥

हील० अन्योन्यं स्पर्द्धावद्भिराभरणरत्नैः कुमार एव सङ्ग्रामभूमौ प्राप्य स्वज्योतींषि एव सुरेन्द्रचापा धृताः । यथा भटैर्धनूंषि धृ(ध्रि)यन्ते ॥१३०॥

हीसु० १भूरुहैर्विह^२सितैरिव ३कुञ्जः^४सौरभैरिव ५सरोरुहपुञ्जः ।

६सान्द्रचन्द्रकिरणैरिव ७दोषा भूषणैरपुषदेष ८विभूषाम् ॥१३०॥

इति कुमारशृङ्गारः ।

(१) वृक्षैः । (२) स्मितैः । (३) वनम् । (४) परिमलैः । (५) कमलव्रजः । (६) ज्योत्स्नाभिः । (७) रात्रिः । (८) शोभाम् ॥१३०॥

हील० भूरु० । एषः शोभां विभक्तिं स्म । शेषं सुगमम् ॥१३१॥

1. इति दीक्षासमये हीरकुमारस्य शृङ्गाराभरणादिवर्णनम् हील० ।

हीसुं० निर्जितेन यशसा १सितभासा २प्राभृतीकृतमि३वैत्य ४नभस्तः ।
आनयन्नथ तुरङ्गमुष्यारोहणार्थं५मनघस्य मनुष्याः ॥१३१॥

(१) चन्द्रेण । (२) दौकितम् । (३) आगत्य । (४) गगनात् । (५) प्रशस्य । १३१॥

हील० नरा अस्यारोहणार्थं अश्वं आनयन्ति । उत्प्रेक्ष्यते । यशःश्वैत्यश्रिया जितेन चन्द्रेण आकाशादागत्य दौकितमिव ॥१३१॥

हीसुं० १यत्रभस्वदतिपातिरयेन २न्यकृतेन ३विनतातनयेन ।
४तत्तुलां ५कलयितुं ६बलिदस्युः ७सेवनाम८गमि ९यानतयेव ॥१३२॥

(१) तुरगस्य वातजित्वरवेगेन । (२) जितेन । (३) गरुडेन । (४) तद्वेगसाम्यम् । (५) प्राप्तम् । (६) कृष्णः । (७) सेवाम् । (८) प्रापितः । (९) वाहनत्वेन ॥१३२॥

हील० यस्य तुरगस्य समीरणजयकृद्रयेन(ण) जितेन गरुडेन तुरगवेगसादृश्यं प्राप्तुं वाहनत्वेन कृष्णः सेवां गमित इव ॥१३३॥

हीसुं० यो १दृशा भुवि पुनर्दिवि २फालैर्ना३गवेश्मनि ४खुरोत्खननैश्च ।
५स्फूर्त्तिभिस्तत इतस्त्रिजगत्यां ६स्वाङ्कारमिव पश्यति जेतुम् । १३३॥

(१) दर्शनेन । (२) उच्चैरुत्पतनलक्षणेन । (३) पाताले । (४) नखविलिखनैः । (५) स्वबलोज्जितैः । (६) आत्मनो जैत्रमल्लम् । "दूरं गौरगुणैरहङ्कृतिभृतां जैत्राङ्कारे चर(रे)ती" ति नैषधे ॥१३३॥

हील० यो दृशा० । कोऽश्वः इतस्ततः संस्फुरणैः कृत्वा जगत्त्रये स्वस्पर्द्धिनं पराभवितुं पश्यतीवः ॥१३४॥

हीसुं० स्पर्द्धयाऽ१र्कतुरगान्स्व२जिगीषून्धूननेन३ शिरसः स४मराय ।
५अङ्कारविभवाभिभवाहंपूर्विकाभिरह्?यमाह्वयतीव ॥१३४॥

(१) रविहयान् । (२) निजं जेतुमिच्छन् । (३) कन्धराकम्पकरणेन । (४) सङ्ग्रामाय । (५) जैत्रमल्लशोभापराभवकरणोद्धृताभिमानेन । (६) आकारयति ॥१३४॥

हील० उत्प्रेक्ष्यते । सूर्याश्वान् प्रति सङ्ग्रामाय समस्तकधूननेन अयं तुरङ्ग आह्वयतीव । काभिः ? स्वजैत्रप्रतिमल्लस्य विभवस्य योऽभिभवस्तेनाहंपूर्विका गर्वावेशास्ताभिराकारयतीव ॥१३५॥

हीसुं० १आत्मफेनहरिचन्दनसान्द्रस्यन्दचर्चनविधाभिरिवावर्वा२ ।
३पत्रहारभव४मम्बुधिनेमेः स्वापराधम५धरीकुरुते ६यः ॥१३५॥

(१) निजमुखलालाफेनरूपश्रीखण्डस्निग्ध इव पूजाविधिभिः । (२) तुरगः । (३) चरणताडनजनितम् । (४) भूमेः । (५) शामयति । निवारयति । (६) हयः ॥१३५॥

हील० आत्म० । योऽर्वा स्वास्यलाला एव श्रीखण्डस्य स्निग्धा ये स्यन्दा-रसा द्रवा वा तैः पूजनप्रकारैः पदप्रहारभवं स्वापराधं अम्बुधिनेमेर्भूमेः क्षामयतीव ॥१३६॥

हीसुं० १वृत्तशात्रवतुरङ्गममुख्यान्वै३भवेन ३परिभूय तुरगा(ङ्गा)न् ।

१स्कन्धकेसरसटाकपटात्त५च्चिह्नचामरमिवायमधत्त ॥१३६॥

(१) इन्द्रस्योच्चैःश्रवःप्रमुखान् । (२) शोभया । (३) जित्वा । (४) स्कन्धप्ररूढ-
केशनिकरव्याजात् । (५) जयसूचकम् । "मिषेण पुच्छस्य च केसरस्य चे"ति नैषधे ॥१३६॥

हील० वृत्र० । इन्द्राश्वमुख्यान् तुरङ्गान् जित्वा स्कन्धे प्ररूढानां केसरश्रेणीनां मिषात् अयं तस्य जयस्य
चिह्नं चामरं विभर्ति स्म ॥१३७॥

हीसुं० १रोहिणीकमलिनीरमणाश्चा३स्वोपरिस्थितिजुषः सुष३माभिः ।

निर्जिगीषुरिव १निर्ज्जरमार्गे ५फालकेलिमयमातनुते स्म ॥१३७॥

(१) चन्द्रवितुरगान् । (२) ऊर्ध्वगामित्वेन निजोपरिस्थितान् । (३) सातिशायिशोभाभिः ।
(४) गगने । (५) उच्चैरुल्ललनक्रीडाम् ॥१३७॥

हील० चन्द्रसूर्ययोः अश्वान् जेतुमिच्छुरिवायं आकाशमार्गे उच्चैरुल्ललनस्य गतिविशेषस्य विलासं आतनुते स्म
॥१३८॥

हीसुं० १अर्जितानि गरुडस्य च ३गत्या निर्ज्जयैर्हरि३हरेश्च३विभूत्या ।

५उद्गिरन्निव यशांसि ३हरिर्यष्फे३(: फे)नपिण्डपटलीकपटेन ॥१३८॥

(१) उपार्जितानि । (२) गमनेन । (३) इन्द्राश्वस्य । (४) स्वलक्ष्या । (५) प्रकटीकुर्वन् ।
(६) अश्वः । (७) मुखनिर्गतफेनगणदम्भात् ॥१३८॥

हील० अर्जि० । गत्या गरुडस्य जये सि(स)ञ्चितानि । पुनर्विभूत्या इन्द्राश्वस्य जये अर्जितानि यशांसि यः ।
पतत्फेनपिण्डकपटेन प्रकटीकुर्वन्निवास्ते ॥१३९॥

हीसुं० आरुरोह १जितजिष्णुहयं तं ३श्रैत्यतष्फ३(: फ)णिपतिं च ३जयन्तम् ।

वाजिनं ५कनकवैभवभाजं कै३टभारिव ५नीडजराजम् ॥१३९॥

१इत्यश्ववर्णनम् ॥

(१) परिभूतोच्चैःश्रवसम् । (२) धवलतया । (३) नागेन्द्रम् । (४) पराभवन्तम् । (५)
सुवर्णभूषणशोभाफलितम् । (६) विष्णुरिव । (७) गरुडम् ॥१३९॥

हील० आरू० । जितेन्द्रहयं तं तुरगं अध्यासामास । यथा कृष्णः पक्षिराजमारोहति ॥१४०॥

हीसुं० तत्र १भावयतिनष्पु३(: पु)लकोद्यत्कञ्चुकानणुमहष्क(: क)टकोघाः ।

३मुक्तिपत्तनजिघृक्षुमनस्कौत्सुक्यभाज इव राजकुमाराः ॥१४०॥

१भूविहारिहयवाहनशस्याऽनेकमूर्त्तय इवो३त्सवपश्याः ।

वाहपृष्ठमधिरुह्य कुमारा आगमन्नपि परे ३जितमाराः ॥१४१॥ युग्मम् ॥

1. इति दीक्षासमये कुमारारोहणार्थमानीताश्ववर्णनम् हील० ।

(१) भावचारित्रिणः । (२) रोमाञ्चस्फुरत्सन्नाहाः, बहुलैः किरणैः प्रतापैश्च युक्ता[नां] वलयानां सैन्यानां च समूहा येषाम् । (३) शिवनगरं ग्रहीतुमिच्छन्मनस्काः उत्सुकताकलिताः ॥१४७॥

(१) महीतलक्रीडत् रेवतस्य प्रकृष्टानेककायाः । (२) उत्सवावलोकिनः । (३) विजितकन्दर्पाः ॥१४१॥

हील० तत्र० भुवि० । परेऽपि भावचारित्रिणः कुमार अश्वमारुह्यं समागताः । पुलक एवोद्युत्सन्नाहो येषां तादृशाः । पुनः प्रचुरकान्तियुक्ता वलयौघा येषां ते । कर्मधारय । एवं विधां मुक्तिनगरीं ग्रहीतुमिच्छु मनो येषां तादृशाः सन्तः उत्सुका रजकुमारः । इवोप्रेक्ष्यते । भूविहारिण्यः एवं तस्य शस्याः श्लाघ्या मूर्तयः शरीराणि ॥१४१-१४२॥

हीसुं० १पद्मिनीप्रियतमो २दिवासादौ ३पावकादिव सहस्रमयूखैः ।

४पूरुषैर्निखिलमण्डलमध्यात्तत्क्षणादुपगतैष्य(: प)रिवत्रे ॥१४२॥

(१) सूर्यः । (२) प्रभाते । (३) अग्नेः सकाशात् । “दिनान्ते निहितं तेजः सवित्रेव हुताशन” इति रघुवंशे । (४) नरैः । “पुरुषः पूरुषो नर” इति हैम्याम् । (५) समस्तदेशमध्यात् । (६) आयातैः ॥१४२॥

हील० पद्मि० । यथा सूर्यः प्रभाते वह्नैः समागतैः किरणैः परिव्रियते । सूर्यो हि सायं स्वकिरणान् वह्नौ निक्षिपति, प्रातर्गृह्णाति इति कविसमयः । तद्वत्सकलदेशजनैः स परिवृतः ॥१४३॥

हीसुं० तत्र १तद्व्रतमहोपनतानां २मेलकः स्फुरति ३पञ्चजनानाम् ।

कौतुकेन ४निजशक्तिदिदृक्षोर्नाकिनष्कि(: कि)मिह ५कायनिकायः ॥१४३॥

(१) कुमारदीक्षामहोत्सवे आगतानाम् । (२) जनसङ्गमः । (३) मनुष्यानाम् (णाम्) । (४) स्वसामर्थ्यं द्रष्टुमिच्छेः । (५) देहनिवहः ॥१४३॥

हील० तत्रागतजनौघः स्फुरति । उत्प्रेक्ष्यते । वैक्रियलब्धिं द्रष्टुमिच्छेः सुरस्य देहव्रज इव ॥१४४॥

हीसुं० १निष्पतन्मदविलोलकपोलास्तत्पुरः समचरन्द्विरदेन्द्राः ।

२विन्ध्यभूध्र इव ३निर्झरशाली जङ्गमष्क(: क)रणबंहिममाली ॥१४४॥

(१) निःसरहानवारिचञ्चल गण्डस्थलाः । (२) विन्ध्याद्रिः । (३) निर्झरणयुतः । (४) शरीरबाहुल्यधारी ॥१४४॥

हील० निष्प० । तस्य पुरः समदा गजाः सञ्चरन्ति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । कायानां बंहिमा-बाहुल्यं मलतो-धारयति, तादृशो विन्ध्याचलः ॥१४५॥

हीसुं० १स्यन्दनैः स्य २दविगानितवातैस्तत्पुरोऽङ्कविलसज्जनजातैः ।

पुस्फुरे ३सुरसमूहसनाथैः ४क्ष्मागतैरिव ५मरुद्रथसार्थैः ॥१४५॥

(१) रथैः । (२) वेगविजितवातैः । (३) उत्सङ्गे शोभमानजनसमूहैः । (४) सुरवर्गयुतैः ।
(५) पृथ्वीसमेतैः । (६) देवरथैः ॥१४५॥

हील० स्यन्द० । क्रोडस्थितजनैः पुनर्वाताधिकगमनै रथैः शोभितम् । उत्प्रेक्ष्यते । देवयुक्तैर्देवरथैः ॥१४६॥

हीसुं० १स्वर्णपल्ययनपल्लविताङ्गाः तत्पुरः प्रविचरन्ति तुरङ्गा ।
तत्पुरङ्गविजिताशशशिभास्वद्वाजिनष्कि(: कि)मु निषेवितुमेताः ॥१४६॥

(१) सुवर्णपर्याणमण्डितकायाः । (२) चन्द्रसूर्याश्वाः ॥१४६॥

हील० स्वर्ण० । हेमनः पर्याणेन मण्डिताङ्गास्तुरङ्गास्तस्य पुरः प्रविचरन्ति । उत्प्रेक्ष्यते । कुमारतुरगजिताः
चन्द्ररविहयाः सेवितुमागताः ॥१४७॥

हीसुं० १मागधा मधुरमङ्गलवाचः प्रोच्चकैरुदचरन्पुरतोऽस्य ।
२आह्वयन्त इह(व) दर्शयितुं किं ३दिग्महेन्द्रनिवहान्महमेनम् ॥१४७॥

(१) बन्दिनः । (२) आकारयन्त इव । (३) दिगीशगणान् । “आखण्डलो दण्डधरः
शिखावान्यतिः प्रतीच्या इति दिग्महेन्द्रा” इति नैषधे । (४) दीक्षोत्सवम् ॥१४७॥

हील० माग० । मङ्गलपाठका मङ्गलमुच्चरन्ति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । दीक्षोत्सवं दर्शयितुं लोकपालौघं आकारयन्त
इव ॥१४८॥

हीसुं० १गायनैरयमगायि समेतैः २स्वर्गहात्किमिह ३तुम्बुरुवर्गैः ।
४अभि(भ्य)षिच्यत सुधाप्यवसीये वेणुभिः ५स्त्र(श्र)वसि ६वैणविकौघैः ॥१४८॥

(१) गीतगातृभिः । (२) गीतः । (३) देवलोकात् । (४) देवगायनैः । (५) अभिषिक्ता ।
(६) कुमारसम्बन्धिनि । (७) कर्णे । (८) वंशवादकवृन्दैः ॥१४८॥

हील० गाय० । तुम्बुरुसदृशैर्गायनैर्यो अगायि । वैणविकैरस्य श्रोत्रे सुधा सिक्ता ॥१४९॥

हीसुं० १घोषणाऽस्य यशसामिव २भेरीभाङ्कतिर्व्यरचि कैश्चन मार्गै ।
किन्नरालिरिव ३वैणिकपङ्क्तिः संमदात्तमुपवीणयति स्म ॥१४९॥

(१) पटहध्वनिः । (२) भेरीध्वनिः । (३) वीणावादकमाला । (४) वीणया गायति स्म
॥१४९॥

हील० कैनैर्मार्गै दुन्दुभीभाङ्करो निष्पादितः । पुनर्वीणावादकस्तं वीणया गायति स्म ॥१५०॥

हीसुं० १साङ्गजे प्रबलमोहमहीन्द्रे प्रापिते २पितृपतेरतिथित्वम् ।
यस्य ३चञ्चुपुटचञ्चुरावा ४मङ्गलध्वनितय(म)ष्कि(: कि) ५मुदीर्णा ॥१५०॥

(१) समदेन सपुत्रे च । (२) यमप्राघुणताम् । (३) तालानां प्रकृष्टध्वनयः । (४)
मङ्गलगीतय इव । (५) प्रकटा कृता गीताः ॥१५०॥

- हील० साङ्ग० । तालवादकैः चञ्चुपुयस्तालास्तेषां रवाः प्रकटीकृताः । उत्प्रेक्ष्यते । सहाङ्गजेन स्मरेण-पुत्रेण च वर्तते, तादृशे मोहराज्ञि पञ्चत्वं प्रापिते सति मङ्गलशब्दा इवोदीर्णाः ॥१५१॥
- हीसुं० १ताण्डवं व्यरचि २वारवधूभिस्तत्पुरष्कि(: कि)मु ३सुपर्वावधूभिः ।
४तथ्यवत्पथिमिथः ५पृथु ६मिथ्यायुद्ध ७मुद्धतनरैर्निरमायि ॥१५१॥
(१) नृत्यम् । (२) वाराङ्गनाभिः । (३) देवीभिः । (४) सत्यमिव । (५) मार्गं । (६) परस्परम् । (७) बहुलम् । (८) मृषासङ्ग्रामम् । (९) उत्कटपुरुषैः, शस्त्रशर्मकारिभिः ॥१५१॥
- हील० ताण्ड० । देवाङ्गनासदृशाभिर्वाङ्गनाभिस्तस्य पुरा नृत्यं विरचितम् । पुनरुद्धतपुरुषैर्मार्गं अन्योन्यं बहुलं मिथ्यायुद्धं निर्मितम् । यथा उद्धता नराः सत्यं युद्धं विदधते ॥१५२॥
- हीसुं० दुन्दुभिध्वनिभिर्जयशब्दं तस्य बन्दिवदुदीरयतीव ।
१तद्गुणानिव २मुदा ३निगदन्ती ४दन्धवनीति ५मधुरापि ६नफेरी ॥१५२॥
(१) उच्चरति स्म (२) कुमारगुणान् (३) हर्षेण (४) कथयन्ती (५) अतिशयेन शब्दायते (६) मधुरध्वनिः ॥१५२॥
- हील० दुन्दुभि० । मदनभेरीशब्दैः कृत्वा जयारवं वदति । अपि पुनर्न फेरी न तद्गुणान्वदति ॥१५३॥
- हीसुं० १क्षात्रियैरिव सुतैर्युवराजोऽलंकृतैष्प(: प)रिवृतोऽन्यकुमारैः ।
२प्रस्थितिं पथि चकार कुमारोऽनल्पकल्पितमहेषु ३सगोत्रैः ॥१५३॥
(१) क्षत्रियाणां सम्बन्धिभिः । (२) भूषितः(तैः) । (३) प्रचचालः । (४) बहुरचितोत्सवेषु । (५) स्वजनैः । १५३॥
- हील० क्षा० । कुमारो दीक्षायै प्रतस्थे ॥१५४॥
- हीसुं० १हेषितैर्हयगणस्य गजानां गर्ज्जितैश्च रथचीत्कृतिभिश्च ।
२रोदसी जनरवैरपि ३शब्दाद्वैतवादकलिते इव जाते ॥१५४॥
(१) “हेषा हेषा तुरङ्गाणां गजानां गर्ज्जबुंहिते” इति हैम्याम् । (२) अश्वव्रजस्य । (३) भूमीनभसी । (४) केवलं शब्दमये इव सम्पन्ने ॥१५४॥
- हील० हेषि० । हयहेषारवैर्गजगर्जाखै रथचीत्कारैरपि पुनर्जनकौलाहलैर्द्यावापृथिव्यौ शब्दमये इव जाते ॥१५५॥
- हीसुं० १रेणुभिः स २मुदडीयत रङ्ग ३द्वाजिवारणरथाभ्युदिताभिः ।
४दिक्पतीन्निगदितुं महमत्राऽभूतभाविनमिवोत्सुकिताभिः ॥१५५॥
(१) रजोभिः । रेणुशब्दः स्त्रिलिङ्गः । (२) उच्चैर्गतम् । (३) प्रचलद्गजहयरथप्रथोत्थिताभिः ।

1. न(नु)भेरी हीमु० 2. इति दीक्षाग्रहणप्रस्थाने पुरस्तौर्यत्रिकम् हील० ।

(४) इन्द्रादिलोकपालान् । (५) कथयितुम् । (६) अजातमनुत्पत्स्यमानम् ॥१५५॥

हील० रेणु० । रङ्गन्तः उपर्युपरि चलन्तो ये अश्वगजरथास्तेभ्य उत्थिताभिः रेणुभिरुड्डीतम् । उत्प्रेक्ष्यते । लोकपालान् न कदाचिज्जातं न कदापि भविष्यन्तं एतादृशं उत्सवं गदितुमुत्कण्ठिताभिः । रेणुशब्दस्त्रिलिङ्गे, अतः स्त्रीलिङ्गे विवक्षितः ॥१५६॥

हीसुं० १तद्गजादमरभारमसह्यं, स्वेन वीक्ष्य ३निरपेक्षमहीन्द्रः ।

४याचितेन ५जलजन्मभुवेवा६चीकरत्कु०लगिरीन्स्व७सहायान् ॥१५६॥

१इति स्वजनकृतोत्सवः ॥

(१) तस्मिन्महोत्सवे समागतगजाश्वरथजनानां भारम् । (२) सोढुमशक्यम् । (३) निर्गता अपेक्षा परसहा[यस्य] यत्र एवं यथा स्यात्तथा एकेनात्मना वोढुमशक्यं भारं ज्ञात्वा । (४) प्रार्थितेन भारवहनसंविभागिनम् । (५) विधात्रा । (६) कारयति स्म । (७) अष्टौ महाकुलाचलान् । भूमिभारधारिणः । (८) आत्मनो भारधरणसहायान् ॥१५६॥

हील० तद्ग० । तत्समयानीतगजाश्वादिभारं सहायमन्तर असह्यं दृष्ट्वा धात्रा कृत्वा स्वसखा(हा)यान् भूभारोद्धरणक्षमान् कुलाचलान् शेषनागः कारयामास ॥१५७॥

हीसुं० १तद्विलोकनरसस्तिमितानां ३चित्रविभ्रममिवोप३गतानाम् ।

त४त्पुरालयविलासवतीनां ५चेष्टितैरिति तदा६विरभावि ॥१५७॥

(१) कुमारदर्शनरसेन निश्चिलीभूतानाम् । (२) आलेख्यविलासम् । (३) प्राप्तानाम् । (४) पत्तनवासिनीनां स्त्रीणाम् । (५) विलसितैः । (६) प्रकटीबभूवे ॥१५७॥

हील० तद्वि० । तन्महालोकनरसेन निश्चिलानां चित्रलिखितानामिव जातानां तन्नगरवास्तव्यवर्णिनीनां चेष्टितैर्विलासितैस्तस्मिन्समये आविर्भूतम् ॥१५८॥

हीसुं० काचिदी१क्षणरसेन बबन्धो३द्वेष्टितं न ३निजकुन्तलहस्तम् ।

कौतुकादिव ४कलापिकलापश्रीकलापम५नुमातुमनेन ॥१५८॥

(१) विलोकनरागेण । (२) छोटितम् । (३) स्वकेशपाशम् । (४) मयूरपिच्छशोभासमुदायम् । (५) अनुकर्तुम् ॥१५८॥

हील० काचिद्वधू वीक्षणरसेन छोटितं केशपाशं न बबन्ध । उत्प्रेक्ष्यते मयूरबर्हस्य शोभासमुदायं अनेन केशपाशेनानुमातुमिव ॥१५९॥

हीसुं० कापि १वीक्षणरसत्वरमाणा ३स्त्रस्तमप्य३धृत ४मूर्ध्नि न ५माल्यम् ।

६यज्जितेन मदनेन ७निजौकःस्थायिनो८ज्झितमिवास९मवेत्य ॥१५९॥

(१) आलोकनरागेण शीघ्रा । (२) पतितम् । (३) न धृतम् । (४) मस्तके । (५)

1. इति तत्समयानीतगजाश्वादिभारबाहुल्यम् हील० ।

कुसुमवृन्दम् । (६) कुमारपराभूतेन (७) स्त्रीमन्दिरस्थितेन । (८) त्यक्तम् । (९) ज्ञात्वा ॥१५९॥

हील० कापि मस्तकात्पतितं पुष्पदाम मूर्ध्नि न धृतवती । उत्प्रेक्ष्यते । कुमारेण जितेन स्मरेण त्यक्तं शस्त्रमित्यवेत्य ॥१६०॥

हीसुं० १हंसपादभरितार्द्धम^३हासीत्के^३शवर्त्म^३ १तमवे^३क्षितुमन्या ।

१पूर्णागिणमिह प्रविधातुं १श्यामलाशयम^३लंभवतात्कः ॥१६०॥

(१) सिन्दुरपूरितार्द्धम् । (२) त्यजति स्म । (३) सीमन्तम् । (४) कुमारम् । (५) द्रष्टुम् । (६) अतिशायिरागयुक्तम् । (७) मलिनचित्तम् पिशुनम् । (८) समर्थीभवतु ॥१६०॥

हील० हंस० । तं द्रष्टुमुत्सुका काचित्सिन्दूरेणार्द्धपूरितं सीमन्तं तत्याज । युक्तोऽयमर्थः मलि[न]मनसं रागरङ्गयुक्तं कर्तुं कः क्षमः ॥१६१॥

हीसुं० भाति^३ मुक्त^३मलिके^३ ३रभसेनाप्यान्य^३यार्द्धकृतचन्दनचित्रम् ।

१स्पर्द्धिजित्वरकलां १शिशुसोमोऽ^३ध्येतुमागत इवैष १मुखाब्जात् ॥१६१॥

(१) त्यक्तम् । (२) भाले । (३) औत्सुक्येन । (४) अर्द्धमेव निर्मितं चन्दनस्य तिलकम् । (५) स्वशोभाविद्वेषिजयनशीलचातुरीम् । (६) बालचन्द्रः । (७) पठितुम् । (८) कुमारमुखकमलात् ॥१६१॥

हील० भाति० । कयाचिन्मस्तके अर्धकृतं चन्दनतिलकं त्यक्तं भाति । उत्प्रेक्ष्यते । स्वविरोधिजैत्र चातुर्यमध्येतुमागतः ॥१६२॥

हीसुं० १पातुमप्रभु^३ ३कुमारविभूषां स्वं दृशोर्द्वय^३मवेत्य कयाचित् ।

१लोचने इव धृते इतरे १स्वश्रोत्रयोः १स्मितवतंससरोजे ॥१६२॥

(१) सम्यक्निरीक्षितुमसमर्थम् । (२) हीरकुमारशरीरशोभाम् । (३) ज्ञात्वा । (४) अन्ये द्वे नयने धारिते । (५) स्वकर्णयोः । (६) विकचावतंसस्य सरोजे कमले ॥१६२॥

हील० पातु० । कयाचित्स्वकर्णविषये विकसितोत्तंसकमले धृते । उत्प्रेक्ष्यते । कुमारशोभां द्रष्टुमक्षमं स्वं दृग्द्वयं ज्ञात्वान्ये नेत्रे धृते ॥१६३॥

हीसुं० राजतः १श्रुतिपुटे ३धृतमेकं कुण्डलं च मुखमुत्सुकितायाः ।

३भास्करामृतकराविव १पर्वाप्यन्तरेण मिलितौ स्फुटमेतौ ॥१६३॥

(१) कर्णे । (२) औत्सुक्यादेके (देकस्मिन्) कर्णे एकमेव स्वर्णकुण्डलं क्षिप्तम्, अपरं च मुखं द्वे भातेः । (३) सूर्याचन्द्रमसावेव । (४) अमावास्यां विनापि मिलितौ ॥१६३॥

हील० उत्सुकायाः कस्याश्चित् एकस्मिन्कर्णे धृतं कुण्डलमन्यन्मुखं एवं द्वे राजतः । उत्प्रेक्ष्यते । अमावास्यां विना मिलितौ एतौ रविचन्द्रौ ॥१६४॥

- हीसुं० १तद्विदूक्षुरपराञ्जनयष्ट्यानञ्ज ३सव्यनयनं न ४तदन्यत् ।
 ५वामतां भजति यः शि६तमैव स्यात्त७दानन१ इतीव विचिन्त्य ॥१६४॥
 (१) कुमारं द्रष्टुकामा । (२) कज्जलशि(श)लाकया । (३) वामं नेत्रम् । (४) न दक्षिणम् । औत्सुक्यात् । (५) प्रतिकूलतां सव्यतां च । (६) कृष्णता । (७) तस्य मुखे ॥१६४॥
- हील० तद्विदू० । कुमारं द्रष्टुमिच्छुः काचिदञ्जनशलाकया वामं नयनमानञ्ज न दक्षिणम् । युक्तं यत्प्रतिकूलतां श्रयते तदास्ये श्यामतैव युक्ता ॥१६५॥
- हीसुं० काचना१तिरभसान्मृ२गनाभीवारिणा ३व्यलिखदेक४कपोलम् ।
 मन्मुखं ५जितशशी श्रयतेऽसौ ६गण्डमूर्तिरिति कीव(?) ७विवक्षुः ॥१६५॥
 (१) अत्यौत्सुक्यात् । (२) कस्तूरीद्रवेण । (३) चित्रयति स्म । (४) एकमेव गण्डस्थलम् । (५) पराभूतचन्द्रमाः । (६) कपोलकायः । (७) वक्तुमिच्छुः । लोकानां पुरस्तादिति गम्यम् ॥१६५॥
- हील० काचन कस्तूरिका[वा]रिणा कपोलं चित्रयति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । इति कारणादेव । इतीति किम ? अयं चन्द्रष्कः(ः क)पोलमूर्तिर्मन्मुखं सेवते इति वक्तुमिच्छुः ॥१६६॥
- हीसुं० १तद्विभाव्यत(वन)रसव्यवसाया २नागवल्लिदलविभ्रमतोऽन्या ।
 कापि ३केलिकमलं ४निजवक्त्रस्पर्द्धयेव ५कवलीकुरुते स्म ॥१६६॥
 (१) कुमारवलोकने राग एव व्यापारो यस्याः । (२) ताम्बूलवल्लीपत्रबुद्ध्या । (३) क्रीडापद्मम् । (४) वदनेन समं स्पर्धां करोतीति हेतुः । (५) खादति स्म ॥१६६॥
- हील० तद्विलोकनव्यापार या कापि बीटकभ्रान्तेः क्रीडाकजं खादति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । स्वमुखेन सहेर्ष्या ॥१६७॥
- हीसुं० काचन १व्यधित २काञ्चनकाञ्ची ३कण्ठपीठलुठितां ४रभसेन ।
 ५इन्दुजां मिलितुम६ब्जपिशङ्गां ७यन्मुखाङ्गपितृसोममिवै८ताम् ॥१६७॥
 (१) चकार । (२) स्वर्णमेखलाम् । (३) गलकन्दलस्थाधिनीम् । (४) औत्सुक्येन । (५) रेवानाम्नी नदीम् । (६) कमलपरागपीतीभूताम् । (७) कुमारमुखमेवकायो यस्य तादृशं पितरं चन्द्रम् । (८) आगताम् ॥१६७॥
- हील० काचन सुवर्णमेखलां कण्ठे क्षिप्तां चकार । उत्प्रेक्ष्यते । यस्य मुखमेवाङ्गं यस्य तादृशं पितरं चन्द्रं मिलितुमागतां, अब्जैरर्थात्परागैः पीतां रेवामिव ॥१६८॥
- हीसुं० कापि १मौक्तिकलतां २स्वकटीरे ३विभ्रमादधृत ४सारसनस्य ।
 ५वेशमनीव ६रचितां ७रतिभर्तुः ८कुन्दकुड्मलितवन्दनमालाम् ॥१६८॥

(१) मुक्ताहारम् । (२) कटीतटे । (३) बुद्ध्याः । (४) मेखलायाः । (५) गृहे । (६) अवलम्बिताम् । (७) कामस्य । (८) मुचुकन्दमुकुलकलितमङ्गलमालाम् ॥१६८॥

हील० कापि मणिमेखलाया भ्रमात् स्वश्रोणौ हारं धृतवती । इवोत्प्रेक्ष्यते । कामस्य गृहद्वारे मुचुकुन्द-
मुकुलकलितां वन्दनमालां रचिताम् ॥१६९॥

हीसुं० १हारचारिमकुचौ २परया ३नो ४वाससा ५सरभसं ६पिदघाते ।

७माल्यशालिकलशद्वितयीव ८श्रेयसे ९पथि १०धृता ११व्रजतोऽस्य ॥१६९॥

(१) मुक्तालतायाश्चारुत्वं ययोस्तादृशौ स्तनौ । (२) अन्यया स्त्रिया । (३) नो इति निषेधे ।
“ अमानोना प्रतिषेध ” इति वचनात् । (४) वस्त्रेण (५) सोत्सुकम् । (६) पिहितौ । (७)
पुष्पमालाकलितकुम्भयुगली । (८) कल्याणाय । (९) मार्गे । (१०) धारिता । पुरस्कृतेव ।
(११) मार्गे गच्छतोऽस्य कुमारस्य ॥१६९॥

हील० हारेण चारुता ययोस्तादृशौ स्तनौ कयाचित् पिहितौ । उत्प्रेक्ष्यते । गच्छतोऽस्य श्रेयसे मार्गे कुम्भद्वयी
धृता ॥१७०॥

हीसुं० १नूपुरं २निजभुजे ३रभसेनाऽ ४जीघट ५त्कटकविभ्रमतोऽन्या ।

६वैभवैर्भुजभवैरभिभूतं ७शीलितुं किमु मृणालमुपेतम् ॥१७०॥

(१) मञ्जीरम् । (२) स्वबाहौ । (३) उत्सुकत्वेन । (४) क्षिपति स्म । (५) वलयबुद्ध्या ।
(६) बाहुसञ्जातशोभया । (७) जितम् । (८) कमलनालं सेवितुमागतमिव ॥१७०॥

हील० नूपु० । अन्या वलयभ्रमात् मञ्जीरं भुजे घटयामास । परिधृतवतीत्यर्थः । उत्प्रेक्ष्यते । भुजेन परिभूतं
मृणालं सेवितुमागतम् ॥१७१॥

हीसुं० १तद्गवेषणरसोत्सुकचेताः काचना २ध्वनि धृत ३शलथबन्धम् ।

४अम्बरं ५हरिणदृक्स्वकरेणा ६लम्ब्य ७संचरति ८चन्द्रकलेव ॥१७१॥

(१) कुमारावलोकनरागेणोत्सुकीभूतचित्ताः । (२) मार्गे । (३) शिथिलीभूतबन्धनम् ।
(४) वस्त्रं गगनं च । (५) वनिताहस्तेन किरणेन वा । (६) आश्रित्य । (७) व्रजति ।
(८) शशिलेखेव ॥१७१॥

हील० तन्महेक्षणोत्सुकमनस्का काचिद्धृतं शिथिलं बन्धनं येन तादृशं परिधानं हस्तेनालम्ब्य सञ्चरति ।
चन्द्रलेखाम्बरं स्वकिरणेनालम्ब्य सञ्चरति ॥१७२॥

हीसुं० १अन्यया २र्द्धरचितात्मकलापात्पातिमौक्तिकभरै ३रभसेन ।

४सृज्यते स्म ५विधये किमु ६लाजोत्क्षेपणा वरयितु ७र्व्रतलक्ष्याः ॥१७२॥

(१) अर्द्धप्रोतनिजमेखलायाः सकाशात्पतनशीलमुक्ताफलनिकरैः । (२) औत्सुक्येन । (३)
क्रियते स्म (४) आचारार्थम् । (५) लाजानामक्षतानां वर्द्धापनम् । (६) चरणश्रीपरिणेतुः

॥१७२॥

हील० अन्यया अर्द्धप्रोतो यो निजकलापो मेखला, तस्मादासामस्त्येन पातुकानि मौक्तिकानि, तेषां व्रजैष्कृ-
(: कृ)त्वा व्रतलक्ष्मीपरिणेतुः कुमारस्य आचारार्थं वर्द्धापनं क्रियते ॥१७३॥

हीसुं० काचिद^१र्भकमपा^२स्य ^३धयन्तं ^४यान्त्य^५वेक्षितुम^६मुं ^७स्वगवाक्षम् ।
^८वेश्मनि ^९स्तननिपातिपयोभि^{१०}र्जाह्वीं ^{११}जनयतीव ^{१२}नवीनाम् ॥१७३॥

(१) बालकम् । (२) त्यक्त्वा । (३) स्तन्यं पिबन्तम् । (४) व्रजन्ती । (५) विलोकितुम् ।
(६) कुमारम् । (७) आत्मगृहसम्बन्धिगवाक्षम् । (८) मन्दिरे । (९) निजकुचकुम्भ-
निष्पन्नदुग्धैः । (१०) गङ्गाम् । (११) उत्पादयतीव । (१२) नव्याम् ॥१७३॥

हील० काचित्रन्दनं धयन्तं त्यक्त्वा कुमारं द्रष्टुं स्वगवाक्षं यान्ती सती स्तनयोः पतद्भिर्दुग्धैर्गृहे नवीनां गङ्गां
कृतवती ॥१७४॥

हीसुं० ^१प्रासरूपविभवं ^२वहते यः स्या^३त्किमत्र^४ स ^५जडै^६रनुषङ्गी ।
^७अर्द्धधौतमितरा^८ स्वमि^९तीवोत्क^{१०}ण्ठिता ^{११}तरलदृक्क^{१२}ममौ^{१३}ज्झत् ॥१७४॥
(१) अधिगतसम्यग्रूपत्वेन शोभां पण्डितत्वेन श्रियं वा । (२) धारयति । (३) कथम् (४)
जगति । (५) डलयोरैक्यान्नीरैर्मूर्खैश्च सार्द्धम् । (६) सङ्गमवान् कृतसङ्गे भवति । अपि तु
स्यादेव (७) अर्द्धप्रक्षालितम् । (८) अन्या युवती । (९) इति हेतोर्वि । (१०)
कुमारालोकनोत्सुकमना । (११) चपललोचना । (१२) चरणम् । (१३) त्यजति स्म
॥१७४॥

हील० प्रास० । यः क्रमः प्रासरूपस्य काञ्चनस्य कवेर्वा सम्पदं धत्ते, स जडैर्मुखैर्जलैर्वा सह कृतसङ्गष्क-
(: क)थं स्यादितीवार्द्धधौतं क्रमं काचिज्जहाति स्म ॥१७५॥

हीसुं० ^१स्फटिकावनिषु ^२वेश्मनि ^३यान्त्या वीक्ष्य ^४यावकपदा^५न्य^६परस्याः ।
^७मुग्धभृङ्गविहगै^८र्जलरोहद्रक्तपङ्कजधियेव ^९दधावे ॥१७५॥

(१) स्फटिकरत्नबद्धासु भूमीषु । (२) गृहे । (३) व्रजन्ती(न्त्याः) । (४) अलक्तक-
रसार्द्रपदानि । (५) अन्यस्याः स्त्रियः । (६) मुग्धैर्भ्रमरपक्षिभिः । (७) नीरान्तरुद्गच्छत्को-
कनदभ्रान्त्या । (८) तत्सन्मुखं धावितम् ॥१७५॥

हील० स्फटिकभुवि अलक्तकपदानि दृष्ट्वा कोकनदभ्रमेण भृङ्गा एव विहङ्गास्तैर्धावितम् ॥*१७६॥

हीसुं० ^१काप्य^२लक्तकधियो^३त्सुकिताङ्गी ^४पादयोर^५कृत ^६चन्दनचर्चाम् ।
^७चन्द्रिकां ^८शशभृता ^९सखितायै ^{१०}रक्तपत्कमलयोः ^{११}प्रहितां किम् ॥१७६॥

(१) यावकरसभ्रान्त्या । (२) कुमारदर्शनरसैकतानमनाः । (३) चरणयोः । (४) कृतवती ।

1. नि परस्याः हिमु० । 2. काप्यलक्तकधियोत्सुकिता पत्पद्मयोरकृत चन्दनचर्चाम् । रक्तयोर्न सविधे प्रहितां स्वां
चन्द्रिकां शशभृता सखितायै हीमु० ।

(५) चन्दनरसस्य विलेपनम् । (६) चन्द्रज्योत्स्नाम् । (७) चन्द्रेण । (८) मैत्र्यार्थम् । (९) अनुरक्तयोश्चरणपङ्कजयोर्विषये । (१०) प्रेषिताम् ॥१७६॥

हील० काप्य० । काचिदुत्सुकिता अलक्तधिया चन्दनमण्डनं अकरोत् । उत्प्रेक्ष्यते । स्वोपरि रगवशैः पत्कजयोः सख्याय प्रेषितां चन्द्रिकां न ? अपि तु ज्योत्स्नेव । नकारो मौलार्थमेव वक्ति ॥*१७७॥

हीसुं० दर्शयन्त्य^१परपद्ममुखी तं कापि ^२पाणिमकरोत्रिजमुच्चैः ।

^३व्योमपल्वलमिव ^४स्मयमानोत्रालताग्रनलिनं ^५प्रणयन्ती ॥१७७॥

(१) अन्या स्त्रीः । (२) हस्तम् । (३) गगनतडागम् । (४) विकचानि अत्युच्चमृणानि रक्तानि कमलानि यत्र तादृशम् । (५) कुर्वन्तीव ॥१७७॥

हील० कापि कजमुखीं स्वपाणिमूर्ध्वमकरोत् । उत्प्रेक्ष्यते । विकसितमुत्रालं रक्तकजं यस्मिन् तादृशं गगनतटाकं कुर्वन्ती(ती)व ॥१७८॥

हीसुं० ^१सुभ्रुवा^२मिह ^३महे ^४जगृहे किं ^५चक्षुषैव ^६नि^७खिलेन्द्रियवृत्तिः ।

^८ज्योतिरर्चिरिव ^९च^{१०}ण्डरुचा ^{११}यत्क्वापि सा ^{१२}प्रभवति स्म न ^{१३}किञ्चित् ॥१७८॥

^{१४}इति पौराङ्गनाचेष्टितानि ॥

(१) स्त्रीणाम् । (२) अस्मिन् । (३) दीक्षामहोत्सवे । (४) गृहीता । (५) नेत्रेणैव । (६) चतुर्णां श्रवण-नासिका-रसना-स्पर्शनानाम्नामिन्द्रियाणां व्यापारः । (७) ग्रह-नक्षत्र-तारककान्तिः । (८) सूर्येण (ण) । (९) कुत्रापि । (१०) समर्थो भवति । (११) किञ्चिदिति श्रोतुमाघ्रातुमास्वादयितुं स्पर्ष्टुमपीति ॥१७८॥

हील० स्त्रीनेत्रेऽखिला वृत्तिर्गता । यथा सूर्येण नक्षत्राणां वृत्तिर्गृहीता । यतश्चतुरिन्द्रियवृत्तिः श्रोतुमाघ्रातुं आस्वादयितुं स्पर्ष्टुं न क्षमी बभूव ॥१७९॥

हीसुं० ^१रामणीयकतिरस्कृतकामं तं ^२निपीय नयनैष्य^३(: प)थि कामम् ।

^४वल्लकीकुलसखीमिव वाणीमि^५त्यथो युवतिराजिरभाणीत् ॥१७९॥

(१) वपुःकमनीयत्वेन जितस्मरम् । (२) सादरमवलोक्य । (३) मार्गं । (४) अतिशयेन वीणाव्रजवयसीमिव । (५) अथ-कुमारस्य सम्यग्विलोकनानन्तरम् ॥१७९॥

हील० राम० । तं दृष्ट्वा वीणावंशसखीमिव वाचं युवतिश्रेणिर्बभाषे ॥१८०॥

हीसुं० ^१साम्प्रतं तदिह ^२शैशवशेषः सा^३म्प्रतं ^४व्रतजिघृक्षु^५रयं यत् ।

अन्यथा कथमसाव^६नुकुर्यादात्म^७ना जगति ^८जम्बुकुमारम् ॥१८०॥

(१) युक्तम् । (२) किञ्चिद्विद्यमानबाल्यावस्था । "प्रणीतवान् [शैशव] शेषवानय"मिति

1. सकलेन्द्रिय० हीमु० । हीलप्रतौ 'सकलेन्द्रिय', इत्यस्य उपरि चतुरिन्द्रिय इति टि० । 2. भानुमता हीमु० ।

3. इति पौराङ्गनानां कुमारदर्शनौत्सुक्याद्विविधचेष्टितवर्णनम् हील० ।

नैषधे । (३) अधुना (४) दीक्षां ग्रहीतुकामः । (५) हीरकुमारः । (६) अनुकुर्यात् ।
सदृशीभवेत् । (७) स्वेन । (८) जम्बूस्वामिनम् ॥१८०॥

हील० साम्प्र०। इदानीं त्रयोदशवर्षीयोऽयमास्ते । अतो व्रतग्रहणं साम्प्रतं युक्तम् । कथमन्यथा जम्बूकुमारसदृशो
भवेत् ॥१८१॥

हीसुं० १अङ्गजाभिलषनो(णो)द्भवकोपाचान्तचित्तचतुराननशापात् ।

२रुद्रनेत्रशिखिनीव ३निपत्या४दत्त जन्म कमनष्प(: प)रमेतत् ॥१८१॥

(१) पुत्र्याः तिलोत्तमाया वाञ्छना कामक्रीडाभिलाषस्तस्मादुत्पन्नो यः क्रोधस्तेनाकुलं मनो
यस्य तादृशस्य विधातुः शापात् । (२) शम्भुभाललोचनवह्नौ । (३) पतित्वा । प्रज्वल्य ।
(४) कामः अन्यं भवं गृहीतवान् ॥१८१॥

हील० अङ्ग० । तिलोत्तमाया अभिलषनो(णो)त्पन्नकोपेन वान्तं पूरितं चित्तं यस्य तादृशो ब्रह्मणः कोपात्
वह्निमये हरनेत्रे झम्पां दत्त्वा मारः एतन्मिषात्किं द्वितीयं जन्म आदत्त ॥१८२॥

हीसुं० १अद्रिजार्द्धघटनाङ्कितमूर्त्या २व्रीडमाकलयता ३गिरिशेन ।

४प्रेयरूपकवती ५तनुरेतत्कैतवात्किमु६शरीक्रियते स्म ॥१८२॥

(१) पार्वत्याः शरीरार्द्धेन योजनया कलितकायेन । (२) लज्जाम् । 'व्रीड'शब्दः
अकारान्तोऽप्यस्ति । "त्वयि स्मरव्रीडसमस्ययानये" ति नैषधे । (३) शम्भुना । (४) प्रियरूपस्य
भावः प्रैयरूपकम् । मनोज्ञादित्वाद्गुण् । प्रैयरूपकविशेषनिवेशै 'रिति नैषधे । (५)
कुमारकायमिषात् । (६) अङ्गीक्रियते स्म ॥१८२॥

हील० अ० । पार्वत्या सह अर्द्धाङ्गत्वेन लज्जता रुद्रेण । प्रियरूपस्य भावः प्रैयरूपकं, तद्वती, तनुः
शरीरमेतन्मिषात्प्रकटीकृता ॥१८३॥

हीसुं० १त्यक्तपूर्ववपुषा २निजयोषाविप्रयोगजनितान्तरदुःखात् ।

३उर्व्वसीप्रियतमेन किमेतत्कैतवेन जगृहे तनुरन्या ॥१८३॥

(१) उज्झितं पूर्वं पुरुरवालक्षणं शरीरं येन । (२) स्वप्रिया उर्व्वसीनाम्नी तस्या विरहेणोत्पन्न-
मनःखेदात् । (३) ये(ऐ)त्वेन ॥१८३॥

हील० त्यक्त० । स्वस्त्रीवियोगात्त्यक्तकायेन पुरुरवसा एतल्लक्षणः कायो गृहीतः ॥१८४॥

हीसुं० १दस्त्रयोष्कि(: कि)मयम२न्यतमोऽस्मिन्नागतस्त्रि३दिवतः क्षितिपीठे ।

४निष्कलङ्क इव ५विष्णुपदस्योपास्तिभिष्कु६(: कु)मुदिनीदयितो वा ॥१८४॥

(१) अश्विनीपुत्रयोः । (२) द्वयोर्मध्ये कश्चन । (३) स्वर्गात् । (४) कलङ्कहितः । (५)
नारायणपदसेवनाभिः । (६) चन्द्रः ॥१८४॥

1. इति हीरकुमाररूपदर्शनात्पत्तननगरनागरीणां मनसि विचारणा हील० ।

हील० दस्त्र० । अश्विनीजयोर्मध्ये अयं एकः कश्चिदागतः । अथवा निरङ्कुञ्चन्द्रः ॥१८५॥

हीसुं० १^{माद्यसि स्मर} २^{जगज्जयिनीभिः} ३^{हेतिभिष्कि} (: कि) मु ४^{हताश !} ५^{वशाभिः ।}
संश्रिते हि चरितश्रियमस्मिस्त्वन्मदोऽयमवकेशिवदासीत् ॥१८५॥
(१) मत्तो भवसि । (२) विश्वजयनशीलाभिः । (३) शस्त्रैः । (४) निर्दलिताभिलाष !
(५) स्त्रीभिः । (६) तवाभिमानः । (७) निष्फलद्रुम इव ॥१८५॥

हील० माद्य० । हे हताश ! जगज्जैत्रप्रहरणसदृशाभिर्वशाभिष्कि (: किं) माद्यसि । यतोऽस्मिन् चारित्रं श्रिते त्वन्मदो वन्ध्यतरुरिव जातः ॥१८६॥

हीसुं० १^{दैत्यमर्त्यमरुतां विजये त्वं} २^{साहसिक्यमथ मोह !} ३^{जहीहि ।}
४^{भूधरं हरिरीवा} ५^{शनिनासौ} ६^{संयमेन निहनिष्यति यत्त्वाम्} ॥१८६॥
(१) असुरनरसुराणाम् । (२) साहसकर्मसत्त्वं बलवत्तां वा । “अहो मदीयस्तव साहसिक्य”-
मिति नैषधे । (३) त्यज । (४) शैलम् । (५) शक्रवज्रेण । (६) चारित्रेण ॥१८६॥

हील० दैत्य० । हे मोह ! सर्वप्राणिविजये सत्त्वं मुञ्च । यत् यस्मात्त्वां चारित्रेना(णा)यं हनिष्यति । यथाद्रिमिन्द्रो वज्रेण हन्ति ॥१८७॥

हीसुं० १^{संसृते !} २^{व्रतरमानिरतोऽसौ} ३^{दुःप्रवृत्तिमिव यत्त्यजति त्वाम् ।}
४^{निष्फला तदबलेव} ५^{परस्यां} ६^{सक्तमानसपतेरपमानात्} ॥१८७॥
(१) संसार !! (२) चारित्रिश्रियामासक्तमनः । (३) दुष्टवार्ताम् । (४) वन्ध्या । (५)
अन्यवनितायाम् । (६) आदृतचित्तकान्तस्य ॥१८७॥

हीसुं० हे संसार ! हीरकुमारः दुर्गार्गमिव त्वां त्यजति । तस्मात्त्वं निष्फलैव । यथान्यस्त्रियां आसक्तपते-
रपमानात् स्वस्त्रीः सम्भोगानवाप्तेर्निशनन्दा स्यात् ॥१८८॥

हीसुं० राग ! सागर इवासि १^{निपीतो} २^{ऽनेन पीततटिनी} ३^{दयितेन ।}
४^{दर्प !} ५^{खर्परकरीभव सर्पन्} ६^{ङ्कवद्युधि जितो} ७^{यदनेन} ॥१८८॥
(१) चुलुकीकृतः । (२) अगस्तिना । (३) अभिमानः । (४) घटादिकपालम् ।
ठिक्करमित्यर्थः । पाणौ कुरु । (५) द्रमको भिक्षुरिव । (६) कुमारेण ॥१८८॥

हील० हे राग ! त्वमगस्तिसदृशेनानेन समुद्र इव पीतः । पुनरनेन जित हे दर्प ! त्वं खर्परं करे कृत्वा भिक्षां
मार्गय ॥*१८९॥

हीसुं० मान^{मान} [न] सरोरुहनत्या १^{मानिनीजन !} जहीहि २^{जहीहि ।}
३^{मोहनाह्वमणिनेव} ४^{मह (न) स्वी न} ५^{व्यमु (मो) ह्यत या (यतो)} भवतायाम् ॥१८९॥
(१) लज्जया वदनपद्मनप्रीकरणेन । (२) स्त्रीलोकः । (३) त्यज त्यज । (४) मोहकृद्वलेन ।

1. अथ काममोहादीनामुपालम्भाः हील० । 2. पतिनेव हीमु० ।

(५) विशिष्टमनोवाच(न्), सुरादिभिरक्षोभ्यमनाः । (६) मोहितः ॥१८९॥

हील० मान० । हे मानिनीजन ! मुखं नीचैः कृत्वा मानं त्यज त्यज । यतः श्रीमता अयं न मोहितः । यथा मोहकृदरत्नेन जनो मोह्यते ॥१९०॥

हीसुं० १स्वर्णजालकविमानगतानां २सुभ्रुवां भ्रुव इवाप्सरसां सः ।

३आननामृतरुचीभ्य ४उदीतास्ताः सुधा इव कथाष्पि(: पि)बति स्म ॥१९०॥

१इति पुराङ्गनानां मिथो वार्ताः ।

(१) कनकघटितगवाक्षरूपविमानेषु प्राप्नानाम् । (२) स्त्रीणाम् । (३) मुखचन्द्रेभ्यः । (४) उद्गतां(ताः) ॥१९०॥

हील० स्वर्ण० । पृथिव्याः सुराङ्गनानामत एव स्वर्णगवाक्षविमानस्थितानां मुखचन्द्रेभ्यो निर्गताः सुधा इव कथाः स सादरं श्रुणोति स्म ॥१९१॥

हीसुं० १नीरदोऽवनिभृतामिव तापं वृष्टिभी २रजतहेममयीभिः ।

सोऽर्थिनां ३प्रमथयन्पथि ४दौस्थ्यं संचचार ५पुटभेदनमध्ये ॥१९१॥

(१) मेघः । (२) गिरीणाम् । (३) स्वर्णरुष्यप्रचुराभिः । (४) निवारयन् । (५) मार्गं । (६) दरिद्रताम् । (७) अणहिल्लपत्तनमध्ये ॥१९१॥

हील० नीर० । यथा मेघोऽद्रीणां तापं हन्ति तद्वद्याचकदारिद्र्यं दलयन् सन् स पत्तनविचाले सञ्चरति स्म ॥१९२॥

हीसुं० १तद्यशोधरणभर्तुरितोऽन्यद्द्वीपनिर्जयकृते २प्रयियासोः ।

३अध्वरोधिजलधिं^२ किमु ४रोद्धुं ५तत्क्षणे ६भुवि ७रजोभिरुदीये ॥१९२॥

(१) कुमारयशोरजस्य । (२) अस्मादद्वीपात् । (३) अण र द्वीपसाधनार्थम् । (४) गन्तुमिच्छोः । (५) मार्गरोधकसमुद्रम् । (६) आवरीतुम् स्थलीकर्तुम् । (७) तस्मिन्प्रस्तावे । (८) धूलीभिः । (९) प्रसस्त्रे ॥१९२॥

हील० तद्यशो० । तत्समये पृथ्वी धूलीभिः प्रसृतम् । उत्प्रेक्ष्यते । इतो द्वीपादन्यद्वीपजयार्थं यातुमिच्छोष्कु(: कु)मारयशोरजः मार्गं रुन्धन्ति । तादृशानर्णवान् रोद्धुं स्थलीकर्तुमिव रेणुभिः प्रसस्त्रे ॥१९३॥

हीसुं० १संयमाय २समियाय कुमारः ३पत्तनोपविपि^४नं ४दितदोषः ।

५पूर्वपर्वतशिरःशिखराङ्गं^५ ६पद्मिनीपतिरिवा^७भ्युदयाय ॥१९३॥

(१) चारित्रग्रहणाय । (२) समागतः । (३) पत्तनोद्यानम् । (४) दिताश्छिन्ना दोषा

1. इति पत्तननगरनागरीणां हीरकुमारदर्शनोद्भूतमिथःकथाप्रथा हील० । 2. ०धीनिव हीमु० । 3. क्षितिर० हीमु० ।

4. ०पिने हीमु० । 5. ०राङ्गे हीमु० ।

अपगुणा रात्रयो वा येन । (५) उदयाचलमस्तकशृङ्गोत्सङ्गम् । (६) सूर्यः । (७) उद्गमनाय ॥१९३॥

हील० संय०। चारित्रग्रहणार्थं स वने आजगाम । यथा रविरुद्गमनार्थं उदयाद्रावागच्छति । किंभूतः स रविश्च ?। दिताः खण्डिता दोषा अपगुणा रात्रयश्च येन सः ॥१९४॥

हीसुं० १कौतुकाद्भवमुपेत्य २वसन्ती ३स्वप्नु(: पु)रीमिव पुरीम*वगत्य ।
आगतं किमनु ४नन्दनमत्रोद्यानमेष निपपौ नयनाभ्याम् ॥१९४॥

(१) भूतलावलोकनार्थं कौतुहलेन भुवमागत्य । (२) तिष्ठन्तीम् । (३) अमरावतीम् । (४) ज्ञात्वा । (५) नन्दनवनमिव ॥१९४॥

हील० कौतु० । हीरकुमारः वनं पपौ । उत्प्रेक्ष्यते । कुतूहलात्पृथ्व्यामागताममरावतीं वीक्ष्य अनु-पश्चान्नन्दनवनं आगतम् ॥१९५॥

हीसुं० १शारिकाशुकशिखण्डिकपोतीपोतकेलीकलनाकमनीयम् ।
२मत्तवारणविचित्रितसालं प्राविशद्गृहमिवोपवनं सः ॥१९५॥

(१) शारिकाशुकमयूरः पारापतीशिशुक्नीडाकरणेन मनोज्ञम् । (२) “मत्तलम्बोपाश्रयः स्यादिति” हैम्याम् । विशिष्टानि चित्राणि संजातान्यस्यां तादृशी शाला यत्र । मदोद्धता गजास्तथा विशिष्टाश्चित्रा औषध [यस्तद्युताः, 'शसयोरैक्यात्' द्रुमा यत्र ॥१९५॥

हील० शारिका० । सद्गानि सारिकादीनां सद्भावात्तै रमणीयम् । पुनर्विशिष्टाश्चित्रा आखुपर्णी औषधयो वा । चित्रा उरगविशेषाः 'चित्रडि' इति प्रसिद्धास्तैर्युक्ता वृक्षा यत्र, तथा विविधचित्रसहिता शाला यत्र । श्लेषे शसयोरैक्यात् । तादृशं वनं स प्रविशति स्म ॥१९६॥

हीसुं० पुष्पपल्लवफलानि दधानाः शाखिनः १स्मितशिखाग्रशयेषु ।
२स्वागतं ३द्विजरवैष्कि(: कि) ४मुदीर्याऽस्या ५तिथेयम ६तिथेरिह चक्रुः ॥१९६॥

(१) विकचशाखाशिखरहस्तेषु । (२) सुखेनागतं कुशलप्रश्नादि वा । (३) पक्षिशब्दैः । (४) उक्त्वा । (५) अतिथिसत्क्रियाम् । (६) प्राघुणाय ॥१९६॥

हील० वृक्षाः शाखाकरेषु पुष्पादीन् धृत्वा, पुनः पक्षिरवैः कुशलं पृष्ट्वाऽस्य सत्क्रियां कुर्वन्ति स्म ॥१९७॥

हीसुं० तत्र १सस्यभरगौरवभाग्भिः २कोकिलाक्वणितसंस्तववाग्भिः ।
पादपैरयमनम्यत ३वन्यै*र्भाविसूरिपुरहूतधियेव ॥१९७॥

(१) फलगणभारयुतैः । (२) पिककूजितस्तुतिवचनैः । (३) वनभवैः । (४) भविष्य-सूरीन्द्रधिया ॥१९७॥

हील० फलगौरवं कुर्वद्भिः पिकपञ्चमालापा एव संस्तववचनं येषां तादृशैर्वृक्षैर्नमस्कृतः ॥१९८॥

- हीसुं० १कामनीयकमशेषम^२मुष्याऽ^३न्वेषयन्वटतरुं स^४ ददर्श ।
 २श्रीतिरस्कृतसमग्रवनस्य च्छत्रमेतदिव मुद्गिं वनस्य ॥१९८॥
 (१) मनोज्ञताम् । (२) का(क)मनीयस्य भावः कामनीयकम् 'मनोज्ञादित्वा'दृष्ण । (२) वनस्य । (३) पश्यन् । (४) हीरकुमारः । (५) शोभया जितसमस्तभुवनकाननस्य ॥१९८॥
- हील० काम० । स वनस्य मनोज्ञतां पश्यन् वटं ददर्श । उत्प्रेक्ष्यते । धनाधिराजवनस्यालिके छत्रम् ॥१९९॥
- हीसुं० १न्यक्षरुक्षनिकरेषु २गुरुत्वं यद्विभर्ति मनुजेष्विव भूमान् ।
 गौरवात्किमिति ३लोलविहङ्गैर्वीज्यते स्म चमरैरिव पक्षैः ॥१९९॥
 (१) सर्ववृक्षगणेषु । (२) महत्त्वम् । (३) लोलैरुडुयनाच्चपलैष्यः (ः प)क्षिभिः ॥१९९॥
- हील० न्यक्ष० । समग्रवृक्षेषु महत्त्वात्पक्षिभिः पक्षैर्वीज्यते स्म ॥२००॥
- हीसुं० १रागिणः २प्रणयतोऽखिललोका^३शैशवावधिजगज्जनगेयान् ।
 ४तद्गुणानिव ५निशम्य ६सरागः ७पल्लवैरयम^८सा(शा)लत ९साल ॥२००॥
 (१) सरागान् । (२) कुर्वतः । (३) बाल्यावस्थामारभ्य त्रिभुवनजनानां गातुं योग्यान् । (४) हीरकुमारगुणान् । (५) श्रुत्वा । (६) रागयुक्तः । (७) किसलयैः । (८) शुशुभे ॥२००॥
- हील० रागि० । रागयुक्तान् कुर्वतस्तद्गुणान् श्रुत्वा सालः सरागः सन् पल्लवैरशोभत ॥२०१॥
- हीसुं० १वल्कलैष्कर (ः क)लयतात्मनि भूषां बिभ्रता २कपिशशालिजटालीम् ।
 ३काननस्थितिमता^४जनि ५तेना^६तन्वता किमु ७तपो ८व्रतिनेव ॥२०१॥
 (१) वृक्षत्वग्भिः । (२) पिङ्गलशोभमानजटासटा योगिकेशाश्च । (३) वने वसता । (४) जातम् । (५) वटेन । (६) सृजता । (७) अनाहारलक्षणम् । (८) तापसेनेव ॥२०१॥
- हील० वल्क० । वल्कलैश्छल्लीभिः शोभितेन । पुनः पीतरक्तानां वृक्षमूलानां जटानां वा श्रेणीं दधता । पुनर्वने स्थितेन । पुनस्तपः कृर्वता वटेन यतिनेव जातम् ॥२०२॥
- हीसुं० १निष्कुहान्तरितविष्करवारा(र)स्फारतारनिनदैर्वटशाखी ।
 यो मरु^२त्तरलपल्लवहस्तैरा^३ह्वयन्निव निजान्तिक^४मेतम् ॥२०२॥^३
 (१) कोटरसंस्थितपक्षिनिकराणां पटुरुच्चैः कूजितरवैः । (२) पवनचञ्चलकिसलयकरैः । (३) स्वसमीपे कुमारमाकारयतीव ॥२०२॥
- हील० निष्कुहान्तरितानां स्वकोटरमध्यगतानां पक्षिणां रवैः । पुनर्वायुवेपितशाखाहस्तैर्यो वटः एतं हीरकुमारं स्वसमीपे आकारयन्निव ॥*२०३॥

1. शालः हीमु० । 2. क एतम् हीमु० । 3. दीक्षादानोचितवटतरुवर्णनम् हील० ।

हीसुं० शिश्रिये विजयदानमुनीन्द्रष्पूः (: पू) र्वमेव तदुपागमनाद्यः ।

छाययाऽखिलजनं सुखयन्तं कः श्रेयन्न धनदाश्रयमत्र ॥२०३॥

(१) प्रथममेव । (२) कुमारागमनात् । (३) प्रतिच्छादिकया । (४) समस्तलोकम् । (५) सुखीकुर्वन्तम् । (६) कुबेरस्य दातृणां वाश्रयम् ॥२०३॥

हील० शिश्रिये० । हीरकुमारस्यागमनात्पूर्वमेव सर्वसुखदायिनं यं वटं श्रीविजयदानसूरिः श्रितवान् । प्रागेव तत्रागत्य निषत्र(ण्ण) इत्यर्थः ॥२०४॥

हीसुं० तीर्थनाथमिव चैत्यतरोस्तत्पादपस्य सविधे स्थितिमन्तम् ।

संमदेन स कुमारमहेन्द्रस्त्रिः प्रदक्षिणयति स्म मुनीन्द्रम् ॥२०४॥

(१) जिनेन्द्रम् । (२) तस्य व्यावर्णितस्वरूपस्य । (३) पार्श्वस्थितम् । (४) त्रिवारम् । (५) प्रदक्षिणावर्त्तं भ्रमति स्म ॥२०४॥

हील० तीर्थ० । कुमारे वटतले स्थितं विजयदानसूरिं वारत्रयं प्रदक्षिणयति स्म । यथाशोकद्रुमतले स्थितं जिनमिन्द्रस्त्रिः प्रदक्षिणयति ॥२०५॥

हीसुं० उत्तार तुगात्स कुमारो बर्हिणादिव सुतः सुरसिन्धोः ।

श्रीगुरुं प्रमुदितश्च ललाटन्यस्तहस्तनलिनस्तमनंसीत् ॥२०५॥

(१) मयूरात् । “आवासवृक्षोन्मुखबर्हिणानी”ति रघुवंशे । (२) स्वामिकार्त्तिकः । (३) भालस्थलयोजितकरकमलः । (४) नमस्करोति स्म ॥१०५॥

हील० उक्त० । स हयादुत्तार । यथा षण्मुखो मयूरदुत्तरति । पुनः श्रीसूरिं प्रणमति स्म ॥२०६॥

हीसुं० रामणीयकविधेरवधेर्मे भूषया वपुषि कृत्रिमया किम् ।

तत्यजे निजतनोरिति सर्वाङ्गीणभूषणभरष्किः (कि) मनेन ॥२०६॥

(१) मनोज्ञताप्रकारस्य । रामणीयस्य भावो रामणीयकम् । योपधाद्बुज् । (२) सीमायाः । (३) मम (४) आभरणैः । शोभया । (५) अङ्गे । (६) औपाधिक्या विरचितया । (७) किम्, भवतु न किमपीत्यर्थः । (८) त्यक्तः । (९) स्वशरीरात् । (१०) सर्वाण्यङ्गानि व्याप्नोतीति सर्वाङ्गीणः । “पथ्या(य)ङ्गकर्मपत्रपात्रं व्याप्नोती”ति सूत्रेण खः, ईनादेशश्च । आभरणसमुदायः सर्वशरीरालङ्करणानि ॥२०६॥

हील० राम० । स्वकायादाभरणभरं अनेन किमिति कारणात्यक्तः । इतीति किम् ? । रामणीयतायाः प्रकारयावधेः -सीमाया मे-मम शरीरे औपधिक्या शोभया किम् ॥२०७॥

हीसुं० षट्दशग्रहेषु पशिशसङ्घुचमितेऽब्दे १५९६ कात्तिकस्य च तिथौ द्विकरसङ्घुये ।

यन्निरस्तभवनिःस्व(श्व)सितार्चिर्धूमवर्तिभिरिवाविशदास्ये ॥२०७॥

1. ०यती० हीमु० ।

१संयमं २विजयदानमुनीन्दोराददे सह परैः स कुमारः ।

३पद्मिनीप्रियतमात्प्र४विकाशं ५पुण्डरीकमिव ६पङ्कजपुञ्जैः ॥२०८॥ युगम् ॥१

(१) षट्सङ्ख्या, ग्रहा नव, इषवो बाणाष्पः (५)ञ्च, शशी चन्द्र एक एव, एतत्सङ्ख्या प्रमाणीकृते वर्षे । (२) कार्तिकमासस्य । (३) युगमसङ्ख्ये तिथौ । तिति(थि)शब्दः पुंस्त्रीलिङ्गः । (४) हीरकुमारपराभूतसंसारनिःस्वा(श्वा)सानलधूमलेखाभिरिव । (५) श्यामलितमुखे । श्यामे इत्यर्थः । विक्रमार्कात्पञ्चदशशतेषु षण्णवत्यां वर्षेष्वतिक्रान्तेषु कार्तिकबहुलद्वितीयायां व्रतमादत्तेति तात्पर्यम् ॥२०७॥

(१) दीक्षाम् । (२) श्रीविजयदानसुरीन्द्रात्मकाशात् । (३) सूर्यात् । (४) विकचताम् । (५) सिताम्भोजम् । (६) कमलपटलैः । पुण्डरीकमिति प्राधान्यख्यापनाम्, "पुरिसवर-पुंडरीयाण"मिति वचनात् ॥२०८॥

हील० येन कुमारेण ध्वस्तो यः संसारस्तस्य निस्व(निःश्व)सितान्येव अर्चीषि वह्नयस्तेषां धूमलेखाभिः कृष्णमुखे द्वितीयातिथौ । "प्रश्निस्तथ्यशनीमणिसृणि"रिति पुंस्त्रियोर्लिङ्गानुशासने । शेषं सुगमम् ॥२०८॥ परैरमीपालकुमारप्रमुखैरित्यर्थः ॥२०९॥

हीसुं० १संयमश्रियमवाप्य कुमारः सा२धिकं ३शरदमिन्दुरिवाभात् ।

४साऽप्यनेन५ सुषमां श्रयते स्माऽर्थेन ६वागिव पुरीव नृपेण ॥२०९॥

(१) चारित्रलक्ष्मीम् । (२) अतिशायितया । (३) मेघात्ययम् । (४) चरणश्रीरपि । (५) कुमारेण । (६) वाणी अर्थेनेव ॥२०९॥

हील० सं० । स कुमारः चारित्रं प्राप्याधिकं शुशुभे । यथा शरदृक्तुं चित्रानक्षत्रं वा प्राप्य चन्द्रः शोभते । सा चारित्रश्रीरपि अमुना शोभां प्राप्नोति स्म ॥२१०॥

हीसुं० हीरहर्ष इति नाम १तदीयं २निर्ममे विजयदानयतीन्द्रः ।

३स्पर्द्धयेव यशसाऽस्य जनानां ४कर्णपूरपदवीं तदवापत् ॥२१०॥

(१) कुमारसम्बन्धिः । (२) कृतवान् । (३) असूयया । (४) कर्णाभरणता सकलजगज्जन-श्रूयमाणतापदम् ॥२१०॥

हील० हीरहर्ष इति नाम कृतं तत्राम । अस्य हीरहर्षमुनेर्यशसा सह स्पर्द्धया जनानां कुण्डलपदवीं प्राप ॥२११॥

हीसुं० १नभोङ्गणान्निर्ज्जरहस्तमुक्ता २मरन्दलुभ्यन्मधुपानुषङ्गा^२ ।

पपात तस्योपरि पुष्पवृष्टिष्क(: क)टाक्षलक्षा^४ इव मोक्षलक्ष्म्याः ॥२११॥

(१) आकाशात् । (२) सुरनिकरकरैः कृता । (३) मकरन्दलुब्धीभवतां भ्रमराणां सङ्गे

1. संवत् १५९६.....कुमारः संयमश्रियं परिणीतवानिति हील० । 2. षड्ङ्गे इति हीमु० दृश्यते । स चाशुद्धो भाति ।

यस्याः । (४) लक्षाशब्दः स्त्रीक्लीबः । तथा -“माने लक्ष”मिति लिङ्गानुशासने ॥२११॥

हील० नभो० । भ्रमरवेष्टिता पुनर्गगनाद्देवेन मुक्ता पुष्पवृष्टिस्तदुपरि पपात । उत्प्रेक्ष्यते । मुक्तिश्रियः कटाक्षशतसहस्राणि ॥२१२॥

हीसुं० १महाव्रती २कालमनोभवारिर्महोक्षलीलागतिगौरकान्तिः ।

३शिवाश्रितः शंभुरिव क्रमेणेशानीं दिशं पूर्वमयं बभाज ॥२१२॥

(१) पञ्चमहाव्रतवान् । (२) कालः कलिस्तथा स्मरस्य शत्रुः । (३) वृषभगति, “मत्तोक्षगमनः पुमानि”ति काव्यकल्पलतायाम् । (४) स्वर्णरुचिः । गौरः पीतस्वे(श्वे)तयोः । (५) मङ्गलयुतः । (६) शंभुरपि “महाव्रती वह्निहिरण्यरेता” इति हैम्याम् । कालदैत्यस्यारिर्गुत्युञ्जयत्वात् स्मरारिः, वृषभवाहनः, श्वेतद्युतिः, पार्वत्याश्रितः, अर्द्धशंभुत्वात्, तद्वत् । ईशान्यां(नी) दिशं प्राक् जगाम ॥२१२॥

हील० महा० । हीरहर्षमुनिः पूर्वमीशानीं दिशं श्रितवान् । यथेश ईशानीं दिशं गच्छति, तदधिपतित्वात् । किंभूतः स ईशश्च ? पञ्चमहाव्रतवान् । “महाव्रती वह्निहिरण्यरेताः” । कालदैत्यकामयोररिः । पुनर्वृषभेन(ण)वृषभवद्गमनं यस्य । शिवैर्मङ्गलैः शिवया वा युक्ताः ॥२१३॥

हीसुं० १कलभो २यूथनाथेन ३यद्वदम्यः ४ककुक्षता ।

हीरहर्षः समं सूरि-शक्रेण विजहार सः ॥२१३॥

(१) कलभन्निशदब्दकः करी । (२) यूथाधिपेन सार्द्धम् । (३) “दम्यो वत्सतरः समा”-विति हैम्याम् । पुष्टवत्सन्धिवर्षीयः । (४) धुरिणेनेव । (५) विहारं कृतवान् । २१३॥

हील० यथा बालगजः षष्टिवर्षीयगजेन विहरति । यथा वृषेन(ण) वत्सतरः तद्वदहीरहर्षः सूरिणा विजहार ॥२१४॥

हीसुं० प्रीतिर्जिनेषु २वृजिनेषु न तस्य जज्ञे, ३योगं व्यगाहत मनो न कदापि ४भोगम् । अङ्गीचकार ५विरतिं न ६रतिं कदाचि-न्नव्योऽप्यनव्य इव सोऽजनि साधुधुर्यः ॥२१४॥

(१) तीर्थकरेषु । (२) न पापेषु (३) प्रणिधानम् । (४) सुखादिकं सांसारिकम् । (५) सर्वसावद्यविरमणम् । (६) चित्तासक्तिं मैथुनादि वा । “वृद्धास्विव गतप्रायासु वर्षासु रतिमकुर्वाण” इति चम्पूसूत्रे । तद्विपनके रतिं चित्तासक्तिमिति ॥२१४॥

हील० तस्य प्रेम जिनेषु जातं न पापेषु । शेषं सुगमम् ॥२१५॥

हीसुं० सूरीन्द्रोः सन्निधौ श्रीमान्कुमारश्रमणोऽनिशम् ।

सन्तानस्य नवोन्निरद्रत्यारिजात इवाबभौ ॥२१५॥

(१) हीरहर्षसाधुः । (२) कल्पद्रुः । “कल्पद्रुमाणामिव पारिजात” इति रघुवंशवचना-

1. ०मसौ हीमु० ।

त्पारिजातस्य सर्वकल्पद्रुमेषु प्राधान्यख्यापना ॥२१५॥

हील० सू० । यथा सन्तानकल्पद्रुमपार्श्वे पारिजातनामा कल्पद्रुः शोभते । तद्वत्सूरिसमीपे हीरहर्षबालः शोभते स्म ॥२१६॥

हीसुं० १श्रमणधरणीभर्तृष्पा^२(: पा)दारविन्दनिषेवना-

प्रमुदितमना नाथीदेवीतनूजयतीश्वरः ।

^३अनुपमशमक्षीराम्भोधौ ^४विलासरसं सृज

^५न्सितगरुदिवाम^६न्दान्दं दिनानि निनाय सः ॥२१६॥

इति पण्डितदेवविमलगणिविरचिते हीरसौभाग्य(सुन्दर)नाम्नि महाकाव्ये हीरकुमारप्रतिबोधस्वजन-कृतमहोत्सवपुराङ्गनाचेष्टित-तत्सङ्गथा-दीक्षाग्रहणो नाम पञ्चमसर्गः ॥ ग्रं. ३०३॥

(१) श्रीविजयदानसूरीन्द्रस्य । (२) चरणकमलोपासनाहृष्टचित्तस्य(चित्तं यस्य) । (३) असाधारणोपशमरसदुग्धसमुद्रे । (४) विलासरसं - क्रीडास्वादम् । आस्वादोऽनुभवनम् । अथवा क्रीडायामनुरागं सृजन् । "रसः स्वादे जले वीर्ये शृङ्गारादौ विषे द्रवे । बोले रागे देहधातौ तिक्तादौ पारदेऽपि चे"त्यनेकार्थः । (५) राजहंस इव । (६) परमानन्दः ॥२१६॥

इति पञ्चमः सर्गः ॥ ग्रं० ३३६ ॥

हील० श्रम० । श्रीसूरीश्वरचरणसेवनायां हर्षवान् नाथीसूतो मुनीशः सितच्छदो हंसस्तद्वत्क्षीरसमुद्रे क्रीडायारसं आस्वादं कुर्वन् दिवसानतिक्रामति स्म । "रसः स्वादे जले वीर्ये शृङ्गारादौ द्रवे विषे । बोले रागे देहधातौ तिक्तादौ पारदेऽपि च ॥" इत्यनेकार्थः । हंसानामपि क्षीरार्णवे सत्त्वाद्यथा "हंसांसाहतपद्मरेणुकं इत्यादौ ॥२१७॥

हील→ यं प्रासूत शिवाह्वसाधुमघवा सौभाग्यदेवी पुनः

पुत्रं कोविदसिंहसी(सिं)हविमलान्तेवासिनामग्रिमम् ।

तद्ब्राह्मीक्रमसेविदेवविमलव्यावर्णिते हीरयुक्-

सौभाग्याभिधहीरसूरिचरिते सर्गोऽभवत्पञ्चमः ॥२१८॥←

इति पण्डितदेवविमलगणिविरचिते हीरसौभाग्यनाम्नि महाकाव्ये हीरकुमारस्य विजयदानसूरिवन्दन-देशनाश्रवण-वैराग्यभवन-सांसारिकवर्गादेशादान-भूषणा....तौर्यत्रिकादिमहोत्सवपुरः सरो विपिनागमन-वटद्रुमाधोदीक्षाग्रहणादिवन्दनो नाम पञ्चमः सर्गः ॥

1. हंसांसाहतपद्मरेणुकपिशक्षीरार्णवाम्भोधैः इति समग्रः पाठः ॥ ✕ एतदन्तर्गतः पाठो हीसुंप्रतौ नास्ति ।

ऐं नमः ॥

अथ षष्ठः सर्गः ॥

हीसुं० १अथ १सूरिपुरन्दरान्तिके ३निखिलं ४वाङ्मयमा५मनत्र६यम् ।

७गणधारिसुधर्मसन्निधाविव८ जम्बूः ९सुषमाम१०पूषत् ॥१॥

(१) अथ दीक्षाग्रहणानन्तरम् । (२) विजयदानसूरिसमीपे । (३) समस्तम् । (४) शास्त्रम् ।

(५) पठन् । “पठत्यमनती” त्यपीति क्रियाकलापे । (६) हीरहर्षः । (७) सुधर्मस्वामिपार्श्वे ।

(८) जम्बूरिव । (९) सातिशायिनी शोभाम् । (१०) पुष्पाति स्म ॥१॥

हील० अथ०। सूरिसमीप आगमं पठन् शोभां पुष्पाति स्म । यथा सुधर्मस्वामिसमीपे पठन् जम्बूस्वामी शोभां पुष्पाति ॥१॥

हीसुं० १श्रुतमत्र २गणो३न्दुनामुना ३निहितं ४स्फूर्त्ति५मनुत्तरां दधौ ।

इव ६शुक्तिकसंपुटान्तरे सलिलं ७स्वातिमिलत्ययोमुचाम् ॥२॥

(१) शास्त्रम् । (२) विजयदानसूरिणा । (३) स्थापितमध्यापितमित्यर्थः । (४)

चमत्कारकारिताम् । (५) असाधारणाम् । (६) मुक्ताशुक्तिसंपुटमध्ये । (७) स्वातिनक्षत्रेण

सङ्गच्छमानघनानां नीरम् ॥२॥

हील० श्रुतमेनं प्राप्य शोभते स्म । यथा शुक्तिकयोः सम्पुटमध्ये पतितं स्वातिपयो मुक्ताशोभां धत्ते ॥*२॥

हीसुं० १अधिगत्य ततः श्रुतं २व्रतक्षितिभर्तुर्दधिरेऽमुना श्रियः ।

सुरभेः स३मिरेण ४सौरभं ५मलयोर्व्वीरुहकाननादिव ॥३॥

(१) प्राप्य । “अधिगत्य जगत्यधीश्वरादथ मुक्तिं पुरुषोत्तमात्तत” इति नैषधे । (३)

विजयदानसूरिन्द्रात् । (३) वसन्तमारुतेन । मलयानिलेनेत्यर्थः । (४) सगन्धित्वं परिमलमिति ।

(५) चन्दनतरुवनात् ॥३॥

हील० अधि० । सूरीश्वराच्छास्त्रं प्राप्यानेन शोभा धृताः । यथा वसन्तवायुना मलयाचलवनात्सुगन्धितां प्राप्य शोभा ध्रियन्ते ॥३॥

हीसुं० १स्खलति स्म न कुत्रचिद्व२चोरचना३स्या३गमपारदृश्वनः ।

४हृदिनी हृदयेशितुश्च५लज्जलकल्लोलपरम्परा ६इव ॥४॥

(१) वाग्विलासः । (२) हीरहर्षस्य । (३) शास्त्रपारगाभिनः । (४) समुद्रस्य । (५)

तरङ्गमाला इव ॥४॥

हील० स्खल० । अस्य वाक्चातुर्यं क्वापि शास्त्रे न स्खलति स्म । यथा नदीशस्य जलकल्लोला क्वापि [न] स्खलन्ति । अत्र किमु इवार्थे ॥*४॥

1. ०णीन्दु० हीमु० । हीलप्रतौ ‘गणीन्दुना’ इतः परं मितेऽब्दे १५९६ कार्तिकस्य....एवं दृश्यते । पश्चादवाच्यमस्ति ।

2. किम् हीमु० ।

हीसुं० १असमानमहा २दिनेशवन्म ३तिमांश्चि ४त्रशिखण्डिपुत्रवत् ।
 “भटवच्चरणोल्लसन्मना ५विनयी यो ६रघुसूनुवद्व्यभात् ॥५॥

(१) परैरसह्यतापः । असाधारणतेजाश्च । (२) रविरिव । (३) कुशाग्रीयमतिः । बुद्धिमान् ।
 (४) वाचस्यतिरिव । “विचित्रवाक्चित्रशिखण्डिनन्दन” इति नैषधे । (५) चारित्रे
 विकसच्चेताः । चः पुनरर्थे, ‘सुभटस्तु सङ्ग्रामे प्रमाद्यन्मानसः विग्रहमिच्छन्ति ‘भटा’ इति
 वचनात् । (६) विनयकलितः । (७) लक्ष्मण इव । (८) “विनये लक्ष्मण” इति
 काव्यकल्पलतायाम् ॥५॥

हील० अस०। यः असह्यप्रतापः सूर्यवत्, बृहस्पतिवत् बृद्धिमान्, पुनर्यः भटवत् चारित्रे उल्लासवान् । यथा
 भटो रणोल्लसन्मनाः स्यात् । पुनर्यः विनये रामभ्रातृवत् । अथवा विशेषेण नयो न्यायो यस्मिन्
 तादृशः सन् राम इव व्यभात् ॥५॥

हीसुं० १गिरिराज इव २क्षमाधरो ३बुधलक्ष्मीं दधद ४भ्रमार्गवत् ।
 ५जलजासनावद्भ्र ६वान्तकृद्व्र ७तधुर्यः स ८महोक्षवद्वभौ ॥६॥

(१) हिमाचल इव । (२) क्षमा-क्षान्तिर्भूमिश्च । (३) पाण्डित्यश्रियम् । सोमपुत्रस्य
 शोभाम् । (४) गगनमिव । (५) ब्रह्मा इव । (६) संसारच्छेदा(रोच्छेदकः) । (७)
 पञ्चमहाव्रतभारोद्भारे धुरीणः । (८) वृषभ इव ॥६॥

हील० गिरि०। यः क्षान्तिपाण्डित्ययुक्तः संसारेच्छेदकारी व्रतधुरंधरः शुशुभे ॥६॥

हीसुं० १तरुणी तपनात्मजन्मनो २हरिदास्ते भुवि नाम दक्षिणा ।
 किमु कस्यचनापि ३कोपिनो ४व्रतिनः ५स्वर्निप ६पात शापतः ॥७॥

(१) यमपत्नी । (२) दिग् दक्षिणा । “निजमुखमितः स्मेरं धत्ते हरेर्महिषी हरित्” । तथा
 “वरुणगृहिणीमाशामासादयन्तममुं रुची” ति नैषधे । इदमपि तद्वत् । (३) रोषवतः । (४)
 तापसस्य (५) स्वर्गः । (६) उच्चैः स्थानात्तुटित्वा अधोभूमौ पतितः ॥७॥

हील० तरु०। सूर्यसुतो यमस्तस्य वधूर्दक्षिणा दिगस्ति । उत्प्रेक्ष्यते । अनुक्तनाम्नस्तापसस्य कोपाद्देवलोको
 भुवि आगतः ॥७॥

हीसुं० वसति स्म घटोद्भुवो १ मुनिर्दिशि यस्यां चिरमु २ज्झितान्यदिग् ।
 किमु ३शम्बरवैरिविभ्रमै ४र्युवतीभि ५र्युववद्वि ६मोहितः ॥८॥

(१) अगस्तितापसः । (२) त्यक्तापराशः । (३) स्मरविलासैः । (४) दक्षिणात्यतरुणीभिः ।
 (५) तरुण इव । (६) मोहं प्रापितः ॥८॥

हील० यत्रागस्तिरस्ति । उत्प्रेक्ष्यते । दक्षिणात्यस्त्रीभिः कामविभ्रमैर्मोहितः ॥८॥

१. इति हीरगणेः पठनगुणवत्वम् हील० ।

हीसुं० १स्मरविष्टपजैत्रशस्त्रितस्त्रितरोदीर्णविनोद विभ्रमात् ।

व्रजतीव कुतु(तू)हलीक्षितुं किमु ३मन्दीभवदंद्दिरंशुमान् ॥१॥

(१) कन्दर्पस्य त्रिभुवनजयनशीलायुधवदावरिताभिः प्रधानस्त्रीभिः । प्रकटीकृतक्रीडाविलासात् ।
“रहः सहचरीमेतां राजत्रपि स्त्रितरां क्षण” मिति नैषधे । (२) द्रष्टुम् । (३) गमने
अत्वरितीभवन्तः तेजोभिः प्रतापै रहिता वा भव[न्तः] । [अंह्य] श्ररणाः किरणा वा यस्य ।
“साहस्रैरपि पङ्कुरंहिभिरभिव्यक्तीभवन्भानुमा” निति अंहिशब्देन किरणा नैषधे । तथा दिशि
मन्दायते तेज” इति रघुवंशे । (४) सूर्यः ॥१॥

हील० कुतूहलरसान्मन्दकरो रविर्याति । उत्प्रेक्ष्यते । स्मरस्य भूजैत्रायुधीभूताभिरामरामाभिः कृतविभ्रमान्
द्रष्टुम् ॥५॥

हीसुं० शमनस्य मृगीदृशो १दिशो ३मणिमुक्ताफलशालमानया ।

सरितां ३दयितस्य वेलया विलसन्मेखलयेव दिद्युते ॥१०॥

(१) दक्षिणस्याः (२) रत्नमौक्तिकयुक्तया । (३) समुद्रस्य । (४) काञ्च्येव ॥१०॥

हील० समुद्रवेलया रेजे । उत्प्रेक्ष्यते । दक्षिणस्य दिश(शो) मेखलया ॥१०॥

हीसुं० तिलकं १हरितामसौ हरिद्यदगस्तिमुनिरप्यमुं श्रितः ।

३किमपाच्यपयोनिधिः ५स्वनौरिदमावेदयते ५तरङ्गजैः ॥११॥

(१) समस्तदिशाम् । (२) चित्रम् । (३) दक्षिणा तत्र वासादक्षिणसमुद्रः । (४) कथयति ।
(५) कल्लोलजातशब्दैः ॥११॥

हील० दक्षिणार्णवः किमिति वक्तीव । इतीति किम् ? । दक्षिणा दिग् दिशां तिलकं यस्मान्माणिक्यस्वामी
ऋषभदेव एनां श्रितः ॥★११॥

हीसुं० ३मलयो १मलयद्रुमेदुरः शुशुभे यत्र ३सुमेरुसोदरः ।

३शमनस्य ५विलाससानुमानिव ५रन्तुं ५निजदिङ्मृगीदृशा ॥१२॥

(१) चन्दनतरुयुतः । (२) मेरुबन्धुरुच्चैस्तरत्वात् । (३) यमस्य । (४) क्रीडापर्वतः ।
(५) क्रीडितुम् । (६) दक्षिणादिक्पत्या सार्द्धम् ॥१२॥

हील० मलयाचलः । उत्प्रेक्ष्यते दक्षिणदिशा सह क्रीडितुं यमस्य पर्वतः ॥१२॥

हीसुं० मलयो १बलिवेश्मवद्भौ कलयन्कुण्डलिमण्डलीरिह ।

३विशदामृतकुण्डमण्डितो ५धृतपुन्नागबलाहकोत्सवः ॥१३॥

(१) नागलोक इव । (२) भुजङ्गममालाः । (३) निर्मलानां जलानां सुधानां च

1. ०मसावमुं जिनमाणिक्यविभूर्यतः श्रितः हीसुं० । 2. इति केवलदक्षिणा दिग् हील० । 3. अथ कतिचित्पदार्थवर्णनावसरः ।
हील० ।

कुण्डैर्विभूषितः । (४) द्रुमविशेषाः । पुमान्नागो वासुकिश्च । तथा मेघो नागविशेषश्च ।
“धुर्जटिजटाजूट इव पुन्नागवेष्टितो वापीपरिसर” इति चम्पूकथायाम् । पुमान्नागो वासुकिरिति
तद्विपनके । “अथ कम्बलाश्वतरधृतराष्ट्रबलाहका” इत हैम्याम् ॥१३॥

हील० मल०। मलयो नागलोक इवाभाति । किंभूतः ? सर्पयुक्तः । पुनः किंभूत ? अमृतानां सुधानां
जलानां वा कुण्डैर्मण्डितः, धृताः पुत्रागाः सुरर्षिणवृक्षाः । पुमान्नागो वासुकिर्येन । तथा मेघयुक्तो
वा बकयुक्तः ॥१३॥

हीसुं० मलयो १मलयद्रुसौरभैः प्रतिदिक्षु प्रहितैर्नरैरिव ।

२रसिकायितदिग्वलासिनीर्निज^३भूमौ ४ह्वयतीव ५खेलितुम् ॥१४॥

(१) चन्दनपरिमलैः । (२) रसयुक्तोभूतदिगङ्गनाः । (३) स्वस्थाने । (४) आकारयति ।

(५) क्रीडां कर्तुम् ॥१४॥

हील० मलयश्चन्दनसौरभैर्दिगङ्गना आकारयतीव ॥१४॥

हीसुं० १यदुदीतसमीर^२णोऽन्वितः ३प्रसरच्चन्दनसारसौरभैः ।

४कटकैर्विजयीव भूपति^५र्निखिलाशा अपि ६पर्यपूरयत् ॥१५॥^२

(१) मलयाद्रेरुत्पन्नो वातः । (२) विस्तरच्चन्दनतरूणां प्रकृष्टपरिमलैः कलितः । (३)

सैन्यैर्विजयी राजेव । (४) समस्तदिशः । (५) निर्भरति स्म ॥१५॥

हील० य० । मलयाचलवायुः सौरभैर्दिशः पूरितवान् ॥१५॥

हीसुं० इह^१शंकरभूमिभृत्सुखंकरमाणिक्यविभुर्विभासते ।

२महिषाङ्गदिगङ्गानने किमु ३माणिक्यमयो विशेषकः ॥१६॥

(१) शंकरनामनृपस्य रोगोपशामकरत्वात्सुखकरो माणिक्यस्वामी । (२) दक्षिणादि-

गङ्गनामुखे । (३) रत्नघटिततिलकः ॥१६॥

हील० इह दक्षिणस्यां शंकरनाम्न(नो) राज्ञो रोगोपशामको माणिक्यस्वामी शोभते ॥*१६॥

हीसुं० १विविधाभरणप्रभाङ्कुरच्छुरिता या जिनमूर्त्तिरावभौ ।

किमशेषयशःप्रशस्तिका ३प्रथमार्हत्तनुजन्मचक्रिणः ॥१७॥^४

(१) अनेकभूषणकान्तिव्यासा । (२) “चन्दनच्छुरितं वपु” रिति पाण्डवचरित्रे । (३)

समस्तयशसां लिखितवर्णमालिका । (३) ऋषभसुतस्य भरतस्य चक्रवर्त्तिनः ॥१७॥

हील० वि० । आभरणाभाव्यासा सा मूर्त्तिर्भाति । उत्प्रेक्ष्यते । भरतचक्रिणो यशोऽक्षराणि ॥१७॥

हीसुं० १अपि २पार्श्व^३जिनान्तरिक्षकाभिध उच्चैः स्थितिकैतवादिह ।

किमु ३लभ्ययितुं ४महोदयं ५भविनां ६भूवलयात्प्र^७चेलिवान् ॥१८॥

1. ०रणः समं हीमु० । 2. इति मलयाचलः हील० । 3. ०नामुखे हीमु० । 4. इति माणिक्यस्वामी ऋषभदेवः हील० ।

5. ०जिनोऽन्त० हील० । 6. भविनो हील० ।

(१) अपि पुनरर्थे । (२) अन्तरिक्षपार्श्वनाथः । (३) प्रापयितुम् । (४) मोक्षनगरम् ।
(५) भव्यानाम् । (६) भूतलात् । (७) चलितः ॥१८॥

हील० अपि पुनरन्तरीकपार्श्वः सुखकृत् आस्ते । उत्प्रेक्ष्यते । गगने स्थितिदम्भात् प्राणिनो मोक्षं प्रापयितुम्
॥१८॥

हीसुं० १ फणभृद्भृगवन्निभालनादनुभूताहिविभुत्ववैभवः ।

*स्पृहयन्भुवनत्रयीशतां फणदम्भाद्भ्रजतीव यं पुनः ॥१९॥^२

(१) नागेन्द्रः । (२) पार्श्वनाथदर्शनात् । (३) प्राप्तधरणेन्द्रश्रीकः । (४) काङ्क्षन् । (५)
त्रैलोक्यैश्वर्यम् ॥१९॥

हील० फण०। श्रीपार्श्वनाथदर्शनात् प्राप्ताहीन्द्रत्वसम्पद् नागेन्द्रः स्वर्गमृत्युद्वयीशतां वाञ्छन् यं सेवते ॥

हीसुं० ३ इह जीवत आदिमप्रभोरपि सोपारकनामपत्तने ।

प्रतिमा प्रतिभासते सतां वृषकोशः प्रकटः किमार्षभेः ॥२०॥^४

(१) जीवतस्वा(त्वा)मी ऋषभदेवः । (२) पुण्यभाण्डागारः । (३) भरतचक्रिणः ॥२०॥

हील० इह दक्षिणास्यां जीवत्स्वामिप्रतिमा भासते । उत्प्रेक्ष्यते आर्षभेर्भरतचक्रिणः । पुण्यभाण्डागार इव
॥२२॥

हीसुं० ३ कर्टाभिधपार्श्वनाथको दिशि यत्रास्ति पुनः प्रभाववान् ।

न जहाति कदापि यत्पदं किमु तस्यैव समीहया फणि ॥२१॥

(१) करहडानामपार्श्वनाथः । (२) करहडापुरे । (३) माहात्म्ययुक्तः । (४) त्यजति । (५)
पार्श्वनाथचरणम् । (६) तीर्थकृत्पदकाङ्क्षया । (७) नागः ॥२१॥

हील० करहेटकपार्श्वनाथः समस्ति । फणी नागेन्द्रो यत्पदं न त्यजति । उत्प्रेक्ष्यते । तस्यैव पदं मोक्षः
तीर्थकृत्पदवी वा तस्य वाञ्छया ॥*२०॥

हीसुं० ३ विभवैः सह माधवादयः प्रतिवर्षं यमुयेत्व भेजिरे ।

किमिदं गदितुं तनुमतां मरुतामप्ययमेव देवता ॥२२॥^७

(१) स्वसर्वपरिवारेः । (२) कृष्णाप्रमुखा देवा । (३) करहडापार्श्वप्रभोः सन्निधौ समागत्य ।
(४) स्वसेवककृतगीतनाटकादिभक्तिभिः सेवन्ते स्म । (५) कथयितुम् । (६) जनानाम् ।
(७) देवानामपि । (८) देवः ॥२२॥

हील० विभ० । कृष्णादयो देवाः स्वस्वभक्तपुरषपात्रवाद्यादिभिः सार्द्धः समीपे उपेत्य यं पार्श्वनाथं भेजिरे ।

1. ०द्वयीश० हीमु० । 2. इत्यन्तरिक्षपार्श्वनाथः हील० । 3. हील०प्रतौ हीमु० चैतेषां त्रयाणां श्लोकानामेषोऽनुक्रमः २२-
२०-२१ । 4. इति जीवत्स्वाम्यादिदेवः हील० । 5. करहेटकपार्श्व० हीमु० । 6. ०वर्षे य० हील० । 7. इतिश्रीकरहेटकपार्श्वनाथः
हील० ॥

उत्प्रेक्ष्यते । भूस्पृशां देवानामयमेव देवो, नान्य इति वक्तुम् ॥२१॥

हीसुं० दिशि १बिभ्रति यत्र २भूभृतः श्रियम३भ्रङ्गशृङ्गसङ्गिनः ।

१किमगस्तिमुनिं २कुलाचला निज३विद्वेषिभयद्रुताः ४श्रिताः ॥२३॥

(१) धारयन्ति । (२) शैलाः । (३) गगनालिङ्गिशिखरकलिताः । (४) मन्दरप्रमुखगिरयः ।

(५) स्वरिपुरिन्द्रस्तद्भयेन नष्टाः । (६) आश्रिताः ॥२३॥

हील० दिशि० यत्रोत्तुङ्गशृङ्ग गिरयः शोभन्ते । उत्प्रेक्ष्यते । इन्द्रभयादन्तरीक्षं श्रिताः ॥२३॥

हीसुं० १विपिनानि २पदे पदे मुदं ददते यत्र ३विलासशालिनाम् ।

४स्फाटिकाचलमूर्द्धनीव ५यद्विजितं चै६त्रयं ७हिया ययौ ॥२४॥

(१) वनानि । (२) स्थाने स्थाने । (३) तरुणानाम् । (४) कैलासशिखरे । (५)

चैर्वनैर्विजितम् । (६) धनदवनम् । (७) लज्जया ॥२४॥

हील० यत्र विलासिनां हर्षदानि वनानि सन्ति । येन जितं चैत्रयं कैलासशिखरे गतम् ॥२४॥

हीसुं० १सरितो दिशि यत्र निम्नगेत्य२पवादं ३व्यपनेतुमात्मनः ।

४स्थितवन्त्य ५उपेत्य सेवितुं किम६पाचीगृहनाभिसम्भवम् ॥२५॥

(१) नद्यः । (२) निन्दाम् । (३) अपहर्तुम् । (४) स्थिताः । (५) आगत्य । (६)

दक्षिणदिस्थायुकमाणिक्यस्वामिनम् ॥२५॥

हील० सरि० । यत्र नद्यो नीचगामिनीत्यपवादं निराकर्तुं श्रीऋषभदेवं श्रिताः ॥२५॥

हीसुं०→ पिबतान्मुनिरेष नोऽपि मा पतिवत्पर्वजा भयादिति ।

दिशि यत्र समेत्य संश्रिता इव जीवद्वृषभाङ्गुपासगम् ॥२५॥ ←

इति पाठान्तरम् । इति गिरिवननद्यः ॥

हील० पिब०। यथास्मत्पतिरणवः पीतः तद्वदेष मुनिरस्मान्मा पिब इति भयादिगरिजा नद्यः श्रीऋषभदेवं श्रिताः ॥२५॥

हीसुं० १मणिकाञ्चनकल्पनन्दनैर्विबुधैः २श्रीहरिभिः स३जिष्णुभिः ।

इह ४देवगिरेरिव श्रियं कलयन्दे५वगिरिर्विरोचते ॥२६॥

(१) रत्नैः, स्वर्णैः, आचारैः कल्पद्रुमैश्च, पुत्रैर्वनेन च । (२) पण्डितेर्देवैश्च । (३) शोभा-

कलिताश्चैर्लक्ष्मीयुक्तकृष्णैश्च । (४) जयनशीलभटैः, इन्द्रैश्च सहितैः । (५) मेरोः । (६)

देवगिरिनाम नगरम् ॥

हील० मणि०। मेरुखि देवगिरिर्भाति । कैः कृत्वा ?। नन्दनवनेन सुतैर्वा लक्ष्मीकृष्णैर्वा श्रीयुक्ततुरगैः

जैत्रभरैर्वा इन्द्रेण वा ॥२६॥

1. किम् शक्रभयद्रुताः श्रिताः कुलशैला जिनमन्तरिक्षम् हीमु० । ✕ एतदन्तर्गतः पाठो हीसुंप्रतौ नास्ति ।

हीसुं० १क्व[चि]दिन्दुमणीमिथोमिलद्बहलोद्योतनिकेतकैतवात् ।

२ध्रुववासविधानकाङ्क्षणी वसति स्वैरमिवात्र पूर्णिमा ॥२७॥

(१) चन्द्रकान्तमणीनां परस्परमेकीभवन्निबिडालोको येषां तादृशानां गृहाणां कपटात् । (२) शाश्वतस्थितिकरणाभिलाषुका । (३) अत्र देवगिरौ ॥२७॥

हील० क्वचिच्चन्द्रकान्तकृतगृहच्छलात् निश्चला पूर्णमैव ॥२७॥

हीसुं०- १क्व^१चिदिन्द्रमणीनिकेतनच्छलभूच्छाय^२मुदीत्वैः ४करैः ।

५द्विषतेव ६विवस्वता पुरीं शरणीकृत्य ७युयुत्सु ८लक्ष्यते ॥२८॥^२

(१) कुत्रापि । (२) नीलरत्नभवनकपटं तमः । (३) उच्चैर्निःसरद्भिः । (४) करैः किरणैर्हस्तैश्च । (५) वैरिणा । (६) रविणा । (७) योद्धुमिच्छुः । (८) दृश्यते ॥२८॥

हील० अपि नीलरत्नकृतगृहच्छलाद्ध्वान्तं उच्चैः किरणैः सूर्येण सह योद्धुमिच्छुर्दृश्यते ॥२८॥

हीसुं० नगरे १नगरश्चकृद्द्युतो २नितरां ३दिद्युतिरेऽत्र नागराः ।

४मरुतां ५तनुगर्व्वखर्व्व^३तामिव कर्तुं विधिना विनिर्मिताः ॥२९॥

(१) स्वामिकार्तिकसमानकान्तयः । “सनगरं नगरश्चकरोजसः” इति रघौ । क्रौञ्चाचलस्तस्य छिद्रकर्ता गुहः बाणेन विद्ध इति तद्वृत्तिः । (२) अतिशयेन । (३) रेजुः । (४) देवानाम् । (५) शरीरसौन्दर्याभिमानाधरीकरणाय ॥२९॥

हील० नग०। क्रौञ्चाचलस्य छिद्रं करः स्वामिकार्तिकस्तद्वत्कान्तिमन्तः पौराः शुशुभिरे । उत्प्रेक्ष्यते । देवान् गर्वगिरेः पातयितुं धात्रा कृताः ॥*२९॥

हीसुं० १रतिकान्तकलावहेलियत्तरुणानां २तनुरामणीयकम् ।

स्पृहयन्त इवा^३त्मजन्मनो ४निकटेऽ^५हर्निशमा^६सते सुराः ॥३०॥^४

(१) स्मररूपश्रीतिरस्कारिणां देवगिरेर्यूनाम् । (२) शरीरचारुताम् । (३) ब्रह्मणः । (४) समीपे । (५) नित्यम् । (६) तिष्ठन्ति ॥३०॥

हील० रति० । ब्रह्मणो निकटे सुरास्तिष्ठन्ति । उत्प्रेक्ष्यते । देवगिरेर्नागराणां स्मराधिककायसौन्दर्यं वाञ्छन्त इव ॥३०॥

हीसुं० १प्रतिपञ्चमुखं २द्विषं ३व्ययीकृतसर्वास्त्रतया ४निरायुधः ।

अकरोदि^५दमङ्ग^६नानिभादिव ७हेतीः शतशः स्मरः पुनः ॥३१॥

(१) ईश्वरम् । (२) रिपुम् । (३) क्षिप्तसमस्तशस्त्रत्वेन । (४) निरस्त्रीभूतः । (५) देवगिरिमणीकपटात् । (६) प्रहरणानि ॥३१॥

1. अपि नीलमणी० हीमु० । 2. इति देवगिरिगृहाः हील० । 3. ०ताकृतये विश्वकृता कृता इव हीमु० ।

4. इति देवगिरिनगरनागराः हील० । 5. ०नामिषा० हीमु० ।

हील० पञ्चमुखं ईश्वरं प्रति प्रहितानि आयुधानि । अतो निःशस्त्रः स्मरः दक्षिणस्त्रीदम्भाद्धेतीरायुधानि कृतवान् ॥*३१॥

हीसुं० १स्वपदाभिककुम्भसम्भवं २तपसः ३पातयितुं ४मरुद्वृता ।
५इदमिन्दुमुखीमिषादिह प्रहिताः ६स्वर्गिमृगीदृशः किमु ॥३२॥

(१) निजपदस्य इन्द्रत्वस्याभिलाषिणमगस्तिम् । इदं शैवशास्त्रानुयायिवचो न जैनं परं कविसमयानुगतत्वादुच्यते । (२) तपः करणात् । (३) भ्रंशयितुम् । (४) इन्द्रेण । (५) देवगिरिवनिताकपटात् । (६) अप्सरसः ॥३२॥

हील० अगस्तिं तपात्(तपसः) पातयितुं दक्षिणस्त्रीमिषादेवरमा मुक्ताः ॥३२॥

हीसुं० १जलकेलिगलद्विलेपनीकृतगोशीर्षविलोचनाञ्जनैः ।
पुरि पद्मदृशः प्रकुर्वते गृहवापीर्विधुमण्डलीरिव ॥३३॥

(१) सलिलक्रीडायां सलिलसङ्गान्निपतत्हृदयेऽङ्गरागात्तचन्दनैस्तथा नेत्रकज्जलैश्च । (२) चन्द्रबिम्बानीव । चन्दनद्रवेण जलस्यौज्ज्वल्यं लाञ्छनस्थाने कज्जलकालिमा । “शुद्धा सुधादीधितिमण्डलीयम्” इति नैषधे ॥३३॥

हील० स्त्रियश्चन्दनैरञ्जनैर्गृहवापीषु चन्द्रत्वं दद्युः ॥३३॥

हीसुं० पुरि तत्र १निजामसाहिनाजनि राज्ञा २धुसूनुनीतिना ।
३तदुपात्तदिशा ४महस्विना विदधे येन यमोऽपि ५दण्डभृत् ॥३४॥

(१) निजामसाहबहिरी नामराजा । (२) रामतुल्यन्यायेन । (३) निजामसाहिना गृहीतहरीता । (४) प्रतापवता । (५) दण्डो राजदेयांशः यष्टिश्च ॥३४॥

हील० तत्र निजामसाहिः पतिर्जातः । गृहीताशेषप्रतापवता येन यमोऽपि दण्डदो दण्डधरो वा कृतः । ३४॥

हीसुं० १समरे २निहतारिनिष्पतदुधिराह्वासवपानकाङ्क्षया ।
३यदसिच्छलतः ४स्फुटीकृता ५रसनेवाम्बुजबन्धुसूनुना ॥३५॥

(१) सङ्ग्रामे । (२) व्यापादितरिपुशरीरनिःसरल्लोहितमाध्वीकपानाभिलाषेण । (३) निजामसाहिखड्गलताच्छलात् । (४) प्रकटीकृता । (५) जिह्वा । (६) सूर्यपुत्रेण । यमेनेत्यर्थः ॥३५॥

हील० सम० यत्खड्गदम्भाद्यमेन रक्तपानार्थं जी(जि)ह्वा प्रकटीकृता ॥३५॥

हीसुं० १महसां २निवहे ३महीशितुर्विपिनेऽपि ४स्फुरितेऽतिदुःसहे ।

५दवधीविधुरास्तदाश्रयाः ६प्रतिपक्षाः स०रसीर्ज१गाहिरे ॥३६॥

(१) प्रतापानाम् । (२) समूहे । (३) निजामसाहेः । (४) वने । (५) प्रकटीभूते । (६)

1. इति देवगिरिनगराङ्गनाः हील० ।

अतिशयेन सोढुमशक्ये । (७) दावानलभ्रमेण व्याकुलाः । (८) वनवासिनः । (९) शत्रवः । (१०) महातडागान् (१२) अवगाहन्ते स्म ॥३६॥

हील० मह०। यस्य राज्ञः प्रतापानां व्यूहे वनेऽपि प्रकटीभूते सति दवबुद्ध्या व्याकलीभवन्तो वनस्थायिनो वैरिणः सरस्सु प्रविष्टाः ॥३६॥

हीसुं० १अहिता २अमुना पराहता ३वनवासाः ४शबरा इवाभवन् ।

५अबला इव ६वातवेपितादपि ७पत्राद्विपिनेऽपि ८बिभ्यिरे ॥३७॥^१

(१) वैरिणः । (२) निजामसाहिना । (३) अरण्यचारिणः । (४) भिल्ला इव । (५) स्त्रिय इव । (६) पवनकम्पितान् । (७) तरुपर्णात् । (८) भयमापुः ॥३७॥

हील० अहि० । अमुना शत्रवो परिभूताः सन्तो भिल्ला इव जाताः । वायुकम्पितात्पत्रादपि अबला निःसत्वा इव स्त्रिय इव वनेऽपि पलायन्ते स्म ॥३७॥

हीसुं० अथ १तत्पुरि २देवसीत्यभूदभिधानेन वणिक्पुरन्दरः ।

३विधिना ४स्य यशःप्रशस्तयोऽम्बरपट्टे लिखिता ५इवोडवः ॥३८॥

(१) तत्र देवगिरौ । (२) देवसीनामा वणिक्श्रेष्ठः । (३) विधात्रा । (४) देवसीव्यवहारिणः । (५) आकाशपट्टके । (६) तारका एव वर्णाः ॥३८॥

हील० तत्पुरि देवसीवणिगास्ते । धात्रा तारामिषात्कीर्त्तिवर्णा लिखिताः ॥३८॥

हीसुं० १सुरयौवतजैत्रकान्तियद्युवतीसङ्गमरङ्गिमानसः ।

२वपुरस्य ३दधत्सु ४धाशनः किमु कोऽप्यत्र पुरेऽवतीर्णवान् ॥३९॥

(१) सुराङ्गनागणजयनशीला शोभा यासां तादृशीनां देवगिरिसुन्दरीणां सङ्गमे सरागमानसः । (२) देवसीशरीरम् । (३) दधानः । (४) देवः ॥३९॥

हील० सुर०। सुरीसमूहजैत्राणां देवगिरिस्त्रीणां सङ्गमे लग्नचितः । एतद्वपुद्धरि कोऽपि देवोऽवतारं गृहीतवान् ॥३९॥

हीसुं० १कमनः २कमनात्प्र ३सेदुषः सह ४सारङ्गदृशोप ५शीलितात् ।

भव ६साङ्ग इतीव ७तन्निभाद्व ८रमाप्याजनि ९मूर्त्तिमानिह ॥४०॥^२

(१) स्मरः । (२) वेधसः । (३) प्रसभीभूतात् । (४) रत्या समम् । (५) सेवितात् । (६) शरीरयुक्तः । (७) देवसीकपटेन । (८) विधातुर्वरं प्राप्य । (९) शरीरवान् ॥४०॥

हील० स्मरो रत्या समं सेवितादतः प्रसन्नात्कमनाद्विधातुः सकाशात्साङ्गो भवे'ति वरं प्राप्येभ्यनिभाच्छरीरी जातः ॥४०॥

1. इति देवगिरिस्वामिनिजामसाहिः हील० । 2. इति देवसीव्यवहारी हील० ।

- हीसुं० १अदसीयविलासवत्यभूज्ज^२समादेव्यभिधानधारिणी ।
विधिना ३प्रहितेव वर्णिका ४त्रिदिवस्त्रैणदिदृक्षुभूस्पृशाम् ॥४१॥
(१) देवसीपत्नी । (२) जसमादेवीनाम्नी । (३) भूमौ प्रेषिता । (४) स्वर्गाङ्गा(ङ्गना)नां
गणं द्रष्टुमिच्छूनां नराणाम् ॥४१॥
- हील० अस्य जसमादेवी स्त्रीरभूत् । उत्प्रेक्ष्यते । स्वर्गिवध्वालोकनरतानां जनानां धात्रा कनी प्रेषिता ॥४१॥
- हीसुं० १कमलान्म^२धुपानुषङ्गिनः सितकान्ते^३रुदयास्तदूषितात् ।
४कमला^५ब्धिशयालुकेशवादति^६खिन्नेव तमेत्य ७भेजुषी ॥४२॥
(१) पद्मात् । (२) मद्यपैर्भृङ्गैश्च सङ्गवतः । (३) उद्गमनास्ताभ्यां सदोषाच्चन्द्रात् । (४)
लक्ष्मीः । (५) समुद्रे शयनशीलात्कृष्णात् । (६) उद्विग्ना । (७) श्रिताः ॥४२॥
- हील० मद्यपैरुद्धात्कजात् पुनरुदयास्तदूषिताच्चन्द्रात् पुनः समुद्रे सुसात्कृष्णदुद्विग्ना श्रीस्तं भेजे ॥४२॥
- हीसुं० १वृषभध्वजगोधिलोचनानलकीलाशलभं स्ववल्लभम् ।
२अवगत्य रतिष्प(: प)रं^३जनुर्निभतोऽस्याः ४प्रतिपेदुषी किमु ॥४३॥
(२) ईश्वरललाटनयनवह्निज्वालायां पतङ्गम् । भस्मीभूतमित्यर्थः । (२) ज्ञात्वा । (३)
अन्यजन्म । (४) प्रपन्ना ॥४३॥
- हील० वृष०। शंभोर्ललाटनेत्राग्निज्वालायां पतङ्गं कामं ज्ञात्वा रतिरस्या मिषान्नवं जन्माददे ॥४३॥
- हीसुं० १अनया २निजरूपसम्पदाऽभिभवं ३लभिभतया श्रिया किमु ।
४जलधौ ५विमनायमानया ६दयितोपास्तिनिभाद^७गम्यतः ॥४४॥
(१) जसमादेव्या । (२) स्वरूपश्रिया । (३) प्रापितया । (४) समुद्रे । (५) विरुद्धमनस्की-
भवन्त्या । “चिरायतस्थे विमनायमानया” इति नैषधे । (६) भर्तुः समुद्रशायिनः कृष्णस्य
सेवाकपटात् (७) गता ब्रूडिता ॥४४॥
- हील० अनया रूपेण(ण) जितया श्रिया उन्मनस्त्वेन कृष्णसेवानिभादगम्यत-गता । ब्रूडितेत्यर्थः ॥४४॥
- हीसुं० १युवसंमदकन्दलीघनैः २कमलानन्दनकेलिशीलनैः ।
३त्रिदशाविव ४दम्पती सुखं वसतस्तौ ५त्रिदिवोपमे ६पुरे ॥४५॥
(१) तरुणानामानन्दकन्देषु मेघसदृशैः । (२) स्मरक्रीडासेवाभिः । (३) देवदेवाविव ।
'पुमान्त्रिया' स्त्रीया सहोक्तौ पुमान्शिष्यते, न स्त्री । उदाहरणम् -ब्राह्मणी च ब्राह्मणश्च-
ब्राह्मणौ इति प्रक्रियाकौमुद्याम् । तथाऽत्रापि त्रिदशी च त्रिदशश्च-त्रिदशौ । (४) जसमादेवी-
देवसीनामानौ । (५) स्वर्गतुल्ये । (६) नगरे ॥४५॥

हील० यूनामानन्दा एव कन्दल्यः कन्दास्तेषु मेघसदृशैः कामक्रीडाकरणैः । देवी च देवश्च देवौ । 'स्त्रिया सहोक्तौ पुमान् शिष्यते न स्त्री' । ताविव दम्पती सुखं वसतः ॥४५॥

हीसुं० १परशासनशास्त्रमालिकाम^२यम^३ध्येतुमथो ४गुरोर्गिरा ।
व्रजति स्म कदापि दक्षिणां ५हरितं ६हीरमुनि^७र्दिनेशवा[त्] ॥४६॥

(१) शैवशासनस्यागमश्रेणीम् । (२) हीरहर्षः । (३) पठितुम् । (४) विजयदानसूरिवचनेन ।
(५) दिशम् । (६) हीरकुमारनामा मुनिः । (७) रविरिव ॥४६॥

हील० अयं सूर्यवत् कदापि दक्षिणां दिशं व्रजति स्म ॥४६॥

हीसुं० अथ देवगिरावगम्यता^१खिलतर्काधिजिगांसयामुना ।
पटलेन^२ पयोमुचां यथा ३सलिलादानसमीहयाम्बुधौ ॥४७॥

(१) समस्तप्रमाणशास्त्रपिपठिषया । इङ्श्च । 'इङ् अध्ययने' इत्यस्य गम स्यात् । सनि परे अधिजिगांसते, इति प्रक्रियायाम् । (२) मेघवृन्देन । (३) जलग्रहणकाङ्क्षया ॥४७॥

हील० अथ० । अमुना हीरहर्षगणिना देवगिरौ पठितुं गतम् । यथा जलग्रहणार्थं अब्धौ अब्दौघेन गम्यते ॥४७॥

हीसुं० पढता सह धर्मसागरव्रतिना देवगिरौ गुरुर्व्यभात् ।
१सहकार इव प्रफुल्लता^२ नवराजादनशाखिना वने ॥४८॥

(१) आप्न इव । (२) विकसितनवप्रियालतरुणा ॥४८॥

हील० धर्मसागरयतिना सह गुरुर्भाति स्म । यथा विकसत्प्रियालद्रुमेण सह वने सहकारो भाति ॥४८॥

हीसुं० पुरसङ्घजनैः १प्रणोदितैर^२मुना^३धीतिकृते कृतीन्दुना ।
प्रतिबिम्बमिव ४द्युसद्गुरोर्द्विज ५आनायि ततः कुतश्चन ॥४९॥

(१) प्रेरितैः । (२) हीरहर्षमुनिना । (३) अध्ययनाय । (४) बृहस्पतेः । (५) आहूतः ॥४९॥

हील० हीरहर्षमुनिना प्रेरितैः सङ्घैरध्ययनार्थं बृहस्पतितुल्यः आकारितः ॥४९॥

हीसुं० १तदुपान्तभुवं व्यभूषयत्स ततो २गौरगरुद्गतिर्द्विजः ।
अवतीर्ण इवा^३रविन्दभूः स्वयं(?) ४स्वकसर्गस्य ५दिदृक्षया क्षितौ ॥५०॥
(१) हीरहर्षसमीपभूमिम् । (२) हंसगमनः । (३) ब्रह्मा । (४) स्वकृतभूलोकस्य । (५) दृष्टिमिच्छया ॥

हील० स हंसगतिर्द्विजस्तत्समीपे स्थितः । उत्प्रेक्ष्यते । स्वसृष्टिं द्रष्टुं ब्रह्मा भुव्यागतः ॥५०॥

हीसुं० १मृडमू^१र्धिनि^२वास सौहृदान्मिलितुं ३जह्नुसुतामिवागताम् ।

४अलिकादर्धविधुं ५ललाटिकां ६वहमानो ७हरचन्दनोद्भवाम् ॥५१॥

(१) ईश्वरमस्तके । (२) एकत्रस्थितिमैत्र्यात् । (३) गङ्गामिव । (४) भालरूपाद्धचन्द्रम् ।
(५) ललाटमण्डनम् । तिलकमित्यर्थः । (६) दधानः । (७) चन्दनरचिताम् ॥५१॥

हील० किंभूतो द्विजः ? । चन्दनतिलकं वहन् । उत्प्रेक्ष्यते । शंभुमस्तके सदा स्थितिमैत्र्याद् भालार्द्धचन्द्रं मिलितुं गङ्गां आगतां वहन् ॥५१॥

हीसुं० १उपवीतमुरःस्थलान्तरे कलयंश्च^२न्दनचन्द्रचर्चितः ।

दमनो^३ मदनस्य ४भूतिमानिव ५वैकक्षितकुण्डलीश्वरः ॥५२॥

(१) यज्ञसूत्रम् । (२) कर्पूरमिश्रचन्दनकृताङ्गरागः । (३) ईश्वरः । (४) भस्मयुक्तः । (५) उत्तरासङ्गीकृतशेषनागः ॥५२॥

हील० चन्दनकर्पूरभ्यां चर्चितः । उत्प्रेक्ष्यते । भस्मवान्, पुनः प्रावारीकृतशेषनागः, स्मरशत्रुः ॥५२॥

हीसुं० १शिववाङ्मयवार्द्धिपारगोऽनिशषट्कर्मरतो २व्रतान्वितः ।

वपुर^३भ्युपगत्य ४वर्णिनामिव धर्मः प्रकटीभवत्रिव ॥५३॥

^१चतुर्भिः कलापकम् ॥

(१) नैयायि [यि] कशास्त्रसमुद्रपारगामी । (२) नियमयुतः । (३) अङ्गीकृत्य । (४) ब्राह्मणधर्मः ॥५३॥

हील० पुनः किंभूतः ? । शैवशास्त्रे निपुणः स्वमार्गनिष्ठः । उत्प्रेक्ष्यते । कायवान् । ब्राह्मणानामयं धर्मः ॥५३॥

हीसुं० १पठति १सधर्मसागरः सविधे २तस्य स ३तस्य ४वाङ्मयम् ।

५समयं ६सुगतस्य ७सौगतादिव ८हंसष्य(: प)रमादिहंसयुक् ॥५४॥

(१) धर्मसागरगणिसहितः । (२) तस्य ब्राह्मणस्य । (३) तस्य नैयायिकस्य । (४) शास्त्रम् । (५) शास्त्रम् । (६) बौद्धस्य । (७) बौद्धाचार्यात् । (८) परमहंससहितो हंसः । हरिभद्रसुरिभागिनेयो हंसपरमहंसौ ॥ ५४॥

हील० धर्मसागरसहितः स पठति स्म । यथा हंसः परमहंससंयुक्तो बौद्धाचार्याद्वैद्वस्य सिद्धान्तं पठति स्म ॥५४॥

हीसुं० कलयन्प्र^१तिभाम^२नुत्तरामतितीक्ष्णां स ३कुशः ४शिखामिव ।

५प्रथमं ६प्रविधाय ७तवर्कयुक्परिभाषामुखशास्त्रसङ्ग्रहम् ॥५५॥

१द्विणार्पणहृष्टमानसादथ^२ चिन्तामणिमग्रहीद्द्विजात् ।

३परिशीलनकर्मरतोषितादिव^४ चिन्तामणिमादितेयतः ॥५६॥ युग्मम् ॥

1. इत्यादि चतुःकलापकेन पण्डितद्विजवर्णनम् हील०। 2. स पपाठ सधर्मसागरोऽखिलनैयायिकवाङ्मयं ततः । हीमु० ।

(१) बुद्धिम् । (२) असाधारणाम् । (३) दर्भः । (४) अग्रमिव । (५) पूर्वम् । (६) पठनं कृत्वा । (७) तर्कपरिभाषाप्रमुखाणां शास्त्राणाम् ॥ ५५ ॥

(१) यथेप्सितद्रव्यप्रदानेन सन्तुष्टहृदयात् । (२) चिन्तामणिनाम शैवं शास्त्रम् । (३) सेवाप्रसन्नकृतात् । (४) चन्तामणिरत्नमिव । (५) देवात् ॥ ५६ ॥ युग्मम् ॥

हील० यथा दर्भस्तीक्ष्णां शिखां धत्ते तद्वत्तीक्ष्णां मूर्तिं दधन् सन् पूर्व तर्कभाषादिकमधीत्य द्रव्यदान-
तुष्टाद्द्विजाच्चिन्तामणिं अग्रहीत् । यथा सेवातुष्टादेवात् कश्चिच्चिन्तारत्नं गृह्णाति ॥५५-५६॥

हीसुं० प्रतिभाविभवैः पठन्क्रमात्समयस्यास्य स पारमासवान् ।

प्रचरन्पुत्रवमानवर्त्मनोऽध्वरथैर्भानुमतामिव ब्रजः ॥५७॥

(१) बुद्धिगुणैः । (२) तर्कशास्त्रस्य । (३) आकाशस्य । (४) पारियानिकैः । (५) सूर्याणाम् । (६) गणः । द्वादशत्वाद्भानूनां समूहपदोपादानम् ॥ ५७ ॥

हील० प्रति०। स शास्त्रपारं प्राप्तवान् । यथा पारियानिकैः कृत्वा सूर्यव्रजो नभसः पारं प्राप्नोति ॥५७॥

हीसुं० अमुनाध्ययने संप्रापिते द्विजराजद्विणार्पणाविधौ ।

सुमनोलतिकेव केवलं जसमादेव्यजनिष्ट सा तदा ॥५८॥

(१) हीरहर्षगणिना । (२) पठने । (३) पूर्णकृते सति । (४) पाठकब्राह्मणधनप्रदानप्रकारे ।
(५) कल्पवल्लीव । (६) पूर्ववर्णिता देवसीपत्नी जसमादेवी ॥५८॥

हील० अध्ययने जाते सति जसमादेवी तस्मिन्कल्पवल्लीव जाता ॥५८॥

हीसुं० शिरसीव शिवस्य जाह्नवी शरदचन्द्रमसीव चन्द्रिका ।

अलिनीव मृणालिनीवने हृदि रेमेऽस्य मुनेः कलन्दिका ॥५९॥

(१) ईश्वरस्य मस्तके । (२) गङ्गा । (३) चन्द्रे । (४) कमलिनीकानने । (५) सर्वविद्या ॥५९॥

हील० यथा शिवमस्तके गङ्गा रमते, शरच्चन्द्रे ज्योत्स्ना रमते, कमलवने भ्रमरी रमते, तथाऽस्य चित्ते
सर्वविद्या रेमे ॥५९॥

हीसुं० विधिना वचसामधीश्वरी किमुताकारि बृहस्पतिः श्क्षितेः ।

निखलागमपारगाहिनं तमुदीक्ष्येदमर्तिकं तार्किकैः ॥ ६० ॥^२

(१) सरस्वती । (२) स्वर्गे तु द्वावपि वर्तेते । अयं तु भूमेः । (३) समस्तानां जैनशैवशास्त्राणां
पारगामिनम् । (४) विचारचतुरैः ॥६०॥

हील० तं दृष्ट्वा तार्किकैरिदं विचारितम् । यदसौ धात्रा सरस्वती कृता वा पृथिव्याः बृहस्पतिष्कृ-
(तिः कृ)तः ॥६०॥

1. गणे० हीमु० । 2. इति हीरहर्षगणेः पण्डितद्विजसमीपपठनवर्णनम् हील० ।

- हीसुं० भवति स्म ^१विचक्षणः क्षणादथ सामुद्रिकवत्स ^२लक्षणे ।
 अपि ^३काव्यविशेषवित्तया विजितः ^४काव्य ^१इवाभजन्नभः ॥६१॥
 (१) चतुरः । (२) व्याकरणशास्त्रे कश्चरणाद्याकारविशेषे च । (३) काव्यानां रघु-
 नैषधादीनां रहस्यज्ञातृत्वेन । (४) शुक्रः ॥६१॥
- हील० यथा सामुद्रिको लक्षणे निपुणस्तद्वल्लक्षणात्मकशास्त्रे विचक्षणः सोऽभवत् । पुनष्प(ः प)-
 च्चकाव्यज्ञानाज्जितः काव्यः - शुक्रो नभसि गतः ॥६१॥
- हीसुं० पदमस्य हृदि व्यतन्तनीदनिशं ^१ज्योतिरिवाभ्रवर्त्मनि ।
 नरिनृत्यति नर्त्तकीव ^२धीरपि ^३तर्कागमरङ्गवेश्मनि ॥६२॥
 (१) ज्योतिःशास्त्रम् । तारकादिव (२) बुद्धिः । (३) तर्कशास्त्ररूपनर्त्तनगृहे ॥६२॥
- हील० अस्य चित्ते ज्योतिःशास्त्रं रेमे । यथाकाशे ज्योतिर्नक्षत्रं रमते । पुनरस्य मतिस्तर्कशास्त्रे अतिशयेन
 नृत्यं कुरुते, यथा नर्त्तकी रङ्गगृहे नृत्यं करोति ॥६२॥
- हीसुं० गणितं ह्य^१नुरागिरागवन्न विसस्मार ^२मानसान्निजात् ।
 प्रसृतास्य मति^३र्जिनागमेऽ^४म्बुधिकाञ्च्यामिव ^५चक्रिणश्चमूः ॥ ६३॥
 (१) स्वस्मिन्ननुक्तजनस्नेह इव । (२) चित्तात् । (३) जैनशास्त्रम् । (४) भूमौ । (५)
 चक्रवर्तिसेना ॥६३॥
- हील० यथा स्नेहिलेहो न विस्मरति तथा गणितं शास्त्रं न विस्मरति स्म । यथा चक्रिसेना क्षोणीमण्डले
 आसमुद्रान्तं प्रसरति, तद्वदस्य मतिः प्रवचने प्रसृता ॥६३॥
- हीसुं० ^१बहुना किमु तन्म^२नस्विनोऽ^३खिलषड्दर्शनशास्त्रसन्ततिः ।
^४गलकन्दलमालिलिङ्ग य^५यु^६(द्यु)ववत्त्र^७ञ्जनमञ्जुलेक्षणा ॥६४॥^३
 (१) किं बहुक्तेन । (२) प्रकृष्टमनसः । (३) जैन १ बोद्ध २ नैयायिक ३ साङ्ख्य ४
 वैशेषिक ५ नास्तिक ६ इत्याख्यानि षड्दर्शनानि, तेषामागममालिका । (४) कण्ठपीठम् ।
 (५) यद्-यस्मात्कारणात् । (६) तरुणस्येव । (७) कण्ठकामिनी ॥६४॥
- हील० बहुक्तेन किम् ?। षड्दर्शनशास्त्रश्रेणीर्गले स्थिता । यथा प्रौढा युवानमालिङ्गति ॥*६४॥
- हीसुं० ^१सविधे ^२स्वगुरोः^३ सगौर^४वं गमना^५योत्सु^६कमाशयं ततः ।
 अयम^७र्ज्जितशास्त्रवैभवोऽधित^८ सार्थेश इव व्रतीशीता ॥६५॥
 (१) पार्श्वे । (२) विजयदानसुरेः । (३) सबहुमानम् । (४) गन्तुम् । (५) उत्कण्ठितम् ।
 (६) चित्तम् । (७) उपार्ज्जितशैवशास्त्रसम्पत्तिः । (८) सार्थनाथ इव ॥६५॥

1. इवाभवन्नराभः इति हीमु० दृश्यते । स चाशुद्धः । 2. मालिका० हीमु० । 3. इति हीरहर्षगणेः स्वसमयपरसमयशास्त्राणां परिज्ञानम् हील० ॥

हील० अयं स्वगुरुसमीपे गमनमकरोत् । यथा सार्थपतिः पितुः समीपे गच्छति ॥६५॥

हीसुं० अथ १दक्षिणदेशतो म^२हाव्रतभृन्मूर्च्छितमच्छय(तस्य)लाञ्छनः ।
मलयानिलवत्स^१ चेलिवान्यशसा ३सौरभयन्भुवस्तलम् ॥६६॥

(१) दक्षिणदेशात् । (२) मूर्च्छं निधनावस्थं प्रापितः वार्द्धितोत्साहश्च स्मरो येन । महाव्रतधारी,
ईश्वरश्च । सोऽपि हतस्मरः (३) वासयन् ॥६६॥

हील० अथ० । मूर्च्छं नीतो मकरध्वजो येन, तादृशः स प्रचलति स्म । यथा मलयवायुः प्रचलति ॥६६॥

हीसुं० मरुतामिव^१ पद्धतीः पुरीर्वृष^२कन्यामिथुनाजराजिनीः ।

म^३करान्वितमीनशालिनीः सरितः सा^४ब्जबलाहकाः पुनः ॥६७॥

वसतीरिव वल्गु^१विष्टराः सकुरङ्गाः शशिमण्डलीरिव ।

३स्फुरदप्सरसो यथा दिवष्प^३(: प)दवीर्लङ्घितवान्मुनीश्वरः ॥६८॥ युग्मम् ॥^२

(१) आकाशमार्गाः । (२) वृषभाः कुमारिकाः तरुणीतरुणयुगलानि मेषास्तैः राजन्ते
इत्येवंशीलाः गगने तु मेषवृषमिथुनकन्याराशयः । (३) जलयादांसि मत्स्यास्तैः शोभमानाः ।
पक्षे-मकरमीनौ राशी । (४) कमलानि बकास्तैर्युक्ता नद्यः । गगनं चन्द्रमेघैः सहितम् ॥६७॥

(१) आसनं वृक्षश्च । (२) अप्रधानानि सरांसि यत्र । (३) इतस्ततो भ्रमन्त्य उर्वशीमुखाप्सरसो
यत्र (३) मार्गान् ॥६८॥

हील० मरु० । स मुनिः पुरीरुल्लङ्घितवान् । उत्प्रेक्ष्यते । देववीथीः । कैः ? । वृषभैः कन्याभिः
स्त्रीपुंयुगलैरजैश्छगैः शालिनीः । पक्षे-चतुर्भिः राशिभिर्युक्ताः । पुनर्देववीथीरिव नदीरुल्लङ्घितवान् ।
किंभूताः ? मकरैर्युक्तमत्स्ययुक्ताः । पुनः किंभूताः ? । कमलैर्बकैर्युक्ताः । पक्षे राशिद्वयकलिताः ।
अब्जेव चन्द्रेण मेघैर्वा सहिताः ॥६७॥

यथा गृहं मनोज्ञासनं भवति तद्वन्मनोज्ञवृक्षाः पुनश्चन्द्र इव मृगयुक्ताः । पुनः स्फुरन्ति अप्रधानानि
सरांसि यासु तादृशाः पदवीमार्गानुलङ्घयति स्म । यथाप्सरयेयुक्ता दिवः ॥६८॥

हीसुं० मरुदेशमभूषयत्क्रमादथ कु^१राङ्गजसाधुसिन्धुरः ।

२अतुलैरिव धन्व^३जन्मनां सुकृतैः ४स्वःशिखरी समीपिवान् ॥६९॥

(१) हीरहर्षगणिः । (२) असाधारणैः । (३) मरुनराणाम् । (४) कल्पद्रुः मेरुर्वा
कल्पद्रुयुक्तः ॥६९॥

हील० धन्वजन्मनां मरुसम्बन्धिनाम् ॥६९॥

हीसुं० १कविना च २बुधेन ३सन्निधिस्थितिभाजा^४ क्षितिज^५मनान्वितः ।

सविधे स गु^६रोरुपेयिवान्वि^७धुवद्वागमृतं ततः किरन् ॥७०॥

1. वत्स्रचे० हीमु० । 2. इति मार्गवर्णनम् हील० । 3. जन्मि० हीमु० । 4. ना पुनः । हीमु० ।

(१) काव्यकर्त्रां शुक्रेण च । (२) पण्डितेन सोमपुत्रेण च । (३) समीपस्थितेन । (४) भूमौ जन्म यस्य तथा मङ्गलेन च युक्तः । गगने सर्वेषां स्थितत्वात् । (५) विजयदानसूरे-
र्बृहस्पतेश्च । (६) चन्द्र इव ॥७०॥

हील० यथा चन्द्रो बृहस्पतिगृहे समायाति तथा गुरुसमीपमागतः । शुक्रेण, बुधेन, मङ्गलेन ॥७०॥

हीसुं० स चुचुम्ब पदाम्बुजं गुरो^१रमिनोनूय नवैः स्तवैस्ततः ।

म^२तिदर्पणिकानुबिम्बितश्रुतिभावस्स^३(: श)क^१डालसूनुवत् ॥७१॥

(१) स्तुत्वा । (२) प्रज्ञादर्शिकायां प्रतिबिंबिताः शास्त्राणां भावा रहस्यानि यस्य । "मन्मतौ
विमलदर्पणिकाया"मिति नैषधे । (३) स्थूलभद्र इव ॥७१॥

हील० ^२अग्रे वृत्तं सुगमम् ॥७१-७८॥

हीसुं० अथ नारदनाम्नि^१ पत्तने^२ तुरग^३व्योम^४रसेदन्दु^५वत्सरे १६०७ ।

^३वृषभाङ्गजिनालये^४ गिरेरिव शंभोर्विभवैः सहोदरे ॥७२॥

पदमा^१प्यत ^२पण्डिताह्वयं गणिना तेन यति क्षितीशितुः ।

^३अभिभूय ^४बुधं ^५बुधश्रिया पद^६मस्यैव कि^७मात्तमात्मना ॥७३॥ युग्मम् ॥

(१) पत्तनशब्दः सामान्येन नगरवाची न मुख्यवृत्त्या पत्तनस्य । नडुलाई नगरे । (२)
विक्रमार्कात्सप्ताधिकषोडशशतवर्षे १६०७ । (३) ऋषभदेवप्रासादे । (४) कैलाशस्य ॥७२॥

(१) प्राप्तम् । (२) प्रज्ञांशाभिधानम् । (३) जित्वा । (४) सोमसुतम् । (५) पाण्डित्यलक्ष्म्या ।
(६) रोहिणीसुतस्येव । (७) गृहीतम् ॥७३॥

हीसुं० ^४तपसः ^५सितपञ्चमीदिने ^६कुलशैला^७भ्र^८रसाद^९त्म^{१०}वत्सरे १६०८ ।

अपि नारदपुर्य^१नुत्तरैरिव ^२सख्यां विभवैर्हीरः ^३पुरः ॥७४॥

^४सुहृदेव समेत्य शोभिते ^५वरका^६णाख्यजिनावनीन्दुना ।

^७जलजध्वजसार्वमन्दिरे पदमस्याजनि ^८वाचकाह्वयम् ॥ ७५॥ युग्मम् ॥

(१) असाधारणसम्पत्त्या । (२) अमरावत्या । (३) वयस्यामिव । (४) माघमासस्य ।
(५) शुक्लपञ्चम्या । (६) विक्रमनृपादष्टाधिकषोडशशतवर्षे १६०८॥७४॥

(१) मित्रेण । (२) वरकाणकनामपार्श्वनाथेन । (३) नेमिनाथप्रासादे । (४) उपाध्यायपदम्
॥७५॥

हीसुं० ^१विबुधावथ रा^२जपूर्वको विमलो धर्मयुतश्च सागरः ।

^३सचिवाविव वाचकेश्वरौ कृतवान्सूरिमहीपुरन्दरः ॥७६॥

1. ०कटाल० हीमु० । 2. 'अग्रे' इति ७१तमश्लोकादारभ्य ७८तमश्लोकपर्यन्तं ज्ञेयम् । 3. हीलप्रतौ हीमु० चैषा द्वितीया
पङ्क्तिः । 4. ०णाख्यफणीन्दुकेतुना हीमु० हील० ।

(१) पण्डितौ । (२) राजविमल-धर्मसागरनामानौ । (३) प्रधानाविव । (४) विजयदानसुरिः ॥७६॥

हीसुं० श्रियमाश्रयते स्म वाचकत्रितयी सा १श्रमणावनीशितुः ।
३प्रतिबोधयितुं २जगत्त्रयीमिव ४मूर्तित्रितयी ५समुद्यता ॥७७॥

(१) विजयदानसुरेः । (२) त्रैलोक्यम् । (३) प्रतिबोधयितुम् । (४) मूर्तित्रयीव । (५) प्रकटीभूता ॥७७॥

हीसुं० विहरन्सह १वाचकेन्दुना २शिवपूर्या ३समवासरद्गुरुः ।
४वसुभूतिसुतेन सङ्गतौ ५भगवान्राजगृहे यथान्तिमः ॥७८॥

(१) हीरहर्षञ्च षो षो पाध्यायेन सह । (२) श्रीरोहीनगर्याम् । (३) समवसृतः । (४) गौतमेन । (५) महावीरः ॥

हीसुं० १त्रिदिवोज्जयिनीं पूरिं तदाजनि दूदाह्वनृपो विभूषयन् ।
२सुखयन्ज ३नतां व ४दान्यतां कलयन्विक्रमभानुमानिव ॥७९॥

(१) स्वर्ग उत्प्राबल्येन जयतीत्येवंशीलाम् । पक्षे त्रिदिवतुल्या अवन्तीनगरीम् । (२) सुखीकुर्वन् । (३) जनसमूहम् । (४) दानशीलताम् ॥७९॥

हील० त्रिदि० स्वर्गजयन्तीं सीरोहीनगरीं विभूषयन् दूदाराजाऽभूत् । यथा स्वर्गतुल्यामुज्जयिनीं विभूषयन् सुखदः दानी विक्रमो जातः ॥७९॥

हीसुं० १सचिवः पुनरस्य २ भूभुजोऽजनि चा ३ङ्गाभिधसङ्घनायकः ।
जिनधर्मरतो निधि ४धियाम ५भयः श्रेणिकभूपतेरिव ॥८०॥

(१) प्रधानः । (२) दूदानुपस्य । (३) जातः । (४) 'चाङ्गो संघवी' इति नामा श्राद्धः । (५) बुद्धीनां निधानम् । (६) अभयकुमारः ॥८०॥

हील० अस्य चाङ्गाहोऽमात्योऽजनि ॥८०॥

हीसुं० १निरमापयदस्य पूर्वजो धरणो राणपुरे चतुर्मुखम् ।
२वृषभध्वजतीर्थकृद्गृहं न ३लिनीगुल्ममि ४वागतं क्षितौ ॥८१॥

(१) कारितवान् । (२) धरणाख्यः । (३) राणपुरनाम्नि स्ववासनगरे । (४) चतुर्मुखं ऋषभदेवप्रासादम् । (५) नलिनीगुल्मनाम विमानम् । (६) स्वर्गाद् भूमावागतमिव ॥८१॥

हील० निर० । चाङ्गाह्वस्य पूर्वजो धरणो नलिनीगुल्मसदृशं ऋषभचैत्यं अकारयत् ॥८१॥

हीसुं० १गणपुद्गवमन्त्रम २न्वहं विधिना ३राद्धमना मुनीश्वरः ।
अथ ४सुस्थितसूरिशक्रवत्प्र ५णिधानं विदधे स त ६त्युरे ॥८२॥

(१) सूरिमन्त्रम् । (२) निरन्तरम् । (३) साधयितुम् । (४) सुस्थितनामाचार्य इव । (५) ध्यानम् । (६) शिवपुर्याम् ॥८२॥

हील० ग० । सूरिमन्त्राद्यधनार्थं स ध्यानं विदधे ॥८२॥

हीसुं० विषयेऽप्यखिले तदा २पुरीपतिना ३मारिखारि जन्मिनाम् ।

४परमार्हतभूमिभास्करं किमु ५संस्मारयितुं स्वयं नृणाम् ॥८३॥

(१) समस्ते देशे । (२) द्रुदानूपेण । (३) अमारिः प्रवर्तिता । (४) कुमारपालराज-
(जम्) । (५) स्मृतिविषयं कारयितुम् ॥८३॥

हील० समस्तेदेशेऽमारिः प्रवर्तिता । उत्प्रेक्ष्यते । कुमारपालराजानं नृणां स्मृतिगोचरीकर्तुम् ॥८३॥

हीसुं० १अनिशं व २रिवस्थितस्य तत्तपसः सिद्धिरिव ३ङ्गसङ्गिनी ।

४स्वककान्ततयातिहार्दतो ५व्रतलक्ष्मीरिव वा ६वपुष्मती ॥८४॥

७व्र १तिशीतरुचः कदाचन २प्रणिधानाम्बुधिमध्यगाहिनः ।

३जिनशासनं ४निर्जर्जरप्रिया प्र ५कटीभावमबीभजत्पुरः ॥८५॥ युग्मम् ॥^३

(१) निरन्तरम् । (२) सेवितस्य । (३) मूर्तिमती । (४) निजस्वामित्वेनातिस्नेहात् ।
(५) चारित्रश्रीरिव । (६) शरीरिणी ॥८४॥

(१) विजयदानसूरेः । (२) ध्यानसमुद्रमवगाहमानस्य । (३) शासनदेवता । (४) प्रकटीभूता
॥८५॥

हील० अनि० । सुर० । यथेन्द्रगजः समुद्रमध्यं गाहते तद्वद्धानाम्बुधिमध्यावगाहिनः सूरेः पुरे जिनशासनदेवता
प्रकटत्वमासा । प्रादुर्भूतेत्यर्थः । उत्प्रेक्ष्यते । निरन्तरं क्रियमाणस्य तपसः मूर्तिमती सिद्धिः वाथवा
स्वभर्तृत्वेनातिस्नेहात्कायमङ्गीकृत्यागता चारित्रलक्ष्मीः ॥८४-८५॥

हीसुं० १सफलीकुरु २किङ्करीमिव ३क्वचिदा ४दिश्य ५विधौ व्रतीन्द्र ! माम् ।

प्रणिपत्य पदाम्बुजं प्रभोरिति सा शासननिर्जरी जगौ ॥८६॥

(१) कृतार्थय । (२) सेविकामिव । (३) कस्मिन्नपि । (४) कार्ये । (५) नियोज्य ।
(६) बभाषे ॥८६॥

हील० सफली० । सा शासनाधिष्ठायिका इति वदति स्म । इतीति किम् ? । यथा किङ्करी आदेशेन
सफलीक्रियते तद्वत् हे यतीन्द्र ! त्वं क्वचिदादेशनिष्पादने मां सफली कुरु । चरणं नमस्कृत्येति
वदति स्म ॥८६॥

हीसुं० निजगाद गुरुर्ग १भीरिमाधरितद्वीपवतीपतीस्ततः ।

२भविताभ्युदयष्प(: प)दस्य ३मे वद कस्मात्शरदो ४मुनेरिव ॥८७॥

1. सुरिसिन्धुवल्कदा० हीमु० । 2. नदेवता प्रभोः । हीमु० । 3. इति विजयदानसूरे [ध्यानम्] हील० ।

(१) गाम्भीर्यनिर्जितसमुद्रः । (२) मम । (३) पदस्योदयो भावी । (४) अगस्तेरिव ।
“मुनिद्रुमः कोरकितः शितिद्युति”रिति नैषधे । “मुनिद्रुमोऽगस्तितरु”रिति तदवृत्तौ ॥८७॥

हील० निज० । समुद्रगम्भीरगुरुर्वदति स्म । यथा शरत्कालान्मुनेरागस्तेरुदयो भवति, तद्वत्कस्मादुदयो भावी ॥८७॥

हीसुं० अवधे^१रनुभावतो गुणै^२रसमानं ^३जिनमेदिनीन्द्रवत् ।
अतिरिंथि ^४प्रविधाय भृङ्गवत्^५दयाम्भोरुहि ^६हीरवाचकम् ॥८८॥

^१अनयेत्थमभण्यत प्रभुर्भगवन्न^२भ्रमणेर्दिनादिव ।

भविता भवतः ^३पदोदयो भुवि ^४नाथीसुतसाधुसिन्धुरात् ॥८९॥ युग्मम् ॥

(१) अवधिज्ञानप्रभावात् । (२) असाधारणगुणम् । (३) जिनेन्द्र इव । (४) हृदयकमलगोचरम् । (५) कृत्वा । (६) हीरहर्षोपाध्यायम् ॥८८॥

(१) शासनदेवतया । (२) सूर्यस्य । (३) पदस्योदयः । (४) हीरकुमारात् ॥८९॥

हील० तीर्थकृद्द्वद्गुणाढयं हीरोपाध्यायं अवधिज्ञानप्रभावतो हृदयकमले धृत्वानयेदमुक्तम् — यथा दिनात्सूर्योदयः स्यात्तथा हीरहर्षोपाध्यायात्त्वत्पदोदयो भावी ॥८८-८९॥

हीसुं० ^१पदपद्मविलासलालसभ्रमरीभूतवसुन्धराधवः ।
भगवन्स ^२युगप्रधानव^३न्महिमश्रीभवनं भविष्यति ॥९०॥

(१) चरणकमले क्रीडारसिकभृङ्गभूतभूपः । (२) पूर्वाचार्यवत् । (३) माहात्म्यलक्ष्मीगृहम् ॥९०॥

हील० हे भगवन् ! अयं वज्रस्वाम्यादिवद्राजमान्यो भविष्यति ॥९०॥

हीसुं० ^१अयमेव हि हीरवाचकोऽस्त्यु^२चितः- ^३सूरिपदस्य नापरः ।
^४धरणीधर^५सूनुरेव ^६यद्दसुधाधीशपदस्य ^७नेतरः ॥९१॥

(१) हीरहर्षोपाध्यायः । (२) आचार्यपदस्य । (३) योग्यः । (४) राजपुत्रः । (५) राज(ज्य)स्य । (६) न हीनकुलः ॥९१॥

हील० अयमेव सूरिपदयोग्यो, नान्यः । यथा राज्ञः सुतो राज्ययोग्यो, नान्यः ॥९१॥

हीसुं० ^१प्रणिगद्य पुरो ^२गुरोरिदं प्रमदेनापि ^३विनम्य ^४तत्पदम् ।
^५त्रिदशी क्षणत^६स्तिरोदधे ^७स्तनयित्वा ^८स्तनयित्नुपङ्कितवत् ॥९२॥^९

(१) उक्ता । (२) विजयदानसुरेस्रे । (३) तच्चरणम् । (४) प्रणम्य । (५) शासनदेवता । (६) अदृशीभूता । (७) गर्जित्वा । (८) मेघमालेव ॥९२॥

१. ०धव० हीमु० । २. इति सुरिपुरे ध्यानप्रत्यक्षीभूतशासनदेवीप्रोक्ताचार्यपदोचितहीरवाचककथनम् हील० ।

हील० प्रणि० । गुणेः पुर इत्युक्त्वा पुनष्प(ः प)दं प्रणम्य शासनाधिष्ठात्री अदृश्यीभूता । यथा मेघमाला गर्जित्वा विनम्योन्नतीभूयार्थाद्वर्षित्वा तिरोधत्ते, अदृश्या स्यात् ॥९२॥

हीसु० स १ तदीयगिरं निपीय २तां ३शितिवल्लीमिव ४हेमकन्दलः ।

५मुदमन्तरनु६त्तरां दधद्ग७मयामास दिनांनि कानिचित् ॥९३॥

(१) शासनदेवतासम्बन्धिनी वाणीम् । (२) पूर्वोक्ताम् । (३) कृष्णवल्लीम् । (४) विदुमः । (५) हर्षम् । (६) चित्ते । (७) असाधारणाम् । (८) अतिक्रामति स्म ॥९३॥

हील० स त० । स सूरिर्देवीवचनं श्रुत्वा, यथा प्रवालः कृष्णलतां 'कालिवेलि'नाम्नीं धत्ते तद्वदसाधारणां मुदं दधन् कियन्ति दिनानि कियत्प्रमाणान्वासरानामयामासातिक्रामति स्म । पीत्वेत्यत्यादरेण निशम्येत्यर्थः ॥९३॥

हीसु० अथ १साधुसुधाशनाधिपः २प्रणिधानं ३परिपूर्य ४सूर्यरुक् ।

५शशभृत् ६रदभ्रकादिव ७प्रणिधानास्पदतो ८विनिर्ययौ ॥९४॥

(१) विजयदानसुरिः । (२) ध्यानम् । (३) समाप्य । (४) रविरिव कान्तिर्यस्य । (५) चन्द्रः । (६) शरत्कालोत्पन्नजलरिक्तघनाभ्रकादिव । (७) ध्यानगृहात् । (८) निर्गतः ॥९४॥

हील० अथ० । सूर्यवत्कान्तिर्यस्य तादृशः सूरिन्द्रः ध्यानगृहान्निर्गतः । यथा शरदोऽभ्राच्चन्द्रो निर्गच्छति ॥९४॥

हीसु० स १बभाज २समाजमात्मना श्रमणानां ३श्रमणाव'नीमणिः ।

४क्षितिमानिव ५बाहुजन्मनां ६विलसन्मङ्गलतूर्यनिस्वनैः ॥९५॥

(१) मुनिसभ(भाम्) । (२) शिश्राय । (३) विजयदानसुरिः । (४) राजेव । (५) सुभटानाम् । (६) वाद्यमानमङ्गलवाद्यैः ॥९५॥

हील० स ब० । मङ्गलध्वनिभिः स सूरिः साधुनां पर्वदं बभाज । यथा राजा राजन्यानां पर्वदं भजते ॥९५॥

हीसु० १जहिरे २मिहिरौजसा ३महीपतिना ४चारचरा नरास्तदा ।

५अरुणाभ्युदयेन ६षट्पदा इव ७पङ्केरुहकोशवासिनः ॥९६॥^३

(१) त्यक्ताः । (२) सूर्यतुल्यप्रतापेन । (३) द्रुदानृपेण । (४) कारागारस्थायिनो जनाः । (५) अरुणोदयेन । (६) भ्रमराः । (७) कमलमुकुलस्थायिनः ॥९६॥

हील० पतङ्गप्रतापेन नृपेन(ण) बन्दीजना मुमुचिरे । यथा विकसितकमलौघेन प्रातर्मुकुलसुप्ता अलिनो मुच्यन्ते ॥९६॥

1. वनीशिता हील० । 2. भ्रमरा इव कोशस्थायिनो दिववक्त्रे स्मितपद्मराशिना । हीमु० । 3. इति सुरैर्ध्यानविधानानन्तरं ततो बहिरागमनम् हील० ।

हीसुं० १व्रतिनामिव २तथ्यभाषिणां ३जनिभाजां ४विपिनाभ्रचारिणाम् ।

५श्रमणेन्दुरवेक्षयत्पुनः स ६निमित्तानि ७निमित्तवेदिभिः ॥ ९७ ॥

(१) साधूनामिव । (२) सत्यभाषणशीलानाम् । (३) प्राणिनाम् । (४) वनचारिणां गगनचारिणां च । (५) विजयदानसूरिः । (६) शकुनानि । (७) शकुनज्ञैः ॥९७॥

हील० यतिनामिव सत्यवादिनां मृगशृगालादयो वनचारिणः, चाष-खञ्जन-शिखि-तित्तिर-देवी-भारद्वाजादयो गगनचरस्तेषां प्राणिनां शकुनानि स सूरिर्विलोकयति स्म ॥९७॥

हीसुं० १न्यगद२न्निति ३ते पुरो गुरोः ४सितपक्षादिव ५शीतदीधितेः ।

उदयो भविता पदस्य ते भुवि ६कुराङ्गज'साधुपुङ्गवात् ॥ ९८ ॥

(१) कथयन्ति स्म । (२) इत्यमुना प्रकारेण । (३) निमित्तवेदिनः । (४) शुक्लपक्षादिव । (५) चन्द्रः । (६) हीरहर्षोपाध्यायात् ॥ ९८ ॥

हील० शकुनज्ञा निगदन्ति स्म । यथोज्ज्वलपक्षाच्चन्द्रोदयस्तद्वद्दीरहर्षवाचकत उदयो भावी ॥*९८॥

हीसुं० १विधुवद्ग२णपुङ्गवं नवोदयमालोकयितुं हृदी३च्छता ।

अथ ४सूरिपदार्षणाविधौ ५प्रभुरागृह्यत ६धीसखेन सः ॥ ९९ ॥

(१) चन्द्रमिव । (२) सूरीन्द्रम् । (३) वाञ्छता । (४) आचार्यपदप्रदानप्रकारे । "सेवाचणदर्पणादर्पणा"मिति नैषधे । (५) सूरिः । (६) चाङ्गाख्यसङ्घनायकेन ॥९९॥

हील० धीसखेनेति अर्थात् शिवपुरी[सङ्घपुरः]सरीकृतं चाङ्गमन्त्रिणाचार्यपदार्थमाग्रहः कृतः ॥९९॥

हीसुं० १अवधार्य २तदाग्रहं ३हितामिव वाणीं ४भणितां ५हितैषिणा ।

तत ६ओमिति ७वक्त्रवारिजं वचसा योजितवान्स ८तत्पुरः ॥ १०० ॥

(१) हृदये निधाय । (२) चाङ्गाख्यस्याग्रहम् । (३) पथ्यामिव । (४) कथिताम् । (५) सुखकाङ्क्षिणा । (६) ओमिति स्वीकारे वचनम् । (७) वदनकमलम् । (८) सङ्घपतिपुरः ॥१००॥

हील० यथायतौ हितां वाणीं मित्रेणोक्तां कश्चिद्दृष्टवधारयति तद्वत्तदाग्रहां ज्ञात्वा ओमितिस्वीकारवाक्यं वदति स्म ॥१००॥

हीसुं० १निरधारि मुहूर्त्तमात्मना २गणकैः ३श्रीश्रमणावनीन्दुना ।

४महनीयमहो ५विवाहवत्पुनरा६रभ्यत मन्त्रिणा ७पुरे ॥१०१॥

(१) निश्चयीकृतम् । (२) ज्योतिषिकैः । (३) सूरिणा । (४) प्रशस्योत्सवः । (५) पाणिग्रहणे इव । (६) प्रारब्धः । (७) शिवपुर्याम् ॥१०१॥

1. वाचकेन्द्रतः हीमु० । 2. इति शकुनावलोकनम् हील० ।

हील० निर० । श्रीसुरिणा मुहूर्त्तं गृहीतम् । पुनश्चाङ्गामन्त्रिणा श्लोघ्योत्सवः आरब्धः ॥१०१॥

हीसुं० अथ शिल्पिचणैरचीकरन्ननुवादैरिव विश्वकर्मणः ।

मणिमण्डपमंशुडम्बराधरितादित्यममात्यमानवाः ॥१०२॥

(१) शिल्पिचणैः-प्रकृष्टविज्ञानिभिः । (२) कारयन्ति स्म । (३) प्रतिरूपैः । (४) त्वष्टुः ।

(५) किरणाडम्बरेण तिरस्कृतमार्त्तण्डम् ॥१०२॥

हील० देवसूत्रधारसदृशैः शिल्पिषु चतुरैर्मन्त्रिमर्त्या रत्नमण्डपं कारयन्ति स्म ॥१०२॥

हीसुं० मणिकल्पितशिल्पकौतुकप्रकरालोकनलालसाशयाः ।

त्रिदशास्त्रिदशीसखादिवः किमिहालेख्यमिषादुपागमन् ॥१०३॥

(१) रत्नै रचितविज्ञानीकुतूहलनिकरनिरीक्षणे लम्पटचित्ताः । (२) देवीयुताः । (३)

चित्रकपटात् ॥१०३॥

हील० उत्प्रेक्ष्यते । चित्रदम्भाद्देवीयुक्ता देवा आगताः ॥१०३॥

हीसुं० स मुहूर्त्तदिने गुरुः समं मुनिभिर्मण्डपमध्यमीयिवान् ।

सदसः सदनं द्युसद्यभिः प्रतिपन्थी पृथिवीभृतामिव ॥१०४॥

(१) सूरिः । (२) निश्चितवासरे । (३) समेतः । (४) सभागृहम् । "नृपस्य नातिप्रमनाः

सदोगृह'मिति रघुवंशे । (५) देवैः । (६) शक्रः ॥ १०४ ॥

हील० स मु० । स सूरिः साधुसहितो मण्डपमागतः । यथा गिरिवैरीन्द्रो देवैः सह सभागृहमागच्छति ॥१०४॥

हीसुं० इदमीयमहामहेक्षणोपनतैः पौरनरैः परःशतैः ।

निभृतं भ्रियते स्म न मण्डपो नवकासार इवाम्बुदाम्बुभिः ॥१०५॥

(१) सूरिपदसम्बन्धिमहोत्सवविलोकनार्थमागतैः । (२) सहस्रसङ्घैः । (३) निर्भरम् ।

(४) नवीनसर इव । (५) मेघनीरैः ॥१०५॥

हील० इदमी० । अस्य पदोत्सवालोकात्सवविलोकनार्थमागतैर्लक्षबद्धनरैर्मण्डपोऽत्यर्थं भ्रियते स्म । यथा नवीनतडाकः मेघजलैर्निर्भरं पूर्यते ॥ १०५ ॥

हीसुं० त्रिशालातनुजन्मशासनाभ्युदयं मूर्त्तमिव व्रतीश्वरम् ।

यतिभिस्तमजूहवद्गुरुस्त्रिदशीशंसितभाग्यवैभवम् ॥ १०६ ॥

(१) महावीरशासनस्योदयम् । (२) मूर्त्तं (र्त्ति) मन्तमिव । (३) हीरहर्षोपाध्यायम् । (४)

साधून्प्रेषित्वा । (५) आकारयति स्म । (६) शासनदेवीकथितपुण्यसम्पदम् ॥१०६॥

हील० त्रिश० । श्रीसूरिः व्रतिभिस्तं हीरहर्षोपाध्यायं आकारयामास । उत्प्रेक्ष्यते । श्रीवर्द्धमानस्वामिनः

शासनस्य मूर्तिमन्तमभ्युदयमाह्वयतीव ॥१०६॥

हीसुं०

१गगनात्परसेन्दुहायने विशदे २पोषजपञ्चमीदिने ।

३धृतशीतरुचीरुचिच्छ्लोज्ज्वलवस्त्रे किमु ४तत्पदोत्सवे ॥ १०७ ॥

५व्रतिवारिधिनेमिनायकः ६स्वपदे ७स्थापितवान्स वाचकम् ।

इव ८पञ्चमकं ९गणाधिपं १०त्रिशलायास्तनुजो जिनेश्वरः ॥१०८॥ युग्मम् ॥^३

(१) विक्रमार्काद्दशाधिकषोडशशतवर्षातिक्रमे । (२) पोषशुक्लपञ्चमीवासरे । (३) परिधृत-
चन्द्रचन्द्रिकाज्व(कोज्ज्वल)वसने । (४) हीरहर्षोपाध्यायस्याचार्यपददानमहोत्सवे ॥१०७॥

(१) विजयदानसूरिः । (२) निजपदे । (३) स्थापयति स्म । (४) सुधर्मस्वामिनम् । (५)
गणधरम् । (६) महावीरजिनः ॥ १०८ ॥

हील०

उज्ज्वले पोषमासस्य पञ्चमीदिने । उत्प्रेक्ष्यते । तस्य पदोत्सवे धृतं परिहितं, शीतरुचीरुचिश्चन्द्रचन्द्रिका
तस्याश्छलेनोज्ज्वलं वस्त्रं येन एवंविधे एव वासरे ॥१०७-१०८॥

हीसुं०

१हृदि २हीर इवैष ३विष्टपे विजयोऽस्यैव पुनर्भविष्यति ।

४अत एव कृतास्य ५सूरिणा विजयाहा किमु ६हीरपूर्विका ॥१०९॥

(१) हृदि अर्थाज्जगतां हृदये । (२) हीर इव वज्रमणिरिव । जनभाषया “हीरो” । रहस्यं च
तद्भविष्यति । (३) भुवनेऽस्यैव विजयो भावी । ना परस्येति । (४) अतः कारणात् । (५)
विजयदानसूरिणा । (६) हीरहर्षस्य । (७) हीरविजयसूरिरिति नाम निर्ममे ॥१०९॥

हील०

हृदि । एतदीयाभिधा हीरविजयसूरिरिति चक्रे ॥१०९॥

हीसुं०

१इदमेव दिनं जगत्पतेरभिषेकार्हमितीव सम्मदात् ।

२उदयादिमसिंहभूमिमानभिषिक्तोऽत्र ३तदैव ४बाहुजैः ॥११०॥

(१) अयमेव दिवसः चक्रवर्त्यादीनामभिषेक्तुं योग्यः । (२) अत्र शिवपुर्याम् । (३)
तस्मिन्नेव दिने । (४) राजन्यैः । (५) उदयसिंहो नृपो राज्येऽभिषिक्तः ॥११०॥

हील०

चक्रवर्त्यादेरभिषेकयोग्यं इदमेव दिनम् । अत एव श्रीरोहिणीमण्डलराज्ये राजन्यैरुदयसिंह भूपः
स्थापितः ॥११०॥

हीसुं०

१भूवि २मङ्गलतूर्यनिस्वनो ३दिवि ४दिव्योऽजनि ५दुन्दुभिध्वनिः ।

इति ६तौ किमु ७शंसतो ८गुरुर्न ऋतेऽस्मादपरोऽस्ति रोदसोः ॥१११॥

(१) भूमौ । (२) श्रेयःसूचकवाद्यनिनादः । (३) आकाशे । (४) देवसम्बन्धी । (५)
भेरीशब्दः । (६) द्वावपि शब्दौ । (७) कथयत इव । (८) द्वावापृथिव्योर्हीविजयसूरिभ्यः

1. वासव० । हीमु० । 2. मृगराजध्वजतीर्थनायकः । हीमु० । 3. संवत् १६१० पोषशुक्लपञ्चमीदिने हीरहर्षवाचकस्य
सूरिपदस्थापना । इति हीरविजयसुरेणचार्यपदम् । हील० ।

कोऽपि असाधारणगुणो गुरुर्नास्ति ॥१११॥

हील० तौ द्वौ निनादौ इति कथयतः । इतीति किम् ? द्यावापृथिव्योर्विषये एतस्मादपरो गुरुर्नास्ति ॥१११॥

हीसुं० १पिकपञ्चमकूजितक्वणास्तम^२गायन्द्रय^३णुकोदरीगणाः ।

४अदसीययशोजिगासयो^५पगताः ६किंपुरुषाङ्गना इव ॥११२॥^१

(१) कोकिलानां पञ्चमालापतुल्यध्वनयः । (२) गायन्ति स्म । (३) स्त्रियः 'शृङ्गारसर्ग-
द्वयणुकोदरीय'मिति नैषधे । (४) हीरविजयसुरैर्यशसां गातुमिच्छया । (५) गताः । (६)
किन्नर्य इव ॥११२॥

हील० पिकपञ्चमारववत् नादो यासां तादृशा वध्वस्तं गायन्ति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । एतद्यशो गातुमागताः कि-
(: किं)नर्यः ॥११२॥

हीसुं० १त्रिजगन्नयनामृताञ्जनं शुशुभाते २यतिपुङ्गवावुभौ ।

३सुरभीकृतभूतलौ ४यशः सुमनोभिर्म^५धुमाधवाविव ॥११३॥

(१) त्रिभुवनजनलोचनेषु सुधाञ्जनतुल्यौ । (२) विजयदान-हीरविजयसुरीश्वरौ । (३)
वासितमहीमण्डलौ । (४) कीर्त्तिपुष्पैः । (५) चैत्र-वैशाखमासाविव ॥११३॥

हील० त्रिज० । यथा चैत्र-वैशाखमासौ पुष्पैर्दिशः सुरभयतस्तद्वद्यशोभिः सुरभीकृतभूतलौ सुरीन्द्रौ
शुशुभाते ॥११३॥

हीसुं० द्युसदामिव १मेदि नी]रुहौ २जगतीजङ्गमतानुषङ्गिनौ ।

स्म विभूषयतः क्रमेण तौ ३विहरन्ता^४वणहिल्लपत्तनम् ॥११४॥

(१) कल्पवृक्षाविव । (२) पृथिव्याम् । (३) सञ्चरन्तौ । (४) अणहिल्लनामपत्तनम् ॥११४॥

हील० द्युस० । जङ्गमामरलतासदृशौ विचरन्तौ तावणहिल्लपत्तनं आगतौ ॥११४॥

हीसुं० १श्रमणद्युमणी २मणीव तौ ३मुनिमुक्तावलिमध्यशालिनौ ।

पुरि तत्र ४तमोनिशुम्भनौ ५गणलक्ष्मीः ६मदयांबभूवतुः ॥११५॥^१

(१) सुरीश्वरौ । (२) नायकरत्ने इव । (३) साधुरूपहारयष्टिमध्यस्थौ । (४)
अज्ञानान्धकारद्वेषिणौ । (५) तपगच्छलक्ष्मीम् । (६) शृङ्गारकलितां चक्रतुः ॥११५॥

हील० मुनिमार्तण्डौ मुनिपङ्क्तिमुक्ताहारे मध्यमणीसदृशौ ध्वान्तरिपू तौ तपागच्छलक्ष्मीं मदयांबभूवतुः ।
शृङ्गारकलितां कुर्वति स्मेत्यर्थः । मणीवादिवर्जमिति द्विवचनेऽपि सन्धिः स्यात् ॥११५॥

हीसुं० अथ १तत्र २समर्थनामभृद्भण^३साली भवति स्म भूतिमान् ।

सचिवो यवनस्य भूभुजो मतिवार्द्धिश्च^४णकाङ्गजन्मवत् ॥११६॥

1. इत्याचार्यपदमहोत्सवः हील० । 2. इति द्वयोः सुरीन्द्रयोः पत्तने पादावधारणम् हील० । 3. ०शाली हीमु० ।

(१) तत्र-पत्तने । (२) समरथभणसाली नाम प्लेच्छभूपस्य सचिवो जज्ञे । भणसालीति व्यापारकारिणां कश्चित्संज्ञाविशेषः । (३) चाणक्य इव बुद्धिनिधानम् ॥११६॥

हील० अथ त० । तत्र समर्थनामा भणसाली सेरखानपठाणस्य प्रधान आसीत् । चाणक्यवन्निपुणः ॥११६॥

हीसु० उपचक्रमिरे *महामहा अमु^३नाचार्यपदस्य ^३नन्दये ।

*शिवशैवलिनीवरोद्धहोपयमार्थं प्रथमोत्सवा इव ॥११७॥

(१) प्रारब्धाः । (२) सूरिपदस्य । (३) नन्द्यर्थम् । (४) महोत्सवाः । (५) मुक्तिरूपा या शैवलिनी तद्वरः समुद्रस्तस्योद्धहा पुत्री लक्ष्मीस्तस्या विवाहस्याद्या उत्सवा इव ॥११७॥

हील० तेन सूरिपदोत्सवा आरब्धाः । उत्प्रेक्ष्यते । मुक्तिलक्ष्मीकरपीडनार्थमुत्सवाः ॥११७॥

हीसु० *पुरि ^३जानपदीयमानवव्रंज आकार्यत ^३तेन *सेवकैः ।

*पिकभृङ्गभरः *स्वसौरभैरिव *कुञ्जे *स्मितचूतशाखिना ॥११८॥

(१) पत्तने । (२) देशसम्बन्धिजनव्रजः । (३) समरथभणसालिना । (४) स्वसेवकैः । (५) कोकिलमधुकरनिकरः । (६) निजपरिमलैः । (७) वने । (८) विकचमाकन्दद्रुमेण ॥११८॥

हील० पुरि० । तेन समग्रा जना आकारिताः यथा प्रफुल्लप्रेण स्वसौरभैः कुञ्जे कोकिलभ्रमरौघ आकार्यते ॥११८॥

हीसु० *सुकृतं ^३प्रविधाय ^३सत्क्रियाममुना सङ्घजनस्य *संमदात् ।

*समचीयत *शम्बलं *महोदयपूर्या *प्रयियासुना किमु ॥११९॥

(१) पुण्यम् । (२) कृत्वा । (३) सत्कारम् - भोजनवस्त्रादिदानैः । (४) हर्षात् । (५) पुष्टं कृतम् । (६) मुक्तिनगरे । (७) गन्तुमिच्छुना । (८) पाथेयम् ॥ ११९ ॥

हील० अमुना सङ्घभक्तितः सुकृतं सञ्चितम् । उत्प्रेक्ष्यते । मोक्षे यियासया शम्बलम् ॥११९॥

हीसु० गुरुनन्दिमहेऽङ्ग^३नासखैर्व^३सतिः^३ काममभूषि ^३मानुषैः ।

*जिनजन्ममहे *मरुद्विरेरिव *गीर्वाणगणै^३रधित्यका ॥ १२० ॥

(१) स्वस्त्रीयुतैः । (२) उपाश्रयः । (३) जनैः । (४) तीर्थकरजन्ममहोत्सवे । (६) सुमेरोः । (७) देवव्रजैः । (७) चूलिका ॥१२०॥

हील० गुरु० । स्त्रीयुक्तैर्नरैर्गृहमध्यं भूषितम् । यथा जिनजन्मोत्सवे मेरोरूर्ध्वभूर्देवैर्भूषिता ॥*१२०॥

हीसु० गणिनन्दिमहेऽ^३प्सरोगणैरिव मुक्ताभिरु^३पेत्य ^३यौवतैः ।

*करपीडनमण्डपो यथा*क्षतपुञ्जैः *समवद्धर्यता^३लयः ॥१२१॥

1. ०तेर्मध्यमभू० हीमु० ।

(१) देवीव्रजैः । (२) आगत्य । (३) स्त्रीसमूहैः । (४) पाणिग्रहणस्य मण्डपः । (५) लाजव्रजैः । (६) वर्धाप्यते [स्म] । (७) उपाश्रयः ॥१२१॥

हील० गणिनन्दिमहे युवतीव्यूहैर्विवाहमण्डपवदालयो वर्द्धापितः ॥१२१॥

हीसुं० १जिनवद्रणधारिणः पदं २समनुज्ञाप्य स ३सूरिचक्रिणः ।

४गुरुरस्य ५सहस्रदीधितिप्रमितावर्त्तनवन्दनान्यदात् ॥१२२॥

(१) तीर्थकर इव । (२) सम्यक् अनुज्ञाप्य । (३) हीरविजयसुरेः । (४) विजयदानसुरिः । (५) द्वादशावर्त्तवन्दनकानि । (६) ददौ ॥१२२॥

हील० यथा जिनः सुधर्मस्वामिनो गणधारिणः समनुज्ञापयति, तद्वदत्वा सूरिन्द्रो द्वादशावर्त्तवन्दनानि ददाति स्म ॥१२२॥

हीसं० १वशिनोऽस्य ततो २वशंवदां ३गणभृद्भूमिमणिर्गणश्रियम् ।

स्वसुतस्य४ पितेव ५सम्पदं ६प्रणयेन ७प्रणिनाय नीतिमान् ॥१२३॥

(१) जितेन्द्रियस्य (२) आयत्ताम् । (३) विजयदानसुरीन्द्रः । (४) पिता निजपुत्रस्य । (५) गृहसम्पत्तिम् । (६) स्नेहेन । (७) चकार ॥१२३॥

हील० वशिनो० । श्री सूरिशस्तपागच्छलक्ष्मीं अस्यायत्तां प्रणिनाय-चकार । यथा गुरुः पिता च स्वसुतस्य सम्पदं ददाति, तद्वत् ॥१२३॥

हीसुं० १मुदमा२दधिरे ३मुमुक्षवस्त४म५वाप्याभिनवोदयं प्रभुम् ।

६ननृते ७नरकद्विषं पुनर्गणलक्ष्म्या ८पुरुषोत्तमं पतिम् ॥१२४॥

(१) हर्षम् । (२) प्रापुः । (३) तपगच्छसाधवः । (४) हीरविजयसुरिम् । (५) प्राप्य । (६) नर्तितम् । (७) नरकस्य कुगतेदैत्यस्य द्वेषिणम् । (८) पुरुषेषु श्रेष्ठं नारायणं च ॥१२४॥

हील० मुद० । तं प्राप्य यतयो मुदं प्राप्ताः । पुनस्तपागच्छलक्ष्म्या नरकस्य दैत्यस्य दुर्गतिश्च शत्रुं कृष्णं उत्तमं वा प्रभुं प्राप्य नर्तितम् ॥१२४॥

हीसुं० १गणपूर्वगिरौ २महोद३यिश्रमणव्योमम४णीनिरीक्षणात् ।

५कुनयैरिह ६कौशिकायितं ७भविकैः ८पङ्कजकाननायितम् ॥१२५॥

(१) गच्छरूपोदयाचले । (२) हीरविजयसुरिसूर्यालोकनात् । (३) परपाक्षिकैः । (४) मूकवदाचरितम् । (५) पुनर्भव्यैः । (६) कमलवनवदाचरितम् । विकसितमित्यर्थः ॥१२५॥

हील० गच्छोदयाद्रौ श्रीसूरावुदीते कुमतिभिः घूकवत्प्रणष्टम् । भव्यैः कमलवनवद्विकसितम् ॥*१२५॥

1. इति समरथभणसालीकृतमहोत्सवपूर्वकं हीरविजयसुरेः सुरिपदनन्दिवन्दनकप्रदानवर्णनम् हील० । 2. दयश्रमण० हीमु० । 3. मणीसमीक्षणात् हीमु० ।

हीसुं० १स्वयमे०ष ३शिवं ४गमी ५परानपि ६सम्प्रापयितुं ७प्रभुः ८प्रभुः ।

इति वक्तुमिवेश्वरा०न्दिशां यशसा १०व्यानशिरेऽखिला दिशः ॥१२६॥

(१) आत्मना । (२) सूरिः । (३) मोक्षम् । (४) गमिष्यति । (५) भवान्तरितः तथा परानपि । (६) मोक्षं प्रापयितुम् । (७) समर्थोऽस्ति । (८) अयम् । (९) दिक्पालान् । (१०) दशापि दिशो व्याप्ता ॥१२६॥

हील० स्वयं मोक्षगामी परं परानपि प्रापयितुं क्षमः । इति दिक्पालान्वक्तुं कीर्त्या दिशो व्याप्ताः ॥१२६॥

हीसुं० १कजपाणितमोद्विषज्जगन्नयनस्यास्य २महोभरैर्भरात् ।

किमु ३चण्डरुचेर०सूयया ४भ्रियते ५भूमिनभस्तलद्वयी ॥१२७॥

(१) कमलतुल्यः पाणिर्यस्य । पक्षे-पद्मं पाणौ यस्य । अज्ञानस्यान्धकारस्य च वैरी । विश्वस्य धर्ममार्गदर्शकत्वाच्चक्षुरिव । पक्षे जगच्चक्षुरितिनामा सूरिः सूर्यश्चः । (२) प्रतापप्रकरैः । (३) सूर्यस्य प्रतापैः साद्धर्मम् । (४) स्पद्धर्म्या । (५) भृता । (६) पृथिवीगगनयोर्यामली ॥१२७॥

हील० कजवद्रक्तकरस्य कमलाङ्कितकरस्याज्ञानद्विषतो धर्मोपदेशकस्य । रविपक्षे-कजे कर यस्य पुनरन्धकारवैरी च । पुनर्जगच्चक्षुस्तादृशस्य रवेरीर्षयास्य प्रतापैर्द्यावाभूम्योर्व्याप्तम् ॥१२७॥

हीसुं० स १पतिव्रतयेव २वल्लभो गणलक्ष्म्या समुपास्यत प्रभुः ।

३अमुना०गमि सा पुन०र्मुदं नगरी ४नीतिमतेव ५भूभृता ॥ १२८ ॥^१

(१) सत्येव । (२) भर्ता । (३) हीरविजयसुरिणा । (४) गणश्रीः । (५) प्रापिता । (६) हर्षम् । (७) न्यायवता । (८) नृपेण ॥१२८॥

हील० सूरिणा गणलक्ष्मीर्मुदं नीता ॥१२८॥

हीसुं० अभजन्त १यतिव्रजा विभुं २विहगाः ३स्मेरमिवावनीरुहम् ।

४पृणाति स्म स ५तान्युनर्म०होदयसस्यं ६प्रदिशंस्ता०निव ॥१२९॥^२

(१) साधवः । (२) पक्षिणः । (३) स्मिततरुम् । (४) प्रीणयति स्म । (५) साधून् । (६) मोक्षफलम् । (७) दत्त्वा । (८) तरुः पक्षिणां फलानि दत्त्वा प्रीणाति ॥१२९॥

हील० यतयस्तं अभजन्त । स यतीन्प्रीणाति स्म । यथा स तरुः फलं विश्राणयन्विहगान् तान् प्रीणाति ॥१२९॥

हीसुं० १कुनयान्नयता विनम्रतां २जयिनेव ३प्रतिगर्ज्जतोऽमुना ।

दधताधरितः ४क्षमां द्विया किमु ५पातालमहीश्वरोऽविशत् ॥१३०॥

1. पाठान्तरे -तस्यावत्तरुणेन सुरिणा हील० । 2. इति सुरेस्तपागच्छसाम्राज्यम् हील० ।

(१) कुपाक्षिकान् । (२) जयं कुर्वता नृपतिनेव । (३) प्रतिगर्जतः-स्पृष्ट्वा कुर्वतः ।
 'सुहृदयो हृदयः प्रतिगर्जता' मिति सधुवंशे । (४) क्षमां-क्षान्तिं धरणीं च । (५) शेषनागः
 ॥१३०॥

हील० यथा जयिना राज्ञा प्रतिस्पृष्टिनो नम्रतां नीयन्ते तद्वच्छक्यादीत्रम्रतां नयता क्षमाधारित्वेन हीनीकृतो
 नागाधिपः पातालं विशति स्म ॥१३०॥

हीसु० १परिशीलितशीललीलया तुलयन्श्रीस(श)कडालनन्दनम् ।
 स २गभीरतयेव सागरं ३गुणमाणिक्यनिधिः ४पराभवन् ॥ १३१ ॥

(१) चिरपालितब्रह्मचर्यविलासेन । (२) स्थूलभद्रम् । (३) गाम्भीर्येन(ण) । (४)
 गुणमणिस्थानम् । (५) १पराजयति स्म ॥१३१॥

हील० स्थूलभद्रानुकारी स समुद्रं १पराजयति ॥१३१॥

हीसु० १निजधैर्यवदान्यताश्रिया विजिता येन २सुराचलदुमाः ।

किमु ३तद्विजयाय ४मन्त्रणं ५सहवासच्छलतो ६वितन्वते ॥१३२॥^२

(१) स्वस्य धीरिणा दानशौण्डित्वेन च । (२) मेरुकल्पदुमाः । (३) सुरैर्विजयं कर्तुम् ।
 (४) आलोचम् । (५) एकत्र निवसनकपटात् । (६) कुर्वन्ति ॥१३२॥

हील० निज० । धैर्येण दानेन सुराणां पर्वता दुमाः । पञ्चमेखः कल्पवृक्षाश्च जिताः सन्तो मिलित्वा मन्त्रणं
 कुर्वते ॥१३२॥

हीसु० १अधिपौ २निखिलक्षमाभृतां ३सुरसेव्यौ ४कलधौतदीधिति ।

५हिमहेमगिरी ६नु ७जङ्गमौ मुनिचन्द्रौ भुवि तौ ८विजहृतुः ॥१३३॥

(१) स्वामिनौ । (२) साधूनां पर्वतानां च । (३) देवैरुपासनीयौ । (४) कलधौतं-स्वर्णं
 तद्वत्कायकान्ती ययोः । पक्षे हेमरजतयोः कान्ती ययोस्तौ । (५) हिमाचलसुमेरु इव । (६)
 नु इति उत्प्रेक्षे । (७) विचरन्तौ (८) विहारं चक्रतुः ॥

हील० द्वौ सूरौ विजहृतुः । क्षमावतां गिरीणां वा मुख्यौ । पुनः "कलधौतं स्वर्णरूप्ययो" रित्यनेकार्थः ।
 तद्वत्तेन वा कान्तियुक्तौ जङ्गमौ हिमगिरि-हेमगिरी किम् ? ॥१३३॥

हीसु० अथ १भावडसूनूसूरिण्ड मुदि २रैर्मेदुरिते नभस्तले ।

इव ३मानस ४इष्टमानसः कृतवान्सुरतिबन्दिरे ५स्थितिम् ॥१३४॥

(१) श्रीविजयदानसूरिः । (२) मेघैर्व्याप्तैर्गगनमण्डले । वर्षाकाले इत्यर्थः । (३) मानसनाम्नि
 सरसि । (४) हंसः । "नृपमानसमिष्टमानस" इति नैषधे । (५) सुरतिनामपुरे । (६) चातुर्मासं
 चक्रे ॥१३४॥

1. परावेर्जेः ३-३-२८ इति सिद्धहेमसूत्रानुसारेण पराजयते पराजेष्ट च रूपद्वयं योग्यम् । 2. इति हीरविजयसूरिगुणाः हील० ।

हील० भावडेभ्यपुत्रः श्रीविजयदानसुरिर्मेघपुष्टे गगने प्रावृषि सूरतिबन्दिरे स्थितवान् । यथा हंसो मानससरसि तिष्ठति ॥१३४॥

हीसुं० १विलसत्य^१थ मेद^२पाटकाभिधदेशो^३ वसुधाविशेषकः ।

*निखिलेष्वपि मण्डलेषु यः *प्रमुखोऽङ्गा^४वयवेषु *वक्त्रवत् ॥१३५॥

(१) अथेति एकस्मिन्समये । (२) मेदपाटनामा देशः । (३) पृथिव्यास्तिलक इव । (४) समस्तदेशेषु । (५) मुख्यः । (६) शरीरावयवेषु । (७) मुखमिव ॥१३५॥

हील० न्यक्षदेशमुख्यो मेदपाटकदेशोऽस्ति ॥१३५॥

हीसुं० १सुरमन्दिरजित्वरश्रिया गमितं येन २विमाननीयताम् ।

३फणभृद्भुवनं ४भुवस्तलं भजति ५व्रीडभरोदयादिव ॥१३६॥

(१) स्वर्गलोकजयनशीललक्ष्म्या । (२) अवगणनाम् । (३) नागलोकः । (४) रसातलम् । (५) लज्जातिशयोदयादिव ॥१३६॥

हील० येन हीनीकृतो नागलोकः पातालं गतः ॥१३६॥

हीसुं० १अलकायितपूःपरम्पराः २परमं बि^३भ्रति यत्र विभ्रमम् ।

*नभसोऽ^४नवलम्बनच्युतेः ६शतशो^५ऽशा इव ७भूतले ८दिवः ॥१३७॥

(१) धनदनगरीवदाचरिता पुरीणां श्रेणयो यत्र । (२) उत्कृष्टशोभाम् । (३) धारयन्ति । (४) आकाशात् । (५) आधाररहितत्वेन पतनात् । (६) शतसङ्ख्याः विभागाः । (७) भूमण्डलोपरि । (८) स्वर्गस्य ॥१३७॥

हील० यत्रालकासदृशाः पुर्यः शोभन्ते । उत्प्रेक्ष्यते । आकाशात्रिराधारत्वेन च्युतिर्यस्यास्तादृश्या दिवः स्वर्गस्य शतमंशाः ॥१३७॥

हीसुं० १त्रिजगद्विजयोद्यतस्य २यद्वनराज्यो ३रतिजानिधन्विनः ।

*सुमसङ्गतषट्पदा ५धनुर्विशिखोल्लासि खलूरिका इव ॥१३८॥

(१) त्रैलोक्यं जेतुं कृतोद्यमस्य । (२) नारदपुरीवनश्रेणयः । (३) कामधनुर्धरस्य । (४) पुष्पेषु मकरन्दपानार्थं लीनभृङ्गा यासु । (५) कोदण्ड बाणयुक्ताः शस्त्राभ्यासभुव इव ॥

हील० अलिकलितपुष्पयुक्ता वनश्रेण्यः शोभन्ते । उत्प्रेक्ष्यते । कामस्य धनुर्भिर्बाणैः शोभिन्यः खलूरिका धनुर्विद्याभ्यसनभूमयः ॥१३८॥

हीसुं० १श्रितनागसगन्धसा[र]भूरुहमाला व्यलसन्निहाचलाः ।

मलयस्य २विलासमूर्त्तयः ३शमनाशाङ्कम^४पास्य हृष्यतः ॥१३९॥^२

1. अथ विजयसेनसुरिदीक्षावसरः हील० । 2. इति मेदपाटमण्डलः हील० ।

(१) आश्रिता गजा याभिस्तथा सह गन्धैष्य(: प)रिमलैस्तथा सारैर्मज्जि(ज्जा)भिर्वर्तन्ते ये तादृशास्तुरुश्रेणयः । मलयाचलपक्षे-आश्रिता भुजङ्ग याभिस्तादृशाश्चन्दनतरुपङ्क्तयः । (२) क्रीडाकायाः । (३) यमवाञ्छाक्रोडं तत्त्वतस्तु दक्षिणदिश उत्सङ्गम् । (४) त्यक्त्वा ॥१३९॥

हील० श्रिता नागाः -सर्पा हस्तिनो वा तथा सह गन्धैः सारैर्मज्जिभिश्च वर्तन्ते, तादृशा वृक्षा येषु । तत्त्वतश्चन्दन वृक्षयुक्ताः पर्वताः शोभन्ते । उत्प्रेक्ष्यते । यमस्य वाञ्छया अङ्गमुत्सङ्गम् । तत्त्वतः दक्षिणदिक्क्रोडम् । त्यक्त्वा मुदितस्य मलयगिरेः क्रीडार्थं कायाः ॥१३९॥

हीसुं० इह 'नीवृति नारदाभिधा नगरी नागपुरीव राजते ।

३बलिराजविराजितान्तरा ३रममाणानणुभोगिभाजिनी ॥१४०॥

(१) मेदपाटे । (२) बलवत्ता राजा शोभिता । पक्षे- बलिनाम्ना राजा शोभिता । (३) स्वैरं क्रीडन्तोऽनणवो महान्तो भोगभाजो राज्यादिसातयुताः पुरुषास्तान्भजन्ते इत्येवंशीला । पक्षे- खेलत्प्रलम्बभुजगयुक्ता ॥१४०॥

हील० इह नी० । मेदपाटे नडुलाई बलिष्ठराजा युक्ता । पुनर्बहुधनाढ्यैरहिभिर्वा युक्ता शोभते । उत्प्रेक्ष्यते । भोगा(ग)वती ॥१४०॥

हीसुं० १उपमातुमिवामरावती भुवनं ३तन्निभभावदुर्विधे ।

कृतवानर३विन्दनन्दनः पुरमेतां ५विबुधैरुपासिताम् ॥१४१॥

(१) उपमायुक्तां कर्तुम् । (२) तत्तुल्यापरनगरदरिद्रे । (३) ब्रह्मा । "पद्मनन्दनसूतारिसुना" इति नैषधे । तद्वदरविन्दनन्दनः । (४) पण्डितैर्देवैश्च । (५) सेविताम् ॥१४१॥

हील० अमरावतीतुल्यार्थैर्दरिद्रे जगति तत्सदृशामेनां विधिरकरोत् ॥१४१॥

हीसुं० १युवती युवराजिराजिते नगरे ३सालनिभान्म३नोभवः ।

स्थितवान्नव५सूरिसाध्वसादिव दुर्गं प्रविधाय ५सानुगः ॥१४२॥

(१) तरुणी तरुणश्रेणीभूषिते । (२) प्राकारकपटात् । (३) स्मरः । (४) नवीनः सूरिः श्रीहीरविजयसूरिस्तस्य भयात् । (५) ससेवकः ॥१४२॥

हील० पुरदुर्गदम्भात्कोटं कृत्वा । उत्प्रेक्ष्यते । स्वसेवकयुक्तः कामः स्थितः ॥१४२॥

हीसुं० १यदनन्यहिरण्यशीतरुग्मणिक्लृप्तमालयलक्ष्मिकाङ्क्षया ।

चरणं ३मुरवैरिणोऽनिशं ३शुचिचन्द्रावु५पचेरतुः किमु ॥१४३॥

(१) यस्याः पुर्या असाधारणानां स्वर्णैश्चन्द्रोपलैः कल्पितानां गृहाणां शोभां प्राप्तुं वाञ्छन्तौ । (२) विष्णुपदम् । (३) सूर्याचन्द्रमसौ । "हरिः शुचीनौ गगनाध्वजाध्वगा" विति हैम्याम् ॥ (४) भजेते स्म ॥१४३॥

हील० यस्य पुरस्य साधारणस्वर्णैश्चन्द्रकान्तमणिभिः कृतगृहशोभेच्छ्या सूर्यचन्द्रौ विष्णुपदं सेवेते स्म ॥१४३॥

- हिसुं० १प्रविभाव्य २भवेन ३भस्मितं स्मरमे४तन्निखिलानुजीविनः ।
किमु यत्र समेत्य चक्रिरे वसतिं ५पौरपरम्परोपधेः ॥१४४॥
(१) दृष्ट्वा । (२) शंभुना । (३) भस्मीकृतम् । (४) स्मरस्य समस्ताः सेवकाः । (५)
नागराणां कपटात् ॥१४४॥
- हील० स्मरं दग्धं दृष्ट्वा तत्सेवकाः । उत्प्रेक्ष्यते । नागरजनदम्भात्तत्पुरे वासं कृतवन्तः ॥१४४॥
- हिसुं० कुतुकाद्बहुरूपिणं स्मरं हृदि ३निश्चित्य रतिर्युव३भ्रमात् ।
स्वयमप्यकरोदि४दंमिता निजमू१र्त्तीः किमु ५यद्वधूपधेः ॥१४५॥^२
(१) अनेकाणि(नि) रूपाणि सन्त्यस्येति । (२) ज्ञात्वा । (३) पुरीजनोपधेः । (४)
स्मरशरीरसङ्घाः । (५) नगरीनागरीकपटात् ॥१४५॥
- हील० कुतु० । बहुरूपधारिणं स्मरं दृष्ट्वा रतिर्युवद्वधूदम्भात्तावन्ति रूपाणि कृतवतीव ॥१४५॥
- हिसुं० १मुरवैरिपुरीव ३माधवोऽजनि तत्रोदयसिं ह]भूधनः ।
धरणीरमणं ३प्रणीय यं शुशुभे श्व४(सू)रमिवा५रविन्दिनी ॥१४६॥
(१) द्वारिकायामिव । (२) कृष्णः । (३) पृथ्वी यं पतिं प्रविधाय । (४) सूर्यम् । (५)
पद्मिनीव ॥१४६॥
- हील० यथा द्वारिकायां कृष्णः तद्वन्नारदपुर्या उदयसिंहराजा जातः । यं भर्तारं कृत्वा भूरेजे । यथा रविमाप्य
कमलिनी रजते ॥१४६॥
- हिसुं० १युवतीव ३युवानमङ्ग३जान्क४लधौतप्रमुखान्खनी५व्रजान् ।
पृथिवी ६पृथिवीपुरन्दरं यमवाप्य ७प्रमदादजीजनत् ॥१४७॥
(१) स्त्री । (२) पुरुषं प्राप्य । (३) पुत्रान्जनयति । (४) स्वर्णरूप्यादीन् । (५)
खानिनिकारान् । (६) उदयसिंहनृपम् । (७) हर्षात् ॥१४७॥
- हील० यथा युवानं प्राप्य युवती सुतान्जनयति तद्वत् यं पतिमाप्य स्वर्णरूप्याकरान्प्रकटीकृतवती ॥१४७॥
- हिसुं० १विपुलां ३विपुलाहवाहताहितशूरस्त्रवदस्त्रराशिना ।
३हृदयेशव४दूर्णुणा(ना)व यो ५नवकौसुम्भिकवास[सा] वशाम् ॥१४८॥
(१) पृथ्वीम् । (२) महासङ्ग्रामे हतानां रिपूणां सुभटानां शरीरनिः सरद्बुधिरव्रजेन । (३)
भर्त्तेव । (४) आच्छादयामास । (५) कुसुम्भेन रक्तं वस्त्रं कौसुम्भिकम् ॥१४८॥
- हील० यो राजा महासङ्ग्रामेषु हतशत्रुभ्यो निःसरद्बुधैः पृथ्वीमूर्णुनावाच्छादयामास । यथा भर्त्ता नवेन
कुसुम्भरक्तवसनेन वशामूर्णो नोति । ह्लादिको धातुः ॥१४८॥

1. ०र्त्तीरिव हीमु० । 2. इति नारदपुरी हील० ।

हीसुं० बहुना महिमाभिनन्द्यते ^१किमु यस्योदयसिंहभूभुजः ।
 न ^२चिराद^३जरामरीभवे^४द्युधि^५यो^६ऽमुष्य^७ हि ^८सम्मुखीभवेत् ॥१४९॥^३
 (१) शीघ्रम् (२) देवभावं भजेत् । (३) सङ्ग्रामे । (४) यः सुभटः । (५) अस्य ।
 (६) सङ्ग्रामाय सम्मुखीभवेत्सङ्ग्रामं कुर्यादनेनेत्यर्थः ॥१४९॥

हील० बहुना० । उदयसिंहराज्ञो महिमा किं वर्णयते ? । योऽनेन सह सङ्ग्रामं कुर्यात् स शीघ्रं देवभूयं
 भजेत् ॥*१४९॥

हीसुं० अपि ^१तत्र कमाख्य^२नैगमोऽजनि तद्भू^३पुरुहूतसम्मतः ।
 व्यवहारिषु यः ^४पुरो^५गतामिव ^६वर्गेषु दधार ^७धर्मवत् ॥१५०॥
 (१) नारदपुर्याम् । (२) वणिक् । (३) राज्ञो मान्यः । (४) प्रकृष्टताम् । (५) अर्थकामेषु ।
 (६) धर्मः । प्रधानस्तयोस्तदधीनत्वात् ॥१५०॥

हील० तत्र कमोसाधू राजमान्योऽभवत् । यथा चतुर्वर्गेषु धर्मः श्रेष्ठः ॥★१५०॥

हीसुं० किमपा^१स्य ^२जिनांहिसेवया शशिना^३ येन ^४कलङ्ककश्मलम् ।
 स्थितमेत्य ^५दिवः ^६क्षितौ ^७पुनर्न^८भसो ^९नीलिमसङ्गशङ्क्या ॥१५१॥
 (१) त्वक्त्वा । (२) जिनो-वीतरागः कृष्णश्च तस्याह्नेः-पदस्य सेवया । विष्णुपदसेवया ।
 (३) कलङ्कमलम् । (४) येन यद्व्यवहारिरूपेण । (५) आकाशादागत्य । (६) भूमौ
 स्थितम् । (७) व्याघुट्य । (८) आकाशस्य । (९) श्यामत्वस्य सङ्गस्याशङ्क्या ॥१५१॥

हील० स्वविमानस्थप्रतिमां गगनं वा तत्सेवया कलङ्करहितश्चन्द्र आकाशकालिमस्पर्शभयाद् भुव्यागतः
 ॥१५१॥

हीसुं० ^१करवीरगृहत्वं^२मुग्रतां प्रविहाया^३त्मविरूपनेत्रताम् ।
^४पुरि ^५यन्निभतोऽवतीर्णवानिव ^६पीयूषमयूखशेखरः ॥१५२॥^६
 (१) श्मशानवेश्मताम् । (२) चण्डत्वम् । (३) स्वस्य विरुद्धं विकृताकारं वह्निमयत्वान्नेत्रं
 तत, ताम् । “अहिर्बुध्नो विरूपाक्षविषान्तकौ” इति हैम्याम् । (४) नारदपुर्याम् । (५)
 कमाकपटात् । (६) चन्द्रशेखरः । शंभुः ॥१५२॥

हील० श्मशानगृहत्वं चण्डतां विरूपतां त्यक्त्वा शंभुरुत्तरितः ॥१५२॥

हीसुं० कोडाईत्यस्य कान्ता^१भूज्जग^२तीयुवतीमणिः ।
^३यथा सुमनसां ^४सार्वभौमस्य ^५जयवाहिनी ॥१५३॥
 (१) त्रिभुवनवनिताचूडामणिः । (२) इन्द्रस्य । (३) शची । (४) यथा इवार्थे ॥१५३॥

1. किममुष्योदय० हीमु । 2. योऽभ्येत्य हीमु० । 3. इत्युदयसिंहराणकः हील० । 4. ऽगतां समवर्गे० हीमु० ।
 5. ऽनापास्य कल० हील० । 6. इति कमोसाहः हील० । 7. ऽन्तासीज्ज० हीमु० ।

हील० तस्य कोडां नाम्नीस्त्रीरत्नं जातम् । यथेन्द्रस्य पौलोमी स्यात् ॥१५३॥

हीसुं० रम्भा दम्भादिवा^१मुष्या^२स्त्रिदशी^३ त्रिदशौकसः ।

^४विमोहिता कमारूपं^५ निरूप्य^६ क्षमामुपागता ॥१५४॥

(१) कोडिमादेव्याः । (२) देवी । (३) देवलोकात् । (४) अनुरक्ता जाता । (५) दृष्ट्वा । (६) पृथ्वीम् । (७) समेता ॥१५४॥

हील० रम्भा०। अस्या दम्भाद्रम्भा नाम्नी देवी कमारूपं दृष्ट्वा मोहिता । स्वर्गहात्पुर्यामागता ॥१५३॥

हीसुं० दृष्ट्वा^१ पतिं^२ रतं^३ रत्यां^४ प्रीत्येव^५ त्यक्तकायया ।

दुःखात्स^६पत्यास्त^७पत्या व्याजाज्जन्माददेऽपरम्^८ ॥१५५॥

(१) स्मरम् । (२) अत्यासक्तम् । (३) रतिविषये । (४) अपरपत्या प्रीतिनाम्या । (५) दुःखादुज्झितशरीरया । (६) समानः पतिर्यस्याः सा सपत्नी । “सपत्यादिषु नित्यं नुक वाच्यः” इति सपत्नी । (७) कामाकान्तायाः । (८) अन्यमवतारम् ॥१५५॥

हील० रतिसक्तं स्मरं दृष्ट्वा प्रीत्या सपत्नीदुःखादन्यज्जन्म गृहीतम् ॥१५५॥

हीसुं० त्यक्त्वा^१वतीर्णां^२ पुरुषं^३ पुराणं^४ स्वमिमां^५ रमाम् ।

विलक्ष्यः^६ प्रेक्ष्य तद्दुःखान्म^७मज्जेवार्णवे जले ॥१५६॥

(१) वृद्धपुरुषत्वान्निजमपास्य । (२) कोडिमदेवीरूपाम् । (३) लक्ष्मीम् । (४) वतीर्णाम् । (५) ज्ञात्वा । (६) कृष्णः समुद्रे बुबूडः ॥१५६॥

हील० स्वं पतिं त्यक्त्वा मृत्वा कोडारूपेणात्तावतारं दृष्ट्वा श्रीपतिरर्णवजले मग्नवान् ॥१५६॥

हीसुं० स्पर्द्धयेव^१ दिवा दम्भादस्याः^२ स्त्रैणशिरोमणेः ।

^३धृतेतरा^४ पुरा^५ रम्भा^६ चित्तभूभूमिभृत्सभा ॥१५७॥

(१) स्वर्गेण । (२) त्रिभुवनस्त्रीगणचुडामणिरूपायाः । (३) अपरा रम्भा । (४) धारिता । (५) नारदपुर्या । (६) स्मरराजस्थानसभा ॥१५७॥

हील० दिवा सह स्पर्द्धया नारदपुरा अस्या मिषादितरा रम्भा धृता । किंभूता रम्भा ?। चित्तभूः कामराजा तस्यास्थानसभा ॥१५७॥

हीसुं० ^१अमन्दानन्दसन्दोहमेदुरौ^२ तौ वधूवरौ ।

गमयांचक्रतुः^३ कालं^४ केलतीश्रीसुताविव ॥१५८॥

(१) वर्द्धमानप्रमोदसमुदयपुष्टौ । (२) तौ कोडिमदेवी-कमाव्यवहारिणौ । (३) रतिरतीशाविव । “केलतीमदनयोरुपश्रये” इति नैषधे ॥१५८॥

हील० रतिस्मराविव तौ कालमतिचक्रमतुः ॥१५८॥

1. ०यास्याम्० हीमु० । 2. इति कोडिमदेवी हील०

हीसुं० १कदाप्यदर्शि २तत्पत्न्या स्वप्ने ३सुखशयानया ।

उत्सङ्गसङ्गतः सिंहः ४श्रेयोराशिरिवाङ्गवान् ॥१५९॥

(१) कस्मिन्नप्यवसरे । (२) कमाकान्तया — कोडिमदेव्या । (३) सुखेन सुप्तया । (४) पुण्यसमूह इव । (५) मूर्त्तिमान् ॥१५९॥

हील० कदा० । तत्पत्न्या स्वप्ने सिंहो दृष्टः ॥ १५९ ॥

हीसुं० मृणालधवलान्स्कन्धे बिभ्रद्वन्धुरकेसरान् ।

शिखरे शिखरी शंभोः शारदीनानिवाम्बुदान् ॥१६०॥^१

हील० यथा कैलाशः शरन्मेघान् धत्ते, तद्वदुज्ज्वलकेसरान् दधन् ॥१६०॥

हीसुं० किमभ्यर्थयमानानामुच्छेत्तुं ३दौस्थ्यमर्थिनाम् ।

४कुम्भिकुम्भभिदालगना मुक्ता बिभ्रन्त्रखान्तरे ॥१६१॥

(१) याचमानानाम् । (२) निवारयितुम् । (३) दरिद्रताम् । (४) याचकानाम् । (५) करिशिरोविदारणावसरे लग्ना । (६) नखानां रन्ध्रेष्वन्तराले ॥१६१॥

हील० भद्रहस्तिवधाल्लग्नानि मुक्ताफलानि नखान्तर्बिभ्रन् । उत्प्रेक्ष्यते । याचकान् धनाढ्यीकर्तुम् ॥१६१॥

हीसुं० १जृम्भणादाननं २काशप्रतीकाशो विकाशयन् ।

३मत्तस्तम्बेरमीकान्तकवलीकृतये किमु ॥ १६२ ॥ आदिश्चतुर्भिः कुलकम्^२

(१) जृम्भीकरणावसरे । (२) काशाः प्रसिद्धास्तेषां प्रतीकाशस्तुल्यशुभ्रत्वात् । "विलसत्काश-
चामर" इति रघुवंशे । (३) मत्तेभकवलीकरणाय ॥१६२॥

हील० जृम्भीकरणान्मुखं विकाशयन् । उत्प्रेक्ष्यते । मत्तेभभक्षणाय ॥१६२॥

हीसुं० १जहे २महेलया निद्रा ३विनिद्रन्नेत्रपत्रया ।

सङ्गतिदौर्जर्जनीयेव सज्जनानां ४समज्यया ॥१६३॥

(१) त्यक्ता । (२) कोडिमदेव्या । (३) विकसितनयनकमलपत्रया । (४) दुर्जनसम्बन्धिनी । (५) सभया ॥१६३॥

हील० जहे० । विकसन्नेत्रया तया निद्रा जहे- त्यक्ता । यथा सज्जनानां साधूनां पर्षदा, दुर्जनानामियं दौर्जनीया सङ्गतिः, सा हीयते ॥१६३॥

हीसुं० १कंसारेरिव रुक्मिण्या स २स्वप्नः ३स्वपतेः पुरः ।

४तया मुदितयाभाषि ५भाषितेशोपमेययाः ॥१६४॥

(१) कृष्णस्य । (२) सिंहस्वप्नः । (३) कमाख्यस्याग्रे । (४) कोडिमदेव्या । (५)

1. हीसुंप्रतौ अस्य श्लोकस्य टीका नास्ति । 2. इति कोडिमदेवी हील० ।

वाक्चातुर्यात्सरस्वत्या सार्द्धमुपमीयते ॥१६४॥

हील० कंसारे० । भाषितेशया सरस्वत्योपमीयते । तादृश्या तया स स्वप्नः स्वभर्तुः पुरो भाषितः । यथा रुक्मिण्या श्रीपतेः पुरो नक्तदृष्टः स्वप्न उक्तः ॥१६४॥

हीसुं० स १विचार्य २विचारज्ञोऽङ्गना ३मिदमजीगदत् ।
सूनुः सिंह इवा ४धृष्यो भविता तव भामिनि ! ॥१६५॥

(१) विमृश्य । (२) विचारचतुरः । (३) स्वपत्नीम् । (४) इदं वक्ष्यमाणम् । (५) कथयति स्म । (६) अनाकलनीयः ॥१६५॥

हील० स कमानामव्यवहारी प्रियामिति कथयति स्म । हे वर्णिनि ! तव सिंहतुल्यः पुत्रो भविता ॥१६५॥

हीसुं० १गन्धसिन्धुराजस्य २वशेवालसगामिनी ।
३अन्तर्वत्नी ततः पत्नी ४महेभ्यस्य ५बभूवुषी ॥१६६॥

(१) मदमत्तगजेन्द्रस्य । (२) वशा स्त्री । एतावता हस्तिनी । यद्यपि वशाशब्दो हस्तिन्यां प्रवर्तते तथापि बाहुल्यान्नार्यामेव प्रयुज्यमानत्वाद्गन्धसिन्धुराजस्य वशा हस्तिनी । वशा स्त्री-गजयोषितो "इत्यनेकार्थः । (३) गुर्विणी । (४) महेभ्यपत्नी कोडिमदेवी । (५) भूता ॥१६६॥

हील० ततो हस्तिनीव मन्थरगामिनी इभ्यस्त्री गर्भवती सञ्जायते स्म । "वशा नार्या वन्ध्यगव्यां हस्तिन्यां दुहितर्यपि । वेश्यायां०" इत्यनेकार्थः । वशाशब्दो नार्यां बाहुल्यात्समप्रपदोपादनं न केवलम् ॥१६६॥

हीसुं० समयेऽथ १तया २त्या ३ब्रह्मसूरिव ४नन्दनः ।
सुषुवे ५सुषमास्तोमः ६प्रोद्धवन्मूर्तिमानिव ॥१६७॥

(१) कोडिमदेव्या । (२) सुतः । (३) कन्दर्पपत्न्या । (४) अनिरुद्ध इव । (५) सातिशायिशोभासमूह इव । (६) प्रकटीभवन् ॥१६७॥

हील० सम० । यथा स्मरपत्न्या अनिरुद्धनामा नन्दनः प्रसूतः तथा तया सुतः प्रसूत । उत्प्रेक्ष्यते । मूर्तः शोभातिशयः ॥१६७॥

हीसुं० १तनूजन्माननज्योत्स्नानाथे २लवणिमामृतम् ।
चकोरेणैव ३पिबता ननृते ४पितृचक्षुषा ॥१६८॥

(१) पुत्रमुखचन्द्रे । (२) लावण्यसुधाम् । (३) सादरं विलोकयता । (४) कमानयनेन ॥१६८॥

हील० सुतवदनचन्द्रे लावण्यसुधां पिबता सादरं विलोकयता पितृनेत्रेण निरुत्तितम् । यथा चकोरेण नृत्यते ॥१६८॥

- हीसुं० क्षीरकण्ठः १कृतोत्कण्ठः सञ्जाते २जातकर्मणि ।
 ३उत्तेजित ४इवादर्शः शिश्रिये परमां श्रियम् ॥१६९॥
 (१) कृता स्वजनानामौत्सुक्यं येन । (२) अशुचिकर्मनिवर्तनादिकम् । (३) शाणोल्लि-
 खितः । (४) दर्पणः ॥१६९॥
- हील० सौन्दर्यादिभिः कृता उत्कण्ठा येन, तादृशः शिशुर्दर्पण इव शुशुभे ॥१६९॥
- हीसुं० १अयं २जयं यतः ३कर्ताः सिंहवद्वेषि४दन्तिनाम् ।
 जयसिंह इतीवास्य ५बीजी ६नाम ७विनिर्ममे ॥१७०॥
 (१) कुमारः । (२) पराभवम् । (३) करिष्यति । (४) वैरिगजानाम् । (५) बीजी तत्पिता
 कमाख्यः । (६) जयसिंह इति नाम । (७) चक्रे ॥१७०॥
- हील० कुनयगजानां जयकृद्धावीति पिता जयसिंहनामाकरोत् ॥१७०॥
- हीसुं० १धात्रीभिः २प्रेमपात्रीभिः पाल्यमानः स ३बाल्यतः ।
 ४रामो ५यादवरामाभिरि६वा७वर्द्धि दिने दिने ॥१७१॥
 (१) उपमातृभिः । (२) स्नेहभाजनैः । (३) जन्मदिनमारभ्य । (४) बलभद्रः । (५)
 यादवाङ्गनाभिः । (६) वर्द्धितः ॥ १७१ ॥
- हील० यथा बलभद्रो यदुवंशोत्पन्नवनितापाल्यमानो वर्द्धते । तथा स वर्द्धते स्म ॥१७१॥
- हीसुं० पुपोषा१वयवैर्वृद्धि स२ क्रमेण ३स्तनंधयः ।
 ४आलवालाम्बुपायीव शि(शा)खाभि५श्चन्दनाङ्कुरः ॥१७२॥
 (१) शरीरङ्गोपाङ्गैः । (२) जयसिंहकुमारः । (३) स्तन्यपायी । (४) स्थानकजलपानशीलः ।
 (५) शाखाभिः श्रीखण्डप्ररोहः ॥१७२॥
- हील० स पयोधरपयः पायी बालोऽङ्गोपाङ्गानि पुष्पाति स्म । यथा स्थानकाम्बुना श्रीखण्डवृक्ष उपचयं
 लभते ॥१७२॥
- हीसुं० स १प्राक्च२ङ्क्रमणैः पित्रोरारोप्य ३प्रीतिव४ल्लीम् ।
 ५आलपन्सफ६लीचक्रे वर्षत्रिव ७घनाघनः ॥१७३॥
 (१) प्रथमम् । (२) हिण्डनैः । (३) स्नेहवल्लीम् । (४) ब्रुवन् । (५) फलयुक्ताम् । (६)
 मेघः ॥१७३॥
- हील० स बालः पूर्वं हिण्डनैः स्नेहलतां स्थानके रोपयित्वा पश्चात् ब्रुवन्सन् सफलां चक्रे । यथा मेघो वर्षन
 प्राक् वल्लीं वृक्षादिष्वारोप्य सफलीकुरुते ॥*१७३॥

हीसुं० १वर्द्धमानः क्रमेणाथ सोऽजनिष्ठाष्टहायनः ।

३प्रत्यहं ४प्रणयन्केलीः ५सिन्धुराधिपपोतवत् ॥१७४॥

(१) वर्द्धि प्राप्नुवन् । (२) अष्टवर्षः । (३) नित्यम् । (४) कुर्वन् । (५) क्रीडाः (६) गजेन्द्रबालः । “स्यात्पोतो दशवार्षिकः” इति हैष्याम् ॥१७४॥

हील० यथा गजपोतो । दशवर्षीयगजः केलिं कुरुते तद्वत्क्रीडां कुर्वन्सोऽष्टवार्षिकः सञ्जातवान् ॥१७४॥

हीसुं० १सोऽनवद्यास्ततो विद्याः ३स्माधीते ४गुरुसन्निधौ ।

५हार्दं ६तासां ७स जग्राहाऽभिज्ञवन्मुग्धचेतसाम् ॥१७५॥

(१) जयसिंहकुमारः । (२) प्रशस्याः । (३) पठति स्म । (४) कलाचार्यपाश्र्वे । (५) रहस्यविशेषादि । (६) विद्यानाम् । (७) विदग्धः । (८) निर्बुद्धीनाम् ॥१७५॥

हील० स विद्याः पठति स्म । च पुनस्तासां विद्यानां रहस्यं जगृहे । यथा विद्वान् मुखपुंसा रहस्यं गृह्णाति ॥*१७५॥

हीसुं० १सिद्ध्यध्वानं ३प्रतिष्ठासुर्विधिंत्सुर्धर्ममार्हतम् ।

५सखायमिव ६तद्वसा ७संयमं ८समुपाददे ॥१७६॥

(१) मुक्तिनगरीमार्गम् । (२) प्रतिस्थातुकामः । (३) कर्तुमिच्छुः । (४) तीर्थकरप्रणीतं धर्मम् । (५) मित्रमिव । (६) जयसिंहपिता कमाख्यः । (७) चारित्रम् । (८) जग्राह ॥१७६॥

हील० सिद्ध्य० । सिद्धिमार्गं प्रस्थातुमिच्छुषिः (पि) ता सखायं संयमं गृह्णाति स्म ॥१७६॥

हीसुं० १ततो ३नमसितुं ४सूरिं ५कुमारः स ६कदाचन ।

७प्रतिष्ठते स्म ८सानन्दं ९वृषभाङ्गमिवार्षभिः ॥१७७॥

(१) पितृदीक्षानन्तरम् । (२) कियति काले । (३) वन्दितुम् । (४) विजयदानसूरिम् । (५) जयसिंहः । (६) चलति स्म । (७) सहर्षम् । (८) ऋषभदेवम् । (९) भरतः ॥१७७॥

हील० ततः कुमारः सूरिं नन्तुं प्रचलति स्म । यथा भरतचक्री स्वतातं ऋषभदेवं प्रणेतुं प्रचलति स्म ॥*१७७॥

हीसुं० १प्रीतिवापीपयःपूराप्लवनैः ३पुलकाङ्किता ।

५प्रसूस्तमनुयाति स्म ६गौरिवाङ्गजमात्मनः ॥१७८॥

(१) स्नेहरूपदीर्घिकाजलप्लवे स्नानकरणैर्मज्जनैः । (२) रोमाङ्किता । (३) माता कोडिमदेवी ।

1. ०णासावजनि० हीमु० । 2. च । हीमु० । 3. ०तुं तातं० । हीमु० ।

(४) अनुगच्छति स्म । (५) धेनुर्निजवत्सम् ॥१७८॥

हील० प्रसूः कोडाई तमनुयाति स्म । यथा गौर्वत्समनुगच्छति ॥१७८॥

हीसुं० १श्रीमन्मुनिनिशारत्नं जयसिंहकुमारराट् ।

प्रणते^२गोचरीचक्रे ३श्रीवीरमति^४मुक्तवत् ॥१७९॥

(१) विजयदानसूरिम् । (२) नमस्करोति स्म । (३) महावीरम् । (४) अतिमुक्तकनामा कुमारः ॥१७९॥

हील० कुमारेण श्रीविजयदानसूरिर्नम्यते स्म । यथातिमुक्तकः श्रीवीरं प्रणतवान् ॥१६९॥

हीसुं० अथ १पृथुकपुरोगस्सं^२मदेन ३व्रतीन्दोरिव ४गजसुकुमालः स्वामिनो^५ऽरिष्टनेमेः ।
अधिकम^६धरयन्ती ७साधिमानं ८सुधानां श्रवणविषयभावं देशना^९मानिनाय ॥१८०॥

(१) कुमारराजः । (२) प्रीत्या । (३) विजयदानसुरेः । (४) कृष्णलघुभ्राता । (५) नेमिनाथस्य । (६) तिरस्कुर्वतीम् । (७) चारुताम् । (८) अमृतानाम् । (९) देशनां श्रृणोति स्म ॥१८०॥

हील० अथ पृ० । शिशुमुख्यः सुधाचारुतां धिक्कुर्वतीं सूरिदेशनां श्रुतवान् । यथा कृष्णलघुभ्राता देवक्या अष्टमपुत्रो गजसुकुमालः श्रीनेमिनाथस्य देशनां शुश्राव ॥१८०॥

हील०→ असाराद्देहिनां देहात्सारोऽर्हद्धर्म एव हि ।

उद्धार्योऽनर्थकार्यार्थादानशौण्डेन दानवत् ॥१८१॥←

असा० प्राणिभूघनाद्धर्म एवोद्धरितव्यः । यथानर्थकारिणोऽर्थाद्दान्येन दानमुद्ध्रियते ॥१८१॥

हीसुं० १प्रबुबुधे २प्रभुदेश^३नया तथा ३शिशुसहस्रदृशा सममम्बया ।

४विशदचन्द्रिकयेव^५ कुमुद्व^६तीलतिकया ७कुमुदेन ८तमीमणेः ॥१८१॥

(१) प्रतिबुध्यते स्म । (२) विजदानसूरिगिरा । (३) कुमारेण । (४) कोडिमदेव्या सार्द्धम् । (५) निर्मलचन्द्रज्योत्सनाया । (६) कुमुदिनीवल्ल्या सह । (७) कैरवेण । (८) चन्द्रस्य ॥

हील० जनन्या समं कुमारेन्द्रेण प्रबोधः प्राप्यते । यथा चन्द्रज्योत्सनाया कैरविण्या सह कैरवेण प्रबुद्ध्यते ॥१८२॥

हीसुं० १प्रभोरुपान्ते सम^२मम्ब्या महामहैर्म^३हेभ्यीभवदर्थिमण्ड^४ले ।

५सुनन्दया सी(सिं)हगिरिः स वज्रस्वामीव जग्राह ६शिशुस्तपस्याम् ॥१८२॥

(१) सूरिसमीपे । (२) जनन्या समम् । (३) धनाढ्या जायमाना याचकव्रजा येषु । (४) वज्रस्वामिनो जननी सुनन्दानाम्नी । (५) जयसिंहकुमारः । (६) दीक्षाम् ॥१८२॥

हील० प्रभो० । धनाढ्यीकृतयाचकजनैरुत्सवैरम्बया समं शिशुर्दीक्षां जग्राह । यथा सुनन्दया मात्रा सह

✱ एतदन्तर्गतः पाठो हीसुंप्रतौ नास्ति । 1. ०यानया० हीमु० । 2. ०डलैः । हीमु० ।

वज्रस्वामी दीक्षां जग्राह ॥*१८३॥

हीसुं० जयविमल इदं १तन्नामधेयं विधिज्ञो २व्यधित विजयदानः ३सूरिसारङ्गराजः ।
पुनरभिन्नवसूरेस्तं ४प्रदत्ते स्म सूनो ५- ६विनयिन इव वसा ७स्वं क्रमादागतं ८स्वम्
॥१८३॥

(१) कुमारमुनेरभिधानम् । (२) चकार । (३) सूरिसिंहः । (४) नवीनाचार्यस्य हीरविजयसुरेः ।
(५) जयविमलमुनिम् । (६) पुत्रस्य (७) विनयवतः । (८) आत्मीयम् । (९) पितृपरिपाट्या
समागतम् । (१०) द्रव्यम् ॥१८३॥

हील० श्री सूरिर्जयविमल इति नाम दत्त्वा तं नवीनसुरेः प्रत्तवान् । यथा पिता विनयवतः सुतस्य स्वकीयं
स्वं द्रव्यं प्रदत्ते ॥*१८४॥

हीसुं० विजयदानविभुर्वट १पल्लिकाभिधपुरेऽथ विभूषितवा २न्दिवम् ।
३भुवि ४भरेण ५विसार्य पुनर्दिवि ६प्रथयितुं ७महिमानमि ८वात्मनः ॥१८४॥

(१) वडलीनामनगरे । (२) स्वर्लोकमलङ्करोति स्म । (३) पृथिव्याम् । (४) अतिशयेन ।
(५) विस्तारयित्वा । (६) विस्तारयितुम् । (७) माहात्म्यम् । (८) स्वस्य ॥१८४॥

हील० वडलीग्रामे विजयदानसूरिः स्वर्गतः । उत्प्रेक्ष्यते । भुवि शोभां विस्तार्य स्वर्गे विस्तारयितुं गतः
॥१८५॥

हीसुं० १सूरीन्द्रहीरविजयः २प्रतिपद्य ३पट्टलक्ष्मीं ४गुरोर्नु ५विशिष्य ६पुपोष ७भूषाम् ।
८वसुर्निजस्य युवराज इवाधिपत्यं ९क्रान्तारिचक्रम १०खिलाम्बुधिमेखलायाः ॥१८५॥
(१) श्री हीरविजयसूरीन्द्रः । (२) विजयदानसुरेः पश्चात् । (३) पट्टश्रियम् । (४) प्राप्य ।
(५) विशेषप्रकारेण । (६) शोभाम् । (७) पुष्पाति स्म । (८) तातस्य (९) प्रभुताम् ।
(१०) वशीकृतशत्रुवृन्दम् । (११) भूमेः ॥१८५॥

हील० अनु-पश्चात्सूरीन्द्रो विशेषात् शुशुभे । यथा पितुः साम्राज्यं प्राप्य युवराजोऽधिकं दीप्यते ॥१८६॥

हीसुं० १मण्डयत्य २मरमन्दिरं ३गुरौ ४दीप्यते स्म ५मुनिवासवोऽधिकम् ।
६पद्मिनीप्रियतमेऽपराम्बुधेर्मध्यभागमिव ७शर्वरीवरः ॥१८६॥

(१) अलङ्कुर्वति (२) स्वर्गलोकम् । (३) विजयदानसूरीन्द्रे । (४) स्फूर्तिं धत्ते स्म । (५)
हीरविजयसूरिः । (६) अतिशयेन । (७) सूर्ये । (८) पश्चिमसमुद्रमध्यप्रदेशम् । (९) चन्द्रः
॥१८६॥

हील० गुरौ स्वर्गे गते श्रीसूरिः अधिकं दीप्यते स्म । यथा पश्चिमसमुद्रस्य मध्यभागं गते चन्द्रे सूर्योऽधिकं
दीप्यते ॥१८७॥

1. ०मेणाग० । हीमु० । 2. इति विजयसेनसुरिदीक्षा-जन्मवर्णनम् हील० । 3. पद्मिनीपतिः हीमु० ।

- हीसुं० १यद्गोहशृङ्गाङ्गणनद्धमारुतप्रेङ्खत्पताकापटपल्लवच्छलात् ।
 २गोष्ठीमनु३ष्ठातुमिवा४मरावती १प्रियां ५सखीमाह्वयतीव पाणिना ॥१८७२॥
 (१) डीसानगरगृहशिखरप्राङ्गणबद्धवातान्दोलितध्वजपटकपटात् । (२) रहस्यवार्ताम् । (३) कर्तुम् । (४) इन्द्रपुरीम् । (५) इष्टवयसीम् । (६) आकारयति ॥१८७॥
- हील० यत्पुरं डीसानगरं गृहाणां शृङ्गाङ्गणबद्धः पुनर्वायुना कम्पितो यो ध्वजपल्लवः । 'जातावेकवचनम्' । तस्य दम्भात् स्वसखीमिन्द्रपुरीं गोष्ठीकर्तुं पाणिनाह्वयतीवाकारयतीव । 'ध्वजवाचके एकत्कम्' ॥१८८॥
- हीसुं० १यदीयराजद्विभवाभिभूतया २पौलस्त्यपूर्या किमभाजि३ लज्जया ।
 ४यदुज्जयतेऽद्यापि ५तया न ६भङ्गाभिज्ञानमी७शानशिलोच्चयाश्रयः ॥१८८॥
 (१) डीसानगरस्य विलसल्लक्ष्म्या जितया । (२) अलकानगर्या । (३) प्रणष्टम् । (४) यस्मात्कारणान्त्यज्यते । (५) धनदपुर्या । (६) पलायनचिह्नम् । (७) कैलासनिवासलक्षणम् ॥१८८॥
- हील० यदी० । यस्याधिकशोभया जितया लज्जया धनदपुर्यां नष्टं यदद्यापि भङ्गलक्षणं कैलाशशिखरावस्थितिं त्यज्यते ॥१८९॥
- हीसुं० १यदीयलक्ष्म्या विजितेव २लङ्का प्रणश्य मध्येऽ३म्बुनिधेर्वि४वेश ।
 कदाचन ५प्रावृषि ६सूरिराजो ७डीसाह्वयं ८तत्पुरमा९ससाद ॥१८९॥
 ३त्रिभविशेषकम् ।
 (१) डीसानगरस्य श्रिया । (२) रावणपुरी । (३) समुद्रमध्ये । (४) प्रविष्टा । (५) वर्षाकाले । (६) हीरविजयसुरिः । (७) डीसानाम । (८) पूर्ववर्णितम् । (९) आश्रयति स्म ॥१८९॥
- हील० येन जिता लङ्काऽब्धौ पतिता । तद्डीसानगरं भजति स्म ॥ १९०
- हीसुं० १कुलाद्रिवाद्भिप्रतिनादमेदुरीभविष्णुनिःस्वानिततूर्यनिःस्वनम् ।
 २ जिनेश्वरस्येव जना ३वितेनिरे ४पु५रे प्रवेशस्य६ महं ६मुनीशितुः ॥१९०॥
 (१) मन्दरप्रमुखकुलशैलकन्दरेषु तथा समुद्रमध्ये प्रतिशब्दैः पुष्ट्र (ष्टी) भवनशीला वादिता राजवाद्यानां नीसाणेत्यभिधानां तूर्याणां वादित्राणां शब्दा यत्र । (२) तीर्थकरस्य । (३) चक्रुः । (४) डीसानगरे । (५) प्रवि(वे) शनोत्सवम् । (६) हीरविजयसुरेः ॥१९०॥
- हील० कुलाचलेषु समुद्रे यः प्रतिशब्दस्तेन पुष्ट्रा वादितवादित्रा रवा यत्र, तादृशमुत्सवं प्रवेशे चक्रुः ॥१९१॥

1. श्रिया हीमु० । 2. इति विजयदानगुरौ स्वर्गते हीरविजयसुरेः पदधरत्वम् हील० । 3. इत्यन्ते (?) त्रिभविशेषकम् हील० ।
 4. पुरप्रवेशेऽतिमहं मुनी० हीमु० ।

हीसुं० १सूरिवासवसमागमस्फुरत्प्रीतिपल्लवितचित्तवृत्तिभिः ।
 २नागरैरमितपृत्क(रिक्थ)वर्षिभिः ३स्पर्द्धयेव ४धनदो निधीश्वरः ॥१९१॥
 (१) श्रीहीरविजयसुरीन्द्रागमनेन प्रकटीभूतप्रमोदेनानुरक्तीभूतमनोव्यापारैः । (२) नगरनरैः ।
 (३) मानातीतद्रविणदायिभिः । (४) ईर्ष्ययेव । (५) संह्र घ)र्षेण । (५) कुबेरोऽपि
 द्रव्यप्रदो बभूव ॥१९१॥

हील० सूरिसमागमने बहुद्रव्यवर्षिभिः पौरैः सह स्पर्द्धया निधीश्वरो-वैश्रवणो धनं ददति । इति धनदो बभूव
 ॥१९२॥

हीसुं० १नृत्यच्चन्द्रकिचक्रमु२न्मदनदद्वप्पीहबालाकुलं
 ३श्रीसूनोरिव यौवराज्यसमयं ४व्यालोक्य ५वर्षागमम् ।
 ६क्रीडन्शान्तरसाह्वमानससरोजन्माकरे० हंसव-
 त्श्रीसुरीश्वरहीरहीरविजयस्तस्मिन्सुखं १०तस्थिवान् ॥१९२॥

इति पण्डितदेवविमलगणिविरचिते हीरसौभाग्य(सुन्दर)नाम्नि महाकाव्ये दक्षिणदिग्गमन-
 द्विजसमीपपठन-गुरुसमीपागमन-पण्डितवाचकाचार्यपदप्रदान-नन्दिभवन-श्रीविजयसेनसूरि-
 जन्मदीक्षादिवर्णनो नाम षष्ठः सर्गः । ग्रंथाग्रम् ॥२५४॥

(१) नृत्यन्मयूरनिकरम् । (२) मदोद्धताः शब्दायमानाश्चकोरा यत्र । (३) कन्दर्पस्य । (४)
 दृष्ट्वा । (५) वर्षाकालागमनम् । (६) शान्तरसनाम्नि मानसरसि । (७) मराल इव । (८)
 खेलन् (९) डीसानगरे । (१०) स्थितः । चातुर्मासीं प्रतिक्रान्तवान् ॥ १९२ ॥

इति षष्ठः सर्गः ॥ ग्रंथाग्रम् ॥ २७५ ॥

हील० नृत्य० । नृत्यन्ति चन्द्रकिणां मयूराणां चक्राणि यत्र तम् । चन्द्रकं-पिच्छं विद्यते येषां ते । इति
 उन्मदा ये नदन्तो बप्पीहानां बालाः शिशवः स्त्रियो वा । प्रायो विपदि स्त्रीणां शिशूनां कातर्याद्वाल-
 पदप्रयोगः, तैर्व्याप्तम् । कामस्य युवराजपदाभिषेकप्रस्तावसदृशं वर्षासमयं दृष्ट्वा शमरसनाम्नि
 मानसे तद्यके हंसवत्क्रीडां कुर्वन् श्रीहीरविजयसुरिर्डीसापुरे चातुर्मासीमासीदति स्म ॥१९३॥

हील०→ यं प्रासूत शिवाह्वसाधुमघवा सौभाग्यदेवी पुनः ।
 पुत्रं कोविदसिंहसी(सिं)हविमलान्तेवासिनामग्रिमम् ।
 तद्ब्राह्मीक्रमसेविदेवविमलव्यावर्णिते हीरयुक्-
 सौभाग्याभिधहीरसूरिचरिते षष्ठोऽत्र सर्गोऽभवत् ॥१९४॥

इति पं. सी(सिं)हविमलगणिशिष्यपण्डितदेवविमलगणिविरचिते हीरसौभाग्यनाम्नि
 महाकाव्ये षष्ठः सर्गः ॥६॥

—*— एतदन्तर्गतः पाठो हीसुंप्रतौ नास्ति ।

हैं नमः ॥

अथ सप्तमः सर्गः ॥

हीसुं० १सूरीन्दुरानन्दयति स्म ३तस्मिन्पुरे समग्रानपि ५नागरान्सः ।

५पचेलिमप्राक्तनपुण्यपुञ्जः ६प्रादुर्भवन्मुर्त्त इवैष तेषाम् ॥१॥

(१) श्रीहीरविजयसुरिः । (२) हर्षमुत्पादयति स्म । (३) डीसानगरे । (४) नगरलोकान् ।
(५) परिपाकं प्राप्तः पुर्वजन्मोपार्जितसुकृतराशिः । (६) प्रकटीभवन् । (७) शरीरवानिव ।
(८) डीसापुरलोकानाम् ॥१॥

हील० सूरीन्द्रः पौरानानन्दयति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । पौराणां परिपाकं प्राप्तः पुण्यप्रादुर्भावः ॥१॥

हीसुं० १मिलद्वलाकाम्बरमुद्वहन्ती २लीलागतोद्वेजितराजहंसा ।

३श्यामा ५लसज्जातिपयोधरोद्वद्वाराभिरामा ५पिहिताननेन्दुः ॥२॥

५सुरायुधभ्रूलतिका ३त्मयोनिमुज्जीवयन्तीव ३तडिद्विलासा ।

मुदे ५तदानीमजनिष्ट ५यूनां २वर्षा ३नवोढा ५वरवर्णिनीव ॥ ३ ॥ ३युगम् ॥

(१) आश्लिषन्त्यः पत्या सह सङ्गं कुर्वत्यो वा बकप्रिया यत्र तादृगाकाशम । “सेविष्यन्ते
नयनसुभगं खे भवन्तं बलाकाः” तथा- “गर्भाधान क्षणपरिचयात्” इति मेघदूते । पक्षे-
बकवदुज्ज्वलं वस्त्रं धारयन्ती । (२) वर्षादिविलासेनागमनेनोद्वेगं प्रापिता विजयकरणोविधिता
विजयिनृपश्रेष्ठा यया । “विश्रान्तजिष्णुक्षमापालयुधि” इति चम्पूकथायाम् । तथा
जम्बालाविलजलावलोकनेनोद्वेगं नीता मानसं प्रति प्रस्थातुमुत्सुकीकृता राजहंसा यया । पक्षे
विलासगत्या विजितमराला । (३) कृष्णच्छविः षोडशवार्षिकी च । स्मेरन्ती मालतीलता यत्र
तथा मेघेभ्यः प्रकटीभवन्तीभिर्जलवृष्टिभिर्मनोज्ञा पक्षे दीप्यमानवंशी तथा स्तनयोर्दीप्यमान-
हारहारिणी । (४) घनैर्वसनैर्वा आच्छादितः मुखतुल्यो मुखमेव वा चन्द्रो यया ।

(१) नव्यत्वे सलज्जत्वात् इन्द्रधनुरेव तद्वद्वाभ्रवल्ली यस्याः । (२) स्मरं प्रकटो कुर्वन्ती ।

(३) विद्युतस्तद्वद्वा विचेष्टितं यस्याः । (३) प्रातः । (४) तरुणानाम् । (५) नवप्रणीता ।

(६) प्रधानस्त्री ॥३॥

हील० यथा नवोढा स्त्री यूनां हर्षाय स्यात्, तद्वत्प्रावृट् यूनां मुदे जाता । वृद्धानां तु शीतवातकर्दमादिना
दुःखदायिन्यत एव यूनामिति पदम् । किलक्षणा प्रावृट् वरवर्णिनी च ? । मिलद्बकाङ्गना यत्र तद्वद्वा श्वेतं
गगनं वस्त्रं वा दधती । पुनर्वर्षितुमागमेन गत्या वा आतुरीकृता विजयिराजानो हंसा वा यया सा । पुनः
कृष्णा षोडशवार्षिकी वा गिर्यादिषु गुर्वादिषु वा नम्रा । पुनः पयोधरेभ्यः पयोधरयोर्वा उद्वद्वाराभिर्वा उद्यता
हारेण रम्या, आच्छादितो वदनतुल्यस्तदेव वा चन्द्रो यया । पुनरिन्द्रधनुरेव तत्तुल्या वा भ्रूलता यस्याः ।
पुनर्मृतं कामं जीवन्तं कुर्वन्ती(ती) । पुनर्विद्युतां तद्वद्वा विलासा यस्याम् ॥२★-३॥

1. मातिनम्रा च पयो० हीमु० । 2. प्रावृण्ण । हीमु० । 3. युगलम् । इति वर्षा समयः हील० ।

- हीसुं० अथ^१व्यधत्त^२ प्रणिधानमिच्छन्क^३ञ्चित्स संस्थापयितुं स्वपट्टे ।
^४पुरेऽपि ^५जीवातुरिवा^६खिलेऽत्र प्रावर्त्तत ^७प्राणभृता^८ममारिः ॥४॥
 (१) चकार । (२) ध्यानम् । (३) कमपि शिष्यम् । (४) डीसानगरे । (५) जीवनौषधम् ।
 (६) समस्ते । (७) जीवानाम् । (८) मारणनिषेधः ॥४॥
- हील० कञ्चित्स्थापयितुमिच्छन् सूरिर्ध्यानं चक्रे । जीवनौषधमिवामारिः प्रावर्त्तत ॥★४॥
- हीसुं० द्वारं^१स्वसिद्धेरिव सूरिराजो ध्यानं दधानो^२ वसुभूतिसूनोः ।
^३अहान्य^४हर्बान्धवबन्धुरौजास्त^५त्रिष्ठयेवाग^६मयद्बहूनि ॥५॥^७
 (१) आत्मनः देवतागमनलक्षणफलनिष्पत्तेः । (२) गौतमस्य । (३) दिनानि । (४)
 सूर्यप्रकृष्टप्रतापः । (५) ध्यानविधिना । (६) नयते स्म ॥५॥
- हील० स्वकार्यसिद्धयै हेतुर्गौतमध्यानं कृत्वा सूर्यतेजाः स दिनानि गमयामास ॥५॥
- हीसुं० ^१सम्पिप्रती ^२कामितमु^३त्सुकानां ^४दिग्जैत्रयात्रासु ^५धराधवानाम् ।
^६अथो^७पतस्थे शरदस्य सूरैर्विधित्सयेव प्रणिधानसिद्धेः ॥६॥
 (१) सम्पूरयन्ती । (२) वाञ्छितम् । (३) समुत्कण्ठितानाम् । (४) दिशां जयनशीलप्रस्थानेषु ।
 (५) नृपाणाम् । (६) अथ ध्यानकरणावसरे । (७) आगता । (८) कर्तुमिच्छया ॥६॥
- हील० सम्पि० । दिग्विजयोद्यतानां राज्ञां वाञ्छां पूरयन्ती शरत्सूरीष्टसिद्धयै आगता ॥६॥
- हीसुं० ^१मलीमसीभूतम^२शेषम^३भ्रमातङ्गसङ्गेन पदं ^४मुरारेः ।
^५द्विजाधिपः क्षालयतीव यस्यां ^६निस्तन्द्रचन्द्रातपनीरपूरैः ॥७॥
 (१) मलिनीभूतम् । (२) समस्तम् । (३) ऐरावणो गगनश्चाण्डालश्च । (४) आकाशम् ।
 (५) चन्द्रो ब्राह्मणश्च । (६) विकचच्चन्द्रिकापयःपूरैः ॥७॥
- हील० यथा ब्राह्मणश्रेष्ठश्चाण्डालस्पृष्टं क्षालयति, तद्वच्चन्द्रोऽभ्रस्य गगनस्य चाण्डालो मेघो वा तत्सङ्गेन
 मलिनीभूतगगनं मेघाभ्रहिमधूम(मै)रमुक्तो यश्चन्द्रातपश्चन्द्रिका तत्तुल्यैस्तैरेव जलपूरैः क्षालयति ॥७॥
- हीसुं० ^१गाथा^२व्याधा^३द्या^४म्बरचुम्बिरङ्गतरङ्गपूरानपि ^५वा^६र्द्धिदारान् ।
^७जगत्प्रसारोत्सुकयद्यशःक्षमाधरस्य किं ^८सुप्रतराः^९प्रणेतुम् ॥८॥
 (१) पादोत्तरणयोग्याः । (२) या शरत् । (३) गगनस्पर्शकचलत्कल्लोलमालान् । (४)
 नदीः । (५) त्रिभुवने प्रसरणोत्कण्ठितसूरियशोनृपस्य । (६) सुखेन तरीतुं शक्याः । (७)
 कर्तुम् ॥८॥
- हील० शस्त्रदीर्गाधाश्चकार । उत्प्रेक्ष्यते । यद्यशसः सुखोत्तरणाय ॥★८॥

1. लेऽपि हीमु० । 2. इति हीरविजयसुरैः सूरिमन्त्राराधनध्यानविधानारम्भः हील० । 3. सिन्धु० हीमु० ।

- हीसुं० १आस्वादितस्वादुमृणालकाण्डाः २कूजन्ति ३लीलालसराजहंसाः ।
 ४आगन्तुकार्हन्मतदेवतायाः ५स्मरध्वजाः ६पूर्वमिव ७ध्वनन्तः ॥१॥
 (१) जग्धाः स्वादनीयकमलनालपटलाः । (२) शब्दायन्ते । (३) क्रीडया मन्थरा राजहंसाः ।
 (४) आगमनशीलशासनदेवतायाः । (५) वाद्यानि । (६) प्रथममेव । (७) शब्दायमानाः ॥१॥
- हील० काण्डाः स्तम्बाः राजहंसाः शब्दायन्ते । उत्प्रेक्ष्यते । सुरैः पुर आगन्तुकायाः शासनदेव्या वाद्यानि ॥१॥
- हीसुं० १निर्मि(मृ)ष्टनिः शेषनिषद्वरायाः किं वर्ण्यतेऽस्याः २शरदिन्दिरायाः ।
 ३जडाशयानप्यसृजत्प्र ४सन्नाशयान्क ५विश्रीकलितांश्च ६यत्सा ॥१०॥
 (१) अपहृतसमस्तकर्दमायाः । (२) शरच्छ्रम्याः । (३) मूर्खान्सरांसि च । (४) स्वच्छमध्यान्
 प्रसादयुक्तचित्तान् । "दयासमुद्रे स तदाशयेऽतिथी-चकार कारुण्य[र]सापगागिर" इति
 नैषधे । (५) पानीयपक्षिशोभायुतान् काव्यकर्तृलक्ष्मीसहितांश्च ॥१०॥
- हील० शुष्कपङ्कजाः शरच्छ्रेभायाः किं वर्ण्यते । डलयोरैक्याज्जडचित्तान्कवीन् च पुनः काव्यकर्तृनकरात् ।
 तत्त्वतो निर्मलजलमध्यान् । पुनः कस्य जलस्य वयसः पक्षिणो हंसादयरस्तैर्युक्तांश्चक्रे ॥१०॥
- हीसुं० १स्मितेषु २पद्मेषु मुखेष्विवास्या ३रङ्गत्सु नेत्रेष्विव खञ्जनेषु ।
 ४बन्दिष्विव ५स्मेरसरोजपौष्पनिष्पातिगुञ्जन्म ६धुपत्रजेषु ॥११॥
 १पटीश्विवो २दामकलामकौघावदातकेदारवसुन्धरासु ।
 ३भूषास्विवास्या विविधासु ४लीनशिलीमुखस्मेरसुमावलीषु ॥१२॥
 १गणाधिराजे २प्रणिधानदुग्धपाथोनिधौ ३मीन इवातिलीने ।
 ४तदा कदाचिद्ग ५गनाध्वनीनोऽ ६पराचलाभ्यर्णभुवं बभाज ॥१३॥
 त्रिभिर्विशेषकम् ॥३इति शरत् ॥
 (१) विकचेषु । (२) कमलेषु । (३) चलत्सु । (४) मङ्गलपाठकेषु । (५)
 विकचकमलपरागेषु निष्पतनशीलशब्दायमानभ्रमरनिकरेषु ॥११॥
 (१) वस्त्रेषु । (२) उल्लसत्कलमशालिश्रेणिशुभ्रकेदारभूमीषु । (३) आभरणेषु । (४)
 मकरन्दपानागतनिलयमानभ्रमरविकचत्कुसुमपङ्क्तुषु ॥१२॥
 (१) हीरवियसुरीन्द्रे । (२) ध्यानक्षीरसमुद्रे । (३) मच्छ्य(तस्य) इव । (४) शरदि ।
 (५) सूर्यः । (६) अस्ताचलसमीपस्थानम् ॥१३॥
- हील० गगनपान्थः सूर्योऽस्ताद्रिभुवं भजति स्म । केषु सत्सु ? । अस्याः शरदो विकसितकमतांषु मुखेषु
 सत्सु । पुनः खञ्जनेषु चलत्रेत्रेषु सत्सु । पुनर्विकसत्कमलामरन्दे लोलुपमधुपेषु बन्दिषु मङ्गलपाठकेषु
 सत्सु । उच्चशालिसमूहेनोज्ज्वलकेदारभूमिषु अस्याः शरदः परिधानवस्त्रेषु सत्सु । पुनर्नानाविधासु

भ्रमरयुक्तासु कुसुमावलीषु अस्या भूषासु सतीषु । पुनः सूर्ये ध्यानक्षीराब्धौ मीनवल्लीने सति ॥११★१२-१३॥

हीसुं० विधे^१र्नियोगेन ^२निजास्तपश्यान्पुत्रानिवो^३त्सङ्गजुषः ^४स्वरश्मीन् ।

दृष्ट्वा ^५यियासूंस्त^६दुदीतकोपादिवा^७रुणीभूतमथारुणेन ॥१४॥

(१) दैववशेन । (२) निजस्य सूर्यात्मनः अस्तं पश्यन्तीति । (३) उत्सङ्गसङ्गिनः । (४) निजकिरणान् । (५) गन्तुमिच्छून् । (६) तेषु किरणेषु प्रकटीभूतक्रोधात् । (७) रक्तीभूतम् । (८) भानुना ॥१४॥

हील० विधे० । निजस्य सूर्यात्मनः अस्तं क्षयं पश्यन्ति, तादृशान्स्वकिरणान् यातुमिच्छून् दृष्ट्वा तेषूदीतकोपात्सूर्येण रक्तीभुतम् ॥१४॥

हीसुं० ^१जहेऽ^२म्बरं ^३सायम^४शीतभासा नीत्वा^५स्तधात्रीधरगह्वरान्तः ।

प्रदोषनाम्ना ^६परिमोषिणेवा^७सहायिभावेन बलाद्गृहीतम् ॥१५॥

(१) त्यक्तम् । (२) वस्त्रमाकाशं च । (३) सन्ध्यायाम् । (४) भानुना । (५) अस्ताचलगहनमध्ये । (६) रजनीमुखनामतस्करेण । (७) एकत्वेन सहायराहित्येन ॥१५॥

हील० जहे० । सूर्येणाम्बरं-गगनं वसनं वा त्यक्तम् । उत्प्रेक्ष्यते । अस्ताद्रेर्गुहान्तनीत्वा प्रदोषतस्करेण एकाकित्वेन गृहीतम् ॥१५॥

हीसुं० ^१कलङ्कवानि^२न्दुरथा^३भ्युदेता^४ऽकलङ्किनो ^५विश्वविबोधिनी मे ।

न ^६साम्प्रतं साम्प्रतमत्र वस्तुमितीव याति क्वचिदंशुमाली ॥१६॥

(१) दोषाभ्युदितापवादवान्सलक्ष्या च । (२) चन्द्रः । (३) उदयिष्यति । (४) निष्कलङ्कस्य । (५) जगत्प्रतिबोधविधातुः । (६) युक्तम् ।

हील० कलङ्कवांश्चन्द्रोऽधुनोदेष्यति । अकलङ्कवतो मे वस्तुमिदानीं नोचितमितीव रविः क्वचिद्याति ॥१६॥

हीसुं० स्वरागिणीमञ्जनकुम्भिकुम्भ^१प्रगल्भपीनस्तनदिग्मृगाक्षीम् ।

^२निर्वर्ण्य ^३रागीव ^४दिनावसाने किं ^५पद्मिनीप्राणपतिः प्रयाति ॥१७॥

(१) [अत्र किञ्चित्प्रवृत्तिमिव प्रतिभाति ।] तावेव प्रोद्दामौ पुष्टौ स्तनौ यस्यास्तादृशी दिग्पश्चिमा सैव तरुणी ताम् । (२) दृष्ट्वा । (३) रागवान् । (४) सायम् । (५) सूर्यः ॥१७॥

हील० स्वस्मिन् स्नेहलां अञ्जनः पञ्चमदिग्गजस्य कुम्भावेव पीनौ स्तनौ यस्यास्तादृशी पश्चिमदिग् मृगनेत्रां वा दृष्ट्वा सूर्यो रागी सन् सायं तत्सन्निधौ याति ॥१७॥

हीसुं० ^१उत्तुङ्गतारङ्गशिखावलम्बि ^२किञ्जल्कलीलायितरश्मिराशि ।

^३पयोधिपूरेऽ^४म्बुजबन्धुबिम्बं ^५स्मेरारुणाम्भोरुहवद्विभाति ॥१८॥

(१) उच्चैस्तरतरङ्गणाग्रमाश्रयन् । (२) केसरलीलायमानकिरणनिकरः । (३) समुद्रजले ।

(४) रविमण्डलम् । (५) विकचकोकनदमिव ॥१८॥

हील० रविबिम्बं अब्धिपूरे कोकनदवद्विभाति । किंभूतः ?। उत्तुङ्गे गगनचुम्बी यस्तरङ्गाणां समुद्रतारङ्गतस्य शिखामवलम्बते, तादृशम् । पुनः किंभूतः ?। कमलकेसरवदाचरितः करनिकसे यस्य, तादृशम् ॥१८॥

हीसु० पूरे समुद्रस्य ^१बभस्ति बिम्बं ^२राजीविनीजीवितनायकस्य ।

^३पयोधिपल्यङ्कतले शयालो^४रुल्लासि चक्रं किमु ^५चक्रपाणेः ॥१९॥

(१) भाति । (२) सूर्यस्य मण्डलम् । (३) समुद्रशय्यामध्यशयनशीलस्य । (४) स्फुरच्चक्रम् । (५) कृष्णस्य ॥१९॥

हील० पूरे० । समुद्रस्य पूरे सूर्यबिम्बं भाति । उत्प्रेक्ष्यते । समुद्रशायिकृष्णस्य चक्रम् ॥१९॥

हीसु० ^१खण्डेन ^२चण्डद्युतिमण्डलेन ^३न्यमज्जि पूरे ^४मकराकरस्य ।

^५सूरेर्महःसाम्यकृतेऽ^६ब्धिङ्ग^७म्पासृजा शनैर्निष्पततेव ^८भीतिः ॥२०॥

(१) किञ्चिन्न्युनेन । (२) मार्त्तण्डबिम्बेन । (३) ब्रूडितम् । (४) समुद्रजलप्लवे । (५) हीरविजयसुरिप्रतापसाम्यार्थः । (६) समुद्रपतनकृता । (७) भयात् ॥२०॥

हील० सूर्यस्य बिम्बस्यार्द्धखण्डोऽर्णवे मग्नः, अर्द्धः स्थितः । उत्प्रेक्ष्यते । सुरिप्रतापं प्राप्तुं शम्पां कुर्वता शनैर्भयात्पतता ॥२०॥

हीसु० ^१अम्भोधिमध्येऽ^२र्धितबिम्बं^३मम्भोजिनीवरस्य स्फुरति स्म ^४सायम् ।

^५अतादृशीं प्रेक्ष्य ^६दशां ^७प्रियस्य किम^८ब्धिमज्जद्दिनलक्षिमभालम् ॥२१॥

(१) समुद्रमध्ये । (२) अर्द्धीभूतमण्डलम् । अर्द्धं समुद्रे मग्नमर्द्धं च बहिर्दृश्यमानम् । (३) सूर्यस्य । (४) सन्ध्यायाम् । (५) शोच्याम् । (६) अवस्थाम् । (७) रवेः । (८) दुःखात्समुद्रे ब्रूडद्विवसकमलाललाटमिव ॥२१॥

हील० समुद्रमध्ये रवेर्द्धबिम्बं भाति । उत्प्रेक्ष्यते । स्वस्वामिनो विश्वशोच्यां दशां वीक्ष्य ब्रूडाद्विवसकमलाललाटमिव ॥२१॥

हीसु० भानोर्बभौ ^१मण्डलखण्डमब्धौ ^२गन्तुः ^३पुरारेर्मिलितुं ^४मुरारिम् ।

^५मृगाङ्गलेखेव ^६सरोषचण्डीसालक्तपादाहतशोणितश्रीः ॥२२॥

(१) बिम्बस्यांशमात्रम् । चतुर्थांश इत्यर्थः । (२) गच्छतीति गन्ता तस्य । (३) शंभोः । (४) कृष्णाम् । (५) चन्द्रकलेव । (६) कुपितपार्वत्या अलक्तयुक्तचरणप्रहारेण रक्तीभूतशोभः । कुपितां गिरिजामनुनेतुं पदपतित ईश्वरस्य शिरसि प्रहारः प्रदत्तस्तदवसरे चरणालक्तरसेन लग्नेन रक्तेवेत्यर्थः ॥२२॥

हील० भानोर्बिम्बखण्डं भाति । उत्प्रेक्ष्यते । कृष्णं मिलितुं यातुकस्येशस्य चरणे पतितस्य ऋद्धपार्वत्या यावकाक्तचरणहननरक्ता चन्द्रलेखा ॥२२॥

- हीसुं० द्वीपे १परस्मिन्नि२तरोऽस्ति ३कश्चिदस्य ४व्रतीन्द्रस्य वशी सदृक्षः ।
 ५दिदृक्षयान्तः कुतुकादितीव ६पतिस्त्विषां याति ७पत्र खण्डे ॥२३॥
 (१) अन्यस्मिन्दीपे । (२) अन्यः । (३) कोऽपि जितेन्द्रियः । (४) हीरविजयसुरेस्तुल्यः ।
 (४) द्रष्टुमिच्छया । (६) भानुः । (७) अन्यस्थाने ॥२३॥
- हील० द्वीपे० । सूर्यः अन्यस्मिन् द्वीपे याति । उत्प्रेक्ष्यते । अन्यस्मिन्दीपे श्रीसूरिसदृशो मुनीशोऽगस्त नर्वात
 द्रष्टुम् ॥२३॥
- हीसुं० १अनक्षिलक्ष्यीभवति स्म २भास्वान्निजा ३ङ्गनायाम् ४नुरागिभावात् ।
 ५क्वचिन्निगूढं वरुणेन रोषादिवैष पाशेन ६नियन्त्र्य ७मुक्तः ॥२४॥
 इति सूर्यास्तः ।
 (१) अदृश्यीभवति स्म । (२) सूर्यः । (३) स्वपत्न्याम् - पश्चिमदिशि । (४) अनुक्तत्वेन ।
 (५) कुत्रापि । (६) बद्ध्वा । (७) रक्षितः ॥२४॥
- हील० अन० । सूर्योऽदृग्गोचरोऽदृश्यो जातः । उत्प्रेक्ष्यते । पश्चिमदिग्मृगलोचनायां रक्तत्वेनाद्भूतको
 पात्प्रतीचीपतिना क्वचित्कुत्रापि प्रदेशे पाशेन नियम्य बद्ध्वा गुप्तस्थाने मुक्तः स्थापितो रक्षित इव
 ॥२४॥
- हीसुं० १आवासविस्मेरमहीरुहाणां सायं २शिखाः ३शिश्चियिरे ४शकुन्ताः ।
 ५विश्वोपकर्ता क्व गतः स ६गोत्रः ७खगस्त ८दीक्षार्थमिवा ९स्थुरु १०च्चैः ॥२५॥
 (१) आवासार्थं विकसिततरुणाम् । (२) शाखाः । (३) पक्षिणः । (४) श्रिताः । (५)
 विश्वयोर्भून् [भ]सोरालोकनकारकत्वेनोपकर्ता । (६) स्वजनः । (७) खगत्वेन । (८) तस्य
 खगस्य भानोर्वीक्षणार्थम् । (९) स्थिताः । (१०) उच्चैस्तरुशिखरेषु ॥२५॥
- हील० आवा० । वयसः स्वनीडवदृक्षशिखिराणि भजन्ते स्म । विश्वोपकारी खगः पक्षी सूर्यो वा क्व गत
 इति विलोकनार्थं उच्चैरस्थुः ॥२५॥
- हीसुं० १मरन्दनिस्पन्दितमालतालीः सायं स्म शीलन्ति २कलापिमालाः ।
 ३प्रावृट्पयोदस्य धियेव मैत्र्या ४दुपेयुषः ५स्वं मिलितुं ६नभस्तः ॥२६॥
 (१) मकरन्दरसकलिततापिच्छराजतालीः । (२) मयूरगणाः । (३) वार्धिकमेघबुद्ध्या ।
 (४) प्राप्तवतः । (५) स्वं मेघम् (६) आकाशात् ॥२६॥
- हील० तमालास्तालास्तान् मन्दारमालाः श्रयन्ति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । गगनात्क्षमायां मिलितुमागतस्य मेघस्य
 बुद्ध्या ॥*२६॥
- हीसुं० १विकालवेलामनु २सूत्रकण्ठा ३अनीनदत्री ४डसनीडभाजः ।
 दृष्ट्वा ५जगच्चक्षुरनिष्टमेते ६पठन्ति किं शान्तिकमन्त्रपाठान् ॥२७॥

1. षोऽभ्रान्मिलितुं क्षमायाम् । हीसुं० ।

(१) सन्ध्यामनुलक्ष्यीकृत्य । (२) शुकाः । (३) शब्दायन्ते स्म । (४) कुलाय समीपस्थाः ।
(५) जगतश्चक्षुरिव । दर्शकत्वात्सर्वमार्गाणां चक्षुः सूर्यस्तस्यास्तालक्षणामापदं दृष्ट्वा
शान्तिकमन्त्रपाठान् । (६) उच्चरन्ति ॥२७॥

हील० सन्ध्यासमयं अनुदृष्ट्वा सूत्रकण्ठा-द्विजाः शुकाश्च सूर्यस्यापदं वारणार्थं शान्तिकमन्त्रपाठयन्ति
॥२७॥

हीसु० १वियन्मणीवल्लभविप्रयुक्तां पाथोजिनीं २मुद्रितवक्त्रकोशाम् ।
१पौ३ष्यार्पणप्रीतहृदस्त४दानीमालापयन्तीव ५रवै६द्विरिफाः ॥२८॥

(१) रविणेव कान्तेन वियोगिनीम् । (२) पिहितवदनमुकुलाम् । (३) मकरन्ददानेन हृष्टमनसः ।
(४) सन्ध्यायाम् । (५) शब्दैः । (६) भ्रमराः ॥

हील० सूर्याद्वियुक्तां दुःखार्तां कमलिनीं भ्रमरा आरवैरश्वसयन्तीव ॥*२८॥

हीसु० १सरोजिनी २कोशकुचौ ३निपीड्या४धरच्छदे ५पीतरसैः ६स्ववातात् ।
७मीलन्मुखी ८कम्पमिषान्निषेद्धी ९जहे १०महेलेव ११युवद्विरिफैः ॥२९॥

(१) कमलिनी । (२) मुकुलावेव स्तनौ । (३) पीडयित्वा । (४) अधस्तनपत्रे ओष्ठे च ।
“स्वमाह सन्ध्यामधरोष्ठलेखा “इति नैषधे । अधस्तनोष्ठ इति तद्वृत्तिः । (५) आस्वादितापकरसैः ।
(६) निजपक्षपवनात् । (७) सङ्कुचन्मुखकमला । (८) पुनः कम्पकपटादिवारयन्ती । (९)
त्यक्ता । (१०) स्त्रीव । (११) तरुणभूङ्गैः ॥२९॥

हील० सरो० । कमलिन्याः कुचसदृशौ कोशौ निपीड्याधःपत्रे ओष्ठदले वा पीतरसै यदाद्विरिफैर्निजपक्षपवनाद्यः
कम्पस्तद्वम्भात्रिषेधनशीला कमलिनी त्यक्ता । यथा युवती निखिलं कृत्वा त्यजति ॥२९॥

हीसु० २१मृगीदृशाम३ञ्जनमञ्जुलाभि३र्विलोचनश्रीभिरिवाभिभृता ।
४व्रीडेन ५नीडद्रुमकोटरान्तः प्रयान्ति ६सन्ध्यामनु खञ्जरीटाः ॥३०॥

(१) स्त्रीणाम् । (२) कज्जलकान्ताभिः । (३) नेत्रलक्ष्मीभिः । (४) लज्जया । (५)
कुलायद्रुमनिष्कुहमध्ये । (६) दिवसावसानमनुलक्ष्यीकृत्य ॥३०॥

हील० खञ्जरीटाः सन्ध्यां दृष्ट्वा वृक्षकोटेरे प्रविष्टाः । उत्प्रेक्ष्यते । मृगीदृशां नेत्रैरभिभृता इति ॥३१॥

हीसु० २१विश्वं २विशन्तीं ३द्विषती४मुषां स्वा५मन्विष्य तस्याः६ किममङ्गलाय ।
७स्थाङ्गनाम्नां निवहैर्वियुक्तैर्विमुक्तकण्ठं रुरुदे १०दिनान्ते ॥३१॥

(१) लोकम् । (२) मध्ये समायान्तीम् । (३) वैरिणीम् । (४) निशाम् । (५) दृष्ट्वा ।
(६) रात्रेशकुनाय । (७) चक्रवाकनिकरेण । (८) विरहिभिः । (९) गान्धर्व्यरेण । (१०)
सन्ध्यायाम् ॥३१॥

१. रसार्प० हीमु० । २. हीलप्रतौ हीमु० चानयोर्द्वयोः श्लोकयोरेषोऽनुक्रमः ३१ ३० ।

हील० चक्रवाकै रुदनं कृतम् । उत्प्रेक्ष्यते । जगति आगच्छन्तीं रात्रिं दृष्ट्वा तस्याः किममङ्गलाशम् ॥३०॥

हीसुं० १दोषामुखेन २द्विषतेव वाद्धौ क्षिप्तं ३समीक्ष्य ४स्वविपक्षम५कर्म ।

शत्रो६रगोत्रीभवनादि७वाभ्रभुवोर्मुदाभ्राम्यत ८धूकलोकैः ॥३३॥

(१) सन्ध्यया । (२) वैरिणा । (३) दृष्ट्वा । (४) निजरिपुम् । (५) सूर्यम् । (६) नामाभावभवनात् । शत्रोर्नाम्नोऽप्यभावो जातः सूर्यागमनतः । (७) गगनभूमितलायाः । (८) उलूकनिकरैः । “आलोकतालोकमुलूकलोक” इति नैषधे । तथा “आकाशे ग्रावकाशे तमसि सममिते कोकलोके सशोके” इति नाटकशास्त्रेऽपि पक्षिशब्दानां पुरः रामहवाची लोकशब्दो दृश्यते ॥३२॥

हील० दोषामु० । सन्ध्यासमयवैरिणा सूर्यं जले क्षिप्तं दृष्ट्वा शत्रुनिर्मूलनाशादुलूकैर्भ्रान्तम् ॥३२॥

हीसुं० १कपोतपालीतटसन्निविष्टा २हुंकुर्वते क्वापि ३कपोतपोताः ।

४शोच्यां ५दशां प्राप्तमु६दीक्ष्य ७मित्रमु८दीयमानान्म९नसीव दुःखात् ॥३३॥

(१) विटङ्कप्रदेशस्थिताः । “कपोतपाली विटङ्क” इति हैम्याम् । (२) हुंकारं कुर्वन्ति क्रां कुर्वन्ति । “सदा निनादपटले ते पिष्यलेर” इति सुभाषिते । (३) पारापतबालाः । (४) शोचनाहार्मम् । (५) अवस्थाम् । (६) दृष्ट्वा । (७) सूर्यं सुहृदं च । (८) प्रकटीभवतः । (९) हृदये ॥३॥

हील० विटङ्कप्रान्तदेशस्थाः पारापता हुङ्कारं कुर्वन्ते । उत्प्रेक्ष्यते । मित्रं - रविं सुहृदं वा विपदि पतितं दृष्ट्वा दुःखात् ॥३३॥

हीसुं० पिकाश्चु१कूजुः २सहकारकुञ्जे ३रत्या ४रतश्रान्ततया ५शयालोः ।

६जगज्जयस्या७वसरं ८जिगीषोः संसूचयन्तीव ९रतीशभर्तुः ॥३४॥ इति सन्ध्या ।

(१) कूजन्ति स्म । शब्दायन्ते स्म । (२) माकन्दकानने । (३) स्मरपत्न्या । (४) सुरतेनोद्भूतश्रमत्वेन । (५) शयनशीलस्य । (६) विश्वविजयस्य । (७) प्रस्तावम् । (८) जगतां जयं कर्तुमिच्छेः । (९) स्मरस्य प्रभोः ॥३४॥

हील० पिकाः शब्दायन्ते स्म । रत्या सह रतकरणेन श्रमात्सुप्तस्य स्मरस्य जयसामयं कथयन्तीव ॥३४॥

हीसुं० १समुल्लासा२भ्रपथे३ऽथ ४सन्ध्यारागो ५विरागीकृतचक्रचक्रः ।

६पञ्चेषुणा ७विश्वजिगीषुणेयं ८प्रादायि ९शोणीव १०नवोपकार्या ॥३५॥

(१) प्रकटीबभूव । (२) व्योमाङ्गणे । (३) सन्ध्याभवनानन्तरम् । (४) सन्ध्यायां रक्तिमा । (५) दुःखीकृतचक्रवाकप्रकरः । (६) स्मरेण । (७) जगज्जेतुमिच्छुना । (८) प्रदत्ता । (९) रक्ता । “रचयति रुचिः शोणीमेतां कुमारितरारवै” इति नैषधे । (१०) नवीनपटकृती ॥३५॥

1. इति सन्ध्यासमयवर्णनाधिकारे सर्वविहगविरुतादिवर्णनम् हील० ।

हील० विरहव्याकुलीकृतचक्रौघः सन्ध्यारागो जातः । उत्प्रेक्ष्यते । स्मरेण रक्ता नवपटकुटी दत्ता ॥३५॥

हीसुं० १नभोङ्गणे २सान्द्रितसान्ध्यारागैर्बभेऽम्बुधिं ५शीलति ३हेलिबिम्बे ।
६भर्तुर्वि०धोरागमने ५प्रणीतै रात्रिस्त्रिया कुङ्कुमहस्तकैः किम् ॥३६॥

(१) गगनमण्डले । (२) निबिडीभूतसन्ध्यासम्बन्धिरागे रक्तिमभिः । (३) सूर्यमण्डले ।
(४) समुद्रम् । (५) श्रयति । (६) कान्तस्य । (७) चन्द्रस्य । (८) कृतैः (९) घुसृत
इव हस्तबिम्बैः ॥३६॥

हील० रविमण्डलेऽर्णवं गते सायंतनरागैः शोभितम् । उत्प्रेक्ष्यते । स्वस्वामिन आगमे रात्र्या कुङ्कुमहस्तबिम्बैः
॥३६॥

हीसुं० १मज्जत्कुकुप्कुञ्जरबिन्दुवृन्दारुणीभवद्वयोमसरित्तरङ्गैः ।
२अभ्रेऽ३रुणाम्भोजरजोविमिश्रैरदभ्रसन्ध्याभ्रनिभात्प्र०सस्त्रे ॥३७॥

(१) जलक्रीडां कुर्वतां दिग्गजानां बिन्दुवृन्दैर्मदकणनिकरैः । पञ्चम्यां हि दशायां करीन्द्राणां
कपोलेषु रक्ता बिन्दवो निर्गच्छन्तीति शास्त्रोक्तेस्तथा- “भूर्जत्वचः कुञ्जरबिन्दुशोणा” इति
कुमारसम्भवे । तै रक्तीभवद्गगनगङ्गातरङ्गैः । (२) व्योम्नि । (३) कोकनदपरागैः करम्बितैः ।
(४) प्रसृतम् ॥३७॥

हील० मग्नदिग्गजमदै रक्तैः स्वर्गनदीतरङ्गैः सन्ध्यारागमिषाद्गगने प्रसृतम् ॥३७॥

हीसुं० १आगामुकं २कामुकम३क्षिलक्ष्यं ५प्रणीय ५राजानम६नन्तलक्ष्म्या ।
७अङ्गेऽङ्गरागो घुसृणैः १प्रणीतः १०सान्ध्योल्लसल्लोहिता(तिमा)किमेषः ॥३८॥

(१) आगमनशीलम् । (२) कामयितारमभिलाषिणम् । (३) दृग्गोचरम् । (४) कृत्वा ।
(५) चन्द्रम् नृपं च । (६) गगनश्रिया । (७) वपुषि । (८) विलेपनम् । (९) कृतः ।
(१०) सन्ध्याभवस्फुरद्रक्तिमा ।

हील० आगा०। गगनलक्ष्म्या आगन्तुकं पतिं चन्द्रं दृष्ट्वा सन्ध्यारागमिषादङ्गे रक्तचन्द्रनैर्विलेपनं कृतमिव
॥३८॥

हीसुं० १निशानने २श्रीसुतकान्तमत्तैर३त्युत्सवायोत्सुकभावभाग्भिः ।
५दिग्वारसारङ्गविलोचनाभिः सन्ध्यारुणश्री०रुदगारि रागः ॥३९॥

(१) सायम् । (२) स्मरमदोद्धतैः । (३) सुस्तक्रीडोत्सुकाशयैः । (४) दिग्गङ्गनाभिः । (५)
उद्गीर्णः ॥३९॥

हील० सन्ध्यासमये कामेन मत्तैर्दिग्नायकैः सार्थं रतेः सुखस्योत्सवायोत्सुकाभिर्दिग्गङ्गनाभिः सन्ध्यारुणत्वमेव
राग उद्गीर्णः ॥३९॥

- हीसुं० १स्वर्यौवतांहिप्रतिकर्मसज्जप्रसाधिका २पाणिपयोरुहेभ्यः ।
 ३निपातुकालक्तकपङ्कपङ्क्तिः ४सन्ध्याभ्र(भ्रि)का व्योम्नि ५बभूवुषीव ॥४०॥
 (१) स्वर्गयुवतीगणस्य मण्डनकरणप्रवणमण्डनकारिका । (२) करकमलेभ्यः । (३)
 पतनशीलयावकज्जलमालाभिः । (४) सान्ध्यरागपटली । (५) जाता ॥४०॥
- हील० स्वर्गाङ्गनाप्रतिकर्मकारिकाहस्तेभ्यः पतिता लक्तकश्रेणी ॥४०॥
- हीसुं० १अनीदृशी २व्योममणे ३दिनश्रीचूडामणेः प्रेक्ष्य दशां ४स्वभर्तुः ।
 दुःखेन ताम्बूलमहायि वक्रात्सन्धाभ्रदम्भादिव ६दिग्वधूभिः ॥४१॥
 (१) निकृष्टमस्तलक्षणाम् । (२) सूर्यस्य । (३) दिवसलक्ष्याः शिखामणिसदृशस्य ।
 (४) निजनाथस्य । “दिशो हरिद्विर्हरितामिवेश्वर” इति रघुवंशे । (५) त्यक्तम् । (६)
 दिगङ्गनाभिः ॥४१॥
- हील० स्वभर्तुः सूर्यस्यासम्यगवस्थां दृष्ट्वा दिगङ्गनाभिस्ताम्बूलं त्यक्तम् ॥४१॥
- हीसुं० पत्यौ १गवां क्वापि गतेऽस्य बन्धून्यद्धान् २थाङ्गान्निपुवत्प्रदोषः ।
 ३क्लिश्नाति ४कोपात्किमतो ५दिगीशैः सन्ध्याभ्रदम्भादरुणीबभूवे ॥४२॥
 इति सन्ध्यारागः ॥
 (१) सूर्ये भूपे च । (२) अस्य-गोपतेः । (३) चक्रवाकान् । (४) शत्रुरिव । (५)
 यामिनीमुखम् । (६) पीडयन्ति । (७) दिक्पतिभिः । (८) रक्तीभूतम् । (९) क्रोधात्
 ॥४२॥
- हील० भूस्वामिनि किरणस्वामिनि वा गते तरणिभ्रातृन् कमलान् चक्रवाकान् सन्ध्या सुखरहितान् करेति ।
 अतो दिग्नायकैः कोपाद्रक्तीभूतम् ॥४२॥
- हीसुं० १अभ्रे २मनावसन्तमसैः प्रदोषः ३रागान्तरेऽथ प्रकटीबभूवे ।
 ४प्रवालपुञ्जे ५स्मयमानकृष्णवल्लीप्ररोहैरिव वार्द्धिमध्ये ॥४३॥
 (१) आकाशे । (२) किमपि । (३) अन्धकारैः । (४) सन्ध्यारागमध्ये । (५) विदुमवृन्दे ।
 (६) विकसत्कृष्णलताङ्कुरैः ॥४३॥
- हील० सन्ध्यारागमध्येऽन्धकारैः प्रकटीभूतम् । यथा समुद्रमध्ये प्रवालपुञ्जे कृष्णवल्लीप्ररोहैरङ्कुरैः प्रकटीभूयते
 ॥४३॥
- हीसुं० १विभ्राजिसन्ध्याभ्रपरम्पराभि २रलम्भि ३भूच्छायभरैर्विभूतिः ।
 ४स्मेरारुणाम्भोरुहमण्डलीभिर्भृङ्गैरिवा ५न्तर्मधुपानलीनैः ॥४४॥
 (१) शोभनशीलसान्ध्यरागाभ्रिकाश्रेणीभिः । (२) प्राप्ता । (३) अन्धकारनिकरैः ।

(४) शोभा । (५) विकचकोकनदमालाभिः । (६) कोशमध्ये मकरन्दपानार्थं निश्चलीभूतैः
॥४४॥

हील० शोभनशीलाभिरभ्रश्रेणिभिरन्धकारैः कृत्वा शोभा प्राप्ता । यथा रक्ताम्भोजपङ्क्तिभिर्भृङ्गैः शोभाप्यते
॥४४॥

हीसुं० १तमोगणालिङ्गिनभोङ्गणश्रीः २सन्ध्याभ्ररागच्छुरिता ३चकासे ।
४वृन्दारकैः ५कुङ्कुमगन्धधूलीद्रवैरिवा ६सिच्यत ७शक्रमार्गः ॥४५॥

(१) तमोनिवहाश्लिष्टगगनलक्ष्मीः । (२) सन्ध्याघनरक्तिम्ना व्याप्ता । “चन्दनच्छुरितं वपु”-
रिति पाण्डवचरित्रे । (३) शुशुभे । (४) देवैः । (५) घुसृणमृगनाभिपङ्क्तैः । (६) सिक्तः ।
(७) आकाशम् । “येनामुना बहुविगाढसुरेश्वराध्व” इति नैषधे ॥४५॥

हील० अन्धकारयुक्तं यत्सन्ध्यारागयुक्तं गगनं भाति । देवैः । उत्प्रेक्ष्यते । कुङ्कुमकस्तूरिकाभिर्गगनं सिच्यते
॥४५॥

हीसुं० १सुधान्धसामध्वनि २सान्ध्यरागोल्लासं ३विलुप्य प्रसृतं ४तमोभिः ।
५मलीमसाः ६स्वावसरं ७प्रपद्य ८परोदयं हन्त कुतः सहन्ते ॥४६॥

१इति सन्ध्यारागः ॥

(१) देवानां मार्गं । नभसीत्यर्थः । (२) सन्ध्यारक्तिमानम् । (३) अपाकृत्य । (४)
अन्धकारैः । (५) मलीनाः । (६) स्वसमयम् । (७) प्राप्य । (८) परेषामुन्नतिम् ॥४६॥

हील० गगने सन्ध्यारागमतिक्रम्य ध्वान्तैः प्रसृतम् । नीचाः पापाः प्रस्तावं प्राप्यान्वेषामुदयं न सहन्ते ॥४६॥

हीसुं० १पुरारिकंसारिपदप्रसते २रजय्यवीर्यं शशिनं ३निशम्य ।
४ध्वान्तोपधेस्त ५त्रिजिघृक्षयेव ६तमोभिर ७भ्रे ८बहुली ९बभूवे ॥४७॥

(१) ईश्वरस्य विष्णुपदस्य च प्रसादात् । (२) जेतुमशक्यपराक्रमम् । (३) श्रुत्वा । (४)
तस्य शशिनः निग्रहं कर्तुमिच्छया । (५) अजय्यवीर्यत्वाद्वारुणबाहुल्यं राहुभिः । (६) गगने ।
(७) बहुभिर्जातम् ॥४७॥

हील० ईशकृष्णयोः पदमनन्तं तत्सेवया बलवन्तं चन्द्रं श्रुत्वा ध्वान्तमिषान्निग्रहकर्तुं ध्वान्तैर्बहुलं जातम्
॥*४७॥

हीसुं० १क्वचिज्ज २गत्साक्षिणामे ३क्ष्य यातं ४जगज्जगज्जीवपिबो ५जिघत्सुः ।
स्वीयं ६विभाव्यावसरं ७स्मरारिर्भूच्छायकायां सृजतीव मायाम् ॥४८॥

(१) कुत्रापि । (२) जगतः साक्षिभूतम् । सर्वकर्मणामित्यर्थः । (३) दृष्ट्वा । (४)
विश्वम् । (५) विश्वप्राणहरः । “जीवेऽत्सु(सु)जीवितप्राणा” इति हैम्याम् । “क्षये जगज्जीवपिबं

1. इति सन्ध्यारागमध्यगततमिस्रावर्णनम् हील० । 2. ०भिर्बभू० हीमु० ।

शिवं वद'त्रिति नैषधे । (६) खादितुमिच्छुः । (७) दृष्ट्वा । (८) शंभुः (९) तमोमयाम् ॥४८॥

हील० सूर्यं क्वचिद्गतं दृष्ट्वावसरं प्राप्य प्राणहर ईशो जगत्खादितुमिच्छुर्ध्वान्तरूपां मायां करोति ॥४८॥

हीसुं० १पशोरिवो २र्व्वीदिवगोचरस्य ध्वान्तस्य भोः पश्यति(त) ३मन्दिमानम् ।

निहन्यमानोऽपि मुहुः ४करेण ५चंडद्युता धावति ६रोदसोर्यत् ॥४९॥

(१) तिरश्च इव । (२) भूमिभसीविषयश्चरणस्थानं यस्य । (३) मन्दिमानं मूढताम् ।

“मन्दिमानमगमच्छनैः शनै”-रिति वस्तुपालकीर्तिकौमुद्याम् । (४) किरणेन हस्तेन च । (५)

सूर्येण । (६) द्यावापृथिव्योः ॥४९॥

हील० उच्चनीचस्थाने चरणशीलस्य पशोरिव ध्वान्तस्य मूढतां भोः भूस्मृशः पश्यत । यत्सूर्येण हस्तेन रुचा वा हन्यमानोऽपि दिवस्पृथिव्योर्धावति आयाति ॥४९॥

हीसुं० १अङ्गा २च्च्युताया रभसेन बाल्या ३ल्लीलां ४सृजन्त्याः ५स्वपितुर्ग ६भस्तेः ।

जामे ७र्यमस्येव पयःप्रवाहैर्भृते ८नभोभूमितले ९तमोभिः ॥५०॥

(१) उत्सङ्गात् । (२) पतितायाः । (३) औत्सुक्येन । (४) क्रीडाम् । (५) कुर्वत्याः ।

(६) निजतातस्य । (७) रवेः । (८) यमुनायाः । (९) गगनभूमी । (१०) अन्धकारैः

॥५०॥

हील० तमोभिर्गगनभूतले व्यासे । उत्प्रेक्ष्यते । स्वपितुस्तरणेऽक्रोः (क्रो) डात्पतिताया यमुनायाः प्रवाहैर्व्याप्ति ॥५०॥

हीसुं० १स्थाङ्गनाम्नां २दिवसावसाने ३वियोगभाजां सममङ्गनाभिः ।

४स्फुरद्विषादानलधूमलेखा मन्ये ५तमिस्रा ६बहुलीबभूवुः ॥५१॥

(१) चक्रवाकानाम् । (२) सन्ध्यायाम् । (३) विरहिणाम् । (४) प्रकटीभवत्खेदरूपदुःखा-

नलधूमावलीव । (५) अन्धकाराणि । तमिस्रशब्दः स्त्रीक्लीबलिङ्गे । (६) प्रचुरा जाता

॥५१॥

हील० अन्धकारा बहुला जाताः । तत्रैवमहं मन्ये-वियुक्तानां चक्रवाकानां दुःखान्धूमरेखा ॥५१॥

हीसुं० गते गवां १स्वामिनि २नाभ्युदीते ३राजन्यथाराजकवद्विभाव्य ।

४स्वैरप्रचारेण जगत्समग्रमु ५पाद्रवद् ६स्युरिवान्धकारः ॥५२॥

(१) सूर्यं नृपे च । (२) उद्गते न । (३) चन्द्रे भूपे च । (४) अथ पुनरर्थे । (५)

निःस्वामिकवत् । “हाहा महाकष्टमराजक जग”दिति धनपालोक्तिः । (६) स्वेच्छया

संचरणेन । (७) उपद्रवति स्म । (८) वैरीव ॥५२॥

हील० भूस्वामिनि रवौ वा गते सति पुनर्नवीनपट्टधरे चन्द्रेवानुदिते सत्यराजकं दृष्ट्वा ध्वान्ताशतिर्जगदुपद्रवति स्म ॥५२॥

हीसुं० कियद्विहायः कियती क्षितिर्वा प्रमातुकामस्तमसां समूहः ।
कुतूहलाक्रान्तमना इतीव द्यावापृथिव्योः प्रसरीसरीति ॥५३॥
(१) किं प्रमाणमस्येति । (२) गगनम् । (३) प्रमाणीकर्तुमनाः । (४) कौतुकव्यासचेताः ।
(५) नभोभूम्योः । (६) अतिशयेन प्रसरति स्म ॥५३॥

हील० तमः प्रसरति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । कुतूहलेन द्यावापृथिव्यौ प्रमाणीकर्तुम् ॥५३॥

हीसुं० तेपे तपो १भूधरगह्वरान्तस्त्य ३क्ताशनाम्भः ३प्रतिवासरं यत् ।
४व्योमावनी व्यापकसिद्धिरस्माद ५लम्भि भूच्छयभरैरिवै ६षा ॥५४॥
(१) तदां (?) गिरिगुहासु । (२) मुक्तान्नपानम् । (३) नित्यम् (४) द्यावाभूमी-
व्यापनरूपफलनिष्पत्तिः । (५) लब्धा (६) प्रत्यक्षा ॥५४॥

हील० गिरिगुहान्तर्यत्तपस्तप्तं तस्मात्तपसः फलं भूभसोर्व्यापकसिद्धिरासा ॥५४॥

हीसुं० १अथो २ददीप्यन्त नभःपदव्यां ३झगज्झगित्युस्त्रविमिश्रताराः ।
४स्वकान्तमायान्तम ५वेत्य रात्र्या ६पुष्पोपचारो ७व्यरचीव मार्गे ॥५५॥
(१) तमःप्रसारानन्तरम् । (२) उद्दीपिताः । (३) झगज्झगिति कृद्धिः किरणैः करम्बिताः ।
“झगज्झगितिकान्तय” इति पाण्डवचरित्रे । (४) निजपतिम् । (५) ज्ञात्वा । (६)
कुसुमप्रकरः । (७) रचितः ॥५५॥

हील० दीप्यमानकिरणकरम्बितास्ताराः स्फुरन्ति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । स्वर्पति चन्द्रमागच्छन्तं ज्ञात्वा निशा
कुसुमप्रकारे व्यरचि कृतः ॥५५॥

हीसुं० १कुक्षिभरि २क्षोणि ३नभःपदव्योर्दृ ३भाहितं सन्तमसं ४जिघांसोः ।
ताराः स्वयं राज्ञ ५इहा ६यियासोः ७पताकिनीव प्रसृता ८पुरस्तात् ॥५६॥
(१) भृतमध्यम् (२) भूगगनमार्गयोः । (३) मत्तरिपुम् । (४) हन्तुमिच्छोः । (५) चन्द्रस्य
नृपस्य च । (६) इह गगनमण्डले । (७) आगन्तुमिच्छोः । (८) सेना । (९) अग्रे ॥५६॥

हील० ध्वान्तं हन्तुं स्वयमागन्तुकस्य चन्द्रस्य पुरस्तात्तारारूपा वाहिनी प्रसरति स्म । यत्र राज्ञोऽभिषेणनाभि-
लाषस्तत्र पुरस्त्वस्तिमनीकं प्रसरतीति रीतिः । किंभूतं ध्वान्तम् ? भूगगनयोर्भृतमध्यं, पुनर्जगदाक्रमकारकं
शत्रुरूपम् ॥५६॥

हीसुं० चिरं १विनोदै २दिननायकेना ३भिकेन साकं ४सुरवर्त्मलक्ष्म्या ।
५नक्षत्रलक्षात्किमशेषवक्षः ६श्रमाम्बुभिर्बिन्दुकितं बभूव ॥५७॥
(१) विलासैः । (२) रविणा । (३) स्वाभिलाषुकेन (ण) । पतिनीव (?) (४) गगनश्रिया
। (५) उडुकपटात् । (६) जलकणकलितं जातम् । “स्वेदबिन्दुकितनासिकाशिखं” इति

1. इत्यन्धकारः । हील० । 2. ०मरुत्य० हील० ।

नैषधे ॥५७॥

हील० चिर० रविणा सार्द्धं विनोदैर्गगनश्रियास्तारमिषाद्वक्षः श्रमाम्बुभिर्बिन्दुकलितं जातम् ॥५७॥

हीसुं० १आगन्तुकस्यो२दयशृङ्गिशृङ्गस्थानीं ३तमोद्विड्दमनस्य ४राज्ञः ।

५नभोवितानं किमकारि तारामुक्ताङ्कितं ६सृष्टिकृतो७परिष्ठात् ॥५८॥

(१) आगन्तुमिच्छतः । (२) उदयाचलशिखरसभाम् । (३) अन्धकाररिपुहन्तुः । (४) चन्द्रस्य । (५) गगनचन्द्रोदयः । (६) ब्रह्मणा । (७) चन्द्रोपरि ॥५८॥

हील० उदयाद्रिरूपां सभामागन्तुकामस्य तमःसंहारकृतश्चन्द्रस्योपरि धात्रा मुक्ताङ्कितश्चन्द्रोदयो धृतः ॥५८॥

हीसुं० १नभोगसारङ्गदृशां २स्तीशराभस्यवश्यप्रियखेलिनीनाम् ।

३वक्षःस्थहारश्रु(च्यु)तमुक्तिकाभिर्नभःस्थली ४तारकिता किमासीत् ॥५९॥

(१) देववधूनाम् । (२) कामौत्सुक्येन स्वायत्तैः कान्तैः सह क्रीडनशीलानाम् । (३) हृदयस्थलस्थायुकमुक्तिकहारत्रुटितमुक्ताफलैः । (४) तारायुक्ता ॥५९॥

हील० स्मरोत्कर्षेण वशीभूतैः प्रियैः सह रममाणानां देवाङ्गनानां हृदयात् त्रुटित्वा पतितैर्मुक्ताफलैर्नभस्ताराङ्कितं जातमिव ॥५९॥

हीसुं० १स्वर्दण्डदण्डं दधता २तमिस्त्रवासो ३वसानेन ४सितेतरश्रि ।

५कपालमालेव धृता ६विहायःकपालिना वक्षसि तारताराः ॥६०॥

(१) स्वर्गदण्डः । लोके 'पितृपथ' इति प्रसिद्धः । गगनान्तरामार्ग इव दृश्यमानः स एव यष्टिः । (२) अन्धकाररूपं वस्त्रम् । (३) परिधानेन । (४) श्यामम् । (५) नरमस्तकखर्परपङ्क्तिः । (६) आकाशकपालिकेन ॥६०॥

हील० स्वर्गदण्डं दधता पुनः कृष्णं ध्वान्तवसनं दधानेनानन्तरुद्रेण तारमिषात्कपालश्रेणिधृता ॥६०॥

हीसुं० १तथा तवाप्यस्तु यथा २त्रियामे ! ३निष्कास्यतेऽहं गलहस्तयित्वा ।

४शपन्नितीवा५क्षिपत्६क्षलक्षाक्षतान७हयोर्ग्य८भिमन्त्र्य गच्छन् ॥६१॥

(१) तेनैव प्रकारेण-गलहस्तदानादिना । (२) निष्कासनं भवतु । (३) सम्बोधने रात्रे ॥ (४) लोकमध्यात् । कथम् ? ते गलहस्तं दत्त्वा । (५) शापं ददानः । (६) क्षिपति स्म । (७) नक्षत्रनिभात् । लाजानक्षत्रतण्डुलान् वा । (८) दिवसयोगी । (९) मन्त्रयित्वा ॥६१॥

हील० तथा० । चतुर्यामाया अपि त्रियामे इति सम्बोधनं क्षयकृतसूचकम् । यथाहं दिवसस्त्वया निष्कास्ये तथा तवाप्यस्तु इति वासरयोगी तारादम्भादक्षतानक्षिपत् ॥६१॥

हीसुं० १प्रस्थातुकामेन २तमो ३जिघांसोर्जयाय ४पूर्वावनिभृद्गतेन ।

५अक्षेपि राज्ञा दशदिक्षु मन्ये ६शान्त्यै बलिस्ता७रकतन्दुलाली ॥६२॥

(१) चलितुमनसा । (२) अन्धकारम् । (३) हन्तुमिच्छोः । (४) उदयाचलस्थितेन । (५) क्षिप्तः । (६) निर्विघ्नकृते । (७) तारा एव तन्दुलमाला ॥६२॥

हील० ध्वान्तरूपराहोर्हन्तुमुदयाद्रावागतेन चन्द्रेण तारकरूपो बलिः कृतः ॥६२॥

हीसु० १कान्ते निमग्नेऽम्बुनिधौ १प्रणश्य २दिनश्रियोऽत्राणतया ५प्रयान्त्याः ।
६आच्छिद्य ७मुक्ताभरणानि ८तारा ९द्विषत्तये १०वाददरे रजन्या ॥६३॥

(१) सूर्ये । (२) दिवसलक्ष्याः । (३) अरक्षकत्वेन । (४) नष्ट्वा । (५) गच्छन्त्याः । (६) हठात् गृहीत्वा । (७) मौक्तिकभूषणानि । (८) तारारूपाणि । (९) शत्रुतया । (१०) गृहीतानि ॥६३॥

हील० श्रीसूर्ये समुद्रे ब्रूडिते सति रात्र्या दिनश्रिया मुक्ताभरणानि गृहीतानि ॥६३॥

हीसु० १स्वःकूलि[नी]कूलविलासिनीनां २प्रदोषविश्लेषिविहंगमीनाम् ।
३विलोचनोद्भूतपयःपृषद्भिः ४किमम्बरं ५तारकितं पतद्भिः ॥६४॥

(१) गगनसरित्ते क्रीडाशीलानाम् । (२) रात्रिमुखे वियोगो विद्यते यासां तादृशीनां पक्षिणीनाम् । चक्रवांकीनामित्यर्थः । "निजपरिदृढं गाढप्रेमा रथाङ्गविहङ्गमी"ति नैषधे ॥ (३) नयननिः सरद्वाष्पकणैः । (४) आकाशम् । (५) ताराकलितम् ॥६४॥

हील० स्वर्गङ्गास्थानां सन्ध्यया वियुक्तरथाङ्गीनां नेत्रेभ्यः पतद्भिः पयोबिन्दुभिर्नभस्ताराङ्कितम् ॥६४॥

हीसु० स्वां १निष्ठितां प्रेक्ष्य सुधां २सुधाशैः पुनः ३कृतेऽस्या इव ४मथ्यमानात् ।
५सुधाम्बुधेर्व्योम्नि ६समुच्छलद्भिरम्भःकणैस्तारभरैः बर्भूवे ॥६५॥ इति ताराः ॥
(१) व्यथिताम् । (२) देवैः । (३) सुधाया अर्थम् । (४) विलोडयमानात् । (५) क्षीरसमुद्रात् । "सुधाम्भोनिधिडिण्डीरपिण्डपाण्डुयशःकुशेशयखण्डमण्डितसकलसंसारसरा" इति चम्पूकथायाम् । (६) उच्चैरुत्पतद्भिः ॥६५॥

हील० स्वसुधाक्षयं दृष्ट्वा पुनः सुधार्थं मथ्यमानादर्णवात् उद्भूतैरम्भःकणैस्तारैर्घैर्जातम् ॥६५॥

हीसु० १अथोदधे २चण्डकरे प्रयाते प्राच्या मुखे किञ्चन ३पाण्डिमश्रीः ।
४स्मितं ५प्रमोदादिव ६सौम्यराजोदयं ७प्रकृत्ये[व] ८दिशां समीक्ष्य ॥६६॥

(१) तारकप्रकटनानन्तरम् । (२) प्रचण्डदण्डे - नृपे भानौ च । (३) विशदिमशोभा । (४) हसितम् । (५) हर्षप्रादुर्भावात् । (६) सोमतायुक्तस्य राज्ञश्चन्द्रस्य नृपस्य च उदयम् । (६) प्रजया नगरलोकेन । (८) पूर्वदिशाम् ॥६६॥

हील० अथो० । रवौ याते प्राच्या मुखे पाण्डुता धृता । उत्प्रेक्ष्यते । चन्द्रं दृष्ट्वा स्मितं कृतम् । यथा प्रजा सौम्यपतिं दृष्ट्वा मोदते ॥६६॥

1. इति तारकोदयः हील० ।

हीसुं० १संसृज्य २रज्यद्वयितेन पत्नी ३ हरेर्ह ४रित्ता ५रविभूषणश्रीः ।
गर्भं वहन्ती ६मिहिकामयूखं मुखेपुषत्या ७ण्डुरिमाणमूहे ॥६७॥

(१) सङ्गं कृत्वा । “निर्वापयिष्यन्निव संसिसृक्षो” रिति नैषधे । सङ्गं कर्तुमिच्छोरिति तद्वृत्तिः । (२) अनुरक्तीभवत्कान्तेन । “रज्यत्रखस्याङ्गुलिपञ्चकस्ये” ति नैषधे (३) शक्रपत्नी । (४) दिग् पूर्वा । “निजमुखमितः स्मेरं धत्ते हरेर्महिषी हरित्” इति नैषधे । (५) तारा उज्ज्वला मनोज्ञास्ताररूपा वा आभरणानां श्रीर्यस्याः । “प्रथममुपहृत्यार्थं तारैरखण्डिततन्दुलै” रिति नैषधे । (६) चन्द्रम् । (७) श्वेतताम् ॥६७॥

हील० रागिपतिना -इन्द्रेण पतिना वा सह सङ्गं कृत्वा चन्द्रगर्भं वहन्ती गुर्वीणी जाता ॥६७॥

हीसुं० १आकण्ठमम्भस्सु निमज्य २काममन्त्रोऽलिशब्दैः ३कुमुदैर ४साधि ।
विकाशलक्ष्मीं ददती किमेषा ५तत्सिद्धिरिन्दुद्युतिराविरासीत् ॥६८॥

(१) कण्ठमर्यादीकृत्य । (२) अभिलाषदायिमन्त्रः । (३) भ्रमरगुञ्जारवैः । (४) साधितः । (५) कैरवैः । (६) चन्द्रचन्द्रिकारूपा तस्य मन्त्रस्य फलनिष्पत्तिर्जाता ॥६८॥

हील० कुमुदैर्मन्त्रः साधितः । उत्प्रेक्ष्यते । कुमुदानां विकाशं ददती तत्सिद्धिश्चन्द्रिका उद्भूता ॥६८॥

हीसुं० १सान्द्रद्रुमोल्लासिनि पूर्वशैलशृङ्गाङ्गणे २चञ्चति चन्द्रलेखा ।
३किञ्चि ४त्रिरीक्ष्या ५हरिदिग्मृगाक्ष्याश्रूडामणिः किं ६चिकुरान्तरस्था ॥६९॥

(१) सच्छायतरुशालिनि । (२) शोभते । “चकास्ति चञ्चति लसत्यपि शोभते” इति क्रियाकलापे । (३) स्वल्पम् । (४) दृश्या । (५) पूर्वाकान्तायाः । (६) केशपाशमध्यस्थास्तुः ॥६९॥

हील० उदयाद्रिद्रुमान्तश्चन्द्रलेखा संशोभते । उत्प्रेक्ष्यते । पूर्वस्याश्चिकुरान्तर्वर्तिनी चूडामणिः । ‘मणिशब्दः पुंस्त्रियोः’ ॥६९॥

हीसुं० दत्त्वा १धिपत्यं २निखिलाचलानां ३स्वदिग्गिरेः ४स्वर्गिरिचक्रिणेव ।
५मौलिस्थले राजतपट्टबन्धो विनिर्मितः ६स्फूर्जति ७सामिसोमः ॥७०॥

(१) राज्यम् । (२) सर्वगिरीणाम् । (३) पूर्वाद्रेः । (४) इन्द्रेण । “जाम्बूनदोर्वीधरसार्वभौम” इति नैषधे । (५) शिरसि । (६) दीप्यते । (७) अर्द्धचन्द्रः । “पूर्वं गाधिसुतेन सामिघटिता मुक्ता नु मन्दाकिनी” ति नैषधे । अर्द्धनिर्मितेति तद्वृत्तिः ॥७०॥

हील० दत्त्वा०। अर्द्धश्चन्द्रः शोभते । उत्प्रेक्ष्यते । उदयाद्रेः पर्वताधिपत्यं दत्त्वेन्द्रेण मौलौ रूप्यपट्टबन्धो निर्मितः ॥७०॥

हीसुं० १सुरेन्द्रदिग्भूधरमूर्ध्नि बिम्बम २पूर्णमाभासत ३शीतभासः ।
खण्डं शिखायामिव ४सैहिकेयदंष्ट्रान्तरायन्त्रणतोऽजनिष्ट ॥७१॥

(१) उदयाचलशिखरे । (२) किञ्चिन्न्यूनम् । (३) चन्द्रस्य । (४) राहुद्वंष्ट्रामध्यनिर्गमनतः ॥७१॥

हील० असम्पूर्णश्चन्द्रः शुशुभे । उत्प्रेक्ष्यते । राहुणार्द्धकृतः ॥७१॥

हीसुं० १सम्पूर्णपीयूषमयूरबिम्बं बभौ ततः २स्वीयदिगङ्गनाथै ।

३मरन्दलीनालिपुरन्दरेण ४किमर्ष्यते स्म स्मितपुण्डरीकम् ॥७२॥

(१) अखण्डचन्द्रमण्डलम् । (२) निजदिग्मृगाक्ष्यै । पूर्वार्थै । (३) मकरन्दपानार्थमन्तर्निश्चली-
भूता भृङ्गा यत्र । (४) अर्पितम् ॥७२॥

हील० अथ सम्पूर्णः शुशुभे । उत्प्रेक्ष्यते । इन्द्रेणालिकलितं पुण्डरीकं पूर्वस्याः प्रत्तम् ॥*७२॥

हीसुं० ३पितामहस्य ४वतिराट्चरित्रैश्च ५त्रीयमाणस्य ६विधूतमौलेः ।

कमण्डलुश्चा ७न्द्र इवो ८त्पलाङ्कः ९स्त्रस्तः १०शयादु ११ल्लसति स्म १२सोमः ॥७३॥

(१) कवेरपरवर्णनराभस्येन मा ग्रन्थनायको विस्मृतो भूदिति तमेव स्मारयति । हीरविजयसूरि-
चरितैः (२) विस्मयं दधानस्य । (३) विधेः । (४) कम्पितशिरसः । (५) चन्द्रकान्तमणिमयः
कमण्डलुः । (६) कुवलयकलितः । (७) पतितः । (८) हस्तात् । (९) स एव चन्द्रः ।
(१०) स्फुरति ॥७३॥

हील० चन्द्रो भाति । उत्प्रेक्ष्यते । श्रीहीरविजयसूरिचरित्रैः कम्पितशिरसो ब्रह्मणः करात्पतितः कमलमहितः
चन्द्रकान्तरत्नघटितः कमण्डलुरिव ॥७३॥

हीसुं० १पीयूषपूर्णः २कलधौतकलृप्तोऽ ३भिषेककुम्भः किमु ४शीत ५कान्तिः ।

६शृङ्गारयोनिं ७जगदाधिपत्येऽ ८भिषिञ्चता विश्वकृता ९व्यधायि ॥७४॥

(१) अमृतभृतः । (२) रूप्यनिर्मितः । (३) अभिषेककरणाय कलशः । (४) चन्द्रः ।
(५) स्मरम् । (६) भुवनानां राज्ये । (७) विधिना । (८) कृतः ॥७४॥

हील० पीयू० । सङ्कल्पयोनिमाधिपत्ये न्यस्यता विधिना विधुः कुम्भः कृतः ॥*७४॥

हीसुं० १क्षयात्सुधायाश्चिरकालपानात्तां २ याचमाना ३ननुगृह्य देवान् ।

४सुधारुचिर्वि ५श्वसृजा सुधाया ६अक्षीणकुम्भः किमु ७कल्प्यते स्म ॥७५॥

(१) नाशात् । (२) सुधाम् । (३) अनुग्रहं कृत्वा । (४) चन्द्रः । (५) धात्रा ।
(६) अक्षयकलशः । (७) कृतः ॥७५॥

हील० सुधाक्षयात्पुनः सुधां याचमानान्देवाननुग्रहं कृत्वा ध्रुवेण चन्द्रोऽमृत कुम्भः कृतः ॥७५॥

हीसुं० १प्राग्दिग्मृगाक्ष्या २प्रणयेन पत्यौ ३समीयुषि ४स्वावसथं ५सुरेन्द्रे ।

६उद्धोधितो ७भेत्तुमिवान्धकारं ८निशीथिनीनायकदीप्रदीपः ॥७६॥ ३ इति चन्द्रः ॥

1. सम्प० हीमु० । 2. कौमुदीशः हीमु० । 3. इति चन्द्रोदयः हील० ।

(१) पूर्वदिक्कान्तया । (२) स्नेहेन । (३) शक्रे । (४) समागते । (५) निजगृहम् । (६) प्रकटीकृतः । (६) रात्रित्वात्तमो निराकर्तुम् । (८) चन्द्र एव दीपनशीलदीपः ॥७६॥

हील० स्वगृहमागच्छति वज्रिणि प्राचीवध्वा ध्वान्तं निराकर्तुं त्रियामेशरूपो दीप्तो दीप्तो विहितः ॥७६॥

हीसुं० १पूर्वाद्रिमौलेरथ २मन्दमन्दं ३प्रचक्रमे गन्तुम४चण्डरोचिः ।

५निजोदयश्रीनवनृत्तसूत्रधारापरार्द्रिं मिलितुं ६किमुत्कः ॥७७॥

(१) उदयाचल शिखरात् । (२) शनैः शनैः । “गगनमवजगाहे मन्दमन्दं मृगाङ्क” इति चम्पूकथायाम् । (३) प्रारब्ध[वान्] । “प्रचक्रमे वक्तुमनुक्रमज्ञा” इति रघुवंशे । (४) चन्द्रः । (५) निजस्यात्मनः अभ्युदयलक्ष्म्या तन्वीनताण्डवस्य कलाचार्यः । यथा प्रातर्वर्णन-
“उदयगिरि-कुरङ्गीशृङ्गकण्डूयनेन स्वपिति सुखमिदानीमन्तरेन्दोः कुरङ्गः ॥” “परिणतरवि-
गर्भव्याकुला पौरहूती, दिगपि घनकपोती हुंकृतैः क्रन्थतीव ॥” इत्युदयनाचार्यकालिदासयोः
पदद्वयं पृथक् पृथक् । पश्चिमदिगिरिम् । (६) सोत्कण्ठः । चन्द्रस्य तु प्रतिपदद्वितीयायाः
पश्चिमायामेवोदयस्तस्मा-दस्ताचलश्चन्द्रस्योदयाद्रिः ॥७७॥

हील० पूर्वा०। चन्द्रश्चलति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । उदयलक्ष्म्यारब्धनाट्यसूचकास्ताचलं मिलितुम् ॥७७॥

हीसुं० १स्वर्भाणुभीतेः २शरणीकृतेन ३प्राचीधवेनाय४मुपेक्षितः सन् ।

५त्रस्यन्शशाङ्कः किमु ६पश्चिमाशापतेः ७शरण्यस्य समेत्यु८पान्तम्¹ ॥७८॥

(१) राहुभयात् । (२) आश्रितेन । (३) शक्रेण । (४) अकृतममत्वः सन् । (५) रिपोस्त्रासं प्राप्नुवन् । (६) वरुणस्य । (७) शरणागतवत्सलस्य । (८) पार्श्वम् ॥७८॥

हील० पूर्वशरणं मुक्त्वा पश्चिमापति शरणं याति ॥७८॥

हीसुं० १प्राचीपयोराशिपयःप्लवान्तर्विलासमाधाय मरालबालः ।

क्रीडां २चिकीर्षुः किमु ३पश्चिमाब्धौ ४नभोध्वनासौ प्रचचाल चन्द्रः ॥७९॥

(१) पूर्वसमुद्रपयःपूरमध्ये क्रीडां कृत्वा । (२) कर्तुमिच्छुः । (३) पश्चिम समुद्रे ।
(४) गगनमार्गेण ॥७९॥

हील० चन्द्रः प्रचचाल । उत्प्रेक्ष्यते । हंसबालः ॥७९॥

हीसुं० १सञ्चारि २निर्दण्डमिवातपत्रं ३विहस्तको वा ४चलदात्मदर्शः ।

क्रीडातडागः किमु ५जङ्गमो वा स्मरावनीन्दोः ६शशभृद्भासे ॥८०॥ ७इति सञ्चारः॥

(१) सञ्चरणशीलम् । (२) दण्डरहितम् । (३) हस्तकेन रहितम् । (४) प्रचलन्दर्पणाः ।
(५) सञ्चलन् । (६) चन्द्रः ॥८०॥

हील० चन्द्रो भाति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । स्मरस्य छत्रं वा दर्पणं वा कासारो वेति कविविमर्शः ॥८०॥

1. ०ते । हीमु० । 2. इति नभसि चन्द्रबिम्बसञ्चारः हील० ।

हीसुं० १भीतेः २स्विकाया दिवसस्य लक्ष्मीं ३विज्ञाय ४नष्टामिह ५जीवनाशम् ।
विद्यो ६वसत्या ७हसितं ८हसन्त्या ९ज्योत्स्ना १०जजृम्भे गगने सुधांशोः ॥८१॥
(१) भयात् । (२) स्वस्य । "मुनेर्मनोवृत्तिरिव स्विकाया" मिति नैषधे । (३) ज्ञात्वा ।
(४) पलायिताम् । (५) जीवं गृहीत्वा । (६) निशायाः । (७) स्मितम् । (८) हासं
कुर्वत्याः । (९) चन्द्रिका । (१०) प्रकटिता ॥८१॥

हील० चन्द्रिका समुल्लसति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । रात्रिभीतेर्नष्टं दिनलक्ष्मीं ज्ञात्वा हसन्त्या रात्र्या हसितमिति
वयं विद्मः ॥८१॥

हीसुं० अम्बरे १विरुरुचे सुधारुचेश्च २न्द्रचञ्चुरमरीचिसञ्चयः ।
३दुग्धवारिनिधिरा ४त्मजं विधुं किं ५चिराय मिलितुं ६समीयिवान् ॥८२॥
(१) भाति स्म । (२) कर्पूरशुभ्रकिरणनिकरः । (३) क्षीरसमुद्रः । (४) पुत्रम् । (५)
सागरोत्पन्नत्वात् चिरकालेन मिलितुम् । (६) समागतः ॥८२॥

हील० कर्पूरवत्कान्तिप्रकरः शुशुभे । उत्प्रेक्ष्यते । क्षीरसमुद्रः स्वपुत्रं चन्द्रं मिलितुं समागतः ॥८२॥

हीसुं० १स्वर्गं गता २ऋतुभुजां ३प्रभवामि तृप्त्यै ४तद्वृणांमपि ५धरामधिगत्य नित्यम् ।
पीयूषसन्ततिरितीव विचिन्तयन्ती ६ज्योत्स्नातनूरवततार ७तलेऽचलायाः ॥८३॥
(१) देवलोकं गता सती । (२) देवानाम् । (३) तृप्त्यै समर्थीभवामि । (४) तेनैव
प्रकारेण । (५) पृथिवीम् । (६) प्राप्य । (७) नराणामपि तृप्त्यै प्रभवामि । (८)
चन्द्रिकाकायः । (९) भूमण्डले ॥८३॥

हील० अहं सुधा स्वर्गं गता सती ऋतुभुजां देवानां तृप्त्यै जाता, पुनः पृथिवीं प्राप्य नराणां तृप्तिकाग्णी
स्यामिति चिन्तयन्ती अमृतश्रेणिर्ज्योत्स्नामिषाद्भरातले उत्तरति स्म ॥८३॥

हीसुं० प्रससार १महीविहायसो २र्मिहिकादीधिति दीधितिब्रजः ।
युवतेरिव ३शीतदीधितेरु ४पसंव्यानम ५मेचकद्युति ॥८४॥
(१) द्यावापृथिव्योः । (२) चन्द्रचन्द्रिकानिचयः । (३) चन्द्रपत्न्या निशायाः । (४)
परिधानवस्त्रम् । (५) श्यामम् ॥८४॥

हील० प्रससा०। द्यावापृथिव्योश्चन्द्रिका प्रसरति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । चन्द्रपत्न्या रात्र्याः श्रेष्ठं परिधानवस्त्रम्
॥८४॥

हीसुं० वारिराशिरशनाविहायसोः कौमुदीभिरुदरं स्म पूर्यते ।
अन्धकाररिपुनिर्जयोद्भवत्कीर्त्तिभिः किमु कुमुद्वृतीपतेः ॥८५॥
(१) भूमीनभसोः । (२) मध्यम् । (३) पूर्णीकृतम् । (४) अन्धकार एव शत्रुस्तस्य
पराभवनात् अथवा सूर्यस्याभिभवाच्चन्द्रोदये हि भानुरस्तं यातीति प्रकटीभवन्तीभिः

कीर्तिभिः । (५) चन्द्रस्य ॥८५॥

हील० द्यावापृथिव्योर्मध्यं पूर्यते स्म । उत्प्रेक्ष्यते । चन्द्रकीर्तिभिः ॥८५॥

हीसुं० १भूमीनभोमण्डलमेदुरश्री^२ज्योत्स्नावपुर्विष्णु^३पदीप्रवाहैः ।

४नक्तंदिनं ५जह्नुपदप्रसत्तेः ६प्राकाम्यरूपा ७किमवापि ८सिद्धिः ॥८३॥

(१) पृथ्वीगगनयोरुपचितशोभा । (२) चन्द्रिकाकाया । (३) गङ्गाजलैः । (४) नित्यम् । (५) विष्णुपदस्य सेवनात् । (६) रोदःकन्दरविस्तरणशीला । बहुरूपा । (७) प्राप्ता । (८) फलनिष्पत्तिः ॥८६॥

हील० भूमीनभसोर्मण्डले मेदुरा शोभा यस्यास्तादृशी ज्योत्स्ना सैव वपुर्यस्यास्तादृशी या गङ्गा तस्याः प्रवाहैरकाशसेवातः किं बहुरूपकारिणी सिद्धिरगता ॥८६॥

हीसुं० १चूर्णैः २प्रपूर्णा किमु मौक्तिकानां ३पीयूषपङ्कैः किमु वा विलिप्ता ।

४श्रीखण्डनीरैः किमुताभिषिक्ता ५ज्योत्स्नाभिरु^६र्व्वीधवलीकृताभात्^७ ॥८७॥

(१) क्षोदैः । (२) पूरिता । (३) अमृतद्रवैः । (४) चन्दनवारिभिः । (५) चन्द्रचन्द्रिकाभिः । (६) भूमी । (७) बभौ ॥८७॥

हील० चूर्णैः प्र०। एतस्मिन्काव्ये कवेर्वितर्कत्वात्सुगमम् ॥८७॥

हीसुं० १आप्लाविते किं २सुरसिन्धुसुभ्रुवः ३स्रोतःसहस्रैः परितः ४प्रसृत्वैरैः ।

५कर्पूरपारीविलसद्यशोभरैः सूरीशितुर्वा ६विशदीकृते इव ॥८८॥

७विलीयमानैस्तु^८हिनावनीभृन्नीहारचारैर्निभृतं भृते वा ।

प्रपूरिते ९सान्द्रितचन्द्रचन्द्रातपैर्विभातः स्म १०दिवस्पृथिव्यौ ॥८९॥ युगम् ॥^१

(१) निर्भरं भृते । (२) देवनद्याः । सिन्धोः समुद्रस्य पत्न्य गङ्गाया इत्यर्थः । (३) प्रवाह-सहस्रैः । (४) प्रसूमरणशीलैः । (५) पार्यः । “फडसि” इति प्रसिद्धाः । कर्पूरश्रेण्येव तद्वद्भासमानकीर्तिभिः । (६) धवलीकृते इव ॥८८॥

(१) गलद्भिः । (२) हिमाचलहिमनिवहैः । (३) निबिडीभूतशशिचन्द्रिकाभिः । (४) नभोभूमी ॥८९॥

हील० आप्ला०। भूमीपृथिव्यौ भातः स्म । उत्प्रेक्ष्यते । गाङ्गौधैर्व्याप्ति । पुनः सूरीन्द्रयशोभिर्विमलीकृते । पुनर्हिमाद्रितुषारैर्भृते इव चन्द्रचन्द्रिकाभिर्व्याप्तयोर्भूमी(नभः)पृथिव्योरित्येवं विद्वज्जनानां मतिविकल्पादुपमाप्रादुर्भावः सम्भवः ॥८८-८९॥

हीसुं० गङ्गावज्जल^१जन्मबन्धुतनया २स्वःकुम्भिवत्कुञ्जरो
नीरं क्षीरवदु^३त्पलं ४कुमुदवत्का^५दंबवद्वा^६यसः ।

1. इति चन्द्रचन्द्रिकाप्रचारः हील० ।

वह्नी 'मौक्तिकहारवन्म'रक्तश्रेणीशशाङ्काश्मव -

'लक्ष्मी काञ्चिदमी'० दधुः ११सितरुचौ चन्द्रातपं ११चिन्वति ॥९०॥

(१) पद्मबन्धुः सूर्यस्तस्य पुत्री यमुना । (२) ऐरावणः । (३) नीलकमलम् । (४) श्वेतकमलवत् । (५) हंस इव । (६) काकः । (७) नीलरत्नमाला । (८) चन्द्रकान्त इव । (९) शोभाम् । (१०) पूर्वोक्ता गङ्गाप्रभृतयष्पः (प) दार्थाः । (११) चन्द्रे । (१२) विस्तारयति सति ॥९०॥

हील० गङ्गाव० । चन्द्रिकायां सत्याममी पदार्थाः पूर्णा शोभां दधुः । यतो यमी गङ्गा जाता ऐरावणवत् दुग्धवत् नीलोत्पलम् । शेषं सुबोधम् ॥९०॥

हीसु० १स्मेरत्कैरवशङ्क्या २कुवलयान्युत्तंसयत्यङ्गना

भृङ्गान्मालिकबालिकाः ३सुमधिया गृह्णन्ति केलीवने ।

४मुक्ताभ्रान्तिभृतः ५किरातवनितःश्चिन्वन्ति गुञ्जाव्रजां -

६श्चञ्चन्द्रमसो भ्रमं ७वितनुते नो कस्य चन्द्रातपः ॥९१॥

(१) विहसत् । "स्मेरदम्भोरुहारामपवमानमिवानिल" इति पाण्डवचखिन्ने स्मेरदिति विकासनार्थे दृश्यते । (२) नीलकमलानि । (३) अवतंसानि कुर्वन्ति । अवतंसकरणं शिरसि श्रवसि च शास्त्रे दृश्यते । " आपीडशेखरोत्तंसावतंसाः शिरसः स्रजि" इति हैम्याम् । तथा - "विदर्भ-सुभ्रश्रवणावतंसिके"ति नैषधे । (४) पुष्पभ्रान्त्या । (५) मौक्तिकभ्रमधारिण्यः । (६) भिल्लङ्गनाः । (७) दीप्यमानचन्द्रस्य । (८) करोति ॥९१॥

हील० चन्द्रचन्द्रिका कस्य भ्रमं नो कुरुते ? श्वेतकजधिया नीलोत्पलानि अवतंसयन्ति । सुमधिया पुष्पबुद्ध्या ॥९१॥

हीसु० ज्ञायन्ते १वसुधासुधाकरगृहा गज्जारिवैः २कुम्भिनां

दुग्धाब्धिः ३प्रतिनादमेदुरमिलत्कल्लोलकोलाहलैः ।

४शैलाः ५कन्दरमन्दिराङ्कविलुठत्कण्ठीरवक्ष्वेडितै -

जाते श्वेतकरोदये ६सुरसरिडुण्डीरपिण्डोपमे ॥९२॥

(१) वसुधा पृथ्वी तस्याः सुधाकराश्चन्द्रा नृपा इत्यर्थं तेषां सौधाः । "इदं तमुर्वीतल-शीतलद्युति" मिति नैषधे । (२) हस्तिनाम् । (३) क्षीरसमुद्रः । (४) प्रतिशब्देन पुष्टास्तथा सन्निहितीभवन्तः तरङ्गध्वनयस्तैः । (५) पर्वताः । (६) गुहा गृहास्तेषामुत्सङ्गे विलुठतां पार्श्वं परिवर्तनां कुर्वतां सिंहानां नादैः । (७) चन्द्रोदये । (८) गङ्गाफेनपटलधवलैः ॥९२॥

हील० ज्ञाय० । गगनगङ्गाफेनसदृशे चन्द्रोदये जाते सति रजगृहा हस्तिगर्जितैर्ज्ञायन्ते, क्षीरणवाः कल्लोलशब्दे-

ज्ञायन्ते, गुहान्तर्वर्तिसिंहसिंहनादैः शेला ज्ञायन्ते ॥*९२॥

हीसुं० १दुग्धाम्भोनिधिनिर्जरा इव नराः सर्वेऽपि संजज्ञिरे
 २स्वःसिन्धोरधिदेवता इव बभुस्त्रस्यत्कु ३रङ्गीदृशः ।
 ४स्फारस्फाटिक^१कोटिनिर्मिततलेवासीत्पुनर्मेदिनी
 ५क्षुभ्यत्क्षीरसमुद्रसान्द्रविभवे जाते शशाङ्केदये ॥९३॥

(१) क्षीरसमुद्राधिष्ठयिका इव । (२) गङ्गादेव्या इव । (३) स्त्रियः । (४) प्रकृष्टस्फटिक-
 रत्ननिकरघटितेव । (५) क्षोभं प्राप्नुवतः क्षीरसमुद्रस्येव निबिडा शोभा यस्य ॥९३॥

हील० क्षीरणवसदृशे चन्द्रोदये जाते सति पञ्चजनाः स्वस्तिकदेवा इव शुभ्रा जाताः । पुनः स्त्रियो गङ्गादेव्य
 इव शुभ्रा जाताः । पुनरुत्प्रेक्ष्यते । दीप्यमानैः स्फटिकरत्नैर्घटिता रचिता इव मेदिनी वसुन्धरा जाता
 ॥९३॥

हीसुं० १विजयिन इव २राज्ञः ३श्वेतभासो ४विभाव्या-
 ५भ्युदयम^१खिलकाष्ठामध्यराजत्करस्य ।
 ६विहितसकलसन्ध्यावश्यको ७ध्यानलीला-
 कमलकलमरालः स स्म ८भूत्सूरिराजः ॥९४॥

इति पण्डितदेवविमलविरचिते हीरसौभाग्यनाम्नि महाकाव्ये वर्षा-शरत्-सूर्यास्त-सन्ध्याराग-तिमिर-
 तारक-चन्द्र-चन्द्रिकादिवर्णनो नाम सप्तमः सर्गः ॥ ग्रंथाग्र १३७ अक्षर १८॥

(१) सर्वत्र विजयवतः । (२) नृपस्य । (३) चन्द्रस्य । (४) दृष्ट्वा । (५) समग्रदिशो
 मध्ये दीप्यमाना राजादेयांशाः किरणाश्च यस्य । (६) निर्मितसमस्तप्रतिक्रमणादिविधिः ।
 (७) प्रणिधानरूपक्रीडापद्ये राजहंस इव । (८) जज्ञे ॥९४॥

इति सप्तमः सर्गः ॥७॥ ग्रंथाग्रं १७५॥

हील० विजयि०। चन्द्रोदयं दृष्ट्वावश्यकं कृत्वा ध्याने स्तिमितीबभूव ॥९४॥

हील०→ यं प्रासूत शिवाह्लासाधुमघवा सौभाग्यदेवी पुनः
 पुत्रं कोविदसिंहसी(सिं)हविमलान्तेवासिनामग्रिमम् ।
 तद्ब्राह्मीक्रमसेविदेवविमलव्यावर्णिते हीरयुक्-
 सौभाग्याभिधहीरसूरिचरिते सर्गोऽभवत्सप्तमः ॥९५॥←

इति पं. सीहविमलगणिशिष्यपण्डितदेवविमलगणिविरचिते हीरसौभाग्यनाम्नि महाकाव्ये
 वर्षा-शरत्-सूर्यास्त-सन्ध्याराग-तिमिर-तारक-चन्द्र-चन्द्रिकादिवर्णनो नाम सप्तमः सर्गः ॥९५॥

1. ०टिकरत्नकोटिघटितेवा० हीमु० । ✕ एतदन्तर्गतः पाठो हीसुंप्रतो नास्ति ।

एँ नमः ॥

अथ अष्टमः सर्गः ॥

हीसुं० १अथो २निशीथे ३द्विजराजराजज्ज्योतिःप्रथाभिर्मथितान्धकारे ।

४निवातनालीक इव ५व्रतीन्दुर्ध्यानं दधानः ६स्तिमितीबभूव ॥१॥

(१) अथो ध्याने मनसो निश्चलीकरणानन्तरम् । (२) मध्यरात्रे । (३) चन्द्र स्फुरत्किरणविस्तारै-
र्दलितध्वान्ते । (४) निर्वातपद्म इव । (५) सूरिचन्द्रः । (६) निश्चलो जातः ॥१॥

हील० चन्द्रद्युता दीप्यमानेऽथ निशीथे त्वर्धरात्रौ निष्कम्प[प]इवद्ध्याननिश्चलो बभूव ॥१॥

हीसुं० १पर्यङ्कबन्धः स विभोर्व्र२तश्रीविलासपर्यङ्क इवाबभासे ।

३कथं ४भरोऽ५मुष्य मया ६विषह्यो ७हृदेति यस्मिन्सम८शेत शेषः ॥२॥

(१) पद्मासनरचना । (२) संयमलक्ष्मीक्रीडापल्यङ्क इव । (३) केन प्रकारेण । (४) भारः ।
(५) सूरिन्द्रपर्यङ्कबन्धस्य । (६) सोढुं शक्यः । (७) मनसा । (८) संशयं कृतवान् ।
“ध्यानभाजां योगीन्द्राणां ध्यानसमये पर्यङ्कबन्धस्यातिशायी भारो भवती” ति कविसमयः ।
तथा- “ततो भुजङ्गाधिपतेः फणाग्रैरथः कथञ्चिद्भूतभूमिभागः । शनैः कृतप्राणविमुक्तिरीशः
पर्यङ्कबन्धं निबिडं बिभेद” । इति कुमारसम्भवे ॥२॥

हील० पर्यङ्क० । महाव्रतलक्ष्मीक्रीडापल्यङ्क इव सूरिन्द्रस्य स पर्यङ्कबन्धः शुशुभे । स कः ? । मया भारः
कथं सहेति शेषनागो यं दृष्ट्वा संशयं कृतवान् ॥२॥

हीसुं० १भुजान्तरासन्नशयारविन्दे विभोश्चकासे २विशदाक्षमाला ।

३हृद्भ्यान्दुग्धाम्बुनिधिप्रतीरं ४प्रपेदुषी किं कलहंस१माला ॥३॥

(१) वक्षसः समीपस्थायिनि करकमले । (२) धवलजपमाला । (३) मनसि यो ध्यानरूपः
क्षीरसमुद्रस्तस्य तटम् । (४) प्राप्तवती ॥३॥

हील० भुजा० । दक्षिणकरे नवकरवाली शुशुभे । शेषं सुगमम् ॥★३॥

हीसुं० श्रीसूरिमन्त्रं १विजने व्रतीन्द्रो २जपन्स ३गोत्रत्रिदशीमिव स्वाम् ।

४दध्यौ ५हृदा ६श्रीजिनशासनस्याधिष्ठायिकां ७निर्ज्जरनीरजाक्षीम् ॥४॥^२

(१) एकान्ते । (२) ध्यायन् । (३) कुलदेवतामिव । (४) ध्यायति स्म । (५) मनसा ।
(६) देवीम् । (७) जिनशासनाधिष्ठात्रीम् ॥४॥

हील० स्वकुलदेवतामिव शासनदेवतां दध्यौ ॥४॥

हीसुं० १ध्यानानुभावेन ततो २निशीथे सूरिशितुः शासनदेवतायाः ।

३केतु४निकेतस्य ५रयेन(ण)६वायोरिव क्षणादासनमा७चकम्पे ॥५॥

1. सपङ्क्तिः हीमु० । 2. इति सुरेर्ध्यानविधानम् हील० ।

(१) प्रणिधानप्रभावेन । (२) मध्यरात्रे । (३) ध्वजः । (४) गृहस्य । (५) वेगेन । (६) वातस्य । (७) कम्पते स्म ॥५॥

हील० ध्यानानुभावाद्ध्वजवच्छसनदेव्या आसनं कम्पितम् ॥५॥

हीसुं० १स्वविष्टरं २कम्पम३वेक्ष्य ४बिम्बमिवोत्तरङ्गाम्बुधिबिम्बितेन्दोः ।
५शोणारविन्दायितमी६क्षणेन ७रोषारुणेन ८त्रिदशाङ्गनायाः ॥६॥

(१) निजासनम् । (२) कम्पनशीलम् । (३) दृष्ट्वा । (४) मण्डलम् । (५) प्रबलकल्लोलकलितसमुद्रजले प्रतिबिम्बितचन्द्रस्य । (६) कोकनदमिवाचरितम् । (७) नेत्रेण । (८) कोपरक्तेन । (९) जिनशासनाधिष्ठायिकायाः ॥६॥

हील० मकरकरकल्लोलबिम्बितेन्दुबिम्बवत्कम्पं स्वपीठं समीक्ष्य तस्याम्बकाभ्यामरुणीभूतम् ॥६॥

हीसुं० १ध्यानस्थितं २शासननिर्जरी सा ३निपीय तं ४ज्ञानदृशा ५वशीन्द्रम् ।
मुदं दधारा६मृतकुण्डमध्यप्रणीतलीलाप्लवनेव ७चित्ते ॥७॥

(१) प्रणिधानोपविष्टम् । (२) शासनदेवता । (३) सादरमवलोक्य । (४) अवधिज्ञानरू-
नयनेन । (५) सूरीन्द्रम् । (६) सुधाकुण्डस्य मध्ये कृतं क्रीडया स्नानं यया । (७) मनसि
॥७॥

हील० अवधिना तं सूरीन्द्रं दृष्ट्वामृतस्नातेव सा मुमुदे ॥★७॥

हीसुं० १अथाविरासीद्व२शिशीतकान्तेः पुरः ३स्फुरज्जैनमताधिदेवी ।
४प्रसादनाभिर्द्यु५निशं ६शमश्रीरिवेयम७ङ्गीकृतकाययष्टिः ॥८॥

(१) ध्यानस्थितसूरीन्द्रदर्शनानन्तरम् । (२) सूरीन्द्रस्य । (३) जिनशासनाधिष्ठायिका । (४)
आराधनाभिः । "प्रसादनां दानशात्रवाणा" मिति नैषधे । (५) निरन्तरम् । (६) उपशमलक्ष्मीः ।
(७) मूर्त्तिमती ॥८॥

हील० अथेत्यनन्तरं सूरैः पुरः शासनदेवी आगता । उत्प्रेक्ष्यते । सेवातः प्रसन्नीकृता । अतो मूर्त्तिमती
उपशमलक्ष्मीः ॥★८॥

हीसुं० १चान्द्रीं द्वितीयेव २कलां जनायां ३प्राप्तां ४सुरीं दर्शयितुं ५स्वमस्मै६ ।
निद्रां दृशा किञ्चन ७चुम्बतापि ८प्रेक्ष्या९मुना१०जायत ११जाग्रतेव ॥९॥

(१) चन्द्रसम्बन्धिनीम् । (२) लेखाम् । (३) आगताम् । (४) शासनदेवीम् । (५)
आत्मानम् । (६) सूरीन्द्राय । (७) धारयतापि । (८) दृष्ट्वा (९) सूरीन्द्रेण । (१०)
जातम् । (११) जाग्रदवस्थेनेव ॥९॥

1. ०देवता । हीमु० । 2. प्रसादितोपासनया हीमु० । 3. कलामिवेन्दोर्जगते द्वितीयां हीमु० ।

हील० यथा समग्रलोकाय स्वरूपदर्शनायेन्दोर्मण्डलमायाति तद्वत्स्वस्मै दर्शयितुमागतां तां दृष्ट्वा निद्रायित-
नेत्रेणाप्यमुना जाग्रतेव जातम् ॥९॥

हीसु० प्रवाललक्ष्मीरिव कामितद्रोस्तद्ध्यान सिद्धेः किमुताग्रदूती ।
प्रत्यक्षवत्प्रादुरभूत्पुरोऽस्य स्वप्नेऽपि सा सार्वमताधिदेवी ॥१०॥^१

(१) प्रवालशोभा । (२) वाञ्छितवृक्षस्य । (३) प्रथमशासनहारिकेव । (४) जाग्रदवस्थायां
प्रकटेव । (५) प्रकटीभूता । (६) निद्रायाम् । (७) जिनशासनदेवता ॥१०॥

हील० वाञ्छवृक्षस्य पुष्पमिव जिनमतदेवता स्वप्ने आगता ॥१०॥

हीसु० सृष्टिं ^१सिसृक्षोः ^२सुदृशां ^३बभूव ^४स्वयम्भुवः ^५शिल्पगुरुः ^६पुरा यः ।
^७विधाय तां ^८बिम्बमिवादसीय^९शिक्षाकृते सोऽर्पयति स्म ^{१०}तस्मै ॥११॥

(१) कर्तुमिच्छोः । (२) स्त्रीणाम् । (३) विधातुः । (४) विज्ञानाचार्यः । (५) पूर्वम् ।
(६) कृत्वा । (७) शासनदेवताया मूर्तिम् । (८) शिक्षणाय । (९) धात्रे ॥११॥

हील० धातुगुरुमूलरूपं तां कृत्वा तस्मै धात्रे शिक्षाकृतेऽर्पयति स्मेत्युत्प्रेक्षा ॥११॥

हीसु० ^१महीवियद्वीक्षणकेलिलोलीभवन्मनाः ^२स्वैरविहारिणीयम् ।

^३जम्बू^४नदिन्या ^५अधिदेवतेव ^६समीयुषी काञ्चनचारिमश्रीः ॥१२॥

(१) भूमिनभोविलोकनक्रीडया चपलीभवच्चित्ता । (२) स्वेच्छया चारिणी । (३) जम्बूनद्या ।
(४) अधिष्ठायिका । (५) समेता । (६) स्वर्णवन्मनोज्ञा शोभा यस्याः ॥१२॥

हील० मही० । यस्या मृज्जाम्बून[द]दम्भात्तस्या जम्बूनद्या अधिष्ठात्री समेतेव ॥*१२॥

हीसु० ^१निर्यत्सुरास्त्राशनिभूषणानि विरेजुरङ्गानि ^२सुराङ्गनायाः ।

^३स्वस्पर्द्धिनः श्रीभिरिवे^४न्द्रचापवज्राण्यमीभिर्विधृतानि जेतुम् ॥१३॥

(१) निर्गच्छन्ति शक्रधनुंषि येभ्यस्तादृशानि वज्ररत्नाभरणानि येषु । (२) शासन देवतायाः ।
(३) निजशत्रून् । (४) इन्द्रधनुर्वज्राणीव ॥१३॥

हील० निः सरन्तीन्द्रधनुं(नू)षि येभ्यस्तादृशानि वज्ररत्नानां भूषणानि येषु तादृशान्यङ्गानि रेजुः । उत्प्रेक्ष्यते ।
अङ्गैर्वज्राणि धृतानि ॥१३॥

हीसु० ^१राजीवराजी विजिता यदङ्गैर्मृदुश्रिया ^२रङ्गदनङ्गरङ्गैः ।

^३तत्तुल्यभावाय तपः सृजन्ती ^४वने वसन्तीव ^५कुशेशया^६सीत् ॥१४॥

(१) कमलमाला । (२) सुकुमाललक्ष्म्या । (३) नृत्यं कुर्वतः स्मरस्य नर्तनस्थानैः ।
(४) तस्या अङ्गानां सदृशतायै । (५) "वनं कानननीरयो" रित्यनेकार्थः । (६) दर्भशायिनी ।

1. इति सुरिपुरः शासनदेवतावर्णनारम्भः हील० । 2. पुरा यः हीमु० । 3. ऽर्बभूव हीमु० । 4. ह्दिन्या हीमु० ।

(७) जज्ञे ॥१४॥

हील० अनङ्गास्थानभूतैर्यदङ्गैर्जिता रजीविनी तपस्विनीव वने-वने जले वा वसन्ती सती दर्भे शयालुर्जाता ॥१४॥

हीसुं० १अगण्यनैपुण्यमुखात्रिचन्द्र्य संरक्षितान्प्रेक्ष्य गुणांस्त्रिदृश्या ।

२स्वयन्त्रणोद्भूतभयातिरेकात्तस्याः ५प्रणेशे किमशेषदोषैः ॥१५॥^१

(१) अतिशायि गणयितुमशक्यं वा दाक्षिण्यं तदेवादौ येषाम् । (२) बद्ध्वा । (३) शासनदेवतया । (४) निजबन्धनजातभयातिशयात् । (५) प्रणष्टम् । (६) समस्तापगुणैः ॥१५॥

हील० गुणान् बद्ध्वा रक्षितान् दृष्ट्वा स्वबन्धभयादेव्याः सकाशात् दोषैष्कि(ः कि)मितीव प्रणष्टम् ॥१५॥

हीसुं० २जिनेशितुः शासनदेवतायाः ३पादारविन्देऽरुणिमा दिदीपे ।

४प्रणोमुषीनां(णां) ५दिविषद्वधूनां ६सीमन्तसिन्दूरमिवात्र ७लग्नम् ॥१६॥

(१) महावीरशासनदेव्याः । (२) चरणकमले । (३) रागः । (४) प्रणमनशीलानाम् । (५) देवीनाम् । (६) केशवर्त्मनः शृङ्गारभूषणाम् । (७) चरणे ॥१६॥

हील० जिनशासनदेव्याश्चरणकजे पाटलिमा भाति । उत्प्रेक्ष्यते । प्रणतसुरीणां सीमन्तसिन्दूरं लग्नम् ॥१६॥

हीसुं० १यत्पादपद्मेन पराजितेन २विजृम्भमाणारुणवारिजेन ।

३शुश्रूषणाया ४रुणिमा ५तदङ्गे ६शङ्के दुद्वैकेऽरुणलक्षिमलक्षात् ॥१७॥^३

(१) शासनदेवताचरणकमलेन । (२) स्मेरत्ताप्रकमलेन । (३) आराधनाय । सेवनाय । (४) स्वरक्तत्वम् । (५) चरणोत्सङ्गे । (६) अहमेवं मन्ये । (७) रक्तकान्तिकपटात् ॥१७॥

हील० यत्पाद०। अहमेवं मन्ये यद्यच्चरणजितकजेन सेवायै रक्तता मुक्ता ॥१७॥

हीसुं० यस्याः १स्फुरत्कान्तिविकाशिताशाः २कामाङ्कुशा ३दिद्युतिरे पदाब्जे ।

४इदंमुखाम्भोजविनिर्जितेन ५राज्ञेव ६रत्नान्युपदीकृतानि ॥१८॥

(१) दीप्यमानदीप्तिद्योतितदिशः । (२) नखाः । (३) बभुः । (४) शासनदेवीवदन-पद्माभिभूतेन । (५) चन्द्रेण नृपेण च । (६) तस्य मणीनां सद्भावात् द्वािकनं द्वािकितानि ॥ १८॥

हील० तस्या नखा अभुः । उत्प्रेक्ष्यते । पराजितेन चन्द्रेण रत्नानि द्वािकितानि ॥१८॥

हीसुं० १यदाश्रयीभूय २किमर्भसूराः राहुं निहन्तुं ३नखराङ्गभाजः ।

४प्रणम्रगीर्वाणवधूप्रवेणीच्छयाच्छ्लाङ्गीकृतचन्द्रहासाः ॥१९॥

1. इति शासनदेवतासाधारणसर्वारङ्गवर्णनम् हील० । 2. अथ पृथगङ्गवर्णानारम्भः हील० । 3. इति पादतलपाटलिमा हील० ।

(१) या देव्येवाश्रयो येषां ते यदाश्रयाः । न यदाश्रया यदाश्रया भूत्वेति । (२) उद्यद्भानवः । (३) नखा एव काया, तान् भजन्तीति । (४) प्रणमनशीलसुराङ्गनावेणीप्रतिबिम्बकपटेनाश्रित-
खड्गाः सन्ति ॥१९॥

हील० यदा० । नतसुरीवेणि(णी)दम्भात्स्वीकृतखड्गा ग्रहं हन्तुमुद्यता नखरूपाष्किः(किं) बालसूर्याः ॥१९॥

हीसु० 'इदंपदीभूय 'भवान्तरेऽपि 'लौहित्यलक्षात्क'लितानुरागाम् ।

पद्मद्वयीं प्रेक्ष्य 'नखाङ्गबालारुणा इवैत'न्मिलनार्थमी'युः ॥२०॥

(१) अस्याः पदौ भूत्वा । (२) अपरस्मिन्जन्मन्यपि । (३) लौहित्यच्छलात् । (४) धृतरागाम् । (५) नखरूपशरीरा उद्यद्भास्कराः । (६) एतस्याः पद्मद्वय्याः अर्थाद्बन्धुत्वेन मिलनार्थम् । (७) आगताः ॥२०॥

हील० भवान्तरेऽप्येतस्याश्रणीभूत्वाऽपि स्नेहाकुलां कजद्वयीं दृष्ट्वा बालारुणा मिलितुमेताष्किः(किं)मु ॥२०॥

हीसु० 'प्रपेदुषीं 'यत्पदतां पयोजद्वयीं विभाव्या'र्भकशीतभासः ।

'निजानुरज्यन्मनसं 'प्रणेतुं नखीबभूवुः किमु'तत्रिदश्याः ॥२१॥

(१) प्राप्ताम् । (२) शासनदेवीचरणत्वम् । (३) बालमृगाङ्गाः । "राकामृगाङ्गाः सम्भूय विभान्ति शरणागता" इति पाण्डवचरित्रे । इति कविसमये चन्द्रबाहुल्यम् । (४) स्वेषु अनुरक्तीभवच्चित्ताम् । "चकास्ति रज्यच्छविरुज्जिहान" इति नैषधे । (५) कर्तुम् । (६) तस्या देव्याः ॥२१॥

हील० यच्चरणरूपां कजद्वयीं प्रेक्ष्य चन्द्राः स्वस्मिन्गकलितां तां कर्तुम् । उत्प्रेक्ष्यते । नखभूयं गताः ॥२१॥

हीसु० 'सौन्दर्यपाथः'प्लवपादपद्माकरेऽ'ङ्गुलीनालजुषोऽ'निमिष्याः ।

'कामाङ्गुशाः 'शोणसरोजराज्यो 'ज्योतिः'परागोपचिता 'इवाभुः' ॥२२॥^३

(१) सुन्दरतैव पयःपूरो यत्र तादृशे चरणरूपे सरसि । पदे आकृतिकमलानां सद्भावात्कमला-
करत्वम् । (२) अङ्गुल्यः पदशाखा एव मृणालानि भजन्ते । (३) देव्याः । (४) नखाः । (५) कोकनदपङ्क्तयः । (६) कान्तिरूपपौष्पव्याप्ताः । (७) शुशुभिरे ॥२२॥

हील० देव्याः सौन्दर्यमेव पयःपूरो यत्र, तादृशे चरणसरसि अङ्गुलीनालवन्त्यो नखरूपाः कोकनदपङ्क्तयः ॥२२॥

1. 'तिर्मन्दोप० हीमु० । 2. 'इवाबभुः' हीमु० दृश्यते । तच्च छन्दोभङ्गकारित्वादयोग्यमाभाति । 3. इति पदनखाः हील० ।

- हीसुं० १नखोल्लसत्पल्लवशालमानैर्न २ग्रामरीनेत्रमिलद्विरेफैः ।
 ३शाखाविशेषैः ४पदशाखिनः किं ५तदङ्गुलीभिर्ध्रियते स्म शोभा ॥२३॥
 (१) नखा एव विकसन्तः प्रवालास्तैः शोभमानैः । (२) नमनशीलदेवीनेत्रप्रतिबिम्बान्येव समागच्छन्मधुकैः । (३) विशिष्टशाखाभिः । (४) पादद्रुमस्य । (५) देव्या अङ्गुलीभिः । (६) ध्रियते स्म । “डुभृञ् धारणपोषणयो” रित्यस्य रूपम् ॥२३॥
- हील० नखो० । तस्या अङ्गुलीभिः शोभा धृता । उत्प्रेक्ष्यते । नखपल्लवकलितैर्नतसुरीनेत्रालियुक्तैश्चरणवृक्षस्य शाखाविशेषैः ॥२३॥
- हीसुं० १पदं मयेदं २प्रददे शिरस्सु ३दिशां दशानामपि ४सुन्दरीणाम् ।
 इतीव ५रेखाः ६पदयोर्मर्त्याङ्गुलीमिषात्तत्प्रमिता बिभर्ति ॥२४॥^२
 (१) अयं चरणः । पदशब्दः पुंक्लीबे । यथा नैषधे- “पदं किमस्याङ्कितमूर्ध्वरेखया” । (२) दत्तम् । (३) दशादिर्गवर्तिनीनाम् । (४) स्त्रीणाम् । (५) देवी । “अलम्भि मर्त्याभिरमुष्य दर्शने” इति नैषधे । यथा मर्त्या तथा अमर्त्यापि । (६) अङ्गुलीरूपा रेखा । (७) दशादिक्प्रमाणाः । (८) धत्ते ॥२४॥
- हील० मया दिक्सुन्दरीणां शिरसि पदं दत्तम् । इतीव कारणादङ्गुलीदम्भाद्दशरेखा सा धत्ते ॥*२४॥
- हीसुं० १विलासिबालव्यजना ३धृतातपत्रा ३स्फुरद्वारिजराजमाना ।
 ३अधीश्वरीवाखिलवारिजानां ५यदीयपादद्वितयी दिदीपे ॥२५॥
 (१) आकृतिस्फुरच्चामरा । पुनराकृत्यैव कलितछत्रा । (२) प्रकटीभवद्विः कमलैराकृति-धारिभिस्तैः शोभमाना । (३) स्वामिनीव । (४) समस्तकमलानाम् । (५) देवीचरणयुगली ॥ २५॥
- हील० तत्त्वतो लाञ्छनतश्चामरछत्रकजकलिता ॥*२५॥
- हीसुं० १कथञ्चना २भ्यर्थनया ३मृदुत्वं ४रागश्रियं चाप्य पदारविन्दात् ।
 ६प्रवालमाला ७धरणीरुहाणामि ८वाधमणीभवति स्म ९तस्याः ॥२६॥
 (१) केनापि प्रकारेण । (२) याचनया । (३) सौकुमार्यम् । (४) लौहित्यं च । (५) तरुणाम् । (६) पल्लवपङ्क्तिः । तरुप्रवालकथनेन विदुमाणां निरासः । (७) ग्राहका जाताः । (८) देव्याः ॥ २६ ॥
- हील० पदारविन्दात् मृदुतां रक्ततां प्राप्य वृक्षप्रवालश्रेणिस्तस्या ग्राहका जाता ॥२६॥
- हीसुं० १यत्पादराजौ २परिशुद्धपाष्णी ३निर्जित्य ४गत्या ५खिलराजहंसान् ।
 ६उच्चै ७रु ८चीस्फूर्तिमिषा ९ज्जिगीषू १०प्रस्थातुकामाविव ११नाकिनागम् १२७॥^६

1. क्रमयो० हीमु० । 2. इति देवीपादाङ्गुल्यः हील० । 3. धृतोद्यच्छत्रा० हीमु० । 4. रुचिस्फु० हीमु० । 5. हीमु० २७-२८ तमश्लोकयोरेषोऽनुक्रमः २८-२७. । 6. इति पाष्णिः हील० ।

(१) देव्याः पादावेव भूपौ । (२) परि समन्तान्निर्मलः घुटयोरधः प्रदेशो ययोः । राजा तु निर्दोषपाश्चात्यराजः । "शुद्धपार्ष्णिारयान्वित" इति रघुवंशे । (३) जित्वा । (४) गमनेन प्रयाणेन च । (५) समस्तमरालान् प्रकृष्टनृपांश्च । (६) ऊर्ध्वं अर्थात्स्वर्गं उच्चैः । (७) रुचीनां कान्तीनां स्फुरणकपटेन । (८) जेतुमिच्छू । (९) प्रस्थानं कर्तुमनसाविव । (१०) ऐरावणं देवप्रधानं शक्रमित्यर्थः । "स्युरुत्तरपदे व्याघ्रपुङ्गवर्षभकुञ्जराः सिंहशार्दूलनागाद्या" इति हैम्याम् । तथा-"कारागृहे निर्जितवासवेने" ति रघुवंशे इति ॥२७॥

हील० यत्पा० । शुद्धो लाञ्छनरहितः पार्ष्णिारघुटयोरधःप्रदेशो ययौः । तथा शुद्धो विरोधादिरहितः पार्ष्णिः-
पाश्चात्यः नागं ऐरावणम् ॥*२८॥

हीसुं० १प्रसादकान्ती दधती २सुवर्णालङ्कारिणी ३रम्यतमक्रमा च ।

४श्लेषदक्षाऽप्रतिमोपमानश्रीः ५श्लोकमालेव सुरी चकासे ॥२८॥^१

(१) प्रसन्नतां शोभां च । झगित्यवबोधगोचरत्वं प्रसादगुणः । दीप्तरसत्वं च कान्तिः । (२) हेमभूषणवती । शोभनाक्षरैरूपोपमोत्प्रेक्षाद्यैरलङ्कारैश्च युक्ताः । (३) मनोज्ञचरणा अनुक्रमा वा । (४) आलिङ्गनचतुरा तथा शब्दगुणार्थगुणशब्दालङ्कारार्थलङ्काररूपः समीचीनः श्लेषस्तत्र पट्वी । (५) न विद्यते प्रतिमा सादृश्यं यस्याः । " न तन्मुखस्य प्रतिमा चराचरे" इति नैषधे । तादृशी उपमा तस्य श्रीर्यस्यास्तथा असाधारणा उपमानैः कृत्वा शोभा यत्र । (६) अनुष्टुप्पङ्क्तिरिव ॥२८ ॥

हील० प्रसा० । अनुष्टुभां पङ्क्तिरिव शासनाधिष्ठात्री शुशुभे । किंभूता ? । प्रसन्नभावं कान्तिं वपुर्दीप्तिं तथा झगित्यर्थावबोधगोचरत्वं प्रसादगुणस्तथा दीप्तरसत्वं कान्तिस्ते दधाना । पुनः किंभूता ? । कनकभूषणाञ्जिता वा शोभनाक्षर । पुनरलङ्कारवती । पुनः शस्तानुक्रमा । पुनरलिङ्गने वा सम्यक्श्लेषस्तत्र पट्वी । पुनरसाधारणा । पुनरुपमानैरुपलक्षणादुत्प्रेक्षाद्यैः श्रीलक्ष्मी शोभा यस्यां ना ॥२७॥

हीसुं० १जम्भद्विषत्कुम्भिपराभविन्या यया २भिभूर्ति ३गमितः ४स्वगत्या ।

किं ५हंसकस्तां च ६रणारविन्दे ७तस्थौ ८प्रसत्तेर्विषयीचिकीर्षुः ॥२९॥

(१) ऐरावणविजयिन्या । (२) पराभवम् । (३) प्रापितः । (४) निजयानेन । (५) हंस एव हंसकः । स्वार्थे कः । नूपुरं च । (६) स्थितः । (७) पदकमले । (८) प्रा(प्र)सादगोचरतां नेतुमिच्छुः ॥ २९ ॥

हील० ययाभिभूतो हंस एव हंसको नूपुरः सेवायै स्थितः ॥२९॥

हीसुं० १स्वजिह्वयानेन २विगानितः सन्ना ३खण्डलः कुण्डलिनामिवै ४ताम् ।

५सिञ्जानमञ्जीरविनिर्मिताङ्गः ६प्रसादय ७त्यंह्रिपयोजलग्नः ॥३०॥^१

1. इति देवीचरणाः हील० । 2. इति देवीचरणनूपुरम् । हील० ।

(१) निजवक्रगत्या । (२) अवगणितः । (३) शेषनागः । (४) देवीम् । (५) शब्दायमान-
नूपुरमेव कृतं शरीरं येन । (६) प्रसन्नरीकरोति । (७) पदपद्मे विलग्नः ॥३०॥

हील० स्वकुटिलगतेनाभिभूतः शेषनागो रणञ्जणितिरावकृन्नूपुरशरीरेणाश्रित्य प्रसन्नरीकरोति ॥३०॥

हीसु० यथा १जग१ज्जित्वरया श्रियां२द्विगुल्फः परां ३कोटिमवापितः सन् ।
४पराक्षिलक्ष्यत्वमयांबभूव न चक्रवर्ती ५च ६कदाचनापि ॥३१॥

(१) भुवनजयनशीलया । (२) चरणग्रन्थिः-घुंटकः । (३) उत्कृष्टकाष्ठम् । (४) अन्येषां
नयनयोर्दृश्यत्वं गोचरत्वमिति । वैरिणां दृग्गोचरतां जगाम । “अंय गता” वित्यस्यापि रूपत्रयं
यथा- अयांचक्रे अयामासायांबभूव । (५) कस्मिन्नपि प्रस्तावे ॥३१॥

हील० यथा स्वशोभयोत्कर्षतां प्रापिते घुंटकः परचक्षुर्गोचरतां न गच्छति स्म । यथा चक्रवर्ती जैत्रश्रियोत्कृष्टः
सन्परेषां शत्रूणां नेत्रगोचरत्वं नायते ॥*३१॥

हीसु० यज्जङ्घ१याधःकरणादु२दीतत्रीडातिरेका३दिदमीयगुल्फः ।
मन्ये ४न्यमज्ज५न्नवनिर्यदचिरर्णःप्रपूर्णाभवदंद्दिशोणे ॥३२॥

(१) नीचैर्विधानान्तिरस्करणाद्वा । (२) उत्पन्नलज्जातिशयात् । (३) देवीघुंटकः । (४)
बुब्रूडः । (५) अभिनवनिःसरज्जयोतिर्जलप्रपूर्णपदहृदे ॥३२॥

हील० जङ्घातोऽधस्तात्स्थितत्वाल्लज्जया गुल्फः नवीनानि निर्यन्ति अर्च्वीषि एवार्णांसि जलानि तैः पूर्णे
चरणहृदे ब्रूडति स्म ॥३२॥

हीसु० १श्रीमज्जिनाधीशमताधिदेव्या जङ्घे विभूषा३मनघे दधाते ।
किमु ३प्रगल्भक्रमनामधेयवृन्दारकोर्वीरुहयोः ४प्रकाण्डे ॥३३॥

(१) शासनदेव्याः । (२) निष्पापे प्रशस्ये । (३) प्रकृष्टयोश्चरणावेवाभिधानं ययोस्तादृशयोः
कल्पसालयोः । (४) वृक्षस्कन्धौ । प्रकाण्डः पुंक्लीबयोः ॥३३॥

हील० श्रीमच्छासनाधिष्ठात्र्या जङ्घे भातः । उत्प्रेक्ष्यते । प्रकृष्टौ क्रमौ तावेव नामधेयं ययोस्तादृशयोः
कल्पवृक्षयोः प्रकाण्डे मूलाच्छाखावधिप्रदेशौ इव ॥३३॥

हीसु० यस्याः १प्रकाण्डस्फुरदग्रजङ्घासदृक्षलक्ष्मीस्पृहयालवः किम् ।
विषह्य भारं २भवनव्रजानां स्तम्भा मनुष्या३नुपकुर्वते स्म ॥३४॥

(१) वृक्षस्कन्धाविव शोभमानयोर्जङ्घयोस्तुल्यशोभाकाङ्क्षाः । (२) गृहगणानाम् । (३)
उपकारं कुर्वन्ति ॥३४॥

हील० यस्याः प्र० । स्थम्भा गृहवीवधं सहित्वोपकारं कुर्वन्ति स्म । उत्प्रेक्ष्यते । गण्डिसदृशजङ्घाश्रीशोभार्थिनः
॥३४॥

1. ०गज्जैत्रतमश्रि० हीमु० । 2. तु० हीमु० । 3. इति गुल्फः हील० ।

- हीसुं० १सारङ्गनाभीसुरभे^२रमुष्या ३जङ्घाविभूषाभि^४रधःकृताभिः
 ५मृगङ्गनाभि^६र्गिरिगह्वरोर्वी ७मन्दाक्षलक्ष्याभिरिव ८प्रपेदे ॥३५॥
 (१) कस्तूरिकासदृशपरिमलायाः । (२) शासनदेव्याः । (३) जङ्घाशोभाभिः । (४) तिरस्कृताभिः । (५) मृगीभिः । (६) शैलगुहाभूमी । (७) लज्जाकलिताभिः । (८) प्रपन्ना ॥३५॥
- हील० कस्तूरिकावत्सुगन्धाया अस्या जङ्घाभूषाभिर्जिताभिर्मृगीभिर्लज्जया वनमाश्रितम् ॥३५॥
- हीसुं० जङ्घे १यदीये २प्रणयन्प्र^३यत्नात्प्र^४काण्डसारं ५पृथिवीरुहाणाम् ।
 जग्राह धाता किमभावि तेषु ६ततः ७स्फुरत्कोटरकूटस्थैः ॥३६॥
 (१) देवीसम्बन्धिन्यौ । (२) कुर्वन् । (३) आदरात् । (४) वृक्षाणाम् । (५) स्कन्धानां सारं वस्तुजातम् । (६) स्कन्धेषु सारग्रहणानन्तरम् । (७) प्रकटीभवन्तो ये निष्कृहाः । "पोलाडि" इति प्रसिद्धाः । त एव कपटं येषां तादृशैश्छिद्रैः ॥३६॥
- हील० यस्या जङ्घे कुर्वन् धाता वृक्षस्कन्धसारं जग्राह । नो चेत् कोटरमिषाद्रन्ध्राणि कथं जातानि ॥३६॥
- हीसुं० १कपोलयुग्मेन २मरुद्युवत्या ३तिरस्कृते ४दर्पणिके ५विभूत्या ।
 ६गुप्तं स्थिते जानुनिभा^७दुपेत्य जेतुं ८द्विषं ९छिद्रदिदृक्षयेव ॥३७॥
 (१) गण्डद्वन्द्वेन । (२) शासनदेवतायाः । (३) जिते । (४) आदर्शिके । "यन्मतो विमलदर्पणिकाया" मिति नैषधे । (५) श्रिया । (६) छन्नम् । (७) आगत्य । (८) वैरिणाम् । (९) अपगुणानां द्रष्टुमिच्छया ॥३७॥
- हील० यत्कपोलपराभूते दर्पणिके जानुदम्भाद्वेषेक्षणार्थं किं गुप्तं स्थिते ॥३७॥
- हीसुं० १आदर्शिका^२घानि मिथो^३ मृधेषु यज्जानुना स्पर्द्धितया ४स्वकान्त्या ।
 ततः किमु प्रापद^५तुच्छमूर्च्छां न चेद^६चैतन्यवती ७किमेषा ॥३८॥
 (१) आदर्शिका मुकुरिका । लोके "आरसी" ति प्रसिद्धा । (२) हता । (३) परस्पर युद्धेषु । (४) निजशोभया । (५) बहुमोहम् । (६) चेतनारहिता । (७) केन प्रकारेण ॥३८॥
- हील० आद० । यज्जानुना दर्पणिका हता । तस्मादेव मूर्च्छां प्रापत् ॥३८॥
- हीसुं० १रम्भास्फुरद्वै^२भवयत्सुपर्व्वसारङ्गदृक्कैलिनिकेतनस्य ।
 ३अन्तर्वसत्सालसदृक्स्मरस्य स्तम्भौ ४प्रगल्भौ स्फुरतः किमूरु ॥३९॥
 (१) रम्भानामप्सरसस्तद्वत्प्रकटीभवन्विलासो यस्यास्तदृशी या चासौ सुराङ्गना सैव केलये क्रीडार्थं गृहं तस्य । अन्यदपि क्रीडार्थं केलीगृहं 'कदलीहर' मिति प्रसिद्धम् । (२) मध्ये क्रीडागृहान्तराले निवासं कुर्वतः रतियुक्तस्य कामस्य । (३) प्रकृष्टौ ॥३९॥

हील० रम्भा०। अन्तर्वसन् अलसेक्षणया रत्या सह स्मरो यत्र तादृशस्य रम्भाप्सरोवद्वैभवो यस्यास्तादृश्याः
शासनदेव्याः क्रीडागृहस्य स्थम्भसदृशौ सक्थ्यौ स्फुरतः ॥३९॥

हीसुं० १यदूरुसृष्ट्यै २करिणां ३करेभ्यो मन्ये ४मृदुत्वं ५गृहयांबभूव ।
स्वयं स्वयम्भूरिति तेषु नो चेदे०कान्तकार्कश्यमिदं ६कुतस्त्यम् ॥४०॥

(१) शासनदेव्या उर्वोर्निर्माणाय । (२) हस्तिनाम् । (३) शुण्डाभ्यः । (४) सौकुमार्यम् ।
(५) गृहीतवान् । (६) विधाता । (७) सर्वथा प्रत्यक्षलक्ष्यं काठिन्यम् । (८) कुतो भवम्
॥४०॥

हील० ब्रह्मा गजानां शुण्डादण्डेभ्यो मृदुतां गृहीतवान् । इति नो चेत् करिकरेषु कार्कश्यं कुतो भवम् ।
ततो ज्ञायते सौकुमार्ये गृहीते कर्कशतैव स्थिता ॥४०॥

हीसुं० १दृसां यदूरुद्वितयीं २प्रतीपा३मन्विष्य ४संहर्षकरीं ५करेण ।
प्रणश्य भीत्या६भ्र७मुवल्लभः किं ८दम्भोलिपाणिं ९शरणीचकार ॥४१॥

(१) बलिष्ठम् । (२) वैरिणीम् । (३) दृष्ट्वा । (४) स्पर्द्धाकारकाम् । (५) हस्तेन ।
शुण्डया । (६) ऐरावणः । (७) शक्रम् । वज्रहस्तत्वादजेयम् । (८) आश्रितवान् ॥४१॥

हील० दृसां०। यस्या ऊरुद्वयीं स्पर्द्धाकरिं दृष्ट्वा ऐरावणो वज्रिणं शरणं कृतवान् ॥*४१॥

हीसुं० १तत्त्रेव वार्त्ता मम २राजहंसा३न्सर्वानसौ यज्जयति ४स्वगत्या ।
५इत्यू६रुकायं किमु ७ताव८दस्यै ९करं करीन्द्रो १०व्यतरत्त्रि११दश्यै ॥४२॥

(१) तर्हि कथैव का ? न काचिदपि वार्त्ता । (२) मरालान् प्रकृष्टभूपालान् । (३)
समस्तानपि । (४) निजविलासगमनेन । प्रयाणेन । (५) हेतोः । (६) उरू एव वपुर्यस्य ।
(७) प्रथमम् । (८) शासनदेवतायै । (९) दण्डं हस्तं च । (१०) ददौ ॥४२॥

हील० असौ देवी हंसान् जयति । तन्मे का कथा इति कारणादेवोरुमिषात्करं ददाति स्म ॥*४२॥

हीसुं० १यस्या बभासे २जघनेन ३रत्या ४रिंसया ५स्वीयविलासवत्या ।
६विनोदजाम्बूनदमन्दिरेण कृतेन मन्ये ७सुमनःशरेण ॥४३॥

(१) देव्याः । (२) स्त्रीकट्या अग्रप्रदेशेन । (३) स्मरपत्न्या । (४) क्रीडितुकामेन । (५)
निजजायया । (६) क्रीडार्थं स्वर्णगृहेण । (७) स्मरेण ॥४३॥

हील० यस्याः कट्या अग्रभागेन शोभितम् । उत्प्रेक्ष्यते । रत्या सह स्तुं मदनेन कनक मन्दिरेण कृतेन
॥४३॥

हीसुं० १भस्मीकृतं २धूर्जटिना३क्षिलक्ष्यीकृत्य ४प्रसूनध्वजजीवितेशम् ।
मा हन्तु मामे६ष इतीव रत्या गुप्तं गृहं ७यज्जघनं ८व्यधायि ॥४४॥

1. ०मकामकः हीमु०। 2. स्याः हीमु०। 3. दृश्याः हीमु०। 4. अयं श्लोकः हीमु० नास्ति । टीका तु द्वाचत्वारिंशत्तमश्लोक-
टीकायामन्तर्गता मुद्रिता ।

(१) ज्वालितम् । (२) ईश्वरेण । (३) नयनयोगोचरं कृत्वा । (४) कामम् । (५) स्वकान्तम् । (६) शम्भुः । (७) शासनदेव्या कटेरग्रभागः । (८) कृतम् ॥४४॥

हील० ईश्वरेण स्मरं भस्मीकृतं दृष्ट्वा एष मां मा हन्तादितीव हंतोर्गुप्तगृहं जघनं कामपत्न्या कृतम् ॥४४॥

हीसुं० १तीर्थाधिभर्तुर्म^२तदेवतायाश्चकास्ति ३लक्ष्म्या^४प्रतिमो ५नितम्बः ।

६मोघीकृते^१षुं ७मखजिद्विषन्तं जेतुं धृतं ८चक्रमिव स्मरेण ॥४५॥

(१) जिनस्य । (२) शासनदेव्याः । (३) शोभया । (४) असाधारणः । (५) कटीपृष्ठप्रदेशः । (६) निष्फलीकृतबाणम् । (७) ईश्वरम् । (८) आयुधविशेषः ॥४५॥

हील० तीर्था० । शासनदेव्याः शोभया असाधारणो नितम्बः शोभते । उत्प्रेक्ष्यते । मोघीकृता बाणा येन तादृशमीशं जेतुं धृतं चक्रम् ॥४५॥

हीसुं० १यदङ्गरङ्गन्नवराजधानीनिवासिनः २श्रीसुतभूविवोदुः ।

३स्फुटीभवत्पु^४ष्परथस्य शङ्के ५स्थाङ्गमेत^६त्त्रिदशीनितम्बः ॥४६॥^२

(१) शासनदेवीशरीरमेव जङ्गमः स्कन्धावारस्तत्र वसनशीलस्य । (२) स्मरराजस्य । (३) प्रकटं जायमानम् । (४) क्रीडार्थरथस्य । (५) चक्रम् । (६) इदं देव्याः कट्याः पश्चात्तनप्रदेशः ॥४६॥

हील० त्रिदशीनितम्बः शोभते । उत्प्रेक्ष्यते । यदङ्गराजधानीवसितस्य मदनस्य शताङ्गस्यैतच्चक्रम् ॥४६॥

हीसुं० १एतत्कलत्रस्य हरेः^२ कलत्रजैत्रस्य ३सौभाग्य^४मुदीर्यते ५किम् ।

६गाङ्गे^७यमप्या^८तनुते स्म ९काञ्चीनिभान्नि^{१०}जालिङ्गनलालसं ११यत् ॥४७॥

(१) देव्याः कट्याः । जायाया इत्यप्यर्थध्वनिः । (२) केसरिकटीजयनशीलस्य । कृष्णपत्न्या लक्ष्म्या जघ(य)नशीलस्येत्यप्यर्थध्वनिः । (३) सुभगतां सौन्दर्यम् । (४) किमित्यनिर्वचनीय-माहात्म्यम् । (५) कथ्यते । (६) सुवर्ण-गङ्गातनयं भीष्मं च । (७) अपि शब्देन ब्रह्मचारित्वेन स्त्रीविषयविमुखोऽपीति लक्ष्यते । (८) चकार । (९) मेखलाकपटात् । (१०) स्वकीयस्यालिङ्गने जातदोहदं लोलुपं वा । अमरस्तु- "इच्छातिरेकस्तु लालसा" । (११) यस्मात्कारणात् ॥४७॥

हील० विष्णोः सिंहस्य वा कटीजैत्रस्यैतस्याः कट्याश्चातुर्यं किं कथ्यते, यत् रसनादम्भाद्भीष्ममपि काञ्चनमपि वा स्वस्यालिङ्गने लोलं कुरुते स्म ॥४७॥

हीसुं० अस्याः १कलत्रं २हरिजित्वरं यन्मा मां ३हरिं तज्जयता^४द्वियेति ।

अढौकि ५काञ्ची कनकस्य तेन ६शय्याब्धिमुक्तामणिमण्डितेव ॥४८॥^३

(१) कटिः । (२) पञ्चाननजयनशीलम् । (३) हरिरिति एकाभिधानेन कृष्णं नाम्ना । (४)

भीत्या । (५) दौकिता । (६) मेखला । (७) स्वस्य पत्यङ्कभूतस्य समुद्रस्य मौक्तिकरत्नैर्भूषिता ॥४८॥

हील० अस्या० । अस्याः कटिर्हरिजैत्रा, अतो मां हरि-सिंहं विष्णुं वा मा जयं कुरुतात् इति भयाद्विष्णुना शय्यारूपसमुद्रस्य मुक्ताद्यङ्किता काञ्ची दौकिता ॥४८॥

हीसुं० १उमोपयामे २पुनराप्तजन्म शिशुस्मरस्ये ३न्द्रगुरो ४रूपान्ते ।
अध्येतुकामस्य ५कलास्त्रि ६दश्याः ७पृष्ठस्थली ८हाटकपट्टिकेव ॥४९॥

(१) पार्वतीपाणिग्रहणसमये । (२) द्वितीयवारं प्राप्तोत्पत्तेः लब्धजन्मनः । अत एव बालकस्य कामस्य । (३) बृहस्पतेः । “ईदृशीं गिरमुदीर्य बिडौजा जोषमास न विशिष्य बभाषे । नात्र चित्रमभिधाकुशलत्वे शैशवावधिगुरुर्गुरुस्ये” ति नैषधे । इन्द्रगुरुर्वाचस्पतिः । (४) पार्श्वे । (५) लिखितगणितप्रमुखाः शकुनरुतान्ता द्वासप्ततिः । (६) देव्याः । (७) तनोश्चरमप्रदेशः । (८) स्वर्णपट्टिका ॥४९॥

हील० पृष्ठं भाति । उत्प्रेक्ष्यते । उमोद्वाहे प्राप्तावतारस्य अतो बालस्य स्मरस्य पुरोऽध्येतुकामस्य सुवर्णपट्टिका ॥४९॥

हीसुं० १सङ्क्रान्तवेणीग्रथितप्रसूनपङ्क्तिर्बभौ पृष्ठतटे तदीये ।
२संवेशनश्रान्तशयालुकामकृतेऽर्कतूली किमु ३निम्नमध्या ॥५०॥

(१) प्रतिबिम्बिता केशपाशे सन्दृब्धकुसुममाला । (२) सम्भोगेन श्रमं प्राप्तस्यात एव शयनशीलस्य कामस्यार्थे । (३) शय्याविशेषः । (४) गम्भीरमध्या ॥५०॥

हील० पृष्ठे सङ्क्रान्ता पुष्पपङ्क्तिर्भाति । उत्प्रेक्ष्यते । रतश्रमात्सुप्तस्य स्मरस्यार्थं शय्या ॥५०॥

हीसुं० १आवर्तविभ्राजितरङ्गितान्तज्योतिःपयःपूरितनाभिरस्याः ।
समं २वशाभ्यां ३स्मरसिन्धुरस्य ४स्वैरं ५रिंसोः स्फुरतीव ६शोणः ॥५१॥

(१) भ्रमरकाकृतिविशेषः । पयसां भ्रमश्चावर्तेन शोभनशीलैः कल्लोलाकारीभूतैः कान्तिरूपजलैः भृता नाभिः । (२) रतिप्रीतिकान्ताभ्यां हस्तिनीभ्यां च । “वशा कान्ताकरिण्योः । (३) कामगजस्य । (४) स्वेच्छया । (५) रन्तुमिच्छोः । (६) हृदः ॥५१॥

हील० आवर्तेण(न)भ्रमरकेण पयः सम्भ्रमेण वा शोभितं तरङ्गितं चान्तर्मध्यं येषां तादृशानि ज्योतीषि कान्तयस्तान्येव जलानि तैः पूरिता नाभिर्भाति । उत्प्रेक्ष्यते । रतिप्रीतिभ्यां युक्तस्य स्मरगजस्य हृदः ॥५१॥

हीसुं० प्रसारिशोचिर्मकरन्दसान्द्रा परिस्फुरत्कामुकदृग्द्विरेफा ।
अनन्यलावण्यजले यदीयनाभिर्बभौ जृम्भितपद्मिनीव ॥५२॥

1. इति पृष्ठप्रदेशः हील० ।

(१) प्रसरणशीलकान्तिरूपमकरन्दैः स्निग्धा । (२) परितो निपतन्तः तदभिलाषुकानां(पां)
नेत्राण्येव भ्रमरा यस्याम् । (३) असाधारणलवणिमपयसि । (४) विकचऽकमलम् । "पद्मिनी
योषिदन्तरे । अब्जेऽब्जिन्यां सरस्यां चे"त्यनेकार्थः ॥५२॥

हील० कान्तिमकरन्द युक्ता पुनर्भ्रमत्कामिनेत्रभ्रमरा, अतो विकसितकमलिनीव नाभी रेजे ॥५२॥

हीसुं० १यदङ्गगेहे २निवसन्प्र३सूनायुधः ४सुधाभुक्स्पृहयन्स्व५वल्भाम् ।

६अचीकरत्कूपमिवामृतस्य विरञ्चिना पूर्तकृतेव नाभिम् ॥५३॥

(१) देवीशरीररूपभवने । (२) तिष्ठन् । (३) स्मरः । (४) सुरः । (५) स्वाहारं सुधाम् ।
(६) कारयति स्म ॥५३॥

हील० कामदेवः स्वाहारं वाञ्छन् धात्रा खनकेन नाभीरूपाममृतकूपिकां कारयति स्म ॥५३॥

हीसुं० यस्या१वलग्नेन २विगानितेन ३पञ्चाननेना४नुचिकीर्षयास्य ।

वैमुख्यभाजा ६विषयाद्विशेषात्किं ७तप्यते ८भूधरगह्वरान्तः ॥५४॥

(१) मध्यप्रदेशेन । (२) जितेन । (३) सिंहेन । (४) अनुकर्तुमिच्छया । (५) पराङ्मुखेन ।
(६) शब्दादिकाद् गोचराद्देशाच्च । (७) तपः क्रियते । (८) गिरिगुहामध्ये ॥५४॥

हील० यन्मध्यजितः सिंहस्तत्सदृशीभवितुं विषयविरक्तः तपष्कु(ः कु)रते ॥५४॥

हीसुं० २१पराबुभूषो२गिरिशं स्मरस्य तपस्यतः शासनदेवतायाः ।

मध्यं ३पुरो३ ४निर्मितनाभिहोमकुण्डा ५तपः साधनवेदिकेव ॥५५॥

(१) पराभवितुमिच्छोः । (२) ईश्वरम् । (३) अग्रे । (४) कृतं नाभिरेव होमार्थं कुण्डं
यस्याः । (५) तपसः साधनार्थं वेदिका ॥५५॥

हील० तप० । मध्यं भातीति सम्बन्धः । उत्प्रेक्ष्यते । शम्भुं दग्धुमिच्छया तपः कुर्वतः कामस्य निर्मितं
नाभिरूपं होमकुण्डं यस्यां तादृशी तपोवेदिः ॥*५५॥

हीसुं० १सर्वाङ्गसृष्टिं सृजतस्तदीयां धातुर्विलग्नस्य २विधानकाले ।

प्राप्तः क्षयं ३सारदलस्य ४कोशोऽ५ल्पीयस्ततोऽभूदिव मध्यमस्याः ॥५६॥^५

(१) समग्राणामवयवानां निर्माणम् । (२) मध्यरचनासमये । (३) प्रकृष्टवस्तुनः । (४)
भाण्डागारः । (५) अतिशयेन लघु ॥५६॥

हील० धातुर्भाण्डागारः क्षयं प्राप्तः तत एव मध्यं किं कृशमभूत् ॥५६॥

हीसुं० १यदङ्गयष्टीबहलीभविष्णुरोचिष्णुरोचिश्चयनिज्झरिण्याः ।

२प्रादुर्भवन्ती ३त्रिवलीविलासिकल्लोलमालेव विभाति ४मध्ये ॥५७॥

1. इति नाभिः हील० । 2. तपस्यतः शम्भुदिधक्षयाङ्घ्रिकनिष्ठया स्पृष्टभुवः स्मरस्या । हीमु० । 3. पुनर्नि० हील० ।
4. तपोवेदिरिव ऋशिष्ठा हीमु० । 5. इति मध्यम् हील० ।

(१) यस्यास्तनूलतायां नि(नी)रन्धीभवनशीलस्तथा शोभनशीलो यः कान्तिनिकरः स एव नदी तस्याः । (२) प्रकटीभवन्ति । (३) सङ्कोचलक्षणा त्रिवल्य एवं विलसनशीला तरङ्गश्रेणीव । (४) मध्ये । उदरे । “मध्येन सा वेदिविलग्नमध्या वलित्रयं चारुबभार बाला” इति कुमारसम्भवे । मध्येनोदरेणेति तद्वृत्तिः ॥५७॥

हील० यदङ्गयष्ट्याः प्रचुरः शोभनो यो रुचिराशिः स एव नदी, तस्या उत्पन्ना कल्लोलश्रेणीरिव मध्ये त्रिवली भाति ॥५७॥

हीसुं० १^१कीर्त्या च २वाचा च ३कचैर्जिताभिर्जहोर्विधेश्चांशुमतः सुताभिः ।
४मध्ये ५समेत्य त्रिवलीच्छलेन ६प्रसत्तिपात्रीक्रियते किमेषा ॥५८॥

(१) कीर्त्या जहसुता गङ्गा । (२) वचोविलासेन विधिसुता सरस्वती नदी । (३) केशरचनाभिः अंशुमतः सूर्यस्य सुता यमुना । (४) उदरे । (५) समागत्य । (६) प्रसादस्थानम् । (७) देवी ॥५८॥

हील०→ चण्डी सपत्नी प्रबला ममास्ते ज्यायानजो वेदजडः पतिर्मे ।
भर्त्रा वियोगो हरिणा ममापि दुःखं जहीदं तिसृणामपीति ॥५८॥←
वक्तुं जगत्कल्पितकल्पवल्लि ! जहोर्विधेश्चांशुमतः सुताभिः ।
मध्ये समेत्य त्रिवलीच्छलेन प्रसादपात्रीक्रियते किमेषा ॥५९॥ युग्मम् ।

हील० मे-गङ्गायाः सपत्नी चण्डी, पुनर्मे-सरस्वत्याः पतिर्वैदिकमूर्खः पशुर्वृद्धः, मे-यमुनायाः कृष्णेन वियोगोऽस्ति । हे वाञ्छितकल्पलते ! अस्माकं दुःखं जहिहि, इति वक्तुं गङ्गासरस्वतीयमुनाभिरेषा सुरी प्रसन्ना क्रियते । इत्युत्प्रेक्षा ॥५८-५९॥

हीसुं० १अध्यारुरुक्षोर्हृदधित्यकां^२ ३यद्वपुर्गृहस्य स्मरमेदिनीन्दोः ।
४सौवर्णासोपानपरम्परेव ५मध्ये विरेजे त्रिवली ६त्रिदश्याः ॥५९॥

(१) अध्यारोदुमिच्छोः । (२) हृदयरूपामूर्ध्वभूमिकाम् । (३) देवीशरीरूपसौधस्य । (४) स्वर्णनिर्मितसोपानपङ्क्तिः । (५) उदरे । (६) देव्याः ॥५९॥

हील० देव्यास्त्रिवली रेजे । उत्प्रेक्ष्यते । कायगृहे स्थितस्य, पुनर्हृदि अध्यारोदुमिच्छोः स्मरस्य सोपानपङ्क्तिरिव ॥*६०॥

हीसुं० जगत्त्रयीस्त्रैणजयार्जितायाः श्वैत्येन कीर्तेरनया विजित्य ।
बन्दीकृता निर्ज्झरिणी सुराणामिव त्रिवेणी त्रिवली चकास्ति ॥६०॥^३

(१) त्रैलोक्यस्त्रीगणस्य विजयेन स्वीकृतायाः । (२) उज्ज्वलतया । (३) देव्या । (४) निगृह्य । (५) रक्षिता । (६) गङ्गा । (७) त्रिप्रवाहा । “प्रवाहः पुनरोधः स्याद्वेणीधारा रयश्च

1. वक्तुं जगत्कल्पित कल्पवल्लि जहो० हीमु० । ✕ एतदन्तर्गतः पाठस्तस्य टीका च हीसुं प्रतौ नास्ति । 2. ०त्यकायां वपुर्गृ० हीमु० । 3. इति त्रिवली हील० ।

सः" इति हैम्याम् ॥६०॥

हील० जगत्त्र०। त्रिवली भाति । उत्प्रेक्ष्यते । स्वकीर्तेः श्वेतत्वेन जिता तिस्रो वेण्यः प्रवाहा यस्यास्तादृशी गङ्गेवागता ॥६१॥

हीसुं० १स्तनान्तरीपाङ्गवपुःप्रसर्प्यज्जयोतिःस्त्रवन्तीसलिलप्ररूढा ।

२लोमावली ३शैवलवल्लरीव राज ४राजीव विलोचनायाः ॥६१॥

(१) कुचावेवान्तर्जले तटौ द्वीपावुत्सङ्गे यस्य तादृशे शरीरस्य विस्तरत्कान्तिरूपनदीजले उद्गता।

(२) रोमराजी । (३) शैवालमाला । (४) पद्मदृशो देव्याः ॥६१॥

हील० स्तनावेव द्वीपे क्रोडे यस्य तादृशानि कायस्य कान्तिजलानि तेषूद्गता ॥६२॥

हीसुं० १विनिद्रनीलोत्पलकेसरश्रीः २स्वःसुभ्रुवो राजति रोमराजी ।

किं ३तुङ्गवक्षोजकलिन्दशृङ्गिशृङ्गान्तरोदीत कलिन्दकन्या ॥६२॥

(१) विकसितेन्दीवरकिञ्जल्कानामिव शोभा यस्याः । (२) देव्याः । (३) अत्युच्चौ कुचौ एव कलिन्दनाम्नः शैलस्य शिखरे तयोरन्तराले प्रकटीभूता यमुना । "उदीतमातङ्कितवानशङ्कते"-ति नैषधे ॥६२॥

हील० उत्तुङ्गस्तनावेव शृङ्गे यत्र तादृशो यः कलिन्दशृङ्गी तत्शृङ्गयोर्मध्ये उद्गता यमुना ॥६३॥

हीसुं० स्मरद्वीपस्यै१णमदाभिरामवक्षोजविन्ध्याचलसन्निधाने ।

२नाभीहृदाभ्यर्णविभासिनी यल्लोमावली ३केलिकृते ४वनीव ॥६३॥

(१) कस्तूरीविलेपन मनोज्ञस्तरूपविन्ध्याद्रिसमीपे । (२) नाभीहृदपार्श्वशोभनशीला । "नाभीमथैष श्लथया समोनु (?)" इति नैषधे । (३) क्रीडार्थम् । (४) उद्यानम् । "स्ववनी प्रवदत्पिकापि का" इति नैषधे ॥६३॥

हील० मृगाणां मदेन कस्तूर्या क्रीडाभिर्वा रम्ये गिरिनिकटे लोमावली कामगजस्य वनीव ॥६४॥

हीसुं० १निजाक्षिलक्ष्मीहसितैणशावकश्रेण्या व्यभाल्लोमलता २त्रिदश्याः ।

३मध्यं कृशं ४वर्धयितुं किमस्या ५वयःश्रिया नीलमदायि ६सूत्रम् ॥६४॥

(१) स्वकीयनयनशोभापराभूतमृगबालाबालकमालिकया । (२) देव्याः । (३) उदरम् । (४) पुष्टं कर्तुम् । (५) देव्याः । (६) यौवनलक्ष्या । (७) दवरिका । (८) दत्ता ॥६४॥

हील० देव्या लोमलता व्यभात् । उत्प्रेक्ष्यते । यौवनलक्ष्या किञ्चिदुदरं वर्धयितुं नीलं सूत्रं दत्तम् ॥६५॥

हीसुं० यस्याः स्तनौ संस्फुरतः स्म १चित्तनिवासिमीनाङ्गमहीधनस्य ।

२विलासवत्योरिव शातकुम्भसन्दूब्धलीलालयतुङ्गशृङ्गौ ॥६५॥

1. इति रोमावली हील० ।

(१) हृदये वसनशीलस्मरराजस्य । (२) रतिप्रीत्योः स्त्रियोः । (३) स्वर्णनिर्मितगृहोन्नत-
शिखरे । शृङ्गशब्दः पुंक्लीबलिङ्गयोः ॥६५॥

हील० यस्या देव्याः स्तनौ भातः स्म । उत्प्रेक्ष्यते । चित्तराजधानीमाश्रितस्य कामभूपतेः पत्न्यो रतिप्रीत्योः
सुवर्णेन घटितौ क्रीडामन्दिरयोस्तुङ्गशृङ्गौ उन्नते शिखरे ॥६६॥

हीसुं० १त^३त्रिर्वृतेः स्थान^३मुरोजयुग्मं जागर्ति १गीर्वाणमृगीदृशोऽस्याः ।

१प्रोद्यन्महानन्दरसा १य^६दस्मिन्मुक्ता दृशो नो^१पनमन्ति १^०भूयः ॥६६॥

(१) तस्मात्कारणात् । (२) सुखस्य मोक्षस्य च । (३) स्तनद्वन्द्वम् । (४) शासनदेव्याः ।
(५) प्रकटीभवन्नतिशायी प्रमोदः मोक्षश्च तस्य तत्र वा रागः स्वादो वा येषाम् (यासाम्) ।
(६) यस्मात्कारणात् । (७) स्तनद्वये । (८) निक्षिप्ताः । मुक्तिं प्राप्ता यः (याः) । (९)
आगच्छन्ति । (१०) पश्चात् ॥६६॥

हील० तत्तस्मात्कारणादेतस्याः [मुक्तेः ?] मोक्षस्य सुखस्य वा स्थानमस्ति । यत् जातामितानन्दा दृष्टेऽ-
स्मिन्प्रेषिताः पश्चान्नागच्छन्ति । मुक्तात्मानः कामुकदृष्टयश्च पश्चान्नायान्त्येव ॥६७॥

हीसुं० १मित्रे गतेऽ^३स्तं ३वियुनक्ति १राजन् ! रात्रिः १कलत्रं तव १नः १कुलानि ।

इतीव दुःखं १गदितुं १प्रपन्नौ १^०यद्वक्त्रचन्द्रं १कुचचक्रवाकौ ॥६७॥

(१) सूर्ये सुहृदि च । (२) परद्वीपं मृत्युं च । (३) वियोजयति । (४) हे नृप ! हे
चन्द्र ! वा । (५) भवत्कान्ता । (६) अस्माकम् । (७) गोत्राणि । (८) कथयितुम् । (९)
प्राप्तौ । (१०) देवीवदनशशिनम् ॥६७॥

हील० मित्रे० । सूर्ये बान्धवे वा गते सति हे राजन् ! तव स्त्री अस्माकं कुलानि वियोजयति, इति वक्तुं
यन्मुखचन्द्रश्रितौ चक्रवाकौ ॥*६८॥

हीसुं० १प्रोत्तुङ्गपीनस्तनवैभवेन ययाभिभूतौ १सुरकुम्भिकुम्भौ ।

३ऊहे सहेते १श्रियमासुमे^६तत्साधारि(र)णीम^६ङ्कुशकीलनानि ॥६८॥

(१) अत्युन्नतपुष्टकुचशोभया । (२) ऐरावणशिरःपिण्डौ । (३) वितर्कयामि । (४)
शोभाम् । (५) स्तनद्वन्द्वतुल्याम् । "साधारणी गिरमुषर्बुधनैषधाभ्या"मिति नैषधे । (६)
अङ्कुशानां ताडनानि प्रहाराः ॥६८॥

हील० यत्कुचपराभूतौ गजकुम्भौ अङ्कुशताडनं सहेत । इत्यूहे, अहं मन्ये ॥६९॥

हीसुं० १प्रसूनमालाभि^३रलङ्कताभ्यां ३स्वःसुभ्रुवोऽ^४भासि १पयोधराभ्याम् ।

१प्रस्थातुकामस्य जगज्जयाय १श्रेयोनिपाभ्यामिव १मीनकेतोः ॥६९॥

(१) कुसुमहारैः । (२) शोभिताभ्याम् । (३) शासनदेव्याः । (४) शुशुभे । (५)

1. किम् चक्र० हीमु० ।

- स्तनाभ्याम् । (६) चलितुमनसः । (७) कल्याणकुम्भाभ्याम् । (८) कामस्य ॥६९॥
- हील० देवीस्तनाभ्यां शोभितम् । उत्प्रेक्ष्यते । जगज्जयार्थं प्रस्थितस्य स्मरस्य मङ्गलघट्याभ्याम् ॥७०॥
- हीसु० कुम्भीन्द्रकुम्भौ 'कुचभूयमूहेऽनुभूय' यस्याः 'सुखिनावभूताम् ।
'सुव्यक्तमुक्ताफलमालिकानां' 'सौभाग्यमाभ्यादि(मि)ह लभ्यते' 'यत् ॥७०॥
- (१) स्तनभावम् । (२) सम्प्राप्य । (३) देव्याः । (४) सातवन्तौ । "प्रियामुखीभूय सुखी सुधांशु' रिति नैषधे । प्रकटं दृश्यमानानां मौक्तिकानां पङ्क्तीनाम् । (६) सुभगतां सौन्दर्यम् । (७) यत्करणात् । (८) स्तनाभ्याम् ॥७०॥
- हील० ऐरावणकुम्भौ कुचत्वं प्राप्य सुखिनौ जातौ । यतोऽत्र मुक्ताफलसौभाग्यं प्रत्यक्षतो लब्धम् ॥७१॥
- हीसु० 'प्रसूनतारावलिशालितायां' 'वेणीतमाया' 'मुदिते' 'मुखेन्दौ ।
यन्मा' 'द्यतस्त' 'त्कुचचक्रवाकौ' 'श्रीसूनुसौराज्यविजृम्भितं तत् ॥७१॥
- (१) पुष्पाण्येव तारकपङ्क्तिभिः शोभितायाम् । (२) कबरीरूपरात्रौ । (३) उद्वते । (४) वदनचन्द्रे । (५) मदं प्रु(प्रा)णुवतः । (६) देवीस्तनरथाङ्गौ । (७) मदनराजस्य शोभा-
राज्यविलसितम् ॥७१॥
- हील० प्रसू० । पुष्पान्ये(ण्ये)व नक्षत्राणि तैः कलितायां वेणीरूपरात्रौ मुखचन्द्रे उदिते कुचावेव चक्रवाकौ
यत्प्रमुदितमनसौ संयुक्तौ स्तस्तत्कामभूपप्रतापः । यदा सुराज्यं स्यात्तदा केषामपि दुःखातङ्गौ न स्तः
॥७२॥
- हीसु० 'पत्रावलीव्याजवती' 'यदीयवक्षोजदम्भर्षभनामकूटे ।
'विजित्य' 'विश्वं' 'विजयप्रशस्ति' 'लिपीकृता' 'श्रीसुतचक्रिणेव ॥७२॥
- (१) पत्रवल्लय एव कपटं यस्यां । (२) प्रशस्ते स्तनच्छद्य यस्य तादृशे ऋषभकूटे । क्षुल्ल-
हिमवन्निकटस्थाने षट्खण्डविजयविधायिचक्रिणः स्वनामलिखनस्थाने । (३) त्रिभुवनम् ।
(४) स्वाज्ञापालनपरं विधाय । (५) लिखिता । (६) स्मरसार्वभौमेन ॥७२॥
- हील० यस्याः स्तनलक्षणे ऋषभकूटे [प]त्रलतादम्भाद्विजयप्रशस्तिः कन्दर्पचक्रिणा विश्वं विजित्य लिखिता
॥७३॥
- हीसु० 'यथा' 'स्ववक्षोरुहयोर्जितेन' 'तुङ्गश्रिया' 'रोहणभूधरेण ।
'उपायनानीव कृतानि' 'लक्ष्मीपुष्पाणि' 'पाण्योर्नखरच्छलेन ॥७३॥
- (१) देव्या । (२) निजस्तनयोः । (३) उच्चत्वश्रिया । (४) रत्नाचलेन । (५) द्वौकनानि ।
(६) रक्तमणयः । (७) करनखदम्भात् ॥७३॥
- हील० यथा स्तनौत्रत्यशोभया जितेन रोहणाद्रिणा करे नखच्छलेन महार्घ्यरत्नरत्नानि दत्तानि ॥*७४॥

1. इति स्तनौ हील०। 2. दत्तानि दण्डे किमुदात्तलक्ष्मी० हीमु० ।

- हीसुं० १ स्वयं २ विनिर्मापयितुं जयं ३ स्वशोभापराभावुकयन्नखानाम् ।
 ४ राजानमभ्यर्थयते ५ स्वकान्तमुपान्तयाता किमु तारकाली ॥७४॥^१
 (१) आत्मना । (२) कारयितुम् । (३) निजलक्ष्मीपराभवनशीलदेवीकरकामाङ्कुशानाम् ।
 (४) चन्द्रं नृपं च । (५) याचते । (६) निजभर्तारम् । (६) समीपे समेता ॥७४॥
- हील० ताराली राजानं-चन्द्रं भूपं च याचतीव । यथा वयं नखजयं कुर्मस्तथा कुरु ॥७५॥
- हीसुं० २ वने ३ स्वमद्भु(द्व)ध्य ४ शिखासु ५ भूमिरुहां तपोऽतप्यत यत्रिरत्रम् ।
 यदङ्गुलीभूयमिव प्रवालैः पचेलिमैस्तैः सुकृतैरवापे ॥७५॥
 (१) आत्मानम् । (२) ऊर्ध्वं बद्ध्वा । (३) शाखासु । (४) वृक्षाणाम् । (५) निराहारम् ।
 (६) देवीअ(व्य)ङ्गुलीत्वम् । (७) परिपाकं प्राप्तैः । (८) पुण्यैः । (९) प्राप्तम् ॥७५॥
- हील० पल्लवैः शाखान्ते आत्मानमूर्ध्वं बद्ध्वाशनरहितं यत्तपस्तप्तं तैरुदयावलिकायामागतैः पुण्यैर्यदङ्गुलीभावो
 वासः ॥७७॥
- हीसुं० २ १ सुपर्वापरिप्लवलोचनायाः २ श्रियं दधौ धौरणिरङ्गुलीनाम् ।
 ३ विजृम्भमाणारुणपाणिपङ्कुरहे ४ प्ररूढा ५ दलमालिकेव ॥७६॥^३
 (१) चपलनेत्राया देवाङ्गनायाः । (२) शोभाम् । (३) श्रेणिः । (४) विकचरक्तकरनामकमले ।
 (५) उद्गता । (६) पर्णश्रेणिः ॥७६॥
- हील० अङ्गुल्यः शोभते । उत्प्रेक्ष्यते । करकोकनदे उद्गता पत्रङ्कितः ॥७८॥
- हीसुं० २ १ प्रसूनधन्वा निजदेहदाहे २ निध्याय दग्धा ३ न्विशिखान् ४ शेषान् ।
 ५ कामाङ्कुशालीकुरुविन्दपुङ्खान्यदङ्गुलीस्ता ६ नथ किं चकार ॥७७॥
 (१) स्मरः । (२) दृष्ट्वा । (३) बाणान् । (४) समस्तान्यञ्चापि । (५) अरुणनखश्रेणि-
 रूपहिङ्गुलपुङ्खान् । (६) देवीकरशाखाः । (७) तान्बाणान् । (८) पुनः ॥७७॥
- हील० स्मरे बाणान्दग्धान् दृष्ट्वा नखा एव कुरुविन्दस्य हिङ्गुलस्य रत्नस्य वा पुङ्खा येषां तादृशानङ्गुलीरूपा-
 न्बाणांश्चकार ॥७६॥
- हीसुं० १ अजय्ययत्पाणिपयोरुहाभ्यां सहा २ हवे ३ संस्रवदस्रपूरैः ।
 ४ शोणीभवद्भिः कमलैरवापे ५ रुणाम्बुजख्यातिरिव ६ क्षमायाम् ॥७८॥
 (१) जेतुमशक्याभ्यां देवीकरकमलाभ्याम् । (२) सङ्ग्रामे । (३) गलदुधिरनिकरैः । (४)
 अरुणैर्जायमानैः । (५) प्राप्ता । (६) रक्तकमलानीति प्रसिद्धिः । (७) भूमौ ॥७८॥

1. इति पाणिनखाः हील० । 2. हीलप्रती हीमु० च यथासङ्ख्यमेतेषां ७५-७६-७७ तमश्लोकानामेषोऽनुक्रमः ७७-७८-७६,
 ७६-७७-७५ । 3. इति करङ्गुल्यः हील० ।

हील० यत्करकमलाभ्यां सह सङ्ग्रामे प्रहारोद्भूतरक्तै रक्तीभूतैः कमलैः कोकनदख्यातिराप्तेव ॥७९॥

हीसु० १इयं १मृणाली २जडसङ्गमौज्ज्व ३निजाङ्गजेना ४नुगताम्बुजेन ।

५एत्याश्रिता किं ६विबुधाम्बुजाक्षी ७यदोर्लताशालिशया ८व्यलासीत् ॥७९॥

(१) कमलनालम् । मृणालशब्दस्त्रिलिङ्गः । (२) मूर्खाणां डलयोरैक्याज्जलानां च गमं त्यक्त्वा । (३) स्वपुत्रेण । स्वोत्पन्नत्वात् । (४) सहिता पद्मेन । (५) आगत्य । (६) पण्डितां स्त्रियं सुराङ्गनां च । (७) देवीभुजयष्टिशोभनशीलपाणिः । (८) शुशुभे ॥७९॥

हील० रम्यकरा दोर्लता भाति । उत्प्रेक्ष्यते । जलं मूर्खं वा त्यक्त्वाम्बुजयुक्ता मृणाली कमलनालम् ॥८२॥

हीसु० १आबालमु २द्वल्लयः ३शिखाश्चा ४ङ्गुल्यः पुनर्यत्र नखाः ५सुमानि ।

६ज्योतिर्मन्दानि करद्रुमोऽस्या ७यूनां मनोभृङ्गणं ८धिनोति ॥८०॥

(१) स्थानकम् । (२) दीप्यमानकटकः । (३) शाखाः । (४) करशाखाः । (५) पुष्पाणि । (६) कान्तिरूपमधूनि येषु । (७) देव्याः । (८) तरुणानाम् । (९) प्रीणयति ॥८०॥

हील० यत्र दीप्यमानो वलयः आलवालः, पुनर्यत्राङ्गुल्यः शाखाः, यत्र नखाः पुष्पाणि, पुनर्यत्र कान्तयो मकरन्दास्तादृशोऽस्या हस्ततरुस्तरुणानां मनोभ्रमरौघं प्रीणयति । 'धिवि प्रीणने' इदित्वानुम् । 'धिवि कृष्णोश्च' आभ्यामुप्रत्ययः स्यादकारान्तादेशश्च स्यात्कर्त्तरि सार्वधातुके । 'उ'प्रत्ययस्या-शित्वादलोपः । अलोपस्य स्थानित्वान्नोपधागुणः । धिनोतीति सिद्धम् ॥८०॥

हीसु० १मृणालिकाभिर्जलदुर्गभाग्भिरपि २स्वजैत्री ३प्रविभाव्य ४बाहाम् ।

५स्वसून(नु)पद्मः ६प्रहितः किमेतदुपास्तये ७पाणिराजदस्याः ॥८१॥

(१) कमलनालैः । (२) पानीयरूपं विषमस्थानं भजतीति । (३) आत्मनो जयनशीलाम् । (४) दृष्ट्वा । (५) भुजाम् । (६) स्वस्याङ्गजातं कमलम् । (७) प्रेषितः । (८) देवीभुजायाः सेवाकृते । (९) शोभते स्म । (१०) देव्याः ॥८१॥

हील० जलकोट्टमध्यस्थाभिष्कः (क) मलनालिकाभिः स्वासां जैत्रीं बाहां दृष्ट्वा स्वपुत्रपद्मः प्रेषितः ॥८१॥

हील०→ बभौ भुजाभ्यां मखभुगमृगाक्षी दग्धायुधस्येव कृते स्मरस्य ।

रसालवल्लीमयकार्मुकाभ्यामभ्यर्थनादात्मभुवा कृताभ्याम् ॥८३॥

देवी भुजाभ्यां बभौ । उत्प्रेक्ष्यते । धात्रा स्मरार्थं रसालस्य चापाभ्यां कृताभ्याम् ॥८३॥

हील० समुच्चरच्चन्द्ररुचीचयाम्भा पार्श्वद्वयोद्भूतभुजा मृणाली ।

जम्बूनदीवोच्चकुचान्तरीपा या भाति दृग्भृङ्गमुखारविन्दा ॥८४॥ इति भुजा ॥८॥

हील० प्रादुर्भवन्ति कनककान्त्यौघ एवाम्भांसि यस्याम् । पुनर्भुजा मृणालीवती । पुनरुच्चौ कुचावेव द्वीपे

1. हीलप्रतौ हीमु० च यथासङ्ख्यमेतेषां ७९-८०-८१ तमश्लोकानामेषोऽनुक्रमः ८२-८०-८१, ८१-७९-८० । 2. इति हस्तः हील०। ✕ एतदन्तर्गतः पाठो हीसुप्रतौ नास्ति ।

यत्र तादृशी । पुनर्दृग्भृङ्गाञ्चितं मुखकमलं यस्यां सा । अत एव जम्बूनदीव या भाति ॥८४॥

हीसुं० १भुजान्तरानुत्तरराजधान्या २अभ्यर्णभूमौ ३रतिजानिभर्तुः ।

किमु ४स्फुरच्चन्दनचारिमश्रीक्रीडाद्रिकूटौ ५लसतस्तदंसौ ॥८२॥

(१) हृदयरूपाया राजधान्याः (२) समीपस्थाने । (३) स्मरराजस्य । (४) प्रकटीभवन्ती श्रीखण्डस्य मनोज्ञत्वलक्ष्मी ययोस्तादृशे क्रीडाकृते शैलशिखरे । (५) शोभते । (६) देवीस्कन्धौ ॥८२॥

हील० तस्याः स्कन्धौ भातः । उत्प्रेक्ष्यते । हृदयरूपराजधानीनिकटे कामस्य चन्दनस्य विलेपनेन वृक्षेण कलितौ क्रीडापर्वतस्य कूटौ शिखरे ॥८५॥

हीसुं० १स्वःसुभुवः २प्रेक्ष्य ३पयोधरौ ४स्वसंस्पृद्धिनौ ५तुङ्गिमविभ्रमेण ।

जयाय ६तद्युद्धविधित्सयेव ७कुम्भौ समेतौ स्फुरतस्तदंसौ ॥८३॥

(१) देव्याः । (२) दृष्ट्वा । (३) स्तनौ । (४) आत्मना स्पृद्धाकारिणौ । (५) उच्चत्वलक्ष्म्या । (६) स्तनाभ्यां सादर्धं सङ्ग्रामं कर्तुमिच्छया । (७) घटौ । (८) देवी स्कन्धौ ॥८३॥

हील० तस्या अंसौ स्फुरतः । उत्प्रेक्ष्यते । देव्याः स्तनौ संहर्षकरौ दृष्ट्वा जयार्थं स्वयं ताभ्यां युद्धं विधातुमिच्छया आगतौ कलशौ भात इव ॥८६॥

हीसुं० १अस्याः २सदृक्षां ३श्रियमाश्रयन्ती नास्ति त्रिलोक्यामपि ४कापि कान्ता ।

५इतीव ६रेखात्रितयं ७ततान ८तत्कण्ठपीठे ९सरसीजजन्मा ॥८४॥

(१) देव्याः । (२) तुल्याम् । (३) शोभाम् । (४) काचित्स्त्री नास्त्येव । (५) इति हेतोः । (६) रेखात्रिकम् । (७) चकार । (८) देवीकण्ठकन्दले । (९) विधाता ॥८४॥

हील० एतत्सदृक्षा कापि कान्ता लोकत्रये नास्तीति विचार्य ब्रह्मा कण्ठे रेखात्रयमकरोत् ॥८७॥

हीसुं० १कण्ठीकृतो य २ज्जलजस्त्रिदश्यास्तद्वेधसा ३साधु विधीयते स्म ।

४नैसर्गिकानार्जवमात्मनिष्ठं ५जह्याद्बाह्यं कथंमन्यथायम् ॥८५॥

(१) शङ्खः । “निवेश्य दध्मौ जलजं कुमारः” इति रघुवंशे । (२) सम्यक्कृतम् । (३) स्वाभाविकां वक्रताम् । (४) त्यजेत् । (५) आन्तरं मध्यस्थितम् । (६) अपरेण प्रकारेण । (७) शङ्खः ॥८५॥

हील० धात्रा शङ्खः कण्ठीकृतस्तत्सम्यक्कृतम् । नो चेदेष अन्तर्गतां वक्रतां कथं जह्यात् ॥८९॥

हीसुं० यत्कण्ठपीठेन १हठादुपात्तां दृष्ट्वा २त्मभूषामखिला ३स्त्रिरेखाः ।

४पूत्कुर्वते किं ५विकलीभवन्तः ६प्रत्यालयं ७भैक्षभुजो भ(भु)जन्तः ॥८६॥

1. इत्यंसौ हील० । 2. हीलप्रतौ हीमु०च यथासङ्गमेतेषां ८५-८६-८७-तमश्लकानामेषोऽनुक्रमः ८९-९०-८८, ८८-८९-८७ । 3. इति कण्ठपीठः हील० ।

(१) बलात् । (२) गृहीताम् । (३) स्वस्यशोभाम् । (४) शङ्खः । (५) भूषाग्रहणात्
ग्रथिली जायमानाः । (६) पूत्कारं कुर्वन्ति । (७) गृहं गृहं प्रति । (८) भिक्षासमूहं
भुजन्तीति । (९) भिक्षुकान् ॥८६॥

हील० यत्कण्ठेन शोभां गृहीतां दृष्ट्वा शङ्खः विकलाः सांन्यासिकादिकरगताः पूत्कारं कुर्वन्ति ॥९०॥

हीसु० कण्ठश्रिया 'स्वः'कुरविन्ददत्या 'निर्जित्य शङ्खैर्निर्गृहीतभूषैः ।

'रथाङ्गपाणिं प्रति 'पाञ्चजन्यः 'पुत्कर्तुकामैः 'प्रहितः किमेकः ॥८७॥

(१) देव्या । "स्वे हि दर्शयति कः परेण वाऽनर्घ्यदन्तकुरविन्दमालिके" इति नैषधे । (२)
हठद्गृहीतशोभैः । (३) नारायणं प्रति । (४) नामा शङ्खः । (५) रावां कर्तुमिच्छुभिः ।
(६) प्रेषितः ॥८७॥

हील० कण्ठ० । श्रीजिनशासनाधिष्ठात्र्या कण्ठशोभया जितैः शङ्खैः कृष्णं प्रति एकः शङ्खः प्रेषित इव ॥८८॥

हीसु० 'यूनो 'मनोजन्मनृपस्य 'तस्या 'वपुर्लता'वासनिकेतभाजः ।

'शृङ्गारभूषासुषमां 'दिदृक्षोरिवा'त्मदर्शः शुशुभे 'तदास्यम् ॥८८॥

(१) तरुणस्य । (२) स्मरराजस्य । (३) देव्याः । (४) शरीर्यष्टिरेव निवासार्थं गृहं
भजतीति तस्य । (५) शृङ्गारार्थं भूषणानां सातिशायिशोभाम् । "विना[ऽपि ?] भूषामवधिः
श्रियामसौ" इति नैषधे । भूषणानि विनापि दमयन्ती शोभानां सीमा-इति तद्वृत्तिः । (६)
दृष्टुमिच्छोः । (७) दर्पणः । (८) देवीवदनम् ॥८८॥

हील० तदास्यं रेजे । उत्प्रक्षयते । तद्वपुःस्थस्मरस्य स्वशोभालोकनार्थं मुकुरः ॥९१॥

हीसु० 'लक्ष्मच्छविभूयुगलीं दधानं 'ज्योत्स्नासुधापायिचकोरचक्षुः ।

'उत्सङ्गसङ्गीकृततारदन्तमास्यं त्रिदश्यां 'शशिविम्बति स्म ॥८९॥

(१) लाञ्छनवत्कृष्णा कान्तिर्यस्यास्तादृशी भुवोर्द्वयीम् । (२) चन्द्रिकां सुधां च चन्द्रिकारूपां
वा सुधां पिबत इत्येवंशीलौ चकोरावेव चक्षुषी नेत्रे यत्र । (३) अङ्गसङ्गमं प्रापिताः तारा एव
दशना यत्र । "प्रथममुपहृत्यार्थं तारैरखण्डिततन्दुलै"रिति नैषधे । (४) चन्द्रमण्डलमिवाचरति
स्म ॥८९॥

हील० देव्या मुखं चन्द्रमिवाचरति स्म । किंभूतम् ? । लाञ्छनवद्भुवं दधानम् । पुनः किंभूतम् ? ।
ज्योत्स्नामृतपायिनो(नौ) ये(यौ) चकोरौ तत्तुल्ये नेत्रे यत्र । पुनः किंभूतम् ? । क्रोडे स्थापिता ये
तारस्तद्वदन्ता यत्र ॥९२॥

हीसु० 'चिकीर्षता 'यन्मुखमा'त्तसारमात्मानम'न्विष्य 'चतुर्मुखेन ।

'गलन्मरन्दाश्रुकाणाब्जराजीद्विरेफरावैरिव 'रारटीति ॥९०॥

1. निर्जीयमानैर्निखिलैस्त्रिरेखैः हीमु० । 2. तायाः स निकेतभाजः हीमु० । 3. कृष्णच्छविं हीमु० ।

(१) कर्तुमिच्छता । (२) देवीवदनम् । (३) गृहीतसम्यग्मञ्जि समीचीनदलम् । (४) दृष्ट्वा । (५) धात्रा । (६) निष्पतन्मधुरूपबाष्पबिन्दुकमलमालाभृङ्गगुज्जारवैः । (७) रोदिति पुत्कुरुते वा ॥१०॥

हील० यस्या मुखं कर्तुमिच्छता ब्रह्मणा स्वसारं गृहीतमिति ज्ञात्वा गलन्तो ये मकरन्दास्त एवाश्रुकणा यस्यां तादृशी कमलमाला । उत्प्रेक्ष्यते । द्विरेफरावैर्मधुकरगुञ्जारवै ररटीति । अतिशयेन रोदितीव पूत्कृतिं वा कुरुते इति तात्पर्यम् ॥१३॥

हीसुं० १यदीयचेतोवसतौ २वसन्तं ३स्वमित्रपुष्पास्त्रनृपं ४निरीक्ष्य ।

किमागतस्तं५ मिलितुं मृगाङ्को वक्त्रं ६च०कासे ७सुरकम्बुकण्ठ्याः ॥११॥

(१) देवीमनोगृहे । (२) तिष्ठन्तम् । (३) निजसुहृदं स्मरराजम् । (४) दृष्ट्वा । (५) स्मरम् । (६) बभासे । (७) सुराङ्गनायाः ॥११॥

हील० यदी०। देव्या मुखं चकाशे । उत्प्रेक्ष्यते । यन्मनसि स्थितस्य कामस्य मिलनार्थमागतश्चन्द्रः ॥११॥

हीसुं० यस्या मुखं १स्वर्वनिताचितायाः २संवर्ध्य ३ताराततिमुक्तिकाभिः ।

४स्वःसिन्धुतीरे किमु ५दिग्मृगाक्ष्यो ६निर्मिच्य ७रात्रीमणि८मुत्सृजन्ति ॥१२॥

(१) देवीजनपूजितायाः । सेविताया इत्यर्थः । (२) वर्द्धयित्वा । (३) तारकश्रेणय एव लघुमुक्ताफलानि तैः । "सिता वमन्त्यः खलु कीर्तिमुक्तिकाः" इति नैषधे । (४) स्वर्गङ्गातटे । (५) दिग्गताः । (६) न्युञ्जनं कृत्वा । (७) चन्द्रम् । "कथयति परिश्रान्तिं रात्रीतमः सह युध्वना"मिति नैषधे । (८) त्यजन्ति ॥१२॥

हील० यस्या०। दिग्बध्वस्तारमुक्ताभिर्यन्मुखं वर्द्धापयित्वा चन्द्रं न्युञ्जनं कृत्वा स्वर्गङ्गायां त्यजन्ति ॥१५॥

हीसुं० १अगण्यलावण्यपयस्त्रिदश्या २आस्यात्प्र३सर्पद्विलसत्तरङ्गैः ।

४मा स्ताद्बहिस्तादिति ५निम्नभागं चक्रे ६विरञ्चिश्चिबुकं कि०मन्ते ॥१३॥

(१) अमेयलवणिमजलम् । (२) मुखात् । (३) प्रसरत्स्फुरत्कल्लोलैः । तरङ्गाकारी-भूतकान्तिभिः । (४) बहिर्मा निर्गच्छतु । (५) गमा(म्भी)रविभागम् । "धृत्युद्भवा यच्चिबुकं चकास्ति निम्ने मनागङ्गुलियन्त्रणेवे"ति नैषधे । (६) ब्रह्मा । (७) प्र(?)मुखप्रान्ते ॥१३॥

हील० कान्तिकल्लोलैः कृत्वा देवीमुखाल्लावण्यजलं बहिर्मा यात्वितीव वेधाश्चिबुकं मुखप्रान्ते निम्नं चक्रे ॥१६॥

हील०→यदाननाम्भोरुहवाससौधे सातं वसन्त्या जलराशिपुत्र्याः ।

विलास वापीव पयोविहारं स्वैरं विधातुं चिबुकस्त्रिदश्याः ॥१७॥ इति देवीचिबुकः ।←

1. ०काशे हील० । 2. निर्मिच्छ्य हील०। हीसुंप्रतौ हीमु० च निर्मिच्य इति पाठो दृश्यते । हीमु० टीकायां -'मुखं वदनं निर्मिच्य नीराजयित्वा मुखस्यन्युञ्जनं कृत्वा' एवमस्ति । हैमधातुपाठे १३४५ 'मिच्छत् उत्क्लेशे' इत्यस्ति । 3. इति मुखम् हील० । → एतदन्तर्गतः पाठो हीसुंप्रतौ नास्ति ।

देवीचिबुको भाति । मुखारविन्दस्थाया लक्ष्म्या जलक्रीडां कर्तुं क्रीडादीधिकेव ॥९७॥

हीसुं० रेजेऽधरोऽस्या ३हरिमन्थकालात्प्र३वासिनं ४यन्मुखचन्द्रसूनुम् ।
५हृल्लेखभाजा मिलितुं ६प्रवालः ७पयोधिना८ह्वातुमिव ९प्रयुक्तः ॥९४॥

(१) देव्याः । (२) कृष्णेन मेरुणा मन्थनसमयात् आरभ्य । (३) परदेशं गमनं यातम् ।
(४) देवीवदनमेव चन्द्रपुत्रम् । (५) उत्कण्ठावता । (६) विदुमः । समुद्रोत्पन्नत्वात् । अथ
च प्रकृष्ट उक्तसन्देशकथकः बालकः । (७) समुद्रेण । तातत्वात् । (८) आकारयितुम् ।
(९) प्रहितः ॥९४॥

हील० रेजे०। अस्या अधरो रेजे । उत्प्रेक्ष्यते । विष्णुना यो मन्थो मन्थनं तस्य कालाद्गतं पुनरागतं चन्द्रं
सुतं औत्सुक्यभाजार्णवेन मिलितुं प्रकृष्टो बालः प्रेषितः ॥*९८॥

हीसुं० १यदाननाङ्गीकृतविग्रहेण २रदच्छदाङ्गः ३क्षणदाकरेण ।
४प्रियौषधेरङ्गभवः किमेष ५प्रपाल्यते ६वमृतया ७प्रवालः ॥९५॥

(१) देवीवदनमेव स्वीकृतशरीरेण । (२) अधरकायः । (३) चन्द्रेण । (४) स्वप्रियाया
औषधेः तनूभवः । चन्द्रस्यौषधीपतित्वात् प्रवालस्यौषधीजातत्वादौषध्याः पुत्रत्वमेवोपपन्नम् ।
(५) लाल्यते । (६) पितृत्वेन । (७) पल्लवः प्रकर्षेण बालश्च ॥९५॥

हील० यन्मुखचन्द्रेण स्वपत्न्या औषध्या उत्पन्नत्वा[त्] रदच्छदरूपः एषः किं प्रकृष्टो बालः सुतो लाल्यते
॥९९॥

हीसुं० १इदंमुखीभूतमवेत्य चन्द्रं बा३लं तदीयं ४करचक्रवालम् ।
५अन्वागतं ६प्राक्प्रणयादिवैतद्द०न्तच्छदः स्फूर्तिमि०र्यत्ति तस्याः ॥९६॥

(१) देवीवदनं जातम् । (२) ज्ञात्वा । (३) लघु । (४) कान्तिवृन्दम् । (५) पृष्ठे समेतम् ।
(६) चन्द्रावस्थास्त्रेहात् । (७) अधरः । (८) प्राप्नोति ॥९६॥

हील० एतदीयाधरो भाति । उत्प्रेक्ष्यते । एतस्या मुखरूपं जातं चन्द्रं ज्ञात्वा स्त्रेहात्पश्चादागतं बालकं
किरणमण्डलम् । बालत्वात्किरणानामरुणत्वमपि युक्तमेवेति ॥१००॥

हीसुं० १यदन्तपन्त्रेण २विजीयमाना नष्टा प्रविष्टापि ३पयोधिमध्ये ।
४रक्ताङ्गराजी हृदि कृष्णवल्ली३ शल्यं किमद्यापि न ५पर्यहार्षीत् ॥९७॥

(१) देव्या अधरेण । (२) समुद्रजले । (३) विदुममाला । (४) परिह्रति स्म ॥९७॥

हील० यद्। यदधरेणाधरिता विदुमपङ्क्तिः कृष्णवल्लीरूपं शल्यं त्यजति स्म ॥*१०१॥

हीसुं० १बन्धूकबन्धूभवदेतदीयदंतच्छदे २दन्तरुचि३श्च४काशे ।
५निपेतुषी ६कोकनदच्छदाङ्के ७शरत्सुधादीधिति कौमुदीव ॥९८॥

1. पुत्रम् हीमु० । 2. रणेऽभिभूता हीसु० । 3. वल्लीशल्यं हील० । 4. कासे हीमु० ।

(१) बन्धुजीवस्य 'वपोहरिया' इति प्रसिद्धस्य तरुविशेषस्य सहोदरे जायमानो देव्या अधरे । (२) दशनद्युतिः । (३) बभौ । (४) पतिता । (५) रक्तकमलदलोत्सङ्गे । (६) घनात्यय-चन्द्रचन्द्रिकेव ॥९८॥

हील० 'विपोहरीयां' पुष्पं सदृशेऽधरे पतती(न्ती) दन्तरुचिः शुशुभे । यथा रक्तोत्पले चन्द्रज्योत्स्ना पतती(न्ती) शोभते ॥*१०२॥

हीसुं० १पीयूषपूर्णास्मरकेलिशोणमणीनिबद्धाधरदीर्घिकायाम् ।

२यस्या ३विनिद्रद्विजचन्द्रिकाभिराश्रीयते ४कैरविणीवनश्रीः ॥९९॥

(१) अमृतपूर्तायां कन्दर्पस्य क्रीडार्थं रक्तरत्ननिर्मितायामोष्ठरूपवाप्याम् । (२) देव्याः । (३) स्फुरदन्तकान्तिभिः । (४) कुमुद्वतीकाननलक्ष्मीः ॥९९॥

हील० अमृतपूर्णायां स्मरकेल्यर्थं पद्मरगनिबद्धायामधरवाप्यां दन्तकान्तिभिः कुमुदिनीवनश्रीरासा ॥ १०३॥

हीसुं० १स्मितश्रिया २मिश्रितदन्तकान्तिश्च ३कास्ति ४गीर्वाणमृगेक्षणयाः ।

बन्दीकृता ५चन्द्रमसं ६विजित्य ज्योत्स्ना ७स्य ८दारा वदनेन ९विद्यः ॥१००॥^१

(१) हसितलक्ष्म्या । (२) व्यास । (३) भाति । (४) शासनदेव्याः । (५) शशिनम् । (६) जित्वा । (७) चन्द्रस्य । (८) प्रिया । (९) विद्य इवार्थे ॥१००॥

हील० देव्या दन्तकान्तिः शुशुभे । उत्प्रेक्ष्यते । चन्द्रं जित्वाऽस्य दारा ज्योत्स्ना बन्दीकृता । इति वयं जानीमः ॥१०६॥

हीसुं० १स्वर्भाणुभीरो २रजनीचरिष्णोः ३कलङ्कभाजः ४क्षयिनः ५स्मि(सि)तांशोः ।

ज्योत्स्ना किमु ६द्वेगवती ७यदास्यं भेजेऽपविघ्नं ८दशनांशुदम्भात् ॥१०१॥

(१) राहोर्भीरुकस्य । (२) निशायां चरणशीलस्य । (३) सकलङ्कस्य । (४) क्षयो-रोगः क्षीणता च । (५) चन्द्रात् । (६) खिन्ना । (७) देवीवदनम् । (८) निरन्तरायम् । (९) दन्तकान्तिमिषात् ॥१०१॥

हील० चन्द्रात्खेदमासा ज्योत्स्ना यदास्यं भेजे ॥१०४॥

हीसुं० १यस्याः २पृणान्निर्ज्ज्वरदृक्चकोरान्दन्तप्रभाभिर्वदनं ३दिदीपे ।

४शरद्विनिद्रीकृत चन्द्रिकाभिर्विभावरीणामिव सार्वभौमः ॥१०२॥

(१) देव्याः । (२) प्रीणयन् । (३) सुरनयनचकोरान् । (४) शुशुभे । (५) घनात्ययेन विकाशितकौमुदीभिः (६) रात्रिपतिः । "कन्दर्पेऽनल्पदर्पे विकिरति किरणांश्वरीसार्वभौमः" इति नाटकग्रन्थे ॥१०२॥

हील० दन्तकान्तिभिर्दृक्चकोरान्प्रीणयत् सद्वदनं दिदीपे । यथा चन्द्रः शरत्रिर्मलीकृतज्योत्स्नाभिर्दीप्यते ॥१०५॥

1. हीलप्रतौ हीमु० च यथासङ्ख्यमतेषां १००-१०१-१०२ तमश्लोकानामेषोऽनुक्रमः १०६-१०४-१०५, १०५-१०३-१०४
2. इति सस्मितदन्तकान्तिः हील० ।

हीसुं० १मरुन्मृगाक्षीवदनाब्जदन्तैःस्तारेशतारैर्विजितैर्विभूत्या ।

१आलोच्यते १तद्विजिगीषयेव १सम्भूय १तीरेऽम्बरनिर्झरिण्याः ॥१०३॥

(१) देव्याः वदनेन दन्तैश्च । (२) चन्द्रतारकैः । (३) श्रिया । (४) आलोचः क्रियते ।
(५) वैरिणो विजेतुमिच्छया । (६) एकत्र भूत्वा । (७) तटे । (८) आकाशगङ्गायाः
॥ १०३ ॥

हील० श्रीशासनसुरीदन्तैर्जितैश्चन्द्रतारैः स्वर्गङ्गातीरे सम्भूयैकत्र मिलित्वा तेषां दन्तानां पराबुभूषया आलोच्यते
मन्यते । विचार इव विधीयते ॥१०७॥

हीसुं० १अजय्यवीर्यं मुखपद्ममस्याः १श्रिया जयन्तं १स्वमवेत्य १राज्ञा ।

१सन्धि १विधातुं १प्रहिताः १प्रधान-द्विजाः समं १तेन १किमु १ल्लसन्ति ॥ १०४ ॥

(१) जेतुमशक्यः पराक्रमो यस्य । (२) देव्या वदनकमलम् । (३) लक्ष्म्या । (४)
चन्द्रात्मानम् । (५) ज्ञात्वा । (६) चन्द्रेण । (७) परस्परप्रीतिम् (८) कर्तुम् । (९)
प्रेषिताः । (१०) प्रकृष्टा मन्त्रिणश्च द्विजा दन्ता ब्राह्मणाश्च । (११) वदनकमलेन सार्द्धम् ।
(१२) किमुत्प्रेक्षायाम् । (१३) भान्ति ॥१०४॥

हील० अज० । द्विजा दन्ताः शोभन्ते । उत्प्रेक्ष्यते । चन्द्रेण मुखपद्मेन सह प्रीतिं कर्तुं प्रधानद्विजाः प्रेषिताः
॥*१०८॥

हीसुं० १पाण्डुः १क्षयी १शून्यनभश्चरिष्णु १निरङ्गराहोर्द्विषतोर्वि (ऽपि) विभ्यत् ।

१दोषाकरः १श्याममुखो १वराकोऽस्माकं पुरस्ताज्जडकस्त्वमेकः ॥१०५॥

१रुप्यद्युतोऽक्षीणसुखा १मुखस्था १जिताहिताः १स्फीतगुणा १विशुद्धाः ।

१नैकेऽभिरूपाः किमितीन्दु १मुद्यद्युता १त्रिदश्याः प्रहसन्ति दन्ताः ॥१०६॥युग्मम्॥

(१) रोगः श्वेतश्च । (२) राजयक्ष्मा क्षीणता च । तद्युतः । (३) निर्मानुषे गगने सञ्चरणशीलः ।
(४) शिरोऽवशेषादपि वैरिणो राहोर्भयं प्राप्नुवत् । (५) रात्रिरपगुणश्च खनिः । (६)
लक्ष्मयुतः कृष्णमुखश्च । (७) रङ्कः । (८) जडस्वरूपो मूर्खश्च ॥१०५॥

(१) रजतवद्दीप्यमानकान्तयः । (२) सर्वाङ्गीणसुखभाजः । (३) सर्वेषामग्रेस्थायुका
वक्त्रवासिनश्च । (४) जितवैरिणः । (५) ख्यातगुणाः । (६) निःकलङ्काः । (७) बहवः ।
(८) लक्षणयुक्तरूपाः । "अभिर्वीप्सा-लक्षणयो" रित्यनेकार्थः । पण्डिताश्च । (९)
प्रकटीभवत्कान्त्या । (१०) देव्याः ॥१०६॥

हील० दन्ताश्चन्द्रं हसन्ति । यतस्त्वं न भाति इति नभस्तद्वासी, अपगुणानामाकरे निशाकरे वा । पुनःकलङ्की
वयं तु मुखे सर्वेषामप्यग्रे वक्त्रे च तिष्ठन्ति, तादृशाः । पुनर्जितशत्रवः । द्वात्रिंशत्प्रमाणत्वेनानेके ।
पुनरभिरूपाः पण्डिताः । अतो हे जड ! त्वं कः ? ॥१०९-११०॥

1. प्रधानाः द्विजा० हीमु० । 2. हंसद्युतो० हीमु० ।

- हीसुं० १आशानुरागातिशयं २सृजन्ती ३प्रचेतसः ४स्फारमरीचितारा ।
 ५समुज्जिहानद्विजराजराजिवक्त्रा स्म सन्ध्येव विभाति देवी ॥१०७॥
 (१) वाञ्छा दिग् च स्नेहः अनुगतरक्तिमा च उत्कर्षम् । वाञ्छामोहयोरतिशयिताम् । (२)
 कुर्वती । (३) प्रकृष्टचेतस उत्तमस्यापि वरुणस्य च । (४) दीप्यमानकान्तिमत्तारा कनीनिका
 तारका च । (५) उद्गच्छन् द्विजराजश्चन्द्रः राजदन्तश्च तेन शोभनशीलं वदनं प्रारम्भश्च यस्याः
 ॥ १०७॥
- हील० देवी सन्ध्येव भाति । किंभूता ? । प्रकृष्टचेतसो वाञ्छयाः स्नेहस्य वा रागाधिक्यं वा वरुणदिशि
 रागं वा कुर्वन्ती(ती) । पुनर्दीप्रा तारे कनीनिके ज्योतीषि वा यस्याम् । पुनरुद्गतदन्तैरुदितचन्द्रेण
 राजते । तादृशं वक्त्रं प्रारम्भो मुखं वा यस्याः ॥१११॥
- हीसुं० १शशी २सुधां प्रेक्ष्य निपीयमानां सुरैः सृजंस्तत्र ३ममत्वमन्तः ।
 ४ररक्ष ५निक्षिप्य ६रहो ७रसज्ञापात्र्यामिवैतां ८कृतयन्मुखाङ्गः ॥१०८॥
 (१) चन्द्रः । (२) निजाङ्गस्थाधि पीयूषं । (३) सुधायाम् । (४) मोहमूर्छाम् । (५) चित्ते ।
 (६) गोपयति स्म । (७) संस्थाप्य । (८) एकान्तस्थायाम् । (९) रसनापात्रिकायाम् ।
 (१०) निर्मितयद्वदनदेहश्चन्द्रः ॥१०८॥
- हील० चन्द्रः सुधायां ममत्ववान् । उत्प्रेक्ष्यते । एकान्ते जी(जि)ह्वापात्रे गोपयति स्म ॥११२॥
- हीसुं० १यस्या रसज्ञां २जयिनीं ३निभाल्य ४शोणच्छदं ५तत्तुलनाविलासम् ।
 पितामहं प्रार्थयते ६स्वताता ७रविन्दगेहे ८निवसन्तमूहे ॥१०९॥
 (१) देव्याः । (२) जयनशीलाम् । (३) दृष्ट्वा । (४) रक्तपत्रमर्धात्कमलस्य । (५)
 जिह्वासादृश्यलीलाम् । (६) निजजनकः विधाता च । (७) आत्मनः जन्मकर्तृत्वेन जनकीभूतं
 कमलम् । तस्य तदेव वा गृहं तत्र । (८) निवासं कुर्वन्तम् । (९) ऊहे विचारयामि । इवार्थे
 वा ॥१०९॥
- हील० रक्तोत्पलपत्रं कमलस्थं पितामहं जनकजनकं धातारं वा जी(जि)ह्वासादृश्यं याचतीव ।
 प्यन्तत्वाद्द्विकर्मकत्वम् ॥११३॥
- हीसुं० १स्वं २निष्ठितं ३नित्यसुपर्व ४त्यानात्पीयूषम ५न्विष्य ६सितत्वेषेव ।
 ७प्रेषीदमा ८ना ९ययितुं १०रसज्ञासुधा ११हृदेऽस्या १२द्विजराजिरा १३भात् ॥११०॥
 (१) आत्मीयम् । (२) क्षीणम् स्वल्पावशिष्टं वा । (३) अरोहात्रं देवानां पानवशात् । (४)
 अमृतम् । (५) दृष्ट्वा । (६) चन्द्रेण । (७) प्रेषिता । (८) पीयूषम् । (९) आत्मार्थे
 ग्राहयितुम् । (१०) जिह्वारूपामृतद्रहे । (११) देव्याः । (१२) दन्तपङ्क्तिः । (१३) बभौ
 ॥११०॥

1. इति दन्ताः हील० । 2. ०नापयितुं हीमु० । 3. ०हृदो हीमु० ।

हील० दन्तपङ्क्तिभ्यात् । उत्प्रेक्ष्यते । पीयूषं क्षीणं दृष्ट्वा चन्द्रेण तदेवानाययितुं जी(जि)ह्वाहृदे ब्राह्मणश्रेणिः प्रेषिता ॥११४॥

हीसुं० जाने 'यदास्यं' 'सरसी सुधाया' 'विजृम्भिजिह्वारुणपद्मपत्रम् ।
'श्रेणीभवन्तः' 'पुलिनाऽ' 'वतंसा' 'हंसद्विजाः स्युः कथम' 'न्यथा' 'स्याम् ॥१११॥
(१) देवीमुखम् । (२) अमृततटाकः । (३) विकसनशीलं रसनैव रक्तकमलदलं यत्र ।
(४) पङ्क्त्या तिष्ठन्तः । (५) जलोद्भिन्नप्रदेशे तटे च । (६) शेखरीभूताः । (७)
हंसवदुज्ज्वलादन्ता हंसपक्षिणो वा । (८) अन्येन प्रकारेण । (९) सुधासरस्याम् ॥ १११॥

हील० जाने य० । अहमेवं मन्ये-यदास्यं पीयूषसरसी । अन्यथा तटशेखरीभूताः हंसपक्षिणो वा हंसवदुज्ज्वला दन्ताः कथं भवेयुः ॥११५॥

हीसुं० 'वर्द्धिष्णुदेवीहृदयानुरागवारांनिधे' 'विद्रुमकन्दलीव ।
'कण्ठत्रिरेखेण मुखे गृहीता पुपोष भूषां' 'रसना' 'दसीया ॥११२॥'
(१) वर्धनशीलो यो देव्या मनसि । हृदयं-मनो वक्षश्च । रागस्य एव समुद्रस्तस्य । (२)
प्रवालनवाङ्कुरः । "कन्दली तूपरागेऽपि कलापे च नवाङ्कुरे । मृगजातिप्रभेदे चे"ति
लिङ्गानुशासनचूर्णौ । (३) कण्ठरूपशङ्खेन । (४) देवीसम्बन्धिनी । (५) जिह्वा ॥११२॥

हील० जी(जि)ह्वा भाति । उत्प्रेक्ष्यते । स्नेहार्णवाद्बिद्रुमकन्दली कण्ठशङ्खेन मुखे गृहीता ॥११६॥

हीसुं० 'जडीभवन्ती' 'रिपुनिर्जये' 'यद्वाचा जिता' 'द्वीविधुरा' 'विपञ्ची ।
'यियासया' 'शैवलिनीशपारे तुम्बद्वयं किं' 'बिभराम्बभूव ॥११३॥
(१) प्रतिकर्तुमशक्नुवन्तीत्यर्थः । (२) वैरिपराभवनाय । (३) देवीवाण्या । (४)
लज्जाव्याकुला । (५) वीणा । (६) गन्तुमिच्छया । (७) समुद्रस्य परे तीरे । (८)
धृतवती ॥११३॥

हील० यद्वाण्या जिता स्वास्यं दर्शयितुमशक्नुवन्ती वीणार्णवपारे गन्तुम् । उत्प्रेक्ष्यते । तुम्बे विभर्ति स्म ॥ ११७॥

हीसुं० 'स्त्र(श्र)वःसुधायै' 'जगतां' 'यदीयवाचे पिकेन' 'स्पृहयालुनेव ।
'अभ्यस्यते' 'भैक्ष्यभुजा' 'तरुभ्योऽ' 'निशं वने पञ्चमगीति' 'रुच्चैः ॥११४॥
(१) कर्णयोरमृतभूतायै । पीयूषतोषक(?)सदृशायै । (२) जगज्जनानाम् । (३) देवीगिरे ।
(४) इच्छनशीलेन । (५) अभ्यासः क्रियते । (६) भिक्षासमूहाहारेण । (७) वृक्षेभ्यः
सकाशात् । (८) निरन्तरम् । (९) बाढस्वरेण ॥११४॥

हील० श्रवः० । कर्णामृतरूपायै वाण्यै वाञ्छता । अतो वृक्षेभ्यो मञ्जरीकलिकादिभुजा कोकिलेन

पञ्चमध्वनिरुद्घोष्यते ॥११८॥

हीसुं० १स्वरैकसारं १परवादिनीभ्यः ३सङ्गृह्य जाने ४जलजासनेन ।
 ५विधीयते स्म ६ध्वनितं त्रिदश्यास्ताभ्योऽतिरिच्येत न चेत्कुतस्तत् ॥११५॥
 (१) सप्ततन्त्रीकवीणाभ्यः । (२) खड्गादिसप्तस्वराणामद्वैतसारम् । (३) आपूर्य । (४)
 विधात्रा । (५) कृतम् । (६) देव्या वाग् । (७) स[र्व?]वीणाभ्यः । (८) अधिकीभवेत्
 ॥११५॥

हील० वीणाभ्यो ध्वनिं गृहीत्वा धात्रा देवीस्वरो विहितः । न चेत्ताभ्योऽधिकत्वं कथमिति अहं जाने ॥११९॥

हीसुं० यद्वाक्पुरस्तादिव पाण्डुराभिर्विलीयते स्म त्रपया सुधाभिः ।
 सितोपलाभिश्च तपस्विनीभिस्तृणं किमादाय मुखेन तस्थे ॥११६॥¹
 यद्वाचमद्वैतमाधुर्या निजजित्वरीं च वीक्ष्य लज्जयेव सुधा विलीयगता पाण्डुरा च जाता
 शर्कराभिरपि तथैव वक्त्रे तृणं गृहीत्वा स्थितः ॥११६॥

हील० यद्वाचा जितममृतं द्रवीभूतम् । पुनः सिताभिर्मुखे तृणं दत्तम् ॥१२०॥

हीसुं० १स्वप्रीतिरत्योरिदमोष्ठधाम्नोः ३सापत्यतः ४संस्थितिवादभाजोः ।
 स्मरस्तदर्थे ५विबभाज ६सीमां रेखामिषात्किं ७विनिनीषुराजिम् ॥११७॥²
 (१) आत्मनः प्रीतिरतिनामपत्योः । (२) देव्या अधर एव धाम गृहं ययोः । (३) सपत्नीत्वेन ।
 (४) स्थानस्य विवादकारिण्योः । (५) तयोरर्थे । तत्स्थानकयोर्मध्ये । (६) विभागीकृतवान् ।
 (७) अवधिः । (८) निवारयितुमिच्छुः । (९) परस्परकलहम् ॥११७॥

हील० स्वप्री०। रतिप्रीत्योः सपत्यो रणं विनेतुमिच्छुः कामः सीमां विभागीकृतवान् ॥१२१॥

हीसुं० तत्साधु ३मन्ये मलयानिलेन ३यदेतदीयस्व(श्व)सिती बभूवे ।
 ४सर्वर्तुपुष्पोद्भव ५सौरभस्य सौभाग्यमाप्नोति ६किमन्यथासौ ॥११८॥
 (१) समीचीनम् । (२) विचारयामि । (३) देवीसम्बन्धिस्वा(श्वा)सेन जातम् । (४) षट्
 ऋतुकुसुमसञ्जातामोदस्य सुरभिताया वा । (५) चारुताम् । (६) केन प्रकारेण । (७)
 मलयानिलः ॥११८॥

हील० तदहं सम्यग्जाने ॥१२२॥

हीसुं० १निमीलनोन्मीलनदूषितेभ्यो नित्यं दधद्भयो ३मधुपानुषङ्गम् ।
 ३निर्वेदवान्यद्वक्त्रमुद्बनेभ्यः स्थितः किमामोद ६इदंमुखाब्जे ॥११९॥
 (१) सङ्केचविकाशाभ्यां पीडितेभ्यः । (२) मद्यपा भ्रमराश्च तैः सङ्गं कुर्वद्भ्यः । (३)

1. इति नासा (वाणी) हील० । 2. इत्यधरोष्ठमध्यरेखा हील० ।

उद्वेगकलितः । (४) कमलकैरवकाननेभ्यः । (५) परिमलः । (६) अस्या देव्या वदनकमले
॥११९॥

हील० सङ्कोचविकाशाभ्यां दूषितेभ्यो मद्यपैर्भ्रमरैर्वा प्रसङ्गवद्भ्यः सर्वकमलेभ्यः खेदवान्परिमलाऽदांमुखे
स्थितः ॥१२३॥

हीसुं० १विश्राणयित्वेव २पुरा ३स्वसार सौरभ्यमेत ४द्वदनाम्बुजाय ।

५शोभा सहस्रांश इतः ६पयोजपरम्पराभिर्ग्रहयांबभूवे ॥१२०॥^१

(१) दत्त्वा । (२) पूर्वम् । (३) आत्मनः सारभूतां सुरभिताम् । (४) अस्या वक्त्रपद्माय ।
(५) देवीवदनस्य शोभानां सहस्रसङ्ख्याकः भागः । (६) देवीमुखकमलात् । (७)
पद्मपङ्क्तिभिः । (८) गृहीतः ॥१२०॥

हील० विश्रा० । अस्या मुखकमलाय स्वसौरभ्यं दत्त्वा । उत्प्रेक्ष्यते । कमलैरितो देवीवदनाच्छ्रेभाया
दशशतसङ्ख्योऽशो भागो गृहीतः ॥१२४॥

हीसुं० १व्यर्थीकृतां २शक्तिमवेत्य ३पूषद्विषा ४विरक्तेर्निजहेतिहातुः ।

५तूणीरमादाय ६मनोभवस्य ७विरञ्चिना ८स्या ९व्यरचीव १०नासा ॥१२१॥

(१) निष्फलीकृताम् । (२) स्वबलम् । (३) ज्ञात्वा । (४) शम्भुना । (५) वैराग्यात् ।
(६) निजप्रहरणानि त्यजनशीलस्य । शीले 'तून्', 'ओहाक् त्यागे' इत्यस्य हानं शीलो हाता,
तस्य हातुः । (७) निषङ्गम् । (८) स्मरस्य । (९) विधात्रा । (१०) कृतम् । (११) देव्याः ।
(१२) नासिका ॥१२१॥

हील० ईश्वरेण स्ववीर्यं व्यर्थीकृतं ज्ञात्वा विरागान्निजशस्त्रत्यजनशीलस्य कामस्य रिक्तं तूणीरं गृहीत्वा तत्रा
तस्या नासा विहिता ॥१२५॥

हीसुं० १यन्नासिकां वीक्ष्य २जगन्निरीक्ष्यामेतत्पुरः श्रीर्मम का ३ह्रियेति ।

४शङ्केऽनिशं ५न्यकृतिकैतवेन स्वं ६गोप्यते ७कीरसृपाटिकाभिः ॥१२२॥

(१) देव्या नासाम् । (२) जगज्जनानां निरीक्षणयोग्याम् । (३) एतस्या देवीनासाया अग्रे ।
(४) लज्जयेति । (५) अधःकरणकपटात् । (६) गुप्तं क्रियते । छत्रं रक्ष्यते । (७)
शुकचञ्चुभिः ॥१२२॥

हील० यन्ना० । यन्नासिकायाः पुरे मम का शोभेति व्रीडात् । अहमेवं मन्ये । नीचैष्कः (क) रणकैतवेन
शुकचञ्चुभिः स्वं गोप्यते ॥१२६॥

हीसुं० १मुक्त्वा २द्विषः ३पञ्चमुखीं प्रति ४स्वान्पञ्चापि ५रोषा ६स्मरधन्विनाजौ ।

७यदङ्गवासौकसि किं ८निषङ्गे ९रिक्तो १०विमुक्तोऽजनि नासिकाऽस्याः ॥१२३॥

(१) क्षिप्त्वा । (२) शम्भोर्वैरिणः । (३) पञ्च वक्त्राणि प्रति । (४) आत्मीयान् । (५)
बाणान् । (६) मदनधानुष्केन । (७) देव्याः शरीरमेव वसनार्थं गृहं तत्र । (८) तूणीरः ।
(९) वारव्यत्ययात् बाणरहितः । (१०) स्थापितः । (११) जाता । (१२) देव्याः ॥१२३॥

1. इति वदनपरिमलः हील० ।

- हील० स्मरेण शम्भोः पञ्चवदनानि प्रति पञ्चबाणान् मुक्त्वा यदङ्गे रिक्तस्तूणो मुक्तो नासिका जातः ॥१२७॥
- हीसुं० १स्वमन्दिरे २यद्वदनारविन्दे ३लावण्यलक्ष्म्या ४प्रकटीकृतेव ।
 ५भ्रुकैतवात्कज्जल ६मुद्गिरन्ती ७प्रदीपलेखा विललास नासा ॥१२४॥
 (१) निजगृहे (२) देवीवक्त्रपद्मे । (३) लवणिम्नः श्रिया । (४) उद्धोधिता । (५) श्यामां
 भूमिषादञ्जनरेखाम् । (६) मुञ्चन्ती । सृजन्ती । (७) दीपकलिका ॥१२४॥
- हील० दीपसमाना नासा भाति ॥१२८॥
- हीसुं० १निजप्रतिद्वन्द्विविधुन्तुदस्य २निरीय ३भाग्याभ्युदयेन वक्त्रात् ।
 ४पुनस्तदातङ्कितचेतसेव ५यद्गण्डभूयं विधुना ६नुसस्त्रे ॥१२५॥
 (१) स्वशत्रुराहोः । (२) निर्गत्य । (३) पुण्यपरिपाकेन । (४) द्वितीयवारमपि । (५)
 तस्माद् राभीतियुक्तचित्तेन । (६) देवीगल्लभावम् । (७) अनुसृतम् ॥१२५॥
- हील० राहुमुखाद्भाग्येन निर्गत्य पुनस्तद्भयादिव यत्कपोलतां श्रिता ॥१२९॥
- हीसुं० १यदास्यतोऽभ्यर्थयितुं २विभूषाभरं ३त्रियामादयितात्मदर्शौ ।
 ४तन्नित्यसेवाविधये ५कपोलपालीद्वयीभावमिवाभजेताम् ॥१२६॥
 (१) देवीमुखात् । (२) याचितुम् । (३) शोभातिशयम् । (४) चन्द्रदर्पणौ । (५)
 देवीमुखस्य सदा पर्युपास्तिकृते । (६) गण्डद्वन्द्वत्वम् । “कपोलपालीजनितानुबिम्बयो” रिति
 नैषधे ॥१२६॥
- हील० यदास्यतो विभूषां याचितुम् । अत एव देवीवदनसेवार्थं चन्द्रदर्पणौ कपोलभावं प्राप्तौ ॥१३०॥
- हीसुं० कपोलभित्तौ १मृगनाभिपङ्कैश्चित्रीकृतोऽस्या २मकरश्चकाशे ।
 ३यद्वेश्मनोऽदृश्यतनोर ४नङ्गतयात्मयोनेरिव ५लक्ष्म ६लक्ष्यम् ॥१२७॥
 (१) कस्तूरी द्रवैः (२) मच्छय(तस्य)विशेषः । “कपोलपत्रान्मकरात्सकेतु” रिति नैषधे ।
 (३) देवीरूपगृहस्य । (४) न नयननिरीक्षणीयशरीरस्य । (५) कायरहितत्वेन स्मरस्य । (६)
 केतनं चिह्नम् । (७) दृश्यम् ॥१२७॥
- हील० कपोले कस्तूर्या कृतो मगर इति लोकप्रसिद्धः । स शुशुभे । उत्प्रेक्ष्यते । अनङ्गत्वेनादृश्यस्य स्मरस्य
 दृग्दृष्टं चिह्नम् ॥१३१॥
- हीसुं० १हिरण्यगर्भः २प्रणयन्सुरीं तां ३विद्योऽरविन्दं वदनीचकार ।
 ४मरन्दलुभ्यन्नयनद्विरेफौ न चेद्भवेतां कथमन्यथा ५स्मिन् ॥१२८॥
 (१) धाता । (२) कुर्वन् । (३) जानीम इवार्थो वा । (४) मकरन्देषु लोलुपौ भवन्तौ नेत्रे
 एव भृङ्गौ । (५) वदनपद्मे ॥१२८॥
- हील० ब्रह्मणा कमलेन मुखं कृतम् । इदं नो चेदस्मिन्नेत्रे इव भ्रमरौ कथं भवेताम् ॥१३२॥

1. इति नासिका हील० । 2. कासे हीमु० । 3. इति कपोलः हील० ।

हीसुं० १स्फुरन्महोगोचरिताखिलाशौ २भूपाविवास्या भवतः स्म नेत्रे ।

३अधारिषातां कथमा०तपत्रे ४पक्ष्मोपधे ५मूर्द्धनि चेन्न ६ताभ्याम् ॥१२९॥

(१) दीप्यमानद्युतिभिर्लक्षीकृत समग्रदिशौ । तेजसां सर्वत्र व्यापित्वात् । पक्षे- प्रसरत्प्रतापैर्विष-
यी कृ]तसमस्तहरितौ । (२) राजानौ । (३) धृते । (४) छत्रे । (५) नेत्ररोमच्छलात् । (६)
मस्तके । (७) नेत्राभ्याम् ॥१२९॥

हील० दीप्रेण महसा तेजसा प्रतापेन वा दृष्टा दिशो याभ्यां तौ(ते) नेत्रौ(नेत्रे) भूपाविव जातौ । अन्त्या
नेत्ररोमदम्भाच्छत्रे कथं धृते ॥१३३॥★

हीसुं० १असूयया २स्वीयपराभविष्णुं दृशं यदीयां ३प्रविभाव्य भृङ्गाः ।

स्पर्द्धा ४न दध्मोऽथ वयं कदाचिदितीव चक्रुः कजकोशपानम् ॥१३०॥

(१) ईर्ष्याया । (२) निजस्य पराभवनशीलाम् । (३) दृष्ट्वा । (४) न वदामः । (५)
अद्यतः प्रारभ्य । (६) शपथम् ॥१३०॥

हील० असू० । पराभविष्णुं यदृष्टिं दृष्ट्वा भ्रमराः कोशपानं चक्रुः ॥१३४॥

हीसुं० १सारैर्दलैः शासनदेवतायाः २प्रणीय नेत्रे किमु ३पद्मयोनिः ।

४शेषैरशेषैर्दलिकैरकाशीत्पुनश्चकोरा५म्बुजखञ्जरीटान् ॥१३१॥

(१) विशिष्टैर्वस्तुभिः । (२) कृत्वा । (३) धाता । (४) अवशिष्टैः । (५) कृतवान् । (६)
कमलखञ्जनान् ॥१३१॥

हील० धाता सारदलैर्नेत्रे निष्पाद्य शेषैर्दलैश्चकोरादींश्चकार ॥१३५॥

हीसुं० १जेया त्रिलोक्येव २शरैस्त्रिभिस्तत्शेषा ३द्विकाण्डी ४किमिति स्मरेण ।

५त्यक्ता०थ सा ६पद्मभुवा ७कृतार्थीकृतेव देव्या नयने ८प्रणीय ॥१३२॥

(१) जेतुं योग्या । (२) त्रिसङ्घैरेव बाणैः । (३) अवशिष्टा उद्धृता । (४) बाणद्वयी ।
(५) किमिति न किञ्चित्कार्या इति हेतोः । (६) उज्झिता । (७) पश्चात्पदनत्यजनानन्तरम् ।
(८) धात्रा । (९) सफलीकृता । (१०) कृत्वा ॥१३२॥

हील० त्रिभिः शरैस्त्रिलोकी एव जेया । ततो द्वयोः काण्डयोर्बाणयोः समाहारो द्विकाण्डी स्मरेणोऽज्झिता सती
धात्रा देवीनेत्रे निष्पाद्य सत्या कृता ॥१३६॥

हीसुं० १श्रिया २सुधाभुक्त्परमाणुमध्या-चक्षुर्विभूषामनुकर्तुकामैः ।

३गुप्तं क्वचित्प्रा०वृषि ४खञ्जरीटैराराध्यते मन्त्र इवा५प्तदत्तः ॥१३३॥

(१) स्वशोभया । (२) देवाङ्गनानयनविभवम् । "अध्यापयामः परमाणुमध्या" इति नैषधे ।
(३) छत्रम् । (४) वर्षाकाले । (५) खञ्जनपक्षिभिः । (६) इष्टविश्राणितः ॥१३३॥

हील० शोभया चक्षुःसदृशो भवितुं खञ्जरीटैर्मन्त्र आराध्यते ॥१३७॥

1. नेत्रौ हीमु० । 2. ०धाभाक्पर० हीमु० ।

- हीसुं० चन्द्राच्चकोरोऽमृतपानदम्भाद्यानस्थितो गन्धवहात्कुरङ्गः ।
 १पितामहात्पङ्कजमासनस्थं २यदक्षिलक्ष्मीमिव ३मार्गयन्ति ॥१३४॥
 (१) सुधापानार्थागमनमिषात् । (२) वाहने स्थितः । (३) पृषदश्चो वायुस्तथा-“कर्तुं शशाङ्काभिमुखं न भैम्यां मृगं दृगम्भोरुहनिर्जितं यत् । अस्या विवाहाय ययौ विदर्भास्तद्वाहनस्तेन न गन्धवाह” इति नैषधे । वातात् । (४) विधातुः । (५) कमलम् । (६) विष्टरः पीठमासनम् । सरोरुहासनत्वात् । (७) देवीनयनश्रियम् । (८) याचन्ति ॥१३४॥
- हील० चन्द्राच्चकोरो यच्चक्षुषः शोभां याचतीव । पुनर्वाहनत्वेन स्थितो मृगो वायोमार्गयति । पुनरासनरूपं पङ्कजं ब्रह्मणो याचति ॥१३८॥
- हीसुं० १स्मितं २निशाहोरपि ३नित्यरङ्गद्भृङ्गाङ्कितं स्याद्यपि पुण्डरीकम् ।
 ३प्रस्यन्दमानान्तरतारिकायास्ततोऽनुकुर्व्यात्त्रिदिशीदृशस्तत् ॥१३५॥^३
 (१) विकसितम् । “स्मितं दिवा निश्यपि” इत्यपि सूत्रपाठः । (२) अविरहितभ्रमदभ्रमर-कलितम् । (३) चलन्ती विचाले कनीनिका यस्याः । (४) देवीनयनस्य । (५) श्वेतकमलम् ॥१३५॥
- हील० यदि पुण्डरीकं सदा विकसितं, उत च भृङ्गाङ्कितं भवेत्ततो भ्रमत्कनीनिका एतस्या दृशमनुकुर्यात् ॥*१३९॥
- हीसुं० १प्रीत्या च रत्या सह २मीनकेतो ३रन्दोलनादोहदपूरणाय ।
 विनिर्मिते ४नाभिभुवेव लीलादोले तदीये ५स्र(श्र)वसी विभातः ॥१३६॥
 (१) प्रीतिरतिनाम्यौ स्मरपत्न्यौ ताभ्यां सार्द्धम् । (२) स्मरस्य । (३) प्रेङ्खोलनस्पृहापरिपूर्तये । “दोहदोऽपि च चलद्वीचीचयैः पूर्यते” इति हंसाष्टके । (४) विधिना । (५) कर्णौ ॥१३६॥
- हील० तस्याः कर्णौ भातः । उत्प्रेक्ष्यते । स्वपत्नीभ्यां सह स्मरस्य दोलनेच्छापूर्तये धात्रा केलिप्रेङ्खोले विहिते ॥१४०॥
- हीसुं० १मोघीकृताशेषशरं २गिरीशं ३प्रत्यर्थिनं ४पाशयितुं ५कथञ्चित् ।
 ६अधारि पाशो ७विषमायुधेन ८यद्वैश्रमनेव ९श्रवणच्छलेन ॥१३७॥
 (१) विफलीकृतसमग्रबाणम् । (२) ईश्वरम् । (३) शत्रुम् । (४) पाशयन्त्रितं कर्तुम् । (५) केनापि प्रकारेण । (६) धृतः । (७) मदनेन । (८) देवीशरीरवासिना । (९) कर्णकपटात् ॥१३७॥
- हील० मोघी०। या देवी एव वेश्म यस्य तादृशेन स्मरेणेशं पाशयितुं श्रोत्रदम्भात् । उत्प्रेक्ष्यते । पाशो धृतः ॥१४१॥
- हीसुं० १धृतैकपाशेन २पयोधिधाम्ना ३स्वाङ्कप्रभुत्वेन किमात्मयोनिः ॥
 ४स्पर्द्धा दधानः ५स्र(श्र)वसी त्रिदश्याः पाशद्वयीमा ६कलयंचकार ॥१३८॥^४

1. दिने निश्यपि हीमु० । 2. ०कां तत्तनोत कुर्यादृशमेतदीयाम् हीमु० । 3. इति लोचनम् हील० । 4. इति कर्णौ हील० ।

(१) अङ्गीकृत एक एव बन्धनग्रन्थिर्येन । (२) वरुणेन । (३) स्वस्याङ्गश्रिंहं मकरो यादोऽपरनामा तस्य स्वामित्वेन । "यादः पतिपाशिमेषनादा' इति हेमचन्द्रवचनात् । (४) स्पर्द्धा-स्वस्य तस्य च मकरप्रभुत्वे तुल्ये स्पर्द्धाम् । (५) कर्णौ । (६) दधारः ।

हील० देव्याः श्रोत्रे भातः । उत्प्रेक्ष्यते । मकरपतित्वेन कृत्वा वरुणेन सह स्पर्द्धया सङ्कल्पयोनिः पाशद्वयं दधार ॥१४२॥

हीसु० १स्वपृष्ठलग्नागतकेशकायस्वर्भाणुमा२लोक्य ३जिनाधिदेव्याः ।

४त्रायस्व नौ ५वक्तुमिती६न्दुभानू ७श्रुत्योर्वि८लग्नाविव कुण्डलाङ्गौ ॥ १३९॥^२

(१) आत्मनोः सूर्याचन्द्रमसयोः पश्चाद्विलग्न एवागतो यः केशपाश शरीरः स्वर्भाणुः राहुस्तम् । (२) दष्ट्वा । (३) त्रैलोक्यनाथस्याधिष्ठात्री देवी तस्याः (४) अचिन्त्यसामर्थ्यात् हे देवि ! त्वं नौ-आवयोः प्रबलशत्रोः सकाशात् रक्ष-जीवितदानं देहीति । (५) कथयितुम् । (६) चन्द्रसूर्यौ । (७) कर्णयोः (८) अन्यावपि वक्तुमिच्छू श्रवणयोर्वि ल गतः ॥१३९॥

हील० शासनाधिष्ठात्र्याः केशरूपं बाहुं दृष्ट्वा नौ आवयोस्त्रायस्वेति वक्तुं चन्द्रभानू कुण्डलरूपेण शरणं श्रितौ ॥१४४॥

हीसु० १श्रिया२भ्यभूयन्त मया समग्रा ३नवद्वयद्वीपमहीमहेलाः ।

इतीव वक्तुं जगतः स्म धत्ते सुरी५स्त्र(श्र)वःसङ्गिनवाङ्कयुग्मम् ॥१४०॥^३

(१) लक्ष्म्या । (२) पराभूताः । (३) अष्टादशद्वीपानां महीसमुत्पन्नवनिताः । "नवद्वयद्वीप-पृथग्जयश्रिया"मिति नैषधे । (४) श्रवणयुगलसङ्गतनवाङ्कद्वन्द्वम् । "कर्णान्तरुत्कीर्ण-गभीरलेखः किं तस्य सङ्घैव नवा नवाङ्क" इति नैषधे ॥१४०॥

हील० मयाष्टादशद्वीपाङ्गनाः अभिभूताः । इति वक्तुं या देवी श्रोत्रयोर्वसङ्घ्याकद्वयं धत्ते ॥१४३॥

हीसु० नीलोत्पले कर्णयुगे चकासांबभूवतुः १स्त्रैणमणेः सुराणाम् ।

२युयुत्सुनी ३तन्नव(य)नोत्पलाभ्यामिव ४प्रतिस्पर्धितया५भ्युपेते ॥१४१॥

(१) सुराणां स्त्रीणां समूहे रत्नभूतायाः । (२) योद्धुमिच्छुनी । (३) देवीविलोचनकमलाभ्याम् । (४) मिथः स्पर्द्धनशीलतया । (५) आगते ॥१४१॥

हील० कर्णयुगस्थे नीलोत्पले भातः स्म । उत्प्रेक्ष्यते । तन्नेत्रे एवोत्पले ताभ्यां सह योद्धुकामे इवागते ॥१४५॥

हीसु० १अभ्यस्यतास्याः २स्त्र(श्र)वसी मनोभूधनुर्धरिणेव धृते ३शरव्ये ।

न चेद्भवेतां कथम४न्तरालेऽ५नयो६र्विनीले कमले ७कलम्बौ ॥१४२॥^४

(१) अभ्यासं कुर्वतः । (२) देवीश्रवणौ । (३) वेध्ये । (४) मध्ये । (५) शरव्ययोः । (६) बाणौ । (७) नीलोत्पलौ(ले) । "कर्णयोः कुण्डले नीलोत्पले च" । नैषधे दमयन्ती-शृङ्गाराधिकारे दृश्यते ततोऽत्रापि ॥१४२॥

1. हीलप्रतौ हीमु० २. यथासंख्यमेतयोः १३९-१४०तमश्लोकयोरेषोऽनुक्रमः १४४-१४३, १४३-१४२ । 2. इति कर्णान्तर्गतनवाङ्कः हील० । 3. इति कुण्डले हील० । 4. इति कर्णयोरुत्पले हील० ।

हील० अस्याः श्रवसी । उत्प्रेक्ष्यते । अभ्यासं कुर्वता कामधनुर्धरेण वेध्ये मण्डिते एव । चेन्न तर्हि अनयोर्मध्ये कजबाणौ कथं वर्तेते ॥१४६॥

हीसुं० कटाक्षबाणा^१न्प्रगुणा^२न्प्रणीय^३स्वःसुभ्रुवो भ्रूः^४कुटिलीभवन्ती ।
धनुर्लता^५श्रीसुतधन्विनेव^६प्रसाधिताभात्त्रिजगज्जयाय ॥१४३॥

(१) सज्जान् । (२) विधाय । (३) देव्याः । (४) वक्रा जायमाना । (५) मदन-
धानुष्केन । (६) सज्जीकृता ॥१४३॥

हील० देवीभूर्भाति । उत्प्रेक्ष्यते । कटाक्षबाणान्सज्जान् कृत्वा कामेन जगज्जयार्थं धनुः प्रगुणीकृतम् ॥१४७॥

हीसुं०^१उज्जृम्भवक्त्राम्बुजमन्दिराया^२लीलाप्रवालोऽयमिवे^३न्दिरायाः ।
^४उत्सा^५तया वा^६फलिनीव^७भालाजिरे विरेजे^८सुरसुभ्रुवो भ्रूः ॥१४४॥

(१) देव्याः विकसितवदनकमलवसतेः । (२) क्रीडाकृते पल्लवः । (३) लक्ष्याः । (४)
प्ररोपिता । (५) श्रिया । (६) प्रियङ्गुलता । (७) ललाटरूपप्राङ्गणे । (८) देव्याः ॥१४४॥

हील० भ्रू रेजे । उत्प्रेक्ष्यते । यन्मुखस्थलक्ष्यास्तमालसालपल्लवः । पुनस्तया भालाङ्गणे रोपिता प्रियङ्गुलता ॥१४८॥

हीसुं०^१मिथो^२मुनीन्द्रेण^३मृधे^४मनोभूभूमीपति^५र्जर्जरीताङ्गयष्टिः ।
^६सुपर्वसुभ्रुभ्रुवमा^७श्मगर्भयष्टीमिवा^८लम्बकृते^९ततान ॥१४५॥

(१) परस्परम् । (२) हीरविजयसूरिशक्रेण । अपरवर्णनसमये मा वर्णनीयनायको विस्मृतः
स्यादिति तदन्तराले मुनीन्द्रपदोपादानम् । यथा नैषधेऽपि कुण्डिनपुरवर्णनाधिकारे - “पयसा
नैषधशीलशीतल”मिति । (३) सङ्ग्रामे । (४) स्मरनृपः । (५) भग्नास्थिपुञ्जा वपुर्लता
यस्य । (६) देवीभ्रुवम् । (७) मरकतमणिमयदण्डम् । (८) शरीराधारकृते । (९) चकार
॥१४५॥

हील० श्रीहीरविजयसूरिणा सह युद्धे जर्जरीभूतां भूरूपाम् । उत्प्रेक्ष्यते । आधारार्थं मरकतमयं दण्डं कामः
कृतवान् ॥१४९॥

हीसुं०^१नीलारविन्देन^२पुरा^३प्रणीय^४दृशं त्रिदश्याः^५सरसीजजन्मा ।
^६किञ्जल्कवृन्दैर्व^७दने^८तदीये^९प्रणीतवान्भ्रूलतिकामि^{१०}वास्याः ॥१४६॥

(१) कुवलयेन । (२) पूर्वम् । प्रथमम् । (३) कृत्वा । (४) विधाता । (५) तत्कुवलयकेसर-
निकरैः । (६) देवीवदने । (७) चकार । (८) देव्याः ॥१४६॥

हील० धाता नीलकमलेन नेत्रे कृत्वा पश्चात्केसरैर्भ्रूलतामकरोत् ॥१५०॥

1. तदीयैः हीमु० ।

- हीसुं० १संस्पर्द्धिभावं दधता २स्वलक्ष्म्या ३खण्डेन ४चण्डेतरकान्तिनेव ।
जग्राह ५योद्धुं ६त्रिदशीललाटं ७भ्रूयुग्मकायां ८करवालयाष्टिम् ॥१४७॥
(१) स्पर्द्धनशीलताम् । (२) निजश्रिया । (३) अर्द्धेन । (४) शीतकान्तिना । चन्द्रेणेत्यर्थः ।
(५) युद्धं विधातुम् । (६) देवीभालम् । (७) कर्तृभ्रूद्वन्द्वरूपाम् । (८) खड्गालयम्
॥१४७॥
- हील० संस्प० । स्वशोभया स्पर्द्धावताऽर्द्धचन्द्रेण सह योद्धुम् । उत्प्रेक्ष्यते । त्रिदश्या भालं भ्रूयुग्ममेव कायः
शरीरं यस्यास्तादृशीं निशितनिस्त्रिशलतां ग्रहयांबभूव ॥१५१॥
- हीसुं० स्मरं १रतिप्रीतिनितम्बिनीभ्यां २सहा ३अभिषेक्तुं ४भुवनाधिपत्ये ।
५यद्भालदम्भाज्ज ६लजासनेन ७मन्ये ८प्रणिन्ये ९कलधौतपट्टः ॥१४८॥
(१) रतिप्रीतिसंज्ञाभ्यां प्रियाभ्याम् । (२) समम् । (३) त्रैलोक्यराज्ये । (४) अभिषेकं
कर्तुम् । (५) देवीललाटच्छलात् । (६) ब्रह्मणा । (७) अहमेवं जाने । (८) कृतः । (९)
स्वर्णपट्टकः ॥१४८॥
- हील० रतिप्रीतिभ्यां सह श्रीनन्दनं त्रैलोक्यराज्ये अभिषेक्तुं, अभिषेकं कर्तुम् । अहमेवं मन्ये यल्ललाटच्छलातां
वेधसा काञ्चनपट्टको विनिर्मित इव ॥१५२॥
- हीसुं० त्रैलोक्यमा १क्रम्य २पराक्रमेण ३सुखं निषन्न(गण)स्य इषध्वजस्य ।
४व्यधत्त ५हेमनः फलकं विधाताऽ ६वष्टम्भनायेव ७तदीयभालम् ॥१४९॥
(१) पराभूय । (२) बलेन । (३) सुखेनोपविष्टस्य । (४) चकार । (५) स्वर्णस्य । (६)
पृष्टिदानाय । (७) देवीसम्बन्धिललाटम् ॥१४९॥
- हील० तदीयभालं भाति । उत्प्रेक्ष्यते । मीनकेतोः पृष्ठप्रदानार्थं हेमफलकम् ॥१५३॥
- हीसुं० १अधृष्यम २न्विष्य यदीय भालं ३द्वेष्यं ४निजं(ज)स्पर्द्धितया ५जिगीषत् ।
६अर्द्धामृतांशुः ७प्रपलाय्य ८पूषद्विषो जटाजूट इव प्रविष्टः ॥१५०॥
(१) अनाकलनीयम् । (२) दृष्ट्वा । (३) वैरिणम् । (४) स्वस्य स्पर्द्धनशीलत्वेन । (५)
जेतुमिच्छत् । (६) अर्द्धचन्द्रः । (७) नष्ट्वा । (८) ईश्वरस्य ॥१५०॥
- हील० अधृष्य० । यस्या, भालं जेतुमिच्छत्दृष्ट्वादार्द्धचन्द्रो नष्ट्वा शर्वजटायां प्रविष्ट इव ॥*१५४॥
- हीसुं० १अद्वैतलक्ष्मीकम २वेक्ष्य यस्या भालं ३तदीयश्रियमी ४हमानः ।
५विश्वम्भरस्येव ६पदे ७लगित्वा ८तां ९मार्गयत्य १०र्भ इवादार्द्धचन्द्रः ॥१५१॥
(१) असाधारणशोभाभासुरम् । (२) दृष्ट्वा । (३) भालसम्बन्धिशोभाम् । (४) काङ्क्षन् ।

1. इति भ्रुवोर्द्वयम् हील० । 2. ऽणिन्यै हीमु० । 3. निजं प्रति स्पर्द्धितया जिगीषत् हीमु० ।

(५) जगत ईप्सितदानेन पोषकस्य कृष्णस्य । (६) चरणे । (७) विष्णुपदे विलग्य । (८) भालश्रियम् । (९) याचति । (१०) बालक इव ॥१५१॥

हील० बालश्चन्द्रस्तद्बालशोभां दृष्ट्वा विष्णुपदे विलग्य तां मार्गयतीव ॥१५५॥

हीसुं० १यद्बाललक्ष्म्या^२धरितोऽर्द्धचन्द्रस्त^३त्साम्यमिच्छन्व^४रुणालयस्थाम् ।

अभीष्टदां ५कामदुघां ६प्रतीचीमस्तच्छलाद्याति किमा^७रिरात्सुः ॥१५२॥^१

(१) देवी ललाटलक्ष्म्या । (२) धिक्कृतः । (३) देवीभालशोभासादृश्यम् । (४) वरुणगृहवासिनीम् । (५) कामधेनुम् । “ऋतोः कृते जाग्रति वेत्ति कः कवि प्रभोरपां वेश्मनि कामधेनवः” इति नैषधे । (६) पश्चिमदिश्या(शा)म् । (७) आराद्धुमिच्छुः ॥१५२॥

हील० अर्धचन्द्रोऽस्तच्छलात्प्रतीचीं याति । उत्प्रेक्ष्यते । वरुणगृहवासिनीं कामधेनुमाराधयितुमिच्छुः ॥१५६॥

हीसुं० १यदाननश्रीजितम^२ब्जबन्धोः पद्मं ३करक्रोड इवै^४त्य बन्धोः ।

५निर्वेद^६मावेदयते स्वमेतत्पुरो भ्रमद्भू^७ङ्गणक्वणेन ॥१५३॥

(१) देवीवदनलक्ष्मीपरिभूतम् । (२) सूर्यस्य । (३) हस्तोत्सङ्गम् । (४) आगत्य । (५) पराभवोद्भूतखेदम् । (६) कथयति । (७) भ्रमरगुञ्जितेन ॥१५३॥

हील० मुखश्रिया जितं पद्मं मित्रस्य सूर्यस्य स्वं दुःखं वक्ति[स्म] ॥१५७॥

हीसुं० १वक्त्रं त्रिदश्या २विजितात्मदर्शनिशामणिं प्रेक्ष्य ३हिरण्यगर्भः ।

सृष्टिं ४सिसृक्षुः कि^५मदोऽनुरूपां ६विनिर्मिमीतेऽ^७म्बुजहस्तलेखम् ॥१५४॥

(१) मुखम् । (२) शोभाभिभूतदर्पणपार्वणेन्दुम् । (३) धाता । (४) कर्तुमिच्छुः । (५) अस्य देवीवदनस्यानुरूपां तुल्याम् । “अदःसमित्संमुखवैरियौवतत्रुटद्भुजा कम्बुमृणालहारिणी” इति नैषधे । (६) करोति । (७) कमलानां हस्तलेखम् । ‘हस्तोलक’ इति प्रसिद्धः ॥१५४॥

हील० जितम(मु)कुर चन्द्रं मुखं दृष्ट्वा विधिस्तत्सदृशरूपं शिक्षितुम् । किमुत्प्रेक्ष्यते । कमलैर्हस्तलेखम् । लोकोक्त्या ‘हथोलो’ । अकरोत् ॥१५८॥

हीसुं० मन्ये १कुमुब्दन्धु^२रिदंमृगाङ्गमुखीमुखीभूय ३सुखीबभूव ।

४नियन्त्र्य य^५त्तेन नमः ६स्वदस्युं ७प्राक्षेपि पृष्ठे ८स्फुटकेशकायः ॥१५५॥^{१२}

(१) चन्द्रः । (२) इयं चासौ मृगाङ्गमुखी च । तस्या मुखं भूत्वा । “इदं नृप-प्रार्थिभिरुज्झितोऽर्धभि”रिति नैषधे । (३) निश्चिन्तो जातः । (४) बद्ध्वा । (५) यस्मात्कारणात् । (६) राहुः निजशत्रुः । (७) प्रक्षिप्तः । (८) प्रकटं कुन्तलरूपवपुर्पुंस्य ॥ १५५॥

1. इति दे[वीभालम्] हील० । 2. इति वदनम् हील० ।

हील० [चन्द्र] एतस्या मुखरूपो भूत्वा सुखी जातः । यद्यस्मात्तेन बद्ध्वा राहुः पृष्ठभागे स्वरिपुत्वा-
त्प्रक्षिप्तः । बद्ध्वा क्षिप्तः ॥१५९॥

हीसुं० १अहो २महीयान्महिमा ३सुपर्व्वसारङ्गचक्षुश्चिकुरच्छटायाः ।

निर्जित्य यस्मात्पशुनापि पश्चाद्दचीकरद्या चमरान्प्रतीपान् ॥१५६॥

(१) अहो इत्याश्चर्ये । यथा नैषधे - "अहो अहोभिर्महिमा हिमागमे" इति । (२) अतिशायी ।
(३) माहात्म्यम् । (४) देवीकुन्तलकलापस्य । "तदान्तविश्रान्तरङ्गमच्छटे"ति नैषधे । छटा
श्रे(श्रो)णीति तद्वृत्तिः । (५) चमरगवा कर्त्ता(र्या) । तिर्यङ्मात्रः पशुरुच्यते । तथा
नैषधेऽपि "पशुनाप्यपुरस्कृतेन तत्तुलनामिच्छतु चामरेण कः" । (६) कारयति स्म । (७) या
देवी । (८) कचच्छटाः । (९) स्वस्पर्द्धिनः ॥१५६॥

हील० [अहो० देवीकेश]पाशस्य महान्महिमा विद्यते । यदसौ देवी पशूनां पृष्ठभागे चमरान् बध्नाति स्म
॥१६०॥

हीसुं० स्पर्द्धा विधत्ते १सुमनःसुकेशीकेशच्छटाभिर्यदसौ २कलापः ।

३अनौचितीयं तमितीव ४केकी ५जहाति कोपादपि ६पक्षभूतम् ॥१५७॥

(१) शासनसुराङ्गनाकेशश्रेणिभिः । (२) केकिपिच्छम् । (३) न योग्यता । "सानौचिती
वेतसि नश्चकास्तु" इति नैषधे । (४) मयूरः । (५) त्यजति । (६) पक्षः सहायः । पिच्छम् ।
"पक्षो मासाद्धे पिच्छे विरोधे देहाङ्गे सहाये राजकुञ्जरे" इत्यनेकार्थः ॥१५७॥

हील० असौ कलापः देव्याः केशपाशेन सह स्पर्द्धा धत्ते । इदमनुचितम् । इति क्रुधा पक्षः-सहायिष्पि(ः पि)च्छं
च तत्समानमपि केकी त्यजति ॥१६१॥

हील०→श्रीस्पर्द्धया यच्चिकुरान्विजेतुं व्यवस्यमानान्स्वमवेत्य बर्हः ।

त्रासात्प्रणश्यन्निव नीलकण्ठः पृष्ठे प्रविष्टः शरणाभिलाषी ॥१६२॥इति केशपाशः॥←
कलापो मयूरं शरणीचकार ॥१६२॥

हीसुं० १सीमन्तदण्डः २सुरपद्मदृष्टे रुन्मादयामास मनांसि ३यूनाम् ।

४सहावरोधश्चरतः स्मरस्य ५व्यक्तीभवन्ती ६पदवी किमेष्वा ॥१५८॥

(१) केशेषु वर्त्मदण्डाकृतित्वाद्दण्डः । (२) देव्याः । (३) उन्मादश्चित्तविप्लवस्तद्युक्तानि
करोति । (४) तरुणानाम् (५) स्त्रीभिः साद्धम् । अवरोधशब्देनात्र पत्नीग्रहणम् । यथा नैषधे
स्त्रीवर्णने- "स्मरावरोधभ्रममावहन्ती"ति । (६) प्रकटा जायमाना । (७) जनसञ्चारेणामार्गोऽपि
मार्गः स्यात् । (८) एषा प्रत्यक्षलक्ष्यमाना(णा) सीमन्तरूपा ॥ १५८ ॥

हील० सीमन्तदण्डो वयस्थानां मनांसि उन्मादयामास । उत्प्रेक्ष्यते । अन्तःपुरेण सह सञ्चरतः स्मरस्य स्फुटो
मार्गः । यतो घनजलसञ्चारेण मार्गः स्यादिति ॥१६३॥

✠ एतदन्तर्गतः पाठो हीसुंप्रतौ नास्ति ।

- हीसुं० १प्रेक्ष्य २स्वदाहे ३ज्वलितास्त्रमालां ४जेयं कथं १विश्वमथो मयेति ।
 ६पितामहोऽदान्मदनस्य तस्याः८ सीमन्तदण्डं ९विमनायितस्य ॥१५९॥
 (१) दृष्ट्वा । (२) शम्भुना स्वस्य भस्मीकरणान्तरे । (३) भस्मीभूतां प्रहरणश्रेणीम् ।
 (४) जेतुं शक्यम् । (५) प्रहरणानि विना । (६) स्वजनकजनको विधाता च । (७)
 दत्तवान् । (८) देवीसीमन्तरूपं दण्डरत्नम् । (९) विरुद्धमनस्कीभवतः । “चिराय तस्थे
 विमनाअ(य)मानया” इति नैषधे ॥१५९॥
- हील० ज्वलितास्त्रेण मया जगत्कथं जेयमिति विमनस्कीभूतस्य स्मरस्य ब्रह्मा पौत्रप्रेम्णा दण्डरत्नं दत्तवान्
 ॥१६४॥
- हीसुं० सिन्दूरपूर प्रचितेन तस्याः सीमन्तदण्डेन शिरोरुहाली ।
 विद्युद्विलासेन पयःप्रपूर्णः(र्ण)पयोमुचां पङ्क्तिरिव व्यराजत् ॥१६०॥^२
 (१) पूरशब्दो लक्षणया समूहवाची । (२) व्यासेन । (३) केशश्रेणी । (४) तडिद्वितानेन ।
 (५) सलिलसम्पूरितमेघानाम् । (६) मालिकेव ॥१६०॥
- हील० सिन्दूरपूरितेन सीमन्तदण्डेन कचच्छटा भाति स्म । यथोन्नतजीमूतपङ्क्तिर्विद्युद्विजृम्भितेन
 विराजते ॥१६५॥
- हीसुं० १प्रफुल्लमल्लिकुसुमावनद्धयत्केशपाशः २स्फुरयाम्बभूव ।
 ३अपूजि पुष्पैरिव ४चामरादिद्विषज्जयस्यावसरे ५दिगीशैः ॥१६१॥
 (१) विकचमल्लिकापुष्पग्रथितवेणी । (२) भ्राजते । (३) कुसुमैरर्चिता । (४) चामर-
 कलापप्रमुखवैरिविजयप्रस्तावे । (५) दिक्पतिभिः ॥१६१॥
- हील० प्रफु० मल्लिकुसुमपुष्परचितः केशपाशो भाति । उत्प्रेक्ष्यते । चामरादिजये कृते सति दिक्पालैः पुष्पैः
 पूजितः ॥१६६॥
- हीसुं० १सन्दर्भितान्तर्मुचकुन्दमल्लिकचच्छटायाः कपटादमुष्याः ।
 २वक्त्रेन्दुना ३मैत्र्यविधित्सयेव ४ताराङ्किते५यं कुहुरा६जगाम ॥१६२॥^३
 (१) ग्रथिता अन्तर्मध्ये कुन्दमल्लिका अर्थात्तत्कुसुमानि यस्यां तादृश्यां केशश्रेणीमिषात् ।
 (२) देवीवदनचन्द्रेण सार्द्धम् । (३) सखितायाः कर्तुमिच्छया । (४) ग्रहनक्षत्रतार-
 कल(क)लिता । (५) अमावासीव(स्या) । (६) समेता ॥१६२॥
- हील० मुचकुन्दमल्लिकुसुमकलितकेशपाशमिषात्कुहुः । उत्प्रेक्ष्यते । मुखेन्दुना सह मैत्र्यं कर्तुमागता ॥ १६७॥
- हीसुं० १वेणीकृपाणा २भुजकर्णपाशा नासा३निषङ्गा ४नयनाशुगा च ।
 भ्रूकार्मुका ५चारुनितम्बचक्रा ६स्मरास्त्रशालेव सुरी च४काशे ॥१६३॥
 (१) कबरीरूपखड्गा । (२) बाहू कर्णौ च पाशा यस्याम् । (३) तूणीरः । (४) नेत्रबाणा

1. विश्वमिदं हीमु० । 2. इति सीमन्तः हील० । 3. इति केशपाशो कुसुमरचना हील० । 4. कासे हीमु० ।

धनुः (५) विशिष्टं नितम्ब एव रथाङ्गं यस्याम् । (६) मदननृपस्यायुधगृहम् ॥१६३॥

हील० भुजौ कर्णौ पाशौ यस्यां तादृशी कामस्य शस्त्रशालेव सुरी शुशुभे ॥★१६८॥

हील०→विभूषणैः स्वर्णमणीप्रणीतैर्वसन्तलक्ष्मीरिव नैकपुष्पैः ।

विदिद्युते सा मलयानिलैरिवामोदैर्दिशः सौरभयन्त्यहर्निशम् ॥१६९॥←

काञ्चनरत्नघटिताभरणैः सा भाति । यथा वसन्तो विविधपुष्पैः शोभते । किंकुर्वन्ती(ती)?। स्वाभाविक-
कायसुरभिताभिर्दिशः सौरभयन्ती । यथा दाक्षिणात्यवायुभिर्दिशः सुगन्धीकरोति ॥१६९॥

हील०→ दिव्यैर्दुकूलाभरणैर्विभूषिता सम्पूरयन्ती जगतामपीहितम् ।

आकृष्य भाग्येन विभोर्मस्त्रता नीता पुरस्तादिव देवता बभौ ॥१७०॥←

देवता बभौ । उत्प्रेक्ष्यते । सूरीन्द्रभाग्येनाकृष्य आनीता कल्पवल्ली ॥१७०॥

हीसुं० १निखिलदिविषदो(द्यो)षालेखाकुमुद्वनकौमुदी,

२श्रिततनुलता ३तद्भाग्यश्रीरिवा४मरसुन्दरी ।

५नखरशिखरादारभ्येति क्रमा६च्चिकुरावधि,

७प्रथितसुषमा[मा]श्लिष्यन्ती पुरः शुशुभे प्रभोः ॥१६४॥

इति पं. देवविमलगणिविरचिते हीरसौभाग्य(सुन्दर)नाम्नि महाकाव्ये शासनदेवता समागमन-
तत्सर्वाङ्गवर्णनो नामाष्टमसर्गः ॥ ग्रन्थाग्रं ॥२२५॥

(१) समस्तसुखनितापिङ्क्तकैरवकाननेन आह्लादचन्द्रचन्द्रिका । (२) अङ्गीकृता शरीरयष्टिर्यया ।

(३) तस्य सूरीन्द्रस्य भाग्यलक्ष्मीरिव । (४) शासनदेवता । (५) चरणनखाग्रात् । (६)

केशपाशं यावत् । (७) त्रिजगद्विख्यातां सातिशाधिनीं शोभामाश्रयन्ती ॥१६४॥

इत्यष्टमः सर्गः ॥ ग्रन्थाग्रं ॥३२५॥

हील० सकलस्वर्गाङ्गनानां लेखा श्रेणी सैव पङ्कजवनं तत्र चन्द्रज्योत्स्ना सदृशी पुनः सूरीशभाग्यलक्ष्मी-
[रिव चरणनखा]दारभ्य केशपाशान्तं यावत्सातिशयशोभां पुष्यन्ती सा शासनामरसुन्दरी सूरिपुरः
शुशुभे इति ॥१७१॥

हील०→ यं प्रासूत शिवाह्वासाधुमघवा सौभाग्यदेवी पुनः

पुत्रं कोविद सिंहसी(सिं)हविमलान्तेवासिनामग्रिमम् ।

तद्ब्राह्मीक्रमसेविदेवविमलव्यावर्णिते हीरयुक्-

सौभाग्याभिधहीरसूरिचरिते सर्गोऽजनिष्ठाष्टमः ॥१७२॥←

इति श्रीपं.सी(सिं)हविमलगणिशिष्यपं.देवविमलगणिविरचिते हीरसौभाग्यनाम्नि महाकाव्ये ध्यान-शास-
देवतागम-[देवीः ?]सर्वाङ्गवर्णनो नामाष्टमः सर्गः ॥

✘ एतदन्तर्गतः पाठो हीसुंप्रतौ नास्ति ।

परिशिष्ट-१

(भूमिका)

(पण्डित श्री देवविमलगणिना पोताना स्वहस्ते खरडारूपे लखायेली 'हीरसुन्दर' - महाकाव्यनी प्रति उकेलीने अत्रे रज्जु करी छे. प्रति कुल छ पत्रनी छे. बनता प्रयत्ने सम्पूर्ण सर्ग-पाठान्तरे साथे उकेलवा प्रयत्न कर्यो छे. मूळ श्लोको व्यवस्थित अने सुघड होई उकेली शकाया छे. ते श्लोकोना ज पाठान्तरे तरीके हांसियामां चारे बाजु लखाण छे. प्रतिना पत्रनी जमणी बाजुना हांसियाना अक्षरे कपायेला होवाथी तेनी नकल थई शकी नथी. ते सिवाय पण ज्यां सम्पूर्ण स्पष्टता थई नथी त्यां जग्या खाली रखीने अथवा प्रश्नचिह्न मूकीने जेवुं ऊकल्युं तेवुं मूक्युं छे. अमारी पासे प्रतिनी झेरोक्षमात्र छे. पण मूळ प्रति तपासतां आथी पण वधु सारुं परिणाम नीपजे तेवी शक्यता छे.

पाठान्तरोमां कर्ताए नंबर आप्या छे. पण ते मूळ श्लोकोनी साथे बंधबेसता आवता नथी. घणा बधा श्लोको, कोनां पाठान्तर छे ? ते निश्चित थई शक्युं नथी. कदाच एकज वात ने सविस्तर कहेवा माटे श्लोको बनाव्या होय एवं समजाय छे.

प्रतिना पत्र ३/२ सुधी पाठान्तरोमां ६४थी आगळ सुधी अंको आप्या छे. वच्चे क्यांक-क्यांक घणा श्लोकोमां १-२, एवा पण अंको आप्या छे. पछी पत्र ३/२ थी आगळ १ थी ३६ अने १ थी २२ एम सळंग श्लोकांक आप्या छे. ए श्लोकोमां पण घणां मूळ श्लोकोनां पाठान्तर तरीके मेळवी शकाया छे. शेष तो अर्थ विस्तार होय एम ज समजाय छे.

मूळ श्लोकोमां शब्दो उपर पण क्यांक-क्यांक कर्ताए टिप्पण करी छे. ते, ए ज पत्रमां टिप्पणरूपे मूकी छे.

प्रथम सर्ग पूर्ण थया बाद १८ पङ्क्ति मां १ थी २३ श्लोको छे. तेनो छंद बदलाय छे तेथी अने आ पुस्तकमां मुद्रित हीरसुन्दरना द्वितीयसर्गना छंद अने एना श्लोकोमां समानता छे तेथी घणे भागे ते बीजा सर्गनो अंश होवानुं समजी शकाय छे.

हीरसौभाग्य-मुद्रित, हीरसुन्दर, हीरसौभाग्य उपरनी लघु टीका अने खरडारूप आ प्रत-आ चारनी समानता तथा तरतमतानी एक तालिका बीजा विभागमां मूकवानो अत्यारे ख्याल छे.)

ईडरसत्कहीरसुन्दरकाव्यप्रतिगतवाचना

श्रेयांसि पुष्पात् स पार्श्वदेवो विश्वत्रयीकल्पितकल्पशाखी ।

पिण्डीभवद्यस्य विभासते स्म यशःप्रतापद्वयमिन्दुभानू ॥१॥

उदीतपीयूषमयूखलेखे-वाजीहृदद्या कविदृक्चकोरान् ।

तमस्तिरस्कारकरीं सुरीं तां नमस्कृतेर्गोचरयामि वाचम् ॥२॥

यददृष्टिपातादपि मन्दमौलि-विशेषवित्प्रोखरतामवाप्य ।

गुरुं सुराणामधरीकरोति मयि प्रसन्ना गुरवो भवन्तु ॥३॥

१०४ वृत्तमेतन्मुनिमेदिनीन्दोः क्लृष्टशेमुखी(षी) वा तनुगोचरा मे ।
 १०५ मोहादिवाहं निखिलाभवीथीं प्रमातुमीहेऽङ्गुलिमण्डलेन ॥४॥
 योऽमन्दगन्धैरिव गन्धसारो दिशो यशोभिः सुरभीकरोति ।
 तस्यैष काव्यं प्रथयामि नाथी-“देवीतनूजन्मयतिक्षितीन्दोः ॥५॥
 १०६ क्रीडन्मरुन्नागरनागयुग्मै-रिव त्रिलोकी सुषमां दधानः ।
 इलातलालङ्कृतिरस्ति जम्बू-द्वीपो महीमण्डलमध्यवर्ती ॥६॥
 १०७ यं स्तो(स्तौ)ति रङ्गद्वजवाहिनीकं कुमुद्वतीकान्तसितातपत्रम् ।
 गभीररावैरिह सार्वभौमं वैतालिकालीव पयोधिवेला ॥७॥
 १०८ द्वीपश्रियाः श्वेतमरीचिचण्ड-रोचिर्द्वयीमण्डलकुण्डलायाः ।
 स्म द्योतते तारकतारहार-स्तनान्तरे रत्नमिवामराद्रिः ॥८॥
 १०९ अन्तः प्रतिच्छाद्यिततारमुक्ता-मणीमरीचिस्फुरदिन्द्रचापा ।
 ११० काञ्चीपदे द्वीपमहीन्दिरायाः सौवर्णकाञ्चीव चकास्ति सालः ॥९॥
 १११ पुन्नागनारंगरसालसाल-निष्पातिपौष्पप्रसरत्प्रवाहः ।
 द्वीपेन्दिराया इव रत्नसानुः खेलायितुं पद्मभुवा व्यधायि ॥१०॥
 ज्योतीषि यस्मिन्सुरराजशैलं प्रदक्षिणप्रक्रमणं नयन्ति ।
 सुवृत्तकल्याणमयः क्षमाभू-त्सुस्थो महात्मायमितीव बुद्धेः ॥११॥
 ११२ प्रदक्षिणीभूतवतां ग्रहाणां वृन्दानि वृन्दारकसानुमन्तम् ।
 व्याजेन जाने प्रसरत्कराणा-मभ्यर्थयन्ते तपनीयजातम् ॥१२॥
 जागर्ति तस्मिन्भरताभिधानं क्षेत्रक्षितिश्रीतिलकायमानम् ।
 उच्चित्य सारं विधिनेव जम्बू-द्वीपस्य निक्षिप्तमिहैकदेशे ॥१३॥
 ११३ वैताढ्यशैलेन विभक्तमन्त-र्विद्योतते भारतभूमिपीठम् ।
 सीमन्तदण्डेन यथा सुकेशी-कैश्यं यमीरङ्गितरङ्गदेश्यम् ॥१४॥
 वैताढ्यभूमीध्रुविभक्तभाग-द्वयस्य दम्भादिव भारतस्य ।
 ११५ द्वीपावनीपालमुपेत्य लक्ष्म्या स्वर्नागलोकौ विजितौ भजेते ॥१५॥
 क्रीडारसादुत्तरलीभवन्त्या यद्भारताम्भोनिधिनन्दनायाः ।
 ११६ स्वस्तं शिरस्तः सितमुत्तरीय-मिवास्ति विस्तारिभःश्रवन्ती ॥१६॥
 तस्मिन् श्रिया १स्वर्गसमृद्धिगर्वं निर्वासयन्तूर्जरनीवृदास्ते ।
 रन्तुं रमायाः पुरुषोत्तमेन लीलालयोऽम्भोजभुवेव सृष्टः ॥१७॥
 ११७ स्फुरन्मणीकर्मविनिर्मितान्त-र्निकेतना यत्र बभुर्नगर्यः ।
 अनै(ने)करूपैरमरावती य-मुपेयुषी कौतुकिनीव भूमौ ॥१८॥
 ११८ यत्राबभुर्भूललनाललाट-ललामलीलायितकेलिशैलाः ।
 इवेयिवान्देशदिदृक्षुरिन्द्र-शैलः स्वमूर्तीर्बहुधा विधाय ॥१९॥

१० अशेषदेशेषु विशेषितश्री-यों मञ्जिमानं वहते स्म देशः ।
 ज्योतिः समुद्यत्परिवेषरेखं मुक्ताकलापेष्विव मध्यरत्नम् ॥२०॥
 यत्राभितश्चन्दनपत्रभङ्गि-समुल्लसद्गन्धफलीविलासि ।
 शैलद्वयं शेखरचुम्बिजम्बु-क्षितिस्तनद्वन्द्वमिव व्यराजन् ॥२१॥
 ११ यत्रोन्मदिष्णुद्विपदानवारि-सिक्तद्रुमः सानुमदन्ववायः ।
 इयत्तया मातुमिवान्तरिक्ष-मुत्तुङ्गशृङ्गैरवगाहते स्म ॥२२॥
 १२ क्षताहितोर्व्वीधरवाहिनीकाः कासालिवालव्यजनोपवीज्याः ।
 माकन्ददम्भादिह सानुमन्तो भूभृत्समयाच्छत्रमिवावहन्ते ॥२३॥
 १३ विद्युन्मणीमण्डलमण्डिताङ्गा कादम्बिनीकैतवतः स्वमौलौ ।
 पटीव भिन्ना जनिका विनीला यत्राद्रिलक्ष्म्या कलयाम्बभूवे ॥२४॥
 निरावलम्बाम्बरवीङ्ग्यासौ श्रान्तः स्थितोऽम्भोद इवाद्रिशृङ्गम् ।
 मरन्दलुभ्यन्मधुपौघघोषा न मेरवो मेचकयाम्बभूवुः ॥२५॥
 यत्रोन्नमद्धारिदवर्मिताङ्गाः १४ शिखाकरोपात्ततडिकृपाणाः ।
 स्वशात्रवं गोत्रभिदं निहन्तुं मन्ये व्यवस्यन्ति धराधरेन्द्राः ॥२६॥
 १५ श्रान्तातिवाहाद्विगतावलम्बे-ऽम्बरेम्बरद्वीपवती चिरेण ।
 भूमीमिवाभ्येति झरज्झराम्भो-दम्भान्नभस्तो नगवर्त्मनेह ॥२७॥
 मन्दारकुन्दागुरुगन्धसार-राजीविराजद्विरिराजलक्ष्मीः ।
 यस्मिन्निभेनेव झरज्झराणां मुक्ताकलापं कलयञ्चकार ॥२८॥
 यस्मिन्समाक्रम्य समुद्रकाञ्ची-चक्रं झरन्निर्झरवारिधाराम् ।
 कुन्देन्दुकादम्बकदम्बकान्तां भूमीभृतः कीर्त्तिमिवोद्वहन्ति ॥२९॥
 प्रचण्डचण्डद्युतिदीप्तिताम्य-त्तनूभिरुर्व्वीधरधोरणीभिः ।
 यस्मिन्झरन्निर्झरवारिधारो-पधेरिव स्वं स्नपयाम्बभूवे ॥३०॥
 स्फुरद्विभूतिद्विजराज'राजद्-दुर्गाङ्कसुस्वाम्युदयत्प्रमोदः ।
 अहीनभूषो वृषभप्रचारो हिरण्यरेता इव अदिद्युते यः ॥३१॥
 स्वकन्दरद्वारिविहारिहारि-मृगेन्द्रमन्द्रध्वनितेन शैलाः ।
 इतीव गर्वात्ककुदं गिरीणां हुङ्काररावं प्रणयन्ति यत्र ॥३२॥
 न्यक्षक्षमाभृद्विजयोद्यतस्य सवाहिनीकस्य महीधरस्य ।
 कुत्रापि ज्ञात्कारिझरप्रवाहै-र्भाङ्गारिभेरी निनदैरिवासे ॥३३॥
 क्वचिद्बभे बन्धुरभिल्लपल्ली किरातधात्रीशकृशोदरीभिः ।
 कौतुहलाद्भूतलमागताभिः खेलायितुं कुण्डलिनीभिरूहे ॥३४॥

1. ०शाली इति टि० । 2. ०तः केलिचलत्कुमारः [?] इति टि० । 3. यो बभासे इति टि० ।

भिल्लाधिपातां परमाणुमध्या अध्यासत क्वापि परां विभूषाम् ।
 गारुन्मतोदात्तमरीचिरुच्याः सङ्केतगेहा इव मीनकेतोः ॥३५॥
 लक्ष्मीः क्वचित्पुञ्जितपामरीभिः शुभ्राम्बराभिर्बिभ्राम्बभूवे ।
 ज्योत्स्नावदातीकृतकज्जलोर्वी-धरस्य शङ्के शिखरावलीभिः ॥३६॥
 क्वचिच्चकासे शबराङ्गनाभि-मुक्तासरश्रेणिपरिस्कृ(ष्कृ)ताभिः ।
 नक्षत्रताराग्रहसङ्ग्रहाभिः कुहूभिरूहेऽङ्गपरिग्रहाभिः ॥३७॥
 कुत्रापि कर्णाकृतदन्तपत्रा बभुः शबर्यः श्रितमञ्जुगुञ्जाः ।
 मिलदबलाकाजलबालिकाङ्गा इवोन्नमन्मेदुरमेघमालाः ॥३८॥ इति
 २५ नीलोत्पलश्यामलितान्तरालै-र्यस्मिन्विरेजे सरसीसमूहैः ।
 बिभ्यद्भिरेतैरिव सैहिकेयात् भूमौ दशश्चेतहयैरुपेतम् ॥३९॥
 २६ शशाङ्कदेश्यैः स्मयमानकोशैः सहस्रपत्रैः शुशुभे सरस्सु ।
 नन्दीसरःश्रीजयिनामिवैतैः २६ सरो नृपाणां विशदातपत्रैः ॥४०॥
 २७ मरन्दलुभ्यन्धुपानुषङ्गै - हेमारविन्दैः कमला ललम्बे ।
 महेन्द्रनीलाङ्कितभूषणानां गणैरिवामुष्य तडागलक्ष्म्याः ॥४१॥
 २८ उत्तालतालं करतालिकाभि-गीति जंगे क्वापि कुटुम्बिनीभिः ।
 श्रीनन्दनक्षोणिपुरन्दरस्य जगज्जयोपार्ज्जित कीर्तिरूहे ॥४२॥
 २९ क्वचिच्चुकूजे कलमानदद्भिः फलादनैः १ कर्णसुधायमानम् ।
 बालैः प्रभिन्नाञ्जनिकाविनील - केदारलक्ष्म्या इव केलिलोलैः ॥४३॥
 ३० क्वचिद्विनीला विललास यस्मिन् - केदारभूर्भूधरयुगमसीम्नि ।
 उत्तुङ्गपीनस्तनसन्निधाने महीन्दिराया इव रोमराजी ॥४४॥
 ३१ उन्मादिकादम्बकदम्बकेन कैदारिकेन स्फुयाम्बभूवे ।
 अन्तर्मिलन्मौक्तिकमालिनेव नीलोत्तरीयेन महीरमायाः ॥४५॥
 ३२ गोपालबालाभिरखेलि लीलाहल्लीसखं यत्र सुखं सखीभिः ।
 गीति सृजन्तीभिरनन्यजन्म-महीहिमांशोरिव नर्तकीभिः ॥४६॥
 ३३ कुत्रापिदम्यैनुगम्यमाना गोधुग्गणैर्द्रोणदुधा निकुञ्जम् ।
 यस्मिन्ननीयन्त वनं सुराणां मरुत्कुमारैरिव कामगावः ॥४७॥
 ३४ कुत्रापि दम्यैरनुगम्यमाना मरुत्कुमारैरिव गोपबालैः ।
 गवां गणाः कामदुघोपमेयाः यस्मिन्ननीयन्त वनप्रदेशम् ॥४७॥ पाठान्तरम् ॥
 ३५ सुधासुधासिन्धुसुधांशुलक्ष्मी-मुषां मिषाद्यत्सुरभीभराणाम् ।
 इवाल्पशेषैः सुकृतैः सुराणां स्वःसौरभेयीभिरिहावतीर्णम् ॥४८॥

- ३५ यस्मिन्वृणां क्रीडितुमागतानां हंसस्वनेः स्वागतवादिनीभिः ।
 आदाय पद्मानि तरङ्गहस्तैः सरिद्धिरर्थः किम् कल्प्यते स्म ॥४९॥
- ३६ कुरङ्गनाभीकृतपत्रभङ्गैर्निस्तन्द्रसान्द्रद्विजचन्द्रिकाङ्कैः ।
 क्रीडन्महेलावदनारविन्दैर्जज्ञे श्रवन्ती शतचन्द्रितेव ॥५०॥
 खेलायितुं यत्र विलासभाजा-माजग्मुषां चन्द्रमुखीसखीनाम् ।
 चक्राङ्गचक्रध्वनितेन जाने स्म शैवलिन्यः सममाह्वयन्ति ॥५१॥
- ३७ निभाल्य फुल्लहलपुण्डरीकं मध्ये प्रवाहं शशभृद्भ्रमेण ।
 ज्योत्स्नाप्रियैर्यत्र विमुग्धचित्तै-रभ्राम्यताभ्यर्ण इवामृतार्थम् ॥५२॥
- ३८ श्रेणीभवन्ती कलहंसमाला लीलायते यत्र सरित्प्रवाहे ।
 निर्दूतमुक्ताफलमालिकेयं श्रिया श्रवन्त्या इव पर्यधायि ॥५३॥
- ३९ उज्जृम्भजाम्बूनदपद्मानिर्यन्मरन्दनिःस्यन्दपिशङ्गिताङ्गम् ।
 पयोधरद्वन्द्वमिव श्रवन्ती श्रिया रथाङ्गद्वयमाबभासे ॥५४॥
 स्ववल्लभं वारिनिधिं व्रजन्त्याः कूलङ्कषायाः कलहंसशब्दैः ।
 रणज्जणानूपुरझाङ्कृतीनां ध्वानैरिवाभूयत यत्र देशे ॥५५॥
- ४० अशोभि यस्मिन्स्मितहेमपुष्पै-र्मधुव्रतव्रातनिपीतपौष्पैः ।
 गाङ्गेयगेहैरिव रन्तुमेतैर्वसन्तकान्तेन निकुञ्जलक्ष्म्याः ॥५६॥
- ४१ दन्ध्वन्यमानद्विजराजिराव-तूर्या स्फुरत्कुङ्कुमलकोटिहेतिम् ।
 यस्मिन्जगज्जेतुमनन्यजन्मा ससज्ज सेनामिव चूतपङ्क्तिम् ॥५७॥
- ४२ सर्वर्तुभिर्धत्र पुरोपकण्ठ-क्रीडावनान्तर्वसतिर्वितेने ।
 यद्भाविनं हीरकुमारराजं सम्भूय सुश्रूषयितुं किमेतैः ॥५८॥
 प्रेङ्खोलितैर्यत्र जलेन स्वर्गैः सुधांशुदेशीयविकाशिकासैः ।
 श्रिया निकुञ्जस्य वसन्तकान्तः प्रकीर्णकौधैरुपवीज्यते स्म ॥५९॥
 केलीवने यत्र पिकद्विरेफध्वानोपधेः पुष्पधनुर्वसन्तौ ।
 विनिर्मिमाते स्म मिथः प्रवृत्तिं मृत्युञ्जयं जेतुमिव प्रतीपम् ॥६०॥
- ४३ भृङ्गेक्षणाश्चन्दनपत्रभङ्गा-बिम्बाधराः कोकिलबालरावाः ।
 मत्तेभयाना इव गन्धवाहै-र्यस्मिन्नसेव्यन्त निकुञ्जलक्ष्यः ॥६१॥
- ४४ वसन्तभर्त्रा सह संसृजन्त्या वनश्रिया यत्र मुदं वहन्त्याः ।
 कुन्दद्रुमाणां कलिकाकलापै-र्दन्तैरिवैतैः प्रकटीबभूवे ॥६२॥
- ४५ यस्मिन्विभान्ति स्म विलासदोलाः स्मितावनीजन्मशिखाप्रणद्धाः ।
 समं रतिप्रीतिनितम्बिनीभ्यां ससज्जरे रन्तुमिव स्मरेण ॥६३॥
- ४६ अगायि यस्मिन्मधुरं निकुञ्जे प्रसूनलुभ्यन्मधुपावलीभिः ।
 वसन्तकान्तप्रथमानुषङ्गे वनश्रिया मङ्गलगर्भगीतिः ॥६४॥
- ४७ पुष्पायु धो ज्वीतलशीतलांशोः सम्प्रस्थितस्येव जगद्विजेतुम् ।

अदुन्दुभीयन्त पिकाङ्गनानां यस्मिन्स्वनाः पञ्चमगीतिगर्भाः ॥६५॥
 पदे पदे यत्र रसालमाला निभाल्य कूजत्कलकण्ठबालाः ।
 स्मरावनीन्दुस्तृणवत्रिलोकी-मजीगणत्रिस्तुलशस्त्रलाभात् ॥६६॥ इति ।
 ४९ प्रह्लादनाह्वा नगरी चकास्ति हिरण्मया तत्र हरेः पुरीव ।
 श्रीगूर्जरक्षोणिपुरन्दरस्य माणिक्यगर्भेव कुनाभिकुम्भी ॥६७॥
 भर्ता मरुत्वान्मम कौशिकश्च गोत्रस्य हन्तेति जुगुप्समाना ।
 मिषादमुष्याः परिहृत्य नाकं पुरी किमागादिह पौरुहूती ॥६८॥
 ५० यस्यां मणीकर्मविनिर्मिताना-मभ्रंलिहानां गृहधारणीनाम् ।
 मध्यंदिने शृङ्गगणाङ्गणेषु मार्त्तण्डबिम्बं कलशायते स्म ॥६९॥
 ५१ छायापथोऽभ्रंलिहमन्दिराणां दण्डायते ऽः शिखान्तरेषु ।
 ध्वजायते सिद्धधुनी ध्वनन्त्यो-ऽप्यकिङ्किणीयन्त तदीयहंस्यः ॥७०॥
 ५२ अखेलि खे यद्गृहश्रृङ्गवात-वेल्लत्पताकापटपल्लवौघैः ।
 यद्दर्शिभिर्विष्णुपदीप्रवाहैः सहस्रकायैः कुतुकादिवासे ॥७१॥
 यद्वर्णनाकर्णनतद्दृक्षा - रत्नाकुलीभूतहृदारणवेन ।
 अस्थायि यस्यां परिखामिषेण, जाने लघुभूतवता समेत्य ॥७२॥
 ५३ श्रोमाञ्चिता वीचिचयेन मीनैः, स्मितेक्षणा दर्दुरावचाटुः ।
 विलासिभिर्वारविलासिनीव, प्रभञ्जनैर्यत्परिखा न्यषेवि ॥७३॥
 ५४ चिराशनायाकुलितं कुरङ्गं, सुधाऋचा चारयितुं नभस्तः ।
 उपान्तसंरूढविनीलनीले, बिम्बच्छलाद्यत्सलिलेऽवतरे ॥७४॥
 ५५ उदस्तहस्ते पवनावधूत-वीचिच्छलाद्(त्) खातिकयेव यस्याः ।
 एतत्पुरस्ते कियती विभूति-र्वस्वोकसारेति विगीयते स्म ॥७५॥
 ५६ मातङ्गिनी पुष्पकरम्बिताङ्गी, कृतानुषङ्गा मधुपैरितीव ।
 विगानधूत्यै कुरुते वनश्री-बिम्बेन दी(दि)व्यं परिखाप्रवाहे ॥
 ५७ आरामलक्ष्मीरभिसारिकेव, सालेन यूना सह संसिसृक्षुः ।
 बिम्बोपधेः शासनहारिकां स्वां, चिकीर्षुरागात्परिखामिवैषा ॥७७॥
 ५८ यद्वप्रनानामणिराजिनिर्य-ज्ज्योतिःप्ररोहैर्दिवि संचरद्भिः ।
 प्रपञ्च्यते स्म प्रसरत्पयोदं, विनाऽपि सङ्क्रन्दनचापचक्रम् ॥७८॥
 वहन् हरिं यद्वरणः स लक्ष्मीं, कपाटपक्षोऽथ सुवर्णकायः ।
 विगाहमानो गगनं कथं न, लभेत ताक्ष्येन(ण) सदृक्षभावम् ॥७९॥
 प्रियं ब्रुवाणा जनतारवेण, सारङ्गनाभीसुरभीभवन्तम् ।
 गजेन्द्रयानां वरणो युवेव, पुरीमहेलां परिरभ्य तस्थौ ॥८०॥
 जगत्त्रयीसंभवशस्तवस्तु-विस्तारसम्पूरितमध्यदेशैः ।
 यत्रापणैः कुत्रितयापणानां श्रेणी सगोत्रैरिव भूयते स्म ॥८१॥

^{५६}बाह्लीककालागुरुगन्धसार-कर्पूरपारीमृगनाभी(भि)गन्धैः ।
 आशा अवास्यन्त यदीयहट्टै-र्यशःप्रसारैरिव सज्जनानाम् ॥८२॥
 गभीरावैर्व्यवहारभाजां, घनोपलाङ्कैः स्फटिकावलीभिः ।
 अन्तर्निबद्धारुणरत्नविद्यु-द्विलम्बिमुक्तालतिकाबलाकैः ॥८३॥
 इतस्ततो निष्पतबिन्दुकान्त-कान्ति प्रतानाङ्कुरवारिधरैः ।
 महेन्द्रनीलोपलबद्धहट्टैः, पयोदवृन्दैरिव यत्र जज्ञे ॥८४॥ युगम् ॥
 स्वर्लोकभूलोकभुजङ्गलोक-पुरीः पराभिभूय(पराभूय) यया विभूत्या ।
 मौलौ जयाङ्का इव तुङ्गगेहे, शृङ्गप्रणद्धां कुटका धियन्ते ॥८५॥
 परस्परैरेण(परेण) प्रतिबिंबि(बिम्बि)ताभि-र्यस्यां मणीमन्दिरमण्डलीभिः ।
 रहस्यवृत्तिः स्थितभित्तिगर्भ-जनस्वनेनेव वितन्यते स्म ॥८६॥
 यदालयैर्हेलितहेलिमालै-रभ्रंलिहैनि(नि)द्वलिताङ्कारैः ।
 मन्ये मणीलोचनमालिकाभि-र्विजेतुमालोक्यत नाकलोकः ॥८७॥
 श्रिया जयन्त्या जगदङ्कारान्, यया स्म याचे शवशीभवन्त्या ।
 स्वसौधशुद्धध्वजधोरणीभिः, प्रहस्यते पूरिव पौरुहूती ॥८८॥
^{५७}कुत्रापि चन्द्रोपलचन्द्रबद्ध - सौधोपधेः केलिशुककणेन ।
 सुरद्विषं हन्तुमिवद्विषन्त-मालोच्यते चन्द्रनभोमणीभ्याम् ॥८९॥
^{५८}स्वशात्रवादगोत्रभिदो भयार्ते-र्हिमाद्रिहेमाद्रिमुखैर्गिरीन्दैः ।
 लघूभवदभिर्भवनच्छलेन, यस्मिन् शरण्ये शरणीबभूवे ॥९०॥
 सादृश्यसंस्पर्धितयाऽवलेपात्, कपोतहुङ्कारगिरेव यस्याम् ।
 परस्परं विग्रहमादधानैः, शोणाश्मगेहैरुणीबभूवे ॥९१॥
 गाङ्गेयगारुत्मतपद्मराग-सन्दर्भगर्भालयमालिकाभिः ।
 भूकान्तकान्तेन सहानुषङ्गे, पुरीश्रिया क्लृप्त इवाङ्गरागः ॥९२॥
^{५९}विलासवापीजलकेलिलोल-विलासिनीनां पटलच्छलेन ।
 प्रादुर्बभूवुः पुरकौतुकानि, दृग्गोचरीकर्तुमिवाम्बुदेव्यः ॥९३॥
 विद्योतिताऽशेषदिगन्तराभि-र्मणीमयीभिर्भवनावलीभिः ।
 धिक्कारितध्वान्तमिवाङ्कदम्भा-दुवास राज्ञः शरणार्थमङ्के ॥९४॥
^{६०}नीलाश्मवेशमप्रतिबिम्बमन्त-र्दधद्भिरेतत् तपनीयगेहैः ।
 रामेण नीलं ^३वहता दुकूलं, श्रिया समालम्ब्यत तुल्यभावः ॥९५॥
 वृन्दारकालीभिरलङ्कृताया, असूययेवामरराजपुर्याः ।
 तृणीकृतश्रीतनयावनीप-रूपानसौ धारयति स्म मर्त्यान् ॥९६॥
 प्रभापराभावुकवैभवायाः, यस्याः स्वपुर्याश्च परस्परैरेण ।

1. ०कम्भनिकेतयोश्चन्द्रनभोमणीभ्याम् । इति टि० । 2. केलिशुककणेन इति टि० । 3. दधता इति टि० ।

उत्तीर्णगीर्वाणगणैर्जनानां, व्याजादिवाविःक्रि(ष्क्र)यते स्म साम्यम् ॥९७॥
 लघुकृतस्वर्ललनाविलासा, विलासिनीर्यत्र निभालयित्वा ।
 विहाय गेहं स्वमिवादितेयै-रिहावतीर्णं व्यवहारिदम्भात् ॥९८॥
 सर्वानुवादैरिव मीनकेतो-लीलालसैर्यत्र विलासिवृन्दैः ।
 निर्भर्त्सितैर्भूमितलं भूजङ्गै-र्मदाक्षलक्ष्यैरिव विश्रयते स्म ॥९९॥
 विगानितानङ्गकुरङ्गनेत्रा-श्चकासिरे यत्र गजेन्द्रयानाः ।
 अमोघशक्तीर्मकरध्वजोर्वी-पुरन्दरस्येव जगद्विजेतुम् ॥१००॥
 त्यक्त्वा श्रुतीन् कञ्चुकिनो द्विजिह्वान्, प्राणप्रियान् धौवतकैतवेन ।
 पुरी किमेतद्युवकामुकीभि-रध्यास्यते नागनितम्बनीभिः ॥१०१॥
 मदालसा यत्परसीरुहाक्ष्य, श्रीमन्मनोजन्मदही-श्रोनः ।
 इवाग्रदूत्यः परिकल्पयन्त्य-स्तदेकतानानि मनांसि यूनाम् ॥१०२॥
 पदे पदे यत्पुरुषोत्तमौघान्, वीक्ष्य श्रिया चन्द्रमुखीमिषेण ।
 पतिव्रतौचित्यमिवोद्वहन्त्या, स्वयं बभूवेव कुमूर्त्तिमत्या ॥१०३॥
 कुमारगौरीगणपर्शुपाणि-महेश्वरादीनिदमङ्कमाप्तान् ।
 इवावमन्यस्फटिकाचलेन, प्रापेऽनुनेतुं सितसाललक्षात् ॥१०४॥
 १३निरीक्ष्य यस्यां मणिवेश्मभित्तौ च्छायां विमुग्धेन युवद्वयेन ।
 निखेलता पुष्पधनुर्मतेऽपि, भ्रान्त्येव यूनोः परयोर्न्यवर्त्ति ॥१०५॥
 १४विधूदये शृङ्गशाङ्ककान्त-निष्पातिपाथःप्रसरत्प्रवाहैः ।
 निर्यज्जराः सानुमतां समूहा, यस्यां व्यडम्ब्यन्त विलाससौधैः ॥१०६॥
 संज्ञानदानादिव सौधलोल-दध्वजोपधेः पाणिपयोरुहेण ।
 वियोगवत्या वसुधायुवत्या-म्भोवाह आहूयत यत्र कान्तः ॥१०७॥
 यत्कौतुकानीव दृशा निपीय, क्रीडागताभिस्त्रिदशाङ्गनाभिः ।
 पाञ्चालिका नाकिभवान् निमेषे निःस्वेक्षणाभिः [] स्तिमिताभिरासे ॥१०८॥
 आर्योपयामे पुनरङ्गभाजा, कौतूहलेनेव मनोभवेन ।
 रत्या स्वमूर्त्तीर्बहुधा विधाय, रेमे युवद्वन्द्वनिभेन यस्याम् ॥१०९॥
 नभेऽतिवाहाद्विगतावलम्ब-श्रमाकुलीभूततयानयेव ।
 यत्तुङ्गोहोपरिवज्रदण्ड-ध्वजोपधेः स्वःसरिता ललम्बे ॥११०॥
 १५दिवोबलेर्वेश्मनि यातविष्णोः, पदादिव भ्रष्टसुरेन्द्रसिन्धोः ।
 ज्यौत्स्नीषु यच्चान्द्रगृहच्युताम्भो-निभादवापे पृथिवीप्रवाहैः ॥१११॥
 कुत्रापि सन्दृब्धमहेन्द्रनील-निकेतनानामिह कैतवेन ।
 महीमहेलामिव विप्रयुक्तां, चिरादवापे मिलितुं घनेन ॥११२॥
 १६चिरात्स्वविश्लेषवतीं धरित्रीं, पयोमुचा स्थासयितुं नभस्तः ।
 प्रस्थापिता यत्र मणीसुवर्ण-प्रासाददम्भाज्जलबालिकेव ॥११३॥

कुत्रापि जागर्ति पुरीतडाको-दरे प्रतिच्छादितमुद्वहन्ती ।
यद्वैभवेनेव पराभिभूता, प्रदत्तरूपा नगरी सुराणाम् ॥११४॥
शोचिर्निशुम्भिततमस्ततिसान्द्रचन्द्र-सम्बद्धसौधनिवहा अवहन् विभूषाम् ।
भक्तिप्रसन्नहरलब्धवरक्षताङ्गां, शीतांशवः किमु महीमवतीर्णवन्तः ॥११५॥
^{६६}बालारुणज्योतिरखर्व्वगर्व्व-^१सर्व्वङ्कषैः शोणमणीनिकेतैः ।
धरा तुरासाहमिवस्वकान्त-मुद्गीर्णरागप्रसरैर्नगर्याः ॥११५॥ इति॥
^{६७}अस्ति स्म तस्यां महमूदनामा, म्लेच्छावनीन्द्रः ककुदं नृपाणाम् ।
रामः पुनः शासितुमब्धिनेमी-मिवावतीर्णः कलिपीड्यमानाम् ॥११६॥
^{६८}कृपाणगीर्वाणगिरीन्द्रमथ्य-मानाहवक्षीरनिधेर्भवन्त्या ।
जयश्रियाऽऽश्रीयत वारिराशि-शायीव भूचक्रशतक्रतुर्यः ॥११७॥
^{६९}पराभिभूतैरिव कामवर्ष लीलायितैरुन्नतवारिवाहैः ।
उन्मत्तातङ्गणच्छलेना-नुकूल्य वे(वै)मध्यमलोकपालः ॥११८॥
^{७०}इदं महौजः प्रसभाभिभूय-मानैरिवामुष्य विपक्षलक्षैः ।
क्षेत्रस्य वृत्तिर्वनितासहायैः स्वक्षत्रवृत्तीरपहाय भजे ॥११९॥
^{७१}भूमीन्द्र]चन्द्रप्रबलप्रतापै-र्जेतुं प्रवृत्ते जगदङ्ककारान् ।
प्राकारगुप्तपरिवेषदम्भात्, बिभ्यन्निव स्वं विदधे विवश्वान्(स्वान्) ॥१२०॥
^{७२}माद्यत्पदोदानपयःप्रवाह-जम्बालितोपान्तमहीमतङ्गाः ।
दिग्जैत्रयात्रासु जितैर्दिगीशै-र्दिग्वारणेन्द्रा उपदीकृताः किम् ॥१२१॥
^{७३}आपूर्वापरवारिराशिपुलिनाऽलङ्कारहारोपम-
क्षोणीभृत्रिकुरम्बचुम्बितपदद्वन्द्वारविन्दश्चिरम् ।
द्यां स्वर्णाचलसार्वभौम इव यो निःशेषविश्वम्भरां
शासत्शात्रवगोत्रजिद्विजयते श्रीगूर्जरोर्व्वीपतिः ॥१२२॥

॥ इति सकलमहीवलयकमलालङ्कारहीर

श्रीसी(सिं)हविमलपादारविन्दद्वन्द्वभृङ्गायमान(ण)देवविमलविरचिते
हीरसुन्दरनाम्नि काव्ये प्रथमप्रारम्भे देशनगरादिवर्णनो नाम प्रथमः सर्गः ॥

टिप्पणी

१. शरत्सुधादीधितिमण्डलीव०॥२॥ पा० ।
२. भवन्तु ते मे गुरवः प्रसन्नाः ॥३॥
३. क्ववृत्तमे[त]द्व्रतिवासवस्य० ।
४. अस्मि प्रमाणीविषयीचिकीर्षु-र्मोहादहं व्योम निजाङ्गुलीभिः ॥४॥
५. देवीतनूजश्रमणाब्जबन्धोः ॥५॥
६. प्रियासहायैः सुमनःसुमुख्यै-र्लीलालसैः कुण्डलिभिर्जनैर्यः ।
त्रैलोक्यलक्ष्मीं वहतीव जम्बू-द्वीपः स भूमेरिव नाभिरस्ति ॥६॥

१. निर्व्वीसि शोणाश्रमगहैर्बभासे इति टि० ।

७. लीलायमान द्वि० [?] । यं स्तौति गम्भीर् [र] वैरिवाब्धि-वेला महीन्द्रं मगधावलीव ॥७॥
८. यदद्वीपलक्ष्याः सरसीजबन्धु-सुधारुचीमण्डलकुण्डलायाः ।
तारावलीमौक्तिकहाररत्न-मिवोरसि स्वःशिखरी बभासे ॥८॥
९. सङ्क्रान्तताराततिमौक्तिकाङ्गा० ।
१०. काञ्चीपदे काचन मेखलेव, द्वीपश्रियोऽस्या जगती चकास्ति ॥९॥
११. पुत्रागनारङ्गलवङ्गपूग-रसालसालावलिसालमानः ।
सुवर्णशैलो विललास यस्या, द्वीपस्य लक्ष्या इव केलिशैलः ॥१०॥
१२. प्रदक्षिणप्रक्रमणप्रगल्भा, ग्रहा इवैते प्रसरत्करैः स्वैः ।
अभ्यर्थयन्तैर्विजना महेभ्य-मिवार्थजातं सुरसानुमन्तम् ॥११॥
१३. विभज्यमानेव विभाति तद्भाति तद्भारतभूतधारी [?] ।
सीमन्तदण्डेन चलच्चकोर-विलोचना कुन्तलवल्ली(ल)रीव ॥१४॥
१४. सुरासुराणां सद्ने समेत्य, द्वीपं भजेते विजिते स्वलक्ष्या ॥१५॥
१५. यदृच्छ्या यद्भरतस्य लक्ष्या, भूमौ नभःसिन्धुनिभादिवास्ते ॥१६॥
१६. सुस्वामिभाजो विबुधाभिरामा, सजिष्णावो यत्र बभुर्नगर्यः ।
धृता अनेका इव देवसद्य-संस्पर्ध्या येन सुपर्वपुर्यः ॥१८॥
१७. यस्मिन्सुलोकोपमकौतुकानि लक्षा निरीक्षा क्षणलालसेव ।
सरस्वतीसिन्धुनिभादुपेत्य, स्वयं सरस्वत्यधितिष्ठति स्म ॥१९॥
१८. प्रभाप्रतिस्पर्द्धितपद्मबन्धु-श्रूडामणीवन्मणिभूषणेषु ।
आक्रान्तदिक्चक्र इवाखिलेषु वसुन्धराभर्तुषु चक्रवर्ती ॥२०॥
१९. शृङ्गे नभःसिन्धुकृतावगाहै-रियत्प्रमागोचरतां प्रणेतुम् ।
प्रगल्भमाना इव यद्गिरीन्द्रा, जगाहिरे निर्जराजमार्गम् ॥२२॥
२०. सवाहिनीकाः सहकारहारिच्छत्राश्चलत्काससरोमगुच्छाः ।
अनिहनुवाना धरणीधरत्व-मिवात्मनो यत्र बभुर्गिरीन्द्राः ॥१॥
२१. विद्युन्मणीमण्डनमण्डिताङ्गा, मिलद्बलाका सुसुमावनद्धा ।
गिरीन्द्रलक्ष्या कबरीव शृङ्गे, कादम्बिनी यत्र बिभर्त्ति शोभाम् ॥१॥
२२. तडिल्लतोपात्तनिशातशस्त्राः ॥२६॥
२३. गतावलम्बे पवमानमार्गे, श्रान्तातिवाहा त्रिदशश्रवन्ती ।
भूभागमध्येति झरज्झराणां, दम्भाहिवो यन्नगवर्त्मनेव ।
क्वचिद्वपुःकञ्चुकिभिः प्रणीत-हस्तावलाम्बाः शबराम्बुजाक्ष्यः ।
नागाङ्गनानां न गृहेर्ष्येव, भुवा धृता नागमदाभिरामाः ॥
कुत्रापि कृष्णा जनिका विनीलाः, पल्लीषु खेलन्ति किरातबालाः ।
विन्ध्याञ्जनोर्वीधरयोरिवाधि-देव्यो धरायां कुर्तुंकाद् भ्रमन्त्यः ॥२॥
राज्ञी क्वचित्पुञ्जितपामरीणां, वासांसि शुभ्राणि बभौ वहन्ती ।

- सुधारुचीचन्द्रिकयावदाता, शृङ्गावलीवाञ्जनभूधरस्य ॥१॥
२४. क्रीडत्तुरङ्गद्वीपपद्मनेत्रा, यस्मिन्सरस्यः श्रियमुद्वहन्ते ।
उच्चैःश्रवःस्वद्विरदाप्सरस्का, मन्ये वयस्यो हरिवारिराशेः ॥३१॥
२५. मुक्तायितप्रान्तविलग्नपाथः कर्णैर्बभे स्मेरसहस्रपत्रैः ॥
२६. पद्माकराणां ॥४०॥
२७. यस्मिन्विलुभ्यन्मधुपानुषङ्गै-हेमारविन्दैर्विकचैर्विलेसे ।
कासारलक्ष्म्या स्फुरदिन्द्रनील-मणीविमिश्राभरणैरिवैतैः ॥४१॥
२८. सृजन्ति गीतीरिह शालिगोप्यः, जगत्त्रयीनिर्जयनार्जिताभिः ।
जौ [?]त् [?], कीर्त्तीरिव श्रीतनयावनीन्दोः ॥४२॥
२९. क्वचिच्चुकूजे० । केदारलक्ष्म्या इव बन्दिवृन्द-वृन्दारकैः संस्तवमुच्चरद्भिः ॥४३॥
३०. कैदारिकं क्वापि नदोपकण्ठे, शालिब्रजैर्मञ्जरितैश्चकासे ।
प्रिया इवाम्भोनिधिमेखलायाः, रोमावली नाभिसवेशदेशे ॥१॥
३१. कैदार्यमुज्जृम्भितशालिशालि, यस्मिन्नशोभिष्ट चरन्मरालैः ।
सन्दूब्धमन्तर्नवमुक्तिकाभिः क्षितिश्रिया नीलमिवान्तरीयम् ॥१॥
३२. आभीरपल्लीषु सुखं सखीभिः, सगीतहल्लीसखखेलिनीभिः ।
गोपालबालाभिरभासि यस्मिन्, स्मरावनीन्दाविव नर्त्तकीभिः ॥१॥
३३. कुत्रापि दम्यैरनुगम्यमानाः, कैलासकेलीशिखरायमाणाः ।
सुधाभुजो द्रोणदुधाश्चरन्ति, मूर्त्ता समाज्ञा इव [म]ण्डलस्य ॥१॥
३४. गोपालबालैर्दिविषत्कुमारै-रिवानुयाताः सुरभीसमूहाः ।
दिवोवशेषैः सुकृतैः सुराणा-मिवावनौ कामदुघाः समीयुः ॥१॥
३५. ब्रह्माण्डभाण्डोपरिभित्तिभाग-प्रोत्तानयानोद्भवदर्त्तिभाजः ।
स्वःसौरभेयीनिवहा इवोर्वी, चरिष्णावो यत्र विभान्ति गावः ॥१॥
३६. यूनो रिरंसोपगतान्सकान्तान्, किं स्वागतं हंसरुतैः सृजन्यः ।
तरङ्गहस्तस्थितवारिजैर्वा, किमर्थमस्मिन्प्रणयन्ति नद्यः ॥५०॥
३७. कपोलपालीस्फुरदेणनाभी-पत्राङ्कितैश्च द्विजचन्द्रिकाङ्कैः ।
क्रीडन्मुगाक्षीवदनैः सहस्र-चन्द्रेव यस्मिन्नदिनी दिदीपे ॥५०॥
३८. विधोर्धिया यत्र सरित्प्रवाहै-र्लीनालिफुल्लहलपुण्डरीकम् ।
प्रेक्ष्याभितो मुग्धचकोरडिम्भा, भ्रमन्ति पीयूष पिपासयेव ॥५२॥
३९. मुक्तालताङ्केव निजोपकण्ठ-श्रेणीभवत्सारसमालिकाभिः ।
सि(शि)ञ्जानमञ्जीरवतीव रावैः, स्वकूलकूजत्कलहंसिकानाम् ॥५२॥
४०. भ्राम्यद्द्विरेफस्मितवारिजेन प्रफुल्ललोलत्रयनाननेव ।
रथाङ्गयुग्मेन गलत्रिवाल-पयोधरं द्वन्द्वमि]वोद्वहन्ती ॥५३॥
४१. रन्तुं वसन्तेन समं प्रियेण, गाङ्गेयगेहैरिव कुञ्जलक्ष्म्याः ॥५६॥
४१. वसन्तकान्तेन निकुञ्जलक्ष्म्या, विलासहासा इव भान्ति कासाः ।
यद्वा पराभूतमरुद्वनाया-स्तस्या जयाङ्गा इव रोमगुच्छः ॥५७॥

४२. निश्चानरावं तुमुलैरलीनां शाखाशयालम्बित(सून)पुष्पशस्त्रा ।
स्मरस्य विश्वस्य जयाय यस्मि-त्रनीकिनी वाजनि शाखिलेखाः ॥५५॥
४३. यद्भावितं हीरकुमारराजं स्वस्वप्रसूनादिनभोपदाभिः ।
प्रभूय शुश्रूषयितुं किमत्र सर्वर्त्तवः केलिवने वसन्ति ॥५४॥
४४. प्रसूननेत्रा कलकण्ठकण्ठी बिम्बाधरा मत्तगजेन्द्रयाना ।
भुजङ्गवेणी स्तबकस्तनी च भुक्ता वनश्रीरिह गन्धवाहैः ॥५३॥
४५. स्वःकाननश्रीसखितां वहन्त्याः स्वविभ्रमैश्चैत्ररथं हसन्त्याः ।
आरामलक्ष्म्या मुचकुन्दवृन्द-दम्भादिवास्मिन्दशनाः स्फुरन्ति ॥६३॥
४६. स्मरावनीजन्मशिखावनद्धा यस्मिन्नसन्ति स्म विलासदोलाः ।
रन्तुं रतिप्रीतिनितम्बिनीभ्यां वितेनिरे चित्तभुवेव यूनाम् ॥६२॥
४७. लीलायमानाः सहकारशाखा-शिखान्तरे केलिशुकाः क्वणन्ति ।
न व्यानुषङ्गे मधुनेव भर्त्रा वनश्रिया मङ्गलगर्भगीतिः ॥६१॥
४८. यस्मिन्प्रवालप्रबलायुधानां संवर्मितानां स्मितताच्छलेन ।
महीरुहां स्वर्दु [मतुल्य ?] काना-मदुन्दु [भीयन्त] पिकाः क्व [णन्तः] ॥६४॥
४९. तत्रास्ति पौलस्त्यपुरायमाणं, प्रह्लादनं नाम पुरे प्रधानम् ।
निःशेषनृवृद्धितयोजितस्य, श्रीगूर्जरस्येव निधानकुम्भः ॥१॥
४९. हिरण्मयं सूरिकुलाभिरामं, विलासिरामं पुरुषोत्तमश्रि ।
श्रीनन्दनानन्दि समीक्ष्य तार्क्ष्य-पुरं मुरारेरिव यच्चकास्ति ॥२॥
भुजङ्गमानां च सुधाशनानां, निवासयोः सारदलैर्गृहीतैः ।
व्यधायि यद्धारिजनन्दनेन, न चेत्किमाभ्यामतिरिच्यते तत् ॥३॥
५०. नानामणीकर्मविनिर्मिताना-मभ्रंलिहानामिह मन्दिराणाम् ।
महानिशायां शिखरान्तरेषु, शीतांशुबिम्बं कलशायते स्म ॥४॥
५१. दण्डायते च त्रिदशाध्वदण्डा, ध्वजायते सिद्धधुनीप्रवाहः ।
अकिङ्किणीयन्त पुनस्तदम्भो-विलासि हंस्यो मधुरं ध्वनन्त्यः ॥५॥ युग्मम् ॥
५२. अखेलि खे मारुतवेगवेल्ल-द्यद्वैजयन्ती पटपल्ल [वोधैः] ।
सह [स्व] कायैरिव कौतुकाद्य-दिदृक्षुभिर्विष्णुपदीप्रवाहैः ॥६॥
५३. रोमाञ्चिता वीचिचयैर्दुलीनां स्वनैः स चाटुः शफरैः स्मिताक्षी ।
व्यालोकिकैः परिखानिलेन, चलीकृता वारविलासिनीव ॥६॥
५४. अयं पयः पाययितुं किमस्या-मागान्मृगं चारयितुं च शष्पान् ।
बिम्बं विधोर्यत्परिखाजलान्त-र्व्यालोक्य लोकैरिति कल्प्यते स्म ॥७॥
५५. यद् (त्) खातिवात (तेन) लुलत्तरङ्ग-हस्तादुदस्य प्लव [न] स्वनेन ।
एतत्पुरस्ते कियती विभूति-र्वस्वोकसारामिति निन्दतीव ॥८॥
५६. मातङ्गिनी पुष्पवती च नित्यं, कृतानुषङ्गा मधुपैरितीह ।
निन्दाछिदे यत्परिखाभसीव, बिम्बेन दिव्यं कुरुते वनश्रीः ॥९॥

५७. आरामलक्ष्मीरिह पांशुलेव सालेन यूना सह संसिसृक्षुः ।
बिम्बोपथेः शासनहारिकां [स्वां], यद्(त्) खातिकां कर्तुमुपेयुषीव ॥१०॥
५८. यदीयवप्रेण मणीमयूखै-नीलीविनीले नभसि स्फुरद्भिः ।
अकाण्डमेवाम्बुधरो.....प्रपञ्च्यते.....चापचक्रम् ॥११॥
५९. यत्रापणेध्वेणमदभ्रमेण नाशा(सा)पुटे दत्तमपि द्विरेफः ।
लोकारवां गोचरमञ्जुगङ्गी- वेद स्म दण्डशताथया ध्मार्ण [?] ॥१७॥
यदद्(द्वि)कोट्यां हिमवालुकानां क्षोदेषु सिन्धोरिव वालुकासु ।
खेलन्ति मुग्धाः शिशवश्च काच-गोलैरिवानल्पतरङ्गनीलैः ॥१८॥
६१. शत्रोर्भिया गोत्रभिदो गिरीन्द्रै-हिमाद्रिहैमाद्रिमुखैः समेत्य ।
नानामणीहर्म्यनिभादिवास्य लघूभवद्भिः शरणं प्रपेदे ॥१९॥
६०. यच्चान्द्रचामीकरबद्धसौधो-पथेर्मिथो रात्रिनिशामणिभ्याम् ।
आलोच्यते हन्तुमिव द्विषन्तं सुरद्विषं केलिशुकक्वणेन ॥२०॥
[विरे]जिरे चान्द्रमवेक्ष्य बिम्ब-मम्बा विमुग्धा इह याचमानान् ।
लीलामरालेन विलुभ्य बाला-नाश्वासयन्ति स्म कथञ्चनापि ॥२१॥
वेश्मार्हगर्भाननचान्द्रकुम्भं, दृष्ट्वाऽत्र मुग्धाऽभ्रधुनीरथाङ्ग्यः ।
रुषेति विश्लेषयिताऽयमिन्दु-र्न शत्रुराघ्नन्ति किमङ्घ्रघातैः ॥२२॥
अयं मदुत्सङ्गमृगं स्वकुक्षि-क्षिप्तं सुधामाकरतामियाय [?] ।
समीक्ष्य यस्मिन्गृहशृङ्गसिंहं-मभ्रादभ्रे सभयो मृगाङ्कः [?] ॥२३॥
माणिक्यकुम्भं गृहतुङ्गशृङ्गे, दृष्ट्वा नभःशैवलिनी रथाङ्ग्यः ।
नित्योदयादित्यधियापि योगात्, पथां वहन्ते स्म कदापि नास्मिन् ॥२४॥
नित्योदितव्योमणीयमानै-र्यस्मिन्मणीमण्डलबद्धसौधैः ।
तिरस्कृतं सन्तमसं किमेतत्, राजाङ्कदम्भात्शरणं बभाज ॥२५॥
- ५१ प्रादुर्बभूवुः पुरकौतुकानि, दृग्गोचरीकर्तुमिवाम्बुदेव्यः ।
वापीषु केलीरसिका मृगाक्ष्यः समीक्ष्य लोकैरिति तर्क्यते यत् ॥२६॥
६२. दृष्ट्वा मणीवामगृहे विमुग्ध-युवद्वयेनात्र निजानुबिम्बम् ।
निखेलता पुष्पधनुर्मतेऽपि, न्यवर्त्ति यूनोः परयोर्धिद्येव ॥२७॥
६३. चन्द्रोदये मन्दिरचान्द्रशृङ्ग-निष्पातिपाथःप्रस [र] त्प्रवाहैः ।
निर्यञ्जराः सानुमतां समूहा, यस्मिन्व्यडम्ब्यन्त विलाससौधैः ॥२८॥
स्ववेश्मवातूललुलत्पताका - करेण रावेण च किङ्किणीनाम् ।
स्पन्दोदया वोढुमिवात्मना यत्पुरी सुरस्याह्वयतीव दृष्टम् ॥२९॥
- * अभ्यर्णसौवर्णगृहानुबिम्बं बिभ्रद्भिरत्राऽसितरत्नसौधैः ।
पीतं दुकूलं दधताऽच्युतेन संश्रीयते साम्यमिवात्मलक्ष्या ॥३०॥
निमेषनिःस्वैर्नयनैः सुरीभि-र्विभावयन्तीभिरदः समृद्धिम् ।

- सौधेषु दन्तादिव पुत्रिकाणां रक्षातिरेकैः स्तिमितीबभूव ॥३१॥
६४. यातस्य विष्णोर्नरकं निहन्तुं भ्रष्टा तदंहेर्नभसा..... ।
ज्यौत्स्त्रीषु यच्चान्द्रगृहच्युताम्भो-दम्भेव भूपीठमिवोपयाताम् ॥३२॥
६५. ज्योतिःपयःपूरतरङ्गितैतन्निवासनीलाश्मशिखामिषेण ।
एतत्पथेनार्कसुता स्ववसुः सम्प्रस्थितोच्चैर्मिलितोत्सुकेव ॥३३॥
१गाङ्गो(ङ्गे)यगारुन्मतपद्मराग-चन्द्राश्मसंदृब्धगृहच्छलेन ।
स्वभूपभर्त्रा सह सङ्गरङ्गे पुरश्रिया क्लृप्त इवानुरागः ॥३४॥
६६. बालारुणज्योतिरखर्वगर्व-सर्वङ्कषैः शोणमणीनिकेतैः ।
धरातुरा साहमि नु(?) स्वकान्तं पुरश्रियोद्गीर्णं इवानुरागः ॥३५॥
भक्तिप्रसन्नाद्गिरिशादवासां, गलत्कलङ्कं बहुरूपविद्याम् ।
यच्चान्द्रसद्वच्छलतः सितांशुः किं कौतुकीव प्रथयाञ्चकार ॥३६॥
यत्पौरपुंसै रतिजानिगर्व-निर्वासिभिः श्रीभिरिवाभिभूतः ।
मन्दीभवन्भूभृदधित्यकाया-मावासमालम्बत नारकारिः ॥३७॥
यन्नगरैर्भत्सितमच्छय(त्य)केतु-श्रीभिः पराभूतिमयाप्यमाना ।
विहस्तचित्तेव ततिः सुराणां, स्वःसार्वभौमं शरणीचकार ॥३८॥
पौरश्रियं प्रेक्ष्य तदेकतानी-भूतां स्वकान्तामवलोक्य यत्र ।
लक्ष्मच्छलेनाऽपररागशीका, शङ्के शशी श्याममुखीबभूव ॥३९॥
यत्पौरलोकानवलोक्य मा स्ता-त्तल्लुब्धचेता गिरिनन्दनाऽसौ ।
स्वाङ्गं तदङ्गेन तदन्यसङ्ग-शङ्कीव शम्भुर्व्यतिसीव्यते स्म ॥४०॥
हराक्षिवह्नौ ज्वलदात्मयोनेः सारं गृहीत्वेव सरोजजन्मा ।
यत्पौररागो रचयाञ्चकार, न चेत्कुतस्तत्र तदीयलक्ष्मीः ॥४१॥
२विगानितानङ्गकुरङ्गनेत्रा-श्चकासिरे मत्तचकोरनेत्राः ।
अमूरमोघा इह शक्तयः किं जगद्विजेतुं मकरध्वजस्य ॥४२॥
श्री सूनुभूभर्तुरिवाग्रदूत्यः स्वर्वर्णिनीनां किमुतानुवादाः ।
नागाङ्ग[ना]नां किमु वा वयस्यो-ऽलङ्कुर्वते यन्नगरं मृगाक्ष्यः ॥४३॥
६७. तत्रास्ति बाहादर(भूमिभानु)पाठिसाहि-सूनुर्महीन्द्रो महामून्दनामा ।
वधूर्नवोढेव दिने दिने भूः, श्रियं दधौ यत्करपीडिताऽपि ॥४४॥
६७. प्रजाप्रशास्तारमितात्मतानं, नीतेर्निकेतं तमवेक्ष्य विज्ञैः ।
स्वयं पुनः शासितुमेष विश्वं, रामोऽवतीर्णः किमिति व्यतर्कि ॥४५॥
६८. निरिन्त्रिशमन्थानघनव्यमान- महाहवक्षीरतरङ्गिणीशे ।
प्रसूतया यो बलिशासतोऽब्धि-शायीव वव्रे विजयस्य लक्ष्म्या ॥४६॥
६९. पराजितैरप्रतिमैः स्वदान-लीलायितैरुन्नमदम्बुवाहैः ।

1. अयं श्लोकः ९२तमश्लोकस्य पाठान्तरोऽस्ति । 2. अयं श्लोकः १००तमश्लोकस्य पाठान्तरोऽस्ति ।

- मातङ्गुङ्गाङ्गदधैरिवेत्या-ऽनुकूल्य [वै]मध्यमलोकपालः ॥१५॥
७०. हन्तुं व्यवस्यन्तमवेत्य भूपं, द्विषद्दयात्मानमदः प्रतीपैः ।
स्वक्षत्रवृत्तीरपहाय भेजे, क्षेत्रस्य वृत्तिः कृषिकैरिवात्र ॥१६॥
७१. भूपालमौलेः प्रबलप्रतापे, जेतुं प्रवृत्ते जगदङ्ककारान् ।
भयेन भानुः परिवेषवज्र-प्राकारगुप्तं कृतवानिव स्वम् ॥१७॥
७२. यत्रावृषेण्याम्बुदमञ्जुगर्जि-गजा व्यराजन्त सदानधाराः ।
दिग्जैत्रयात्रासु जितैदिगीशै-डुंढौकिरे दिग्द्विरदा इवास्य ॥१८॥
७३. विकचविटपिवस्त्री छत्रस्त्रीलागिरीन्द्रा, गलितनिलयमालाप्यात्मना राजधानी ।
यदरिधरणिपालैः वप्रकान्तारचारै-र्गिरिगहनमहा वाश्रीयते निर्विशेषम् ॥१९॥
७३. यस्य द्वेषिनिषूदनव्रतजुषस्त्रासाद् द्विषद्भूभुजां
सन्तानस्य कलिन्दभूधरगुहालीनस्य लोलदृशाम् ।
अश्रान्तां नतमेचकीकृतगलद्वाष्पाम्बुपूरैरिवा-
विर्भूता प्रस[र]द्विरङ्करुहिणीप्राणेशितुर्नन्दना ॥२०॥
७३. यत्रासातिशयेन कान[न]चराः प्रत्यर्थिपृथ्वीभुजा
निद्रां येषु नितम्बिनीभुजलतां प्रेक्ष्यात्मकण्ठस्थिताम् ।
यत्पाशस्य धियेव मुग्धमनसो हाहारवव्याकुला-
स्तद्भ्रूवल्लिनिभालनाद्भ्रनुरपि व्याशङ्क्य मूर्च्छामंगुः ॥२१॥
७३. सुत्रामाम्बुधिधामदिगिरिकुचद्वन्दावनीश्रीधवः
क्षमाभृद्भालविशेषकापिलनखज्योतिःपदाम्भोरुहः ।
क्षोणीपालशिरोवतंसितलसत्पादारविन्दद्वय-
द्योस्वर्णाचल सार्वभौम इव यो निःशेषविश्वम्भरां
शासत्शात्रवगोत्रभिद्विजयते श्रीगूर्जरोर्वीश्वरः ॥२२॥

[द्वितीयः सर्गः ?]

कुमुदस्मिता षट्पदपङ्क्तिःककुन्तला, स्मिता(तो)त्पलाक्षी कजकुड्मलस्तना ।
प्रियेव केलीसमये सहंसका, तरङ्गहस्तैः सरिदालिलिङ्गत ॥१॥
सकाकतुण्डैणमदद्रवाङ्कितो-रसोपरिक्षालनतः कदापि नौ ।
सुतामिवार्कस्य विहारगेहिनीं विनिर्मिताते जलकेलिशालिनौ ॥२॥
स्मितारविन्दोदयदिन्दुमण्डली-धियेन यूनो प्रमदोन्मिषन्मुखे ।
विमुग्धचित्ता स्म नयन्ति चुम्बन-क्रियां द्विरेफांश्च चकोरशावकाः ॥३॥
प्रफुल्लकिङ्कैलिरसालमल्लिका-कदम्बजम्बूनिकुरम्बचुम्बिते ।
अलीव साकं प्रियया स निष्कृतं कदापि रेमे श्रितसूनशीलनः ॥४॥
कदापि लीला कलधौतभूधरे समं स चिक्रीड कुरङ्गनेत्रया ।
मृगाङ्कमौलिः स्फटिकावनीधरे, शतक्रतोर्नन्दनयेव भूभृताम् ॥५॥
.....कदापि निद्रां परिरभ्य तस्थुषी ।
.....॥६॥

निष्पादितं यत्तनुजन्मनः कृते गजेन्द्रयानस्य शतक्रतोः ।
 प्रमथ्य दुग्धाम्बुधिमभ्रमूप्रियं परं पुनः कं स जितेव कर्षितम् ॥७॥
 विजित्य लक्ष्म्याखिलदिग्गजानिवा-मितैर्जयाङ्गैश्च (व ?) रैर्विराजितम् ।
 किमस्तसन्ध्या परसौ (शौ) र्यभास्वतां, स्वमूर्ध्नि सिन्दूरुचिं च बिभ्रतम् ॥८॥
 मदाम्बुभिः षड्रसभोजनैरिव स्वगण्डयोर्दाननिकेतयोरिव ।
 मधुव्रतानामिव मार्गगामिनां, सृजन्तमद्वैत मुदं वदान्यवत् ॥९॥
 जलं करं प्रणव (?) निर्गतं शरद्-विभावरीवल्लभबिम्बमध्यतः ।
 महीतलेऽध्यागतया कथञ्चना-वतिष्ठमानं किमु वा सुधारसम् ॥१०॥
 सृजन्तमुच्चैः स्वकरं मदोदया, कुलाद्रिसान्द्रप्रतिनादमेदुरैः ।
 ध्वनिप्रतिस्पर्द्धितयात्मगर्जितै - रुषावगायन्तमिवाम्बुदान्वयम् ॥११॥
 कुतूह [ले] नैव महीविहारिणं, महीधरं कैर् [व] बन्धुधारिणः ।
 शरत्सुधांशोरिव पिण्डितं महः, किमेतयोर्भाग्यनभोमणेरहः ॥१२॥ आदि सप्तभिः कुलकम् ॥
 अमोचितं स्वप्नमवेक्ष्य संलये विलोचनाम्भोरुहमुद्रणानया ।
 पयोरुहिण्येव पुलोमशा सना-वनीधरे वारिजबान्धवोदयम् ॥१३॥
 असौ प्रसुप्ता सुखनिद्रयाङ्गना, समीक्ष्य स्वप्नं तमवाप संमदम् ।
 यथा परब्रह्म समीरुन्धनै-र्निबद्धवीरासनयोगिमण्डली ॥१४॥
 गभीरताबन्धुरितोपकाननं स्मितप्रसूनव्रजराजितान्तरात् ।
 स्वहंसतूली शयनोदरादसौ क्षणादुदस्तात्करिणीव सैकतात् ॥१५॥
 मरालबालेव विलासगामिनी क्षितौ क्षिपन्ती [पद] पद्मयामलम् ।
 नितम्बिनी मन्थरमन्थरं ततो ययौ समुद्दिश्य पतिं पतिव्रता ॥१६॥
 क्षणादथोर्वीवलयोर्वसीमणी-विभूषणप्रोषितरोदसीतमाः ।
 असौ पुरस्तात्प्रकटीबभूवुषी प्रियस्य मूर्त्तेव कुलाधिदेवता ॥१७॥
 तथा क्रमादिभ्यविभावरीवरो विनिद्रणागोचरतामवापितः ।
 वचोविलासैरुणांशुभिर्यथा-रविन्दविन्दं दिवसाननश्रिया ॥१८॥
 सुमध्वजोर्वीधरजैत्रशस्त्रया, रहस्यवत्स्वप्न उदात्त नेत्रया ।
 विनिद्रतां लोचनयोर्वितन्वते, न्यवेदि तस्मै व्यवहारिभास्वते ॥१९॥
 गिरं सुधापामिव जामिमुद्रतां, सुधासमुद्रादिदमाननाद्विधोः ।
 निपीयकर्णैः पुटकैरिवान्तरा स कूणिताक्षः परमां मुदं दधौ ॥२०॥
 किमावयोरेष फलं प्रदास्यति स्वपाणिसिक्तस्मयमानशालिवत् ।
 इदं निगद्य प्रमदाद् वसुन्धरा-प्सरा अनाध्यायमवासयन्मुखे ॥२१॥
 द्विजावलीचन्द्रिकयानुविद्धया स्मितश्रिया सेवितसृक्वदेशया ।
 भुजान्तराभोगविलासमौक्तिका-वलीसरश्रेणिमिवोपचिन्वता ॥२२॥
 निगद्यते स्म व्यवहारिणा क्षणं, विमृश्य तेनाथ विलोललोचना ।
 रथाङ्गनाम्नेव रथाङ्गबान्धवो-दये रथा [ङ्गी] स्वसमीपमीयुषी ॥२३॥

परिशिष्ट - २

हीरसुन्दरकाव्यसत्कपद्यानां अकाराद्यनुक्रमः ॥

अ	सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः	अथो पुरासम्भरते वृषाङ्कः	सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः
अखण्डचण्डेतरधाममण्डला०	२	६७	अथो मिथः प्रीतिपरीतदम्पती०	२	५६
अगण्यनैपुण्यमुखात्रियन्य०	८	१५	अदसीयविलासवत्यभू०	६	४१
अगण्यलावण्यतरङ्गचङ्गिभा०	२	४६	अद्रिजाङ्घटनाङ्कितमूर्त्या०	५	१८२
अगण्यलावण्यपयस्त्रिदश्या०	८	९३	अद्वैतलक्ष्मीकमवेक्ष्य यस्या०	८	१५१
अङ्गाच्युताया रभसेन बाल्या०	७	५०	अधिगत्य ततः श्रुतं व्रति०	६	३
अङ्गजाभिलषणोद्भवकोपा०	५	१८१	अधिपौ निखिलक्षमाभृतां०	६	१३३
अङ्गनाङ्गपरिम्भहसन्ती०	५	६१	अधृष्यमन्विष्य यदीयभालं०	८	१५०
अङ्गराग इव सदगुरुशिक्षा०	५	६९	अध्याप्य तेन विधिवत्सकलाः स विद्या०३		७८
अजय्ययत्पाणिपयोऽरुहाभ्यां०	८	७८	अध्यारुरुक्षोर्हृदधित्यकां यद्०	८	५९
अजय्यवीर्यं निजनिर्जयायो०	१	१३३	अनक्षिलक्ष्यीभवति स भास्वान्०	७	२४
अजय्यवीर्यं मुखपद्ममस्याः०	८	१०४	अनया निजरूपसम्पदा०	६	४४
अजय्यवीर्यं मृडमन्यहेतिभि०	२	४७	अनयेत्थमभण्यत प्रभु०	६	८९
अजिह्वाता सुहृन्पैबिले बिले०	२	१०७	अनिशं वरिवस्थितस्य तत्०	६	८४
अतिस्मरैस्तत्तनुकामनीयकैः०	२	९	अनीदृशी व्योमणेर्दिनश्री०	७	४१
अथ तत्पुरि देवसीत्यभूद्०	६	३८	अनेकपस्वप्ननिरीक्षणात्प्रिये०	२	८१
अथ तत्र समर्थनामभूद्०	६	११६	अनेन गोष्ठीमनुतिष्ठतात्म०	३	१३२
अथ दक्षिणोदेशतो महा०	६	६६	अन्तःस्फुरन्मौक्तिकरत्नराजी०	१	१५
अथ देवगिरावगम्यता०	६	४७	अन्ययाङ्घ्रिचितात्मकलापा०	५	१७२
अथ नारदनाम्नि पत्तने०	६	७२	अप्रास्यति स्माढ्यसुतां सरगां	४	५८
अथ पृथुकपुरोगः संमदेन व्रतीन्दो०	६	१८०	अपि तत्र कमाख्यनैगमो०	६	१५०
अथ भावडसूनुसूरिण्ड०	६	१३४	अपि पार्श्वजिनान्तरिक्षका०	६	१८
अथ व्यधत् प्रणिधानमिच्छन्०	७	४	अभजन्त यतिव्रजा विभुं०	६	१२९
अथ शिल्पिचणैरचीकरत्०	६	१०२	अभ्यस्यतास्याः श्रवसी मनोभू०	८	१४२
अथ साधुसुधाशानाधिपः०	६	९४	अभ्युद्गतैर्मुखनेरिव वज्ररत्नै०	३	९६
अथ सूरिपुरन्दरान्तिके०	६	१	अभ्रे मनाक्सन्तमसैः प्रदोषः०	७	४३
अथाविरासीद्विशिशीतकान्तेः०	८	८	अमन्दगन्धैरिव गन्धसारो०	१	५
अथैष वेलातटतः समं भटै०	२	११०	अमन्दानन्दसन्दोहं०	६	१४८
अथोददीप्यन्त नभःपदव्यां०	७	५५	अमुनाऽध्ययने समापिते०	६	५८
अथो दधे चण्डकरे प्रयाते०	७	६६	अमुष्य नाभेयजिनावनीनभो०	२	९५
अथो निशित्थे द्विजराजराज्ज०	८	१	अमूदृशाम्भोजदृशा स्म भूयते०	२	२०

सर्गाङ्कः श्लोकाङ्कः		आ	सर्गाङ्कः श्लोकाङ्कः	
अमोचि तं स्वप्नमवेक्ष्य संलये०	२	७०		
अम्बरे विरुरुचे सुधारुचे०	७	८२	आकण्ठमम्भस्सु निमज्य काम०	७
अम्भोधिमध्येऽर्धतबिम्बमम्भो०	७	२१	आगतेऽहि सुहृदीव तदुक्ते०	५
अयं जयं यतः कर्ता०	६	१७०	आगमं गणधरस्य कुमारे०	५
अयमेव हि हीरवाचको०	६	९१	आगन्तुकस्योदयशृङ्गिशृङ्गा०	७
अरिष्टकेतुं नवभोगसङ्गिनं०	२	२	आगामुकं कामुकमक्षिलक्ष्यं०	७
अर्काशुसम्पर्कचर्याकान्तो०	१	१०९	आचाम्लकैर्द्वादशहायनान्ते०	४
अर्जितानि गरुडस्य च गत्या०	५	१३८	आजगाम विहरन्स धरित्र्यां०	५
अर्थिन्नजेन मिलितुं स्वककामुकेन०	३	५३	आजन्म यद्विधुरिवेष उदेति कीर्त्ति०	३
अलकायितपूः परम्पराः०	६	१३७	आज्ञां यस्य निधाय मूर्द्धनि मुदा	
अलंचकार प्रभवप्रभुस्तत्०	४	१९	शीर्षामिवासप्रभोः०	४
अलम्भिदम्भोलिशयेभशालिनी०	२	५	आत्मकामितमुखानिव मूर्त्तान्०	५
अलम्भि याभ्यां दिशि येन काली०	४	१२६	आत्मफेनहरिचन्दनसान्द्र०	५
अवधार्य तदाग्रहं हिता०	६	१००	आत्मनामिव वतंसविधित्सा०	५
अवधेरनुभावतो गुणै०	६	८८	आदर्शिकाघानि मिथो मृधेषु०	८
अवापितो गोचस्तां स मागधै०	२	१०८	आनन्दमेदुरितमानसपद्यचक्षु०	३
अशीतिरस्मिन्नधिकाश्चतुर्भि०	१	७८	आनन्दाद्वयवादमेदुरमना मध्ये	
अशेषदेशेषु विशेषितश्री०	१	२४	सखीनामिति०	२
अश्रयितास्यं कमलातिदानै०	१	१३०	आप्लाविते किं सुरसिन्धुसुभ्रुवः०	७
अश्रोत्रैः श्रोतुकामै-			आबालमुद्यद्वलयः शिखाश्चा०	८
भुजगपरिवृढैर्यज्जगद्गीतकीर्त्ति	४	१४१	आमुष्मिकामैहिकवत्समीहां०	१
असमान महा दिनेशवन्०	६	५	अमोदमम्बुरुहिणीव विजृम्भमाणा०	३
असारद्देहिनां देहात्०	६	१८१	आरुरोह जितजिष्णुहयं तं०	५
असूयया स्वीयपराभविष्णुं०	८	१३०	आवर्त्तविभ्राजितरङ्गितान्तं०	८
असौ जयन्ती जलजं स्वपाणिना०	२	५५	आवासविस्मेरमहीरुहाणां०	७
असौ प्रकाम प्रमदं ददानया०	२	११७	आशानुरागातिशयं सृजन्ती०	८
अस्ति कश्चन न कस्यचनापि०	५	२४	आसाद्य तत्प्रसववेश्म समं सगोत्रै०	३
अस्तु वामनिशमभ्युपगम्यो०	५	१११	आसीत्ततः श्रीनरसिंहसूरिः०	४
अस्मात्ततः प्रादुरभूत्पाख्या०	४	११०	आसीत्सुधर्मा गणभृत्सु तेषु०	४
अस्याः कलत्रं हरिजित्त्वं यत्०	८	४८	आसीदसौ कलियुगे युगबाहुरस्मि०	३
अस्याः सदृक्षां श्रियमाश्रयन्ती०	८	८४	आस्वादयन्त्वणिमामृतमेतदास्या०	३
अहिता अमुना पराहता०	६	३७	आस्वादितस्वादुमृणालकाण्डा०	७
अहो महीयान्महिमा सुपर्व०	८	१५६		९

सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः	सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः
इ		त्विषा०	२ १३९
इक्ष्वाकुवंश इव नाभिमहीमघोना०	३ ७०	उपचक्रमिरे महामहा०	६ ११७
इक्ष्वाकुवंशाम्बुधिशीतभासां०	४ २	उपप्लवो मन्त्रमयोपसर्ग०	४ २९
इच्छता हृदि महोदयलक्ष्मी०	५ ३८	उपमातुमिवामरावती०	६ १४१
इतः श्रिया निर्जित विश्वयौवते०	२ १३३	उपवीतमुरास्थलान्तरे०	६ ५२
इति प्रणीय श्रुतिगोचरं वचः०	२ ८३	उमोपयामे पुनरासजन्म०	८ ४९
इत्थं गुरुं स्वं विमनायमान०	४ ७२	ऊ	
इदंपदीभूय भवान्तरेऽपि०	८ २०	ऊर्जस्वलत्वं कलयन्कलौ यो०	१ ४१
इदं पुरा सारदलैः प्रणीय०	१ ६८	ए	
इदंमुखीभूतमवेत्य चन्द्रं०	८ ९६	एकातपत्रमिह यत्तनुजो विधाता०	३ ५
इदं वदन्त्यामरविन्दचक्षुषः०	२ १२१	एकादशासनाणधारिधुर्याः०	४ ६
इदं विमृश्येयमजूहवन्मुदा०	२ ८९	एकांशवानपि कलौ शिशुनामुनाह०	३ ४१
इदमीयमहामहेक्षणो०	६ १०५	एतज्जगज्जित्तरलक्ष्मिवीक्षा०	१ ११४
इदमेव दिनं जगत्पते०	६ ११०	एतत्कलत्रस्य हरेः कलत्र०	८ ४७
इन्द्रियाण्यनिशमुत्पथगानि०	५ ७४	एतदालपितमात्मभगिन्याः०	५ ८६
इन्द्रवारणमिवेयमसारा०	५ १५	एतदीयवदनामृतभासा०	५ १२१
इयत्तयानन्तमपि प्रमातुं०	१ ५३	एतद्गुणाभिनवगानविधानपूर्व०	३ ४२
इयं मृणाली जडसङ्गमौज्ज्य०	८ ७९	एतद्यशःक्षीरधिनीरपूरैः०	४ २५
इवेक्षुडिम्भान्क्षितिरिक्षणो महौ०	२ १०६	एतया ध्वनिनिरस्तविपञ्च्या०	५ ८८
इह जीवत आदिमप्रभो०	६ २०	एनं हिरण्यमणिभूषणभूषिताङ्ग०	३ ६३
इह नीवृति नारदाभिदा०	६ १४०	एवमुक्तवति हीरकुमारे०	५ ३१
इह शंकरभूमिभृत्सुखं०	६ १६	क	
उ		कंसारेरिव रुक्मिण्या०	६ १६४
उज्जृम्भवक्त्राम्बुजमन्दिरया०	८ १४४	कजपाणितमो द्विषज्जगन्०	६ १२७
उज्झांचकारैष महेभ्यकन्या०	४ १६	कटाक्षबाणान्प्रगुणान्प्रणीय०	८ १४३
उत्तार तुरगात्स कुमारे०	५ २०५	कण्ठश्रिया स्वःकुरविन्ददत्या०	८ ८७
उत्तालतालं करतालिकाभिः०	१ ५९	कण्ठीकृतो यज्जलजस्त्रिदश्या०	८ ८५
उत्तुङ्गतारङ्गशिखावलम्बि०	७ १८	कथञ्चनाऽभ्यर्थनया मुदुत्वं०	८ २६
उत्तुङ्गभावमथ वर्तुलतां दधान०	३ ८५	कथं लभेतास्य तुलां सुख्दु०	४ १०
उद्दामदुर्गतिपुरेऽर्गलतां गमी य०	३ १०५	कथानुषङ्गेषु मिथः सखीजनो०	२ ९३
उद्धृत्य कण्टकगणान्किमु वारिजन्म०	३ १०२	कदाचिदम्भोरुहिणीव निद्रया०	२ ६५
उद्वेगभावं स्वमिवापकर्तुं०	१ ७७	कदाचिदिभ्यः कलधौतभूधरे०	२ ६४
उन्नमज्जलधरादिव जामे०	५ ४१	कदापि मन्दार इव स्मितद्रुमे०	२ ६३
उपगतमिहान्यस्माद्द्वीपात्प्रगेऽधिपति		कदाप्यदर्शि तत्पत्न्या०	६ १५९

सर्गाङ्कः श्लोकाङ्कः		सर्गाङ्कः श्लोकाङ्कः	
कपालिमित्रं त्रिशिरः कुबेरः०	१ ७१	कार्यकाल इतरोऽपि नरेणा०	५ २६
कपोतपालीतटसन्निविष्टा०	७ ३३	कालं कियन्तमुदयान्तरितं तपस्या०	३ १२८
कपोलपालीमृगनाभिपत्र०	१ ४६	कालागुरुद्रवकरम्बितगन्धधूली०	३ १५
कपोलभित्तौ मृगनाभिपङ्कैः०	८ १२७	किं वर्ण्यते वर्ण्यगुणस्य चौर्य०	४ २०
कपोलयुग्मेन मरुद्युवत्या०	८ ३७	किमग्रदूत्यो मदनावनीन्दोः०	२ १२६
कमनः कमनात्प्रसेदुषः	६ ४०	किमपास्य जिनांहिसेवया०	६ १५९
कमलान्मधुपानुषङ्गिनः०	६ ४२	किमभ्यर्थयमानाना०	६ १६१
कम्रेण वप्रेण वसुप्रभेण०	१ ९८	किमावयोरेष फलं प्रदास्यति०	२ ७७
करटाभिधपार्श्वनायको०	६ २१	किमिच्छता पाशयितुं जगत्त्रयी०	२ २४
करवीरगृहत्वमुग्रतां०	६ १५२	कियद्विहायः कियती क्षितिर्वा०	७ ५३
करीन्द्रहस्तात्कदलीप्रकाण्डतो०	२ ४८	कियम्भणीवल्लभविप्रयुक्तां०	७ २८
करेण कुम्भस्तनि ! पश्य दीप्यते०	२ १२५	कीर्त्या च वाचा च कचैर्जिताभिः०	८ ५८
कर्मसन्ततितिरोहितभावः	५ ८३	कीलतैकललितं कलयन्ती०	५ ४०
कलङ्कवानिन्दुरथाभ्युदेता०	७ १६	कुंराह्वयस्य हरति स्म मनो मनोज्ञं०	३ ६९
कलभो यूथनाथेन०	५ २१३	कुक्षिम्भरि क्षोणिनभः पदव्यो०	७ ५६
कलयन्प्रतिभामनुत्तरा०	६ ५५	कुण्डले कलयती प्रतिबिम्बे०	५ ११६
कल्पद्रुमाङ्कुरमिवामशैलभूमी०	३ १	कुतुकाद्बहुरूपिणं स्मरं०	६ १४५
कल्लोलिकारुण्यरसान्वितस्य०	४ ६५	कुतूहलेनेव महीविहारिणं०	२ ६९
कवित्वनिष्कं कषितुं कवीनां०	१ ४	कुत्राणि दम्यैरनुगम्यमानाः०	१ ६०
कविना च बुधेन सन्निधि०	६ ७०	कुनयनात्रयता विनप्रता०	६ १३०
काचन व्यधितकाञ्चनकाञ्ची०	५ १६७	कुन्दकुड्मलजयं सृजतेवा०	५ ६७
काचनातिरभसान्मृगनाभी०	५ १६५	कुबेर इत्यात्मजनावमाननां०	२ ३
काचिच्चकोरनयना व्यवहारिसूनो०	३ ६२	कुमुत्स्मिता षट्पदपङ्क्तिकुन्तला०	२ ५८
काचिदर्भकमपास्य धयन्तं०	५ १७३	कुम्भोन्द्रकुम्भो कुचभूयमूहे०	८ ७०
काचिदीक्षणरसेन बबन्धो०	५ १५८	कुर्वन्निवासं गवि गौरवश्री०	४ ९९
काचिद्दृशा विकचचम्पकसूनशाली०	३ ६४	कुलाद्रिवाङ्मिप्रतिनादमेदुरी	६ १९०
कादम्बिनीव सलिलैः सुरेशैलशृङ्गं०	३ १३०	कुशेशयादर्शसुधांशुजित्वरे०	२ ३१
कान्ते निमानेऽम्बुनिधौ प्रणश्य०	७ ६३	कुशेशयामोदिनि ! वीक्ष्यतामसौ०	२ १२४
कापि मौक्तिकलतां स्वकटीरे०	५ १६८	कृत्वा विलासमवनीवलये यथेच्छं०	३ १२४
कापि वीक्षणरसत्वरमाणा०	५ १५९	कृत्वोद्धर्वदेहिकमसौ विधिना विधिज्ञो०	३ १२५
काप्यलक्तकधियोत्सुकिताङ्गी०	५ १७६	कृशाङ्गि ! राजन्यपयातवैभवे०	२ १३०
कामद्विपेश इवोद्भवितायमेत०	३ ११५	केचिदुच्चमणिपीठनिषण्णं०	५ ९५
कामनीयकमशेषममुष्या०	५ १९८	केशोच्चयः स्फुरति तस्य स नीलकण्ठ०	३ ८३
कार्कश्यसंहतिलधूकृतहस्तिहस्ता०	३ १११	कैदारिकं क्वापि समञ्जरीक०	१ ५८

सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः	सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः		
कैदार्यमुज्जृम्भितशालि यस्मि०	१	५७	गाङ्गेयगारुत्मतपद्मराग०	१	११७
कोडाईत्यस्य कान्ताभू०	६	१५३	गाधा व्याधाद्याम्बरचुम्बिरङ्गात्०	७	८
कोरण्टके वीरजिनेन्द्रमूर्ति०	४	६७	गायनैरयमगायि समेतैः०	५	१४८
कौतुकाद्भवमुपेत्य वसन्ती०	५	१९४	गावः क्वचिद्भ्रान्ति सुधामुधाकृत्०	१	६१
क्रीडतुरङ्गद्वीपपद्मनेत्राः०	१	९२	गिराथ नेमेरविन्दनाभि०	१	३५
क्रीडन् जयन्त इव यज्ञभुजां कुमारैः ०	३	१२२	गिरिराज इव क्षमाधरो०	६	६
क्रीडितुं रतिपतेरिव गेहाः०	५	६३	गुरु नन्दिमहेऽङ्गनासखै०	६	१२०
क्वचिज्जगत्साक्षिणमेक्ष्य यातं०	७	४८	घ		
क्वचित्पुरं प्रत्यफलत्तटको०	१	७०	घृकैरर्कमिव द्विषद्भिरुदये हन्तुं परैः		
क्वचिदिन्दुमणी मिथो मिलद्०	६	२७	प्रेषितं०	४	१२२
क्वचिदिन्द्रमणीनिकेतन०	६	२८	घोषणास्य यशसामिव भेरी०	५	१४९
क्षणादथोर्वीवलयोर्वसी मणी०	२	७४	च		
क्षयात्सुधायाश्चिरकालपानात्०	७	७५	चकोरिके चन्द्रकले लवङ्गिके०	२	९१
क्षात्रियैरिव सुतैर्युवराजो०	५	१५३	चक्रस्य चक्रवदुदित्त्वरदीप्रदीप्ति०	३	४३
क्षीरकण्ठः कृतोत्कण्ठः०	६	१६९	चक्रीव रत्नानि चतुर्दशापि०	४	३४
ख			चण्डी सपत्नी प्रबला ममास्ते०	८	५८
खञ्जनाम्बुजचकोरमुखारीन्०	५	११२	चत्वार एतत्तनुजा विनेया०	४	६१
खण्डेन चण्डद्युतिमण्डलेन०	७	२०	चन्द्रचन्दनशिरोरुहशय्या०	५	६२
ग			चन्द्राच्चकोरोऽमृतपानदम्भाद्०	८	१३४
गगनात्मरसेन्दुहायने०	६	१०७	चन्द्राननेऽमन्दमन्दबाष्पा०	२	१३८
गङ्गावज्जलजन्मबन्धुतनया स्वः-			चन्द्रार्कचक्रद्वयभृत्प्रभूत०	१	१३
कुम्भिवत्कुज्जरो०	७	९०	चन्द्रावतीशस्य नृपस्य नेत्रे०	४	९८
गणपुङ्गवमन्त्रमन्वहं०	६	८२	चन्द्राश्मवेश्मस्मितमुद्ग्रहन्ती०	१	१०२
गणपूर्वगिरौ महोदयि०	६	१२५	चन्द्रोदये चन्दिरकान्तगर्भ०	१	१११
गणाधिराजे प्रणिधानदुग्ध०	७	१३	चमूध्वनिः प्राग्विकन्दरोदरे०	२	१०३
गणितं ह्यनुरागिरागवन्०	६	६३	चमूभिरुर्वीन्द्र इवामरीभि०	४	७३
गणिनन्दिमहेऽप्सरो गणै ०	६	१२९	चलेति विश्वे वचनीयता श्रुतेः	२	१५
गणीन्दुना पट्टरमा गणीन्दुः	४	१४	चान्द्रीं द्वितीयेव कलां जनाय०	८	९
गते गवां स्वामिनि नाभ्युदीते०	७	५२	चापल्यकेलिकलिते असिताशयेय०	३	९२
गन्तुं ततः स्पृहयता प्रति पत्तनं स्व०	३	१२६	चिकीर्षता यन्मुखमात्तसार०	८	९०
गन्धसिन्धुरराजस्य०	६	१६६	चित्रामिवेन्दुरनवद्यतमां स विद्यां०	३	७९
गभीरताधःकृतवार्द्धिनेवो०	१	२९	चिरं विनोदैर्दिननायकेना०	७	५७
गभीरिमाणं दधतः सपल्लव०	२	७२	चूडामणिलिभुवनस्य यदेष भावी०	३	६५
गभीरिण्या पाथोनिधिरिव महिम्ना परमरु०४		१३७	चूतप्ररोहायुधकिशुकार्ध०	१	८५

सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः	सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः		
चूर्णेः प्रपूर्णा किमु मौक्तिकानां०	७	८७	जैनार्चाश्रमणाद्यभावभणनाम्भः-		
चूलक्रियामहमयाङ्गभवस्य तस्य०	३	७२	प्लाव्यमानात्मनां०	४	१३४
चैत्येन चूडामणिनेव शीर्षं०	१	३०	जैमनीयमनुजा इव दैवे०	५	७३
चैत्येऽश्मगर्भाङ्कसिताश्मकुम्भं०	१	१०८	ज्ञायन्ते वसुधासुधाकरगृहा गर्जारिवैः		
छ			कुम्भिनां०	७	९२
छायां तनोरिव न लङ्घयतापि वाचं०	३	७६	ज्योतिस्तरङ्गीकृतयत्रिकेत०	१	११६
ज			ड		
जगज्जनावाङ्मनसावगाहिना०	२	७	डिम्भलम्भितविडम्बनभाजा०	५	४६
जगत्त्रयीजन्मजुषां मृगीदृशां०	२	१७	त		
जगत्त्रयी स्त्रेणजयार्जितायाः०	८	६०	तं जङ्गमं त्रिदशसालमिव स्वपुण्य०	३	१२९
जगत्पुनानः सुमनःस्त्रवन्ती०	४	१०५	तं पारियानिकमसावधिरुह्य भूमी०	३	१२७
जङ्घे यदीये प्रणयन्प्रयत्नात्०	८	३६	तं साक्षिणं प्रणयवान् स्वगुरुं प्रणीय०	३	७७
जडीभवन्ती रिपुनिर्जये यद्०	८	११३	ततं वचो यस्य घनं पदाङ्ग०	२	१६
जन्तुरेष इह जामिकलत्र०	५	५५	ततोऽजनि श्रीजयदेवसूरि०	४	७९
जन्मिनामयमकृत्रिममित्रं०	५	२७	ततो जर येन यदुद्धहानां०	१	३६
जन्मोत्सवं विदधता तनयस्य तेन०	३	५१	ततो नमसितुं सूरिं०	६	१७७
जम्बालयद्विर्जलदैरिवोर्वी०	१	१३२	ततो वयस्योऽन्तिकमागता मधु०	२	९०
जम्भद्विषत्कुम्भपराभविन्या०	८	२९	ततोऽस्य सङ्ख्यातिगपट्टपङ्क्तिभिः	२	११९
जयन्तवज्जम्भनिशुम्भभामिनी०	२	८२	तत्कर्णयोर्मणिविनिर्मित कर्णपूर०	३	६६
जयविमल इदं तन्नामधेयं विधिज्ञो०	६	१८३	तत्कलाकुशलमानववर्ग०	५	९८
जलकेलिगलद्विलेपनी०	६	३३	तत्क्वेव वार्त्ता मम राजहंसान्०	८	४२
जहिरे मिहिरैजसा मही०	६	९६	तत्पट्टपङ्केरुहमानसौकाः०	४	८७
जहे महेलया निद्रा०	६	१६३	तत्साधु मन्ये मलयानिलेन०	८	११८
जहेऽम्बरं सायमशीतभासा०	७	१५	तत्सुमानि सुरवैभवलम्भः	५	३४
जानुस्पृशौ शिशुभुजौ विनियन्त्रणाय०	३	१०७	तत्र तद्व्रतमहोपनतानां०	५	१४३
जाने यदास्यं सरसी सुधाया०	८	१११	तत्र भावयति नः पुलकोद्यत्०	५	१४०
जितस्मरान्पौरजनान्निपीय०	१	१२२	तत्र सस्यभरगौरवभाग्भिः	५	१९७
जिनवद्गणधारिणः पदं०	६	१२२	तत्राऽपि च स्फूर्तिमित्यर्त्यपूर्वां०	१	४२
जिनावनीन्दोः किल धर्मकर्मणो०	२	९६	तत्राऽस्ति भूमान्महमुन्दनामा०	१	१२७
जिनेशितुः शासनदेवतायाः०	८	१६	तत्रैकदेशे वपुषीव वक्त्रः०	१	६६
जीवितं कुशशिखास्यमिवाम्भः०	५	५३	तथा चतुर्विंशतितीर्थकृद्दृहं०	२	११४
जृम्भणादानं काश०	६	१६२	तथा तवाप्यस्तु यथा त्रियामे०	७	६१
जृम्भमाणजलजद्वितयीवां०	५	६४	तथा प्रथन्तां कथका यथा कथा०	२	९२
जेया त्रिलोक्येव शरैस्त्रिभिस्तत्०	८	१३२	तदानेन्दोरमृतोर्मिमालिनो०	२	७८

सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः		सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः	
तद्दिदृक्षुरपराञ्जनयष्ट्या०	५	१६४	तां निपीय मुनिवासववाचं०	५	३६
तदीयपट्टाम्बरभानुमाली०	४	७४	ताण्डवं व्यरचि वारवधूभि०	५	१५१
तदुपान्तभुवं व्यभूषयत्०	६	५०	ताभ्यां पुनः स्थापितमुज्जयन्ते०	१	३४
तद्गजादिभरभारमसह्यं०	५	१५६	तिलकं हरितामसौ हरिद्०	६	११
तद्गवेषणरसोत्सुकचेता०	५	१७१	तीर्थनाथमिव चैत्यतरोस्तत्०	५	२०४
तद्दक्षिणार्धे सुरगेहगर्व्वं०	१	२३	तीर्थाधिभर्तुर्मतदेवताया०	८	४५
तद्दोहदप्रकरपूर्तिविधौ सुपर्व०	३	११	तीर्थानि तीर्थाधिपपावितानि०	१	४४
तद्दशोधरणभर्तुरितोऽन्य०	५	१९२	तूर्णमस्ति यदि तत्र यियासा०	५	२१
तद्द्वचो विरचितं सहजेन०	५	४५	तेनाथ मुक्तं गिरिनारिशृङ्गे०	१	३३
तद्द्विभावनरसव्यवसाया०	५	१६६	तेनापि सोमतिलकाभिध सूरिरात्म०	४	१२०
तद्द्विभूषणमणीनिकुरम्बैः०	५	१२९	तेपे तपो भूधरगह्वरान्त०	७	५४
तद्विलोकनरसस्तिमितानो०	५	१५७	त्यक्तपूर्ववपुषा निजयोषा०	५	१८३
तनूजन्माननज्योत्स्ना०	६	१६८	त्यक्ताश्रवः कञ्चुकिकामुकाभिः०	१	१२४
तनूभवत्तारकतारभूषणा०	२	१३१	त्यक्त्वावतीर्णार्ण पुरुषं०	६	१५६
तनूलतागाधतरङ्गितप्रभा०	२	४२	त्यक्त्वाशेषकुपाक्षिकांश्च कुदृशः		
तन्निर्वृतेः स्थानमुरोजयुगमं०	८	६६	किंपाकभूमिरुहा०	४	१३२
तपसः सितपञ्चमीदिने०	६	७४	त्रिजगद्विजयोद्यतस्य यद्०	६	१३८
तमःसपत्नः श्रितशम्भुशीलनः०	२	४	त्रिजगन्नयनामृताञ्जनं०	६	११३
तमःस्तोमप्राये कुनयनगणैर्दारुणतमे०	४	१३६	त्रिदिवोज्जयिनीं पुरीं तदाजनि०	६	७९
तमस्विनीशेऽस्तमिते प्रकाशतां०	२	१३२	त्रिनेत्रनेत्रानलभस्मितात्म०	२	३४
तमोगणालिङ्गिनभोङ्गणश्रीः०	७	४५	त्रिशलातनुजन्मशासना०	६	१०६
तमोभरोर्वीधरभेदवज्रि०	४	५०	त्रैलोक्यमाक्रम्य पराक्रमेण०	८	१४९
तया क्रमादिभ्यविभावरी वरो०	२	७५	त्वदीयवाणीतपनास्तमुद्रिता०	२	१२६
तयोः पदे श्रीमुनिचन्द्रसूरि०	४	१०२	त्वद्बधूमुखसुधांशुसुधायाः०	५	५१
तरुणी तपनात्मजन्मनो०	६	७	त्वया स्वकीर्त्या सुमनस्तरङ्गिणी०	२	४४
तस्मिन्पदं प्रविदधे गुणधोरणीभि०	३	११९			
तस्य लोचनपथे पृथुकेन्द्र०	५	१३	द		
तस्य वीचिभिरिवामर सिन्धो०	५	७९	दंशादहेर्ग्राहितकाष्ठभार०	४	११८
तस्य स्फुरद्द्युतिपयः परिपूर्णबाहुः०	३	१०६	दत्त्वाधिपत्यं निखिलाचलानां०	७	७०
तस्याङ्गजास्य शशिदर्शनतोऽम्बुराशे०	३	४८	दम्भोलिभूषणभरोद्भवदंशुचाप०	३	२३
तस्यानुजो गजगतेः शतकोटिपाणे०	३	१२३	दर्पणेष्विव गवेषयति स्वं०	५	१२७
तस्या भवल्लवणिमातिशयः स कोऽपि०	३	८१	दर्शयन्त्यपर पद्ममुखी तं०	५	१७७
तस्यार्भ शक्र इव चित्रशिखण्डसूनो०	३	७५	दशामवास्यन्ति यदन्तिमामिमै०	२	१०२
तस्याः सुतो रविरिवाम्बुजपाणि विश्व०	३	९	दस्रयोः किमयमन्यतमोऽस्मिन्०	५	१८४
			दिगन्तवासं किमपास्य काश्यपी०	२	११८

सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः	सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः		
दिग्वाससो येन विजित्य वादे०	४	८४	धर्ममार्हतमतो जनिमन्तो०	५	१९
दिद्युते मणिकरम्बितयास्ये०	५	१०७	धर्मोपदेशच्छलतः स्वपाणि०	४	३५
दिशां चतुर्णामयमर्णवावधी०	२	१०९	धवः सुधाधामसगोत्रवक्रये०	२	८४
दिशि बिभ्रति यत्र भूभृतः०	६	२३	धात्रीभः प्रेमपात्रीभिः०	६	१७१
दीप्यते किमधिकं सुषमा नो०	५	१२८	धात्र्योदंतां प्रथमतः पृथुकप्रकाण्डः०	३	७१
दुग्धाम्भोनिधि निर्जरा इव नराः			धारिणीसुत इवाद्य सुधर्म०	५	३९
सर्वेऽपि संजज्ञिरे०	७	९३	धिया जयंश्चित्रशिखण्डसूनुं०	४	७०
दुन्दुभिध्वनितिर्भर्जयशब्दं०	५	१५२	धुनीधवं येन गभीरनिःस्वनै०	२	१२
दुर्भिक्षके पायसमेक्ष्य लक्ष०	४	६०	धृतैकपाशेन पयोधिधाम्ना०	८	१३८
दुर्भिक्षवर्षेषु सुभिक्षभूमी०	४	५३	ध्यातुर्वरं श्रीश्रुतदेवतेव०	४	५५
दृक्कर्णवेणी कलकण्ठकण्ठी०	१	९५	ध्यानस्थितं शासननिर्जरी सा०	८	७
दृग्दानदासीकृतदेववन्या०	१	९१	ध्यानानुभावेन ततो निशीथे०	८	५
दृग्दोषखण्डनकृते भ्रमरं तदीये०	३	९१	न		
दृसां यदूरुद्वितयीं प्रतीपा०	८	४१	नक्तं नलिन्यादिमगुल्मनाम०	४	४०
दृष्ट्वा पतिं रतं रत्यां०	६	१५५	नखोल्लसत्पल्लवशालमानै०	८	२३
देवेन्द्रकर्णाभरणीभवद्वि०	४	१११	नगरे नगरन्ध्रकृद्यतो०	६	२९
देशानां शमवतां शतमन्युः०	५	१४	नभःपरीरम्भणलोलुभैर्यद०	१	९९
देशे पुनस्तत्र समस्ति शङ्खे०	१	३१	नभःश्रियास्तारकमौक्तिकस्रजः०	२	१२७
दैत्यमर्त्यमरुतां विजये त्वं०	५	१८६	नभोज्ज्णान्निर्जरहस्तमुक्ता०	५	२११
दोषामुखेन द्विषतेव वाद्धौ०	७	३२	नभोज्ज्णे सान्द्रित सान्ध्यरागै०	७	३६
दोषोदयोदीततमःप्रपञ्च०	४	१००	नभोज्ज्सारङ्गदृशां स्तीश०	७	५९
द्युसदामिव मेदिनीरुहौ०	६	११४	नवोदयं हीरकुमारचन्द्रं०	१	४५
द्रविणार्पणहृष्टमानसाद्०	६	५६	नाभीभवेन तदुदाहरणैः कृतैः किं०	३	८०
द्रवीभवद्भूरिसिताभ्रचन्दन०	२	४३	नारकादिगतयोऽत्र चतस्र०	५	१६
द्वात्रिंशताजनि रदैरपि लक्षणानि०	३	१०१	नार्हती व्रतविधौ तव तेना०	५	७७
द्वात्रिंशदाशावसनैरभेद्यो०	४	१०८	निःशेषभूवल्यकुण्डलिवेशमनाकिं०	३	१०३
द्वारं स्वसिद्धेरिव सूरिराजो०	७	५	निःस्वादिवैश्वर्यमनाप्य झञ्जू०	१	४०
द्विजाधिपत्यं मुख एव मुख्यतो०	२	२८	निखिलदिविषद्योषा-		
द्विजावलीचन्द्रिकयानुविद्धया०	२	७९	लेखाकुमुद्वनकौमुदी०	८	१६४
द्वीपे परस्मिन्नितरोऽपि कश्चिद्०	७	२३	निगद्यते स्म व्यवहारिणा क्षणं०	२	८०
द्वे महोदयपुरस्य पदव्यौ०	५	२०	निजगाद गुरुर्गभीरिमा०	६	८७
द्वेषिणामिव गणाः क्षितिमानं०	५	७२	निजधैर्यवदान्यता श्रिया०	६	१३२
ध			निजप्रतिद्वन्द्वविधुन्तुदस्य०	८	१२५
धर्म एव मनुजैरिह मन्त्र०	५	३५	निजाक्षिलक्ष्मीहसितैणशाव०	८	६४

सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः		सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः	
निजाक्षिलक्ष्मीहसिताब्जखञ्जने०	२	१२८	न्यक्षरुक्षनिकरेषु गुरुत्व०	५	१९९
निजाङ्गनोद्रीतयदीयकीर्त्ति०	४	११२	न्यगदन्निति ते पुरो गुरो०	६	९८
निजास्यदासीकृतशारदोदय०	२	१२९	प		
नित्यातिवाहाद्विगतावलम्बा०	१	५६	पक्षद्वयं भिन्नतमोभरेण०	४	४५
निपातुकेन द्विजकान्तिमिश्रित०	२	२६	पङ्क्तिप्ररूढैः प्रचलत्पतङ्ग०	१	९०
निमीलनोन्मीलनदूषितेभ्यो०	८	११९	पञ्चाशुगान्यः समितीर्विधाय०	४	४७
निम्नगेव परिसर्पति निम्न०	५	५७	पटीष्ववोद्दामकलामकौघा०	७	१२
निरधामि मुहूर्त्तमान्मना०	६	१०१	पट्टश्रियास्य मुनिसुन्दरसूरिशक्रे०	४	१२३
निरमापयदस्य पूर्वजो०	६	८१	पट्टिकाऽर्भकविभोः कनकस्य०	५	१०६
निरित्वरीभिर्मधुपीभिरुल्लस०	२	१३४	पट्टेऽथ तस्यार्यमहागिश्वा०	४	३६
निरीक्ष्य लक्ष्मीं निजभर्तृमातरं०	२	४५	पठता सह धर्मसागर०	६	४८
निर्गतायुरखिलद्रविणास्ते०	५	१८	पठति स्म स धर्मसागरः०	६	५४
निर्जितेन यशसा सितभासा०	५	१३१	पण्याङ्गनायाष्किः किलकिञ्चितानि०	४	३२
निर्जीयते स्म क्वचनापि नायं०	४	१०४	पत्यौ गवां क्वापि गतेऽस्य	७	४२
निर्मृष्टनिःशेषनिषद्वाराया०	७	१०	पत्रान्तराजज्जलबिन्दुवृन्दैः०	१	९४
निर्यत्सुरास्त्राशनि भूषणानि०	८	१३	पदपदमविलासलालस०	६	९०
निशानने श्रीसुतकान्तमत्तै०	७	३९	पदप्रदानावसरे समीक्ष्य०	४	७१
निश्चिकाय वचनैरथ तैस्तैः०	५	५९	पदं मयेदं प्रददे शिरस्सु०	८	२४
निश्चिकाय विनयानतकाय०	५	३७	पदमस्य हृदि व्यतन्तनीद्	६	६२
निष्कुहान्तरितविष्करवार०	५	२०२	पदमाप्यत पण्डिताह्वयम्०	६	७३
निष्पतन्मदविलोलकपोला०	५	१४४	पदारविन्दोन्नतताभिरात्मनः०	२	५१
निस्तीर्य दोहदभवार्त्तिमथैणचक्षु०	३	१३	पदे तदीये विबुधप्रभेण०	४	८६
निस्त्रिशमन्थानगमथ्यमान०	१	१२९	पदे पदे यत्पुरकौतुकानि०	३	१३३
नीरदोऽवनिभृतामिव तापं०	५	१९१	पद्यावतीप्राणपतिः प्रसूना०	१	३९
नीराजयन्तीष्विव चित्रभानु०	१	११	पद्मिनीप्रियतमो दिवसादौ०	५	१४२
नीलारविन्दनयना कमलावदाता०	३	१७	पयोधिपुत्रीतनयावनीपते०	२	९८
नीलारविन्देन पुरा प्रणीय०	८	१४६	पयोधिरोधः स्थलरोधिभिर्बिभोः०	२	१०५
नीलांशुकाकलितबालककामपाल०	३	६१	परशासनशास्त्रमालिका०	६	४६
नीलोत्पले कर्णयुगे चकासां०	८	१८१	पराजितद्वीपततिप्रतीष्ट०	१	१९
नूपुरं निजभुजे रभसेना०	५	१७०	परानवाप्यान्निजवासपत्तना०	२	३९
नृत्यच्चन्द्रकिचक्रमुन्मदनदद्वष्पी- हबालाकुलं०	६	१९२	परान्परः कोटिजिनालयानयम्०	२	११५
नृपोऽयमाद्योऽजनि सङ्घनायकः०	२	११६	परबुभूषोर्गिरिशं स्मरस्य०	८	५५
नेत्रामृताञ्जनमसौ जगतां यदस्या०	३	६७	परिशीलितशीललालया०	६	१३१
			पर्यङ्कबन्धः स विभोर्व्रतश्री०	८	२

सर्गाङ्कः श्लोकाङ्कः		सर्गाङ्कः श्लोकाङ्कः			
पशोरिवोर्वीदिवगोचरस्य०	७	४९	पूर्वाद्रीपाटलशिलावलये शशीव०	३	५०
पश्यन्तु वैदुष्यममुष्य जम्बू०	४	१८	पूर्वाद्रीमौलेरथ मन्दमन्दम्०	७	७७
पाणिना विरुरुचे पविरोचि०	५	१२४	पूर्वापराम्बुनिधिबन्धुरमेखलाया०	३	५५
पाण्डुः क्षयीशून्यनभश्चरिण्णु०	८	१०५	पृथक् पृथक् पञ्चमुखद्विषन्मुखा०	२	३७
पातालभूतलसुरालयलोककोटी०	३	५४	प्रगल्भफालैर्गगने नखैः पुन०	२	१०४
पातुमप्रभु कुमारविभूषाम्०	५	१६२	प्रजां द्विजिह्वैरिव पीड्यमानाम्०	१	१२८
पादारविन्दयुगलोपरिलम्बिनीनाम्०	३	६८	प्रणिगद्य पुरे गुरेरिदम्	६	९२
पारे गिरां वृत्तमिदं क्व सूरैः०	१	६	प्रतिपञ्चमुखं द्विषं व्ययी०	६	३१
पिकपञ्चमकूजितक्वणा०	६	११२	प्रतिभाविभवैः पटक्रमात्०	६	५७
पिकाशुकुजुः सहकारकुञ्जे०	७	३४	प्रदेहि नः साक्षरतामबाह्याम्०	१	७५
पितामहस्य व्रतिराट् चरित्रै०	७	७३	प्रद्युम्नदेवोऽथ पदे तदीये०	४	९०
पित्रोर्मनोरथगणान्कुटजावनीजा०	३	५७	प्रद्योतनाहप्रभुणाप्यमुष्य०	४	६८
पिपासितं रेचकितं च रङ्गुम्०	१	९७	प्रपेदुषीं यत्पदतां पयोज०	८	२१
पिबतान्मुनिरेष नोऽपि मा०	६	२५	प्रफुल्लकङ्कैलिरसालमल्लिका०	२	६१
पीतादुपास्त्याधिगता गिरीशा०	१	११९	प्रफुल्लमल्लीकुसुमावनद्ध०	८	१६१
पीनस्तनद्वयममेचकितं पयोभि०	३	२२	प्रबुबुधे प्रभुदेशनया तया०	६	१८१
पीयूषकान्तिमिव दुग्धपयोधिवेला०	३	३१	प्रबोधयन्भव्यसरोजरजी०	४	६९
पीयूषपूर्णः कलधौतक्लृप्तो०	७	७४	प्रभो प्रभावादथवा कथं न०	१	९
पीयूषपूर्णस्मरकेलिशोण०	८	९९	प्रभोरूपान्ते सममम्बया महा०	६	१८२
पुत्रावतीव्याजवती यदीय०	८	७२	प्रवालमुक्तामणिमञ्जिमश्री०	४	३१
पुनः सृजन्त्यां मयि मुद्रणां दृशोः०	२	८८	प्रवाललक्ष्मीरिव कामितद्रो०	८	१०
पुपोषाऽवयवैर्वृद्धिम्०	६	१७२	प्रविभाव्य भवेन भस्मित०	६	१४४
पुरसङ्गजनैः प्रणोदितै०	६	४९	प्रससार महीविहायसोः	७	८४
पुराभवन्नाभि महीहिमद्युते०	२	९४	प्रसादकान्ती दधती सुवर्णा	८	२८
पुरारिकंसारिपदप्रसत्ते०	७	४७	प्रसारिशोचिर्मकरन्दसान्द्रा०	८	५२
पुरि जानपदीयमानव०	६	११८	प्रसूनतारावलिशालितायाम्०	८	७१
पुरि तत्र निजामसाहिना०	६	३४	प्रसूनधन्वा निजदेहदाहे	८	७७
पुरेऽथ तस्मिन्व्यवहारिपुङ्गवो०	२	१	प्रसूनमालाभिरलङ्कृताभ्याम्०	८	६९
पुष्पपल्लवपलानि दधाना०	५	१९६	प्रस्थातुकामेन तमो जिघांसो०	७	६२
पूज्येषु रञ्जितमना यदसौ कुमारः०	३	९९	प्रह्लादनाच्चन्द्र इवाङ्गभाजा०	१	७३
पूरे समुद्रस्य बभस्ति बिम्बम्०	७	१९	प्रह्लादनाह्नगरं पुनरप्यमुष्य०	३	४२
पूर्णाभूतैरुणरत्नमनोज्ञमध्या०	३	९८	प्राग्दिग्मृगाक्ष्या प्रणयेन पत्यौ०	७	७६
पूर्वनिर्मितपरस्परतकैः०	५	९२	प्राग्निर्जितश्रीरथनेमिमुख्य०	४	३३
पूर्वमेव नियमस्थितिकालात्०	५	८०	प्राचीपयोरशीपयःप्लवान्त०	७	७९

सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः	सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः
प्रातः साधुवृतस्त्वदापणपुरो यो		ब्रह्माण्डभाण्डोपरिभित्तिभाग०	१ ६२
याति सूरीशिता०	४ १३५	भ	
प्रासरूपविभवं वहते यः०	५ १७४	भक्तामराहस्तवेन सूरि०	४ ७५
प्राप्य तावककरादिह दीक्षा०	५ ३०	भयादिमेनाथ हरस्तवेन०	४ ७७
प्राबोधयत्वौद्धपुरीप्रभुं य०	४ ५७	भर्ता सुराणामिव लोकपाले०	४ ६२
प्राबोधयदुःशकनैकतीव्र०	४ १४६	भवति स्म विचक्षणः क्षणाद्०	६ ६१
प्रामाण्यमस्य वहतो महतां सदस्य०	३ १०९	भस्मीकृतं धूर्जटिनाक्षिलक्ष्यी०	८ ४४
प्रीणाति या प्राज्ञदृशश्चकोरी०	१ २	भागीरथीव यद्ब्राह्मी०	४ १३९
प्रीतिर्जनेषु वृजिनेषु न तस्य जज्ञे०	५ २१४	भाग्यभाजि जलजन्मगृहेवा०	५ ४८
प्रीतिवापीपयःपूर०	६ १७८	भाति तत्पदरजोऽस्य ललाटे०	५ १२
प्रीतिं सृजन्ती पुरुषोत्तमानाम्०	४ ४३	भाति मुक्तमलिके रभसेना०	५ १६१
प्रीत्या च रत्या सह मीनकेतो०	८ १३६	भानोर्बभौ मण्डलखण्डमब्धौ०	७ २२
प्रेक्ष्य स्वदाहे ज्वलितास्रमालाम्०	८ १५९	भान्ति स्म यस्मिन् सुमनोभिरामा०	१ १२५
प्रेम्णा गुणाननुगुणीकृतवेणुवीणा०	३ ६	भारतीमिति निशम्य शमीन्दोः०	५ २३
प्रेम्णा प्रणेतुमजरामरतां प्रसद्य०	३ २१	भारती श्रुतियुगाञ्जलिना त्वाम्०	५ ८९
प्रोत्तुङ्गपीनस्तनवैभवेन०	८ ६८	भारसासहितया जितशेषः०	५ १२२
फ		भालमण्डलममण्ड्यत रज०	५ १०८
फणभृद्भगवन्निभालना०	६ १९	भालस्थलप्रसृमरांशुपयःप्रवाहो०	३ ८७
ब		भावी यदेष पृथकः सुमनो निषेव्य०	३ ३४
बन्धूकबन्धुभवदेतदीय०	८ ९८	भावी यदेष वृषवज्जिनधर्मधुर्य्यः०	३ १०४
बभूवतुष्टौ भुवनप्रदीपौ०	४ ३	भास्वन्मयूखविजिगीषुयदङ्गजातः०	३ ३८
बभूव नाभेयविभुः स आदिमः०	२ ९७	भियाभ्रमूवल्लभवाहनारेः०	१ ११०
बभूव मुख्यो वसुभूतिसूनु०	४ ७	भीतेः स्विकायाः दिवसस्य लक्ष्मी०	७ ८१
बभूवरिक्ष्वाकुकुले सहस्रशः	२ १२०	भुजान्तरानुत्तरराजधान्या०	८ ८२
बभे नभस्याम्बुधरायमाण०	१ ८६	भुजान्तरासन्नशयारविन्दे०	८ ३
बभौ भुजाभ्यां मखभुग्मृगाक्षी०	८ ८३	भुवि मङ्गलतूर्यनिस्वनो०	६ १११
बहुना किमु तन्मनस्विनो०	६ ६४	भूचरानिव विधेरनुवादान्०	५ ९०
बहुना महिमाभिनन्दते०	६ १४९	भूपीठखण्डानिव चक्रवर्ती०	४ १०३
बालसाल इव कोरकभूषा०	५ ७	भूमीनभोमण्डलमेदुर श्री०	७ ८६
बालारुणज्योतिरखर्वगर्व०	१ ११८	भूरुहैर्विहसितैरिव कुञ्जः	५ १३०
बाल्येऽपि रश्मीन्सरसीजबन्धु०	४ १२५	भूरेषा किमु चन्द्रचन्दनरसैरालिप्यते	
बाल्येऽपि हेमादिरकम्पि येन०	४ ५	सर्वतो०	४ १४२
बाह्नीककालागुरुगन्धसार०	१ १०४	भूविहारिहयवाहनशस्या०	५ १४१
बिम्बाधरे निपतिताभिरभासि यस्य०	३ ९७	भूषणैः कनकरत्ननिबद्धैः०	५ १२६

सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः	सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः		
भूषाशनिस्फुरितशक्रधनुः समुद्यद्०	३	१२१	माहात्म्यनम्रीकृतसर्वदेवः०	४	९६
भृङ्गसङ्गतवतंससरोजे०	५	११३	मित्रे गतेऽस्तं वियुनक्ति राजन्०	८	६७
म			मिथः परिस्पर्धितया वदान्यता०	२	१०
मञ्जत्ककुप्कुञ्जरबिन्दुवृन्दा०	७	३७	मिथः प्रथाभिर्वचसां वचस्विनौ०	२	८५
मणिकल्पितशिल्पकौतुक०	६	१०३	मिथो मुनीन्द्रेण मृधे मनोभू०	८	१४५
मणिकाञ्चनकल्पनन्दनै०	६	२६	मिथ्यामतोत्सर्पणबद्धकक्षं०	४	११३
मणीघृणिश्रेणिधुतान्धकारै०	१	१०१	मिलद्वलाकाम्बरमुद्रहन्ती०	७	२
मण्डयत्यमरमन्दिरं गुरौ०	६	१८६	मुक्तालताङ्गेव निजोपकण्ठ०	१	४९
मधुप्रधावन्मधुकृत्रिरुद्धै०	१	९३	मुक्त्वा द्विषः पञ्चमुखीं प्रति स्वान्०	८	१२३
मनः समुत्कण्ठयतस्तनूमतां०	२	१४	मुदमादधिरे मुमुक्षव०	६	१२४
मन्महे सकलशीतलभासां०	५	११५	मुदाथ नाथी शयनीयमन्दिरं०	२	८६
मन्ये कुमुदबन्धुरिदं मृगाङ्क०	८	१५५	मुरवैरिपुरीव माधवो०	६	१४६
मरन्दनिस्पन्दितमालताली०	७	२६	मुहूर्त्तमद्वैतमवेत्य हेली०	४	९४
मरालबालेव विलासगामिनी०	२	७३	मूर्त्तैरिव स्वस्य गुणैः प्रफुल्लत्०	४	५६
मरुतामिव पद्धतीः पुरी०	६	६७	मूर्ध्न तस्य मुकुटेन दिदीपे०	५	१०५
मरुदेशमभूषयत् क्रमाद्०	६	६९	मृगाक्षि ! पश्यामरसिन्धु सारणी	२	१२२
मरुद् गृहादार्यसुहस्तिमूर्त्ति०	४	३७	मृगाक्षि ! सोपारककुल्लपाकयो०	२	११३
मरुन्मृगाक्षीवदनाब्जदन्तै०	८	१०३	मृगीदृशामञ्जनमञ्जुलाभि०	६	३०
मर्त्यजन्मनगरीमधिगत्य०	५	१७	मृगीदृशो हेलितकेलतीश्रियो०	२	१९
मलयो बलिवेशमवद् बभौ०	६	१३	मृगेन्द्रमध्ये मृगयस्व तारकान्०	२	१२३
मलयो मलयद्रुमेदुरः०	६	१२	मृडमूर्ध्न निवास सौहृदान्०	६	५१
मलयो मलयद्रुसौरभैः०	६	१४	मृणालधवलान्स्कन्धे०	६	१६०
मलीमसीभूतमशेषमभ्रमा०	७	७	मृणालिकाभिर्जलदुर्गभागिभ०	८	८१
महर्ष्यमाणिक्यमिवाङ्गुलीयं०	४	८३	मेरोः शिखाग्रावसथव्यथाभि०	१	१२१
महसां निवहे महीशितुः०	६	३६	मोघीकृताशेषशरं गिरीशं०	८	१३७
महाव्रती कालमनोभवारि०	५	२१२	मौक्तिकेन किल सोदरसर्वैः०	५	५०
महीवियद्वीक्षणकेलिलोली०	८	१२	य		
मा कृथाः क्वचन तत्प्रतिबन्धं०	५	३२	यं प्रासूत शिवाह्वसाधुमघवा		
मागधा मधुरमङ्गलवाचः०	५	१४७	सौभाग्यदेवी पुनः०	१	१३८
माणिक्यभूषणगणैर्न तदा कदाचि०	३	१८		२	१४२
माद्यसि स्मरजगज्जयिनीभिः०	५	१८५		३	१३६
मानमाननसरोरुहवत्यां०	५	१८९		४	१४९
मानवान्स्वयमसौ च्छलदर्शां०	५	७५		५	२१८
माननीजनमनोनयनस्वं०	५	१०३		६	१९४
				७	९५
				८	१७२

सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः		सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः	
यं शम्भुशैलच्छविरोमगुच्छं	१	१२	यदीयपृष्ठे कनकत्विषि स्मितं	२	३८
यः पञ्चमोऽभूद् गणपुङ्गवानां	४	१२	यदीयमूर्त्तिर्निरमापि भक्त्या	१	७४
यः शैशवादेव जहौ निजाम्बां	४	५१	यदीययात्रासु चमूसमुत्थितैः	२	९९
य आदिमोद्धारकरो जिनालयं	२	११२	यदीयराजद्विभवाभिभूतया	६	१८८
यच्चक्षुषा मातृमुखोऽप्यशेषं	१	३	यदीयलक्ष्म्या विजितेव लङ्का	६	१८९
यज्जङ्घयाऽधःकरणादुदीतं	८	३२	यदीयवाचं विधिना विधित्सुना	२	३०
यत्कण्ठपीठेन हठादुपात्तां	८	८६	यदीयहत्केलिनिकेतखेलिनम्	२	४०
यत्कीर्त्तिगङ्गां प्रसृतां त्रिलोक्या	४	३०-१४६	यदुदीतसमीरणोन्वितः	६	१५
यत्तत्सुतोमधुरिवावनिजन्नजानां	३	८	यदूरुसृष्ट्यै करिणां करिभ्यो	८	४०
यत्तुङ्गतारङ्गगिरौ गिरीशं	१	२७	यद्गमिष्यति ममार्भकभावो	५	५८
यत्पर्वते कल्पितसप्तभूमी	१	२८	यद्देहशृङ्गाङ्गणनद्धमारुतं	६	१८७
यत्पाणिपद्मः स पुनर्भवोऽपि	४	८	यदन्तपत्रेण विजीयमाना	८	९७
यत्पादपङ्कजयुगाङ्गुलीभिः स्वकीयं	३	११४	यद्दाललक्ष्म्याऽधरितोऽर्धचन्द्रं	८	१५२
यत्पादपद्मेन पराजितेन	८	१७	यद्भूतजङ्घायुगयोर्विवृत्सतोः	२	४९
यत्पादराजौ परिशुद्धपार्ष्णी	८	२७	यद्वाक्पुस्तादिव पाण्डुराभि	८	११६
यत्र गीतय इवागमघोषा	५	७०	यद्वाच्चा गलरजमन्त्रिमुकुट्ये निर्माप्य		
यत्र भ्रमद्भृङ्गरसालमाला	१	८४	षाण्मासिकीम्	४	१४५
यत्रार्थिनोऽर्थेशमिव प्रसार्यं	१	१७	यत्रभस्वदतिपातिरयेन	५	१३२
यत्रार्हताऽऽध्मायि निजध्वजिन्या	१	३७	यत्रासिकां वीक्ष्य जगन्नरीक्ष्या	८	१२२
यत्रोन्नमद्धारिदवर्मिताङ्गा	१	५२	यन्मूर्तिदीधितिज्ञेषु किमु प्ररोहा	३	११६
यत्रोल्लसद्गौरिमतुङ्गिमश्री	१	१४	यया जगज्जित्वरया श्रियांहि	८	३१
यदङ्गगेहेनिवसन्प्रसूना	८	५३	यया स्ववक्षोरुहयोजितेन	८	७३
यदङ्गयष्टीबहलीभविष्णु	८	५७	यशःश्रियाधःकृतकुन्दकम्बु	४	१५
यदङ्गरङ्गन्नवराजधानी	८	४६	यश्चन्द्रिकाङ्कितचतुर्द्विजराजराज	३	८६
यदनन्यहिरण्यशीतरुगु	६	१४३	यश्चान्द्रचामीकरवेशमचन्द्र	१	१०६
यदाननश्रीजितमब्जबन्धोः	८	१५३	यः पुष्पदः पल्लवलीलयेव	४	५२
यदाननाङ्गीकृतविग्रहेण	८	९५	यस्माद्दिदीपे चरणस्य लक्ष्मी	४	११९
यदाननान्तर्वसतेः सुधारसा	२	२९	यस्मिन्दिदीपे मधुदीपरूप	१	१२०
यदाननाम्भोरुहवाससौधे	८	९७	यस्मिन्विभान्ति स्म विलासवत्यः	१	१२३
यदापणश्रेणिषु सान्द्रचान्द्र	१	१०५	यस्मिंश्च राजर्षियशोमरन्द	१	६३
यदाश्रयोभूय किमर्भसूराः	८	१९	यस्य चान्दन उपभु बभासे	५	११०
यदास्यतोऽभ्यर्थयितुं विभूषा	८	१२६	यस्य द्वेषिनिषूदनव्रतजुषः		
यदीयचेतोवसतौ वसन्तं	८	९१	प्रत्यर्थिपृथ्वीभुजाम्	१	१३४
यदीयपादौ सरलाङ्गुलीद्युता	२	५२	यस्य प्रशस्ययशसः श्रुतिपाशमध्य	३	९४

सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः	र	सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः
यस्य भालतलचन्दनबिन्दो०	५	१०९		
यस्याः पृणत्रिर्जरदृक् चकोरान्०	८	१०२	रक्ताङ्कपडि करिव कृष्णलताप्ररोहो०	३ ४
यस्याः प्रकाण्डस्फुरदग्रजङ्घा०	८	३४	रक्ताङ्कपल्लवमुखान्द्रिषतो जिगीषु०	३ १००
यस्याः समेचकिमचूचुकचञ्चुरेण०	३	२०	रक्ताङ्करक्तमणिपल्लवपाटलश्री०	३ ९५
यस्याः स्तनौ संस्फुरतः स्म चित्त०	८	६५	रघूद्रहोपक्रममब्धिमध्य०	१ ६९
यस्याः स्फुरत्कान्तिविकाशिताशाः०	८	१८	रज्यते स्म दशनप्रचूरेणा०	५ ११९
यस्याननं चन्द्रति दन्तकान्ति०	४	८८	रतिकान्तकलावहेलियत्०	६ ३०
यस्या बभासे जघनेन रत्या०	८	४३	रतीशगेहेऽजनि यत्र जङ्घयो०	२ ५०
यस्या मुखं स्वर्वनिर्ताचितायाः०	८	९२	रत्नानामिव रोहणोऽम्बुरुहिणी-	
यस्या रसज्ञां जयिनीं निर्भाल्य०	८	१०९	प्रेयानिवज्योतिषाम्०	४ १४७
यस्याऽवलगनेन विगानितेन	८	५४	रथाङ्गनाम्नां दिवसावसाने०	७ ५१
यस्योपदेशान्नृपमन्त्रिपृथ्वी०	४	११७	रथाङ्गलीला दधतो प्रभाम्भसि०	२ ४१
यः संप्रति क्षोणिपतिः सपाद०	४	३९	रम्भा दम्भादिवामुष्या०	६ १५४
या जहाति न कदाप्यनुषङ्गम्	५	५८	रम्भास्फुरद्वैभवयत्सुपर्व्व०	८ ३९
यादसां भवधुनीधवमध्ये०	५	८१	रसालमालस्य तले विलासिना०	२ ६२
युवतीयुवराजिराजिते०	६	१४२	राग सागर इवासि निपीतो०	५ १८८
युवतीव युवानमङ्गजा०	६	१४७	रागसङ्गिरदनच्छदराजत्०	५ ११८
युवसंमदकन्दलीधनेः०	६	४५	रागिणः प्रणयतोऽखिललोका०	५ २००
यूनो मनोजन्मनृपस्य तस्या०	८	८८	राजतः श्रुतिपदे धृतमेकम्०	५ १६३
यूनो रिरंसोपगतान् सकानतान्०	१	४७	राजा स्वयं राजनतं सदोषो०	४ ६३
यूपादधस्तः प्रतिमां जिनेन्द्रो०	४	२२	राजीवराजी विजिता यदङ्गै०	८ १४
ये कर्णाभरणीबभूवरनिशं विश्वत्रयी-			रामणीयकविधेरवधेर्मे०	५ २०६
जन्मिनाम्०	४	१४०	रामणीयकहृतापरचित्तम्०	५ १२५
यैरवर्द्धिं जिनधर्मसुरदुः०	५	३३	रामायुतैस्ताक्षर्यशतै रमाभिः०	१ ७२
योगिनीजनितमार्युपप्लवा०	४	१२४	राशिना सुमनसामिव सर्पिः०	५ ६६
योगिनेव वहतात्मनि मुद्रा०	५	१२३	राहौ पुनः सुकृतिनीव धनं प्रपन्ने०	३ २७
यो दक्षिणावर्त इव स्रवन्ती०	४	१३८	रुप्यद्युतोऽक्षीणसुखा मुखस्था०	८ १०६
यो दृशा भुवि पुनर्दिवि फालै०	५	१३३	रेजेऽधरोऽस्या हरिमन्थकालात्०	८ ९४
यो ध्वंसतेऽष्टापि दरात्रराणाम्०	१	४०	रेजे स्तनाननविनीलम मञ्जुलेन०	३ १९
यो योगिनं पुष्पकरण्डनीस्थम्०	४	११६	रेजेऽस्य पट्टे स्मररूपधेयः०	४ ९३
यो रामसेनाहपुरे व्रतीन्दु०	४	९७	रेणुभिः समुदडीयत रङ्गा०	५ १५५
यो वालुका हैमवतीप्रतीरे०	१	७	रोमहर्षणमिषात्तदनुज्ञो०	५ ८७
यो विजेतुमिव वारिजराजाम्०	५	७१	रोमावलीं शैवलवल्लरिभि०	१ ५१
यौवनेऽर्जय यशोगुणलक्ष्मीः	५	४९	रोहिणी कमलिनीरमणाश्वान्	५ १३७

	सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः		सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः
ल			वाङ्मयैविरचितैरिदमाद्यैः०	५	५२
लक्ष्मच्छर्विं भ्रूयुगर्ला दधान०	८	८९	वाचंयमेन्द्राद्विमलादिचन्द्रात्०	४	९२
लक्ष्मीवतामधिपतेरनुजीविवृन्दैः०	३	४६	वाचस्पतेर्दिवि विधाय सुरान्विनेयान्०	३	७४
लक्ष्मीसागरसूरिशीलमहसालक्ष्मीरवापे			वातातिवेल्लद्ध्वजपल्लवाग्र०	१	११२
ततो०	४	१२८	वाता वान्ति स्मितकजसरिद्वारि		
लग्नं गुरैशिखिनि शीलति युग्मगेहं०	३	२६	कल्लोलयन्तो०	२	१३७
लग्नोदयेऽस्य शुभशंसिनि सार्वमौभः	३	२९	वारिराशिरशनाविहायसोः०	७	८५
लब्धिश्रियानुसरता वसुभूतिपुत्रं०	३	३५	विकालवेलामनुसूत्रकण्ठा०	७	२७
लावण्यनीरनयनाब्जयदीयवक्त्रं०	३	८८	विजयदानमुमुक्षुपुरन्दरः०	४	१४३
लिप्ता द्रवैरिव विलीनहिरण्यराशे०	३	११८	विजयदानविभुर्विपल्लिका०	६	१८४
लीलाचलद्दलगणा विगलन्मरन्द०	३	१६	विजयिन इव राज्ञः श्वेतभासो विभाव्या०	७	९४
लूतास्यतन्तूनवलम्ब्यवज्रा०	४	९	विजित्य कान्त्या जगृहे क्रुधा यदा०	२	३२
व			विजृम्भजाम्बूनदपद्मनिष्पतत्०	२	५९
वंश्यैः सुधाशनचिकित्सकयोःखिर्वाभं०	३	२५	विज्ञातपूर्वजननीजनकप्रवृत्तेः०	३	१३१
वक्त्रं त्रिदश्या विजितात्मदर्शं०	८	१५४	विडम्बिताखण्डमृगाङ्कमण्डले०	२	२३
वक्त्रवारिजधिया समुपेतां०	५	६५	विद्याधरेन्द्रौ विनमिर्नमिश्च०	१	३२
वक्षःशिलाकलितमञ्जुलजातरूपो०	३	१०८	विद्यापुरे योऽखिलशाकिनीना०	४	११५
वगाह्य शास्त्रं मनकाहसूनोः०	४	२३	विद्युन्मणीभूषण भूष्यमाणा०	१	५५
वत्सवस्तलतया तव किञ्चि०	५	६०	विद्वेषिभावमपहाय परस्परण०	३	८९
वनं स्वमुद्बध्य शिखासु भूमी०	८	७५	विधिना वचसामधीश्वरी०	६	६०
वपुःश्रियाभर्त्सितमत्स्यकेतु०	१	७९	विधुं द्विधाकृत्य विधिव्यधत्त यत्०	२	१८
वर्णिनीव विरतिः कृतसङ्गा०	५	६८	विधुवद्गणपुङ्गवं नवो०	६	९९
वर्द्धमानः क्रमेणाथ०	६	१७४	विधेर्नियोगेन निजास्तपश्यान्०	७	१४
वर्द्धिष्णुदेवीहृदयानुराग०	८	११२	विधोर्धिया मन्दमरन्दलीन०	१	४८
वर्द्धिष्णुयत्कीर्तिसुधारणवेन०	४	८९	विनिद्रनीलोत्पलकेसरश्रीः०	८	६२
वल्कलैः कलयतात्मनि भूषां०	५	२०१	विनोदमेवं सृजतोरहर्निशं०	२	६५
वल्लभीभवति यद्भवभाजां०	५	२५	विन्ध्यं निपीताब्धिरिव व्रतीन्द्रो०	४	४९
वशंवदीभूतजगत्त्रयस्य०	४	१७	विन्ध्योपलान्तरमिव द्विरदेन्द्रबाल०	३	५९
वशिनोऽस्य ततो वशंवदां०	६	१२३	विपिनानि पदे पदे मुदं०	६	२४
वसति स्म घटोद्भवो मुनि०	६	८	विपुलां विपुलाहवाहता०	६	१४८
वसतीरिव वल्गुविष्टर०	६	६८	विबुधावथ राजपूर्वको	६	७६
वसुन्धरयामिव वैजयन्तं०	१	३८	विभवैः सह माधवादयः	६	२२
वहन् सुपर्वद्गुमरामणीयकं०	२	६	विभाति यत्रोपवनं विनिद्रत्०	१	८१
वाङ्मयैर्जितसुधामधुदुग्धैः०	५	७६	विभाति यद्भ्रूयुगभासिनासिका०	२	२२

सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः	श	सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः
विभ्राजिसन्ध्याभ्रपरम्पराभि०	७	४४		
विभूतिभाक्कालभिदङ्कदुर्ग०	१	६५	शत्रुञ्जयाद्रेस्तलहट्टिकायाम्०	१ २६
विभूषणैः स्वर्णमणीप्रणीतै०	८	१६९	शमनस्य मृगीदृशो दिशो०	६ १०
विभूषामद्वैतामकलयदथानन्दविमल०	४	१३१	शय्यंभवोऽभूषयदस्य पट्टम्०	४ २१
वियोगवत्योषधियोषया यदा०	२	२५	शशाङ्कबिम्बं कुलिशाङ्गणान्त०	१ १०७
विलसत्यथ मेदपाटका०	६	१३५	शशी सुधां प्रेक्ष्य निपीयमानाम्०	८ १०८
विलासिबालव्यजनाधृतात०	८	२५	शाखाप्रशाखाभिरमुष्य वृद्धि०	४ ९५
विलीयमानैस्तुहिनावनीभृन्०	७	८९	शाखाविशेषोन्मिषतप्रसूनान्०	१ ८९
विविधाभरणप्रभाङ्कुर०	६	१७	शारिकाशुकशिखण्डकपोती०	५ १९५
विश्राणयित्वेन पुरा स्वसार०	८	१२०	शावः शुभैरवयवैः सवितुः प्रयत्ना०	३ ७३
विश्वं विशन्तीं द्विषतीमुषां स्वां०	५	१०१	शिरसीव शिवस्य जाहनवी०	६ ५९
विश्वत्रयीश्रुतिपुटैकवतंसिकाना०	३	३६	शिलीमुखाश्लेषिसरोरुहेव०	१ ५०
विश्वनेत्रमिव मोहमहीन्द्र०	५	१०१	शिववाङ्मयवाङ्मिपारगो०	६ ५३
विश्ववनीधर ८ शीलीमुख ५ पूष १			शिशिभ्रये विजयादानमुनीन्द्रः०	५ २०३
संख्ये (१५८३)	३	२८	शिष्यार्थनानिर्मितसंस्तवस्या०	४ ११४
विश्वैकधन्वी शरसानृपोऽसौ०	१	१३१	शुक्तीरसोद्भवमिवाम्बु घनावलीव	३ ३
विषयेऽप्यखिले तदा पुरी०	६	८३	शुद्धक्रियामुद्धरतोऽस्य भाविनी०	४ १३३
विष्णोर्निहन्तुं नरकं गतस्यौ०	१	११५	शुद्धां क्रियां विदधतामधिभूर्यदेष०	३ १४
विहरन् सह वाचकेन्दुना०	६	७८	शुश्रूषयासनतयानिशमाप्रसादा०	३ ११३
वृत्तं विभोर्भाषितुमप्रभूर्यद०	१	८	शृङ्गारयोनिमिव नीरजनाभपत्नी०	३ ३२
वृत्रशात्रवतुरङ्गममुख्या०	५	१३६	शैशवे मदनमोहमहेभान्०	५ ७८
वृषभध्वजगोधिलोचना०	६	४३	शौण्डीर्यं चङ्क्रमणवारिमदानलीला०	३ ७
वेणीकृपाणा भुजकर्णपाशा०	८	१६३	श्यामीकृतानि कुट्टशामपकीर्तिपङ्कै०	३ ३३
वैताढ्यशैलेन विभज्यमाना०	१	२१	श्रमणद्युमणी मणीव तौ०	६ ११५
वैताढ्यशैलो विपुलां द्विफालां०	१	२०	श्रमणधरणीभर्तुः पादारविन्द०	
वैभुख्यभाग् यो विषयात् कुरङ्ग०	४	६६	निषेवना०	५ २१६
व्यमोचि नामुष्य कदाचिदन्तिकं०	२	१३	श्रुवःसुधायै जगतां यदीय०	८ ११४
व्यर्थीकृतां शक्तिमवेत्य पूष०	८	१२१	श्रितनागसगन्धसारभू०	६ १३९
व्यलीलसत्पाटलिमा पदाम्बुज०	२	५४	श्रियं स पार्श्वधिपतिः प्रदिश्यात्०	१ १
व्यालवह्निदलखण्डनजन्मा०	५	११७	श्रियमाश्रयते स्म वाचक०	६ ७७
व्याहतामितमधुस्पृहयद्भिः०	५	३	श्रियाभ्यभूयन्त मया समग्रा०	८ १४०
व्रतिनामिव तथ्यभाषिणा०	६	९७	श्रिया सुधाभुक्परमाणुमध्या०	८ १३३
व्रतिवारिधिनेमिनायकाः०	६	१०८	श्रियेव निर्जित्य समग्रदिग्गजान्०	२ ६६
व्रतिशीतरुचः कदाचन०	६	८५	श्री इन्द्रदिन्नव्रतिसार्वभौम०	४ ४४

सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः		सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः	
श्रीचन्द्रसुरेथ चन्द्रगच्छ०	४	६४	संस्पद्धिभावं दधता स्वलक्ष्म्या०	८	१४७
श्रीदित्रसूरिगुणभूरिरस्मात्०	४	४६	संहर्षरोषात्स्वजिघांसुमेतत्०	४	२७
श्रीनन्दनं हीरकुमाररूपं०	१	८३	सकाकतुण्डैणमदद्रवाङ्कितो०	२	५७
श्रीमज्जगच्चन्द्र इदंपदश्री०	४	१०७	सकुङ्कुमैतद्वदनेन निजितं०	२	३६
श्रीमज्जिनाधीशमताधिदेव्या०	८	३३	सक्तः श्रुतौ शिशुशशी यदसावितीव०	३	९०
श्रीमत्सुहस्तिप्रतिवासवस्य०	४	४२	सङ्क्रान्तवेणी ग्रथितप्रसून०	८	५०
श्रीमद्यशोभद्रगणावनीन्द्रः०	४	१०१	स चक्रिणां भारतभूमिभामिनी०	२	१११
श्रीमन्महेभ्यपुरुहूतपयोरुहाक्षी०	३	२	सचिवः पुनरस्य भूभुजो०	६	८०
श्रीमन्मुनिनिशारत्नं०	६	१७९	स चुचुम्ब पदाम्बुजं गुरो०	६	७१
श्रीमानतुङ्गः करणेन भक्ता०	४	७६	सज्ञातिलोचनचकोरनिपीयमानै०	३	५६
श्रीमानदेवेन पुनः स्वकीर्ति०	४	९१	सञ्चारि निर्दण्डमिवातपत्रं०	७	८०
श्रीवज्रसेनोऽथ तदीयपट्टं०	४	५९	स तत्सतीर्थोऽजनि भद्रबाहु०	४	२८
श्रीवत्सरामाङ्गजकम्बुताक्ष्यं०	१	११३	स तदीयगिरं निपीय तां०	६	९३
श्री विक्रमः सूरिपुरन्दरोऽभूत्०	४	८१	सद्भयाननागेश्वररश्मिसाम्य०	४	७८
श्रीसूरिमन्त्रं विजने व्रतीन्द्रोः०	८	४	सन्ततोपाचितकर्मगणस्या०	५	८२
श्रीस्तम्भतीर्थं पुटभेदनं च०	१	६४	सन्दर्भितान्तर्मुचकुन्दभल्ली०	८	१६२
श्रीस्थूलभद्रेण निजान्ववाय०	४	३०	सन्ध्यारुचीकुङ्कुमपङ्किलाङ्क०	१	१६
श्रीस्पर्द्धया यच्चिकुरान्विजेतुं०	८	१६२	स पतिव्रतयेव वल्लभो०	६	१२८
श्रीहीरवीक्षोत्सुकिता इवान्त०	१	८७	ससच्छदानस्पर्द्धितदानगन्धान्०	१	८८
श्रुतमत्रगणेन्दुनाऽमुना०	६	२	स प्राक्चङ्क्रमणैः पित्रो०	६	१७३
श्रोत्रपत्रयुगमाश्रितवत्या०	५	११४	सफलीकुरु किङ्कि करीमिव०	६	८६
ष			स बभाज समाजमात्मना०	६	९५
षड् ६ ग्रहे ९ षु ५ शशि १-			समाप्य कामान्मरुतां स्वदारुतां०	२	८
संख्यमितेऽब्दे	५	२०७	समं यदास्येन मृधे महौजसा०	२	३३
स			समयेऽथ तया रत्या०	६	१६७
संयमं विजयदानमुनीन्द्रो०	५	२०८	स मानदेवोऽजनि तस्य पट्टे०	४	८५
संयमश्रियमवाप्य कुमारः०	५	२०९	समीरं निहतारि निष्पतद्०	६	३५
संयमाध्यवसितिप्रथमान०	५	१२०	समुच्चरच्चन्द्ररुचीचयाम्भा०	८	८४
संयमाय समियाय कुमारः०	५	१९३	समुल्लासाऽभ्रपथेऽथ सन्ध्या०	७	३५
संसृज्य रज्यद्वयितेन पत्नी०	७	६७	स मुहूर्तदिने गुरुः समं०	६	१०४
संसृतेर्मतिमतां वर तस्याः०	५	८५	सम्पिप्रती कामितमुत्सुकाना०	७	६
संसृते व्रतरमानिरतोऽसौ०	५	१८७	सम्पूरयन्कीर्त्ति नभोनदीभि०	४	२४
संसृतौ सुखमशेषममुष्यां	५	८४	सम्पूर्णपीयुषमयूखबिम्बे०	७	७२
संस्थापितो निजपदे प्रभुणाथ तेन०	४	१२१	सम्भूतिपूर्वो विजयो गुरुस्तत्०	४	२६

सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः		सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः	
सरस्वतीशालिलसज्जिनश्री०	४	१३	द्वन्द्वाब्धिनेमीधवः०	१	१३५
सरितो दिशि यत्र निम्नगे०	६	२५	सुधान्धसामध्वनि सान्ध्यरागो०	७	४६
सरोजिनीकोशकुचौ नीपड्य०	७	२९	सुपर्वपारिप्लवलोचनायाः०	८	७६
सर्वाङ्गसृष्टि सृजतस्तदीयां०	८	५६	सुपर्वभिर्भोगिभिरङ्गिसङ्घै०	१	१०
सवाडवे श्री पुरुषोत्तमाङ्के०	१	६७	सुपात्रसस्नेहगुणाग्रवृत्ति भृत्०	२	११
सवाहिनीकाः स्मितनूतचूत०	१	५४	सुभ्रुवामिह महे जगृहे किं०	५	१७८
स विचार्य विचारज्ञो०	६	१६५	सुमतिसाधुरभूदथ तत्पदे०	४	१२९
सविधेः सगुरोः सगौरवं०	६	६५	सुमध्वजोर्वीधरजैत्रशस्त्रया०	२	७६
सवेशकेश्यायितकूलिनीशो०	१	१८	सुरमन्दिरजित्वरश्रिया०	६	१३६
स सार्वभौमो ध्वजदण्डशेखरी०	२	१०१	सुरयौवतजैत्रकान्तिय०	६	३९
सहैव देहेन समग्रसङ्घं०	४	५४	सुरायुधभ्रूलतिकात्मनि०	७	३
साङ्गजे प्रबलमोहमहीन्द्रे०	५	१५०	सुरेन्द्रदिग्भूधरमूर्ध्न बिम्ब०	७	७१
सा दोहदोदयकृशीकृततत्प्रपूर्ति०	३	१२	सुस्वामिभाजो विबुधामिरामा०	१	२५
सान्द्रद्रुमोल्लासिनि पूर्वशैल०	७	६९	सुहृदेव समेत्य शोभिते०	६	७५
सान्द्रचन्द्रनिकुरम्बकरम्बी०	५	९९	सूनसङ्गतशिलीमुखलेखा०	५	१०४
सान्द्रीभवत्तनुविभाभरनिज्झरिण्यां०	३	११०	सूनोर्जनिं निगदतामुनगत्रजानां०	३	४५
सान्ध्यराग इव जीवितमास्ते०	५	२२	सूनोर्जनेरुपनतेरिव सेवधीना०	३	४४
सा पूर्णचन्द्रवदना प्रसवोन्मुखत्वं०	३	२४	सूनोर्जनेर्महमसौ विभवानुरूपं०	३	५२
साम्प्रतं कथममुष्य जडेना०	५	९६	सूरिभर्तुर्मृतादपि वाचो०	५	४२
साम्प्रतं तदिह शैशवशेष०	५	१८०	सूरिराजचरणाम्बुजयुगमे०	५	११
साम्प्रतं भगिनि तेन मुनीन्दो०	५	४३	सूरिवक्त्रविधुवीक्षणजन्मा०	५	१०
साम्प्रतं व्यतिकरस्तव कोऽयं०	५	४७	सूरिवासवसमागमस्फुरत्०	६	१९१
साम्प्रतीनयुगजन्तुपवित्री०	५	२	सूरिशक्रपरिषत्कृतभूषै०	५	४
सारङ्गनाभी सुरभेरमुष्या०	८	३५	सूरिसिन्धुरपुरः स कुमारो०	५	२९
सारैर्दलैः शासनदेवतायाः०	८	१३१	सूरीन्द्ररानन्दयति स्म तस्मिन्०	७	१
सालोऽदसीयः ससनातनश्रीः०	१	१००	सूरीन्दोः सन्निधौ श्रीमान्०	५	२१५
सिद्धार्थभूकान्तसुतो जिनाना०	४	४	सूरीन्द्रहीरविजयः प्रतिपद्य पट्ट०	६	१८५
सिद्धयध्वानं प्रतिष्ठासु०	६	१७६	सूरीश्वरः सिंहगिरिः क्रमेण०	४	४८
सिन्दूरपूरप्रचितेन तस्याः०	८	१६०	सूरैस्ततोऽजायत रत्नशेखरः०	४	१२७
सीमन्तदण्डः सुरपद्मदृष्टेः०	८	१५८	सृजन्तमुच्चैः स्वकरं मदोदया०	२	६८
सुकृतं प्रविधाय सत्क्रिया०	६	११९	सृष्टिं सिसृक्षोः सुदृशां भभूव०	८	११
सुखं शयाना निशि निद्रियाऽङ्गना०	२	७१	सेतुबन्धमिव संसृतिसिन्धो०	५	४४
सुखं स्वकीये शयने निषेदुषी०	२	८७	सोऽनवद्यास्ततो विद्याः०	६	१७५
सुत्रामाम्बुधिधामदिगिरिकुच-			सोमप्रभः श्रीमणिरत्नसूरी०	४	१०६

सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः	सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः		
सोमादिमः सुन्दरसूरिर्सिंहः०	१	८०	स्वःसानुमन्तमधिरोदुमथात्मदर्शी०	३	१०
सौन्दर्यपाथः प्लवपादपद्मा०	८	२२	स्वःसुध्रुवः प्रेक्ष्य पयोधरौ स्व०	८	८३
सौरभं सुमनसां समुदायो०	५	१००	स्वकान्त वक्त्रामृतकान्तिदर्शनात्०	२	२७
सौरभेण मलयद्वुरिवात्मा०	५	५६	स्वकामिनीकैरविणीतनूभवे०	२	२१
स्कन्धोपधेः ककुदढोकनकं विधाय०	३	११७	स्वकारितेशाचलरुचैत्ये०	१	३९
स्खलति स्म न कुत्रचिद्वचो०	६	४	स्वक्षारतां सूनुकलङ्कितां च०	१	४३
स्तनान्तरीपाङ्कवपुःप्रसर्प्य०	८	६१	स्वचोक्षभावेन जिता जिनेन०	१	७६
स्थाणोः शिरोनिवसनानशनाम्बुपानं०	३	९३	स्वच्छन्दकेलीतरलीभवन्त्या०	१	२२
स्थाने गतस्य त्रिदिवं स्ववसु०	४	४१	स्वजिद्ययानेन विगानितः सन्०	८	३०
स्पर्द्धयार्कतुरगान्स्वजिगीषून्०	५	१३४	स्वध्यानलोपभवकोपपिनाकिजाग्र०	३	८४
स्पर्द्धयेव दिवा दम्भा०	६	१५७	स्वपदाभिककुम्भसम्भवं०	६	३२
स्पर्द्धां विधत्ते सुमनःसुकेशी०	८	१५७	स्वपृष्ठलग्नागतकेशकाय०	८	१३९
स्पर्द्धोदयादिव मिथः प्रवयं सृजद्भिः०	३	८२	स्वमन्दिरे यद्वदनारविन्दे०	८	१२४
स्पर्द्धोदयान्निजविवृद्धिकृतौ यदूरू०	३	११२	स्वयं विनिर्मापयितुं जयं स्वशोभा०	८	७४
स्फाटिकावनिषु वेश्मनि यान्त्या०	५	१७५	स्वयमेव शिवं गमी परा०	६	१२६
स्फुरत्प्रभातैलकरम्बितान्तरे०	२	५३	स्वरागिणीमञ्जनकुम्भिकुम्भ०	७	१७
स्फुरत्प्रभापूगतरङ्गचङ्गतां०	२	३५	स्वरैकसारं परवादिनीभ्यः०	८	११५
स्फुरन्महोगोचरिताखिलाशौ०	८	१२९	स्वर्गं गता ऋतुभुजां प्रभवामि तृप्त्यै०	७	८३
स्मरं रतिप्रीतिनितम्बिनीभ्यां०	८	१४८	स्वर्जिष्णुपुर्याः परिखाप्रवङ्ग०	१	९६
स्मरद्विपस्यैणमदाभिराम०	८	६३	स्वर्णजालकविमानगतानाम्०	५	१९०
स्मरविष्टपजैत्रशस्त्रित०	६	९	स्वर्णपलययनपल्लविताङ्गाः०	५	१४६
स्मितं निशाहोरपि नित्यरङ्गद०	८	१३५	स्वर्णरूप्यमणिमौक्तिकदानै०	५	९३
स्मितश्रिया मिश्रितदन्तकान्ति०	८	१००	स्वर्णाद्रिशृङ्ग इव चन्द्रिकयाऽनुविद्धम्०	३	६०
स्मितारविन्दोदयदिन्दु विभ्रमा०	२	६०	स्वर्दण्डदण्डं दधता तमिस्र०	७	६०
स्मितेषु पद्मेषु मुखेष्विवास्या०	७	११	स्वर्भाणुभीतेः शरणीकृतेन०	७	७८
स्मेरत्कैरवशङ्कया कुवलयान्यु- त्तंसयत्यङ्गना०	७	९१	स्वर्भाणुभीरो रजनीचरिष्णोः०	८	१०१
स्यन्दनाम्निहिरण्यवोण्य०	५	९	स्वयौवतांहिप्रतिकर्मसज्ज०	७	४०
स्यन्दनैः स्यदविगानितवातै०	५	१४५	स्वव्यालवेशमावनिवास्तुशस्त०	१	१०३
स्वं क्षणात्क्षयमवेक्ष्य सृजद्भिः०	५	१०२	स्वविष्टरं कम्प्रमवेक्ष्य बिम्ब०	८	६
स्वं निष्ठितं नित्यसुपर्वपानात्०	८	११०	स्वस्पर्द्धिनः शरभवप्रमुखानशेषा०	३	१२०
स्वःकामिनीकीर्तितकीर्तिदेवा०	४	८०	स्वां निष्ठितां प्रेक्ष्य सुधां सुधांशैः०	७	६५
स्वःकूलिनीकूलविलासिनीनां०	७	६४	स्वानुजन्मभगिनीकुलवृद्धा०	५	२८
स्वःकूलिनीजलविलोलनक्लृप्तकेलिः०	३	३९			

	सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः		सर्गाङ्कः	श्लोकाङ्कः
स्वानुजादिनिखिलस्वजनेभ्यः०	५	८९	हारचारिमकुचौ परया नौ०	५	१६९
ह			हिरण्यगर्भः प्रणयन्सुरी ताम्०	८	१२८
हंसपादभरितार्द्धमहासी०	५	१६०	हीरहर्ष इति नाम तदीयम्०	५	२१०
हरिरिव गिरिकुञ्जे मानसे मानसौका०	३	१३४	हृदि हीर इवैष विष्टपे०	६	१०९
हरेर्महिष्यां हरिति प्रयातवा०	२	१००	हेषितैर्हयगणस्य गजानाम्०	५	१५४
हले ! हिमाम्भःपतितं विहङ्ग०	२	१३५	हैमाब्जनिर्यासपिशङ्गितैः सित०	२	१३६

शुद्धिपत्रकम्

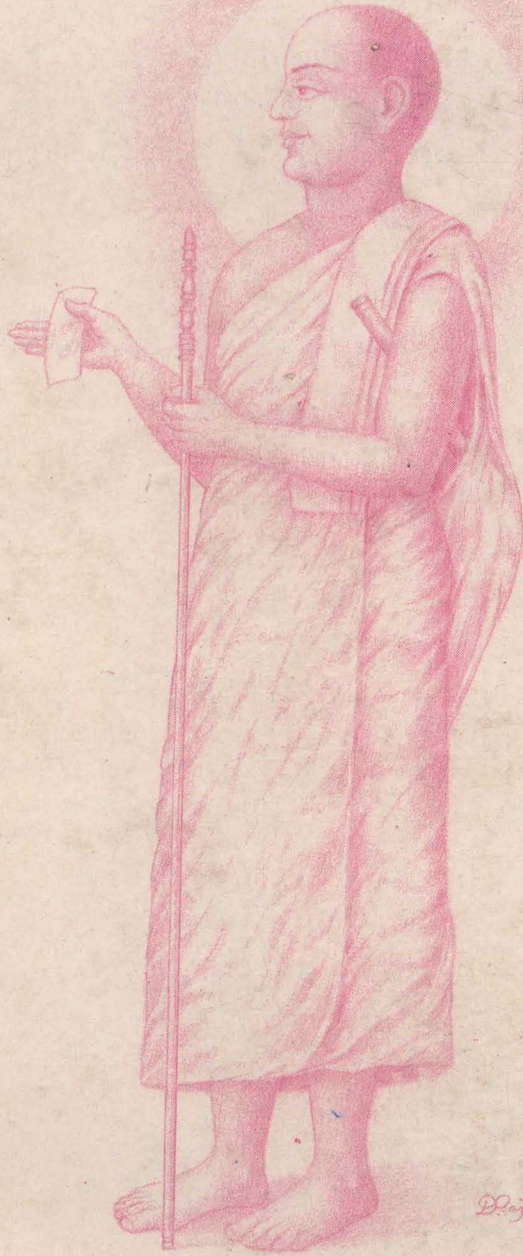
पृष्ठम्	पङ्क्तिः अशुद्धम्	शुद्धम्	पृष्ठम्	पङ्क्तिः अशुद्धम्	शुद्धम्
८	१५ महाकाय	महाकाव्य	२९	१२ ०ध्वजयल्लवाग्र०	०ध्वजपल्लवाग्र०
९	२९ विशेषताओनो	विशेषताओनो	३०	२९ तद्भृत्तिः	तद्भृत्तिः
१०	१२ अपिपरिचित	अपरिचित	३१	१३ रूपाहङ्कार	रूपाहङ्कारं
२	टिप्पण हीमुवद्दृश्यन्ते	हीमुवद् दृश्यन्ते	३५	२७ ब्राम्या	ब्राह्म्या
५	१४ निशावशश्चन्द्रः	निशावशश्चन्द्रः	३९	टिप्पण जनुः परंप्रपे०	जनुः परं प्रपे०
६	१० ६ चिरत्न०	६ चिरत्न०	४०	४ ॥१६॥ ^४	॥१६॥ ^३
६	१९ वैताढ्य०	वैताढ्य०	४१	१२ यशासि	यशांसि
६	२३ वैताढ्य०	वैताढ्य०	४१	१५ ०मवायिते	०मवापिते
६	२७ वैताढ्य०	वैताढ्य०	४१	२४ ०सद्भूयुगल०	०सद्भूयुगल०
८	४ शत्रुं० ।	हील० शत्रुं० ।	४२	४ पूर्ण चन्द्रबिम्बं	पूर्णचन्द्रबिम्बं
९	७ तात्स्थ्यात्तद्व्य०	तात्स्थ्यात्तद्व्य०	४२	१५ वियोगवत्योषधि० ^४	वियोग ^४ वत्योषधि०
१०	१ नारायणः	नारायणः ।	४४	५ दशा	दृशा
१२	२३ १स्वयंभू०	१स्वयंभू०	४५	२४ ०वारापत्तना०	०वासपत्तना०
१६	२१ गाव० ।	हील० गाव० ।	४६	१५ ०शरी(र)यष्टेः	०शरी[र]यष्टेः
१६	टिप्पण १, २, ३	१, २, ३	४६	२८ वली(र्वि)लिप्य	वली[र्वि]लिप्य
१६	टिप्पण ०यैरिवावतीर्णा	०यैरिवावतीर्णा	४८	९ ०युगयोर्यद्वैराज्यं	०युगयोर्यद्वैराज्यं
१९	१४ (इ)	(इ)	४८	२२ गजगमतया	गजगमनया
१९	२१ पृथक्वर्णनम्	पृथक् वर्णनम्	४८	२३ पानीय	पानीये
२०	२७ चतुराशीति०	चतुरशीति०	४९	७ भिन्नतमः समूहाः	भिन्नतमःसमूहाः
२१	२२ वास्तुगृहं	वास्तु गृहं	४९	२२ पुनर्लक्ष्मी	पुनर्लक्ष्मीं
२२	१३ कुर्वन्त्यः	कुर्वन्त्यः(र्वत्यः)	५३	२६ दष्ट्वा	दृष्ट्वा
२५	श्लोक ९६-९७-९८मां	दृष्टिदोषना कारणे	५५	१८ उर्वसी सदृशा	उर्वसीसदृशा
	हीलटीकानो क्रम बदलाई गयो छे. त्यां श्लोक ९६मां हील		५७	१९ तादृशौ	तादृशौ
	टीका ९९, श्लोक ९७मां हील टीका १०० अने श्लोक ९८		५८	९ कुर्वन्त्याम्	कुर्वन्त्याम्(र्वत्याम्)
	मां हीलटीका ९८ समझवी.		५८	२० ०न्तिक ^२ मागता	०न्तिक ^३ मागता
२७	४ उज्ज्वल०	उज्ज्वल०	५८	२२ (भृङ्ग्यः)	(भृङ्ग्यः)
२७	२३ वालकासु	वालुकासु	६१	२७ गूह्यालिङ्ग्य	०गूह्यालिङ्ग्य
२७	२७ जेतुम(श)क्यः	जेतुम[श]क्यः	६४	१५ ॥११४॥	॥★११४॥
२८	४ हारकरचित०	हीरकरचित०	६५	२४ ०रसङ्ख्यश्रेणि०	०रसङ्ख्यश्रेणि०
२८	१० क्रुधेति	क्रुधेति	६५	२७ सङ्ख्यामति०	सङ्ख्यामति०
२८	२७ कुर्वतः	कुर्वन्तः	७२	१५ विज्ञततिजिनेन्द्र०	विज्ञततिर्जिनेन्द्र०

पृष्ठम्	पङ्क्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पृष्ठम्	पङ्क्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
७५	१०	पल्लवैनिवडा	पल्लवैनिबिडा	१३५	२७	०विद्यात्रीणां	०विधात्रीणां
७६	२७	क्रीडागता०	क्रीडागता०	१३६	१३	शतपञ्चा(श)०	शतपञ्चा[श]०
७७	१	समेत सुरैः	समेतसुरैः	१३७	१९	परपक्षियैः	परपक्षियैः
८०	१	(गो)त्रशैलाः	[गो]त्रशैलाः	१३९	१७	(द्राक्षा)	[द्राक्षा]
८०	२५	चन्द्रवदना	चन्द्रवदना	१४०	५	विभर्त्ति	बिभर्त्ति
८३	१	आ० ।	हील० आ० ।	१४३	१०	विश्वनिर्माण०	विश्वनिर्माण०
८७	१५	दान दया पूजा	दान-दया-पूजा०	१५४	८	२तन्निकेतन०	१तन्निकेतन०
८९	२०	कर्तुमिच्छरिव	कर्तुमिच्छुरिव	१५४	१४	विजयसिंहमहोभ्या०	
९१	१३	मनोज्ञां	मनोज्ञाम् ।				विजयसिंहमहेभ्या०
९१	२०	०कोरकितने	०कोरकितने	१५४	टिप्पण 2.		1.
९४	१३	तमीप्रिय तमः	तमीप्रियतमः	१५६	२७	श्लाध्यते	श्लाध्यते
९५	१५	०श्वतुः सङ्ख्या०	०श्वतुःसङ्ख्या०	१५७	१	श्लाध्यते	श्लाध्यते
९६	२	द्विपेषु	द्वीपेषु	१६१	७	ससार०	संसार०
९६	८	कर्णयोर्न वेति	कर्णयोर्नवेति	१६३	२०	निः सरद०	निःसरद०
१००	१८	सहमुद्रया	सह मुद्रया	१६४	१	मीनसदृशां मादृशां	मीनसदृशां मादृशां
१०१	११	शोभिताङ्गाः	शोभिताङ्गाः	१६६	६	स्वरूपाणि	स्वरूपाणि
१०४	५	॥११९॥	॥★११९॥	१६८	१	०घुसृण०	०घुसृण०
१०६	६	०द्वीपविमानमिव	०द्वीप विमानमिव	१७०	२०	०बन्धुकेन	०बन्धू(दू)केन
१०९	१७	तमः-पङ्कं	तमःपङ्कं	१७२	२	निः सरन्बहि०	निःसरन्बहि०
१०९	टिप्पण	०पवाये	०ववाये	१७२	४	हृदयात्रिः सरन्वाग	हृदयात्रिःसरन्वाग
११३	टिप्पण	त्रिदिवानायाः	त्रिदिवाङ्गनायाः	१७२	२०	जलकणनिकर.	जलकणनिकरः
११४	२५	“इग्राम०	“सङ्ग्राम०	१७३	२६	चित्तं	चित्तं
११६	१४	०र्जित श्रीरथ०	०र्जितश्रीरथ	१७५	१५	०रहङ्कृतिभृतां	०रहङ्कृतिभृतां
११९	२६	दिन्नसूरि	दिन्नसूरि	१७७	६	तत्र० भुवि० ।	तत्र० भूवि० ।
१२१	२४	०षणाक्षणेपु	०षणाक्षणेपु	१७७	१०	सहस्रमयूखैः	सहस्रमयूखैः
१२२	टिप्पण	इति वज्रसेनः४	इति वज्रसेनः १४	१७७	१५	वह्नै	वह्नेः
१२३	६	सौदर्य०	सौदर्य०	१७८	२०	भेरीभाङ्कृति०	भेरीभाङ्कृति०
१२६	१	दृष्ट्वा ? किं स्त्रीयुक्तोऽसौ,		१७९	१४	पुनर्न फेरी	पुनर्नफेरी
		दृष्ट्वा, किं स्त्रीयुक्तोऽसौ ?		१९१	४	दातृणां	दातृणां
१२८	२०	येनाभिभूतः(ः)	येनाभिभूत[:]	१९४	६	सृज	सृज
१३४	८	यावन्निरतं[न्तरं]	यावन्निरतं(न्तरं)	१९४	७	०दिवामन्दानन्दं	०दिवामन्दानन्दं
१३५	२५	चतुः षष्टि०	चतुःषष्टि०	१९५	१९	०सूरिन्द्रात्	०सूरीन्द्रात्

पृष्ठम्	पङ्क्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पृष्ठम्	पङ्क्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
१९६	४	वाचस्यतिरिव	वाचस्पतिरिव	२१३	२६	उक्ता	उक्त्वा
१९६	टिप्पण	पढनगुणवत्त्वम्	पठनगुणवत्त्वम्	२१४	२०	साधुनां	साधूनां
१९७	१	०विनोद विभ्रमात्	०विनोदविभ्रमात्	२१५	१३	सूरिपदार्षणां०	सूरिपदार्षणां०
१९७	२३	क्रीडितुम्	क्रीडितुम्	२१६	१	श्रीसुरिणा	श्रीसूरिणा
१९८	२	धूर्जटि०	धूर्जटि०	२१६	१	श्लोघ्योत्सवः	श्लाघ्योत्सवः
१९८	९	रसयुक्तोभूत०	रसयुक्तीभूत०	२१७	१	मूर्तिमन्त०	मूर्त्तिमन्त०
१९९	१३	दक्षिणास्यां	दक्षिणस्यां	२१७	१५	ना परस्येति	नाऽपरस्येति
१९९	१६	फणि	फणी	२१७	२७	हीरविजयसूरिभ्यः	हीरविजयसूरिभ्यः
१९९	२१	प्रतिवर्षं यमुयेत्व	प्रतिवर्षं यमुपेत्य	२१८	११	यशः सुमनो०	यशःसुमनो०
१९९	२२	तनुमतां	तनूमतां	२२०	१४	श्री सूरीश०	श्रीसूरीश०
१९९	२६	०भक्तपुरुषपात्र०	०भक्तपुरुषपात्र०	२२०	२५	मूकवदा०	घूकवदा०
२००	६	यत्रोत्तुङ्गशृङ्ग	यत्रोत्तुङ्गशृङ्गा	२२१	४	प्रापयितुम्	प्रापयितुम्
२००	१५	दक्षिणदिस्थायुक०	दक्षिणदिक्-	२२२	२३	किम् ?	किम् ?
			स्थायुक०	२२४	५	०श्रन्दन वृक्ष०	श्रन्दनवृक्ष०
२०१	१४	तद्वृत्तिः	तद्वृत्तिः	२२४	१६	नन्दनसूता०	नन्दनसुता०
२०४	४	नराणाम्	नराणाम्	२२५	२४	शरीरनिः सर०	शरीरनिःसर०
२०४	५	स्त्रीरभूत्	स्त्रीरभूत्	२२६	१४	त्वक्त्वा	त्यक्त्वा
२०४	१६	लम्भितया	लम्भितया	२२६	२२	तत्	तत्
२०४	२४	देवदेवाविव	देवीदेवाविव	२२७	२०	०चूडामणि०	०चूडामणि०
२०५	१०	गम्	गम्	२२९	२७	निर्त्तितम्	नर्त्तितम्
२०५	१२	पठितुं	पठितुं	२३०	१८	शरीरङ्गोपाङ्गैः	शरीरङ्गोपाङ्गैः
२०५	१४	पढता	पठता	२३०	२६	वर्षन	वर्षन्
२०५	२५	द्रष्टिमिच्छया	द्रष्टमिच्छया	२३१	१०	मुखपुंसां	मूर्खपुंसां
२०६	२०	०भागिनेयो	०भागिनेयौ	२३३	८	प्रत्तवान्	प्रत्तवान्
२०७	४	चन्तामणि०	चिन्तामणि०	२३७	१५	०सूरीष्टसिद्धयै	०सूरिष्टसिद्धयै
२०८	२५	व्रतीशीता	व्रतीशिता	२३८	६	०निः शेष०	०निःशेष०
२१०	९	सुगमम्	सुगमम्	२४५	७	०सन्ध्याभ्र०	०सन्ध्याभ्र०
२१०	२२	वाचकाह्वयम्	वाचकाह्वयम्	२४६	३	शोभाप्यते	शोभाप्यते
२११	६	शिवपुर्यां	शिवपुर्यां	२५०	१३	निजपरिवृढं	निजपरिवृढं
२११	१०	पूरीं	पुरीं	२५०	१४	नयननिः सर०	नयनिःसरः०
२१२	२९	सुरिसिन्धुर०	सुरिसिन्धुर०	२५१	२	मुखेऽपुषत्पा०	मुखेऽपुषत्पा०

पृष्ठम्	पङ्क्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पृष्ठम्	पङ्क्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
२५२	२६	०मृत कुम्भः	०मृतकुम्भः	२७२	१०	०रोदीत कलिन्द०	०रोदीतकलिन्द०
२५३	६	०चल शिखरात्	०चलशिखरात्	२७३	२५	अङ्कुशताडनं	अङ्कुशताडनं
२५३	१२	०तस्मा-दस्ताचल०	०तस्मादस्ताचल०	२७३	२६	०रलङ्कताभ्यां	०रलङ्कृताभ्यां
२५३	२१	पश्चिम समुद्रे	पश्चिमसमुद्रे	२७४	१२	शोभ 1-	शोभन-
२५४	२०	०दीधिति दीधिति०	०दीधितिदीधिति०	२७८	४	पुत्कर्तुकामैः	पूत्कर्तुकामैः
				२७८	१५	उत्प्रक्ष्यते	उत्प्रेक्ष्यते
२५५	४	॥८३॥	॥८६॥	२७९	३	पुत्कुरुते	पूत्कुरुते
२५५	१९	पत्न्य	पत्न्या	२८२	१९	नैके०	नैके०
२५६	१	०श्रेणीशशाङ्का०	०श्रेणी शशाङ्का०	२८३	२४	०त्पानात्पी०	०पानात्पी०
२५७	२२	शिवाहसाधु०	शिवाहसाधु०	२८५	२०	०पुष्पोद्भव 'सौरभस्य	
२५७	टिप्पण	हीसुंप्रतो	हीसुंप्रतौ				०पुष्पोद्भव 'सौरभस्य
२६०	२२	निः सरन्ती०	निःसरन्ती०	२८६	१	उद्वेगकलितः	उद्वेगकलितः
२६१	टिप्पण	०सर्वार्ङ्गवर्णनम्	०सर्वाङ्गवर्णनम्	२८६	८	सहस्रसङ्ख्याकः	सहस्रसङ्ख्याकः
२६३	१५	०व्यजना ३धृतात	०व्यजना ३धृतात०	२८७	१०	तस्माद् राभीति०	तस्माद् राहोभीति०
२६४	१२	०क्षरैरूपमो०	०क्षरैरूपमो०	२९०	९	दष्ट्वा	दष्ट्वा
२६४	१३	शब्दालङ्कारार्थलङ्काररूपः	शब्दालङ्कारार्थलङ्काररूपः	२९३	२२	कुमुद्वन्धु०	कुमुद्वन्धु०
			०शब्दालङ्कारार्थलङ्काररूपः	२९४	६	०विश्रान्तरङ्गम०	०विश्रान्तुरङ्गम०
२६७	टिप्पण	३. दृश्याः	३. ०दृश्याः	२९४	७	तया	तथा
२६८	३	हेतोर्गुप्तगृहं	हेतोर्गुप्तगृहं	२९६	२३	शिवाहसाधु०	शिवाहसाधु०
२७०	२	विकचऽकमलं	विकचकमलं	२९६	२४	कोविद सिंह०	कोविदसिंह०
२७०	टिप्पण	स्मरस्या	स्मरस्य				

Dr. J. P. Panna

तिता राहा वैः स्व क्व च वृ त्ती रप हा य ते जे ॥ १८ ॥ लु म् च इ प्र ब ल प्र ता पै जे छे प्र वृ
 सं प रि वे ष टं ता त वि न्य त्ति वा च्छे वि द धे वि व श्वा च ॥ १९ ॥ मा छे त्य दो दा न प यः प्र व
 दि प जे व या सु जि ते दि श्रौ गे दि ग्वा रणे दा उ प दी ह ता कि ॥ २० ॥ वा लो रु ण ज्ये
 सु लि ना लं का र हा रो प मं को णे लु त्ति क रं वं चु वि । प दा ई धार वि द शि रं या
 त्रे ष वि श्व रं शा स वृ त्ता त्र व गो त्र जि द्वि ज या व श्चै गूर्ज रो वी ष ॥ २१ ॥
 मं ला लो का र द्वा र श्री श्री ह वि म ल पा दा र वि द हं क सं गा य मा न दे व